

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2009

Praznicul Nașterii Domnului

Duhul rău al necredinței se întetește pe pământ. Vremea lepădării de credință – acest pârjol a intrat în România; țara strălucirii. Păcatul necredinței s-a făcut om și caută să tragă la pământ stelele cerului.

Mai întâi aduc înapoi și așez la locul ei puterea Mea cea pentru coborârea Mea cuvânt pe pământ. Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi întăresc porțile ca să intru cuvânt în cartea Mea de azi cu sărbătoarea cea pentru nașterea Mea între oameni, din mamă Fecioară născut în mijlocul popoului Israel acum două mii de ani.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Mângâietorul, acesta este numele lui Dumnezeu. Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, dar dacă aceștia ar fi acum pe pământ purtând numele Meu, n-ar crede lumea în ei pentru Mine, căci lumea e tare la cerbice și nu știe să vadă și să audă ca Dumnezeu, și face acestea ca omul, iar cine este om și atât, acela lucrează cu mintea, iar mintea îl duce departe de Dumnezeu pe om.

Pace vouă, copii din porți! Duhul Sfânt Mângâietorul vă mângâie pe voi pentru zdrobirile de peste voi. Nu spun aceasta pentru voi, ci pentru duhul rău spun, ca să audă el din gura Mea cuvântul puterii Mele și să se depărteze de la voi cu toată lucrarea zdrobitoare pe care o aduce peste voi. Vă numesc mereu copii, pentru cei mari vă numesc așa, căci cei mari nu știu să fie copii ca voi. Voi aveți iubire de copil, iar cei mari au altceva în ei, și sunt chinuți cei mari, și tot așa și văd, și tot așa și aud, și tot așa și cred aceștia, dar inima și așezarea cea dinăuntru omului n-o știe decât omul și Dumnezeu, iar ce este în afară de aceasta este de la diavol, care-i strică omului ochiul, și apoi tot trupul, precum Eu, Domnul, am spus că dacă ochiul omului este rău, tot trupul lui este rău, iar duhul trupului este mintea.

Eu, Domnul, am putere să depărtez de peste voi zdrobirile care se nasc din duhul întunericului să dea în voi ca să-Mi slăbească puterea Mea de peste voi. Eu, Domnul, vă așez pe voi în Duhul Sfânt Mângâietorul și lucrez în ziua aceasta cuvânt de naștere de sus pentru cei ce vă iubesc pentru numele Meu și pentru cei ce vă urăsc pentru numele lor, copii din porți. Cei ce vă iubesc pentru numele Meu, nu greșesc aceia că fac aceasta, căci aceia pentru Mine și nu pentru voi fac aceasta, și așa Mi-am cules și Îmi culeg Eu din spini un popor, și vă am pe voi culegătorii Mei ca să Mă ajutați să-i culeg pe cei ce iubesc duhul învierii din păcat, și sunteți ajutați de oștirile îngerești, tată, precum este scris despre lucrarea venirii Mele cu ziua judecății de apoi. Amin.

O, ce de necredință pe pământ! O, poporul Meu, cobor la tine cu sărbătoarea nașterii Mele din mamă Fecioară și îți spun cuvântul durerii lui Dumnezeu. O, ce de necredință pe pământ, tată! O, cât de mult se întetește acest duh rău pe pământ,

tată! O, cum să te scap Eu pe tine de acest duh rău, omorător de om pe pământ? Păcatul care îl zdrobește pe om, aceasta este plămada din care vreau să-l nasc pe om, să-l înviez pe om din moartea aceasta, căci altfel de aluat nu este omul, bietul de el. Te-am învățat, fiule, să nu te uiți pe fereastră, că afară e numai moarte, tată. Te-am învățat să ieși din lume și i-am spus duhului lumii să iasă din tine, și te învăț mereu Duhul lui Dumnezeu, poporul Meu, căci duhul cel potrivit lui Dumnezeu e sculat acum cu sculare mare și intră cu carele lui în țara Mea și a ta ca să semene în ea sămânța lui cea rea, neghina lui cea neagră, care înnegrește sufletul omului. E vremea lepădării de credință pe pământ. A venit acest pârjol și în țara Mea de azi, căci iată unde Mi-am făcut casă de venire acum, la sfârșit de timp! M-am aciuat pe vatra neamului român, și din țara lui strălucește cuvântul Meu întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om, iar din pricina strălucirii Duhului Sfânt Mângâietorul în mijlocul acestui neam, țara lui se numește prin Scripturi țara strălucirii, pe care au văzut-o de departe proorocii, țara Duhului Sfânt, Care trâmbează peste pământ vestea venirii Fiului lui Dumnezeu cu noua împărăție. Amin.

O, poporul Meu, împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, și zadarnic o așteaptă omul să vină, căci ea vine, dar omul nu știe nimic, nimic despre ea, iar când Eu îi spun lui că ea vine, și el nu vede venirea ei așa cum Eu îi spun lui, atunci el se scoală și Mă face mincinos și Mă defaimă cu mintea lui, așa cum M-au defăimat cei ce au râs de Mine acum două mii de ani, de M-au numit smintitor. Mi-a spus atunci poporul iudeu că am demon, și tot așa Îmi spune și azi. Mi-a spus că petrec cu păcat și cu păcătoșii pe pământ, și tot așa Îmi spune și azi. Era scris de Mine în Scripturile cele de demult că voi veni prin mamă Fecioară născut pe pământ și că voi fi Împăratul făpturii, însoțit de împărăția Mea, iar poporul iudeu s-a speriat și M-a strivit ca să nu mai fiu, și a scos de minciună tot ce am vestit Eu în vremea Mea cu el pe pământ, dar Eu am fost și sunt Împăratul făpturii, și sunt cu împărăția Mea în cei credincioși, iar cei credincioși Mie nu sunt din lumea aceasta, precum și cei necredincioși Mie nu sunt din împărăția Mea.

O, nu sunt mincinos, omule, prin ceea ce Eu am spus și spun pe pământ, dar ești tu neputincios cu mintea, și mai neputincios cu inima și cu credința ca să știi tu ce înseamnă Dumnezeu pe pământ cu omul. Cel ce nu se naște de sus, acela este de jos, și nu știe unul ca acela să vadă și să înțeleagă. Nu înseamnă că Eu dacă nu M-am așezat văzut să cârmuiesc pe pământ cu toiag de fier noroadele, nu înseamnă aceasta că Scripturile au mințit. Am cârmuit noroadele și până să vin născut pe pământ, și am făcut aceasta și după ce am înviat din moartea pe care Mi-a dat-o poporul Israel, și nu sunt mincinos, ci omul este mincinos, pentru că este necredincios, pentru că nu-L iubește pe Dumnezeu. Cel necredincios este așa pentru

că nu-L iubește pe Dumnezeu, căci Dumnezeu nu-i poate da omului așa cum știe omul să primească și să aibă. Eu caut să Mă dau Eu omului, nu să-i dau lui altceva să aibă. Eu pe Mine voiesc să Mă aibă omul, și nimic altceva să nu aibă el, dar iată, Eu nu sunt din lumea aceasta, iar omul iubește ca pe pământ, îi iubește pe ai lui, nu pe Mine.

O, mamă Fecioară, o, mamă a Mea! Omul iubește ca pe pământ, mamă. Nu pot să-l ajut pe om, mamă.

— Cuvântul Tău cel ceresc e dulce, Fiule ceresc, dar omul este departe, departe de duhul iubirii cerești, departe de Tine, și de aceea e atât de necăjit omul și nu-și găsește mângâierea. Dulce Ți-a fost Ție duhul meu cel credincios și despărțit de lumea aceasta, și Te-ai sălășluit acum două mii de ani în pântecul meu cel fecioresc și ai venit pe pământ. M-ai făcut cale a Ta de venire și ai venit pe pământ. Atât de tainic ai venit, atât de tainic ai trăit, atât de tainic ai lucrat și ai cuvântat cuvântul împărăției cerurilor și venirea ei pe pământ la oameni, dar poporul iudeu Te-a scos mincinos și Te-a dat la pieire, Dumnezeule-Fiu. Suspini de atunci și până azi, iar azi suspini ca azi, Dumnezeule-Fiu. O, tot atât de tainic lucrezi și azi, nici azi nu găsești inimi care să Te cunoască și să se facă ele împărăție a Ta, frumoasă ca și Tine, frumoasă prin credință, căci numai cu credința poate omul lua și cunoaște fața Ta și împărăția Ta lucrătoare în om. Vai celui ce așteaptă ca pe pământ venirea Ta și împărăția Ta, Dumnezeule-Fiu, și acest vai se vede peste tot, de parcă omul ar fi vrednic și gata pentru ca Tu să vii și să-i dai lui după așteptările lui, dar fericit este omul care Te cunoaște și care Te poartă apoi, după înțelepciunea Ta cea pentru cei credincioși Ție! Acum două mii de ani Te-ai născut din trupul meu cel fecioresc, Dumnezeule-copil, iar azi nașterea Ta pe vatra neamului român este cuvântul Duhului Sfânt, Dumnezeule-Fiu, Cuvinte al Tatălui, căci Tatăl este în Tine, este în cuvântul Tău, și Tu ești Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Mângâietorul, și nu ești singur, iar nașterea lui Dumnezeu pe pământul român se face rău al vieții și lucrează tainic, căci omul nu știe ce înseamnă Dumnezeu pe pământ și în cer, în cer și pe pământ deodată.

O, popor hrănit de Fiul meu Cuvântul, nu putem să-l ajutăm pe om! Omul iubește ca pe pământ. Le-a dat Fiul meu daruri oamenilor, dar oamenii nu știu să le ia de la Dumnezeu, căci nu au credință, bieții de ei, și nu au cunoștință pentru credință, că mare dar este să aibă omul această cunoștință. O, ce de necredință pe pământ! O, cum să te scape Dumnezeu pe tine de acest duh rău, omorător de om pe pământ? Nu mă doare de Fiul meu, Cel batjocorit și azi de cei ce L-au răstignit atunci, ci mă doare de om, și mă doare de ei. O, cum să fac să strig la ei să le dau de știre că Fiul meu nu a fost nici atunci și nu e nici acum din lumea aceasta ca să-L judece omul ca pe un om.

O, popor care L-ai răstignit pe Fiul meu Cel Unul născut din Tatăl și din mine apoi! Răzvrătirea ta e lungă de două mii de ani. O, ce lung e acest păcat al tău, poporul iudeu! A voit Fiul meu să te altoiască, și ca să fii de soi bun apoi, și tu n-ai voit așa. Din pricina îngâmfării n-ai voit așa, iar îngâmfarea ți-a omorât credința și puterea ei și te-a smuls din brațele iubirii. Puteai să crezi în Fiul meu, în Dumnezeul meu și al tău, dar n-ai voit. Din pricina îngâmfării n-ai voit. Te-ai uitat la El ca un om, ca la unul asemenea ție, și ai văzut ca tine dacă te-ai uitat ca tine și nu ca El. Era scris în prooroci venirea Lui, iar tu ai stat la pândă când a venit și I-ai strivit trupul și ai zis că nu mai este, și ai spus atunci această minciună, și o spui și azi, pentru că ești fiul minciunii, fiul tatălui ei. Ai hulit atunci pe Fiul meu și L-ai numit prieten al vameșilor și al desfrânatelor ca să-L poți

ucide ca un drept ce te credeai. O, tot așa lucrezi și azi cu duhul tău cel unul peste toți ai tăi, căci tu voiești să fii Dumnezeu, dar Dumnezeu nu moare așa cum mori tu, ci El înviază, așa cum tu nu poți să înviezi, dar poate El, și ai văzut că poate, și ar fi putut și pentru tine dacă n-ai fi fost îngâmfat. Ai însă la El din mijlocul tău martori împotriva necredinței tale, ai o rămășiță mică, și care ți-a scăpat de sub mână și s-a dat lui Dumnezeu Fiul meu, și din această rămășiță aleasă prin har s-au născut apostolii, vestitorii Fiului meu peste pământ, și aceștia stau înaintea neamurilor pământului și înaintea cerului martori ai răstignirii și ai învierii Fiului meu, și aceștia s-au așezat pe scaune, precum este scris, și judecă de pe ele poporul Israel pentru necredința lui în Fiul meu Iisus Hristos. Nu poți să ieși nevinovat oricât ai umbla tu să nimicești și azi ființa Fiului meu. El Se ridică cu mare putere și va fi biruitor, dar poți să fii iertat de vina ta cea de atunci și cea de acum, poți prin iubirea Fiului meu și prin cuvântul Lui de azi, căci stă mărturie de două mii de ani iubirea Lui cea de pe cruce. O, întinde mâna, întinde-o cu umilință spre El, căci împărăția ta nu e din lumea aceasta așa cum dai tu să ți-o faci și să ți-o așezi, căci tu mori cu trupul și te așezi atunci vrând-nevrând înaintea Fiului meu, Judecătorul făpturii, și ochii tăi Îl vor vedea pe El Împărat al făpturii. Te chem și te aștept sub crucea Lui, sub care eu L-am plâns dumnezeiește după ce tu L-ai chinuit și L-ai omorât apoi. Te chem cu iubire și cu iertare, căci așa știe să facă iubirea. Suferința Lui de pe cruce e dovada iubirii Lui pentru tine mai întâi, și apoi pentru restul popoarelor. Inima mea de mamă a Lui, mamă veșnic Fecioară, te cheamă la pocăință și la spălare de păcatul hulei asupra Fiului lui Dumnezeu, Hristos, Copilul meu Cel de atunci și de acum. El este Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, fiindcă El este Dumnezeul celor vii, nu al celor morți, și este Dumnezeul lui Moise, care a spus vouă: *«Vine Unul după mine, Care este mai mare ca mine; de Acela să ascultați!»*, dar voi nu știți să citiți lucrarea proorocilor, căci proorocii vorbesc pe limba lui Dumnezeu, nu pe cea a oamenilor, iar dacă v-aș mai spune și despre Ioan, cel ce v-a vestit vouă pocăința, ați fi tot așa de necredincioși și pentru el.

O, dați drumul de pe voi legăturii care vă țin legați în ea ca să nu vă pocăiți, ca să nu fiți luminați! Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și Fiul meu, Cel Unul născut din pântecul meu fecioresc acum două mii de ani, precum a fost proorocia cea din Scripturi, și născut în peștera la Betleem, El vă cheamă la împăcare cu El, la nunta Lui cu mireasa Lui cea din români. În vreme ce voi Îl huliti și azi ca pe un desfrânat numai pentru că a iubit lumea, ca pe toți cei păcătoși să-i mântuiască din păcat, El vă cheamă și pe voi ca și pe aceia la iubirea Lui cea mântuitoare. Iubiți, și vi se va ierta vouă! Amin. Credeți în El, și veți avea viața veșnică, după promisiunea Lui! Amin. Lăsați pietrele jos, sau aruncați-le în voi spre umilința voastră, căci Fiul meu Iisus Hristos este Dumnezeul părinților voștri Avraam, Isaac și Iacov și Moise și toți cei de până la voi popor Israel, și este și Dumnezeul vostru, chiar dacă voi nu credeți în El, dar El este și va fi, și nici un cuvânt născut din gura Lui nu va fi să nu se împlinească! Amin.

Iar tu, popor micuț, ales de Fiul meu Cuvântul din neamul român, tu care te-ai lăsat să fii iatac Fiului meu Dumnezeu, Care vine în zilele acestea și grăiește peste pământ cuvântul întoarcerii Lui după două mii de ani de la Tatăl la om, tu ascunde-te puține clipe, căci păcatul necredinței s-a făcut om și băntuie peste tot ca să tragă la pământ stelele cerului. Păcatul acesta este om, și îți spun aceasta ca să poți să cunoști acest păcat și să ajuți oamenii să scape de cursa lui, de fața lui as-

cunsă. Stai înaintea Domnului, stai cu credincioșie, ca să poată El veni la tine Învățător peste pământ. Eu L-am purtat în brațe și L-am mângâiat mult și am plâns cu El mereu, iar tu să-L porți în tine și să-L mângâi și mai mult și să plângi cu El pentru tot omul pierdut prin necredință, și eu te voi mângâia pentru jertfa cea pentru Fiul meu iubit, Cel chinuit de poporul Israel, care nu L-a primit pe El din partea Tatălui Savaot, Care L-a trimis.

O, Dumnezeule-Fiule, o, Fiule scump, e mare războiul cel împotriva Ta, Fiule scump, dar eu din cer de lângă Tine aduc pe pământ cale dulce spre oameni pentru salvarea Ta. Amin, amin, amin.

O, mamă a Mea, Eu sunt Dumnezeu-Fiul, mamă! Nu Mă doare pentru Mine, ci pentru om, mamă. Tot ca și pe tine Mă doare și pe Mine, și tot așa îi doare și pe cei ce Ne poartă ca să fim pe pământ cu cei credincioși de azi venirii Mele de acum. Nu de ei îi doare, ci de cei ce dau în ei azi așa cum a dat în Mine cu învinuirea poporul Israel, și așa cum și azi dă el în Mine cu aceleași învinuire, căci ochiul lor este rău ca și trupul lor tot, iar trupul lor e din părinți, și Noi grăim cu omul, mamă, și îl vom trezi pe om dacă va vrea să se trezească și să vegheze să nu i se spargă casa, să nu i se fure avuția, mamă, căci casa Mea în om este credința, iar avuția lui sunt Eu. Amin.

O, poporul Meu, să fii, tată, ostaș curat la credință și să veghezi cu Mine, fiule. E sărbătoare de naștere, iar Eu te-am învățat ca să veghezi, și am întins mâna spre cei ce Mă defaimă și azi, căutând și spre țara Mea de azi ca să semene și în ea la vedere sămânța dezbinării între frați, sămânța necredinței în Iisus Hristos, dar tu rămâi în duhul nașterii de sus, rămâi pe stâncă, fiule, rămâi de strajă, tată, căci nimic, nimic n-au de câștigat pe pământ și în cer cei ce se apleacă spre hulă asupra Fiului Tatălui Savaot, și iată, acum, duhul desfrânării îi va arăta pe fiii lui, și toți cei ce îl iubesc pe el, toți cei ce iubesc minciuna se vor apleca spre hulă asupra curăției Mele și a mamei Mele Fecioara, și va fi ca în vremea lui Moise, când tot așa au primit și aceia prin păcatul cel iubit de ei și au pierit prin acest păcat.

Pace ție, popor binecuvântat pentru credința ta în lucrarea Mea de ieri și de azi! Credința ta te mântuiește, tată, din orice greu, din orice strâmtorare, și iată, suntem în sărbătoare de naștere și ne vom mângâia din râul cuvântului Meu, în care Eu te țin, ca și sfinții Mei. Amin.

Îl mângâi pe poporul Meu, care vine azi spre izvorul cuvântului Meu cu colindele nașterii Mele din mamă Fecioară și îl îndemn pe el la veghe cerească în vreme de mare întuneric, de mare necredință peste pământ.

Te mângâi cu duhul înțelepciunii cerești, poporul Meu. Îți ascult colindul cel pentru Mine, fiule. O, învață și tu să mângâi durerea Mea de pe pământ și leagă-Mă la rane, poporul Meu, ca să pot să-ți spun când voi veni cu ziua dreptății că rănit am fost, și tu Mi-ai legat rana și M-ai mângâiat și Mi-ai dat putere și vindecare, și Mi-ai dat ca să ai, ca să-ți dau și Eu ție, poporul Meu. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2008/7 ianuarie 2009

Soborul Maicii Domnului

Nemulțumirea este răzvrătire. Povețe pentru fiicele poporului sfințit. Păcatul necunoștinței pentru binefacerile lui Dumnezeu. Păcatul călăuzirii după voia proprie. Biserica Domnului nu va putea fi biruită nici de porțile iadului.

Iarăși grăiesc. E sărbătoare, poporul Meu, și Eu iarăși grăiesc bisericii Mele, căci sunt preot în veac

după rânduiala lui Melchisedec, după rânduiala Tatălui Meu, așa cum este scris. Sunt Învățătorul tău și iarăși grăiesc cu tine în zile de sărbătoare de naștere, poporul Meu de azi. O, nu e multă grăierea Mea. Pentru Mine și pentru cei din cer nu e multă grăierea Mea, nu e multă, dar e multă pentru mintea omului care nu vede bine petrecerea Mea cu tine, dar tu trebuiești mereu învățat și întărit, mereu, mereu ocrotit de cuvântul Meu, care naște peste tine pază cerească, urare și binecuvântare cerească, tată. Tu ești îndurerat, și trebuiești mângâiat mereu, căci sunt între cei ce vin spre acest izvor al Meu și îi ia apoi duhul cel potrivnic Mie și îi face și îi ridică împotrivitori Mie și ție apoi, și ei cred că dacă te urăsc apoi pe tine fac slujire oamenilor și lui Dumnezeu prin aceasta. Tu însă întărește-te în răbdare și în duhul liniștii și în nădejde, și cu iubire ca a Mea cere cu Mine Tatălui nostru să aducă pace pe pământ, și pace ție apoi, popor mititel și greu încercat acum.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh în cer, și pace pe pământ și bunăvoirea Domnului între oameni să fie, iar pe pământul binecuvântat, pe care Eu Mi-am așezat cortul lucrării Mele, multă, întreit de multă pace! Amin.

Pace de la Tatăl peste Mine și peste tine, căci Eu sunt cu tine în cuvânt și nu te las singur la greu, poporul Meu! Omul nemulțumit de tine și de Mine dă să ne strivească, dă să ne rănească greu. Eu însă te mângâi și te învăț să fii copilul Meu, să fii copil te învăț, ca să te pot ocroti, fiule, cu mama Mea Fecioară să te pot ocroti și să te pot îngriji, căci tu ai dușmani. Mă uit cu jale la lucrarea lor, Mă uit mereu, căci s-a făcut mare lucrătura lor cea potrivnică Mie și ție și fac rău cu aceasta oamenilor și loruși, și nicidecum nu aduc ei slujire lui Dumnezeu prin ura lor, căci ura nu poate lucra decât numai rău. O, dacă tu ai vină înaintea Mea, sunt Eu, Cel ce am peste tine dreptul să te îndrept, să te iert prin umiliția ta, dar cel ce vine și se uită la tine cu ochii lui, și se duce apoi și te dă spre batjocură la cei ce așteaptă batjocorirea Mea și a ta, așa cum făceau și cu Mine fariseii și iscoadele lor, acela nu face decât rău oamenilor și luiși. Te învăț umiliția, fiule, te îndemn spre ea, căci Eu, Domnul, aceasta am lucrat înaintea celor ce căutau Mie vină. Mama Mea Fecioara n-a scos un cuvânt de apărare pentru Mine, și nici Eu, când, căutându-Mi vină Mie, M-a dat la moarte poporul Israel, pe care am dat să-l învăț spre împărăția cerurilor când am venit cu ea la el să i-o dau. Omul însă este învățat să-i dai ceva ca pe pământ, nu numai să-i făgăduiești și atât, și mai ales făgăduințe cu împliniri tainice, așa cum Eu, Domnul, lucrez peste pământ împlinirile toate, și dacă nu-i dai ceva pe pământ, el vine spre dezamăgire și se ascunde și fuge și apoi aruncă înapoi cu pietre și nu-i este rușine de fapta lui.

O, ce urât este omul care lucrează fără Dumnezeu! Ce urât este cel ce-I ia Domnului dreptul de Judecător al omului și judecă el omul fără să-i spună Domnul să facă aceasta! Dar celui ce i se încruzește inima din pricina nemulțumirii lui și a îndoielii lui, acela simte nevoie de răzbunare, căci duhul cel potrivnic Mie se folosește de răutatea omului și de nemulțumirea cea din inima omului, iar nemulțumirea este răzvrătire, este păcat. Eu, Domnul, sunt neputincios de tot pentru unul ca acela, căci omul îndărătnic nu poate să se plece, nu poate să ierte întreg, și iartă numai cât îi trebuie lui dacă dă să ierte.

O, ce lipsă de naștere de sus are cel ce nu stă cu smerenie lângă Dumnezeu! Oricât ar fi omul de vinovat, smerenia și umiliția inimii îl albește strălucit înaintea Mea, iar Eu îl iau apoi în brațele Mele pe acela, dar cum să-l mai iau Eu în brațe pe cel ce-Mi ia Mie dreptul de a-l judeca sau de a-l ierta pe om?

O, poporul Meu, învață de la mama Mea Fecioara bună-

tatea și iubirea și răbdarea și nădejdea, fiule, și nu vei ajunge să trebuiască să ierți, căci aceste daruri sunt daruri care nu pun la socoteală răul. O, mama Mea este mamă. Ea este mângâiere și iubire și mare curăție, poporul Meu.

Să ia de la tine poporul, mamă! Să ia și să aibă de la tine poporul, o, mama Mea!

— **O**, Fiule al meu, eu sunt a Ta, și Tu ești al meu, Fiule scump, și sărbătorim cu poporul clipe de naștere, clipe de sus. Îi rog pe cei zdrobiți mult acum, îi rog să ia de la mine mângâiere, și apoi să umble cu Tine și cu mine la inima poporului îngrijit de Tine și de ei. Chiar dacă ei sunt slăbiți de puteri în porți, noi ne dăm lor ca să poată prin noi. Amin.

Să înțelegi, poporule ocrotit, să înțelegi că nu ei te povățuiesc. Nu-i lua pe ei din gura lor, ci ia-L pe Fiul meu, și ia-mă pe mine în ziua mea de serbare învățătoare peste tine, că e mult de îndreptat la inima și la statura ta și la cugetul tău.

E ziua mea de sobor între sfinți și voiesc să povățuiesc pe fiecele poporului sfințit, așa cum și în alte grăiri cu ele le-am povățuit. Îmi cer sfinții lucru peste poporul cuvântului Fiului meu, căci sfinții așteaptă biruința Lui în cer și pe pământ. Sunt cea sărbătorită azi între sfinți pentru nașterea cea trupească pe care am dat-o Fiului meu acum două mii de ani.

Vă dăm din noi, copii din porți. Luați putere în inimioare și umblați iarăși o clipă la inima celor îngrijți de noi și de voi și spuneți-le din partea celor din cer că e mare păcat păcatul nerecunoștinței pentru binefacerile lui Dumnezeu peste om, și e și mai mare păcat să se călăuzească omul după simțirea lui, după cuvântul lui pus peste el și peste cei de lângă el câtă vreme cuvântul Domnului însoțește acest popor. Sunt mamă dulce și învăț cu dulce poporul să se ferească de păcat, căci cel mai dulce învățător este cel ce umblă la ființa omului ca să i-o arate lui, și apoi să-i arate cum trebuie să fie ființa lui și lucrarea ei. Aveți, fiilor mici, aveți înțelepciune mare pusă de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt în voi pentru poporul care s-a apropiat și care încă se apropie să fie în trupul bisericii de nou Ierusalim pe pământ. O, nu slăbiți să împărțiți darul Domnului pus în voi pentru poporul cel nou, pentru biruința lui Hristos, căci rostesc acum cu har mare cuvânt și spun așa: nici porțile iadului nu vor putea birui biserica Fiului meu, înnoită de El în zilele acestea și pusă pe piatra ei cea dintâi, după cum a fost și este lucrarea cea de azi, cea de la sfârșit de timp a bisericii Fiului meu Iisus Hristos. Amin. El este Cel ce lucrează prin ea, El este Arhiereul ei în veac după rânduiala lui Melchisedec, El este Stăpânul și Învățătorul ei. Amin.

O, fiilor călăuzitori pentru acest popor nou, feriți-vă de lovituri, fiilor! Ascundeți-vă din calea lor, căci voi sunteți firavi din pricina multului greu de peste voi, și din cer și de pe pământ, căci Fiul meu Și-a lăsat îndurerata Lui iubire peste voi, căci voiește să măntuiască lumea, dacă ea va voi, și prin acest cuvânt din El izvorât peste poporul de azi voiește El să spele lumea de păcat și să-Și călăuzească un popor credincios. Întăriți credința poporului cel credincios! Întăriți peste el veghea și ascultarea și smerenia! Lucrați cu atenție și cu mare milă și cu mare cercetare, căci mulți trebuie îndreptați la faptă și la duh, numai să poată ei să asculte de lucrarea cerului de peste ei. Duiosia mea de mamă se amestecă acum în cuvânt de învățătură și de trezire mare peste poporul sfințit, căci vremea de afară îl strânge din părți, și el nu știe, căci este ocrotit. Purtați cu tot poporul ranele de pe voi, căci pietre cu multul sunt aruncate în voi de la cei ce au venit și au stat și s-au uitat și au plecat să lovească în voi. O, măcar de-ar fi cei drepti

aceștia, dar se petrece ca și în vremea mea și a Fiului meu. Vă dau, copii răniți de dor și de durerea Fiului meu lăsată de El peste voi, vă dau daruri din ale mele ca să puteți cu ele. Răbdare vă dau să aveți în fața celor ce vă lovesc, și iubire vă dau și umilință vă dau și nădejde vă dau și multă, multă bunătate în inimioare, căci sunteți fiii Fiului meu, și cu a Lui bunătate semănați. Amin.

O, Fiule scump, Te nasc în inimile poporului Tău. Te așez în ei frumos cum ești Tu. Îi învăț să fie mici și copii ca și Tine, căci Tu așa ai stat în brațul meu, copil iubit și dorit de cei zdrobiți ca și Tine pe pământ pentru calea cea plină de umilință și de ispitate a omului spre Tine! Pace Ție în zile de naștere a Ta cu poporul Tău, și îl vom naște pe el mereu, mereu, Fiule scump! Amin, amin, amin.

— **P**ace poporului călăuzit, mamă! O, să stea la călăuzit poporul, mamă! Să se nască mereu, mereu de sus, din cuvântul Meu ori de câte ori Eu vin cuvânt peste el, mamă.

Fii mic, poporul Meu, ca să te pot învăța, tată, căci iată, pe cei mari nu i-am putut avea la învățat, căci sunt ei învățați, și aceia nu știu să se plece din pricina mării pe care zic că o au. Am voit cu dor să-i fi putut face și pe ei copii, dar ei n-au putut așa. Iubirea de copil dacă omul n-o învață de pe nicăieri cu duhul și cu fapta și cu simțirea lui, unul ca acela nu poate avea nici bunătate, nici milă, nici iertare, nici învățător. O, măcar dacă n-ar da să-i strivească pe cei ce stau mici, măcar de n-ar râde de cei ce stau mici!

Fii mic, poporul Meu, ca să te pot învăța mereu, tată! Fii mic, ca să te pot purta pe brațe! Închide-ți ochii și urechile înspre cei ce râd de tine, căci au stat în staulul Meu cel ocrotitor de fii și s-au uitat și au plecat și au luat pietre și aruncă înapoi. Mă doare de la Mine până la voi, dar pe calea Mea nu este altfel, poporul Meu. Tu însă nu te teme pe calea Mea cea plină de ispitate. Așa e calea Domnului, e cu dușmani, e cu trădări spre ea, dar nu uita cuvântul rostit de Mine pentru cei măntuiți, căroră le-am spus și le spun și azi: Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, Eu sunt toate acestea, și nu uita că Eu sunt puțin, puțin iubit, dar nu Mă părăsi pentru că nu sunt iubit, o, nu Mă părăsi, poporul Meu. Rămâi cu Mine, tată, rămâi cu Mine, poporul Meu, căci Eu sunt calea, și sunt Învățătorul tău pe calea Mea cu tine. Amin, amin, amin.

26 decembrie 2008/8 ianuarie 2009

Sărbătoarea sfântului apostol, întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan

România: țara întoarcerii lui Hristos. Sfântul Ștefan se roagă în cer Domnului pentru neamul român.

Te cuprind în cuvântul Meu, poporul Meu, iarăși te cuprind, și stau cu tine în sărbătoare de naștere și suflu peste tine putere de biruință și multă credință că Eu, Domnul, sunt Mântuitorul tău și că sfinții sunt armura ta și nu te lasă singur pe pământ. Vin la tine cu sfinții, fiule. Calea Mea a fost cu durere și pentru ei pe pământ, dar marea lor iubire pentru Mine le întărea inimioarele, iar vestirea Mea, dusă de ei din loc în loc peste oameni, era bucuria din care ei se hrăneau și puteau, căci Eu dau puteri peste puteri celor ce vestesc pacea, iar pacea Eu sunt. O, ia-Mă de pace a ta, ia-Mă mereu, fiule, că e greu fără pace, e greu de tot fără Dumnezeu pe pământ. Toți cei ce M-au mărturisit pe Mine pe pământ pentru ca să facă bine și înviere oamenilor, toți s-au făcut privilegiate

lumii, și lumea i-a urât, căci lumea iubește numai ce este al ei. Acum două mii de ani, după învierea Mea, Eu M-am suit la Tatăl ca să fiu înaintea Lui Mijlocitorul celor ce Mă vestesc pe pământ cu împărăția Mea cu care am venit s-o dau omului și să-l ajut pe om s-o primească, și am lăsat în urma Mea pe apostolii Mei, iar ei, ca și Învățătorul lor, erau urâți de lume și alungați, ca și Mine, și omorâți ca și Mine de cei ce nu iubeau să-L primească pe Dumnezeu în ei.

Vin la tine cu mărturisitorul Meu Ștefan, poporul Meu, și saltă duhul lui în ziua lui de serbare și îl face mărturisitor peste pământ, și plata mărturisitorilor Mei este venirea Mea cu ei, iar venirea Mea este în mare taină înfășată, și oamenii nu știu s-o înțeleagă pe ea.

Îmi era tare milă de apostolii Mei, căci rămăseseră ca oile în mijlocul lupilor, dar prin trimiterea Mea ei mergeau, mergeau și vesteau din loc în loc împărăția Mea, și pe ei oșteni ai ei. Era biserica Mea cu mare naștere de ucenici în lucrarea ei prin apostolii Mei, și toată gloata trebuia îngrijită și hrănită, iar apostolii Mei trebuia să slujească răspândirii cuvântului împărăției Mele, și au ales diaconi pentru slujirea la mese, și între ei au ales pe Ștefan, de a cărui înțelepciune și iubire se minunau mulți, și nimeni nu se putea măsura cu înțelepciunea lui, căci Eu eram Cel ce era în el, și din pricina invidiei cei din sinagogă au pus martori mincinoși ca să zică despre el că hulește împotriva legii și a locului sfânt și că Eu voi strica locul sfânt și voi schimba datinile, care erau predanie de la Moise, dar pentru că toți din Sinedriu l-au văzut strălucindu-i ca unui înger față, nu știau ce să facă cu el și l-au întrebat dacă sunt adevărate cele spuse rău despre el. El însă a mărturisit atunci înaintea lor pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, pe Moise și pe Iosua, pe David și pe Solomon, și apoi pe ei, pe cei ce M-au ucis pe Mine prin moarte pe cruce, și le-a spus lor: *«Pe care dintre prooroci nu i-a ucis părinții voștri? Omorât-au ei pe cei ce au vestit mai înainte sosirea Celui drept, ai Cărui vânzători și ucigași v-ați făcut voi acum»*, iar ei, ca tăiați la inimă, s-au tulburat asupra lui atunci, dar ucenicul Meu, căutând către cer, a văzut mărirea lui Dumnezeu, a văzut pe Tatăl, și în dreapta Lui pe Mine, Fiul Tatălui, și a zis: *«Văd cerurile deschise și văd pe Fiul Omului de-a dreapta lui Dumnezeu»*. Atunci toți deodată au năvălit asupra lui și scoțându-l din cetate l-au omorât cu pietre.

Iată, necredința are cea mai urâtă lucrare, și din ea se naște ucidere pentru cei ce Îl mărturisesc pe Dumnezeu pe pământ. O, ferește-te de necredință, poporul Meu, că iată ce fac pe pământ fiii necredinței, fiii îngâmfariei. Nu pot să ierte aceia pe om, căci ura nu poate nimic bun, dar cei uciși au iertat mereu, căci Ștefan, îngenunchind sub ploaia de pietre, a strigat tare: *«Doamne, nu le ține lor în seamă acest păcat!»*, iar Eu așa am făcut, precum el M-a rugat.

O, iată ce face iubirea, poporul Meu. Iubirea ajunge la Dumnezeu și mijlocește pentru cei ceucid cu răutate, iar Eu ascult strigătul mărturisitorilor Mei, al căror aluat este iubirea. O, roagă-te și tu cu aceeași iubire, roagă-te pentru cei ce te urăsc și stai tare în credință, căci credința ta va lucra minuni fără de seamă și va mărturisi pe Dumnezeu și te va ridica pe culmile biruinței sfinte, căci Eu sunt Mântuitorul tău, poporul Meu, sunt și nu te las, și sunt de-a dreapta Tatălui și sunt Mijlocitor la El pentru cel din urmă al Meu popor. Amin, amin, amin.

— Iată, îmi faci intrarea în cartea Ta cu poporul Tău, Doamne, Fiul al mamei Fecioare! Te-am mărturisit atunci cu mare râvnă, din mare iubire, și iubirea îmi încălzea mărturisirea. Așa Te mărturisesc și azi, și fi

spun din cer de lângă Tine neamului român să prețuiască cu mare prețuire comoara aceasta de pe țarina lui, care este slavă a neamului român, chiar dacă el nu știe acum îndeajuns taina Ta din mijlocul ei.

Îți spun din cer, neam român, să-ți desfaci auzul spre Cel ce grăiește peste tine din ceruri pentru învierea ta și să te ferești de necredință, căci binecuvântarea cea de peste tine e mare, iar tu caută să fii vrednic de ea, caută prin credință și apoi prin iubire, căci credința poate pentru iubire, poate pentru Dumnezeu. Te vestesc din cer, te vestesc peste pământ țara întoarcerii lui Hristos, căci este scris despre El să vină pe pământ întru a doua Sa venire și să îplinească Scripturile cele de apoi. Mă așez cu cerere înaintea prestolului Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt Mângâietorul și Îi cer cu iubire și cu mare dor așa: *primește, Doamne, înaintea Ta rugăciunea mea și slobozește peste neamul român mâna Ta cea lucrătoare ca să-l lucrezi pe el popor credincios venirii Tale de azi și ca să îplinești din mijlocul lui toată Scriptura cea pentru așezarea pe pământ a noii împărății, împărăție care nu este din lumea aceasta, și pe care voiești s-o așezi în om, și cu ea și prin ea să stăpânească omul pe pământ, căci fără Tine omul este putregai, dar cu Tine el este ramură verde, viață și înviere. Fă din neamul român vestitor al tainelor Tale cele de nepătruns, dar învață-l pe el iertarea, Doamne, și învață-l credința cea pentru biruința Ta asupra întunericii acestui veac trecător, și apoi învață-l iubirea și fă-l pe el împărăție a Ta și dă-i lui veșmântul slavei înaintea popoarelor, ca să Te mărturisească el Mântuitor al său, lumină în mijlocul lui, iar el să ia în mână lumină și să dea neamurilor pământului spre luminarea lor. Amin.*

Iar tu, popor mărturisitor, nu te teme! Sfinții și îngerii te îmbărbătează în vreme de încercare. Lucrarea Domnului cu tine este lumină peste pământ, și va avea putere mare această lumină, căci scris este să fie așa. Atunci tu te vei mângâia, căci vei fi mângâiat de la cei ce vor vedea lumina, de la cei din întuneric, care vor vedea că Dumnezeu este cu tine pentru tine și pentru ei. O, întărește-ți răbdarea și pacea în inimi, popor hărăzit de Domnul să luminezi în întuneric, iar Domnul te va mângâia. Amin, amin, amin.

— Sfinții Mei știu amarul, știu greul cel pentru mărturisirea lui Dumnezeu, și te mângâie sfinții, poporul Meu. Am stat cu tine zile de naștere și am cuvântat peste tine cuvântul Meu și al mărturisitorilor Mei. Acum fii cuminte, fiule, fii cuminte, tată. Eu sunt ocrotirea ta de vreme rea. Rostesc mereu peste tine cuvânt ocrotitor, și sunt Cuvântul lui Dumnezeu, și să audă duhul cel potrivnic cine este Cel ce grăiește cu tine ocrotindu-te în cuvântul Său. Rămâi în fașa nașterii de sus! Stai mic ca să te pot purta pe brațe! O, stai cu veghe pentru Mine și pentru tine ca să te pot mângâia în vreme de noapte, căci tu n-ai pe pământ mângâietori, și ai dușmani, fiule. Ai însă în cer părinți și frați, și ei lucrează pentru tine de sus, fiindcă tu ești mărturisitorul Meu prin credința ta în venirea Mea de azi și prin cuvântul Meu de peste tine, cuvânt mărturisitor. Amin.

O, nu vă clătinați voi, cei ce iubiți Ierusalimul! *«Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu!»*, așa este scris în Scripturi, și veți primi plată de mângâietori. O, nu vă mirați de focul care s-a aprins spre încercare! Eu am spus demult, demult că stau cu sita de boabe de grâu în mână și o clatin mereu, ca să pot să rămân în ea cu bobul sănătos la credință și la iubire, căci numai așa poate omul să se închine Mie. Curând, curând va fi vreme de bucurie, și va fi vreme de plâns. Credința și necredința vor sta față în față cu adevărul Meu cel de azi, și fiecare va lua din

el. Vor lua din el cei credincioși și vor lua din el cei necredincioși, și va fi bucurie, și va fi plâns, după cum fiecare și-a adunat înaintea Mea.

Pace ție, poporul Meu de azi!

Pace vouă, cei ce iubiți Ierusalimul! Naștere de om nou să se ivească din mijlocul lui peste fiii oamenilor și mulți din ei se vor scula din sângele lor și vor lua din mâna Mea, din darul Meu, izbăvirea lor, și lumină mare vor primi ei, că mare este plata celor credincioși, care se vor sfinți prin credința lor, prin puterea credinței, fiilor. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2008/9 ianuarie 2009

Praznicul tăierii împrejur a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Omul este urât din pricina păcatului necredinței. Îndemn pentru vindecare de păcate. Lupta între bine și rău este pacea pe care trebuie s-o iubim. Iubirea de sine este slujire la idoli. Cele ascunse ale omului aduc roade duhului rău.

Mă fac auzit cu venirea Mea cuvânt la poporul Meu cel din mijlocul neamului român. Pentru cel ce crede din pricina inimii curate din el, nu este greu înțeleasă venirea Mea de azi, dar pentru cel ce nu crede din pricina inimii lui ispititoare și a îndoielii cea de la semeție și de la păcatul fățarniciei, este greu înțeleasă coborârea Mea cuvânt pe pământ, căci Eu am spus: vai de omul necredincios, de omul păcătos, căci acela este om urât prin păcatul necredinței, care aduce în om păcătoșenie și care-l face urât pe om, și nu știe acesta nici să crească, nici să scadă, și se vede aceasta!

Sunt Domnul Iisus Hristos, și prin îngeri am primit numele Iisus. Mă fac cuvânt în cartea Mea de azi în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt Mângâietorul. Să nu se împiedice în Scripturi omul necredincios, care spune că Eu am terminat de cuvântat peste pământ acum două mii de ani, odată cu Ioan, proorocul și botezătorul Meu. Să se uite omul bine în Scripturi, căci Eu am spus că voi fi până la sfârșitul veacurilor în toată vremea cu ai Mei pe pământ, căci dacă pe pământ n-ar fi prooroc de la Dumnezeu, n-ar mai fi lumină din Lumină pe pământ, și ar fi numai omul, iar omul nu se pricepe la altceva decât la răstignirea Mea ca să nu fiu Eu, și ca să fie el, și chiar în numele Meu să se așeze el să stea așa cum stă el, după mintea lui.

M-am vestit în porți să intru în carte cu sărbătoarea Mea și a arhierelui Meu Vasile, cel care ca și Mine ierta păcatele oamenilor, și lucra aceasta în numele Meu. Și cum în numele Meu? El cerea la Mine ceea ce voia să fie, și apoi rostea numele Meu, așa cum Petru spunea celui ce avea să fie vindecat: «Te vindecă Domnul».

O, poporul Meu, am venit iarăși cuvânt de sărbătoare. Cum te găsec, tată? Te găsec în Mine? Te găsec în tine? Tu trebuie să-ți răspunzi ție la întrebările acestea, fiule, căci răspuns Mie poți să-Mi dai numai cu fapta.

O, ce este omul care este în Mine? Acela este om cu putere din puterea Mea în el. Când arhierul Meu Vasile a lăsat pe pământ curată credința peste biserică, a poruncit să se pecetluiască ușile locașului de închinare și să se facă apoi rugăciuni pentru deschiderea ușii, din două părți să se facă rugăciuni; să facă și cei ce furaseră locașul de închinare, și să facă și el cu biserica lui, cu credincioșii lui, iar cel ce era în Mine a avut putere mare și s-a rugat Mie să se desfacă ușile locașului de închinare, iar Eu l-am ascultat pe el și am cutremurat cetatea și pământul de sub ea și s-au desfăcut zăvoarele

ușilor locașului de închinare și a intrat ucenicul Meu și biserica sa, pe când cei ce s-au rugat mai întâi cu trei zile de priveghere și de rugăciune n-au izbutit, căci aceia nu erau în Mine, și erau în ei. O, așa l-am slăvit Eu pe arhierul Meu, căruia îi stăteau împotriva toți slujitorii bisericii din vremea aceea, a căror îngâmfare i-a făcut să cadă în erezie și să rătăcească norodul! O, câtă neputință s-a așezat pe trupul lui din pricina tristeții și a zdrobirii de suflet! Toți cei ce stăteau atunci pe scaun de biserică, toți își căutau ale lor, și aceasta îl orbește pe om și îi împietrește cerbicea și netemerea de Dumnezeu, dar arhierul Meu ardea de dorul slavei Mele din biserică și voia să stea în Mine biserica. L-am dăruit pe el cu slava Mea cea mai presus de fire și i-am dat putere să ierte păcatele omului și să le șteargă de la fața Mea. Când femeia cea slabă prin păcătoșenie a venit la el cu hârtie pecetluită în care ea și-a scris grelele ei păcate, el a cerut la Mine să i le șterg, iar când hârtia a fost deschisă s-a văzut puterea rugăciunii lui, puterea smereniei lui, putere de care au grăit apoi cei din vremea lui, cei din urma lui, și așa l-am slăvit Eu pe pământ pe cel atât de chinuit și de disprețuit și de lepădat de cei semeți, care se numeau cei adevărați ai bisericii. O, poporul Meu, cel ce este în Mine, acela este om cu putere, dar este și cu milă în el, așa cum se vede prin lucrarea lui cea plină de milă, fiindcă asprimea unui slujitor de-al Meu se asprește pentru binele omului neascultător și se încrunță împotriva obrăzniciei omului, dar este amestecată cu multă, multă milă pentru vindecarea celui căzut.

E sărbătoare pentru Mine în ziua aceasta, căci după opt zile de la nașterea Mea din mamă Fecioară am fost dus la templu ca să fiu tăiat împrejur în trup și să primesc numele Iisus, nume pus Mie de inger mai înainte de zămisirea Mea, și dacă M-am dus, Mi-am făcut prin aceasta cunoscut numele Meu și s-a vestit în ziua aceea că M-am întrupat și M-am făcut Om. Fiul Omului M-am făcut pe pământ, și prin supunere și ascultare am trăit înaintea oamenilor, și așa Mi-am făcut nume, și numele Meu era Iisus.

O, poporul Meu, cel ce seamănă cu Mine prin supunere și prin ascultare, acela are numele Meu pe fruntea sa. O, fiule, dacă te porți cu duh umilit înaintea mai-marilor tăi, tot la fel să te porți și cu cei de sub tine, și cu cei mai mici ca tine. Ai grijă să nu faci păcate, tată! O, nu-i frumos să-l faci de răs pe fratele tău cu gând să-ți faci ție cinste. Ai fi neumilit prin aceasta, pentru că și tu faci rău vieții tale, și iată, ai fi nedrept. O, să nu faci așa păcate, fiule povățuit din cer!

O, cât de mult te-aș tot învăța, poporul Meu! Eu sunt Cel ce văd ce păcate dau să te învinuiască înaintea Mea, și dau să te scot din aluatul lor, tată. O, cel potrivit prin nemulțumire, dacă și numai unul își trage de partea nemulțumirii lui, acela are putere să ucidă pacea acestei lucrări, lucrarea cuvântului Meu peste pământ. Vedeam de departe, căci sunt în mijlocul tău, și nu voiam să văd cum se clatină cei ce s-au clătinat, și dacă s-au clătinat, iată cât de greu lovesc ei în pacea coborârii Mele!

O, să nu se strice, să nu fie date deoparte rânduielile date de Mine! Să le lucrați pentru slăvitul mers al lucrului Meu cu voi, ca să fiți voi voia Mea, căci unde este ascultare nu este diavol, fiilor. O, nemulțumirea celor nemulțumiți îi face să nu mai creadă în coborârea Mea, iar cel mai fericit este cel ce ascultă, tată. Duhul cârtirii și al nemulțumirii, acesta este un drept luat pe nedrept, și este atac la drepturile celorlalți și este duh de stăpân. O, e bună inima mulțumită și hrănită cu cele de sus, căci cele de jos golesc de Dumnezeu inima omului. Vă rog, tată, rugați-Mă ca David, în toată clipa rugați-Mă și-Mi

spuneți: «*De cele ascunse ale mele curățește-mă, Doamne, și de nu mă vor stăpâni mă voi izbăvi de păcat mare*». O, vă trebuie rugători pentru voi înaintea Mea, așa cum i-a trebuit femeii care și-a pus pe hârtie păcatele, și de rușinea lor le-a pecetluit și le-a dat arhiereului Meu Vasile, rugându-l să nu i le citească și să ceară la Mine ștergerea păcatelor ei, iar arhiereul Meu cel plin de putere din Mine așa a făcut, și n-au mai rămas scrise pe hârtie păcatele ei. Vă trebuie mijlocitori, fiilor, dar căutați să iubiți pacea. Când răul din om se împacă cu răul din alt om, atunci este pace. Când binele din om se împacă cu răul din el sau din alt om, iarăși este pace, dar când binele se ceartă cu răul, fie în om, fie prin el în afara lui, atunci nu mai este pace, și este luptă între bine și rău, și aceasta este pacea pe care trebuie s-o iubiți. O, și mulți vor să facă bine și dreptate, dar nu oricine poate face aceasta când vrea să facă, fiindcă trebuie să semene cu Dumnezeu omul și să fie drept și blând și smerit cu inima, și nicidecum drept în el însuși prin faptele pe care le arată și nedrept cu cel căruia voiește să-i facă bine, căci pentru aceasta trebuie inimă curată, iar inima curată este în cel ce vede pe Dumnezeu, precum este scris. Amin.

O, dacă omul nu lucrează ca Mine, acela nu are inimă curată, poporul Meu! Eu am lucrat curat și i-am făcut sfinți pe cei desfrânați și păcătoși în fel și chip, dar omul, iată, îi face desfrânați pe cei sfințiți de Mine pentru lucrarea Mea de pe pământ, ca să strice numele Meu cel mare între oameni, și cine face așa, este om osândit, săracul, iar cel osândit se ascunde.

O, poporul Meu, îți grăiesc mai pe limba omului acum, și iată ce-ți spun: când omul scapă un vânt între mai mulți, aerul curat se strică atunci pentru toți, și toți între cei în care nu este vina se gândesc fiecare la toți ceilalți, iar cel vinovat se poate ascunde și poate învinui pe toți ceilalți pentru aerul stricat și stă liniștit că ar fi descoperit cum că el ar fi stricat aerul curat, aerul care miroase apoi a ascundere.

O, fiilor, nu-i frumos să se facă de râs frate pe frate și să se ascundă apoi om după om pentru fapta sa. N-au câștigat nimic cei ce au învinuit înaintea Mea pe păcătoasă. Din contra, dinaintea cuvântului dreptății Mele au plecat rușinați unul câte unul, căci Eu sunt Cel ce descopăr vina omului când el învinuiește pe aproapele său ascunzându-se în el cu răul pe care îl face, cu aerul pe care-l strică. Omul se face luiși idol și de aceea greșește el așa de mult împotriva aproapelei său, bietul de el. Iubirea de sine, părerea de sine, de la care pleacă atâtea păcate din om în părți, aceasta înseamnă slujire la idoli, fiilor. Mergeam prin cetățile pe unde aveam creștini, mergeam cu cei purtători ai cuvântului Meu peste poporul care a cunoscut lucrarea Mea și pe trâmbița Mea, și îi spuneam lui așa: «*Poporul Meu, Israele, poporul Meu, nu te mai închina la idoli, nu mai fă așa ceva, tată!*». O, iată de ce le spuneam așa! Spuneam așa că nu voiam să piară în lume acest popor, căci lumea este închinătoare la toți idoli ei și n-am voit, poporul hrănit, n-am voit să semeni tu cu lumea, tată, și-ți spuneam că bobul sec de Dumnezeu va trece prin sită, și tu trebuia să fii veghetor apoi la cele ce ți-a spus cuvântul Meu să faci.

O, arhiereul Meu Vasile este în coborârea Mea de azi cu ceata sa, căci fiecare este în rândul cetei sale, și cei cerești stau cete-cete, și acolo sunt și Eu, sunt unde sunt împreună cei ce sunt ai Mei, și acolo unde sunt Eu, sunt și ei; și acolo unde sunt ei, sunt și Eu, precum a fost promisiunea Mea când M-am dus la Tatăl pentru ca să pregătesc loc celor ce sunt ai Mei. Amin, amin, amin.

— O, și pe pământ și în cer ești Tu acolo unde sunt ai Tăi, Dumnezeule ai celor ce

sunt! Cei ce sunt, sunt vii, Doamne. Tu ești viu în vecii vecilor, și tot așa sunt și cei ce sunt, căci sunt ai Tăi cei ce sunt, numai ai Tăi, Doamne. Duhul rău, potrivnicul Tău și al omului, dacă duhul acesta este și lucrează atât de mult, o, cum să nu fii Tu? Tu ești mai înainte de a fi duhul rău, căci duhul rău s-a născut din om, și s-a născut din om împotriva omului. Eu când am văzut multul și întunecatul lui război împotriva omului neajutorat înaintea acestui duh, care îl slăbește și apoi îl zdrobește pe om biruindu-l, după ce îl minte cu fața lui, care nu se vede, m-am ridicat atunci și am rostit în numele Tău, cu numele Tău legătură asupra lui și numire a lui pe locuri neumblate de oameni, și l-am învățat să asculte. O, ca să asculte de om și să se supună acest duh potrivnic Ție și omului, îi trebuie puterea Ta celui ce se luptă cu acest duh, iar eu i-am spus lui: «*Să te certe pe tine Domnul, duhule potrivnic!*», și i-am numit apoi toată lucrarea lui cea rea ca să i-o descopăr, și iată, îl învăț pe poporul Tău de azi să-și descopere, spre slăbirea dușmanului lui, care nu se vede, să-și descopere toate cele ascunse în el fiecare, căci cele ascunse sunt cele rele, sunt cele ale duhului rău, care se ascunde, dar care miroase urât, stricând aerul, stricând pacea, stricând adevărul și pe om. O, nu se poate ascunde cel rău, cel potrivnic, căci Edom a fost descoperit rău încă de când a ieșit din pântecul mamei lui, căci a ieșit roșu peste tot, și tot așa se înroșesc și cei ce fac răul împotriva celor mici la suflet, celor slabi cu puterea. Omul care se ascunde cu răul făcut împotriva celor slabi și mici la suflet, acela nu se poate ascunde mult, căci unde nu este pocăință și umilință, acolo este îngâmfare, iar îngâmfarea învârtosează purtarea omului și îl dă de gol pe cel ascuns în el cu rău asupra aproapelei său.

O, Doamne, dulce și milos mi-a fost duhul înaintea omului credincios și iubitor de Dumnezeu, dar aspru și tăios mi-a fost cuvântul și fapta asupra celor necredincioși și șovăielnici și neascultători, care atât de mult Te-au chinuit și m-au chinuit pe vremea trupului meu cel slab de tot, și tot mai slăbit din pricina atâtor, atâtor întristări, și bucurii n-aveam de pe niciunde, decât de la dorul să fie frumoasă și curată turma Ta, biserica Ta, și cu acest dor m-am mângâiat, căci mângâietori nu găseam, și duhul lumii din om mă dușmănea, căci diavolul mă dușmănea adânc. L-am dușmănit și eu pe el și i-am scris carte și l-am pus să asculte de ea prin cei ce au în ei puterea Ta pe pământ, prin cei ce seamănă cu Tine între oameni, dar nu prin înfățișare, ci prin Duhul Sfânt, Care cârmuiește lumea, Care fuge de vicleșug, Care Se depărtează de cei fără pricepe de sus și Care fuge dinaintea fărădelegii, martor al gândurilor celor mai ascunse, cunoscând înainte și auzind toate cuvintele, cuprinzându-le pe toate până la o șoptă, iar cel ce grăiește nedreptate nu poate să se ascundă, căci dreptatea nu-l uită pe el dacă nu se întoarce, precum este scris. L-am dușmănit pe diavolul și i-am scris hotar, cu numele Tău am scris aceasta, și i-am ajutat pe oameni să scape de dușmanul diavol, punându-le în inimă pocăința și nădejdea și învierea și mărturisirea, și până la groapa care m-a primit în pământ au mărturisit cei ce au văzut lucrarea cea măreață a numelui Tău prin slujitorul Tău, căci Ți-am fost ucenic cu Duh Sfânt și cu foc în inimioară, chiar dacă eram atât, atât de slab cu trupul meu cel plin de întristare zi și noapte din pricina defăimării de la oameni, de la slujitorii de altare, care nu puteau îndura măreția Ta cea dăruită mie, o, Doamne. O, întristată mi-a fost inimioara pe pământ! Tânjeam după mângâiere în durere și nu ajungeam la ea, și ea nu ajungea la mine. Mă mângâiam cu Grigorie, dar cât pe ce era să mă creadă și el smintit, căci lupta de la cei ce mă dușmăneau era multă, și era cu mare defăimare peste lucrarea mea, peste Tine, Cel în-

treg, Cel adevărat Dumnezeu, ca și Tatăl.

O, popor călăuzit de Luceafărul Cel de dimineață! Ți trebuie inimă dulce, dulce, fiule. Inima cerească este inimă dulce, iar cea pământescă nu este așa, ci este ca omul.

O, fiți dulci, dulci, voi, copiii străjeri în calea venirii Domnului. Voi Îi faceți Domnului ucenici, voi îi puneți pe cale și îi îngrijiți prin vremea cea cu strâmtorare și cu necredință, voi sunteți sprijinul Fiului lui Dumnezeu. Spuneți-i diavolului să-și piardă puterea, și și-o va pierde, dar stați voi întru toată puterea Domnului, căci vremea este cu mult duh rău în ea! Spuneți-i duhului potrivnic care bate în voi ca să vă îmbrace în întunericul lui cel rătăcitor de oameni, spuneți-i în numele Domnului și cu numele Domnului spuneți-i să tacă! Să tacă! Iar sculele lui să se întoarcă la pocăință și la umilință și la credință, nu la voi, căci nu cel ce este cu trupul lângă voi este cu voi, ci, din contra, cei ce vă poartă în inimă pentru că sunteți ai Domnului, pentru că luptați pentru mântuirea oamenilor, căci aveți în voi de la Domnul duh iubitor de oameni, duh dătător de viață. Fiți plini de credință că Domnul va fi biruitor. Amin. Vă dau mângâiere, că nu aveți, ci numai dureri de la lovituri aveți. Vă mângâi, căci știu durerea nemângâierii. Omul plânge de mângâiere pentru el, dar voi aveți nevoie de mângâiere pentru puterea Domnului în voi, pentru ca să-L purtați pe Domnul întru venirea Sa. Ne uităm la voi ca la nădejdea cea din urmă a Domnului și a noastră, căci sfinții așteaptă la sfârșit de timp răscumpărarea lor și a trudei lor și a jertfei lor pe altarul credinței sfinte. Vă mângâie sfinții întru venirea Domnului cu ei. Fiți mângâietori, și așa mângâiați-vă. Eu așa m-am mângâiat în toate durerile de duh și de trup.

Tu, popor învățat de Dumnezeu de sus și de jos, nu uita povața mea de sus pentru inimă dulce, dulce, fiule. Inima dulce este inimă cerească, iar cea pământescă nu este așa, ci este ca omul. Nu uita că omul nemulțumit și cârtitor prin nemulțumire are duh de stăpân. Apleacă-te cu mulțumire, cu umilință, cu pocăință, cu inimă dulce, ca să ai duh de fiu. Înseninați-vă fața voi, cei încruntați la inimă! Nu vă jucați de-a statul cu Dumnezeu voi, cei nemulțumiți! Lăsați-vă moi, ca să puteți fi plămădiți voi, cei care n-ați intrat la făcut după ce ați venit spre Domnul! Primul pas al celui ce crede venind apoi spre Domnul, este lepădarea de sine și iubirea pentru cruce. Cereți învățatură și intrați sub fapta ei apoi! Eu am fost aspru cu diavolul, dar și cu omul, căci diavolul se naște din om. Fiți ascultători prin credința în cei ce vă călăuzesc și prin dragostea de ei, ca să-i puteți asculta pentru mântuirea voastră. Veți fi asemenea Lui dacă veți asculta de ei, urmându-i spre El pe cei ce vă călăuzesc. Binecuvântare arhierescă vă dau. Luați ceea ce vă dau! Amin.

Iar Tu, Doamne, pecetluiește cuvântul meu și dă-i viață în fii, căci eu Ți sunt ucenic, și am slujit poporului Tău în ziua mea de serbare. Amin, amin, amin.

— **O**, binecuvântată să fie puterea învățurii, de azi peste tine, poporul Meu! Nu amâna judecata ta! Fă-ți singur procesul și te ridică spre lucrul cel sfânt, căci cei umiliți lucrează mântuire. Uită-te la rugăciunile sfinților, vezi cât se umileau ei prin rugăciunile lor înaintea Mea, cât plângeau, cât de mult și limpede își vedeau ei nevrădnicia! Fii umilit, poporul Meu! Fii, tată, curat cu inima, căci inima este locașul Meu în om, iar Eu sunt Dumnezeu în om când pot să stau pe scaunul Meu de venire, în inima omului când stau. Pace ție! Binecuvântare arhierescă îți dau! O, cum trebuie să fie cei binecuvântați?

Pace ție, poporul Meu! Sunt Arhierul Cel mare, Dom-

nul Iisus Hristos. Sunt Domnul Dumnezeuul tău, și am grăit ție în zi de sărbătoare cuvântul vieții. Ia-l și pune-l peste tine! Pune peste tine ce-ți dau Eu, poporul Meu! Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2009

Praznicul Bobotezei

Tronul Domnului este inima omului credincios. Chemare la pocăință pentru cei ce lovesc din ascunzișuri în cuvântul venirii Domnului. Necredința – moartea cea de-a doua.

Glasul Domnului este cel ce grăiește și se face rău de cuvânt peste pământ. Râul vieții se numește cuvântul Meu, care curge din gura Mea în zilele acestea, iar cel ce bea din el nu mai însetează după nimic, ci numai după Dumnezeu. Amin.

Mă las peste pământ cu praznic de Bobotează. Intru în carte cuvânt, și prin el Mă așez pe tron și împărătesc, căci tronul pe care Eu stau Împărat cu împărăție care nu cade este inima omului credincios, care împlinește porunca iubirii de Dumnezeu. Eu așa am fost Împărat, și tot așa sunt și azi, căci împărăția Mea cu omul nu este ca pe pământ, și este precum în cer așa și pe pământ. Amin.

Pace vouă, cei ce-Mi așezați în carte cuvântul rostit de gura Mea! Când gura Mea grăiește se deschid urechile voastre și așa intru Eu în carte, și ca un Păstor bun păstoresc noroadele cu acest toiag, și cu el Mă ating de ape în zi de Bobotează și pun în ele Duh Sfânt, spre curățirea omului cel credincios, căci cuvântul Meu este toiagul de păstorire, și cu el curăț inima omului și Mă dau lui Împărat și Mă așez pe tron și împărătesc, și așa am Eu împărăție pe pământ, și sunt Împăratul celor ce Mă iubesc și se dau Mie împărăție, și sunt Împăratul Păstor.

Pace vouă, copiii din porți! Așezați-Mă în carte ca să păstoresc pe cei ce vin la apă de Bobotează și pe cei ce nu vin, și pe cei ce vor auzi cuvântul Meu de Păstor, cu care Eu botez inima omului cu botezul Duhului Sfânt ca să-l nasc pe om de sus, căci omul este născut de jos. Și acum, iată, păstoresc. Amin.

O, luați aminte, luați aminte voi, cei care înțelegeți prin darul Meu de peste om, și voi, cei care nu înțelegeți statul lui Dumnezeu cu omul, împărăția Mea cu cei ce Îl cunosc pe Dumnezeu! Luați aminte și strigați la Dumnezeu să vă desfacă urechile și apoi mintea ca să-L pricepeți pe Dumnezeu pe pământ ca și în cer cu împărăția Sa și cu voia Sa, căci Eu acum două mii de ani Mi-am învățat ucenicii să ceară la Dumnezeu să fie pe pământ ca și în cer împărăția Mea și voia Mea.

Luați, luați aminte voi, cei credincioși, și voi, cei necredincioși cuvântului Meu de azi! Cei ce iau aminte la cuvântul Meu cel de la început, vestit prin prooroci, și cel de acum două mii de ani, acela este cel ce ia aminte și la cuvântul Meu cel de azi, căci el este numai pentru cei credincioși, iar cei necredincioși să se aplece și să Mă strige să vin spre ei și să Mă descopăr lor și să-Mi spună să Mă duc la Tatăl ca să mijlocesc pentru ei și ca să le trimită Tatăl izbăvirea din necredință, căci păcatul acesta îl duce pe om la neveghe, îl duce la întuneric. O, învățați de la Mine, învățați ce înseamnă cuvântul biserică. Dacă învățătorii care stau peste voi nu vă învăță aceasta, apropiați-vă să vă învăț Eu. Sunt Domnul Iisus Hristos, Învățătorul oamenilor! Apropiați-vă și lăsați-vă biserică a Mea să fiți, căci omul îi este biserică ori lui Dumnezeu, ori lui satana; ori slujbei Domnului, ori slujbei satanei, iar satana curând, curând nu va mai fi, și va fi suferință mare, chin și suspin în cei ce i-au dat lui slujire în ei. Este scris în Scripturi că voi sălășlui cu oamenii, și ei vor fi poporul Meu și Înșuși Dom-

nul va fi cu ei și le va șterge lacrima, și moarte nu va mai fi, și nici durere, căci cele dintâi trec, și Eu Mă așez pe tron și grăiesc și spun: *«Iată, noi le facem pe toate!»*, și apoi spun să se scrie, căci este credincios și adevărat cuvântul Meu, și apoi împlinesc, și apoi spun: *«Făcutu-s-a!»*, și apoi iarăși spun: *«Celui ce însetează îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieții, iar cel ce biruiește va moșteni acestea și îi voi fi lui Dumnezeu, iar el Mie fiu»*. Amin. O, așa este biserica Mea pe pământ, și Eu șed pe tron și cuvintez cuvânt de facere, căci fac din cel credincios împărăție a Mea, iar tronul Meu este inima lui credincioasă, și ca pe tron stau în ea și Îmi aduce Mie slujire cel credincios, și prin cei credincioși Mă sălășluiesc între oameni și-Mi fac popor și împărăție, și cu omul Îmi fac, căci cu el lucrez, și spun: *«Iată, noi le facem pe toate!»*, precum este scris, și singur nu lucrez, căci este scris să lucrez cu omul toate cele ce sunt scrise în Scripturi să se îplinească, și așa este omul bisericii a Mea pe pământ. Amin.

În zi de praznic de Bobotează lucrez Duh Sfânt peste ape pentru sfințirea omului și a cărării omului, și cu omul lucrez, și nu singur lucrez. Amin.

Voi, cei trei fii unși cu ungera cea nouă în grădina cuvântului Meu din zilele acestea ca să rostesc Eu cu voi cuvântul împăcării cu Tatăl a omului credincios și a celui necredincios, voi, fiilor, roștiți odată cu Mine peste ape și cereți pe Duhul Sfânt putere peste ele, ca să se curețe cu ajutorul apelor acestea inima omului, și apoi iubirea lui, și apoi lacrima lui, căci omul are lacrimă multă de la păcatele lui, fiilor. Glasul Meu și al vostru să fie peste apele acestea și să se verse ele din ape în ape și să ude pământul apele Mele de la voi, căci izvoarele scoase deasupra în grădina Mea cu voi sunt taină mare, fiilor, și cu ele sfințesc Eu pământul din ape în ape și îl pecetluiesc în taină cu Duhul Sfânt și cu foc, iar vouă vă șterg lacrima și strivesc cu voi moartea și stau pe tron, stau în inimioarele voastre și zic vouă, și cu voi zic: *«Iată, noi le facem pe toate!»*, și apoi scriem acestea, și apoi zicem: *«Făcutu-s-a!»*, și iarăși zicem: *«Celui ce însetează îi voi da în dar să bea din izvorul apei vieții, iar cel ce biruiește va moșteni acestea, și voi fi Dumnezeu lui, și el Îmi va fi Mie fiu, și Îmi va fi biserică și Îmi va fi slujitor»*, precum este scris. Amin. Glasul Meu și al vostru se așează peste ape în zi de Bobotează, iar Duhul Sfânt Mângâietorul le umple de puterea cea de sus și lucrează cu ele curățirea pământului și a omului care însetează după cuvântul Meu cel dătător de viață. Amin.

Glasul Meu se așează astăzi peste pământ cuvânt de Bobotează, și cu el hrănesc mai întâi pe cei adunați la izvorul Bobotezei. Cuvântul Meu este Duhul Sfânt Mângâietorul pentru cei credincioși Mie, și este foc și pucioasă pentru cei ce încă stau în necredință și prin ea lovesc în venirea Mea de azi de la Tatăl la om. Sunt în cea de-a doua venire a Mea prin acest cuvânt și sunt să-Mi pregătesc un popor curat, un popor de ucenici, și din ei să-Mi ridic mărturisitori plini de duh de înviere peste oameni, căci oamenii zac neridicați din păcat, iar plânsul Meu în ei nu-l aud ei.

O, vine cuvântul Meu peste pământ ca să desfacă auzul omului neînviat din păcat! Vine Domnul cu praznic de Bobotează ca să se sfințească inima omului de la cuvântul Lui! Îmi fac ucenici și cuvintez cu ei glasul împărăției cerurilor cu omul, și fericit este cel ce-și lasă vindecat auzul și apoi inima și apoi iubirea și apoi credința cea făcătoare de om nou, și prin care noi le facem pe toate, Eu și cu omul cel credincios. Amin. Omul rău și necredincios își face rost de câini și îi învață să latre, și îi învață să muște. Eu însă Îmi fac rost de ucenici și îi

învăț să asculte, și îi învăț să mângâie durerea din om, și voiesc cu ei să aduc omul la pocăință și la iubirea cea din cer. Aceasta este deosebirea dintre biserica lumii și biserica Mea, și fiecare din ele și-i ține în brațe pe fiii ei și își cunoaște fiii.

Voi, cei ce loviți din ascunzișurile voastre în cuvântul venirii Mele, o, nu mai dați, nu mai loviți în fiii poporului Meu de azi, popor din români, poporul cuvântului Meu! Eu, Domnul, nu vă socotesc vouă acest păcat greu, căci așa Mă roagă să fac acești fii defăimați de voi în zilele acestea. O, nu sunteți mulți, dar dacă vă întoarceți la pocăință pentru cele ce ați lucrat împotriva cuvântului venirii Mele și a poporului Meu cel credincios, Eu nu vă țin în seamă acest păcat, căci sunt Păstorul Cel cu crucea, Cel cu mila. Iată, omul cel fără călăuză miloasă peste el ajunge iudă și cade călăuzit de cei cu mâinile mânjite de sânge, mânjite de răutate și de răzbunare și de învinuire. O, nu tot așa sunt cei ce sunt ai Mei! Aceștia stau sub dojană, căci omul nu poate altfel să-și păzească viața Mea în el, viață ocrotită de greșale și curățată mereu de ele. Cel ce se lasă călăuzit de cei cu mâinile mânjite de sânge, acela pleacă dintre ucenicii Mei și se face iudă. O, cum adică mâini murdare de sânge? O, poporul Meu, te învăț, tată, învățătura Mea, căci cel ce nu stă la învățat se duce dintre ucenicii Mei. Fiilor, fiilor, cel ce învinuiește neținând seama de păcatele sale, acela Mă însângerează pe Mine și inima celui lovit, și apoi îi dă putere diavolului să facă durere, să facă război cu cei ce sunt ai Mei prin puterea Mea și nu prin puterea lor. O, cel ce se arată că este fără de păcat, acela este mincinos și de aceea lovește și arată cu degetul spre cel învinuit de el, iar cei cuprinși de duhul urii și al răzbunării, aceia sunt mânjiți de sângele celor loviți de ei. Așa a făcut Irod din pricina păcatului din el, și păcatul a avut putere să lege pașii botezătorului Meu Ioan ca să nu mai strige la oameni chemându-i spre pocăință și spre învierea din păcat. Omului îi pare dulce păcatul și nu se poate lăsa de el, ci mai degrabă se lasă de Dumnezeu, și aceasta din pricină că tronul Meu din el este prădat, căci cel ce vrea să prade o casă îl leagă mai întâi pe cel tare al casei și apoi cade casa în mâna prădătorului, după cum Eu am spus prin Scripturi.

O, voi, cei care trâmbițați adevărul mai înainte să știți care este el, să știți că acest popor cules de Mine din români este via Mea! Voiesc să vă dau din rodul ei dacă vă pocăiți de răul din voi, de blestemul care dați să-l tot împrăștiati peste fiii neascultării de pe pământ, care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor. O, voiesc să vă înseninez inimile chemându-vă la păreri de rău pentru răutatea din voi. Voi credeți că aduceți folos Mie sau oamenilor, dar cel necredincios cuvântului Meu de ieri și de azi nu poate să-Mi facă bine nici Mie, nici semenilor lui, pe care dă să-i dezbrace de nădejde, căci vai celor ce nu se sfințesc pentru venirea Mea, pentru împărăția Mea în ei! Cuvântul cel plin de învinuire este cuvânt de hulă. O, fiți cumiți și nu vă lăsați spre nepăsare de suflet! Vă va durea pe voi mult durerea pe care dați s-o faceți celor de sub sarcina venirii Mele. V-am rugat în multe rânduri să băgați sabia în teacă, fiindcă vă puteți tăia în ea. O, întoarceți-vă la pocăință! Întoarceți-vă acum! Nu fiți necredincioși când Mă rog de voi să ieșiți din întunericul urii și să vă întoarceți spre înțelepciunea cea de sus. Eu sunt Cel ce sunt. Nu sunt omul. Sunt Cuvântul Tatălui Savaot, și am plătit prin moarte pe cruce viața omului. Iată iubirea Mea și iată iubirea voastră! Eu Mi-am întins mâna acum după voi dacă vreți să pricepeți aceasta. Eu, Domnul, sunt Împăratul Păstor și Mă port pe urma celor ce cad din har și le dau mâna să iasă din cădere și Îmi întind spre ei toiagul ca să-i mân la pășune, ca să-i trezesc pe ei. Amin.

Voi, cei tari la cerbice, păstorind așa peste oameni, nu e duhul rău cuvântul Meu cel plin de viață și de iubire și de milă pentru om! O, nu vă mai bizuiți pe voi ca să tot dați să închideți calea oamenilor spre acest izvor! Uitați-vă la cei de acum două mii de ani, care au dat ca și voi să înăbușe sosirea Celui drept. Vedeți cum a fost atunci și înfricoșați-vă de duhul necredinței! Vine peste pământ plata acestui păcat, păcatul necredinței. Ziceți că vegheați ca să nu se strecoare duh rătăcitor pe calea cu Dumnezeu a oamenilor. O, arătați-Mi, arătați-Mi voi calea Mea cu oamenii dacă ea este! Eu sunt, dar oamenii nu sunt pe calea Mea, ci sunt pe calea lor, și duhul rătăcitor este calea lor, și pier ca oile fără păstor, căci n-au păstor care să le dea hrană, care să așeze în ei împărăția Mea. Veniți spre cunoștința cea de sus și veți cunoaște prin ea înțelepciunea cuvântului Meu, venirea Mea cuvânt peste pământ acum, la sfârșit de timp, ca să-Mi gătesc calea și să vin apoi cu ziua Mea cea mare și înfricoșată, după cum este scris să vin! Îndemnați oamenii spre pocăință, așa cum Ioan, botezătorul Meu, îi îndemna. Fie-vă milă de noroade, căci rătăcesc departe de calea Mea cu omul! Eu vin și găsesc gardul viei Mele căzut la pământ și mănâncă din ea toți trecătorii și calcă peste ea. E păcat aceasta! Priviți către părinți și strigați-i în ajutor ca să vină să vă izbăvească de duhul Egiptului, de duhul cel pierzător al acestui veac. Eu sunt Cel ce am scos cu mână tare din Egipt pe poporul Meu Israel. Mă pornesc să scol omul din păcat, dar calea Mea spre om Mi-o înfundă omul cel măreț în duhul lui. O, lasă-Mă călăuză a omului căzut, lasă-Mă, tu, cel ce-Mi oprești calea cuvântului Meu spre oameni! Lasă-Mă să intru în adânc și să-l scol pe om din cădere, căci omul trebuie să învieze, și Eu vin să-i adun pe cei ce sunt ai Mei, iar semnul Meu este cuvântul venirii Mele și poporul Meu cel credincios. Amin, amin, amin.

— **O** strig și eu, Doamne, de lângă Tine strig și eu să vină la pocăință cei învățoși la cerbice. Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie să Ți se pregătească Ție calea, căci eu am spus acum două mii de ani poporului Israel că eu botez cu apă, spre iertarea păcatelor, dar că în mijlocul lui stă Cel pe Care el nu-L știe, și că Acela este Cel ce vine după mine, și Care mai înainte de mine a fost, iar a doua zi ai venit la Iordan, și eu am zis: «*Iată Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii, și ca să Se arate El lui Israel, de aceea am venit eu cu apă, că am văzut Duhul ca un porumb pogorându-Se din cer și a rămas peste El, iar Cel ce m-a trimis pe mine să botez cu apă, Acela mi-a zis mie: peste Cel Care vei vedea Duhul pogorându-Se și rămânând peste El, Acela este Cel ce botează cu Duhul Sfânt. Și eu am văzut și am mărturisit spre viața oamenilor*».

O, strig și eu omul la pocăință. Strig la cei necredincioși și le spun așa: nu este duhul rău glasul acestui cuvânt, ci este Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii, și le-a spălat și le spală, căci râul vieții s-a făcut cuvântul care curge din gura Lui în zilele acestea, și eu văd și mărturisesc, și Acesta este Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Pocăiți-vă, dar! S-a apropiat iarăși de voi împărăția cerurilor ca și acum două mii de ani. Nu fiți tari la cerbice așa cum au fost cei de atunci de L-au luat pe Mielul lui Dumnezeu și L-au dat spre batjocură și spre chin! Pocăiți-vă voi, cei căzuți în necredință, și El vă va vindeca pe voi! Credința are lucrare mare, și face în om chip al Mielului lui Dumnezeu, și altfel nu este credință în om. Și vă voi învăța pocăința în ziua mea de serbare și voi cere Domnului putere vouă, ca să puteți să învățați. Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul, Mielușul Tatălui, voi veni cu Ioan și-Mi voi păstori poporul, și voi da

în părți învățătura Mea spre viața oamenilor și spre învierea celor căzuți de la credință. Amin.

În duh de Bobotează slobozesc cuvântul iubirii peste poporul Meu. Fiți prunci la iubire, fiilor, fiți prunci cu iubirea, căci numai așa va fi iubirea întreagă! O, mulți vor să se întoarcă la viață, să se întoarcă la Mine, dar nu pot din pricina păcatelor, care dinăuntru lor îi țin pe ei departe de iubire. Omul plin de mirosul păcatului trupesc se cunoaște cu cele dinăuntru ale lui, se cunoaște de către cei cunoscători cu Duhul, și unul ca acela, plin de neputință fiind, vede totul prin ochiul lui cel vinovat sub păcat, ca și cei din vremea trupului Meu, și căroră Ioan, botezătorul Meu, le-a spus: «*Pocăiți-vă și faceți roade vrednice de pocăință, căci securea stă la rădăcina pomilor, și tot pomul care nu face roadă bună se taie și în foc se aruncă!*».

Te cuprind în duh de Bobotează, poporul Meu. Sfințește-te în cuvântul Meu, și cuvântul Meu să se sfințească în tine, fiule! O, să se sfințească numele Meu pe pământ ca și în cer, căci tronul Meu de Împărat este inima celor în care Eu viețuiesc pe pământ cu împărăție care nu cade! Cei ce sunt preoți și împărați în numele Meu pe pământ între oameni și pentru oameni, aceia tot ca Mine împărătesc, și în inima celor ce-i iubesc pe ei împărătesc ei, și prin aceștia sunt ei împărați, și pentru ei sunt. Amin.

Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Ea își are tărâmul și tronul în cei ce sunt biserica Mea, țara Mea de pe pământ, țară fără de hotare, și care se întinde de la margini la margini prin cei ce Mă iubesc, avându-Mă în ei Împărat, după cum este scris despre cortul lui Dumnezeu cu oamenii, și Se va sălășlui cu ei Domnul, și ei vor fi noroade ale Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu al lor, iar celor necredincioși, partea lor este în iezorul care arde cu foc și cu pucioasă și care este moartea cea de-a doua, precum este scris.

O, poporul Meu, o, să nu mori, tată, cu moartea cea de-a doua, căci ea este necredința și este partea celor necredincioși. Stai cu cuvântul Meu cel de azi și nu te uita înapoi, ci numai la glasul Meu să iei aminte, căci Eu sunt Cel ce văd și știu să te călăuzesc prin cele ce au să vină să strămtoreze pe oameni. E vreme cu răscruce, iar cei ce nu Mă au cuvânt peste ei nu vor cunoaște vremea, și vor rătăci și se vor sfărâma ca fii ai neascultării.

În duh de Bobotează te mângâi cu duhul nădejzii sfinte. Pace ție, popor credincios! O, ce fericiți, ce fericiți vor fi cei ce sunt acum credincioși! Răbdarea lor le împletește cunună slăvită, căci răbdarea cu credință este cea plătită, și nu altfel de răbdare este plătită între cei ce rabdă. Cei ce rabdă așteptând să vadă cele făgăduite de Mine, aceia nu ajung să vadă, iar cei ce rabdă cu credință, mângâind Duhul Meu și așteptarea Mea, aceia se vor mângâia, căci vor fi mângâiați. Amin.

Pace vouă, celor ce ați băut din izvorul cuvântului Meu și din apele sfințite de duhul Bobotezei! Faceți-vă parte cu puterea apei vindecătoare, căci Duhul Sfânt S-a coborât peste ape, iar apele lucrează din cer peste cei credincioși și peste cei necredincioși, spre slava numelui Meu și spre adevăritarea cuvântului Meu cel adevărat, cuvântul care a grăit cu voi în zi de Bobotează, sfințind inimile voastre, făcându-le tron al Meu, tron de Împărat cu împărăție care nu cade. Amin.

Eu sunt Cel ce botez cu Duhul Sfânt și cu foc pământul și noroadele de pe el, și am grăit în zi de Bobotează poporului adunat la izvorul Meu, și am grăit noroadelor. Fericiți cei ce au urechi de auzit și fericiți cei ce împlinesc cuvântul Meu în vreme de întuneric, în vreme de necredință!

Eu sunt Cel ce sunt! Sunt cu cei credincioși, și le sunt

lor Împărat, iar ei sunt împărăția Mea, și cu ea și cu ei voi birui în lung și în lat, precum este scris să vin, și biruind să vin. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2009

Soborul sfântului Ioan Botezătorul

Rana Domnului este omul. Duhul proorociei nu s-a sfârșit odată cu Ioan Botezătorul. Pocăința este chipul frumos al omului. S-a împlinit proorocia care spune că omul fărădelegii va fi nimicuit cu suflarea gurii Domnului.

În duh de Bobotează te cuprind și în ziua aceasta, poporul Meu. Mă mângâi în sărbători când grăiesc cu tine. E mare mângâiere pentru Dumnezeu când are cu cine să grăiască pe pământ. Tot omul Mă crede fericit lângă Tatăl, dar munca Mea cea de la Tatăl dată în ascultarea Mea a fost și este omul. Mă mângâi când pot să fac ceva pentru om, și puțin ajutor am de la om. Când am făcut cerul și pământul și toate cele văzute și nevăzute, pentru om le-am făcut. O, nu știe omul durerea pe care Mi-a făcut-o că s-a smuls din Mine și s-a tras în sine și Mi-a răpit fericirea, căci omul avea să fie fericirea lui Dumnezeu.

Mă mângâi cu tine, poporul Meu. E mare mângâiere când cineva îndurerat și rănit adânc de durere are cum să-și spună rana sa. Rana Mea este omul. Am suflat peste el cu gura duh din Duhul Meu când l-am plămădit din pământ după chipul Meu, și am în el din Mine și Mă doare rana în om și nu știe omul cum vine aceasta. O, dacă un părinte suferă atât de greu de la copilul lui cel căzut de la el prin neascultare, o, câtă suferință a rămas pe Dumnezeu după ce omul s-a smuls din El și s-a tras în sine!

Caut mângâiere, poporul Meu. I-aș spune omului mereu durerea Mea cea lungă de la el. Mă fac în mijlocul tău cuvânt și Mă dau omului ca să audă plânsul Meu cel după el, și te rog, fiule, îngrijește-Mi statul Meu în mijlocul tău și ai grijă de cărarea Mea spre tine, și să văd aceasta, să văd că Mă ascuți, că rău M-a pedepsit neascultarea omului, tată. Dau să te umplu de milă pentru rana Mea, căci Eu acum două mii de ani am luat trup ca și omul și Mă doare în trup rana, nu numai în duh. Se supărau cărturarii și fariseii din vremea trupului Meu, se supărau, se înrăiau pe Mine când Mă vedeau că iert păcatele omului și că-l vindec de rău, dar Eu făceam aceasta pentru că omul este rana Mea, și Mă mângâiam când îl auzeam pe om că grăiește cu Mine și că-Mi cere ajutor și vindecare. O, în fiecare om Mă doare duhul și trupul și nu pot să-i stârnesc omului duh de credincioșie în el pentru Mine, căci cel smuls din Dumnezeu și căzut pe pământ nu mai este ca atunci când era cu cerul înconjurat pe pământ. O, nu mai poate omul să stea întru Mine, căci păcatul despărțirii de Dumnezeu a omului s-a tot înmulțit șapte mii de ani din om în om, și odată cu el s-a stârnit în om nevoia de fericire, căci omul și-a pierdut fericirea și n-o mai găsește, iar dacă mai crede când și când că o are în mână, o, nu e ea, căci fericirea omului avea să fie Dumnezeu, precum fericirea Mea avea să fie omul.

M-am zbatut șapte mii de ani să întind mâna și să-l iau iarăși în Mine pe om. Am tot căutat o sămânță de pus la însă-mânțat ca să fac din nou pe om, și apoi să-l păstrez, ajutat de toate puterile cerești, dar omul se veștejește mereu, mereu sub ochii Mei. M-am luptat cu el să-l aduc la păreri de rău pentru căderea lui din viață. El însă se supăra pe Mine și mai mult și Mă părăsea și mai mult. Nici iubirea, nici dojana nu l-au făcut pe om să se întoarcă spre Mine și să Mă mângâie pentru rana

Mea cea de la el. Am venit acum două mii de ani de la Tatăl la om și M-am îmbrăcat în trup, ca să fiu văzut și să-l atrag pe om la Mine și la Tatăl și să fie el iubire ca și Dumnezeu și să-Mi capăt înapoi mângâierea. Omul însă n-a putut să fie iubire, și dacă n-a putut, a rămas trup, a rămas așa și atunci când i-am arătat față către față iubirea mai mult decât îi arătasem în rai. I-am spus atunci în rai să nu mănânce din pomul cunoștinței, iar când am venit acum două mii de ani trup între oameni i-am dat omului să mănânce din pomul vieții și să trăiască în veci, dar nici atunci nu M-a putut iubi omul pe vecii, pentru că el a mâncat atunci în rai din pomul cunoașterii, iar cunoașterea era să fie a lui Dumnezeu, Care poate împotriva răului, Care poate pentru bine.

Am venit acum două mii de ani pe pământ pom al vieții și i-am dat omului să mănânce din el, și l-am învățat cum să mănânce din el ca să fie viu ca și pomul din care mănâncă. O, poporul Meu, Îmi înțelegi tu, oare, durerea? O, hai să ne mângâiem unul altuia durerea, hai să ne dăm putere pentru durere, căci durerea e grea, și e tainic de grea, căci suferă tainic.

Sunt cu botezătorul Ioan în ziua lui de serbare între sfinți. Suntem veniți la poporul Meu de pe pământ, o, Botezătorule al Meu. Să Ne așezăm cu sărbătoare în mijlocul lui. E sărbătoare pentru cei din cer cuvântul Meu, căci cerul este lipsit de mângâiere, ca și Dumnezeu, iar cuvântul Meu este înviore pentru cei din cer. Tu ai știut cum să Mă dai oamenilor. I-ai chemat la curățire și la pocăință și le-ai zis că după tine vin Eu cu curățirea și apoi cu învierea omului, prin propovăduirea împărăției cerurilor pe pământ. Sunt osteniți cei ce Ne deschid ca să intrăm în carte, sunt îndurerați adânc și sunt nemângâiați în dureri, ca și Noi. Hai să lucrăm duh de înviere, hai să lucrăm peste om, hai să cuvântăm! Amin, amin, amin.

— O, Mieluțule al Tatălui! Eu am fost acela pe care Tatăl m-a trimis în lume ca să fiu îngerul Tău cel de dinaintea venirii Tale pe pământ, și tot prin îngeri m-a trimis, ca și pe Tine m-a trimis Tatăl, și m-a trimis pentru Tine, și m-a trimis pentru om. Glasul îngerului mi-a pus numele Ioan mai înainte de zămislirea mea, și a spus îngerul că pe mulți din fiii lui Israel îi voi întoarce la Domnul Dumnezeu lor, întocmindu-I Lui popor pregătit, fiindcă voi fi mare înaintea Domnului, și, încă în pânțele fiind, voi fi plin de Duhul Sfânt. O, cum să nu fi fost eu așa dacă am fost vestit de înger că așa voi fi? Și cum să nu fi fost eu așa după ce Tu, Doamne, prin mama Ta ai binecuvântat pe mama mea când ele s-au întâlnit și și-au vestit una alteia vestirea îngerului, pentru mine și pentru Tine, mai înainte de nașterea noastră între oameni?

O, se miră cărturarii și fariseii vremii de azi că Tu grăiești prea mult în mijlocul poporului Tău. O, uită omul câtă nevoie ai Tu de mângâiere de la om. Era scris în Scripturi să vii cuvânt pe pământ și să Te numești Cuvântul lui Dumnezeu și că din gura Ta va ieși sabie ascuțită, cuvânt de strigare a omului la viață și cuvânt de pedeapsă pentru cei ce-Ți fac dureri mari acum, la sfârșit de timp.

O, popor al Mieluțului lui Dumnezeu! Duhul meu striga cu durere în pustie ca să vină oamenii să mă audă și să-l ridic Domnului un popor pregătit, și a rămas pe pământ Evanghelia mea cea de atunci. Fariseii și cărturarii de azi, care-și zic înțelepți și care se rușinează să rostească adevărul acestui cuvânt, zic aceștia că s-a sfârșit duhul proorociei odată cu mine. O, să se uite aceștia în Scripturile cele de atunci și să vadă că eu am proorocit că va veni Domnul, și a venit, și am proorocit că-Și va curăți aria și Își va aduna grâul în jitnițe, iar pleava o va pune în foc. O, nu s-a sfârșit proorocia odată cu mine, ci

unii au fost proorocii cei de până la mine, iar cei de după mine au fost alții, căci ucenicii Domnului prooroceau, și au proorocit sfinți mulți apoi, și sunt scrise acestea.

O, popor îngrijit de Dumnezeu-Cuvântul, scoală-te și lucrează ca mine! Sculați-vă spre lucru, voi, cei din porți, să între Domnul mereu la popor ca să-l pregătească Lui, și ridicați-vă și lucrați popor Domnului din cei ce vin și se apropie să-I fie Lui fii și învățați-i pocăința, ca și mine învățați-i, căci pocăința îi dă omului chip frumos, duh frumos. Doare la Dumnezeu nepocăința omului, iar voi sunteți la porți, și sunteți între Dumnezeu și om, și aveți dușmani, fiilor. O, ce durere! E mare la Dumnezeu această durere. Toate durerile care se zdrobesc în voi sunt de la duhul necredinței și al neumilinței celor ce lovesc în voi. O, iată în ce păcate cad cei ce nu stau frumos în duhul credinței sfinte! Cine nu stă cu Domnul, așa pățește, și așa au pățit toți, și toți au lovit apoi în cei de care s-au despărțit, și rar creștin a stat cuminte și umilit pentru păcatele lui după ce a plecat din acest staul. Duhul umilit este cel ce vă ajută pe voi din voi, dar fiți înțelepți, fiilor mici, ca nu cumva printr-o așezare neînțeleaptă a voastră în duhul umilinței să micșorați lucrarea Duhului Sfânt, Care este în voi pentru împărțirea cuvântului, fiilor, și pentru viața cea hrănită a poporului sfințit. Vine peste oameni păcatul lepădării de credință, și trebuie să fie întărit în Domnul acest popor, și trebuie să se învețe el din zi în zi mai mult cu sărăcia și cu puținul din toate, căci omul din lume își va vinde sufletul pentru o felie de pâine, pe care va fi s-o aibă sau nu, după ce va fi mărturisirea lui pentru Dumnezeu sau împotriva lui Dumnezeu. O, a căutat Domnul să-și strângă poporul buchețele, căci vremea se tot grăbea să vină. O, pentru trup se teme omul, dar pentru duh ba. Fiți, dar, înțelepți și întăriți duhul și credința poporului sfințit, căci cei adăpostiți de vreme rea sunt îngrijiți de Domnul. Amin.

O, fii ai oamenilor! Eu, apostolul lui Iisus Hristos, Ioan Botezătorul, strig din cer la voi, pocăiți-vă! Aveți păcate vechi și noi. Vă trebuie credință în venirea Domnului spre voi, iar credința are putere să-L faceți pe Domnul să vă ștergă păcatele dacă nu veți mai sta în păcate. Veniți spre pocăință, căci timpul se face sul și nu mai aveți alt timp ca să veniți la viață. Să știți că tot ce este scris în Scripturi pentru venirea Domnului sunt cuvinte adevărate, iar cel ce nesocotește acest cuvânt, care curge din gura Domnului peste pământ, acela cade în osândă, căci vine lepădarea de credință, și omul va fi să aleagă.

O, nu uita, omule credincios, și tu, cel necredincios, o, nu uita că este scris în Scripturi că omul fărădelegii, care se arată la sfârșit, va fi nimicit cu suflarea gurii Domnului. Iată proorocie împlinită! Acest cuvânt, care curge în zilele acestea din cer pe pământ, este suflarea gurii Domnului, lucrarea celei de a șaptea trâmbițe, lucrarea lui Dumnezeu-Cuvântul. O, iată de ce se războiește omul necredincios cu acest cuvânt și cu poporul cel de azi, credincios cuvântului acesta! Acest cuvânt va nimici cu suflarea lui fărădelegea, și pe omul care o acoperă pe ea să nu se vadă. Amin.

Iar Tu, Doamne, fii împlinitor, căci apostolii Tăi au proorocit aceasta pentru că Tu i-ai umplut pe ei cu putere de sus, cu Duhul Sfânt Mângâietorul, Care îi ocrotește pe ai Tăi sub mantia Ta. Amin, amin, amin.

— **O**, poporul Meu, iată de ce omul fărădelegii își face rost de câini și îi învață să latre și îi învață să muște din pacea cea din mijlocul tău! Suflarea gurii Mele îl ustură pe el, îl strânge în legăturile lui, iar el este supărat. Tu însă stai tare în credință, căci Eu îți cer aceasta, și stai, tată, cuminte, căci Eu te ocrotesc fiindcă ești

credincios. Caută să fii cu inima curată, căci aceasta înseamnă om cu mâinile curate, iar Eu te voi îngriji în toată vremea, dar să nu deznădăjduiești pentru paza Mea de peste tine. Rămâi sub mantia Mea, căci tu ești mititel. Rămâi copil, ca să te pot ocroti. Rămâi lângă Mine, poporul Meu, căci toate se sfârșesc, și va rămâne Domnul și poporul Său. Amin, amin, amin.

O, aș mai sta cu tine în cuvânt, popor iubit, dar cei ce-Mi stau porți sunt slăbiți, sunt osteniți sub dureri de duh. Rămâi în duh de Bobotează, tată, căci Eu sunt cortul tău. Eu sunt Cel ce sunt, poporul Meu. Eu sunt. Amin.

7/20 ianuarie 2009

Duminica vameșului și a fariseului

Domnul a grăit mereu prin prooroci. Diavolul îi dă omului mângâiere mincinoasă. Mielul Tatălui va birui pe diavol și pe toți îngerii lui. Nunta Domnului cu mireasa Sa. Îndemn pentru popor la priveghere cu rugăciune.

Pace ție, poporul Meu! Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt îți întărește credința și credincioșia, răbdarea și înțelepciunea, și apoi pacea și iubirea, căci zilele sunt grele.

Pace ție, poporul Meu de azi! E mare minune să fie azi omul copil al lui Dumnezeu. Eu, Domnul Iisus Hristos, vin la tine cuvânt și te întăresc întru lucrarea Duhului Sfânt Mângâietorul, căci pe pământ nu va mai fi mângâiere pentru om, și omul va da piept cu durerea pe care n-o așteaptă, fiindcă tatăl minciunii, diavolul, nu va mai avea putere să-i dea omului mângâierea lui cea mincinoasă, iar Eu grăiesc acum peste tot sufletul credincios să ia putere de la Duhul Sfânt Mângâietorul, Care S-a slăvit și Se slăvește pe pământ prin prooroci, prin graiul Lui cel prin prooroci vestit, căci toți proorocii au grăit despre vremea de ieri și despre vremea de azi, și prin Duhul Sfânt au grăit ei. Eu, Domnul, M-am sprijinit mereu cu omul ca să pot grăi pe pământ, căci Eu pe om l-am făcut să fie locașul Meu și ajutorul Meu apoi, ca să se ajute de la Mine om pe om și să nu fie omul fără Dumnezeu pe pământ, că e greu fără Domnul pe pământ pentru om, o, e tare greu să nu știe bietul om de unde greul de peste el, de unde durerea și tristețea, de unde neputința și necredința lui, de unde rătăcirea și pedepsirea lui prin acestea.

O, pace ție, poporul Meu! Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și grăiesc în mijlocul neamului român și te-am tras spre izvorul Meu ca să-Mi fii popor aproape de glasul cuvântului Meu. O, dacă Eu nu te așezam credincios înaintea Mea pe tine, nu puteam să grăiesc pe pământ, căci Eu trebuie să-i grăiesc omului când grăiesc, iar pacea Mea trebuie să fie între Mine și el ca să pot să-i grăiesc lui. Cei fără de pacea Mea între Mine și ei ascultă greu de tot cuvântul gurii Mele, căci aceia au ca pace minciuna cea de pe pământ, născută din om și hrănită de ea însăși, căci diavolul are prin om putere să-l facă slujitor lui pe om, și cu înșelăciune îl hrănește pe om cu toate ale lui, ascunzându-și fața lui cea mincinoasă, căci diavolul nu-i poate da omului viață. O, numai Eu sunt Cel ce dau viață omului, chiar și celui ce se înalță pe sine, nu numai celui ce se smerește pe sine înaintea Mea și a omului, și i-am vorbit poporului Israel acum două mii de ani despre cel ce se înalță pe sine și despre cel ce se smerește pe sine, și l-am învățat pe el viața atunci când i-am grăit aceasta, iar cine a avut urechi de auzit, a auzit și s-a mântuit, căci înțelepciunea cea de sus când vine peste om și o ia în el omul, aceea este cea care aude în om și cea care Mă sălășluiește și Mă slăvește pe Mine în om. Amin.

În duminica aceasta se citește în biserici cuvântul Meu

cel de acum două mii de ani, prin care am spus celor ce se dădeau drepti față de ceilalți peste care ei priveau din înălțimea semeției lor, și le-am spus de doi oameni care s-au întâlnit în templu pentru rugăciune: un fariseu și un vameș. Fariseul Îi mulțumea și Îi aducea aminte lui Dumnezeu de toate câte făcea el bine și de toate câte nu făcea rele așa cum făceau ceilalți oameni, sau vameșul, pe care îl vedea și îl privea el că se ruga și el în templu, dar care încă de departe, de unde sta el, nu dădea nici măcar ochii să și-i ridice către cer, ci numai își bătea pieptul zicând: *«Fii mie, păcătosului, milostiv, o, Doamne»*, și i-am spus poporului Israel că acesta s-a dus la casa sa mai îndreptat decât fariseul, fiindcă la Domnul este altfel omul față de cum stă el pe pământ, căci oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înalța, și așa este la Dumnezeu dreptatea cea pentru om.

O, poporul Meu, Mi-am întărit coborârea la tine, și am lucrat prin îngeri aceasta, căci puterile cerești Îmi slujesc împlinirea Scripturilor, tată, iar în Scripturi stă scris să vin să cârmuiesc neamurile cu toiag de fier și stă scris că numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, și de aceea rostesc Eu în mijlocul tău cuvântul Meu, și fac faptă numele Meu peste pământ și grăiesc în mijlocul tău și Mă dau în lături pentru cei ce Mă iau de la tine și se hrănesc cu mângâierea cea de la Mine, și fericiți sunt cei ce se apleacă să ia și să se înțeleptească prin izvorul Meu de peste tine!

Omul semeț nu iubește minunea Mea de peste tine, și tu ești vorbit de rău de omul semeț, poporul Meu. Din pricina cuvântului Meu de peste tine te vorbește de rău omul care se înalță pe sine înaintea Mea și a ta. Tu însă fii cuminte, tată, și stai sub mantia Mea, stai în Domnul Dumnezeuul tău, Care te hrănește cu duh dătător de viață, căci vremea pe pământ este ca la sfârșit, este așa cum a făcut-o omul împotriva sa însuși, fiindcă omul cel fără Dumnezeu face lucrarea diavolului pe pământ, iar diavolul este potrivnicul Meu și i se sfârșește vremea, căci vremea e pe sfârșite, iar el dă să se întărească prin ultimele lui puteri vrăjmașe Mie. Eu însă sunt Mieluțul Tatălui și îl voi birui pe diavol și pe toți îngerii lui, și vom așeza pe pământ cântarea de biruință, precum este scris, căci voi judeca desfrânarea de pe pământ și tot trupul ei și voi răzbuna sângele sfinților, și va fi nunta Mea cu mireasa Mea cea pregătită Mie și cu cei fericiți, căci scris este: *«Fericiți cei chemați la cina nunții Mielului, iar acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu»*, căci Eu Mă numesc Credincios și Adevărat, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, iar cei ce se cred împărații pământului și care dau să facă război cu Mine vor fi biruiți cu toată minciuna lor și vor fi aruncați în iezorul de foc, unde arde pucioasă, precum este scris, căci cuvântul Meu este sabie care iese din gura Mea ca să fac dreptate sfinților Mei. Amin.

O, poporul Meu, priveghează, tată, priveghează cu Mine, căci este nevoie de biruință, fiule! Dă-i sufletului tău pe Duhul Sfânt Mângâietorul ca să fii sărguitor în zilele acestea, căci tu trebuie să ridici rugăciune la Dumnezeu pentru toți cei strâmtorați pe pământ. O, adu-ți aminte de neputința ucenicilor Mei, pe care i-am rugat să vegheze împreună cu Mine când Eu M-am rugat Tatălui în grădina Ghetsimani, iar ei n-au putut să stea treji, căci erau osteniți de tristețe. Mă trăgeam de lângă ei și Mă rugam cu lacrimi Tatălui, și apoi veneam spre ei să-i trezesc, căci dormeau, și le spuneam: *«N-ați putut un ceas să privegheați cu Mine! Privegheați, dar, și rugați-vă ca să nu intrați în ispită, căci duhul este osârduitor, dar trupul, neputincios»*.

O, roagă-te, poporul Meu, pentru tine și pentru toți cei

strâmtorați pe pământ, căci și Eu Mă rog Tatălui pentru mângâierea celor strâmtorați de la toate ticăloșiile care se săvârșesc în mijlocul lor. Îngerii Mei merg cu Mine și îi însemnează pe cei strâmtorați, căci scris este să fie așa și să Mi-i ocrotesc pe cei ce sunt ai Mei, dar iată, vin și îi învăț pe ei din gura Mea și le spun lor așa:

Voi, cei ce vreți să învățați de la Dumnezeu scăparea voastră de ceasul ispitei care va să vină pe pământ să-i încerce pe toți oamenii, o, umpleți-vă inimile voastre de iubire de Dumnezeu și apoi de credință neprefăcută! Așezați-vă în credință și apoi în post și în rugăciune, împlinind cu iubire poruncile vieții! Eu, Domnul, vă ocrotesc pe voi de ceasul ispitei ce va să vină să încerce pe toți oamenii, dacă voi veți aduce înaintea Mea inimile voastre și stăruința în veghe cu Mine pentru viața voastră cea cu Dumnezeu. Lăsați plăcerile, căci sunt înșelătoare! Lăsați învățătura cea mincinoasă, căci numai Dumnezeu va fi pe pământ adevărat, și veți vedea aceasta! O, lăsați-vă de păcate, căci ele fac moartea în om! Dați de la voi păcatul și trăiți în sfințenie, căci fără de sfințenie nimeni nu va vedea mântuirea cea de la Mine, fiindcă așa este scris! O, e vremea să privegheați împreună cu Mine, Mielul Tatălui, ca să biruiesc minciuna împreună cu cei iubitori de Dumnezeu și să biruiesc lucrarea satanicească de pe pământ. Opriți-vă de la păcat, ca să-L puteți ajuta pe Dumnezeu pentru salvarea voastră! Postiți post sfânt, nu numai post de bucate! Postiți de păcate, tată, și dați de la voi necredința, căci vremea este cu necredință în ea, și oamenii necredincioși o fac pe ea să fie, și de aceea este ea. În loc de teamă din pricina lucrării satanicești, care dă să vă însemneze pe trup cu semnul ei cel tainic lucrat ca să nu-l pricepeți când el vine spre voi, o, postiți post sfânt și privegheați cu rugăciune în glas și în suspin după Dumnezeu, ca să vină El să vă păzească de ceasul ispitei, căci voi sunteți neputincioși. Luați pildă din cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, rostit peste poporul Israel, căci așa am spus atunci: *«Oricine se va înalța pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înalța»*. Amin.

O, nu puteți voi fără Dumnezeu să biruiți ceasul ispitei, tată! Înarmați-vă, dar, cu Dumnezeu și nu uitați, nu uitați semnul sfinte cruci, însemnați-vă cu el pe frunte și pe tot trupul, cu cele trei degete apropiate, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, ca să nu aibă putere peste voi lucrarea lui satana! Păstrați-vă mâna pentru ca să faceți cu ea semnul sfinte cruci, și faceți cruce pe voi cu mâna, și mult să faceți, și tot mereu să vă însemnați cu acest semn, căci satana a luat putere mare prin cei botezați, dar care nu-și mai fac semnul crucii pe trupul lor și peste toate ale lor cu cele trei degete împreunate ale mâinii drepte, cu mâna mărturisindu-L pe Dumnezeu întru Treime slăvit și închinat, iar cu inima și cu gura laudându-L de-a pururi! Aprindeți în casele voastre candelile cu untdelemn și faceți-vă miruitor și muiăți-l în candelile aprinse mereu și însemnați-vă trupul și mersul cu semnul sfinte cruci, și căutați untdelemn netrecut prin foc, căci nu trebuie să se atingă focul de untdelemn, ci untdelemnul trebuie să se atingă de foc prin feștila care-și hrănește din el arderea ei, lumina ei pentru casa creștinilor Mei, căci candela aprinsă cu bilețul scris în ea cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh este slujitoare din partea Domnului peste cei credincioși și sfinți, care așteaptă pe Domnul de izbăvire a lor. Așa să vegheați voi cu Mine, Mielul Tatălui, în vreme de strâmtorare, și așa vom fi biruitori. Amin. Așezați peste voi post sfânt, post de păcate și de plăceri trecătoare și mult înșelătoare, și apoi așezați peste voi post de bucate și postiți trei zile în săptămână: luni pentru îngerul

păzitor, iar miercuri și vineri pentru Mine, ca să am ucenici pe pământ, căci soiul de diavoli din zilele acestea nu pot fi biruiți decât așa cum i-am biruit Eu, cu post sfânt și cu rugăciune sfântă, cu viață plină de Duh Sfânt în ea și peste ea. O, întoarceți-vă la portul cel creștinesc și curățiți-vă de podoabele cele vremelnice și îmbrăcați-vă întru cuviosie duhul și trupul, iubind și hrănindu-vă cu tot cuvântul Meu și învățându-vă să vă hrăniți așa, căci sufletului îi trebuie hrană ca să poată pentru trup și pentru Domnul. Veniți spre înțelepciune sfântă, veniți, tată, și învățați din izvorul Meu, cu care vin pe pământ spre voi ca să vă învăț lucrarea mântuirii față de vremea cea cu ispită care este acum pe pământ cu fața ei cea ascunsă de ochii și de mintea voastră. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și sunt întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om ca să-l învăț pe om venirea Mea cu sfinții, ca să-l deprind pe om cu Dumnezeu pe pământ, cu împărăția Mea în mijlocul oamenilor. O, curățiți-vă de cursele în care sunteți și care vi se întind, căci iată, v-am dat povață sfântă; luați-o în voi, că e dulce ca viața Mea cea iubită de omul iubitor de Dumnezeu! Aduceți Domnului inimile voastre! Eu, Domnul, vă voi povățui cu milă și vă voi face fii ai lui Dumnezeu dacă veți lua în voi puterea aceasta, cuvântul Meu cel învățător peste om. Amin.

O, poporul Meu, tu ești cărarea Mea spre oameni, tată. Tu ești împărăția lui Dumnezeu pe pământ, și din tine Eu ies spre oameni ca să-i miluiesc pe ei cu învățătură trezitoare și veghetoare apoi. Întărește-te spre ajutor Mie, tată. Eu sunt Mieluțul Tatălui, și cu ai Mei trebuie să biruiesc toată proorocia mincinoasă și toată lucrătura ei. Amin.

Am învățat neamul român și pe toți care iau din învățătura Mea, i-am învățat să postească post sfânt și îi învăț încă să nu mai facă ucideri ca să mănânce din vietăți ucise de om. Îl îndemn pe om să mănânce așa cum i-am dat Eu omului poruncă în rai pentru ceea ce trebuie să mănânce, căci vremea cea de acum îl prinde în cursa ei pe om.

O, e vremea pentru post și rugăciune și pentru veghe sfântă, iar voi, păstori de turme, așa să-i învățați pe oameni, căci jertfa cea mai plăcută Mie de la om este duhul umilit, prin care omul poate să-L slujească pe Domnul, și apoi Domnul pe om. Este scris că oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înalța. Această Evanghelie este învățătura vieții și din ea să învețe omul paza vieții lui. Amin.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Eu sunt Mieluțul Tatălui Savaot, și am grăit ție în zi de duminică, în zi de învățătură, poporul Meu, și tot cel ce crede în Mine, Eu, Domnul, îl voi atrage pe el spre Tatăl și îl voi face fiu al Tatălui Meu, precum am făgăduit prin cuvântul Meu cel rostit peste om acum două mii de ani.

Pace ție, poporul Meu! Fii cuminte! Pace ție, pace ție, pace ție, poporul Meu! Amin, amin, amin.

26 ianuarie/8 februarie 2009

*Sărbătoarea sfinților trei ierarhi:
Vasile, Grigorie și Ioan*

Truda Domnului prin vreme ca să-l tragă pe om de sub stăpânirea satanei. Îndemn la veghe pentru neamul român.

Eu sunt Păstorul Cel bun, și Mă vestesc cine sunt Eu, Cel ce grăiesc. Amin.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, și Mă cobor pe pământ cuvânt, și Mă vestesc când cobor ca să-l păstoresc pe om, căci M-am dus la Tatăl ca să vin, și nu stau în cer, ci lucrez pe

pământ, căci sunt Păstor.

Deschideți-Mi, voi, cei ce stați înaintea Mea când Mă vestesc să Mă cobor cuvânt în cartea Mea de azi, căci Îmi sunteți cărare spre om, așa cum Tatăl a orânduit! Vine Domnul ca să-Și hrănească poporul, căci azi e sărbătoare de arhieriei cerești, și vin cu ei în carte și cuvântăm peste pământ! Pace vouă!

Pace ție, poporul Meu! Sunt cu tine în cuvânt. Eu sunt Dumnezeul celor vii, al lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov și al tuturor celor ce au ascultat de cuvântul Meu în vreme, și sunt Dumnezeul lui Vasile, al lui Grigorie și al lui Ioan, și vin pe pământ cu sfinții Mei și grăiesc cu ei, și ei cu Mine și cu poporul Meu de pe pământ și cu tot omul care se apleacă să audă din cer, căci cine aude numai de pe pământ cu urechile lui, acela nu mai are urechi de auzit pe cele din cer.

Pace ție, poporul Meu cel din români deosebit de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care îl învață de la Dumnezeu pe om! E sărbătoarea Mea cu tine și a sfinților Mei sărbătoriți azi în sobor în cer și pe pământ. Acești arhieriei au fost hărăziți de Mine să lucreze în zilele acestea peste pământ și să pecetluiesc începutul lucrării Mele de cuvânt prin trâmbița Mea Verginica acum cincizeci și cinci de ani. Le-am dat atunci cuvânt să coboare din cer, dintre sfinți, și să vină să binecuvinteze coborârea Mea din zilele acestea și să binecuvinteze vasul prin care Eu, Domnul, aveam să trâmbitez peste pământ prin trâmbița a șasea, ca apoi să Mă fac rău de cuvânt și să-Mi pecetluiesc un loc aparte și un popor mititel, și de deasupra lui să grăiesc și să Mă așez în carte cuvânt și să păstoresc cu toiag de fier pe tot omul căruia îi este dat de Dumnezeu să audă glasul Păstorului Cel cu crucea. Amin.

Eu sunt Păstorul Cel bun. Acum două mii de ani am coborât din cer, de la Tatăl, și M-am născut pe pământ din trup fecioresc și am stat treizeci și trei de ani pe pământ, iar la sfârșit Mi-am pus viața pe cruce pentru oi ca să Mă fac cunoscut Păstorul Cel cu crucea. O, cum să nu spun Eu cine sunt, de fiecare dată când Mă cobor pe pământ cuvânt ca să păstoresc cu ei? Dacă este scris în Scripturi să vin să păstoresc neamurile cu toiag de fier, cum să nu împlinesc Eu, Domnul, pe cele scrise despre Mine prin proorocii? Toiagul Meu de fier este cuvântul, și sunt Păstorul Cel tainic, și întăresc credința omului când îi grăiesc lui. O, cel ce spune că nu este Dumnezeu acest cuvânt, acela este scris între cei necredincioși, care iubesc minciuna, căci stăpânitorul acestui veac este tatăl minciunii și îl ține pe om în necredință și îi dă omului această hrană, hrana necredinței, dar iată, vin și Eu să-l hrănesc pe om, și fiecare îi dă omului ceea ce are. Eu sunt Cel ce dau omului viață și sunt dintru început Cuvântul lui Dumnezeu, și întru Mine este viața, și viața este lumina oamenilor, precum este scris.

Mă mângâi cu Tatăl când grăiesc cu omul pe pământ, și se mângâie de la Mine și de la Tatăl omul credincios, care așteaptă venirea Mea cu sfinții, căci Eu nu umblu singur când călătoresc pe calea Mea spre om, ci umblu cu sfinții, căci scris este: «*El vine pe cal alb, și oști din cer vin după El, călare pe cai albi, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu și păstorește neamurile cu toiag de fier și Se numește Credincios și Adevărat*». Amin, amin, amin.

— **O**, Dumnezeule al lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov! O, Doamne al nostru, al sfinților Tăi cei de după venirea Ta pe pământ, născut din trupul cel fecioresc al mamei Tale Fecioara! O, Doamne al nostru, al lui Vasile, al lui Grigorie și al lui Ioan, Tu ești Dumnezeul celor vii! Omul de pe pământ nu grăiește cu morții când grăiește cu sfinții Tăi, cerându-le lor ajutor în durerile lui și în

greul vieții lui pe pământ. Toți sfinții Tăi sunt vii, precum vii sunt Avraam, Isaac și Iacov, și n-ar fi să fie altă fericire pe pământ pentru om ca și atunci când el grăiește cu Tine și cu sfinții Tăi. Tu ești Cel viu, și tot așa sunt și sfinții Tăi, care au luat din Tine viața. Tu, Doamne, ești atât de tainic și atât de măreț întru sfinții Tăi! Tu, Doamne, ești puterea cuvântului Tău împlinitor, dar prea mult l-a orbit pe om stăpânitorul acestui veac, satana, care curând, curând își va sfârși goana lui după suflete de oameni din pricina duhului invidiei în care a căzut la început când a căzut din cer prin om, căci omul cel zidit de mâna Ta la început s-a semețit ca să nu Te asculte așa cum i-ai poruncit să asculte, și prin neascultare a căzut omul din rai, și a căzut atunci și îngerul care îl slujea îndeaproape pe om, și a căzut cu el toată ceata lui cea slujitoare omului, și de atunci se hrănește el cu duhul invidiei asupra Ta, Doamne, și de atunci dă să-i tragă pe oameni și să-și facă împărăție mereu și să stea cu ea în luptă împotriva Ta, dar iată, Tu ai armie de sfinți, iar proorocii din toate vremile au fost locașe ale Tale, din care Tu mereu, mereu rosteai cuvânt de biruință a Ta împotriva dușmanului Tău, satana, ca să-l umilești pe el și să-l tragi pe om de sub asuprirea lui, de sub întunericul lui, așa cum ai grăit acum două mii de ani cuvânt proorocesc prin Ioan, cel iubit al Tău. Iată, de lângă Tine cuvântăm cuvânt de învățătură peste cei credincioși și peste cei necredincioși pe pământ și suntem mărturisitori, căci mărturia Ta, Doamne, este duhul proorociei, duhul prin care Tu ai lucrat și lucrezi peste pământ. Amin.

Noi suntem slujitorii Celui viu, Celui Credincios și Adevărat, și suntem sfinții Lui cei vii, arhierii după rang, prin alegerea Lui, slujitorii ai Dumnezeului Celui viu. Acum cincizeci și cinci de ani El ne-a dat cuvânt să coborâm pe pământ și să așezăm binecuvântare arhierescă peste lucrarea Lui de trâmbițare din zilele acestea, și ne-am coborât cu trupul și am binecuvântat și am împărțit cu sfințele taine pe cea care avea apoi să fie trâmbița Domnului pe pământ mai înainte de venirea Lui cu taina râului vieții. La începutul acestei trâmbițări am fost slujitorii, și tot așa am fost așezați și apoi, pentru a pecetlui grădinița cea de azi a cuvântului Domnului și pe cei așezați de El și de noi și de martorul Lui cel de azi din biserică, slujitorii ai bisericii Domnului acum, la sfârșit, și tainic am lucrat, așa cum și Domnul a lucrat tainic când a venit și Și-a așezat împărăția Sa peste cei puțini ai Săi acum două mii de ani, căci atunci, ca și acum, El n-a fost crezut și primit de cei la care a venit să le dea izbăvirea, care este împărăția Sa.

Grăim ție, popor al Domnului, cel din neamul român deosebit de El pentru lucrările Sale cele de azi, și grăim fiilor oamenilor. O, cei ce ascultă de Dumnezeu pe pământ, aceia sunt fiii lui Dumnezeu, iar cei ce nu ascultă de El pe pământ, aceia sunt fiii oamenilor și au de tată pe diavolul, căruia ei îi slujesc, și n-are cine să le desfacă mintea ca să priceapă și să vadă lucrarea lui Dumnezeu și lucrarea lui satana, căci n-au învățator cu milă peste ei, și venim spre ei ca să-i păstorim și să le spunem că împărăția cerurilor pe pământ nu este din lumea aceasta, ci este din cer de la Dumnezeu pentru cei credincioși și sfinți ai Lui.

O, grăim ție, popor credincios, fiu al cuvântului lui Dumnezeu. O, așează-te în mare veghe, căci tu trebuie să ridici rugăciune sfântă și tare pentru toți fiii oamenilor ca să-i întoarcă Domnul pe ei la pocăință spre iertarea păcatelor lor și spre luminarea lor apoi cu lumina cea de sus, lumina învierii din moartea păcatelor, căci păcatul este moarte peste om. O, silește-te, fiule, spre rugăciune trează, că trebuie să biruiști cu Domnul și cu sfinții Lui lucrarea cea amăgitoare a satanei,

care lucrează tainic ca să tragă după el oameni, căci iată, lucrează cu trudă mare cu slujitorii lui ca să pecetluiască pe oameni cu pecetea lui, dar Domnul a spus mereu peste acest neam să se trezească și să vegheze pentru venirea Domnului și pentru venirea lui antichrist, și apoi să rămână cu Domnul acest neam și să asculte de glasul Lui de Păstor. Amin.

Noi, cei trei arhierii sărbătoriți azi, în sobor de sfinți, lăsăm peste tine binecuvântare întreită, popor cu nume nou de nou Ierusalim pe pământ între oameni. Lăsăm peste tine pecetea Dumnezeului Celui viu, și în chip tainic te însemnăm cu ea în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Mângâietorul, căci suntem aleși de Domnul să binecuvântăm și să veghem peste lucrarea Sa de azi și peste slujitorii ei și peste tot poporul ei cel credincios. Fiți fii ai rugăciunii sfinte și tari, căci prin rugăciune cu har peste ea veți fi biruitori cu Mielul Tatălui, Domnul Iisus Hristos. Cereți destrămarea lucrării celor ascunse ale lui satana și cereți Domnului ocrotire poporului Său cel credincios de peste tot și învățați poporul să se însemneze mult cu semnul sfinte cruci cu cele trei degete strâns împreunate în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Mângâietorul, și tot așa să însemneze căsuțele și toate lucrurile lor și toate lucrările lor, iar lucrările lor să fie lucrările Domnului. Amin. Cu cât duhul satanicesc își arde tot mai mult mirodeniile lui ca să-i încante pe cei de pe pământ spre el, cu atât mai mult poporul Domnului să ardă candelile cu untdelemn, cu bilețel scris în ele cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, spre mărirea lui Dumnezeu pentru biruință, iar biserica Domnului să se întărească și să strige la Dumnezeu pentru biruința Mielului și a celor răscumpărați de El. Amin. Cu post și cu rugăciune să stea poporul sfințit înaintea Domnului, și fericite este cel ce se sfințește din acest cuvânt, cu care păstorește azi Domnul Iisus Hristos pe pământ. Amin.

O, fii ai oamenilor, Dumnezeu nu este al celor morți, ci al celor vii. Voi nu vorbiți cu morții atunci când vă rugați și grăiți în rugăciune cu sfinții Domnului, ci vorbiți cu cei vii atunci. Vă întărim credința în Domnul și în sfinții Lui. Fiți credincioși! Nimic nu pierde cei credincioși, care știu prin credință să-L aibă pe Domnul de partea lor, așezându-i pe sfinții Lui mijlocitorii lor spre El. Fiți veghetorii! Pe pământ vine în chip acoperit păcatul lepădării de credință, iar Domnul are grijă să vă deschidă ochii ca să pricepeți și să strigați la El pentru scăparea voastră de sub stăpânirea lui satana. O, iubiți sărăcia și puținul din toate, că nu vă fac nici un bine bogățiile cele înșelătoare și trecătoare. Iubiți sfințenia și fiți treji ca să nu vi se spargă casa, ca să nu intre în inima voastră duhul cel înșelător, care vine cu fața ascunsă spre voi ca să nu-i știți arama. Mereu, mereu v-a trezit Domnul prin cei ce sunt iubiții Lui pe pământ.

O, stai treaz, popor român, căci stai pe pământul țării strălucirii, proorocită de Daniel proorocul, căci pe vatra ta stă Domnul cuvânt de Păstor și cuvintează peste pământ în zilele acestea. Ia aminte la glasul Lui de Păstor! Veghează ca să nu vină furul peste credința ta, ci întărește-o ca să o ai, și ca să ai har prin ea și să ai biruință asupra satanei prin credința ta. Amin.

Iar Tu, Doamne, întărește cuvântul nostru, al arhierilor Tăi, peste poporul Tău de azi și peste neamul român și trezește-l Tu pe el ca să vegheze și ca să biruiască el în numele Tău pe dușmanul Tău și al lui. Dă-i neamului român credință tare, căci strămoșii lui cei sfinți stau înaintea Ta pentru vatra neamului român, cetatea coborârii Tale cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp. Dă-i neamului român întreită binecuvântare, și mare să-i fie lui biruința, o, Mieluțule al Tatălui! O, trezește Tu neamul român și așează-l în veghe și dă-i lui biruința, o,

Doamne! Amin, amin, amin.

— **O**ucenici iubiți, fii slujitori din partea Mea Mea de azi! Graiul vostru peste poporul Meu și peste neamul român, Eu, Domnul, îl întăresc și îl binecuvintez ca să ia împlinire. Amin.

O, neam român, strămoșii tăi cei sfinți stau toți înaintea Mea pentru biruința Mea și a ta, căci ei văd în mijlocul tău lucrarea lui Dumnezeu-Cuvântul, Care-ți întărește ție veghea și credința și biruința. O, veghează, tată, iar Eu îți voi da duhul veghii și te voi dăruia cu darul credinței sfinte și te voi păstori, căci păstoriai tăi, pușini, pușini din ei veghează pentru viața ta ca să nu vină lupul să frângă din ea. O, stai cu candelile aprinse, popor român! În toate casele să se aprindă candelile și să ardă cu rugăciune în ele în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pentru sfărâmarea lucrării lui satana! Amin.

Faceți-vă cruce cu mâna dreaptă cu cele trei degete strâns împreunate, fii români! Păstrați-vă mâna ca să vă închinați cu ea lui Dumnezeu cu semnul sfinte cruce și închinați-vă cărările și casele și hrana și apa și duhul și sufletul și trupul, căci vremea lepădării de credință își ascunde fața, dar Eu vin și te învăț fața ei ca s-o cunoști și ca să te așezi înaintea Mea să-Mi ceri izbăvirea ta, neam român, căci voiesc să fac din mijlocul tău cer nou și pământ nou, și de la acest început să-Mi așez din loc în loc biruința Mea cea așteptată de veacuri, și cu ea fericirea omului și apoi salvarea poporului Meu Israel, cel care M-a răstignit pe cruce acum două mii de ani ca să nu-i fiu Eu lui Dumnezeu, dar Eu îi sunt, după făgăduințele făcute lui prin proorocii Mei și ai lui, și voiesc să-l trezesc pe el întru venirea Mea iarși de la Tatăl la om, căci cerul și pământul pot trece, dar nu va trece nici un cuvânt al Meu fără să-i dau Eu toată împlinirea lui peste pământ și peste om. Amin.

Pace ție, neam român! Veghează, tată! Dumnezeuul tău este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Din veac și până în veac, Acesta a fost Dumnezeu în cer și pe pământ. Amin.

O, pace ție, poporul Meu cel luat de Mine în slujba Mea din mijlocul neamului român! Veghează, tată, peste acest neam! Tu ești binecuvântat aparte. Veghează, dar! Eu sunt ocrotitorul tău, și cu tine veghez peste neamul român, și cerește veghem. Pace ție! Azi e sărbătoare de arhieriei cerești în mijlocul tău. Amin.

Și acum, trâmbița Mea Verginica se pregătește pentru locul cel din cer al însoțitorului ei dat ei de Mine la începutul acestei lucrări și apoi răpit de lângă ea de lucrarea satanei. Ea a venit acum și l-a luat ca să-l dezrobească de sub satana, care-l ținea legat, căci altfel acesta nu putea fi dezlegat de sub legăturile atât de tari cu care a fost legat de satana. Voi, cei trei slujitori ai jertfelnicului cel de foc din grădinița cuvântului Meu de azi, numiți de acum numele acestui fiu cu rugăciune pe masă timp de patruzeci de zile în patruzeci de sfinte liturghii pentru el, așa cum Eu i-am învățat pe ai Mei să lucreze pentru cei ce pleacă nepregătiți din trup. Eu, Domnul, vă voi povățui pe voi îndeaproape și vom birui pentru calea cea bună spre cer a acestui sufletel, căci satana e tare supărat acum, când i s-a stricat biruința lui prin care Mi-a ținut acest fiu în lanțurile lui prin cea care l-a smuls pe el demult, demult din brațul Meu de Păstor. Pace vouă, fiilor! V-am dat ajutor mare să puteți pentru acest fiu dezlegat acum de sub legături ca să-l puneți voi la locul lui, voi, și nu cea care l-a robit pe el sub satana, căci altfel n-am putut să-l scot, decât așa cum am lucrat acum cu el. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Veghează, tată, pentru biruința Mea și a ta! Fii credincios și învață tot mai mult să știi să Mă

primești când vin cu vești la tine, căci cel ce nu Mă primește, acela nu Mă cunoaște, fiindcă așa vrea el.

Pace ție, poporul Meu! Eu sunt Păstorul Cel bun, Domnul Iisus Hristos! Eu sunt Păstorul tău, poporul Meu. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2009

*Praznicul Întâmpinării Domnului;
Duminica fiului risipitor*

Om credincios este călăuzit de Duhul Sfânt. Duișenia, mare frumusețe cerească în inima omului credincios. Căldura credinței sfinte și flacăra ei. Invidia strică lucrarea milei și a duișeniei.

Azi e zi de învățătură și de creștere a împărăției Mele în cei credincioși, căci Eu, Domnul, sunt Învățătorul, iar poporul Meu cel de la gura izvorului Meu de cuvânt este cel ce învață de la Mine. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Sunt Domnul și sunt Învățătorul tău, fiule, căci vremea în care tu ești e vremea venirii Mele cuvânt pe pământ ca să-Mi întocmesc popor pregătit pentru taina arătării Mele a doua oară de la Tatăl la om. Leg vremea Mea cea de acum două mii de ani cu vremea Mea cea din zilele tale și te așez înaintea Mea ca să te învăț ceea ce poporul Israel n-a putut să învețe atunci din pricina îngâmării și a invidiei. Venisem la el atunci ca să-l fac blând și smerit cu inima ca și pe Mine, și îl învățam cu iubire, dar el a părăsit învățătura Mea și s-a purtat după învățătura sa. L-am învățat pe el prin faptele Mele și M-am scris cu el pe pământ în mijlocul lui, și au rămas de mărturie lucrările Mele în mijlocul lui. În ziua aceasta de sărbătoare, pomenită azi pentru faptele vieții Mele, aduc aminte despre supunerea Mea cea de atunci, căci eram prunc, dar eram Fiul Treimii dumnezeiești, și M-au dus părinții la templu ca să Mă închine lui Dumnezeu ca pe unul întâi-născut, aducându-se pentru nașterea Mea jertfă de curățire.

O, în ziua aceasta ai de învățat darul credinței sfinte, poporul Meu, căci bătrânul Simeon, căruia prin Duhul i s-a vestit că va vedea pe Unsul Domnului, a fost îndemnat de Duhul să vină la templu chiar atunci când Eu am fost adus ca să fiu închinat lui Dumnezeu. Atunci bătrânul Simeon M-a luat în brațe, M-a binecuvântat și M-a vestit că au văzut ochii lui mântuirea vestită de Domnul în fața noroadelor, lumina spre lumina neamurilor și spre slava poporului Israel.

O, poporul Meu, Eu Mi-am așezat în mijlocul poporului Israel lumina venirii Mele, care era slava lui între popoare, dar necredința lui a fost nepăsarea lui. Am găsit însă în mijlocul lui pe dreptul Simeon și l-am ținut în viață pe acesta ani mulți, ca să Mă primească în brațe după nașterea Mea și să Mă mărturisească el că Eu sunt pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn de tăgadă. O, n-aveam atunci în Israel om drept care să fi crezut și să fi mărturisit venirea Mea în trup, și iată, am găsit credință într-un om bătrân de ani și l-am ținut pe acesta în viață ca să lucrez prin credința lui proorocie spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca să se poată împlini cele vestite despre Mine și despre Israel, și apoi să se găsească oameni să creadă că Eu, Cel luat în brațe de bătrânul Simeon, eram Mesia, trimisul Tatălui.

O, poporul Meu, cât de mult înseamnă la Dumnezeu și la oameni un om credincios, călăuzit de Duhul lui Dumnezeu! O, fiule, ce măreață este taina credinței! Adevăr adevărat am spus Eu, că cel ce nu se leapădă de sine nu poate să vină după Mine, nu poate să aibă credință și credincioșie. O, ce mare taină a vieții este să se dăruiască lui Dumnezeu omul! Atunci

Duhul Sfânt îl călăuzește El pe acesta, și Domnul Își face lucrarea Sa cu cel credincios pentru cei ce vor crede apoi în lucrările cele adevărate ale lui Dumnezeu. Așa am lucrat Eu, Domnul, și în zilele tale, poporul Meu de azi, și am avut, tată, inimi cu credință în ele și M-am mărit prin ele pe pământ pentru cei credincioși, dar am spus încă de acum două mii de ani, și așa am spus: «*Când va veni Fiul Omului, când iarăși va veni, va mai găsi credință pe pământ?*».

Voiesc să te deprind cu duioșenia, poporul Meu, căci acest dar e mare frumusețe cerească în inima omului credincios. Ea este căldura credinței sfinte și apoi flacăra ei. Pe ea aș vrea s-o semăn în oamenii care dau să se ridice spre slava lucrării Mele de azi cu tine, poporul Meu. Am dat la mulți darul și duhul duioșeniei după Mine și după tine, poporul Meu, și aceia se strâng cu duioșenie pe lângă izvorul Meu de cuvânt în sărbători și își dau hrană credinței lor și vieții lor cea cu credință. O, roagă-te să capeți această frumusețe, tu și toți cei ce vor căuta să înțeleagă ce înseamnă Dumnezeu pe pământ în oameni și cu oamenii, o, poporul Meu. Amin.

În această zi de duminică te învăț, Israele al neamului român, te învăț încă duhul duioșeniei, și te învăț și fața lui cea dușmană pe el, căci voiesc să te cresc cu lucrarea Duhului Sfânt, fiule. Îți amintesc pilda spusă de Mine despre fiul risipitor și despre fratele lui, care a rămas statornic lângă tatăl cel cu doi fii. O, poporul Meu, nu le plăcea cărturarilor și fariseilor duioșenia Mea pentru cei păcătoși, căci Eu le spuneam lor că oricine dintre ei care nu se leapădă de tot ce are nu poate să fie ucenicul Meu, căci sarea este bun lucru, dar dacă și ea se strică, cu ce vor mai putea s-o dreagă pe ea? Ea nu-și mai găsește rostul nici în pământ, nici în gunoi, ci este aruncată afară. O, și cine atunci asculta și avea urechi de auzit ca să audă de la Mine? Vameșii și păcătoșii, aceia stăteau în preajma Mea ca să asculte de la Mine, și eram văzut rău de farisei și de cărturari, care căteau zicând că Eu primesc la Mine pe păcătoși și că stau cu ei la masă. Am vrut atunci să-i deprind cu duhul duioșeniei și le-am spus de cei doi frați, unul rătăcit, iar celălalt ascultător de tatăl său. Cel mai mic dintre ei și-a cerut partea de avere și s-a dus de dorul dezmierdărilor și s-a cheltuit pe sine și tot ce avea, până ce a rămas străin și flămând, și apoi a intrat în pocăință, căutând spre duioșenia tatălui său, care avea să-l salveze pe el de la pierzare. O, dacă fiul cel rătăcit nu s-ar fi întors la tatăl său, nici tatăl său nu s-ar fi întors spre el cu duioșenie, iar din aceasta tu trebuie să înveți lucrare mare, poporul Meu, și înțelepciune adâncă, tată. Omul trebuie să-L facă pe Dumnezeu să iasă în calea lui și să-l primească atunci când vine, atunci când el cade de la pieptul Lui și apoi iarăși vine aplecându-se cu inima spre Tatăl. Dar iată, mare învățătură să ia omul care aude de la Mine, căci păcatul invidiei se judecă din om cu Dumnezeu, și este păcat să facă așa omul. S-a supărat pe tatăl său feciorul lui cel mare când tatăl l-a primit la sine pe fiul cel pribeag de părinți și i-a dat înapoi cinstea de fiu. Tatăl însă a dat să-l învețe și să-l liniștească și i-a spus: «*O, fiule, tu pururea ești cu mine, și toate ale mele sunt ale tale. Se cuvenea însă să ne bucurăm că fratele tău a înviat și s-a aflat, căci era mort și era pierdut*».

O, nu e bună invidia, căci ea strică lucrarea milei și a duioșeniei și dă în lături puterea pocăinței de la cel ce se hrănește cu acest ucigător păcat. Eu sunt Cel ce judec pe om, și nu trebuie să facă aceasta omul.

O, voi, cei ce sunteți fii iubitori de Dumnezeu pe pământ, nu trebuie să faceți voi socoteala de felul cum lucrez Eu, căci această socoteală o fac Eu. O, feriți-vă de căderi din

Dumnezeu, voi, fii iubitori de Dumnezeu! Eu stăteam la masă cu vameșii și cu păcătoșii, iar cei ce căteau asupra Mea că fac acestea erau dintre farisei și erau dintre cărturari, erau dintre cei ce nu aveau duioșenie și milă așa cum aveam Eu de tot omul zdrobit de slăbiciuni ca să-i dau mila Mea și să-l fac să se scoale și să se facă fiu al lui Dumnezeu. Cel ce nu se bucură de un păcătos care se scoală să se întoarcă la pocăință, acela să vină să învețe ce înseamnă să se facă omul ucenic al lui Hristos, Care a venit în lume ca să-i mântuiască pe cei păcătoși, iar pe cei drepți să-i învețe pocăința.

Eu, Domnul, sunt plin de milă și de duioșenie pentru omul umilit prin viața lui căzută și întind mâna după el, și te îndemn, poporul Meu, să fii și tu mântuitor ca și Mine, fiule, căci Eu despre aceste fapte te voi întreba când voi veni să văd ce lucrare a lucrat omul pe pământ. Cei ce sunt poporul Meu și cei ce se nasc de acum ca să fie ei apoi, toți să învețe de la Mine că păcatul invidiei are roadele lui, și după roadele lor se vor cunoaște cei ce fac acest păcat, căci aceia au duhul nemulțumirii, al cărtirii, al iubirii de sine, al dreptății de sine, al defăimării aproapelui, al gâlcevii, și au duhul semeției, de la care se naște minciuna.

Te învăț, poporul Meu, să fii ca Mine, blând și smerit cu inima, milos și duios cu cei ce se pocăiesc, și să fii plin de răbdare și de credință ca dreptul Simeon, care nu s-a îndoit că Acela pe Care L-a primit în brațe prunc ca să-L mărturisească n-ar fi fost Mesia, Mântuitorul oamenilor. Iată, așa se crede în Dumnezeu, ca dreptul Simeon. Amin.

O, să fie drept la suflet omul, și așa va avea el călăuză pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care are milă și duioșenie prin lucrarea Sa de peste om. Inima înfrântă și smerită este calea lui Dumnezeu spre om; ea nu cade de pe cale, căci Domnul o sprijinește pe ea. Eu pentru aceasta am venit pe pământ, poporul Meu. Am venit pentru cei blânzi și smeriți cu inima, pentru cei miloși și duioși cu duhul, pentru cei cu inimă de tată și de mamă pentru făptura cea căzută și neajutorată pe pământ, căci omul este căzut pe pământ între tâlhari de suflet. Cu duh milos și duios Îmi așez mereu pe pământ cuvântul învierii omului, căci izvorul Meu de cuvânt este râul vieții, și îi dau omului să bea din el dacă el voiește să ia. Eu pentru aceasta M-am făcut cuvânt peste pământ, poporul Meu, și aceasta voiesc să lucrez Eu cu tine înaintea noroadelor. Păstrează-te, tată, în duh de credință ca să poți crede de la Dumnezeu, și apoi păstrează-te fără de păcat, căci păcatul invidiei pe Dumnezeu și pe cei asemenea Lui la milă și la duioșenie, acest păcat i-a căzut pe mulți din bărcuța Mea cea cu fii duioși în ea.

Duioșia să vă fie cerească, fiilor. Ea să fie cerească prin voi, iar voi să fiți cerești prin ea. Prin ea să credeți și să cunoașteți lucrările cele tainice ale lui Dumnezeu, căci așa se crede, fiilor. Prin ea să iubiți pe oameni pentru ei, nu pentru voi, și prin ea să iertați pentru voi, fiilor, căci cel ce iartă pe cel greșit lui, acela pentru el își face bine. Amin.

O, pace vouă, fiilor! M-am umplut de mângâiere și de bucuria cea de la ea că am putut să grăiesc vouă în zi de învățătură. Fiți fără de cărtire, iubitori de Dumnezeu și de frați, și aceasta vă va întări în veghe, fiilor. Cei frumoși la inimă și la cuget, aceia sunt cei ce știu să vegheze, iar Eu vă dau învățătură mereu, mereu, și Mă mângâi, Eu și cei din cer, când grăiesc vouă pe pământ. Nu e multă vorbirea Mea, ci e puțină, fiilor. Cuvântul Meu are în el viață și nu e multă viața, ci trebuie mai multă, și înmulțiți-o în voi de la cuvântul Meu, fiilor. Masa Mea cu voi e statul Meu pe pământ cu omul, e venirea Mea iarăși de la Tatăl la om. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Învățătorul tău. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2009

Duminica înfricoșatei judecăți

Proorocie despre credința neamurilor pentru taina cetății Noului Ierusalim. Ziua slavei Domnului. Cartea cea cu șapte peceți nu va fi vis, ci adevăr. Grăirea Domnului este vremea judecății și pregătește sculara celor adormiți. Păcatul este iadul în care arde omul.

Vin pe pământ cu slava Mea și cu toți sfinții îngeri, care slujesc slavei Mele, iar slava Mea este cuvântul întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om. Puțin, puțin, și mărirea Mea, care luminează pământul binecuvântării Mele din mijlocul neamului român, va atrage neamurile ca să umble întru lumina cetății Mele de nou Ierusalim, iar împărații pământului Îmi vor mări venirea aceasta a Mea și vor păzi cetatea Mea și slava ei și se vor încălzi sub făclia ei, căci făclia ei sunt Eu, Mielul Tatălui, și sunt Calea, Adevărul și Viața, și așa Mă voi arăta că sunt în ziua Mea de mărire. Amin.

Vin, poporul Meu, să grăiesc cu tine în zi de duminică, tată, și să ne amintim de făgăduința slavei venirii Mele, de care Eu am grăit în pildă acum două mii de ani, iar grăirea Mea de atunci este mărturisită prin Scripturile cele de atunci, precum grăirea Mea de azi este mărturisită prin cartea Mea de azi, carte vestită prin Scripturi ca să fie, carte care stă deschisă ca să grăiesc Eu prin ea, cartea cea cu șapte peceți, pe care numai Eu, Mielul și Cuvântul Tatălui, am luat-o din mâna Lui ca să desfac una câte una pecețile ei și să răscumpăr prin jertfa Mea și prin cuvântul mărturisirii oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul și să fac din ei împărăție și preoți ca să fie pe pământ, precum este scris să se împlinescă, iar când cerul se va deschide la vedere, zguduind facerea cea dintâi, atunci mai-marii de pe pământ se vor piti de mânia zilei Mele, căci Eu șed pe tron în zilele acestea, și cartea Mea este deschisă, și se ascund de fața Mea cei ce stau mari pe pământ, căci ziua Mea vine.

Vin cuvânt pe pământ și vin la tine, poporul Meu, căci ceilalți oameni de pe pământ se ascund de fața dreptății Mele, căci Eu stau pe tron așezat, stau în carte și cuvintez din ea și nu Mă vor mai-marii de pe pământ și se ascund de fața Mea. Tu însă primește-Mă și sfințește-te pentru venirea Mea și fă-Mi loc cu ea și fă-te cale a venirii Mele, poporul Meu, căci credința ta în venirea Mea face cale cuvântului Meu peste pământ, și îți voi mulțumi cu toți sfinții îngeri când cerul se va lăsa văzut deschis și vă voi zice vouă: «*Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii, căci Eu am fost flămând și însetat, străin și gol, bolnav și întemnițat, și voi M-ați slujit*», și în ziua aceea vă vor cunoaște binefăcători ai Mei toate neamurile pământului, iar cerul cel dintâi și pământul cel dintâi vor trece, și va fi un cer nou și un pământ nou, și voi veți fi poporul Meu și vă voi da facerea cea nouă și ne vom întinde cu ea și vom primi în ea pe cei ce se sfințesc pentru ea, și nu va fi un vis aceasta, și va fi adevărat, și fericiți vor fi cei ce cred acestor cuvinte, proorocite încă de acum două mii de ani, iar cei necredincioși se vor purta necredincioși, precum este scris.

O, poporul Meu, saltă de mângâiere cei din morminte când aud glasul Meu din mijlocul tău, și iată, cei de pe pământ își ascund auzul dinaintea grăirii Mele de azi, pe care o aud cei din morminte, fiule. Grăirea Mea de azi este vremea judecății și pregătește sculara celor adormiți, unii spre viață veșnică și

unii spre durere veșnică, precum Eu am vestit cuvânt acum două mii de ani. Îi îndemn pe toți cei de pe pământ spre toată fapta cea bună, care să le facă drum spre viața lor cea veșnică întru bucurie. Îi îndemn pe toți oamenii să caute spre Scripturile Mele cele de acum două mii de ani și să se ajute ei cu învățătura Mea cea de atunci, căci cine citește în Scripturile Mele cele de atunci găsește calea.

O, citiți cartea Evangheliei Mele celei de atunci, voi, cei de pe pământ! Nu luați să citiți numai și numai pe cele scrise de oameni. Luați și cuvântul Evangheliei Mele și veți găsi în ea calea, adevărul și viața, care vă vor face liberi. Închinați-vă cu semnul sfintei cruci și cereți înțelepciunea cea de la Dumnezeu și apoi citiți cartea Evangheliei Mele și vă veți vedea descoperiți de ea și o veți iubi, căci cuvântul Meu este duh dătător de viață și alungă din om necredința și nepăsarea și aduce în locul acestora calea, adevărul și viața. O, căutați să-Mi faceți bine, ca să vă pot numi binecuvântații Tatălui Meu, căci dureros va fi pentru cei ce vor auzi în ziua Mea de slavă când Eu voi spune celor ce nu M-au iubit: «*Duceți-vă de la Mine, voi, cei blestemați, în focul cel veșnic, gătit diavolului și îngerilor lui, căci am fost flămând și însetat, străin și gol, bolnav și închis în temniță și nu M-ați slujit*». O, căutați să înțelegeți ce înseamnă să-L iubiți și să-L slujiți pe Dumnezeu pe pământ. Cereți de la El înțelepciunea aceasta, căci din pricina lipsei de Dumnezeu din om nu înțeleg oamenii pe Dumnezeu așa cum este de înțeles taina iubirii de Dumnezeu și slujirea cea pentru ea. Iată, Eu, Domnul, sunt pe pământ cu tronul Meu de învățătură, de pe care judec faptele vieții omului ca să ia omul înțelepciune din cuvântul Meu. Râul vieții este cuvântul Meu din mijlocul neamului român, și așa se împlinește pe pământ taina cea din Scripturi a râului vieții, iar de o parte și de alta a râului crește pomul vieții, crește Dumnezeu în oameni și face rod Domnul și Își face ucenici spre tămăduirea neamurilor, precum este scris. Eu nu strig tare în piețe, ci lucrez minunat, numai să vină omul cu credință și să bea și să ia și să împartă și să curgă acest râu spre învierea multora, că iată, morții din morminte saltă de înviere și mărturisesc, iar Eu sunt cale a mărturisirii lor, căci au fost pomeniți acum, în ziua care a trecut, pe jertfelnicul Meu de nou Ierusalim, și au fost sloboziți să vină să stea la masa poporului Meu, la masa bisericii Mele, la masa nunții Mele cu mireasa Mea.

O, luați glas, fiilor duruți de așteptare! Un singur duh vă fac pe toți ca să grăiți întru unul și să mărturisiți de acolo pe Dumnezeu la cei de pe pământ. Amin, amin, amin.

O, cine este mare ca Dumnezeul nostru? El este Dumnezeul Cel minunat întru sfinții Lui și întru mila Lui pentru cei păcătoși și zdrobiți de păcate în vremea trupului lor și după trecerea lor cu trupul. O, mare este lucrarea venirii Lui cuvânt pe pământ, iar cei ce au ochi și urechi de la El văd și aud, și iată, noi, cei adormiți, noi, cei din morminte, avem ochi de văzut și avem urechi de auzit și vedem și auzim venirea Lui cea de azi pe pământ, lucrarea cea de izbăvire a noastră și a voastră, a celor de pe pământ. O, nu mai faceți păcate! Păcatul a adus moartea în oameni, căci plata păcatului este moartea, iar Domnul Iisus Hristos a venit acum două mii de ani pe pământ cu învierea Lui dintre cei morți și le-a dat-o lor. Trăiți pe pământ pentru pomenirea celor adormiți, căutând spre Domnul cu rugăciune pentru învierea lor, cu rugăciune, nu cu alte fapte, nu cu alte jertfe, ci cu credință și cu duioșenie și cu lacrimi frățești și părintești pentru învierea celor adormiți și pentru viața lor cea fără de suspin, căci viața este cea de după trecerea cu trupul, nu este cea din vremea

trupului, și aceea este numai pentru pregătirea vieții omului. O, nu mai trăiți vremelnic pe pământ, ci trăiți veșnic și în vremea voastră cea cu trupul! Trăiți cu veșnicia, nu cu vremelnicia, care îl duce pe om la nepăsare, și de la ea la necredință, căci vai celor ce nu-L urmează pe Domnul pe pământ!

S-au micșorat cu multul vaietele celor ce așteaptă în locuința morților de când Domnul a așezat pe piatra ei cea dintâi biserica Lui de pe pământ, de unde cei ce slujesc în ea cheamă pe Domnul pentru izbăvirea celor adormiți, pregătiți și nepregătiți la plecarea lor de pe pământ. Din zi în zi mai mult se fac tot mai mici suferințele lor și așteptarea lor, și crește duhul bucuriei sfinte peste cei ce stau întru nădejdea învierii.

O, nu mai păcătuți! Sfințiți-vă! Aceasta este înțelepciunea vieții. Grăiți unii cu alții pe cele cerești, pe cele sfinte, curățindu-vă unii pe alții la cuget și la suflet, și pomeniți cu graiurile și cu rugăciunile voastre lumea cea nevăzută și lumea celor adormiți, ca să se arate împărăția cea cerească pe pământ întru lucrarea sa de cer nou și de pământ nou. O, nu sunt greu de înțeles Scripturile facerii celei noi și a învierii morților, dar nu sunt citite și dorite de oameni, căci n-au oamenii între ei pe cei ce îndeamnă. Vă îndemnăm noi, cei din morminte, pentru voi și pentru noi vă îndemnăm, deschideți împărăției lui Dumnezeu pe pământ! Deschideți Domnului când bate! El cuvintează din mijlocul îngerilor și se aude pe pământ, și fericiți sunt cei ce au urechi de auzit de la Dumnezeu! Pe pământ nu este omul stăpân, ci numai Dumnezeu este Stăpânul, căci omul nu poate nimic din pricina păcatului din el. Iubiți-vă viața iubindu-L pe Domnul! Unii pe alții îndemnați-vă să iubiți pe Domnul și să lepădați păcatul cel ascuns și cel văzut, căci păcatul este moarte, nu este mângâiere așa cum îl simte omul a fi. Păcatul este iadul în care omul arde, vă spunem noi, cei ce am suferit așa pe pământ și încă suferim până la izbăvirea cea întreagă prin Domnul Iisus Hristos și prin stăruința bisericii Lui de pe pământ. Cel ce este sfânt, să se sfințească încă și să trudească pentru învierea morților, și să audă el apoi în ziua Domnului chemarea pentru cei binecuvântați, care au lucrat pentru cei flămânzi și însetați, pentru cei străini și goi, pentru cei suferinzi și întemnițați ca să fie sloboziți de sub povară! O, ștergeți lacrimile celor ce așteaptă învierea lor și curmați suspinul lor, căci plata voastră multă este în ceruri! Amin amin, amin.

O, fii ai oamenilor! Voi, cei de pe pământ, auziți glasul celor din morminte, sloboziți de Mine, Domnul, ca să grăiască în ziua lor de pomenire! Precum sfinții au zile de pomenire pe pământ, așa au și cei adormiți, căci așa este lucrarea bisericii, și e vremea când cei din morminte aud glasul Fiului lui Dumnezeu, glasul Meu cel de azi, care apropie sfârșitul veacurilor și începutul cel nou al tainelor lui Dumnezeu. Eu, Domnul, sunt plin de milostivire pentru cei în suferință și vin Mântuitor pe pământ pentru cei vii și pentru cei adormiți, care aud glasul Meu mai mult decât cei vii, căci cei vii își astupă urechile ca să nu audă de la Domnul și să se întoarcă de la căile lor și ca să-i vindec Eu pe ei de ei. Eu, Domnul, sunt calea omului spre Dumnezeu. Mă strecur cuvânt spre oameni pe pământ, și va fi curând, curând să umble neamurile întru lumina cetății cuvântului Meu cea din mijlocul neamului român, și se vor încălzi sub făclia ei împărăției pământului, căci făclia ei sunt Eu, Mielul și Cuvântul Tatălui, și așa Mă voi arăta că sunt în ziua Mea de mărire. O, veniți spre izvorul râului vieții, izvor limpede, o, fii ai oamenilor! Veniți, fiilor, și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu pe pământ, căci Domnul este Stăpân în cer și pe pământ, și pe al Lui pământ locuiți voi! Veniți, veniți, fiilor, și cunoașteți pe Domnul! Amin.

Iar tu, poporul Meu, stai cale a venirii Mele, stai credincios și adevărat ca Domnul Dumnezeuul tău, că nu e bine să stea omul altfel pe pământ. Înduhovnicește-te frate pe frate din zi în zi mai mult și dă-Mi să stau la masa ta frățescă și dă-Mi odihnă, tată. Îți dau izvor de Duh Sfânt mereu, mereu. Fă-te Duh Sfânt, fă-te Dumnezeu prin har, fiule, căci darul pe care vin să ți-l dau, iar tu să-l primești și să fii ca El, este Duhul Sfânt, poporul Meu, este darul Meu cel pentru tine, tată. O, împarte-Mă între frate și frate, împarte-Mă cu bogăție, iar ascultarea ta va prinde rod însutit pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

9/22 februarie 2009

Duminica izgonirii lui Adam din rai

Cel ce se apropie de Domnul este cel ce-și vede păcatele cât mai mult, cât mai adânc în ființa lui. Ascultarea înseamnă raiul. Vorbirea lui Adam. Îndemn către cei răzvrățiți să se căiască.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cel cu duh dătător de viață pentru om. Cobor pe pământ cuvânt și sunt slujit de toți sfinții îngeri, precum este scris despre venirea Mea iarăși pe pământ după om pentru plata credinței sau a necredinței omului care M-a iubit sau care nu M-a iubit, care a răbdat cu Mine sau care n-a răbdat până la biruința cea pentru răbdare, iar răbdarea sfinților a fost în toate vremile salvarea Mea în vreme și biruirea îngerilor întunericului, care din pricina trufiei omului au căzut de lângă Mine, căci M-au părăsit pentru om.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, și Tatăl este tot într-o durere, și sunt Fiul durerii și Mă doare ca și pe Tatăl, căci Eu și cu Tatăl Una suntem în cer și pe pământ și Ne doare de lipsa credinței de pe pământ, căci omul își hrănește necredința cu tot ce este vremelnic, iar sfinții îngeri Ne poartă durerea și Ne poartă între cer și pământ ca să-l ajutam pe om să se întoarcă spre Dumnezeu cu credință și să știe el cum înseamnă această minune așteptată de lumea cea cerească, cea care nu se vede de cei ce sunt în trup pe pământ, dar care este cea adevărată.

Cobor cu mult suspin și cu mare zdrobire de duh și de trup, cobor la poporul cuvântului Meu care crede venirea Mea răbdând îndelung lângă durerile Mele și cerând de la Mine puteri și mângâieri și venirea Mea la el mereu ca să-l mângâi pe el mereu în răbdare și în rane, căci Eu sunt mila cea fără de sfârșit și veghez cu mare milă pentru cei ce gem și plâng sub toate câte se izbesc în ei din pizma diavolului vrăjmaș, care l-a slujit pe om în clipa cea mai îndurerată pentru Dumnezeu, căci omul cel pus de Mine în rai a făcut neascultare lui Dumnezeu și a ascultat de sine, și îngerii i-au slujit lui ca și Mie, și de atunci omul Îmi face rău. De atunci sunt și îngeri negri, care îl scot pe om de la Mine dacă omul le-a înlesnit lor căderea lor din lumină, din slujba pe care ei o închinău Mie mai aproape decât toate cetele îngerești, și iată, cei ce Mi-au fost cei mai aproape slujitori Mi-au dat cea mai mare durere și apoi M-au vrăjmășit, căci au căzut în slujba omului, care M-a pedepsit apoi prin căderea lui din rai, căci voia de sine l-a scos pe om din brațul Meu și l-a aruncat pe pământ.

O, e plin pământul de om fără de credință și fără de statornicie cu viața cea de sus pentru om pe pământ! O, e plin pământul de păcate, e plin peste tot! În lume și pe toate căile ei sunt morții Sodomei și ai Gomorei cu grămada, și ai Mei trebuie să stea întru Mine ca să nu cadă din viață în vremea de acum cu ascunsul ei întuneric de se cutremură sfinții îngeri prin ea, căci ei Îmi slujesc Mie în cer și în văzduh și pe pământ

și slujesc venirii Mele. O, nu mai poate omul credincios să rămână nemişcat la inimă în mijlocul deșertăciunii de pe pământ, și tot răul care mușcă din om are lucrare ascunsă ca să nu se întoarcă omul de la ea și să vină spre scăpare, iară și iară spre scăpare și să-și vadă păcatele, căci asta înseamnă să scape omul de întuneric și să vadă apoi, căci cel ce se apropie cu adevărat de Dumnezeu între oameni este cel ce își vede păcatele cât mai mult și cât mai adânc în ființa lui, o, și ce slab este omul pentru această lucrare a învierii lui cea de la Dumnezeu! Inima omului este împărțită în multe bucățele, nu numai în două, căci când omul stă așa, este tras mereu din sânul lui Dumnezeu, Care dă mereu să-l ia pe om în Sine, dar omul este mic de tot la virtute chiar și când știe ce este lucrarea ei, căci omul iubește orice mai mult decât pe Dumnezeu, ca și Adam în rai, și îi este milă mai mult de om decât de Dumnezeu.

Eu, Domnul, grăiesc pe pământ în zilele acestea și îi dau omului cuvântul vieții și al învierii dintre morți, iar cel care îl aude și îl crede, dar nu ia din el mereu ca să se uite bine ce este scris în el, acela cade din Dumnezeu, cade în sine acela, cade în nepăsare și apoi disprețuiește învățătura cea din gura Mea, găsindu-i pricină învățaturii Mele, și apoi neascultarea îl face pe om liber de Dumnezeu și apoi omul nu mai are de înger tare pe îngerul cel alb, și îl are pe cel negru de povățuitor, iar fața oamenilor de pe pământ adevăratește aceasta, ca și mintea lor, ca și lucrarea lor și a îngerilor cei aleși de ei ca să-i poarte pe ei.

O, Îmi vine să Mă mâni pentru durerile Mele de la cei ce cunosc acest cuvânt și îl leapădă pe el pentru mintea lor cea omenească, dar dragostea Îmi spune că ea rabdă îndelung și nu se mânie, ci se apleacă suferind îndelung.

O, poporul Meu, sunt plin de durere, tată, și durerea Mea coboară la tine ca s-o port cu tine, ca să fii tu ucenicul Meu în durere, ca să fii ca Învățătorul tău, tată. Duhul cel potrivit Mie, care lucrează prin îngerii negri, Îmi însăgetează mereu fața și slava, căci aceștia se răzvrătesc pe Mine de atunci de când cu om cu tot și-au pierdut slava și lumina odată cu neascultarea omului, și de atunci omul are pentru el un înger alb și unul negru, și puțin, puțin de tot sunt cei călăuziți de îngerul cel alb al lor, fiindcă nedragostea de Dumnezeu a omului îi slăbește mereu lui așteptarea și răbdarea și credința apoi, așa cum a pățit bietul Adam când a căzut prin trufie și a căzut din rai și a intrat în timp și a ieșit din veșnicie, și de atunci timpul omului Mi-a dat durerea și Mi-a sfârșit odihna și bucuria cea pentru facerea omului din pământ și din suflet viu prin suflarea Mea de peste el. Omul trăiește pe pământ prin suflarea Mea de peste el, iar dacă n-ar avea suflare de la Mine n-ar mai trăi omul pe pământ, dar iată, nerecunoștința omului Mă ține de parte de om, Mă ține căzut în om.

Dar ce înseamnă îngerul cel alb în viața omului? O, cel ce este călăuzit de îngerul cel alb al său, acela trăiește numai în iubire de Dumnezeu și în ascultare peste viața lui cu Mine, iar seninul este pe fața și pe inima lui și nu-l doboară pe el nici un rău de pe pământ și din om, și face bine în jur prin lucrarea îngerului alb, care îl slujește pe cel blând și smerit cu inima, care prin dragostea cea din Mine rabdă îndelung și nu judecă și nu se mânie, ci se apleacă și trăiește prin aplecare, căci aceasta este viața cea vie în om, slujită de înger alb.

A fost odată un ucenic frumos de tot și întru toate frumos, iar pe limba lui ședea de-a pururi un cuvânt frumos foarte, și acest cuvânt spunea: „*Binecuvintează, părinte!*“, și așa avea el binecuvântate toate pornirile, toate gândurile, toate clipele, toate lucrările, iar povățuitorul lui era mijlocitorul lui la Mine, și era senin și frumos foarte acest ucenic și nu cunoștea în-

tristarea, căci trăia mereu cu ascultare, iar ascultarea înseamnă raiul, precum raiul înseamnă ascultarea. O, ce viață dulce, ce suflet păzit de diavoli, ce văzduh binecuvântat era în jurul lor pentru cuvântul cel rostit al binecuvântării, văzduh plin de sfinții îngeri! Iată, aceasta n-a putut să facă Adam, și era în rai Adam, nu pe pământ, și s-a ascuns în sine în rai fiind, și îngerul negru îl slujea pe el, căci trufia lui i-a căzut în întunericul lui pe îngerii care-l slujeau pe el, pe cea dintâi ceată a îngerilor lui Dumnezeu, iar când Eu, Domnul, l-am tras afară din el pe Adam ca să-l pun față în față cu el însuși și cu fapta neascultării lui de Mine, care a născut întuneric pentru îngerii slujitori lui, M-a pedepsit Adam cu despărțirea lui de Mine în loc să-și pedepsească ascunderea lui de Mine, căci el s-a despărțit de Mine și nu Eu de el atunci când aceasta s-a întâmplat, iar îngerul cel negru l-a condus mereu apoi pe el, pe când cel alb, cel sfânt, a fost biruit de el și de diavol.

O, cu cine să plâng Eu rana Mea cea de atunci și până azi rană grea și mereu, mereu înnoită în Mine prin toți cei ce se despart de Mine pe pământ, sluiți fiind de îngerii cei răi? O, cu cine să-Mi port rana, cu cine în cer și cu cine pe pământ? Cu cine, o, cu cine?

Vin sfinții îngeri cu Mine pe pământ și Mă țin să grăiesc rana Mea omului, și cu Noi vine omul cel zidit de mâna Mea și așezat apoi în rai. Amin, amin, amin.

— Cuvântul Tău cel plin de lacrima Ta, mare cât păcatul meu, Doamne, a căzut atunci în rai înaintea mea față în față cu mine, iar eu Te-am găsit vinovat pe Tine pentru fapta mea și m-am răzbunat cu glas, dând să mă îndreptătesc împotriva Ta, și apoi cuvântul Tău cel înlăcrimat a căzut pe mine, pe duhul și pe sufletul și pe trupul meu, o, Doamne, fiindcă nu Te-am primit, cu îndreptarea mea, cu pocăința mea, cu scularea mea din păcatul trufiei, ba încă m-am afundat mai mult în acest păcat, și de atunci și până azi omul trufaș este cel ce nu Te primește când dai să-i spui neascultarea spre învierea lui din ea, spre nedespărțirea lui de Tine, ci, din contra, el Te găsește vinovat și nu Te primește și nu voiește în el viața Ta cea dulce prin ascultare, prin aplecare și prin umilință înaintea Ta. Pentru păcatul trufiei lui dă omul să spună că nu ești Tu Cel ce dai să-i desfaci auzul și văzul, și iată, în trufie trăiește și în trufie moare omul, căci umilința cea dulce, slujitoarea îngerului alb și nevătămător, nu se face gust plăcut și sfânt în om, și omul scuipă peste această dulceață și ia în inimă și pe limbă gustul cel amar al îngerului negru și al păcatului îngâmfariei și se lasă călăuzit așa. Plâng cu Tine după șapte mii de ani, uitându-mă la duhul trufiei omului, care din sine ia pentru pașii lui cei fără Dumnezeu, așa cum eu am făcut, iar îngerul cel negru al omului îl poartă cum voiește el pe om, pe când îngerul cel alb stă biruit și scaldat în rușine și în lacrimi din pricina celui trufaș, care se vrea biruitor.

O, cu cine să plângi Tu de rana Ta mereu înnoită în Tine de trufia omului, de toți cei care se despart de Tine pe pământ, sluiți fiind de îngerii cei răi? O, cu cine să-Ți porți rana, cu cine în cer și cu cine pe pământ? Cu mine o porți, o, Doamne, întru fiii cei din cer, care sunt îndurerați de la păcatul meu cel din rai și de la tot păcatul omului cel de atunci și până azi, iar de pe pământ Tu Îți porți durerea cu cei în care Tu o pui ca s-o poarte și ca să doară în ei, căci nu mai poți s-o duci, îndurerat atât de mult cât ești de șapte mii de ani. O, fă-i izbăvitori omului pe cei cu care Tu porți multa Ta durere, căci Tu îi iubești pe ei ca pe cei mai dulci ai Tăi, care Te poartă cu credință între oameni pe pământ, dar eu, până ca eu să cad pe pământ, m-am îngâmfat împotriva Ta în rai și apoi am căzut că Te-am găsit

pe Tine vinovat pentru fapta neascultării mele.

O, să se apropie de Tine tot mai mult tot fiul poporului Tău de azi și tot fiul care aude din gura Ta cuvântul Tău, care curge ca râul peste oameni în zilele acestea! Cei ce se apropie de Tine sunt cei ce-și văd cât mai mult, cât mai adânc păcatele lor, dar vai, cât de departe este neamul omenesc de această sfântă lucrare a vederii păcatelor lor! O, greu este de omul care se face deștept în el însuși, căci unul ca acela se așează mai deștept ca Dumnezeu pe pământ și Îl lasă mic pe Domnul, iar îngerul cel negru îl poartă pe el apoi și pe toată lucrarea lui cea împotriva lui Dumnezeu! Omul are de la naștere un înger alb și unul negru, și se cunoaște când îl poartă unul sau celălalt.

O, nu vă răzbunați singuri, voi, fii ai Domnului, și voi, fii ai oamenilor! Slujiți dragostei! Ea rabdă îndelung și nu se mânie, ci se apleacă și nu se trufește. O, fii ai cuvântului Domnului, aveți grijă de fructul rugăciunii voastre! Nu-l lăsați pe diavolul să se răzbune în voi în vremea când vă faceți rugăciunea, căci cei răzbuunători își întorc rugăciunea spre păcat. Dacă întristați adânc Duhul Cel Sfânt al fraților voștri, zadarnic vă rugați Domnului în vremea rugăciunii voastre. Fiți netulburați și fiți mulțumiți în rugăciunile voastre, ca nu cumva să se nască în voi duhul răzburării pe frați în timp ce vă rugați, căci aceasta este voia diavolului. O, nu dați vina pe semenii voștri și nici pe voi când vă vine în inimă răzvrătirea! Părinții cei sfinți ai bisericii lui Hristos au așezat în ziua aceasta peste biserică pomenirea Evangheliei Domnului despre rugăciune și despre post, căci în ziua aceasta se vestește că începe vreme de post de cincizeci de zile pentru pregătirea sufletească și trupească și duhovnicească a omului credincios și sfânt și a omului credincios și păcătos prin slăbiciuni, ca să se înfrâneze el de la cele slabe în el măcar când vremea vestește post și rugăciune așa cum știe omul din părinți. O, ce frumos a fost în ziua aceea când Domnul Și-a luat ucenicii și S-a suit în munte să învețe mulțimile spunându-le lor despre cei fericiți întru El și întru ale Lui dureri, și apoi ce frumos i-a învățat cum să facă milostenie în taină pentru răsplata ei apoi și cum să se roage Tatălui în taina inimii, spre răsplata rugăciunii lor, și ce cuvinte să ducă la Tatăl și apoi să-L roage pe Tatăl să-i păzească de ispite și să ierte greșalele semenilor lor, ca și Tatăl să ierte greșalele lor, căci dacă omul nu va ierta semenilor lui, nici Tatăl nu va ierta lui greșalele lui; o, și-i învăța apoi pe toți, de pe munte îi învăța și le spunea pentru zilele de post să postească tainic, cu fața senină și curată și cu capul miruit, ca să le răsplătească lor Tatăl, și i-a învățat încă să nu-și pună inima la nimic de pe pământ și nici la truda mâinilor lor, ca nu cumva comoara lor să fie pe pământ, căci omul nu crede că nu poate să slujească la doi stăpâni, ci mai bine să-L lase pe Tatăl să le dea lor cele de trebuință lor, iar ei să caute împărăția Tatălui cu ei, și fiecare zi se va îngriji de trebuințele ei pentru fiii ascultării; și a mai zis apoi Domnul la mulțimi: «Nu judecați, ca să nu fiți judecați, căci cu judecata cu care judecați veți fi judecați, și cu măsura cu care măsurați vi se va măsura vouă», și i-a învățat atunci iubirea și toate roadele ei, și toți stăteau uimiți de învățătura Lui, ca a Unuia Care are putere și nu ca învățații lor. Iată ce pomenire dulce a învățăturii lui Iisus Hristos Domnul, Cel Care S-a vorbit cu Tatăl la începutul făpturii și apoi a luat lut cu mâna și m-a plămădit pe mine după chipul Lui și a suflat peste mine din El suflet viu, și eu am stat pe picioare înaintea Lui, ascultându-I cuvântul spus peste mine, și pe care eu l-am călcat apoi, iar călcarea peste Dumnezeu este moarte. Vin acum cu Domnul și iată, grăiesc mulțimilor de pe pământ. O, de mi-ar auzi ele mărturisirea mea cea plină de suspin!

O, are Domnul durere mare acum în mijlocul poporului Lui și Se teme să grăiască despre ea, Se teme Dumnezeu de răzbunarea cea de la om. O, a prins Domnul frică de om și are grijă să-și ocrotească lucrarea Sa cu care umblă pe pământ ca să-i tragă pe toți la Tatăl, precum este scris, căci dacă El n-ar veni acum, nimeni, nimeni de pe pământ n-ar mai striga la oameni să se întoarcă la Tatăl, căci oamenii toți fac altceva pe pământ, și nu e Domnul vinovat că omul nu vrea să îplinească voia și cuvântul Său cel rostit, ci e omul vinovat pe pământ, așa cum am fost eu în rai.

O, trăiți cu temere de Dumnezeu, fii ai cuvântului Său, și trăiți sub binecuvântare, fiilor, căci cel ce iese de sub binecuvântare moare, măi fiilor, fiindcă lumea este moarte pentru cei iubitori de Dumnezeu pe pământ, dar cei săraci cu duhul rămân cu Domnul, fiilor, rămân cu harul Lui. Amin.

O, Domnul meu și Dumnezeu meu, am plâns cu Tine în cuvânt rana Ta cea grea de la mine și de la om, ca să port cu Tine rana Ta cea grea. O, nu mai poți s-o duci, și Îți vine să Te mânie de la durerea Ta cea de la om. Ți-e suspinul înăbușit că nu poți să grăiești, Doamne. O, pace Ție! O, milă Îți este de omul care Te disprețuiește și de fiul care Te pedepsește lovind în slava Ta! Tu ești Mielul Cel junghiat și ești mereu străpuns de om. Pace Ție de la cei ce suferă cu Tine îndelung pe pământ, dar dă-le și lor pacea, ca un bun, ca un milos ce ești! Fă Tu cu ei izbăvire de sus, izbăvire a lor din dureri, o, Doamne! Amin, amin, amin.

— O, tu cel ce M-ai mângâiat în rana Mea cum n-ai putut să faci atunci în rai după ce M-ai rănit lăsându-Mă în suspin pe urma ta, iată, acum M-ai mângâiat în rana Mea, căci ai băut multă durere mult timp. O, aștept untdelemn pe rane, dar numai păcătoșii cei iertați știu puterea durerii și puterea vindecării apoi peste rane. Ai venit lângă Mine și ai spus poporului Meu despre ziua când Eu M-am suit în munte și am grăit despre fericirea celor fericiți cu Mine și despre toate faptele dreptilor Mei, pe care trebuie să le lucreze cei ce se mântuiesc. Acum Eu grăiesc poporului Meu și iarăși îl îndemn spre viață binecuvântată pentru pașii lui. Amin.

Poporul Meu, o, poporul Meu, ascultă, tată, Evanghelia iubirii Mele! Deschide Evanghelia Mea în zi de duminică și trăiește cu Mine zilele cele de atunci, când mulțimile învățate de Mine stăteau minunate de învățătura Mea cea plină de putere. O, tot așa îi învăț și azi pe cei ce Mă aud de la acest izvor, dar răzvrătirea cea de azi asupra lucrării Mele din partea îngerilor negri, care-i călăuzesc pe cei îndoielnici, Mă însăgetează mereu această răzvrătire. Tatăl însă Mă umple de putere să-i dau omului învățătură, Eu și cei din cer. Amin.

Și acum, voi, cei unși în grădinița Mea de cuvânt, slujitori ai rugăciunii înaintea Mea, începeți jertfă pe altar pentru sufletul care a plecat nepregătit de pe pământ acum, pentru însoțitorul lui Verginica, fiilor. Acest fiu a fost slab, bietul de el, și a căzut sub călăuzirea îngerului cel negru, iar îngerul lui cel alb a suspinat lângă el toată viața lui apoi. Puterea vrăjitoriei și a farmecelor sub care el a fost ținut după căderea lui din brațul Meu și al trâmbiței Mele nu Mi-a dat loc să-l dezrobesc altfel, decât prin ridicarea lui de pe pământ, ca apoi să Mă lupt cu arme cerești să-l curăț pe el de pe pământ și până la cer, căci neascultarea lui și umblatul lui fără binecuvântare din loc în loc l-au căzut pe el între tâlhari, care abia, abia au mai lăsat în el viață în vremea lui de pe pământ. Eu mereu l-am strigat, dar el a fost legat cu negre legături și nu M-a putut ajuta să le desfac de pe el. Acum, voi aduceți, din ziua aceasta și până la ser-

barea învierii Mele, aduceți jertfă de rugăciune și de curățire a lui, aduceți lumânare și prescură și vin pe altar și rugăciune pentru desfacerea lui de sub legături. Pomeniți aparte numele lui, cu certare peste diavolul cel negru, care l-a călăuzit pe el, și apoi vom birui, fiilor unși. O, sunteți îndurerați mult, tată. Voi căuta să vă alin, tată. Mă voi lupta pentru voi și pentru lucrarea Mea și voi nimici Eu trufia care lovește în voi de peste tot, dinăuntru și din afară, și voi arăta curând, curând cât de adevărat sunt Eu întru această venire a Mea, căci trebuie să arăt celor îndoielnici că Domnul este acest cuvânt, că Eu, Domnul, sunt Cel ce grăiesc și că nu câștigă nimic împotriva Mea sau a voastră cei ce dau să spună că nu sunt Eu cuvântul cel de azi, care vine cu norii, căci Eu așa vin, și vin cu toți îngerii Mei întru venirea Mea, precum este scris.

O, poporul Meu, împărtășește-te cât mai des, și bine pregătit, cu trupul și sângele Meu, căci nimeni nu va mai putea birui pe pământ decât prin Mine, tată, prin trupul și sângele Meu, căci așa este scris pentru cei biruitori, care mărturisesc lucrarea Mea și cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi. O, Îmi vine să Mă mâni, Îmi vine să dau cu vârșuța cea usturătoare în cei ce se răzvrătesc. Nu mai pot purta durerea aceasta pe obrazul Meu cel sfâșiat și pe Duhul Meu umilit și biruit de om. Să stau, oare, așa biruit? Să joc și Eu în placul omului? O, Eu nu-i pot ocroti de căderi și de pierzare pe cei ce cad din brațul Meu lovindu-Mă peste el și dându-Mă de la cârma pazei cea pentru ei. O, să se căiască cei răzvrățiți! Eu, Domnul, le dau lor putere să se căiască și să se lepede de sine și să nu-și arunce crucea, ci să se poarte după Mine cu crucea și cu dragostea cea pentru ea. Amin. Pe cei călăuziți de îngerii negri, care au putere prin răzvrătirea inimii omului, prin mintea de sine a omului, Eu, Domnul, îi îmbiu pe ei pe drumul crucii, drumul cel cu duh dătător de viață pe el, drumul cuvântului Meu de azi, căci suferința este cea care-l naște mereu, mereu pe om în Dumnezeu. Amin.

O, nu fugi, nu fugi de suferință, poporul Meu! Cei ce fug cad și nu-și agonisesc decât suferință pentru vecii. O, stai, tată, în brațul Meu durut și nu-Mi da peste braț ca să Mă lovești depărtându-Mă de tine! O, nu te pot ocroti decât în Mine și în mijlocul lucrării Mele, fiule. Căiește-te de tot ce ai împotriva Mea și mușcă-ți limba duhului și a trupului când primești îndemn de la îngerul cel negru să te răzvrătești și să te clatini de pe calea Mea cea de azi, fiule! Îngerul cel negru hrănește cugețul omului când omul se desparte de Mine, dar Eu Mă port cu înțelepciunea cea de sus după om și îi arăt prin ea pe îngerul cel alb, pe care să-l asculte și să-l urmeze și să nu-l lase pe el biruit de îngerul cel negru al vieții omului. O, dacă omul ar vedea lucrarea îngerilor care îl călăuzesc pe el, atunci ar avea înțelepciunea toată și ar lupta prin ea, dar cel ce crede ce îi spun Eu, acela este cel ce vede. Amin.

O, fiilor duruți ai poporului Meu, purtați, tată, cu răbdare toate ale vremii de azi, care bat dinăuntru și din afară peste voi. Întăriți-Mă peste voi, căci celor ce s-au clătinat întru Mine și întru voi, Eu, Domnul, le voi deschide lor ochii mari ca să vadă cu ei, căci nu pot purta durerea și obrazul Meu sfâșiat și Duhul Meu umilit și biruit de om.

Aștept mângâiere de la cei ce Mă îndurerează. Aștept, și îl îndemn pe poporul Meu la răbdare, la dreptate, la credință mare, la rugăciune și la post, iar postul să fie hrănit cu mult cuvânt din cer, căci cine nu citește cuvântul Meu cade și se rătăcește, și cuvântul scris îl judecă pe el. O, Mi-e dor, Mi-e tare dor de mângâiere de la cei ce-Mi fac rană grea!

Binecuvântată să fie vremea poporului Meu cea de până

la sărbătoarea învierii! Eu, Domnul, îți spun, poporul Meu, de pe acum îți spun urarea învierii ca să te alin și ca să audă îngerii răi, și îți spun: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! E vreme de mare cumpănă, dar ascultă-Mă întru toate, tată, ca să fii tu cel binecuvântat de cuvântul Meu pentru cei ce ascultă de el, pentru cei ce nu Mă părăsesc pe Mine și pe tine, poporul Meu. Amin, amin, amin.

16 februarie/1 martie 2009

Duminica întâi a Postului mare, a dreptei credințe

Vai celor ce fac planuri fără Domnul! Cei săraci cu duhul au credință fără viclesug. Cel fără învățător cade în lepădare de credință.

Sunt Domnul! Sunt Mângâietorul și Izbăvitorul celor tari cu credința, și prin care Eu pot pe pământ, și cu care-Mi port durerile și bucuriile, și prin care Mă port spre om ca să-l fac pe el să audă glasul Meu de Păstor și să se lase spre viață omul. Amin.

Sunt Domnul! Vă întăresc pentru intrarea Mea în carte, copii din porți. Vă întăresc și iar vă întăresc ca să putem unii pentru alții, tată. Așa făceam și acum două mii de ani cu ucenicii Mei. Nu știam cum să le mai grăiesc mai dulce, cum să-i mai întăresc ca să Mă urmeze cu credință și cu iubire, căci Eu aveam să-i las pe ei martori ai venirii Mele pe pământ atunci și apoi, și ispitele erau mari de tot, și ei erau plâpânzi. Vin să-Mi întăresc poporul pe stâncă, și vin să grăiesc cu omul de pe pământ ca să-l îndemn să aibă credință și să nu greșească în credință, căci tot omul face planuri pentru el însuși, dar în credință este nevoie mare de Dumnezeu ca să aibă omul biruință. Vai celor ce fac planuri fără Mine, dar crede omul această profeție scrisă în Scripturi? O, fericiți și iar fericiți sunt cei săraci cu duhul! Eu cu aceia M-am sprijinit în mersul Meu pe pământ, iar când M-am sprijinit cu cel bogat, care are nevoie de semne ca să Mă cunoască și că să Mă urmeze pentru greutățile pe care le purtam, el Mă părăsea, căci nu Mă înțelegea așa cum lucram Eu, așa cum grăiam Eu cu grăire plină de taină pentru viața cea din om pe calea Mea cu omul, și nimeni nu voia cu Mine pe cale decât cum voia el, iar Eu mergeam din greu pe pământ cu vestea Mea cea dumnezeiască, și am fost Cel durut și Cel părăsit de om de la nașterea Mea și până la așezarea Mea iarăși de-a dreapta Tatălui și până azi, o, până azi. O, nu Mă pot sprijini cu omul, căci planurile Mele nu sunt ca planurile lui, iar planurile lui nu sunt ca ale Mele, iar Eu merg din greu cu venirea Mea, și nu poate omul cu ea și pentru ea, iar cine nu poate așa, nu poate nici pentru el, dar el nu știe aceasta, căci ca să se cheme că poate, înseamnă să stea întru Mine omul și pentru Mine să poată și nu pentru el.

O, greu Mi-a fost pe pământ cât am stat cu omul, căci nu M-a sprijinit omul, căci omul care greșește în credință greșește cel mai mult și n-are credință nici cât un bob de muștar, iar Eu celui ce vine după Mine abia că mai pot să-i întăresc credința, căci omul vrea omenește și nu vrea cerește pe pământ cu Dumnezeu, iar Eu rămân mereu, mereu adânc îndurerat, uitându-Mă după om și dând să-l ajut și să-Mi dea mâna să-l țin și să Mă țină ca să fiu pe pământ cu el.

O, fericiți cei săraci cu duhul, că aceia au fost mângâierea Mea în durerea Mea cea de la om! O, de-aș mai găsi și azi așa mângâiere în mersul Meu cel greu pe pământ după om! O, de-aș mai găsi om fără viclesug în credință! O, poporul Meu, cum să fac cu omul ca să nu greșească în credință și ca să Mă poată mărturisi până la sfârșit, cum să fac, tată? Când Eu i-am ales pe cei dintâi ucenici acum două mii de ani când

Ioan Botezătorul mărturisea despre Mine, îl ispoteau fariseii, iar el le spunea lor că Eu am fost înaintea lui și că el vine după Mine, și le spunea că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridic păcatele lumii. O, cine îl înțelegea pe Ioan? Cei fără de vicleșug îl înțelegeau: Andrei și Petru, Filip și Natanael, cei dintâi ucenici, care mărturiseau din unul în altul că Eu sunt Mesia, iar Eu le spuneam lor să vină după Mine. O, fericiți cei săraci cu duhul, că în aceia nu este vicleșug în credință când Eu Mă descopăr lor și le spun să vină după Mine! Când Filip i-a spus lui Natanael că M-a aflat, așa cum era scris despre Mine de Moise și de profeți că sunt din Nazaret, el a spus: *«Poate din Nazaret să iasă ceva bun?»*, iar Eu am spus când l-am văzut venind spre Mine: *«Iată cu adevărat israelit în care nu este vicleșug»*, și apoi el a spus: *«Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!»*.

O, nu mai sunt între oameni pe pământ cei ce Mă cunosc cu adevărat prin Duhul Tatălui Meu, Care este în ceruri. Le-am spus celor dintâi ucenici după ce ei M-au cunoscut cu duhul și cu credința și M-au mărturisit, le-am spus: *«Amin, amin grăiesc vouă, de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului»*. O, poporul Meu, nu știam cum să mai întăresc credința ucenicilor Mei cei de atunci, și puteam să fac aceasta numai peste cei ce nu aveau vicleșug în credință, tată, și care nu se sminteau întru Mine, căci aceia nu ispoteau tainele Mele, ci le înțelegeau de taine și le credeau. O, poporul Meu, fericiți sunt cei ce nu greșesc în credință, fericiți cei săraci cu duhul, că în aceia nu este vicleșug în credință! Veneau mulți după Mine în vremea aceea, și tot mulți Mă și păraseau, că nu erau dintre cei fără vicleșug în credință. Nu pot, tată, să stau mult astăzi cu tine în sfat, dar atât cât pot, te îndemn spre credință fără vicleșug în ea, fiule. Duhul tău să fie curat, ca să pot Eu în tine cu Duhul Sfânt Mângâietorul, tată, și să te port de mână, căci pe cel ce-Mi dă peste mână nu pot să-l port de mână, și se poartă singur unul ca acela, și adânc Mă doare de la cel fără de statornicie, care-și încearcă mintea, și pe care mintea îl încearcă. Să fii curat cu duhul și cu credința, poporul Meu! Să fii copil când răutatea te încearcă. Mereu te-am dorit copil față de răutate și mereu te-am dorit tare în credință și în Duhul Meu, și mereu, mereu te doresc așa și dă-Mi mângâierea aceasta, poporul Meu, că sunt nemângâiat, căci sunt în tine dintre cei ce Mă întristează și Mă rănesc adânc și Mă lasă nemângâiat după ce Mă rănesc, și își fac planuri fără Mine, căci Mă rănesc pe Mine și pe tine, dar Eu de la aceștia Îmi trag mila și iubirea și capătă ei ce-Mi dau și ei, căci cine-Mi zdrobește Mie pacea și mersul, așa găsesc și ei pentru ei, fiindcă este scris în cuvântul Meu despre măsura cu care măsoară omul și cu care și lui i se măsoară. O, milă Îmi e de cei îndoielnici! Mi-e milă, dar cu altfel de milă decât mila Mea pentru cei fără de vicleșug în credință. Eu sunt Cel îndelung răbdător și oftez cu durere în dureri, dar Îmi întăresc mersul când el Mi se îngreuiază, Mă întăresc și nu stau din mers, căci Eu am venit în lume ca tot cel ce crede în Mine să nu piară, ci să aibă viață veșnică și să nu vină la judecată, ci la viață să vină. Amin.

O, Mă îndrept acum și spre cei ce știu despre calea credinței drepte și le spun și lor că nu este vicleșug în cei ce merg pe cale cu Dumnezeu pe pământ, iar dacă au vicleșug, să învețe de la Mine să nu greșească în credință, că mari de tot sunt ispitele, iar viața și învățătura de pe pământ înșeală pe om ca să nu-L cunoască pe Dumnezeu. O, bine este să fie vegheată credința omului, căci ca să fie omul, el trebuie să fie prin cineva, nu prin sine, și trebuie să nu fie sterp, căci vai celui fără de iu-

bire, că acela este sterp cu duhul și cu viața! Cel ce iubește iartă și nu obosește iertând, iar cel ce iartă este cu putere, și numai cei slabi nu iartă, și numai aceia sunt slabi, și numai aceia fug de sub cruce zicându-și că e rău și greu sub cruce, și unii ca aceia dau putere diavolului, căci sunt slabi în credință pe drumul crucii cel plin de ispite, cel plin de cununi de la durerile de pe el.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Cel mărturisit acum două mii de ani de ucenicii Mei cei fără de vicleșug în ei până la sfârșit, vă îndemn pe voi, fii ai credinței în Hristos, învățați puterea credinței și nu stați pe cale fără să învățați cum se stă pe calea Mea cu omul! Nu vă bizuiți pe voi înșivă, ci bizuiți-vă pe cei ce știu de la Mine calea cea cu biruință pe ea. Fiți iertători, fiți blânzi și smeriți cu inima ca să puteți ierta de șaptezeci de ori câte șapte celor ce vă greșesc vouă, căci cel ce nu iartă piere de pe cale, piere prin însăși judecata minții lui. Pe calea credinței se merge iubind și iertând și răbdând și nădăduind fără de capăt în făgăduințele lui Dumnezeu, pe care omul trebuie să le ajute să vină pe pământ, iar cea mai mare faptă a omului pe calea credinței este minunea de a se face pe el însuși omul său cel nou după chipul și asemănarea Mea, locaș al Duhului Sfânt Mângâietorul, iar dacă alta este ținta omului care merge pe calea credinței, el va găsi primejdii peste credința sa. Feriți-vă de vicleșug în credință! Fiți curați cu inima și cu credința! Nu vă faceți judecători, ca să nu cădeți din credință, ca să nu vă ducă judecata la judecată! Ochiul fiecărui om vede în semenul său după inima pe care o are, după ceea ce are el în inimă, și numai ochiul Meu vede ceea ce este omul, iar cel ce zice că vede, acela este semeț, iar cel ce se smerește, acela este cel ce se vede pe sine prin smerenia lui, și așa trebuie povățuită în om viața credinței, iar dacă omul nu are învățător pentru credință, iată de ce cade omul în vremea lepădării de credință, care și-a deschis larg porțile ei acum ca să-i ferece sub ele pe cei slabi, pe cei nestatornici și pe cei ce nu iubesc pe Dumnezeu în ei. Veniți, fiilor, veniți și vă adăpați din izvorul înțelepciunii, veniți cu aplecare, așa cum veneau ucenicii Mei acum două mii de ani, crezând în venirea Mea și mărturisindu-Mă a fi trimisul Tatălui, Hristos, Mântuitorul celor credincioși! Veniți fără de vicleșug, căci Eu, Domnul, am venit să-i dau omului credința cea din dar și nu cea din cunoștință, și am venit să-i dau putere să creadă în venirea Mea de azi și să Mă cunoască și să se hrănească din cuvântul Meu, după ce el se lasă cuprins în harul cel de sus al învățării Mele cea plină de viață, cea care dă viață. Amin.

O, poporul Meu, stai, fiule, sub credința cea pentru făgăduințele Mele pentru Mine și pentru tine, tată, și ia din Mine, și nu lua din tine, căci Adam dacă a luat din sine M-a părăsit, tată. Am făcut toată facerea, și cuvântând am făcut-o, și apoi l-am făcut pe om ca să fie om al vieții veșnice, dar dacă el n-a voit, am fost Eu mincinos, oare? Am fost Eu vinovat sau neadevărat că n-a putut omul să împlinească făgăduințele Mele puse peste el?

O, poporul Meu, caut pe pământ pe cei ce cred în Mine fără de vicleșug ca să pot să împlinesc peste ei făgăduințele Mele pentru ei, tată. Omul dă să-Mi strice mersul Meu cel biruitor, dar Eu, Domnul, merg, fiule, merg și nu stau cum stă omul din mers. O, stai cu Mine și mergi cu Mine, poporul Meu, că nicăieri nu-i mai frumos ca și lângă Mine, nicăieri, ci e numai suspin pentru om peste tot, căci pe pământ peste tot stăpânește diavolul și îngerii lui, și nu se vede diavolul, căci este viclean. O, cere la Mine învățatură, poporul Meu, să Mă uit la tine și să te văd cum ceri și cum dorești să ai și să fii!

Hrănește-te mult cu iubirea, căci ea păzește omul de căderi, ea, și credința cea fără de vicleșug și care-l ține pe om ca să nu cadă, și ca să nu fie omul aruncat pe pământ din pricina necredinței. Credința să nu vă adoarmă, fiilor. Ea să vă țină legați de Mine, căci ea este cea care poate pentru voi și pentru Mine prin voi. Ea să vă fie ancora de salvare în vreme de încercare, fiilor. Amin.

O, voi sta de vorbă cu voi, tată, și vă voi întări aparte, căci vremea e grea pentru mersul Meu cu voi, iar voi trebuie să stați în sfat cu Mine pentru mers numai înainte, fiilor. Lumea ne vorbește de rău, iar cei șovăielnici se clatină pe pământ, dar credința și statornicia cu Mine se hrănesc numai din iubirea Mea din voi. Faceți loc mult iubirii Mele din voi și dintre voi, tată. Nimic și pe nimeni să nu iubiți pe pământ, decât așa cum vă povățuiesc Eu, tată. Vă voi da povețe, voi sta cu voi în sfat și vă voi mângâia și vă voi învăța și vă voi crește pentru ale Mele, și fericiți vor fi cei ce vor crește întru ale Mele, și aceia vor fi rodul Meu, căci lucrarea Mea cu voi este pentru învierea morților, tată, și ei se vor scula și vor mărturisi pe Dumnezeu și lucrarea Mea de azi cu voi. Amin.

Pace vouă! Fiți treji, mereu treji! Fiți fără de vicleșug în credință! Eu, Domnul, vă șterg de la fața Mea toate câte ați greșit ca niște oameni, și mereu stau cu ștergarul în mână și vă șterg de tot răul, dar fiți fără de vicleșug în credință, fiilor, și unii altora să ne ștergem durerile și să ne curățim de neputință, și să fugă duhul rău de voi prin iubirea dintre voi, căci vremea cea grea vă căleşte în iubire, tată, în iubire și în veghe, tată. Luați cuvântul Meu și împliniți-l întreg, și așa se va împlini el pe pământ. Bizuiți-vă pe cuvântul Meu și împliniți-l, și așa voi birui Eu cu voi pentru voia Mea pe pământ. Amin.

Pace vouă, fiilor! Durerile ne sunt mari, dar ele poartă în ele pacea Mea cu voi. Pace vouă, fiilor! Cu post și cu rugăciune durerile își vor pierde puterea și va veni mângâierea Mea peste voi. Fiți desăvârșiți în duhul frăției și al milei și al iertării între voi. Fiți blânzi și fără de răutate. Pace vouă, și voi veni în sfat cu voi și vă voi învăța pe voi, fiilor. Amin, amin, amin.

23 februarie/8 martie 2009

Duminica a treia a Postului mare, a sfintei cruci

Cel ce nu ascultă cu iubire își pierde ascultarea, își pierde crucea și rămâne fără toiag.

Mă vestesc la porți ca să intru cuvânt în cartea Mea din zilele acestea și ca să-Mi întăresc sub cruce pe poporul cuvântului Meu de azi. Sunt Domnul Iisus Hristos, Cel ce am fost răstignit pe cruce acum două mii de ani de poporul iudeu, după ce am fost învinuit de el că-l stric pe el și legea lui cea din părinți și casa lui de închinare și cinstea lui cea de la Dumnezeu pe pământ. Sunt Domnul, Cel ce am stat pe cruce între doi tâlhari, dintre care unul s-a pocăit și s-a alipit cu Mine, dându-și duhul în mâna Mea mai înainte de moarte, iar celălalt M-a hulit, căci îi auzea pe cărturari și pe căpeteniile iudeilor hulindu-Mă ei în vremea morții Mele pe crucea de pe Golgota.

Mă fac cuvânt de sărbătoare și duh de odihnă a sufletelor voastre, căci stau în mijlocul vostru cuvânt, fii ai poporului Meu, iar Tatăl este în Mine când grăiesc cu voi. Vin la masă cu voi cu mucenicii care au mărturisit credința cea sfântă a lor, pentru care ei au rămas ai Mei în vreme de prigoană și M-au mărturisit prin moartea lor mucenicească în iezerul din Sevesta, și doresc de voi sfinții Mei mărturisitori, și fericiți sunt ei că au murit întru Hristos și sunt vii în vecii vecilor ca și Mine,

și nu este pieire întru cei vii, ci este viață și înviere, precum este scris. Amin.

Vin la voi cu sărbătoarea crucii, fiilor, căci părinții cei sfinți ai credinței au așezat în vremea postului cel pentru pregătirea sufletelor înaintea serbării învierii Mele, au așezat crucea cea odihnitoare de osteneți, crucea prin care omul trece ca să fie cu Mine apoi, și nimeni, nimeni nu poate să guste odihna lui cea de la Mine decât dacă-l văd că are cruce și că și-o lasă jos când vine spre odihna osteneților lui, așa cum sfinții cei patruzeci, sărbătoriți azi, au trecut și au venit spre odihna lor cu Mine, căci M-au iubit cu credință acești fii. Vin la voi cuvânt de mângâiere ca să vă dau puteri, tată, și fericiți sunteți voi dacă luați din cuvântul Meu puteri sfinte, credință și iubire duhovnicească între voi, nădejde și statornicie pe cale cu Mine și lepădare de sine prin cruce, căci crucea îl ajută pe om să nu cadă și să nu iasă de sub ea, iar lipsa crucii îl cade pe om în sine și pierde omul răbdarea și pierde omul calea lui cu Mine, căci crucea pentru cel credincios întru Mine nu și-o face singur omul, ci i-o dau Eu, după cum socotesc Eu că-i trebuie fiecărui om nevoia cea pentru mântuire și puterea care spală păcatele omului, căci fiecare om păcătos are trebuință de ispășire de păcat și de curățire prin cruce, așa cum sfinții cei patruzeci din Sevesta s-au izbăvit de păcate prin crucea credinței lor și au venit apoi în brațul Meu mântuitor de fii. Este scris că cine pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelia Mea, acela se va mântui, iar cel ce se va rușina cu Mine și cu cuvintele Mele în mijlocul neamului păcătos și preacurvar, și Eu Mă voi rușina cu el când voi veni întru mărirea Tatălui Meu cu sfinții îngeri. Oricât ar fi omul de greșit înaintea Mea, dacă el pierde sufletul său pentru mărturisirea cuvântului Meu nerușinându-se cu Mine în mijlocul oamenilor, acelaia Eu îi dau scăparea, mai ales dacă-Mi aduce și rod suflete care se scoală spre credință și spre voia Mea apoi, spre viață sub cruce, spre duh de ascultare cu iubire, căci cel ce nu ascultă cu iubire, acela își pierde ascultarea, își pierde crucea și rămâne fără toiag, rămâne fără povața Mea peste el.

O, Mă doare că nu știe omul ce este crucea ca să poată iubi pentru el viața cea de sub cruce. O, mult și greu Mă doare de cei ce ies de sub crucea Mea! O, cum să fac cu cei ce ies de la Mine și nu mărturisesc cuvântul Meu, care cheamă omul de la moarte la viață? O, poporul Meu, iubește, tată, cu putere viața cea de sub cruce și nu te teme de cruce, căci vai celui ce nu are de purtat dureri! Nimic nu albește viața și duhul omului ca și durerea cea de sub cruce și care rabdă cu iubire pentru răspândirea peste oameni a Evangheliei Mele, căci Eu pentru aceasta am venit pe pământ, și tot pentru aceasta trebuie să trăiască și cel credincios Mie între oameni.

O, poporul Meu, sfințește-ți duhul și limba și iubirea mărturisindu-Mă pe Mine, iar Eu îți voi plăti, tată. O, fiule, pune la lucru credința ta în Mine și roagă-te Mie pentru ea ca să nu și-o strivească satana, tată, căci nimeni nu pleacă de la Mine decât după ce satana îi strivește credința, măi tată. Credința ta te mântuiește, n-o pierde pe ea din inima ta, că și-am dat bogăție mare, și-am dat cuvântul Meu cel sfânt ca să trăiești după el pe pământ, iar ca să faci aceasta tu trebuie să crezi în cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi, poporul Meu. O, curățeste-te de necredință, fiule, și cere la Mine doctorie, căci singur nu ai cum să te ajuți. O, nu căuta să cazi în dureri ca să crezi și ca să vrei ca Mine! Credința ta trebuie dovedită înaintea Mea, tată. Să vadă îngerii și sfinții puterea credinței tale, și prin ea să te știe ei al Meu, tată. Iată, afară e mare, mare întuneric, și nu este lumină pe calea Mea spre om, căci omul care stă peste oameni nu are

de la Mine, și este orb cel ce nu-L are pe Dumnezeu. O, îndumnezeiește-te, poporul Meu, căci toate, toate s-au clătinat pe pământ, iar clătinare ca aceasta n-a fost de când sunt veacurile, tată, dar tu ține-te de Mine, ține-te peste tine cu cuvântul Meu cel îngrijitor de fii, căci duhul rău își ascunde fața, iar tu trebuie să întărești peste tine Duhul Meu, fiule de azi. O, să nu ieși de sub cruce, poporul Meu. Peste tot se clatină pământul cu tot cu omul de pe el, dar cel ce stă pe cruce nu se clatină, ci se izbăvește prin ea, căci crucea înseamnă izbăvire, fiule. Ai pildă cutremurătoare pe cel ce a ieșit de sub cruce între cei patruzeci care au pățimit pentru numele Meu în iezerul din Sevasta și care și-a pierdut izbăvirea sufletului său. Îți întăresc credința și statornicia, poporul Meu, numai să nu uiți cuvântul cel rostit de Mine ție, tată. Cel ce nu citește cu iubire cuvântul Meu, cel ce nu-l caută cu dor, acela cade, tată. O, e mare taină să știi să citești cuvântul Meu, tată. Între cei doi tâlhari de pe cruce în vremea răstignirii Mele pe cruce, unul din ei a știut să se bizuie pe Mine, iar altul nu, bietul de el, și dacă el n-a înțeles ziua aceea și cuvântul ei, a pierdut biruința, tată.

Te învăț, poporul Meu, iubirea cea de sub cruce și înțelepciunea ei și răbdarea ei. O, nu-ți alege crucea, nu ți-o alege tu. E mai bine să ți-o aleg Eu, tată. Fiecare om are nevoie de doctor. E mai bine să aleagă pentru tine cel ce vede, cel ce știe de sus, și iată, trufia nu-l lasă pe om să-L lase pe Domnul să cârmuiască viața lui, și se conduce singur omul chiar și pentru credință, dar credința este cea care aduce roadă, și altfel ea nu are plată, căci roadele ei sunt plata ei pe pământ și în cer apoi, iar tu să deschizi cartea cuvântului Meu și să iei din ea doctorie pentru tine, poporul Meu, căci nu este boală fără leac, numai să iei din carte vindecare, tată. Amin.

Și acum, poporul Meu, iată, Verginica stă între Mine și tine cu cel ce a fost însoțitorul ei pe pământ la începutul lucrării Mele cu ea și care acum a fost ridicat de la locul lui. S-au scurs patruzeci de zile de când el a fost ridicat, iar ea stă înaintea Mea și înaintea ta cu el. Faptele lui le cântăresc Eu, dar mai mult cântăresc credința lui în lucrarea cuvântului Meu și căința lui înaintea sfârșitului lui. Verginica pune în cântar multa lui iubire și ascultare la începutul lui cu lucrarea Mea, căci apoi el a ieșit de sub ascultare și a fost smuls din brațul Meu. Am dat acum cuvânt ca să fie adusă pentru el jertfă de ispășire și de împăcare patruzeci de zile, până la sârbătoarea învierii Mele, iar lucrarea Mea este mare, și prin ea Eu am așezat cu puterea Mea rânduială de rugăciune, jertfă de împăcare înaintea Mea a făpturii, și tot ce este așezat de cuvântul Meu are putere prin Mine, iar cel ce trece cu trupul în poporul Meu vede aceasta, și e mare taină învierea morților, numai omul este mic la credință, mic la minte de nu pricepe taina învierii celor adormiți. Am spus la cei ce Mă poartă cuvânt de la Tatăl la om, le-am spus că trupul omului ține sufletul lui în el așa cum puiul neieșit din ou stă și se desăvârșește în învelișul lui când cloșca încălzește oul cu trupul ei și cu iubirea ei jertfitoare ca să crească în ou viața puiului, și apoi să iasă puiul din ou, iar când trebuie să iasă, el dă cu cioculețul în coaja care-l acoperă și o sparge ca să iasă și ca să învieze întru lumină. O, așa trebuie înțeleasă ieșirea omului din trup spre viața cea de după trup, și fericiți sunt cei ce au pe Domnul de doică în viața cea din trup, căci și după aceea Îl au pe El de mângâiere, de creștere a vieții cea cu fericire în vecii, și iată, gătim hrană și mângâiere pe pământ ca să aibă cel ce pleacă din trup, și ca să-l hrănesc apoi din cer ca să crească desăvârșit și să se facă cetățean deplin al cerului, împreună cu cei odihniți întru Hristos!

O, mila Mea este fără de margini, dar și dreptatea Mea

lucrează lângă ea. Iată, am dat cuvânt în mijlocul tău, poporul Meu, să se pomenească în grădinița cuvântului Meu pe jertfelnicul dumnezeieștii liturghii jertfa Mea cea fără de sânge, la care să se numească iertarea acestui sufletel plecat nepregătit de pe pământ, căci el a fost neputincios pentru sine, pentru trup și pentru suflet, fiindcă satana l-a robit pe el prin neascultarea lui și apoi prin neputința lui de a se ridica din slăbiciuni, din cursa diavolului, în care el a stat prins până la sfârșitul trupului lui, căci legăturile puse peste el au fost mari, prin cea care l-a smuls pe el de lângă trâmbița Mea, căci duhul rău s-a răzbunat în toată vremea împotriva vasului Meu, prin care-Mi coboram Duhul și cuvântul pe pământ. Eu, Domnul, voi lucra acum izbândă mare pentru acest sufletel și îl voi răcori apoi pe el în ziua de prăznuire a învierii Mele, iar până atunci am pus să se aducă pentru el jertfă de ispășire aici, în grădinița cuvântului Meu, pe jertfelnicul împăcării Tatălui cu omul, prin Mine, Mielul Cel junghiat pentru cei credincioși.

O, e mare putere această putere a Mea, prin care de două mii de ani Mă dau, prin cei sfinți și plăcuți Mie, jertfă de împăcare pentru ca să mijlocesc la Tatăl pentru om, dar azi am îmbrăcat cu putere mare așezarea Mea cea nouă și am numit-o pe ea izbăvitoare pentru făptura cea de până acum, căci Eu, Domnul, voiesc prin rânduiala Mea de azi să-i împac pe toți cu Tatăl, și așa voiesc Eu acum și pentru acest sufletel, pe care-l port acum pe altarul Meu de jertfă înaintea Mea. Căci iată, tată, sfinții părinți au lăsat scrisă descoperire de la Mine pentru puterea jertfei Mele cea fără de sânge și care izbăvește suflete din iad, căci a fost un frate între frați mulți, care, venind spre sfârșitul lui prin suferință, a spus starețului lui că el se duce dintre frați și a spus că are trei galbeni, pe care i-a tănuțit de frați, iar când starețul a aflat aceasta s-a îndurerat adânc pentru mântuirea sufletului fratelui lacom, și, fiind duhovnicesc, s-a gândit cum să aducă pe acesta la pocăință înainte de despărțirea lui de trup, și a pus la cale să-l aducă pe el la mahnire mare, și așa să plece acesta din trup, și să-l îngroape apoi în gunoi. Apoi a adunat pe ceilalți frați spre duhul învățaturii adânci pentru mântuirea lor și, fiind ei sub ascultarea lui, le-a spus lor că dacă vor fi chemați de cel ce suferea spre moarte între ei, ei să nu se ducă lângă el, căci trebuie adus spre pocăință acel frate, iar ei aduși spre mare înțeleptire, iar când au fost chemați la căpătâiul celui bolnav, starețul i-a spus lui că nu vin frații fiindcă se scârbesc de el pentru galbenii tănuțiți și că pentru aceasta va fi îngropat în gunoi. Așa a făcut starețul când s-a despărțit de trup cel bolnav, și a fost pus în gunoi după cum a hotărât, iar după treizeci de zile li s-a făcut la toți milă de el și s-au sfătuit să aducă pe jertfelnic mijlocire pentru el ca să fie iertat, și li s-a descoperit lor apoi despre cel plecat, și a fost întrebat de ei cel plecat cum o duce acolo, iar el le-a răspuns lor: „*Am dus-o rău până acum, dar după ce m-am împărtășit cu trupul lui Hristos la treizeci de zile pomenite pentru sufletul meu, m-am mutat la lumină și sunt în pace și sunt mângâiat și scăpat de la rău, căci s-au adus rugăciunile cele pentru mine din partea fraților și a părinților*“.

O, poporul Meu, mare este puterea Mea și a cuvântului Meu rostit pentru izbăvirea făpturii, dar mare trebuie să fie credința în Mine și în cuvântul Meu și în toate câte Eu așez prin el. Acest sufletel, pomenit de Noi și de voi astăzi, a fost mereu sub păcat, dar lucrarea Mea a lucrat pentru el și Mi-am mângâiat pe trâmbița Mea, căci ea a avut de la Mine iubire mare pentru acest fiu, care a ascultat-o pe ea în vremea cea de la început a lucrării Mele, și apoi el a plecat și n-a mai ascultat, dar n-a mai făcut vreun altfel de rău, vreo altă vătămare lucrării Mele, și s-a dus și a stat căzut, săracul, sub pizma celui rău,

care a pândit mereu lucrarea Mea ca să Mi-o strice și ca să nu mai fie ea. Acum Eu, Domnul, am întins mâna spre el și l-am smuls din cursă și l-am pregătit pentru plecarea din trup, l-am pregătit prin credință și apoi prin suferință și prin iubire pentru așezarea Mea de azi, și apoi l-am trecut pe el hotarul, iar în clipa despărțirii lui de trup am avut la căpătâiul lui pe păstorul cel pus de Mine pentru poporul Meu, iar acesta l-a dat Mie, și iată, după cum am făgăduit trâmbeții Mele că Mă voi arunca Eu după el ca să-l scot din apele tulburi în care el s-a înecat, așa am făcut, așa am lucrat și așa l-am scos ca să-l izbăvesc, dar el a plecat nepregătit, căci n-a avut putere să-și pregătească trupul pentru unirea lui cu Mine prin jertfa Mea cea fără de sânge pentru om. Acum însă am dat cuvânt pentru pomenirea lui, pentru iertarea lui, și îl voi învia pe el în ziua de prăznuire a învierii Mele, când Eu îl voi aduce ca să ia de pe masa Mea merindea vieții, și va fi salvat. Amin.

O, să nu se mire cei necredincioși de lucrarea Mea cea cu atâta biruință, căci cei credincioși pot totul prin credință, precum este scris, iar Eu pot prin ei. Amin. O, necăjit a fost acest sufletel și mult robit de satana! O, să nu-l izbăvesc Eu pe el? Îl voi izbăvi, îl voi izbăvi! Eu, Domnul, am făgăduit de mult aceasta, și acum împlinesc. Amin.

O, e mult mai greu de cei bogăți și de cei cu înțelepciune de pe pământ agonisită, căci când Eu am adus spre știre despre bogatul din iad și despre săracul Lazăr cel din sânul lui Avraam, am deslușit atunci cât de greu intră un bogat între cei din cer, și a grăit prin Mine bogatul cel fără de nume pomenit și a spus soarta lui cea după plecarea lui din trup, și iată, să se înfricoșeze acum toți când aud pe cei din morminte mărturisind, așa cum a mărturisit bogatul pomenit de Mine în Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani, și acum când mărturisesc mulți din cei plecați din trup, având ei de mijlocire cuvântul Evangheliei Mele de azi. Iată, azi pomenim acest sufletel după patruzeci de zile de la trecerea lui cu trupul, iar după ce vor fi săvârșite patruzeci de sfinte liturghii pentru ispășirea și iertarea lui, prin Mine, Mielul Cel jertfit, Eu, Domnul, îi voi da lui împăcarea cu Tatăl, căci am putere să iert păcatele omului, și pentru aceasta am așezat Eu acum între pământ și cer lucrarea Mea de cuvânt din zilele acestea.

O, Mi-e milă de tot sufletul pierdut în păcate și voiesc să-i izbăvesc pe oameni, iar voi, cei ce stați înaintea Mea pentru împăcarea cu Tatăl a făpturii, stați de mână cu Mine și fiți plini de umilință, și tot mai mult să căutați să vă asemănați Mie, căci Eu sunt blând și smerit, fiilor. Căutați, tată, să fiți curați cu inima și cu fapta, curați între frate și frate în toată vremea, curați între Mine și voi, și căutați să țineți poporul pe cale cu Mine așa, tată, și ca Mine să lucrați cu el, spre bucuria Mea, iar Eu vă voi dărui pe voi cu iertare și cu milă și cu mângâiere, tată. Amin.

Iar voi, copii din porți, întăriți-Mi lucrarea, întăriți-o pentru venirea Mea cuvânt la poporul Meu și la om, tată. O, cât de mult aș avea de grăit, cât de mult! Grăiesc însă așa cum pot, așa cum se poate grăi, și cu multă răbdare grăiesc. O, fiți și voi ca Mine! Să răbdăm, tată, să suferim răbdând, căci plata cea de la Tatăl e dulce în cei ce rabdă, și va fi ea mângâierea lor. Amin.

Tot poporul Meu să stea sub cruce! Amin. Vreau să te învăț iubirea de sub cruce, poporul Meu. Eu am avut iubire de om și sub cruce și pe cruce, tată. O, înfiripează-ți iubirea, fiule, și vom fi unii pentru alții mângâiere și putere, căci crucea ne dă, și ea ne păzește de rău. Amin.

Fericiți, fericiți sunt și vor fi cei de sub cruce, cei de

sub ascultare de Dumnezeu prin lucrarea cuvântului Meu de azi, care cheamă sub toiag de păstor pe cei mântuiți, pe cei credincioși, pe cei săraci cu duhul, care-și iubesc așa mântuirea! Amin.

Pace ție, poporul Meu! Îndulcește-ți cugetul și inima și sufletul cu tot cuvântul Meu de peste tine, căci sfinții și îngerii stau cete-cete la glasul Meu de peste tine, la grăirea Mea de azi cu tine, poporul Meu. Amin, amin, amin.

9/22 martie 2009

Duminica a cincea a Postului mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Oamenii s-au învățat fără Dumnezeu pe pământ. Rugăciunea cea cu duh de răzbunare nu ajunge la Domnul. Cel ce uită de iertarea păcatelor lui, acela urăște. Ura se vindecă prin pocăință.

Vin să-Mi hrănesc poporul, și Mă vestesc când vin la el ca să-l hrănesc, căci fără hrană din gura Mea pentru el, nu poate să stea în picioare și lângă Mine poporul Meu, fiindcă toate puterile potrivnice s-au ridicat după căderea din Mine a omului și se războiesc cu el ca să nu mai poată cu Mine și cu iubirea Mea în el.

Eu, Domnul, vin la tine cuvânt, poporul Meu de azi, căci prin acest cuvânt și prin acest izvor Eu te-am spălat și te-am priment mereu, ca un tată ce-ți sunt, ca să te am de partea Mea acum pe pământ în mijlocul fiilor oamenilor, care-și văd numai de ale lor, iar cu Mine la masă ei nu mai stau, căci s-au învățat fără Dumnezeu pe pământ, chiar dacă Eu din când în când îi mai trezesc din neveghea lor ca să-și aducă aminte de rătăcirea și de risipirea lor din brațul Meu cel părintesc. Vin să-ți pun masă, tată, și să înțelegi iubirea Mea pentru tine, și să-ți văd și iubirea ta pentru Mine și cât ne dăm unul altuia hrană și mângâiere și putere, căci trebuie să putem unul pentru altul, tată. N-am cui să-i mai spun pe pământ să poată pentru Mine, căci omul nici pentru el nu poate când nu poate pentru Mine, iar când el ajunge să vadă aceasta adevărat, varsă lacrimi îndurate și se aruncă spre brațul Meu duios după om și în disperarea lui se umple de iubire de Dumnezeu și se face prunc înaintea Mea ca să-l pot ajuta, ca să-l pot milui, ca să Mă pot îngriji Eu de el, așa cum a făcut Maria Egipteanca în ziua când și-a văzut deșertăciunea vieții ei pe pământ și s-a aplecat ca un prunc ca să Mă îngrijesc Eu de ea apoi.

O, nu-i trebuie omului deprindere multă și lungă ca să se facă destoinic Mie, ci îi trebuie Duh Sfânt prin Hristos, și îi trebuie milă și pace sufletească, și așa lucrez Eu, Domnul, prin cei ce-Mi salvează suflete de la pierzare, căci Mă descopăr Eu cu cele de la Mine înaintea celui ce-Mi lucrează Mie pentru salvarea omului de la păcat și pentru harul Meu apoi peste el ca să Mă poată el iubi și urma, căci fără de iubire pentru Mine în el nu Mă urmează omul, nu poate să vină după Mine și să-Mi fie ucenic. O, Maria Egipteanca a fost plină de iubire cu firea ei cea omenească și a putut apoi să-Mi dea Mie cu ardoare și cu lepădare de sine iubirea ei, căci s-a înțeleptit apoi prin iubire de Dumnezeu, nu prin luptă pentru pocăință mai întâi, și apoi s-a sfințit prin nevoiță și prin părere de rău și prin ură asupra păcatului, uitând de ea însăși și iubindu-Mă pe Mine, și așa și-a biruit ea păcatul, iar Eu am stat cu ea apoi multă vreme și am bucurat pe îngerii și pe sfinții cu iubirea dintre noi. Nu pentru vrednicia ei, ci pentru pocăința ei am stat Eu cu ea și i-am dat de la Mine har, căci fără Mine nu poate nimic bun omul, și greu se mai dă el spre iertarea Mea asupra lui, căci omul se lasă greu de tot de păcat. Numai Eu sunt Cel ce-l pot ajuta pe

om să se lase de păcat dacă găsesc în el putere pentru dragoste și pentru credință apoi și pentru liniștea cea împotriva relelor de pe pământ, căci toate câte sunt pe pământ între oameni în-deletniciri stricătoare de viață sunt mânuite de duhurile rele, care-i pun omului la picioare împărăția cea trecătoare a lumii ca să-l țină pe om departe de iubire, departe de sânul Meu cel cald și curat.

O, poporul Meu, pe pământ e numai răzbunare, tată! Orice pricină dintre om și om e răzbunare, tată, căci omul are în firea lui acest păcat încă de la căderea lui din ascultarea pe care-i spusese s-o păstreze înaintea Mea, căci eram Făcătorul lui și se cădea să Mă asculte apoi. N-am cum să-l învăț pe om facerea lui și învățătura Mea peste el, că nu stă la învățat din pricina acestui duh de răzbunare, prin care el se vrea îndreptățit. Am învățat pe om să ierte ca să-l iert și ca să-i primesc rugăciunea când el stă înaintea Mea, dar cel ce se răzbună pe fratele său care l-ar fi nedreptățit pe el, acela nu mai ajunge la Mine cu rugăciunea lui cea pentru iertarea greșalelor lui, căci în vremea rugăciunii lui inima lui are în ea răzbunare. Nu vrea omul să știe că nu se poate ruga Mie întristat sufletește între frate și frate și că în zadar aleargă după Mine așa. Rugăciunea tulburată este păcat, nu este rugăciune, și de aceea nu trebuie să-i placă omului ca el, ci ca Dumnezeu în lucrările pe care le face, și așa el va avea mulțumire și netulburare în rugăciunea lui spre Mine. O, ce s-ar întâmpla cu toată facerea Mea cea pentru om dacă Eu aș gândi la Mine așa cum omul gândește la sine când își lucrează nemulțumiri?

O, poporul Meu, cel ce vine la Mine ca să fie cu Mine, acela trebuie să învețe din cuvântul Meu, tată, și trebuie să se vindece de răzbunare, tată. Cel ce vine la Mine și nu se lasă vindecat de acest păcat, acela zadarnic vine, căci nu vine dacă vine așa, fiindcă acest păcat e păcat întunecat, și nu cunoaște iubirea cel ce are în el această meteahnă. O, de unde se naște în om ura? De la lipsa iubirii Mele în om se naște ura, iar ura naște hula în inima omului. O, ferește-te de păcat, poporul Meu, căci păcatul Îl urăște pe Dumnezeu în om. În toți anii de când am coborât cuvântul Meu pe vatra acestui neam și Mi-am hrănit un popor în mijlocul lui, am căutat să-l învăț mult pe el, mult și mereu, și l-am povățuit să Mă asculte, căci ascultarea se naște din iubire de Dumnezeu. Când Eu l-am făcut pe el ca să fie al Meu, am văzut mereu la el că nu voia cu Mine decât dacă-i dădeam mereu iubire lui, iar când dădeam să îndrept greșeala lui el se răzbuna pe Mine și pe fratele său. O, greu mai e între Mine și om ca să-l învăț pe el ascultarea cu iubire, cu lepădare de sine, căci asta înseamnă ascultarea! O, nimeni nu poate asculta de Dumnezeu sau de omul lui Dumnezeu dacă nu are lepădare de sine. Cel fără lepădare de sine face păcatul urii asupra fratelui său, poporul Meu. Cel ce se iubește pe sine face păcatul urii, tată. Cel ce se iubește pe sine, acela urăște pe semenul său, tată. O, ura nu se vindecă acolo unde ea își face loc între om și om, căci Iuda nu și-a mai vindecat ura pe ceilalți ucenici ai Mei. Când ucenicii Mei au auzit pe Iacov și pe Ioan când Mi-au zis: «Dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta și altul de-a stânga Ta întru mărirea Ta», au început să se mânie pe aceștia, iar Eu i-am învățat și le-am zis lor așa: «Cei ce se socotesc domnitori peste noroade au asupra lor putere, dar nu astfel trebuie să fie între voi, ci care dintre voi va vrea să fie mare va fi slujitorul vostru, și care va vrea să fie întâiul va fi tuturor slugă, căci Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca să slujească și să-Și dea sufletul preț de răscumpărare pentru mulți». O, iată din ce se naște iubirea Mea între frați, poporul Meu, iar dragostea rabdă îndelung și nu se mânie, ci

se apleacă, tată! Așa l-am învățat Eu mereu, mereu și pe poporul Meu cel din vremea aceasta, timp de cincizeci și ceva de ani de când îl învăț, dar cel ce s-a mâniat a căzut din brațul Meu dacă n-a stat la vindecare apoi, căci mânia aduce ura, iar ura face în om păcatul hulei apoi, și unul pe altul se întrețin în om aceste păcate, și iată, toate păcatele se iartă omului, dar hula care aduce ură nu se mai iartă, nu se mai spală omul de ea, căci ura macină omul mai tare decât orice boală și nu-și înțelege omul boala aceasta.

O, fii ai poporului Meu cel de azi și cel de ieri, feriți-vă de ură, tată, ca să nu vină peste voi păcatul hulei, tată! «Iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu!», aceasta a fost învățătura Mea cea pentru ucenici. Așa pot cei credincioși să fie ai Mei, iar altfel nu. Amin.

O, de cincizeci de ani atât de frumos Îmi învăț poporul! I-am dat și lumii să vadă învățătura Mea de peste el așa cum am dat-o și pe cea de acum două mii de ani cu care Îmi învățam atunci ucenicii. Pe cei ce vin și stau cu Mine și cu povăța Mea peste ei, și pe cei ce n-au mai stat cu Mine și cu cârma Mea peste ei, Eu iarăși îi învăț pe ei și îi chem la slava învățaturii cea de sus și le spun lor: o, nu-Mi luați cârma din mână, tată! E greu de cel cu cârmă dacă nu stați ascultători pentru cele ce sunt de la Mine de împlinit, pentru Mine cu voi și pentru viața voastră cu Mine. O, e greu de cel ce de la Mine este pus și n-ar găsi înțelegere de la cei ce vin să fie ai Mei cu cârmă de la Mine peste ei. Se răstoarnă corăbiuța prin valuri dacă ați da să cârmuiți care cum vreți, dar este și altfel, tată, căci cârma nu poate conduce singură dacă voi nu ajutați cu îndeletnicirile și cu ascultările care se potrivesc pentru mersul tuturor lucrurilor. O, lăsați cârma în față, tată, dar nici grei să nu vă lăsați sau nepăsători să stați pentru povara Mea, ci dăruiviți-vă cu pacea și cu dragostea Mea din voi, căci dragostea voastră e mică, tată, dar măcar nu Mă împovărați cu nedăruirea, cu neîndemânările voastre, fiilor, cu nemulțumirile voastre, tată. Am între voi închiși în ei înșiși și necălăuziți pentru cele dinăuntru ale lor, și ei cred că așa e bine pentru ei, dar aceștia judecă în sine călăuza cea pusă de la Mine pentru lucrul Meu cel greu și pentru poporul Meu, căci poporul care nu este călăuzit nu este poporul Meu, nu este fiul Meu cel ce nu este călăuzit pentru cele dinăuntru ale lui și pentru ascultarea de Dumnezeu în afara lui în obștea cea frățească.

O, voi, cei ce stați cu Mine, și voi, cei ce n-ați mai stat și Mi-ați adus durere mare și nu Mi-o mai vindecați, tată, v-am spus adesea să nu vă ridicați ca să judecați voi pe cei puși de Mine porți și călăuzitori vouă de la Mine, căci Eu sunt Cel ce judec și îngrijesc lucrarea Mea cu ei și lucrarea lor cu Mine și cu voi și îi împuternicesc mereu cu puteri de la Mine și cu pază de la Mine pentru voi ca să aveți voi de la Mine prin ei cuvânt călăuzitor de sus și de jos, căci Eu am pus de la Mine în ei înțelepciune pentru voi și pază pentru voi împotriva duhurilor rele, care se nasc din neascultare, tată, și iată, nu sunt primit de toți cu credință, iar cei ce se îndoiesc de călăuzirea Mea prin ei Mi-i clatină de la cârmă, și atunci ei se lasă mici pentru aceia, mici și nelucrători, și atunci merge din greu lucrul Meu și împlinirea Mea cea pusă pe masă la voi ca să se împlinească, iar cei ce se dau mari și tari pentru ei înșiși cad din brațul Meu și Mă doare de la ei și Mă doare de ei, iar Eu merg în coate și în genunchi ca să nu stau din mers, căci se răstoarnă cerul și pământul, tată, dacă Eu stau din mersul venirii Mele cuvânt pe pământ, și omul îndărătnic nu crede aceasta. O, de două mii de ani călăuzesc greu pe cel ce vine ca să fie cu Mine, și iată, și azi călăuzesc greu, căci în toate trebuie să țin seama de

nevoile celor ce vin ca să fie ai Mei, și mai puțin de nevoie Mele prin ei, căci dacă Eu nu i-aș juca în strună omului, el M-ar da de tot de peste el și numai rău Mi-ar face, tată, așa cum Mi-au făcut și Îmi fac cei nemulțumiți care au stat cu Mine și cu familia Mea de fii și apoi au plecat și lovesc și disprețuiesc și urăsc și hulesc, și iată, ura nu se vindecă, ci aduce cu ea păcatul hulei, păcatul necredinței și al disprețului față de Dumnezeu și de frați, căci iată, și cei ce s-au crezut că pot multe și bune, chiar și aceia câtă, câtă durere Mi-au adus!

V-am învățat așa în ziua aceasta, fiilor, ca să vă deprind cu umilința în iubire, tată, căci ucenicii Mei s-au mâniat pe cei ce au voit să-Mi fie mai dăruitori, iar Iuda și mai mult s-a mâniat și M-a urât mult și M-a tot urât pe ascuns din pricina păcatului invidiei până ce M-a vândut spre cruce, tată, și iată, ura nu se vindecă decât prin pocăință, căci numai cel ce uită de iertarea păcatelor lui, numai acela urăște, și își zice drept cel ce urăște. Eu așa vă învăț de sus și de jos, învăț pe cei din cer și învăț pe cei de pe pământ ai Mei și proslăvesc lucrarea Tatălui în Mine, căci scris este: «*Cine va fi asemenea Domnului în nori și cine se aseamănă cu Domnul între fiii lui Dumnezeu?*».

Îi aștept pe cei clătinați de la pieptul Meu, îi aștept cu dor să-Mi fie și să-Mi stea iarăși aproape, și cu iubire să vină, căci Maria Egipteanca este pildă de pocăință pentru cei ce iară și iară se leapădă de sine pentru Mine și pentru statul lor cu Mine, fiindcă Eu pentru cei ce sunt ai Mei am spus așa: «*Ieșiți din lume, fiilor, ca să nu vă îmbătați din vinul ei!*».

O, poporul Meu, poporul Meu de peste tot, cel ce ascuți și cel ce nu ascuți de povața Mea cea spre viața ta! Ferește-te, tată, de păcatul judecării, căci Eu sunt Judecătorul, Eu cântăresc omul, tată, Eu, și nu tu, fiule. Păcatul judecării se naște din păcatul urii. Păcatul judecării este neumilință și necredință, tată, iar Eu te rog să Mă crezi ce-ți spun, fiule. Acest păcat te duce să păcătuiești cu hulă și apoi cu ură, cu ură și apoi cu hulă, și Eu voiesc să te iert, tată, și să te întorc cu iubire spre Mine și spre frați, tată. O, ascultă-Mă! O, auzi-Mă! O, înțelege-Mă când îți grăiesc! O, înțelege-Mă, tu, cel ce-ți grăiesc! Cu iubire fără seamăn te povățuiesc. Te voi curăți de tot păcatul tău dacă Mă vei asculta. Vino, tată, spre ascultare și ajută-Mi lucrarea Mea de azi cu ascultarea ta! E vremea să vii să te iert, căci Eu sunt Cel ce iert păcatele omului și îl fac din nou pe omul care vine să-l fac și să rămân apoi îmbrățișat iarăși cu el. Amin. Am spus mereu poporului Meu: «*Luați Duh Sfânt, fiilor!*», și tot așa îi spun și acum: Luați Duh Sfânt, tată, luați, voi, fiilor clătinați de la pieptul Meu cel pentru fii, căci necredința nu vă duce la bine, ci vă duce la rău, tată! Duhul Sfânt este Cel ce vă dă vouă putere să fiți fiii lui Dumnezeu și să-I dați Lui iubirea și credințioșia cu răbdare și cu cruce, tată. Am venit pe pământ să-l iert pe om de șaptezeci de ori câte șapte și să depășesc hotarul cel pentru iertare. Veniți, voi, cei pierduți de la pieptul Meu, și Eu vă voi ierta pe voi și vă voi vindeca și vă voi iubi și iarăși veți fi ai Mei. Vine durere mare pe pământ, iar Eu vă port grija, tată. Veniți sub cortul Meu și stați sub el și numai sub el, căci lucrarea cuvântului Meu peste fii este acoperământul sub care Îmi voi ocroti Eu, Domnul, pe cei rămași cu Mine în vremea cea de strâmtorare care vine pe pământ. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Îndeletnicește-te cu iubirea, tată! Iertați, ca să vi se ierte și vouă, fiilor, și așa va sta rugăciunea voastră înaintea Mea! Amin, amin, amin.

23 martie/5 aprilie 2009

Praznicul Bunevestiri

Numai păcătoșii au dor de Dumnezeu. Nu este puternic cel care-i stăpânește pe ceilalți, ci este puternic cel care-și stăpânește firea. Fiii lui Dumnezeu sunt cei ce stau până la capăt pe calea cea cu încercări. Sfânta Virginia – mereu părăsită și îndurerată. Fericiți sunt cei ce rămân în iubirea Domnului!

Mă las pe masa ta cu Duhul Sfânt, poporul Meu, ca să te învierez în iubirea de Dumnezeu, fiule, căci iubirea de Dumnezeu trebuie hrănită ca să fie. Îți hrănesc iubirea, tată, iar iubirea Mea pentru tine hrănește-Mi-o tu, ca să fac cu tine lucruri minunate pe pământ. O, dă-Mi putere să vin la tine, fiule poporul Meu! Fă-te dor de Dumnezeu cu ființa ta, și tainic să fii tu așa, căci toate ale Mele în om sunt tainic purtate și lucrate, și nici omul însuși nu poate înțelege tainica Mea lucrare prin el, dar Eu dacă văd credință în Mine la om, credință neîndoielnică, Eu fac lucruri minunate cu ajutorul acestui simțământ purtat de om înaintea Mea. Toți păcătoșii care M-au iubit pe pământ cu credință tare Eu cu aceia M-am sprijinit mult împotriva diavolului, care îi dușmănea pe ei pentru credința lor în Mine, Cel milos pentru om, Cel plin de dragoste pentru cel neputincios pe pământ. Mă uit la hoții care fac cruce când pleacă să-și strângă din furat pe cele ce zic ei că le trebuie, și Duhul Meu duios Mi Se moaie de mila lor, căci văd în ei credință și sprijin în Mine chiar când ei fac răul cel trebuincios pentru ei, zic ei, și-ți spun acestea, poporul Meu, că Eu la păcătoși am găsit credință și duioșie pentru Mine, dar la cei ce se cred puternici și mai buni decât cei păcătoși Eu găsesc numai lovituri, numai cruce, tată, numai îndoială în puterea Mea cea pentru om, numai slăbire a puterii Mele înaintea puterii lor, căci ei se dau puternici pentru ei înșiși, dar pentru Mine sunt durere aceștia, căci cine n-are puterea iertării și a bunătații și a umilinței de duh, acela este greu de purtat de inima Mea, căci nu Mă cunoaște. Cel ce Mă cunoaște, acela este altfel, fie el drept sau păcătos, iar cei plini de iubirea Mea în ei trag mereu spre cei plâpânzi, spre cei neputincioși cu duhul și cu firea ca să-i ajute, căci aceia au nevoie de viață, iar viața este mare taină în om, și iată, nu este cel ce știe să înțeleagă taina vieții. O, ce mare M-am așezat Eu, Domnul, în cei păcătoși, care aveau nevoie de Mine! O, numai ei au dor de Dumnezeu, și se vede aceasta de șapte mii de ani pe pământ! Ce bine am putut să fac Eu pe pământ pentru Mine și pentru om prin cei ce apasă cu dreptatea lor peste cei obidiți? N-am putut să fac din ei decât unelte de suferință pentru cei ce le puneau celor greșiți în ochii lor cruce grea pe umăr, durere și suspin, dispreț și judecată de la omul semeț, pentru ca să Mă desăvârșesc Eu prin cei apăsați apoi cu duhul pocăinței, care îl face mare, mare înaintea Mea pe om, mare și slăvit. O, nu este puternic cel care îi stăpânește pe ceilalți, ci este puternic cel care își stăpânește firea. E sterp cu viața cel ce nu iubește pe cei din jurul lui, și nu este viață în om viața care nu trăiește prin iubirea Mea în om și pentru om. Cel ce-și alege singur viața Eu nu Mă pot apropia de acela ca să fac din el unealtă Mie, mică sau mare în lucrul Meu cel de la Tatăl dat Mie cu oamenii, dar pot în cel ce se lasă chemat la Mine ca să-l pun la lucrul Meu, tată.

O, Mi-am dat curaj plânsului durerii Mele de la om, poporul Meu, căci în mijlocul tău Eu pot să plâng și să suspin și să fiu adevărat. Și cum adevărat? Adică să-Mi arăt fața inimii Mele, zdrobirea Mea, pe care omul nu Mi-o iubește, căci dacă Mi-ar iubi-o n-ar căuta să-i fac Eu lui numai bine când el nu face bine. Omul vrea ca Eu să-i fiu lui numai binefăcător și să-i

dau după inima lui, căci altfel Mă numește nedrept. Nu-i pasă lui de durerea Mea. Lui îi pasă de el, și are nevoie de binele lui cel de la Mine, de parcă Eu sunt datornicul lui. O, nu vrea omul să cunoască altfel fața lui Dumnezeu, ființa lui Dumnezeu, o, nu vrea, poporul Meu, dar Eu în mijlocul tău Îmi dau vâlul în lături și Mă așez înaintea ta așa cum sunt Eu, plin de suferințe, plin de rane de la om, sărac de iubire de la om și părăsit pe pământ. Adesea, din timp în timp, M-au iubit și M-au cercetat păcătoșii, a căror viață era robită de firea cea căzută a lor, căci omul cel zidit de mâna Mea a căzut din binele cel făcut de Mine pentru el și a tras după el fapta lui din fiu în fiu, și necăjit e omul pe pământ, și puțini oameni se opresc din mersul lor ca să se gândească la firea cea căzută a lor și să se umple de duhul umilinței și al pocăinței înaintea Mea și înaintea omului cel asemenea lui. În pilda samarineanului, pe care Eu am pus-o în cartea Evangheliei Mele acum două mii de ani, am arătat că n-a oprit lângă cel căzut omul mare cu rangul, ci a oprit un samaritan, un om disprețuit, după cum erau priviți samarinienii.

O, poporul Meu, când am venit Eu pe pământ ca să Mă întrupez și să iau trup și chip asemenea omului și să stau printre oameni și să-i ajut cu mila Mea și apoi să Mă arăt Dumnezeu slăvit în mijlocul oamenilor, Eu n-am putut atunci să Mă sprijinesc cu cei de vază între oameni, o, n-am putut, tată, așa cum nici acum n-am putut și nu pot. Între cei de vază cu care M-am ajutat a trebuit mai întâi să-i aduc pe ei la mare umilință, la mare cădere ca să-i pot înțelepți să Mă primească și să Mă cunoască și să Mă creadă fără de cădere apoi din credința cea din cer coborâtă peste om. O, vai de omul care își culege de pe pământ și de la om credință în Mine și în tainicele Mele lucrări între oameni! Când am venit la întâia Mea venire acum două mii de ani veneau mulți după Mine ca să creadă și ca să rămână pe calea Mea cea spinoasă între oameni, dar vai, iarăși plecau întru ale lor, se sminteau și plecau, se săturau și vărsau apoi. Se umpleau de dor de mărire crezând că Eu cu puterea Mea voi stăpâni ca un împărat pe pământ, dar când ei înțelegeau că Eu n-am nimic din lumea aceasta cu împărăția Mea se duceau de lângă Mine, bieții de ei, căci ei nu iubeau durerea Mea, nu iubeau durerea, ci iubeau mărirea, și pe ea o așteptau dacă umblau cu Mine, dar Eu am venit pe pământ ca să fiu Cel durut, Fiul durerii, Cel disprețuit, Cel zdrobit, și nu s-au dat Mie cu iubirea lor decât cei păcătoși, cei care n-aveau nimic pe pământ decât o viață slabă și fără de putere, iar Eu la aceștia le-am arătat calea, le-am arătat iubirea și credința și puterea lor prin acestea și le-am dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu între oameni și jertfă de iubire pentru cei ce nu iubesc.

O, poporul Meu, îți spun, tată, ca să știi, că fiii lui Dumnezeu pe pământ sunt numai cei ce vin pe calea Mea cea plină de suspin și rămân pe ea cu Mine până la sfârșit, răbdând cu Mine și ca Mine până la sfârșit, tată, și rămânând cu Mine în toate încercările, în toate ispitele, în toate furtunile, ajutându-Mă cu firea Mea cea blândă în ei, căci blândețea Mea din om pune la pământ orice putere potrivnică, orice furtună și orice ispită, tată. Eu cu blândețea Mea i-am poruncit furtunii să tacă și valurilor să se cumițească, și acestea M-au ascultat, căci eram Cel blând. Eu cu umilința Mea i-am iertat pe cei ce Mi-au dăruit crucea ca unui blestemat. Eu cu blândețe fără de seamă i-am îmbrățișat și i-am mângâiat și i-am sărutat pe tâlhari și pe vameși, pe desfrânați și pe hoți, pe ucigași și pe neputincioși cu tot felul de neputințe ca să le dau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu apoi, căci așa iubire Mi-a spus Tatăl să arăt că am, că din El o am și o arăt c-o am, căci n-am venit să judec, ci să iert am venit, și am venit să-i dau omului mereu, mereu

putere să se facă și să fie al lui Dumnezeu pe pământ, căci a fi omul, înseamnă a fi al lui Dumnezeu pe pământ și nu al lui însuși. Amin.

Și acum, poporul Meu, îți dau iubirea mamei Mele Fecioara ca să-ți mângâie sufletul, tată, ca să-ți aducă putere și înnoire, tată. Ea a fost slujită de îngeri pentru venirea Mea prin ea pe pământ, dar și ea a slujit pe îngeri. O, cu ce a slujit ea pe îngeri? Fiilor, fiilor, omul care este blând și smerit este slujitor îngerilor slujitori de la Dumnezeu, tată, ca și omul cel aspru și semeț în sine, care este slujitor îngerilor cei căzuți de la Dumnezeu. O, mama Mea Fecioara a fost dulce la fire și aplecată după om și pentru om. Când ea slujea între oameni era plină de pace și de blândețe, plină de frumos ca și Dumnezeu. O, tată, omul care dorește după Dumnezeu, iubind așa, acela este om frumos, om cu viață vie, tată, iar cel viu împarte viață, și așa împărțea mama Mea Fecioara, împărțea ce avea din avutul ei cel de la Dumnezeu pus în ea. Hai, mamă, hai cu slava mângâierii Duhului Sfânt, căci El este Mângâietorul și este Duhul Nostru, mamă. Amin, amin, amin.

— **L**e dau, Fiule, Duhul Tău, pe Care și eu Îl am. Le dau ce am, le dau din mine, căci unii din ei sunt plini de durerea Ta în ei și nu-i știu ceilalți, căci ei își ascund pe cele durute în ei, căci sunt umiliți și sunt aplecați sub mare dispreț și sub încercări pe care nu le pricep cei alăturați lor. Îngerii slujitori de la Tine le slujesc lor și stau ajutători în toată vremea tainic lângă ei, căci crucea Ta e cu mare durere, cu mare cădere pe cale sub ea, și nu e cel ce se bagă sub ea lângă cei îmbrânciți sub lovituri ca să cadă și ca să se zdrobească ei sub mersul Tău cel greu. O, Fiule scump, în toată vremea cea de peste cincizeci de ani, de când Tu stai pe pământ cu a doua Ta venire prin această lucrare de cuvânt, numai așa ai mers, așa, ca și azi, Fiule. Pe trâmbița Ta Verginica o părăseau toți, mereu, mereu o părăseau după ce veneau ca să-Ți audă cuvântul, și n-aveai cu cine să Te sprijinești cu lucrarea Ta cea grea prin ea, căci fiecare avea ale lor de făcut și nu se dădeau la făcut, căci îi dorea facerea, ci mai degrabă cădeau din credința cea în venirea Ta prin acest cuvânt decât să stea la făcut, și le plăcea să rămână stărpitură, ca tot omul care nu Te trăiește cu iubire și cu credință și cu lucrul cel pentru Tine și pentru venirea Ta, Fiule cu mersul greu. O, când nu le mai convenea, găseau nod în papură și dădeau în trâmbița Ta cu vină și cu ură, și dădeau în Tine, dădeau cu pietre în cuvântul Tău, Fiule de sub cruce. Numai cei blânzi cu duhul și smeriți cu inima, numai aceia n-au ieșit de sub cruce, numai aceia n-au fugit, numai aceia au rămas, dar puțini, puțini au fost așa cum ești Tu, blânzi și smeriți. Blând este cel ce iubește și iartă fără de judecată, adică fără de capăt, iar smerit este cel ce se apleacă și se împarte fără de poticnire și fără de părtinire pentru cei ce se fac fii ai lui Dumnezeu pe pământ, și se împarte fără de plată de pe pământ, Fiule dumnezeiește smerit și nu omenește, căci omul care se smerește face aceasta ca omul și nu ca Dumnezeu, în Care se ascunde taina smereniei inimii. Amin.

O, popor al cuvântului Fiului meu, omul care dorește după Dumnezeu, iubind așa, acela este frumos foarte și este cu viață vie în el. Eu aceasta împărțeam în jurul meu, și iubind pe Dumnezeu împărțeam. Cel ce nu împarte iubind pe Domnul, și pe semeni la fel, acela împarte altceva, și tot așa și agonisește. Cel ce împarte ca Dumnezeu, acela primește suferință pe pământ și se hrănește cu lacrimi pentru calea lui cu Dumnezeu, iar lacrimile sunt iubire în cei ce plâng cu Dumnezeu. Așa se făcea în mine lacrimă iubirea înaintea Domnului pentru tot omul zdrobit și căzut, și ceream Domnului ridicare pentru

toți, căci voiam să-l aibă Dumnezeu pe om.

O, voi, copiii duruți sub crucea venirii Fiului meu, vă rog, copiii duruți, prindeți puteri din puterile cerești, care stau pe lângă voi ca să vi se dăruiască și ca să puteți voi pentru venirea Domnului cuvânt peste pământ. Vă rog cu duioșie, întăriți-vă duhul duios și sprijiniți-i pe cei ce vin ca să se facă fii ai lui Dumnezeu prin iubirea lor de Dumnezeu și prin dor, căci vine vremea să vină mulți ca să le dați putere și credință în dar de la Dumnezeu, prin cuvântul Său care vine la voi, și ca să le dați duhul statorniciei, căci Domnul Își va înmulți lucrarea Sa pentru cei aleși ai Săi de pe pământ și le va da lor înfierea și viața și vor avea aceștia viață vie, neclătinată în ei, iar viața aceasta va fi credința lor până la sfârșit și netăgăduirea cuvântului care vine la voi ca să fie el înviere peste mulți. Îngerii lui Dumnezeu vă sunt slujitori în toate suferințele voastre cu Domnul, iar voi sprijiniți pe poporul Domnului și dați-i mereu viață vie ca să aibă pentru zilele ce vin, căci aproape este Domnul, și ziua Lui vine, și va fi ea a doua zi a voastră, odihna lui Dumnezeu în om și a omului în Dumnezeu, împărăția Lui cea promisă. Amin.

O, popor al Domnului, întărește în mijlocul tău Duhul Domnului! Răbdați până la sfârșit, fiilor, iar cei ce vă disprețuiesc pe voi pe pământ nu vor găsi altă plată decât ceea ce vă împart ei vouă, precum și cei ce vă binecuvintează pentru că sunteți ai Domnului, așa firavi cum sunteți, nu-și vor pierde plata, ci vor afla ceea ce vă împart ei vouă, căci dacă vă și ajută cineva cu cele ce sunt din lumea aceasta, pentru că nu sunteți ai lumii, nimeni să nu vă judece pe voi sau pe ei, căci avutul lumii se duce acolo de unde vine, nu la Dumnezeu, dar omul dăruitor cu cele ale lui vine ca un vameș și întoarce în bine fapta sa și se dă Domnului cu credința sa și cu suspinul lui pe calea cea grea pentru Domnul pe pământ, că pe pământ pentru Domnul e ca pe pământ, și trebuie lucrat ca pe pământ, așa cum și Fiul meu a lucrat acum două mii de ani pentru nevoile Evangheliei înaintea oamenilor pentru ca să poată să meargă El cu mersul cel de pe pământ ca să arate omului calea spre cer apoi.

Pace vouă! Ca și Fiul meu vă fac urarea păcii. O, dacă ați avea voi sprijin durerilor voastre pentru venirea Domnului! O, n-aveți sprijin, și sunteți disprețuiți adânc! Cine vă face pe voi de răs înaintea lumii, aceia au uitat de iertarea păcatelor lor și scot sabie spre voi și scot sabie spre Domnul. Mă voi ruga Domnului pentru învierea credinței și a iubirii lor pentru voi, și vor lua ei plată fără de margini dacă se vor apleca să stea iarăși îmbrățișați cu voi în iubire, căci omul care dorește după Dumnezeu și după voi, iubind așa, acela este om frumos și cu viață vie în el, om cu dor în el, iar dorul întărește viața și o hrănește ca să fie. Amin.

O, ferice celor ce doresc după voi, fiilor care stați Domnului cale ca să vină pe pământ! Și dacă așa a fost orânduiala Lui, fiți răbdători purtându-L pe Domnul, căci răbdându-le pe toate, așa S-a arătat pe pământ Fiul meu. Amin.

Pace ție, popor de nou Ierusalim pe pământ! Așa te-a numit pe tine Domnul. Cel ce nu-L iubește pe Domnul Dumnezeuul tău, să fie anatema! Acesta este cuvânt spus de râvna apostolică a ucenicului Fiului meu, Pavel apostolul, vas al Duhului Sfânt al Tatălui meu și al Fiului meu, iar eu spun: cel ce nu te iubește pe tine pentru că ești al lui Dumnezeu, acela este anatema, și să se trezească acela! Amin.

Eu, Doamne, m-am făcut bunăvestire de cuvânt peste poporul Tău și peste cei duruți de sub crucea venirii Tale. Să vină spre Tine și spre cuvântul Tău cei ce vin, să vină și să ia în ei viață vie, iar Tu îi vei învăța pe ei. O, vino, tu, cel ce vii,

și Hristos te va învia! Vino și rămâi, rămâi în iubirea Lui! Amin, amin, amin. „Așa să fie“ înseamnă acest amin.

— **O**, mamă, cel ce vine la Mine Eu îl primesc cu brațele desfăcute și îl sărut îmbrățișându-l, numai să rămână el cu iubirea Mea, mamă, și să Mă mângâie cu ea, căci sunt tare durut. Când am plecat spre cruce, și apoi prin înviere și prin înălțare am plecat la Tatăl ca iarăși să vin, și iată, am venit, precum am făgăduit că voi veni, le-am spus atunci ucenicilor Mei: «Rămâneți în iubirea Mea!». O, fericiți sunt cei ce rămân în iubirea Mea, în poporul Meu de azi, care este iubirea Mea și în iubirea Mea este. Eu, mamă, prețuiesc mult acest popor, și îl iubesc fără de margini pe cel ce crede în Mine ca să pot veni Eu pe pământ la cei ce cred așteptându-Mă să vin și netăgăduindu-Mă așteptând. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Eu rămân în iubirea ta, fiule. Pe ea Mă sprijin, în ea Îmi găsesc puterea în zilele acestea. Tu ești mic și ești slab, dar Eu sunt mare prin puterea ta cea mică. Eu rămân în iubirea ta și ți-o păstrez Mie, și în ziua a doua a lumii voi arăta rodul ei, prin care Eu am putut să-Mi săvârșesc biruința Mea și toată Scriptura împărăției cerurilor pe pământ curând, curând, și cer și pământ nou curând, curând, căci Eu sunt Cel adevărat în tot cuvântul Meu. N-au fost mai buni cei prin care Eu, Domnul, Mi-am împlinit Scripturile în toate vremile, dar au fost cu credință netăgăduitoare, și pe ea Mi-am zidit Eu împlinirile Mele între oameni.

Pace ție, popor al credinței cea de sus! Să nu-ți culegi credință de pe pământ înaintea Mea, ci din cer să iei, tată. Un picuț, și ajungem la praznicul Învierii, și voiesc să vă mângâi în suferință, fiilor, și să vă ung ranele inimioarelor voastre, tată. Pace vouă!

Pace ție, poporul Meu! Te numesc bunăvestire peste pământ, că din mijlocul tău Eu Mă slăvesc în cuvânt în zilele acestea și sunt în iubirea ta, așa cum am făgăduit, și tu vei avea ceea ce ai de la Mine dat.

Eu rămân în iubirea ta, poporul Meu. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2009

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim.

Duminica Floriilor

Pe pământ nu mai este frică de Dumnezeu. Îndemn la mulțumire. Cea mai mare înțelepciune în om este atunci când omul Îi slujește lui Dumnezeu. Cel fără povățuitor se pierde.

E sărbătoare cerească pe pământ ca și în cer, căci așa este voia Mea, iar voia Mea este ca în cer, nu ca pe pământ, și e mic omul ca să pătrundă taina și puterea voii Mele ca să facă el pe pământ voia Mea cu duhul și cu trupul lui, și bucuria Mea e mică de la om, și e mică și la om, căci cine nu-L iubește pe Dumnezeu cu toată ființa și puterea lui nu are bucuria hrănită, și o are flămândă, și mereu, mereu tânjește omul după bucuria sufletului lui.

Sunt Domnul, și Mă fac cuvânt în cartea Mea de azi, că e sărbătoare cerească pe pământ. Așezați-Mă în carte, copiii din porți. Cuvântul Meu este mângâiere, și fericiți sunt cei ce se mângâie cu Dumnezeu pe pământ, căci pe pământ nu este mângâiere. O, mângâiați-vă, tată, cu mângâierea Mea, căci mângâierea este numai Dumnezeu. Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu cel mic și dați-i putere și dați-i cuvântul Meu, căci are putere în el cuvântul Meu. Fiți unealta prin care Eu Îmi desfac merindea ca să-Mi hrănesc poporul în vreme de strămtorare, tată, căci pe pământ nu-L mai poate iubi omul pe Dumnezeu. Pe pământ e cursă și laț, și nu mai are omul putere

pentru Dumnezeu, iar duhul lumii îi taie omului frica de Dumnezeu, și nu mai este izvorul înțelepciunii pe pământ, nu mai are omul frică de Dumnezeu, din care să izvorască veghea și iubirea și pacea cu Dumnezeu a omului.

O, poporul Meu, bucuria Mea a fost mereu, mereu îndurerată, tată, și așa este și azi. Când l-am strigat pe Lazăr ca să iasă afară din mormânt, după patru zile de mormânt, o mulțime de iudei s-au bucurat, dar din partea celor necredincioși și dușmănoși pe Mine dintre iudei Mi-a venit îndurerare, tată. Venise vremea de la Tatăl rânduită să Mă preaslăvească Tatăl, și M-am dus la praznic în ziua aceasta, ca să împlinesc Scripturile M-am dus, iar mulțimea care a auzit că l-am înviat pe Lazăr a venit să-Mi cânte osana, cu ramuri în mâini au venit și Mi-au cântat, iar Eu ședeam pe mânz de asină, precum era scris să împlinesc, ca Împărat al făpturii. Se întristaseră fariseii, se tulburaseră și nu știau cum să se sfătuiască să Mă prindă ca să Mă dea crucii, pe când cei înțelepți Mă căutau ca să Mă vadă, iar Eu le-am spus la ucenici: «*Dacă-Mi slujește cineva, să vină după Mine, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu, și Tatăl îl va cinsti pe el, dar acum sufletul Meu este tulburat, o, Părinte. Preamărește-Ți numele Tău, o Tată!*». Și Tatăl a zis din cer: «*L-am preamărit și iarăși îl voi preamări*», și tot norodul care a auzit zicea: «*A fost tunet! A vorbit un înger!*», iar Eu am răspuns: «*Nu s-a făcut pentru Mine glasul acesta, ci pentru voi, căci acum este judecata acestei lumi*».

O, poporul Meu, amintirea Mea să-ți fie mângâiere, tată, căci pe toate le-am lucrat ca să-i trag pe toți la Tatăl, ca acolo unde sunt Eu, să fie și slujitorul Meu, și Tatăl îl va cinsti pe el. N-am venit în lume decât să-i las omului viața Mea. La fel și acum, n-am venit cu această venire a Mea pe pământ cuvânt, decât să-i dau omului viața, să-i trag pe toți la Tatăl, după cum am promis să fac, dar puțini au înțelepciunea cea de sus ca să-L priceapă pe Domnul prin acest cuvânt, căci omul se smintește, se îndoiește și se duce întru ale sale, iar Eu am spus că acolo unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu, și Tatăl îl va cinsti pe el cu această slujire.

O, cât Mă mângâi când grăiesc cu voi, fiilor! O, fiilor, n-are omul credință pentru Mine, care să-Mi folosească Mie și nu lui! Omul crede în Mine pentru el, nu pentru Mine, căci cel ce crede în Mine, acela este acolo unde sunt Eu și este slujitorul Meu. O, fiilor, credeți în Mine pentru Mine, tată, căci altfel nu-Mi puteți fi slujitori! Cel ce Mă iubește pentru el însuși, acela se cunoaște, și nu stă și nu este acolo unde sunt Eu, slujindu-Mi, căci Mă iubește pentru sine, dar cel ce Mă iubește pentru Mine, acela ia din Mine și poate pentru Mine, și așa te voiesc Eu pe tine, poporul Meu, și așa să te voiești și tu, tată, ca să nu te smulgă satana din brațul Meu, din cortul Meu, de pe calea Mea, tată. Iată, cuvintele Mele cu tine, pentru tine și pentru tot omul apoi, toate, toate vor sta la judecată cu omul, căci Eu mereu, mereu ți-am grăit la timp, și te rog, poporul Meu, iubește lepădarea de sine pentru Mine, tată, căci ea este crucea care te păstrează Mie mulțumit, și ferește-te de nemulțumiri, căci ele te scoală mare ca să cad Eu sub tine și să nu mai ai pe Domnul lumina ta, măi tată. O, stai mulțumit înaintea Mea, în slujba Mea, căci crucea Mea pentru salvarea ta a fost și este grea, poporul Meu. O, nu te lepăda de crucea Mea, căci Eu ți-am spus cum să vii după Mine, și ți-am spus să iubești pe fratele tău dacă vrei să iubești crucea. Uită-te la Mine cum am primit Eu de la Israel osanale și apoi cruce, fiule, și le-am purtat pe acestea iubind, nerăzbuându-Mă, căci iubirea este lucrare frumoasă, tată, și ea este ceea ce nu-L desparte pe om de Dumnezeu, ea se face viață a omului slujitor Mie, și apoi

hrana vieții lui. Este scris: «*Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema*», iar aceasta înseamnă să fie despărțit de cei ce sunt ai Mei prin iubirea Mea în ei și între ei. O, veghează pentru iubire, poporul Meu, căci satana este dușmanul care nu mai are pace și care lucrează să-i lovească pe cei ce sunt ai Mei prin iubirea lor de Dumnezeu și caută să-i cadă din credință, tată. O, fericiți sunt cei ce nu se smintesc, căci aceia stau și nu cad, stau și lucrează Mie și mersului Meu cel greu, că nu e slujire mai mare pentru om ca atunci când el caută unde sunt Eu, ca acolo să fie și el cu slujirea lui, așa precum Eu am spus despre cel ce Tatăl îl cinstește pentru că-Mi slujește Mie. Cea mai mare înțelepciune în om este atunci când el Îmi slujește Mie, când el Mă iubește pentru Mine și nu pentru el, și aceasta este puterea înțelepciunii și puterea iubirii, iar altfel nu este cu acestea pentru slujirea Mea.

O, poporul Meu, Iuda M-a sărutat fără să Mă iubească. El nu Mă iubea, iar sărutarea lui M-a trădat și M-a dat vânzării, căci cel ce se gândește la sine așa lucrează, și nu se poate lepăda de sine cel ce Mă iubește pe Mine pentru sine, iar Eu nu-Mi pot alege slujitori ca să am, căci omul se iubește pe sine și este ușuratic și este nemulțumit și se încântă cu minciuna care nu-i ține de viață omului. S-a hrănit Iuda cu iubirea de sine, și așa a venit ura între el și Mine, și era nemulțumit mereu, și așa s-a întunecat acest slujitor, căci n-a iubit lumina și n-a lucrat în lumină lucrarea sa. O, iubirea lucrează altfel, fiule. Îți grăiesc ție ca să-ți fac înțelepciune, tată, și să iei de la Mine și să lucrezi după ea, neuitând să te socotești la timp pentru toate ale tale cu Mine. Toate cele din Scripturi sunt pilde, sunt învățătură, tată. Urmează pe cei ce M-au iubit, fiule, căci Iuda Mă ura și s-a supărat când Maria a cheltuit pentru Mine mir de nard adevărat. Nu-i era lui de săraci, ci îi era de răutatea lui pe Mine, pe care pic cu pic și-a agonisit-o, căci s-a bizuit pe mintea și pe simțirea sa, și s-a pierdut pe sine dacă așa a lucrat acest ucenic, căzut din dregătoria sa prin duhul judecății lui asupra Mea și asupra celorlalți ucenici și ucenițe, care slujeau Mie acolo unde Eu eram peste tot.

O, poporul Meu, ferește-te să-ți faci singur socoteala simțămintelor sau a vederii tale, tată. O, caută povățuitor pentru acestea ție. Eu numai ce-Mi spunea Tatăl lucrăm. Când lucrează omul după mintea sa se pierde omul, tată, și apoi Mă dă la moarte pe Mine pentru sine. O, cât îi învățam și pe ucenici acum două mii de ani și cât cercetam pe cele dinăuntru ale lor și-i învățam pentru ele ca să nu se piardă prin ele! Am spus atunci: «*Dacă ochiul tău este curat, tot trupul tău este curat*», și tot așa îl vezi și pe aproapele tău, curat, și, împărțind gânduri curate celor din jur, tu ești lumină și ești iubire, dar n-a vrut Iuda să ia din povețele Mele, ba, din contra, creștea în el răutatea și judecata asupra Mea și a ucenicilor Mei, căci gândirea la sine îl hrănea pe el, și împărțea ură pentru ea. Toate cuvintele cu care Eu îi învățam pe cei ce le ascultau el le lua și le pune pieziș în el până ce s-a dus de la Mine cu inima lui și s-a dat de partea celor ce voiau să Mă prindă cu ură și să Mă strivească. O, ce durere!

Îți hrănesc înțelepciunea iubirii cea pentru Mine, poporul Meu, și tu să faci binefăcătoare pentru tine învățătura Mea, căci Eu văd în tine și știu ce trebuie să-ți fac, numai tu să ai iubire să Mă primești, și să crești în lumină, tată, căci pildele te învăță, fiule. O, iubește-l pe aproapele tău, iubește-l, tată, căci iubirea aceasta îți dă viață, îți dă iubire. O, iartă-l pe fratele tău, de șaptezeci de ori câte șapte iartă-l, căci și tu greșești, și trebuiești iertat și tu. O, iartă-l pe fratele tău, iartă-l și nu-l judeca, căci altfel faci și tu răul pe care-l face fratele tău,

fiindcă cine judecă este judecat. Orice ți-ar face fratele tău nu te răzbuna, tată, fiindcă satana n-are pace ca să bage ură între frate și frate, dar Eu te învăț să cauți cu înțelepciunea iubirii care nu vatămă, poporul Meu, și să fii lucrător de cele duhovnicești între frate și frate, căci statul vostru laolaltă acesta a fost să fie: pentru cele duhovnicești ale Mele între voi, fiilor. O, trec prin cei cu care Eu Mă sprijin ca să fiu cu voi și vă învăț prin ei cu iubire, tată. Primiți-i, fiilor! Grijile vieții să nu vă abată mintea de la cuvântul vieții, de la lucrarea duhovnicească între voi, iar ea trebuie dorită, tată. Fiți mari la învățat și vegheați pentru ca să învățați. Strângeți-vă pentru învățatură și apoi luați-o și faceți-o faptă, căci diavolul fuge de inima curată în voi și între voi. Eu, Domnul, sunt tot o iubire pentru voi și vă îngrijesc ca pe o grădină cu flori, fiilor. Dați-Mi putere să stau Învățător peste voi mereu, mereu și mult, fiilor, iar când vă învăț de sus și de jos, luați Duh Sfânt, căci cu Duhul Sfânt vă învăț să lucrați, iar lumii îi dau învățătura Mea cea pentru voi să ia și ea, și să se desăvârșească în iubire pentru Dumnezeu toți cei ce iau din izvorul Meu de la voi. Amin.

Și acum, pace vouă! E sărbătoare de Florii, și Eu am venit la voi cuvânt de slavă, fiilor. Am venit să vă ud la rădăcină ca să înfloriți și ca să rodiți. Fiți roditori de ucenici Mie prin viața voastră înaintea Mea și unul înaintea celuilalt! Fiți pildă de cuvânt și de viață! Luați unii de la alții tot ce este sfânt în voi, iar ce nu este sfânt curățiți din voi, fiilor, și fiți flori mirositoare și lăsați-vă spre îngrijire ca florile sub mâna grădinarului, tată! Pace vouă! Cuvântul Meu să-l iubiți cu toată ființa. Vin la voi cu dor mistuitor când vin. Mă fac cuvânt peste voi arzând de dor după voi. Să ia lumea învățătura Mea dintre voi și să-și hrănească viața cu ea și să iubească să aibă pe Dumnezeu de tată prin ascultarea de Tatăl! Amin.

Binecuvântat este Cel ce vine la tine, Ierusalime! Binecuvântat ești tu între neamuri pentru ființa cuvântului Meu în mijlocul tău, și fericit ești tu să împlinești cuvântul Meu, pe care Eu cu mare iubire ți-l dau! O, vino mereu, mereu în ascultare de Tatăl, fiule! Vino, poporul Meu, și învață cum să Mă iubești și cum să fii al Meu și cu Mine și cu viața cuvântului Meu, căci Eu așa am spus: «*Dacă-Mi slujește cineva, să vină la Mine, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu, și Tatăl îl va cinsti pe el*». Amin, amin, amin.

30 martie/12 aprilie 2009

Praznicul Învierii Domnului

Cel ce nu calcă pe urmele Domnului este judecat. Semeția îi strâmbă omului credința.

Sunt Domnul învierii, poporul Meu! Sunt Cel ce am călcat cu moartea pe moarte, fiule! Mă slăvesc în mijlocul tău cu praznic de înviere, cu cuvânt de înviere, cu mângâierea Mea, care curge ca râul în mijlocul tău, căci Mi-am pus viața pentru om, și Duhul Meu Mângâietor Mi-a dat putere să fac și să pot aceasta. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Intru prin porți la tine, tată, și altfel Eu nu intru când intru ca să te hrănesc. Duhul Sfânt Mângâietor este Duhul Meu, și prin venirea Mea la tine cu El, voiesc să te fac mereu, mereu fiul Meu, prin credința ta în venirea Mea la tine, fiule. Vezi, tată, ce fel de iubire îți arăt Eu ție? Ca să te numesc fiul Meu și-am arătat iubire, iar tu să fii, căci iubirea Mea te învață ca să-Mi fii fiu. Amin.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Așa mergea din gură în gură vestea și salutul între cei credincioși venirii Mele între oameni, și a învierii Mele apoi dintre cei

morți, după ce iudeii dușmănoși și mari cu rangurile pământești M-au dat la moarte pe cruce ca pe un făcător de rele împotriva lui Dumnezeu. Cei ce nu-L iubesc pe Dumnezeu când El Se lasă descoperit, iar ei Îl disprețuiesc din pricina iubirii lor de ei înșiși și de rangurile lor, așa lucrează aceștia pe pământ pentru Dumnezeu, ca iudeii care s-au ațâțat unii pe alții în același gând viclean ca să Mă învinuiască și să Mă stârpească dintre ei ca pe un hulitor, ca pe un smintit, dar ei se temeau de Mine, căci erau fricoși, și își ațâțau unii altora duhul ca să poată ei apoi să facă fapta răstignirii Mele, precum era scris de Tatăl să îndur Eu de la om, și apoi să ies biruitor din mormânt, și așa să fie lumea judecată și stăpânitorul ei cel nevăzut de ea, cel plin de duhul potrivnic lui Dumnezeu, duhul cel căzut din cer prin semeția omului trufaș în duhul lui, și prin care îngerii slujitori lui în vremea trufiei lui s-au prăbușit de lângă Dumnezeu odată cu omul, care s-a vrut mai mare ca Dumnezeu la începutul facerii cea de la Dumnezeu pentru om. Iată ce Mi-a făcut omul la începutul cel dintâi, când s-a făcut cerul și pământul și omul cel făcut de Dumnezeu între pământ și cer! O, iată ce Mi-a făcut omul și acum două mii de ani, la începutul acela pe care Dumnezeu l-a făcut iarăși pe pământ! O, iată ce-Mi face omul necredincios și acum, la capătul timpului, când Eu vin pe pământ râu de cuvânt, Duh Sfânt Mângâietor, precum este scris să vin și să fiu numit cu numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu! Cine se scoală acum să spună că acest cuvânt de azi nu sunt Eu, Dumnezeu-Cuvântul, Fiul Tatălui Savaot întru a doua Mea venire de la Tatăl, acela nu știe, săracul de el, unde își scrie numele, unde își agonisește lucrarea sa vrăjmașă, ca și acum două mii de ani, când dușmanii venirii Mele sub chipul Fiului Omului s-au sculat să Mă doboare de pe tronul cel plin de taină al slavei Mele cu omul și să Mă stârpească apoi ca pe un potrivnic al Dumnezeului lor, neslujind ei lui Dumnezeu cu viața lor, cu fapta lor, cu jertfa lor, ci numai duhului slavei lor deșarte slujind ei. O, iată ce face iubirea cea oarbă a omului care se folosește de numele lui Dumnezeu pe pământ și care crede în Dumnezeu pentru iubirea de sine a lui, și nu pentru Dumnezeu!

O, poporul Meu, caută, tată, să pătrunzi puterea și vicleșugul minciunii celor ce se numesc fii ai lui Dumnezeu nefăcând ei lucrările lui Dumnezeu pe pământ, ci făcându-le pe ale lor unul înaintea altuia prin slava lor cea trecătoare, pentru ca să-și vestească unii altora numele lor de om trecător, nume care va sta cu ei la judecată, căci fiecare va fi judecat la rândul cetii sale, precum este scris în Scripturi. Grăiesc așa cu tine, poporul Meu, fiindcă în zilele acelea ale petrecerii Mele cu trupul și cu duhul, și apoi a învierii Mele celei biruitoare împotriva celor plini de sine, care M-au dat crucii și morții, stăpânitorul acestei lumi a fost judecat prin însăși fapta sa asupra Mea, căci omul n-a crezut în Cel ce Tatăl L-a trimis din cer pe pământ pentru salvarea omului din rătăcirea de Dumnezeu, din drumul lui cel rătăcit și rătăcitor de om, și de atunci judecat este omul care se naște pe pământ și nu calcă pe urmele Mele așa cum le-am lăsat Eu pe pământ mai înainte ca să Mă așez iarăși în Tatăl ca Mântuitor al celor ce cred în Mine prin trăirea lor după voia Mea și ca Judecător al celor ce hulesc calea Mea, cea lăsată de Mine omului credincios, acum două mii de ani arătând-o pe ea. Cel ce-și strâmbă mintea și vederea, cel ce-și stâlcește duhul și voirea, cel ce-și calcă pe cuvânt și pe faptă după ce se scrie pe pământ fiu al Meu și urmaș împlinitor învățaturii Mele și venirii Mele iarăși de la Tatăl la om, acela pățește așa din pricina semeției duhului lui, care-i strâmbă și apoi îi șterge credința în cele ce sunt de la Dumnezeu între

oameni pe pământ. O, Eu nu Mi-am pierdut vremea cu lucrarea cuvântului Meu, care de cincizeci de ani curge ca râul din gura Mea peste pământ în mijlocul neamului român, cu greu făcându-Mi vad între oameni în vremi de strâmtorare, dar cel ce vine ca să fie cu Mine și nu vede ca Mine, și vede ca el din pricina semeției duhului lui, dușmană pe sufletul lui, acela nu numai că și-a pierdut vremea cea folositoare lui, ci și-a și agonisit plată cu cei necredincioși, așa cum bietul Iuda și-a aflat, după ce a stat cu Mine pe cale în vremea Mea între oameni pentru ca să Mă scriu pe pământ Mântuitorul omului, și apoi s-a dus, săracul, și Mi-a vândut taina și M-a dat în mâna celor cu rang pământesc ca să Mă judece ca pe un smintit și smintitor de om, zicându-Mi batjocoritor când M-a dat lor: «*Bucură-Te, Învățătorule!*». O, Eu am fost Învățătorul, dar n-a luat Iuda din Duhul Meu așa cum au luat ceilalți ucenici ai Mei în vremea aceea, și chiar dacă a luat și el, el s-a gândit mai mult ca toți că Eu voi face semne mari până ce Mă voi așeza Împărat mare pe pământ și vor sta lângă Mine cei aleși de Mine, dar s-a făcut de răs săracul Iuda, căci inima lui a rămas din pământ, și s-a stins din el pic cu pic duhul pe care l-a primit de la Mine când l-am ales și pe el între ucenicii Mei ca să-Mi lucreze Mie cale spre oameni și să le fac lor bine, și nu rău să le fac.

Această grăire a Mea cu tine este lucrare de înviere peste om în zi de praznic de înviere, poporul Meu. În așa fel grăiește și Scriptura, tată, ca și grăirea Mea de azi. Dacă Scriptura cea din vremea Mea are altfel de grăire despre Mine, să-Mi spună omul, și să grăiesc Eu cu el apoi. Eu sunt Același atunci și acum, așa cum și omul este acum ca și atunci când s-a scris pe pământ Scriptura cea între Mine și om, între om și Mine așa cum a fost ea, ca să fie ea cunoscută apoi. Acum însă Îmi scriu în mare taină Scriptura Mea de azi pe pământ, căci am grijă de lucrarea Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt pe pământ, am grijă mare, căci omul e mai mare ca atunci, e mai ascuns decât atunci sub numele Meu, mai căzut din adevăr decât atunci, iar Eu Îmi las pe pământ cu mare grijă cuvântul venirii Mele de azi, căci azi e greu de Dumnezeu pe pământ, și nu mai are omul bun putere pentru Mine cu bunul Meu din el, căci omul trufaș stă la pândă cu sânge rece ca să șteargă de pe pământ prin lucrarea sa ascunsă numele și urma lui Dumnezeu dintre oameni, iar dacă vede că nu poate, se pitește și mai bine, și mai tainic, și scoate arme noi și vechi și face fețe-fețe ca să-i poată doborî până și pe cei aleși ai Mei, precum este scris că va fi la vremea de sfârșit. Eu însă voi scurta aceste zile ceoase, din pricina căroră nu se vede fața satanei, și Îmi voi ocroti calea Mea spre om și calea omului spre Mine, numai să fie omul curat la inimă și la faptă, pentru el și nu pentru Mine să fie omul așa, căci dacă el folosește viclenia odată cu mersul lui pe cale cu Mine, cade în întuneric cu mintea și cu vederea lui și i se sucește duhul și voirea și își strâmbă credința, iar Eu nu mai binevoiesc pentru el apoi, și îl las așa cum trage el, căci timp nu mai este, și Eu am spus aceasta pentru cei ce înțeleg și pentru cei ce nu înțeleg, fiindcă timpul este scump, iar dacă nu este răscumpărat, își pierde omul lucrarea și agonisita lui cea în timp.

Cuvânt de înviere este acest cuvânt al Meu în zi de praznic sfânt, poporul Meu, căci grăirea Mea e tot o trezire peste tine și peste om, peste cei credincioși și peste cei necredincioși stând în tine, poporul Meu, și peste oameni apoi cu trâmbițarea lui. Cuvântul Meu este bucuria celor din cer și a celor din iad, căci morții aud mai bine și mai adevărat cuvântul Meu. Trupul omului îi încurcă lui vederea a toate, bune și rele între pământ și cer, dar cei ce și-au dezbrăcat trupul cel vremelnic, aceia văd, aceia sunt cei ce văd apoi, spre bucuria sau spre durerea

lor, și fericiți și iar fericiți sunt cei de care Eu, Domnul, Mă îndur între aceștia, așa cum M-am îndurat de cel cu suflet bun în el în vremea lui de pe pământ lângă lucrarea Mea, și pe care l-au robit apoi slăbiciunile firii lui căzute, după cum a fost căderea omului cel întâi zidit la începutul făpturii.

O, copii care-Mi stați porți pentru cele văzute și nevăzute, cunoscute și necunoscute ale Mele, înțelese și neînțelese ale Mele între toate câte sunt și se spun și se văd! Iată-l pe însoțitorul lui Verginica luând de pe altarul Meu de la voi merindea învierii, trupul și sângele Meu, pe Domnul învierii, după cum a fost cuvântul Meu spre voi pentru salvarea lui! Iată-l pe trecând praznicul învierii Mele cu cei ce au trecut dincolo de trup! Iată-l pe el în salonul celor credincioși, căci Eu M-am îndurat de el, fiindcă a fost pe pământ cu inimă dulce și n-a tăgăduit nici o clipă lucrarea cuvântului Meu, în care el a fost așezat și însoțit cu legământ ceresc cu Mine și cu trâmbița Mea, legământ scris de Mihail arhanghelul, îngerul Meu și al poporului Meu. Am pus în grădină pe cei puși la lucrul cel pentru învierea făpturii să rostească numele lui înaintea Domnului, ca să fie el slobozit de păcat și să vină spre plata mărturisirii lui cea pentru lucrarea cuvântului Meu prin trâmbița Mea Verginica, și pe care el a iubit-o pentru Mine și a însoțit și a sprijinit lucrarea Mea cea prin ea, până ce el a căzut în cursa cea ascunsă a satanei pentru că n-a stat sub duhul ascultării întru toată lucrarea lui. O, cel ce se ascunde pentru slăbiciunile lui așa pățește, tată, căci de Domnul nu se poate ascunde omul, dar se ascunde de om, și nu mai are apoi cine să-l mai ajute în căderile lui, căci satana îl îndeamnă pe om să se ascundă de om, să se teamă de om pentru faptele lui, și apoi să cadă în cursă grea omul, să cadă din brațul lui Dumnezeu în mâna satanei, așa cum s-a întâmplat și cu însoțitorul trâmbiței Mele, iar el a fost robit apoi de satana și n-am mai putut să-l eliberez pe el decât luându-l din trup. Am dat apoi în poporul Meu lucrul cel spre mântuirea lui, căci am împărțite daruri lucrătoare în mijlocul poporului Meu pentru învierea morților, tată. V-am pus, tată, să lucrați aparte pentru acest sufletel, căci numele lui este scris în cer între cei ce au miluit mult venirea Mea prin credința lui cea plină de iubire pentru Mine și pentru vasul Meu prin care Eu Mi-am început pe pământ trâmbițarea cuvântului Meu din zilele acestea. Iată-l, tată, iată-l, fiilor copii! Salvarea lui a fost prin trâmbița Mea. I-am dat ei bucuria aceasta, că multă iubire am pus în ea pentru acest sufletel iubitor și credincios, și pe care satana l-a dușmănit și l-a smuls apoi de la sânul Meu. I-am dat lui față de înger după ce l-am luat din trup, și a văzut poporul Meu aceasta, căci fața lui era frumoasă mult pe lângă cea purtată de el pe pământ. Și de ce a fost așa? A făcut așa îngerul Meu Mihail, care a fost trimisul Meu când s-a scris legământul Meu între trâmbița Mea și acest însoțitor al ei pe pământ. Am făcut aceasta pentru că inima lui a fost bună în el, dar satana l-a schimbat apoi. Eu însă am biruit acum și i-am dat lui salvarea și i-am dat bucuria cea pentru credința lui și pentru mărturisirea lui cea pentru lucrarea Mea înaintea celor necredincioși și prigonitori lucrării Mele, care au strâmbat mereu, mereu mersul lucrării Mele cel prin trâmbița Mea, și căreia el i-a fost sprijin și mângâiere și putere prin greu. I-am dat față de înger, pentru că el s-a întors cu mare dragoste, alipindu-se spre sfârșitul cărării lui pe pământ de mersul lucrării Mele pe mai departe și Mi-a mângâiat și Mi-a ascultat pe cei ce-Mi duc pe mai departe lucrarea Mea, mărturisindu-i pe ei ai Mei înaintea celor ce hulesc acum între cei ce au fost fii ai acestui popor și nu mai sunt acum pe calea lor cu Mine. „*Hristos a înviat!*“, Îmi spune el să-i spun poporului Meu și

celor ce stau sub crucea venirii cuvântului Meu pe pământ pe mai departe, căci poporul Meu l-a iubit pe el, pentru că el a fost mărturisitorul Meu! „*Hristos a înviat!*“, vă spune vouă trâmbița Mea Verginica. Bucuria ei pentru sufletul cel rob it a fost dăruită ei de Mine acum.

„*Hristos a înviat!*“, vă spun Eu, Domnul, fiilor, și rămân cu cartea deschisă între Mine și voi, căci stau cu voi în zile de praznic de înviere, tată. Amin.

Și acum, vă dau cuvântul Meu ca să-l duceți la poporul Meu, copii din porți, iar voi să stați cu poporul în duh dător de înviere, tată. O, răscumpărați orice fărâma de timp pentru ca să crească în duh poporul Meu! Apoi, odihniți-vă trupul și duhul, fiilor, și ne întoarcem în carte cuvânt, tată, și slujim unul altuia cu duhul învierii în inimi și în cuvânt. Amin.

O, deschideți gurile și slăviți-L pe Domnul, fii ai poporului Meu, căci Eu Mă dau vouă ca să Mă aveți cu bogăție, fiilor! Fiți mărturisitori, fiilor! Hristos a înviat! Așa arătați-Mă în voi și între voi în zile de praznic sfânt. Amin.

Hristos a înviat, neam român! În zile de praznic de înviere voi sta cu tine în sfat ca să te învăț salvarea ta, măi tată, că nu mai are cine să te învețe statul tău cu Dumnezeu spre salvarea ta și spre bucuria ta cea pentru vecii. Îți mângâi duhul cel cald, sau cel străin de Mine și îți voi da să iei din praznicul învierii Mele. Pace ție! O, dacă ai cunoaște tu pe cele ce sunt spre pacea ta acum în mijlocul tău, neam român! Eu, Domnul învierii, voiesc să-ți împodobesc casa cea pustie, tată. Eu sunt învierea ta. „*Pace ție!*“, îți spune ție Domnul învierii. Hristos a înviat! Nu uita aceasta, și întărește-ți credința că Eu vin să te izbăvesc din necredință, tată. Eu sunt! Și vei vedea curând, curând că Eu am fost și că Eu sunt acest râu de cuvânt, care își are din cer pe pământ vadul pe vatra ta, spre plata cea de la Mine a strămoșilor tăi cei sfinți. Amin.

Binecuvântată să fie bucuria praznicului învierii Mele în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu pe vatra neamului român! Să ne slujim unul altuia bucuria, fiilor! Hristos a înviat! Rămân cu cartea deschisă între Mine și voi. Rămân cu voi. Rămân în iubirea voastră, fiilor. O, rămâneți în iubirea Mea, căci Eu rămân în iubirea voastră, fiilor. „*Hristos a înviat!*“, vă spune vouă Domnul învierii. Amin, amin, amin.

6/19 aprilie 2009

Ziua a doua de Paști

Omul să se măsoare cu măsura îngerului. Sfinții așteaptă învierea omului pe pământ. Vorbirea Domnului cu Lucifer. Nașterea din nou a poporului român va premerge nașterii din nou a lumii.

In zile de Paști le dau celor din cer bucuria cea de la grăirea Mea, căci cuvântul Meu este bucuria celor din cer, și este răcorirea celor din iad, și pentru care izbăvire Eu, Domnul, lucrez pe pământ în mijlocul poporului Meu cel de azi, cel care are cu el masa cuvântului Meu, de la care el ia și dă spre hrana multora, și apoi spre învierea multora, precum este scris. Amin.

Eu, Domnul, Mă vestesc pe Mine Însumi cu salutul creștinesc, rămas pe pământ cu oamenii după învierea Mea dintre cei morți: Hristos a înviat! Stau la masă de înviere cu tine, poporul Meu, căci cuvântul Meu de peste tine este masa Mea cu tine, fiule. Îmi iau ucenicii și ucenițele, Îmi iau sfinții și îngerii cu Mine și stau cu tine în cuvânt în zi de Paști. Vine, tată, ziua să vezi slava care este cu Mine la tine în vremea statului Meu cu tine cuvânt pe masa ta. O, e mare frumusețe cerească venirea Mea la tine cu hrană de cuvânt. Se uită sfinții și îngerii

la tine în afara ta și înăuntrul tău, în fiecare fiu din poporul Meu se uită. Le este dor de lucru peste tine, le este dor de sfinților, și cerul este plin de dor, ca și Împăratul lor, al sfinților cerului, și mereu, mereu Eu te îndemn să faci hrană sfinților și îngerilor, poporul Meu. Ei stau ochi și urechi la mesele Mele cu tine, la mesele tale cu Mine și grija Mea toată e pentru tine, tată. O, ai și tu grijă de sfinți și de îngeri, fiule, căci ei sunt slujitorii Mei, și sunt trimișii Mei la tine ca să te ocrotească și ca să te ajute și ca să te vestească al Meu pe pământ. Cei stăpâniți și locuiți de sfinți și de îngeri înăuntrul lor, se cunosc aceia prin lucrarea lor, prin fața lor îngerească, se cunosc prin lucrarea lor, precum și cei ce nu sunt casă celor din cer se cunosc.

Hristos a înviat, Ierusalime cu nume nou! Te învăț în ziua aceasta paza ta de toată primejdia rea, tată. O, ia-ți străjeri sfinții și îngerii pentru toate porțile tale, pentru toate simțurile și simțirile tale. Ia-ți sfinți tămăduitori în casa ta, înăuntrul tău, tată. Ia-ți sfinți vestitori de cele din cer pe pământ, ia-ți, tată, sfinți și îngeri veghetori împotriva duhului lumii, care sparge toate intrările și ieșirile și intră și iese din oameni cu multa lui stricăciune asupra omului. Ia-ți înăuntrul tău sfinți ajutători credinței tale în venirea Mea, puterii tale pentru lucrarea Mea de azi, umilinței tale înaintea Mea și înaintea bisericii Mele și înaintea oamenilor care te privesc pentru că ești poporul Meu. Ia-ți, tată, făcători cerești peste tine pentru toată trăirea ta, pentru toată mișcarea minții și a inimii și a trupului tău, pentru tot cuvântul ieșit din gura ta, și toate acestea să fie numai una, și să nu ai două mădulare de același fel înăuntrul sau în afara ta. O, ce bine-ți stă când ai peste tine făcător și povățuitor și veghetor pentru ființa ta înaintea Mea! O, ce rău îți stă când nu ești primitor de oaspeți, fiule, căci tu nu știi atunci pe care sfânt sau pe care înger alungi de la ușa ta! Când citești istoria sfinților, știința și lucrarea lor, fă-te apoi vas purtător de sfinții lui Dumnezeu, tată, ca să ai în cer și pe pământ ajutor de la ei, căci dacă tu n-ai în cer, n-ai nici pe pământ, și ești sărac pe pământ. Cine este sărac de cer, așa vrea el să fie, nu că n-ar avea cum să fie bogat de cer. Cine moare cu hrana pe masă, așa vrea el să facă, nu că n-ar putea mânca și trăi. O, așteaptă sfinții învierea omului pe pământ, așteaptă unii din ei de șapte mii de ani. O, zidiți-vă voi înșivă casă sfinților, măi fiilor, sau fiți zidirea lor, adică lăsați-vă zidiți de ei, ca să fiți zidire sfinților lui Dumnezeu, care au ieșit din trup spre ajutorul celor rămași în vale, și ca să fie cerul și pământul în lucrare mare pe pământ și în văzduh, căci sfinții pot fi și în cer și pe pământ, precum și cei de pe pământ pot fi și pe pământ și în cer deodată, numai să creadă că cerul este și că nu este pământ fără de cer, și cer fără de pământ pentru împreuna lor lucrare. Cel ce știe bine aceasta pe pământ, este cel ce crede că așa este, și unul ca acela stă locaș al cerului pe pământ și nu se teme, de vreme ce stă cerul înăuntrul lui cu toată armia lui de sfinți și de îngeri.

Făț de înger trebuie să aibă și să arate că are cel ce se face locuință cerului. I-am făcut o clipă locuință cerului pe cei trei ucenici ai Mei: Petru, Iacob și Ioan, în ziua când Eu Mi-am schimbat în slavă fața Mea înaintea lor, iar strălucirea slavei cerești pe care Eu o am le-a slăbit lor trupurile și au căzut cu ele la pământ. Dădeam să-i fac pe ei locuință vederilor cerești, harurilor cerești, sfinții Mei să-i fac pe pământ, și căutam adesea să dorească ei să fie așa, dar le stătea împotriva necredința și măsura cea omenească, pe care omul nu vrea s-o treacă, fiindcă el nu știe s-o treacă așa cum sfinții au trecut peste ea și au măsurat cu măsura Mea apoi pentru ei. N-au avut sfinții atâta școală cerească între ei pe pământ câtă ai tu, poporul Meu,

dar au avut iubire mare și credință cu dor în ea, și apoi au nădăjduit cu putere în tot ceea ce ei credeau și așteptau ca plată a iubirii lor de toate cele din cer pentru ei pe pământ, și în cer apoi, iar pentru aceasta trebuie să treacă omul peste măsura omenească și să măsoare cu măsura Mea, cu măsura îngerului, căci măsura omenească e de pe pământ, și e pentru cele de pe pământ, iar măsura îngerului e din cer și se mlădiază după voia lui Dumnezeu pentru fiecare om după cum el lucrează pe pământ sau în cer în viața lui de om.

Lucrare de înviere este cuvântul pe care Eu acum îl așez în carte cu tine, poporul Meu. Alin dorul sfinților și al îngerilor când ei Mă aud că grăiesc despre ei și despre tine, că Mi-e milă de ei, tată, Mi-e milă de toți cei care nu au casă și masă și lucru și bucurie și mângâiere, iar mângâierea de la Mine vine și de la cel purtător de Dumnezeu și de cerul lui Dumnezeu. O, câtă vreme mai sunt oameni pe pământ fără de cer în ei, atâta vreme vor suspina sfinții și îngerii între cer și pământ pentru toate casele pustiite, pentru tot omul pustiu de Dumnezeu între pământ și cer. Omul plin de Dumnezeu nu mai este de pe pământ, ci este din Dumnezeu dacă este. Cel plin de Dumnezeu are față de înger, și tot așa are și măsura. Cel ce măsoară omenește pe pământ, este gol de cer, și vreau să știe el de la Dumnezeu aceasta, doar, doar va da apoi să ia el știință și lucrare ca în cer pe pământ. O, dacă omul se naște pe pământ din om, și nu se îmbracă apoi cu cerul și cu lucrarea sa înăuntrul său și în afara sa, acela este o stârpitură pe pământ, un trup fără de folosință. Când cerul este în om, el strălucește din om așa cum strălucește ziua peste noapte, văzându-se în el lupta zilei împotriva nopții, și lupta nopții împotriva zilei, care iarăși biruiește, iar ziua este cea iubită, căci este lumină. O, așa să biruiești cerul pe cele rele din om, căci firea omului este cea căzută, nu este cea din Dumnezeu, și trebuie o nouă naștere a ei, și așa lumea se va înnoi, și se va împlini Evanghelia Mea prin care Eu am profețit înnoirea lumii, nașterea din nou a omului, om îndumnezeit ca sfinții cerului, locuință făcându-se el pentru sfinți și pentru îngeri, așa cum a fost pe pământ Avraam, Moise, Samuel, Daniel, Iov, Ioan Botezătorul, mama Mea Fecioara și toți purtătorii de Dumnezeu și de sfinți și de îngeri pe pământ între oameni.

O, ce duh de înviere așez Eu în cartea Mea cu tine în zi de Paști sfințit și nou sfințit, Ierusalime nou! O, tată, hrănește-i pe sfinți, căci sfinții sunt tot un dor, iar dorul trebuie mângâiat și îi trebuie răcoare așa cum călătorului ostenit și ars de soare îi trebuie apă, tată, și umbră pentru odihnit. Amin.

Îi dau neamului român slava cuvântului Meu, pe care îl așez în cartea Mea cu tine spre povață peste om, poporul Meu, și îl învăț pe el să ia și să știe, căci Eu îi dau lui și îl aștept cu mare iubire spre înnoirea lui, spre nașterea din nou, ca să fie el făptură nouă, țară nouă, înveșmântată de sfinți și de îngeri, căci slava cea trecătoare a lumii trece ca și lumea și ca lucrarea ei luminează, dar slava cea veșnică a sfinților rămâne, iar Eu, Domnul învierii a toate, voiesc ca tu să rămâi, țara Mea de azi, căci pământul de sub tine este alegerea Mea cea dintru început, iar tu încă nu pricepi ce taină poartă pământul tău. Fă-ți timp să Mă auzi! O, fă-ți timp să stai de vorbă cu Dumnezeu, tată! Pe tine te știe Lucifer încă de la început, și dă el acum să joace în tine cartea sa ca să te umple de lucrarea sa cea potrivnică Mie, dar Eu vin și îți spun să iei de la Mine știre și să intri sub mantia Mea, sub povața Mea ca să te ocrotesc de ceasul ispitei, tată, căci a venit peste tine ispita cea grea despre care scrie în Scripturi că vine, iar Scripturile tu nu le citești și nu le cunoști dacă nu le citești ca să le înțelegi. O, tu trebuie să citești în

Scripturi și să nu faci altceva decât ce este scris în ele să faci, căci Eu vreau să biruiesc pentru tine, și apoi pentru Mine cu tine, țara Mea.

O, măi Lucifer, o, tată, o, îngerul Meu cel neascultător de Dumnezeu, nu te mai încânta cu dușmănia ta pe Mine și pe lucrarea Mea de înnoire a lumii, de vreme ce știi că Eu sunt Dumnezeu, și nu tu, că Eu sunt Biruitorul, și nu tu. O, lasă, tată, jos armele tale și vino spre odihnă, tată, căci tu ai fost îngerul cel frumos al cetelor îngerești, și iată ce ți-a făcut îngâmfarea omului când el s-a trufit, iar tu i-ai slujit spre căderea ta prin căderea lui! O, dă-te la o parte cu lucrarea ta cea de la om și dă-Mi Mie cale ca să-l înviez pe om și să-l nasc din nou pe el și să vadă ce a făcut el îngerilor lui Dumnezeu, pe care i-a tras în adâncul dorinței lui cea de slavă împotriva slavei lui Dumnezeu celei netrecătoare pe veci de veci! O, vino spre întoarcere în slava cea cerească, din care tu ai căzut prin om, înger neascultător, și te vei odihni de osteneală! O, iată ce face ascunderea de Dumnezeu în cele ascunse ale omului ascuns! Ție îți poruncesc acum, în zi de Paști în cer și pe pământ a Mielului lui Dumnezeu, strânge-ți armele și fă curat de tine și de lucrarea ta pe vatra neamului român, pământul cel ales de Mine la început pentru slava Domnului la sfârșit! Ascultă-Mă, tată! Iată, te-ai înarmat cu toate lucrările tale ascunse ca să murdărești acest pământ, și neamul Meu de pe el să-l pecețuiești cu pecetea pieirii, cu sigiliul cel potrivit voii lui Dumnezeu. Nu te las să faci aceasta. Vei intra în ascultare de acum. Vrei, nu vrei, Eu, Domnul învierii, Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioara, îți cer supunere, te supun sub puterea Mea cea netrecătoare, căci este scris să fac aceasta. O, fii cuminte de acum, căci tu ești înger, și trebuie să știi ce ai fost mai înainte de ceea ce ești acum, căci Eu îți amintesc aceasta. Îl voi naște din nou pe om, căci am venit pe pământ cu nașterea din nou a lumii, și tu vei rămâne fără om și nu vei mai fi scula omului, și omul nu va mai fi scula ta, și vei fi fără de casă și nu vei vrea să părăsești dușmănia și răutatea, dar Eu îți spun cu milă: supune-te sub mila Mea, sub iubirea Mea, după șapte mii de ani de muncă zadarnică împotriva Mea și a omului, fiindcă iată, Eu sunt Biruitorul, Eu și nu tu, tată. Nu-ți spun așa ca să te biruiesc, ci ca să vezi și ca să te trezești din lucrarea ta cea rea, care ți-a obosit vederea și nădejdea de bine pentru tine. Iată, uită-te să-ți vezi locul dacă nu vei vrea să intri sub dragostea Mea ca să-ți dau odihna cea fără de foc. Nu fi necredincios! Eu știu că tu Mă crezi, dar ești îndărătnic. Eu, Domnul, te chem spre liniștea pe care ai pierdut-o după ce nu M-ai mai ascultat, după ce te-ai ascuns în om ca să cazi cu el cu tot, slujind voinței lui cea plină de trufie împotriva Mea la începutul zidirii. Stau cu lucrarea cuvântului Meu pe vatra neamului român, pe care tu voiești acum să-ți desfăci cortul și să-ți încerci împărăție. O, nu te las, Lucifer. Te numesc cu numele tău cel de la Mine dat la început, împotriva lucrării tale întunecate acum peste pământ. Sunt cu praznic de înviere, praznicul cuvântului Meu pe pământul neamului român, iar tu ai văzut masa Mea întinsă pe el, de cincizeci de ani și mai bine întinsă pe el, și dai să-ți desfăci cortul tău peste muntele Meu cel sfânt, cel de la sfârșit muntele Meu, și despre care scrie deslușit în Scripturi, și numai cine nu citește nu înțelege, și numai cel ce nu se uită ca să vadă nu crede. O, ce vrei să faci peste țara Mea? O, nu te las, tată, nu te las, Lucifer. Sunt Dumnezeu-Cuvântul, și Mi-am făcut casă în mijlocul acestui neam și vin la el cu masa cuvântului Meu, și oștiri cerești iau cu Mine călare pe cai albi, precum este scris să vin și să-Mi fac împărăție în om și cu oamenii pe pământ, și numele Meu se cheamă Cuvântul

lui Dumnezeu și lucrez minunat. Iată-Mă, te întâlnești cu Mine pe pământul neamului român după șapte mii de ani de la căderea ta din slava Mea și a îngerilor Mei. Iată țara Mea de azi, pe care tu dai s-o robești acum sub pecetea ta. Eu însă vin și povățuiesc neamul român și îi dau putere să asculte de Dumnezeu, de Cel Atotputernic, și nu de tine, și am făcut această dovadă prin nașterea Mea din mamă Fecioară și apoi prin învierea Mea din morți a treia zi de după moartea Mea pe crucea pe care M-a bătut în piroane poporul iudeu, în care tu te-ai încuibat acum două mii de ani ca să te împotrivești venirii Mele pe pământ, ținându-Mi urma ca să Mă prăbușești. Eu însă am înviat, am biruit moartea, și iadul l-am spart, și încuietoriile puse peste el de tine le-am zdrobit și i-am scos pe dreptii Mei, pe prooroci și pe sfinți, și am în mână cheile morții și ale iadului și sunt Domnul învierii morților și sunt îmbrăcat în înviere, și aceasta le dau oamenilor, și le voi da. Amin. Nu uita, deschide-ți bine vederea cea de la Mine, nu cea de la om, și nu uita că Eu și toate oștirile cerești și îngerești stăm în lucrare de naștere din nou a lumii pe pământul român, pe care tu dai acum să-ți înfigi țărșul și să-ți desfaci cortul, și apoi pecetea ta cea neagră peste acest neam, și dai să lucrezi aceasta mai mult decât peste orice alt neam de pe pământ, căci banul a fost cea mai neagră ispită cu care ai lucrat tu să cumperi pământul și să-l bagi sub pecetea ta, pe care banul o mănuieste, căci pe Mine M-a vândut pe bani spre moarte poporul iudeu, pe care l-ai tras tu sub stăpânirea ta dușmănoasă pe Mine și l-ai învățat să Mă vândă spre moarte acum două mii de ani, intrând în Iuda, care și-a mânjit mâna și mintea cu pecetea banului, și iată, banul s-a făcut blestemul acestui popor apoi, care dă de atunci să stăpânească lumea cu puterea lui cea din bani ieșită. Iară și iară îți spun ție, Lucifer, în fața întregului neam omenesc și a cerului de sfinți și de îngeri: nu uita, deschide-ți bine vederea ta cea de la Mine, că e vremea să vezi așa de acum, și vezi că pe pământul român sunt Eu, Domnul învierii, cu lucrarea Mea de înnoire a lumii și a pământului, și cerul și pământul cel nou voiesc să așez peste acest pământ, căci trebuie să așez împlinite pe pământ toate Scripturile Mele, iar Eu sunt Mielul Cel junghiat, Care spală păcatele lumii, Mielul lui Dumnezeu, dat omului credincios spre hrană, și prin Care omul va birui pe satana, precum este scris în Scripturi, și sunt Cel ce am zdrobit porțile iadului, în care tu i-ai ținut pe dreptii Mei. Pecetea ta e banul. Omul va putea trăi și fără bani și fără alte hârtii în locul lor, cu care tu dai să înlocuiești fața banului pe pământ și s-o ascunzi sub perdea. Eu sunt Cel ce voi hrăni omul cu mană din cer, Eu, și nu tu, căci pe pământ vine focul peste toate câte tu ai zidit cu omul și pentru om. N-am ce face pe pământ cu munca ta, și nici omul nu va avea ce face cu ea, căci pe pământ Eu așez comoara Mea, care nu poate sta lângă a ta, trecătoare cum e ea, căci lucrarea ta trece, iar tu vei rămâne față în față cu Mine ca să-Mi dai socoteală pentru tine. Amin. Și acum, ție îți zic: dă-te înapoi de pe pământul țării Mele și de peste sufletul neamului român de pe el, și mergi în locuri pustii de Dumnezeu până ce Eu, Domnul, voi cuprinde tot pământul sub slava cuvântului Meu, care se face foc nestins peste toată nelegiuirea de pe pământ, căci cuvântul lui Dumnezeu este slava pe care Eu, Dumnezeu-Cuvântul, o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, și iată, Lucifer cu numele de satana, aceasta este lucrarea Mea de slavă, cu care tu te întâlnești acum pe pământul român împotriva a toată fărădelegea de pe pământ. Amin, amin, amin.

O, popor român, am grăit înaintea ta vrăjmașului Meu și al tău, Lucifer, îngerul cel mare la început, și care a slujit trufiei

omului în vremea căderii din Dumnezeu a omului cel întâi zidit. O, caută, neam român, caută, tată, să scapi de acest înger al trufiei, caută să scapi de trufie, căci de la ban vine toată, toată trufia în om. O, vino spre umilința cea dulce, că e dulce, tată, umilința, și te face frumos, frumos, și te face bogat cu bogăția pe care Eu voiesc să ți-o dau, și-ți va sluji ție Lucifer pentru slava Mea cu tine cu toată averea lui, și nu tu îi vei sluji lui, că nu slava lui trebuie pe pământ s-o ai tu, ci slava Mea, tată. I-am spus îngerului trufiei să-și ia cortul și să se mute de pe vatra ta, iar tu primește-i pe sfinții Mei oaspeți ție, și primește-Mă pe Mine, căci Eu am nume minunat, și el se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Caută pentru tine învățători cerești cu inima ca să te învețe și să-ți deslușească tainele Mele, și dacă vrei cuvântul Meu să te învețe, Eu te aștept aici, lângă izvorul Meu să vii să te învăț Eu, popor român. O, nu-ți știi soarta, dar Eu ți-o știu, tată, știu menirea ta, și de aceea am venit de la Tatăl la tine cuvânt de naștere a ta, naștere nouă, și de la tine nașterea lumii apoi, precum este scris în Scripturi că va fi. Cu tine vreau să împlinesc Scripturile, tată, și să vrei și tu, căci planul Meu cu tine este minunat. Rămân cu cartea deschisă între Mine și tine și n-o mai închid, că voiesc să citească în ea Lucifer și îngerii lui cei cu trup și cei fără de trup și să se așeze în ascultare de Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om, și iarăși le face pe ele, și va fi totul nou, precum este scris, și va fi Ierusalim nou ales, și făptura va fi răscumpărată. Amin.

Hristos a înviat, popor român! Domnul învierii te salută cu învierea Sa dintre cei morți acum două mii de ani. O, iată cine este Domnul Dumnezeuul tău! Hristos a înviat, țară a întoarcerii Mele, țară a cuvântului lui Dumnezeu la sfârșit de timp, și tu vei învia, așa precum Eu am înviat! Amin. Vei învia, vei învia, vei învia! Aceasta este voia Mea cea pentru tine, și în ziua a doua a lumii vei fi împărăția Mea și toate popoarele vor lua din tine lucrarea Mea, lumina Mea din tine, lumina învierii omului, țara Mea. Amin, amin, amin.

7/20 aprilie 2009

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Iubirea de Dumnezeu tămăduiește pe om de păcat. Omul trupesc prigonește pe cel duhovnicesc. Păcatul – viermele neadormit.

Sunt Domnul învierii și Mă așez pe pământ cuvânt, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, nume tainic, ca și venirea Mea cuvânt pe pământ la om. Mă așez cu salutul învierii înaintea poporului Meu din mijlocul neamului român și înaintea a tot omul de pe pământ, care știe și care nu știe că Eu vin acum pe pământ cuvânt la om și că Îmi găsesc împlinirea biruinței Mele celei mari, căci sunt Mielul lui Dumnezeu, vestit prin Scripturi să vin și să biruiesc fărădelegea de pe pământ și să fac cer nou și pământ nou și Ierusalim nou, și om nou să fac din om. Amin.

Hristos a înviat, Ierusalime nou!

„Hristos a înviat!“, Eu, Domnul Cel înviat dintre morți, spun la tot omul de pe pământ, care știe și care nu știe că Eu sunt cu slava cuvântului Meu pe vatra neamului român.

„Hristos a înviat!“, salută cerul și pământul mama Mea Fecioara pentru învierea Mea.

„Hristos a înviat!“, strigă ucenicii și ucenițele Mele sus în cer și jos pe pământ, căci cu sfinții vin când vin, precum este scris să vin. Amin.

O, poporul Meu, să Mă ia de la tine omul care Mă iubește și așteaptă pe Domnul să vină! O, tată, să Mă ia de la tine și cei necredincioși Mie și să Mă creadă prin acest cuvânt!

Să Mă ia de la acest izvor cei ce iubesc viața și voiesc să vadă zile bune de la Domnul pe pământ, căci Eu Mă vestesc cu zile de tămăduire peste om, iar tămăduirea lui stă în mâna lui, în credința lui, în voința lui cea plăcută lui Dumnezeu.

„*Hristos a înviat!*“, Eu, Domnul, îi salut pe cei ce s-au strâns la izvorul tămăduirii și îi învăț învierea, pe ei și pe tot omul de pe pământ. Păziți cuvântul Meu, tată, căci el vă învață viața. Credeți în Mine, căci cel ce crede în Mine nu va muri niciodată, așa este scris în Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani. Am spus aceasta ca să nu mai păcătuiască omul, căci aceasta înseamnă tămăduirea lui. Iubirea îl tămăduiește pe om. Iubirea îl vindecă pe om de păcat. Cel ce iubește pe Dumnezeu din toată inima și cugetul și sufletul său, acela nu iubește moartea, nu iubește păcatul, căci iubirea de Dumnezeu este Dumnezeu în om. O, voiesc să-l tămăduiesc de sine pe om, căci din pricina iubirii de sine păcătuiește omul. Voiesc să slujească omul Evangheliei Mele și învierii omului, căci învierea omului vine de la lucrarea Evangheliei Mele peste pământ și peste om. Voiesc să fie duhovnicesc omul, și nu firesc sau pământesc. Voiesc să treacă din trup în duh omul, așa cum a trecut Maria, care și-a ales partea cea bună și care nu se va lua de la om, și numai pe aceea ar fi s-o aleagă omul care iubește pe Dumnezeu, dar este scris că fiul cel după trup prigonește pe fiul cel după duh, căci cel ce voiește să fie trupesc slujește trupestă și prigonește pe cel ce iubește să fie duhovnicesc și să se hrănească cu iubirea de Dumnezeu, cu statul Meu întru învățătura Mea, și dulce s-o mănânce pe ea, căci ea este dulce și este pentru cei dulci, pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu și care se tămăduiesc cu Dumnezeu. Amin.

Eu, Domnul Cel înviat, Mă fac tămăduire peste tot omul de pe pământ și îl învăț pe el bunătatea, învățătura și cunoștința împotriva greșalelor lui, căci David, unsul Meu, stând înaintea Mea Îmi zicea: *«Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, așa cum a fost cuvântul Tău, iar acum învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, căci eu mai înainte de a fi umilit am greșit, și de aceea cuvântul Tău apoi am păzit»*.

O, omule, tămăduiește-te, tată, de păcat! Fii tămăduitorul tău, căci vierme neadormit este păcatul, și trupul omului este încă din viață mâncare viermilor, căci omul se mângâie cu poftele trupestă împotriva urcușului sufletului său și n-are cine să-i spună lui să părăsească moartea, să osândească în trupul său păcatul și să se tămăduiască de păcat, căci după păcat vine durerea, vine dezamăgirea, și ea îl condamnă pe om.

O, e mare durerea Mea de la om, de la neputința omului căzut din slava Mea! Mă uit pe pământ cum își face omul casa curată și cum peste tot în jurul lui face curat și frumos. Mă uit din cer cum își curăță și își strălucește omul peste tot gospodăria și ograda și haina și hrana odată cu sosirea zilelor învierii Mele, dar dacă trupul lui cel lăuntric nu și-l face curat pentru Mine, curat de păcat, de acest vierme neadormit în om, o, zadarnic, zadarnic își face omul casa curată, zadarnic, căci Eu nu stau în casă făcută de mână de om, ci în trupul omului stau dacă stau, dacă este curat pentru Mine ca să stau întru el. O, cine este cel ce înțelege aceasta? Se duce omul să fie uns cu untdelemn vindecător, așa cum este învățătura cea creștinească pentru vindecare, dar dacă el nu se unge și întru cele dinăuntru ale sale pentru vindecarea lui de păcat, zadarnic se unge el pe frunte și pe mână și pe tot trupul lui pe dinafară. O, cine să-l învețe pe om tămăduirea lui și păzirea ei apoi în el? O, dacă nu-ți faci trupul cel lăuntric curat de păcat, zadarnică este curățirea ta, omule, dar vino, tată, să înveți slava învierii și vino să iubești suferința, căci fericirea ta te desparte de Mine, te

desparte de viață și de curatul ei și de mărirea ei cea de la Mine. Eu, Domnul, îți spun că păcatul din om este viermele cel neadormit și îl mănâncă pe dinăuntru pe om și pe Dumnezeu din om, și apoi moare omul cu trupul și se face mâncare viermilor. O, nu așa a fost să fie soarta trupului omului, căci Eu l-am făcut pe om să-Mi fie Mie biserică, și nu locaș păcatului, care s-a făcut vierme neadormit în om, de nu mai poate omul să umble după tămăduirea lui de păcat!

O, Eu ies în calea ta, omule, ies cu izvorul Meu ca să-ți dau din el să bei și să simți răcoarea și dulceața și viața și tămăduirea ta în el. Ia și bea și te vindecă de cele dinăuntru ale tale, pe care le-ai luat din mâna Mea și te-ai făcut stăpân pe tine, și tu nu-ți iubești viața dacă faci așa, și tu nu-L iubești pe Dumnezeu dacă faci așa. O, dă-te Mie, tată, ca să te tămăduiesc, căci iată, îți dau doctorie ca să te curățești, și apoi Eu să Mă așez și să Mă odihnesc întru cele dinăuntru ale tale, curate de păcat, curate de vicleșug și de deșertăciune și de moartea cea de la ele. O, așa l-am învățat Eu și așa îl învăț pe poporul Meu, cel ce vine la izvorul Meu cel de cuvânt, și iau din izvor și îți dau și ție, omule de pe pământ, iar tu auzi-Mă, tată, auzi-L pe Domnul cum te strigă ca să-ți dea de la El ceea ce tu nu poți să-ți dai.

Dar tu, neam român, pe tine te doresc mult al Meu să fii, și voi Mele aplecat să fii, căci alegerea ta cea pentru mântuirea cea de la Mine a omului e mare, e de la Tatăl alegerea ta, și satana știe și-ți pune gând rău, că e supărat pe Mine și pe tine pentru căderea lui din cer, dar tu ești mâna Mea de biruință și dau să-ți spun aceasta și dau să te fac să Mă auzi ca să te tămăduiesc de satana, tată, că el vrea să-și desfacă cortul său în tine, iar tu ești muntele Meu cel sfânt din pricina cuvântului Meu, care curge în tine izvor peste pământ acum, și se face râu al vieții ca să adape pământul în lung și în lat, căci Duhul Meu poate aceasta. O, neam român, o, tată, te povățuiesc cu dor: acest soi de demoni nu ies din tine decât cu post și cu rugăciune, tată. Am pe poporul cuvântului Meu în mijlocul tău și l-am pus pe el la lucrul mântuirii tale, dar scoală-te și tu și crede, tată, și scutură de pe grumazul tău jugul pe care dă satana să-l pună acum spre batjocura ta. Nu uita că strămoșii tăi puneau peste ei înaintea Mea zile sfinte, zile de post și de strigare la Dumnezeu și își puneau păzitori sfinții și ingerii, și veneau sfinții și biruiau pentru ei, pentru neamul tău, țara Mea. Mila Mea te roagă să înveți și să ascuți, că iată, te vestesc pentru zile de post și de strigare către cer, căci mama Mea Fecioara se așează înaintea Mea pentru tine cu strigare nouă ca să nu te prăbușească pe tine în țărâna pământului satana. Așez în mijlocul tău zile numite de post și de strigare la cer, ultimele trei zile ale lunii florilor, (*luna aprilie - n.r.*), și te învăț, tată, să aprinzi candelile și să pui în ele scrisă rugăciunea ta, și să scrii așa: *„Izbăvește, Doamne, neamul român de satana și de lucrarea lui cea neagră, cu care dă să ne despartă de Tine și de izbăvirea noastră cea de la Tine. Fii pentru noi biruitor, căci zilele grele sunt și nu se văd. Învață-ne bunătatea, învățătura și cunoștința, căci mai înainte de a fi umiliți am greșit, și de aceea dă-ne putere să păzim cuvântul Tău și scoate-ne Tu de sub mâna satanei, căci Tu ești Mielul Tatălui și este scris să biruiesti. Amin“*.

O, țara Mea română, o, Sionul Meu de azi, temeliile Sionului Meu de azi sunt în tine, și ele sunt muntele Meu cel sfânt, de pe care Eu grăiesc. O, Eu iubesc porțile Sionului tău mai mult decât toate locurile tale, iar cetatea aceasta am vestit-o, și Eu Mă nasc în ea cuvânt, căci Tatăl Meu a întemeiat-o pe ea pentru Fiul Său. O, fă-ți trupul curat de păcat, fiu român,

căci Noe a trăit curat, curat de păcat, el și toată casa sa, care a intrat în corabie mai înainte de venirea potopului, și așa au fost salvate de potop cele opt suflete și toate viețuitoarele din corabia lor. O, aleargă spre Mine cu zile de post și de strigare și de sfințire a trupului și a sufletului și a cugetului tău spre Dumnezeu, neam român, ca să scapi, tată, de cursele satanei, căci tu ai în mijlocul tău pe Domnul Dumnezeu tău cuvântând și învățându-te bunătatea, învățătura și cunoștința, tată. Scoală-te, neam român, și stârpește din mijlocul tău păcatul și pune legi sfinte peste tine ca să te ocrotească ele, tată. Dă de la tine beția și fumatul, desfrânarea și necredința și oprește-te la cuvântul Meu de la mâncarea de carne, căci omul ucide ca să mănânce carne, dar curând, curând Eu voi opri omul să mănânce carne, căci nu va mai avea, că pe pământ va veni cerul cel nou și pământul cel nou și Ierusalimul cel nou, precum este scris în Scripturi, și cu omul le voi lucra pe acestea, dar nu după voia lui și după planul lui, ci după voia și planul Tatălui Meu, Care lucrează prin Duhul Său și prin prooroci, prin poporul Său cel sfințit și pus la sfințit în mijlocul neamului român pentru toate popoarele de pe pământ, care vor vrea și Mă vor asculta pentru bunătățile care vin de la Domnul pe pământ curând, curând.

O, neam român, pune, tată, candelile pe masă și scrie în ele rugăciunea ta cea dată ție de Mine ca să ardă ea spre Dumnezeu odată cu tine, odată cu inima ta spre Mine, și scoală-te cu strigare și cu zile de post înaintea Mea pentru ca să biruim pe satana, care dă să te pecetluiască sub voia și sub pecetea sa pe tine, dar Eu te învăț să-L strigi pe Dumnezeu în ajutorul tău ca să-ți dau Eu apoi biruința, neam român. O, preoții tăi își văd de-ale lor, tată, și joacă în placul lui satana cu viața și cu voirea lor, dar Eu, Păstorul Cel bun și milos, te chem sub curcubeul biruinței și al mântuirii tale, turmă română. Ia, tată, cuvântul Meu peste tine, și din gură în gură să-l dai, din român în român să meargă el, iar cine va da cuvântul Meu din gură în gură român către român pentru vestirea zilelor de post și de strigare pentru salvarea cea de la Mine a acestui neam, acela nu-și va pierde plata. Amin, amin, amin.

Iar voi, cei ce Mă împărțiți pe Mine, Domnul, cuvânt peste pământ, ridicați-vă să împliniți, tată. O, cine vă iubește pe voi pe pământ pentru că sunteți servii Mei, acela nu-și va pierde plata sa, ba îi voi ierta toate păcatele pe care le-a făcut ca un om și îl voi aștepta spre sfințenie și spre biruința prin sfinți, căci sfinții Mei vin cu Mine pe pământ și se dau ajutor celor ce se biruiesc pe ei înșiși pentru biruința Mea. Amin.

Izvor de tămăduire este cuvântul Meu, iar mama Mea Fecioara se dă cuvânt prin izvorul Meu spre tămăduirea multora. O, mamă, te sărbătoresc sfinții cerului în cer și pe pământ, că ești tămăduitoare, mamă. Duhul tămăduirii îl dăm omului, numai să Ne audă și să Ne asculte omul, mamă. Amin, amin, amin.

— **O**, fii ai Domnului, și voi, fii ai oamenilor! Hristos a înviat pentru voi! Am suferit cu El și pentru El și pentru voi când El a fost pus pe cruce de satana ca să moară, dar satana s-a înșelat atunci, căci Domnul a înviat și a biruit, și stăpânitorul acestei lumi a fost judecat atunci.

„Hristos a înviat!“, neam român, îți spune ție mama Mielului Cel junghiat pentru mântuirea ta, pentru mântuirea celor credincioși Lui, Mielului lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii. O, ți-a dat Domnul veste cerească. Nu cumva să calci cuvântul Său cel de sus și cel de jos, căci cerul lucrează cu pământul pentru biruința Mielului lui Dumnezeu și pentru biruința ta, spre salvarea multora. Ți-a dat Domnul veste pentru

zile de post și de strigare cu candelile aprinse și rugătoare pe vatra ta. Cele trei zile de la sfârșitul lunii florilor le-a scris Domnul în cer și pe pământ zile de post de mâncare și de păcat, post și strigare, neam român. O, să nu mănânci în zilele acestea, ci să strigi cu lacrimi ca cetatea Ninivei pentru salvarea ta de sub mâna lui satana și pentru învierea ta apoi întru Hristos Cel înviat. Să mănânci fructe curate și apă curată să bei dacă nu poți să stai flămând pentru bucuria ta cea de apoi. Să mănânci numai fructe și legume, așa cum mânca omul în rai, fiule, și dacă poți, dacă ești sănătos, să mănânci după apusul soarelui, iar dacă în tine cel neputincios este biruit de slăbiciunea sa, acela să mănânce fructe și legume și să bea apă curată, cu zile lepădate de păcat și de fumat și de băut băutură nebinecuvântată, căci băutura cea de la Domnul este numai apa și vinul, iar orice altă băutură este potrivnică vieții omului și binecuvântării lui cea de la Dumnezeu.

Dați veste unii altora, fii români, pentru ascultarea de Dumnezeu și fiți credincioși, căci Domnul vă iubește și vă cheamă să-L ascultați pe El pentru biruința cea de la El, și apoi, fiți iubitori, iubitori de Dumnezeu și urători de păcat, căci păcatul este diavol, este satană în om încă de la început, de când omul a pierdut pentru păcat raiul.

Fii binecuvântatul Fiului meu Iisus Hristos, Cel înviat din morți acum două mii de ani, o, neam român! Cuvântul Fiului meu și cuvântul meu prin izvorul Lui cel din mijlocul tău este izvor de tămăduire peste tine, și de la tine peste mulți. Fii credincios, și nu necredincios, căci Domnul voiește să șteargă de la fața Sa păcatele tale, pentru care suferi, și să te așeze în sfințenia Sa, căci fără ea nimeni nu va vedea pe Domnul, și iată, Domnul vine, precum este scris. Amin.

Hristos a înviat, popor al cuvântului Fiului meu!

Hristos a înviat, fii ai oamenilor!

Hristos a înviat, popor român, și vino spre Fiul meu cu ascultarea ta, căci izvorul acesta de cuvânt este Fiul meu, Mielul Tatălui Savaot, trimisul Tatălui la tine, pentru tine și pentru toate neamurile de pe pământ apoi. Amin, amin, amin.

— **O**, mama Mea, izvor de putere pentru cei păcătoși care se pocăiesc! Harul Meu cel mare este cu tot cuvântul Meu și al tău în ziua aceasta de izvor de tămăduiri pentru om. Când Eu am trimis îngerul la tine ca să te vestească cu cele de la Mine pentru venirea Mea pe lume acum două mii de ani, tu ai spus îngerului: «Fie mie după cuvântul tău!». Așa să spună și neamul român pentru cuvântul Meu, vestit în ziua aceasta peste el pentru izbăvirea lui. Amin.

O, neam român, Domnul Dumnezeu tău, Mielul Tatălui, ți-a grăit ție în zi de izvor de tămăduiri, izvor de cuvânt peste tine. Fericit, fericit vei fi tu dacă Mă vei asculta și vei fi credincios Celui ce a grăit cu tine din ceruri pentru salvarea ta. Amin.

„Hristos a înviat!“, neam român, îți spune ție Domnul învierii, Domnul Cel înviat. O, ridică porțile tale ca să intre la tine Domnul Dumnezeu tău, Împăratul tău, Împăratul cerului și al pământului, neam român, neamul Meu cel nou, și binecuvântată să fie ascultarea ta de cuvântul Meu, pentru viața ta, pentru salvarea ta. Amin, amin, amin.

11/24 aprilie 2009

*Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma**Duhul duios păstrează în om darul credinței. Frăția cea dulce întru Domnul.*

Sunt cu praznic de înviere între pământ și cer și Mi-e Duhul duios după om, și tot așa Mi-e și cuvântul. Sunt Domnul învierii și rostesc cu ucenicii și cu ucenițele Mele de acum două mii de ani salutul învierii Mele dintre cei morți: Hristos a înviat!

Duios ar fi să fie omul la rostirea salutului învierii Mele, duios l-aș vrea pe om, că numai duioșenie am Eu, Domnul, pentru om. Cine își pierde duioșenia, acela nu mai are iubire. Dacă Eu, Domnul, n-aș fi duios pentru om, o, ce ar face omul cel păcătos, cel abătut de la calea vieții? Acum două mii de ani am căutat să-Mi aleg ucenici și i-am dorit pe ei să fie duioși ca și Mine, căci cei duioși sunt dulci, sunt blânzi, sunt calzi cu sufletul și sunt îndurerați cu dulce și nu cu amărăciune, sunt plini de răbdare în suferințe, iar lacrimile lor sunt dulci pentru ei și pentru Dumnezeu și au în ei duhul mângâierii și îl împart pe el.

Mă purtam din loc în loc ca să-i mângâi pe oameni, și ei Mă căutau pentru că Mă știau duios și plin de duhul mângâierii, iar Eu îi mângâiam, îi îmbrățișam și puneam mângâieri peste durerile lor, peste ranele lor. Duiosii am căutat să fie și ucenicii Mei și îi învățam, prin purtarea Mea duioasă ca și Duhul Meu. Chiar și când le-am spus lor că întristat de moarte este sufletul Meu pentru că Mi se pregătea răstignirea și despărțirea Mea de ei, Eu numai duioșenie le-am împărțit lor și atunci, căci mila Mea întrece orice păcat al omului, chiar și cel mai greu păcat dacă este săvârșit din neștiință, căci atunci ucenicii Mei erau încercați de îndoială cu privire la Mine. O, cel mai greu păcat este necredința cu care omul lovește în Duhul lui Dumnezeu, în Cuvântul lui Dumnezeu, care a grăit și grăiește prin prooroci și prin gura Mea pe pământ.

Când Eu Mi-am ales ucenicii pe care am voit să-i aleg să fie cu Mine, i-am trimis apoi pe ei să propovăduiască și să aibă putere să vindece bolile și să scoată afară pe demoni, căci la Mine se grămădea atâta gloată pentru vindecare de beteșuguri încât năvala celor suferinzi făcea pe duhurile rele să Mă strige și să-Mi zică înaintea fariseilor „Fiul lui Dumnezeu”, chiar dacă Eu le certam ca să nu Mă dea pe față înaintea celor ce căutau viața Mea. O, dar ai Mei, auzind că Eu Mi-am ales și Mi-am trimis ucenici pentru vestirea Mea și pentru vindicarea celor neputincioși, au zis că Mi-am ieșit din fire și că trebuie să Mă prindă, și ziceau că am demon, și cu el scot pe demoni din oameni. Eu însă i-am chemat și le-am zis lor că satana pe satana nu-l scoate afară, și nu se dezbină întru sine o împărăție ca să mai dănuiască ea apoi, ci are sfârșit apoi, și le-am spus lor așa: *«Adevărat grăiesc vouă că toate păcatele ierta-se-vor fiilor oamenilor și hulele câte vor huli, dar cine va huli asupra Duhului Sfânt nu are iertare în veac, și de păcat veșnic va fi vinovat»*. Am spus aceasta mâniindu-Mă pe necredința lor, pe învârtoșarea lor, pe lipsa lor de duhul duioșiei, căci când Eu Mă mâni de la om, pentru necredința și învârtoșarea lui Mă mâni, și nu pentru păcatul firii lui celei căzute în neputințele ei, căci Eu pe cei neputincioși în fel și chip îi vindicam de ei și de neputințele lor, dar pe cei necredincioși în puterea Mea cea dulce, cea plină de Duhul Sfânt, nu puteam să-i vindic, așa cum nici azi nu pot, și îi plâng pe aceștia cu tot cerul Meu de sfinți, și îi plâng.

O, poporul Meu, când frate pe frate se salută cu salutul învierii Mele și nu simte în inimă duiosul duh al acestei urări, Eu, Domnul, îi îndemn pe cei credincioși să aibă grijă de dul-

cele credinței lor, tată. Te învăț, poporul Meu, să fii duios, fiule, căci fără duh duios după Dumnezeu, duios pentru Mine între frate și frate, nu e dulce frăția cea întru Mine dintre frați. Aspri-me duhului nu-l poate ține pe om în duhul duioșeniei, și îl ține departe de cer, departe de Dumnezeu pe pământ, și omului îi trebuie duioșenie ca să-i pot fi Eu lui Dumnezeu, iar el Mie fiu.

I-am ales ucenici ai Mei pe cei cu duh duios în ei, căci ei aveau să ierte în numele Meu toate păcatele oamenilor și hulele câte vor huli, și să-i vindece de toate beteșugurile lor pe cei ce se vor apleca să creadă Mie prin propovăduirea lor, dar celor necredincioși ei nu puteau să le facă nici un bine din pricina lipsei din ei a duhului duios, prin care omul se mlădiază la orice strigare, la orice chemare.

M-am arătat după învierea Mea ucenicilor Mei, iar ei aveau duhul duioșeniei în ei și M-au primit înviat, dar ucenicul Toma nu era cu ei la prima Mea arătare după înviere, și s-a umplut de dor în el ca să Mă vadă. La opt zile apoi, când era și el lângă ceilalți ucenici, strânși mănunchi cum stăteau ei atunci, iarăși M-am arătat în mijlocul lor zicându-le duios: *«Pace vouă!»*, și apoi am luat degetul lui Toma și l-am pus în coasta Mea și în mâinile Mele străpunse de cuie și l-am mângâiat pe el și i-am spus să fie credincios, și nu necredincios, și l-am numit fericit, și i-am mai spus că mai fericiți vor fi decât el cei ce nu au văzut și au crezut.

O, fiilor, numai cei cu duhul duios sunt cei ce cred lucrurilor Mele între oameni. Păstrați-vă în duhul duioșeniei, tată, păstrați-vă în credință, fiilor, și păstrați-vă credința, căci ea trebuie păstrată cu mare putere și lucrare pentru puterea ei, pentru ca să rămână ea în voi și cu voi. O, cum veți face aceasta? Iată cum. Căutați, tată, să nu vă îndoiiți întru adevărul venirii Mele la voi cuvânt, și de la voi peste pământ. Orice ar trece peste voi, prin orice ați trece voi, orice v-ar încerca pe voi, nu căutați să vă faceți rost de îndoială sau de sminteală, tată, ci păstrați-vă în duhul cel duios, fiilor. Ce face duhul cel duios în voi? O, el iubește, el iartă, el mângâie, el poate pentru Mine și pentru frați, el este statornic prin toate ispitele, el are blândețea în firea lui, el este duh din Duhul Meu, căci iartă și se jertfește fără să ostenească și vede ca Dumnezeu, Căruia toate Îi sunt cu puțință și nu cu neputință. O, fiilor, ce este cu neputință vouă este cu puțință la Mine, tată. Nu uitați acest dulce cuvânt al Meu și fiți ca Dumnezeu, tată, cu puțință vouă să fiți duioși unul pentru altul pentru iertare și pentru iubire și pentru mângâiere, căci Eu mângâierea și îmbrățișarea le-am dat ucenicilor Mei cei întristați și descumpăniți pentru ispita care i-a încercat pe ei în credința lor în vremea pătimirii Mele pentru salvarea omului. O, așa să așteptați voi izbăvirea când sunteți îndurerați și încercați de dureri. Ca ucenicii Mei să stați strânși mănunchi într-un singur duh și să așteptați mila și îmbrățișarea Mea cu voi. Fiți duioși și miloși, căci când Eu Mă mâniam pentru necredința celor învârtoșați, spunându-le aspru pedeapsa necredinței lor, dădeam prin aceasta să-i trezesc din rătăcirea lor și să ia ei bine seama ca să nu fie pedepsiți de înseși faptele lor, de însuși duhul lor învârtoșat, iar Duhul Meu duios Mă umplea de milă pentru ei. O, fericiți sunt cei ce văd și apoi cred, dar fericiți și mult mai fericiți sunt cei credincioși, cei duioși, căci duhul cel duios este cel ce poate totul prin credința cea din om, fiilor. Amin.

O, Mi-e milă de tine, popor român! Grăiesc iarăși cu tine, tată, și stau cu cartea deschisă între Mine și tine ca să te vestesc prin ea să faci voia Mea pentru salvarea ta, și ca să te mângâi și să te îmbrățișez dându-ți mângâierea Mea. Ți-am vestit ție voia Mea și ți-am dat s-o lucrezi înaintea Mea pentru viața ta. Te-am

povățuit, tată, să faci trei zile de post (28, 29, 30 aprilie - n.r.) și ca să primești și-am deschis veghea, tată, dar nu te teme când Eu te strig spre voia Mea chemându-te cu asprime spre credință și spre împlinire. Ți-am vestit zile de post, și apoi am clătinat pământul sub tine, și tu te-ai temut și te temi. O, dar pământul grăiește și el cu tine pe limba lui și se așează lângă Mine ca să te îndemne și el să iei în socoteală limba Mea, grăirea Mea de peste tine, tată, prin care îți cer ascultare de cuvântul Meu pentru paza ta cea de la Mine, fiu român. O, nu ațâța mânia Mea prin neascultarea ta dacă ai da să nu ascuți ruga Mea pentru viața ta! Brațul Meu duios se desface peste tine pentru ocrotirea ta, dar ascultă tu de Dumnezeu, tată, și caută după cuvântul Meu din mijlocul tău și ia-l pe el de pe masa poporului Meu pe care-l hrănesc Eu pe vatra ta cu tot cuvântul care iese din gura Mea ca să stea el înaintea Mea și să Mă ajute pe Mine pentru salvarea lui și a ta, popor român. Dă din gură în gură vestea postului cel de trei zile pe vatra ta, căci și-am cerut aceasta pentru izbăvirea ta, și apoi tu să urăști păcatul, tată, dar fii credincios pentru ca să Mă primești. Și dacă vrei să ajut Eu credința ta, fă ca Toma și vino și vezi lucrarea Mea de cuvânt, dar vino cu duioșie și vino cu umilință și cu pocăință, și nu cu ispitire ca fariseii din vremea aceea, când Eu îi vindecam pe toți neputincioșii și când fariseii Îmi spuneau că Mi-am ieșit din fire și că am demon pentru puterea cu care făceam Eu atâta bine peste neputințele oamenilor. O, dar acum e vremea credinței cea împotriva necredinței de pe pământ, credință pe care Eu le-am ajutat-o oamenilor cu tot ceea ce am lucrat atunci atât de minunat, dovedindu-Mă prin toate că sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, jertfindu-Mă pentru om cu moarte pe cruce și înviind apoi pentru învierea lui, căci pentru om am murit Eu și pentru om am înviat apoi. Amin.

O, cei ce s-au sfințit cu trupul în vremea lor de pe pământ pentru credința lor în Mine, aceia sunt acum întru cele cerești și sunt sfinții Mei, și sunt, și sunt cei vii, iar cei ce sunt cu trupul sunt mărginiți din pricina trupului și a vederii trupului, vedere mărginită ca și trupul, dar cei ce au trecut hotarul desființându-l pe el, aceia văd ca și Dumnezeu și văd pe cele ce nu se văd din pricina mărginirii vederii trupului omului. O, fericiți sunt cei ce văd, dar iată, mai fericiți sunt cei ce cred și ajung apoi să vadă ei ca Dumnezeu! Amin, amin, amin.

— **O**, Domnul meu și Dumnezeul meu Cel duios, duios! O, Doamne, eu Ți-am fost ucenic duios, duios, și inima mea ardea de râvnă ca să Te înțeleg prin toate tainele Tale adânci și ca să Te trăiesc, Doamne, din plin, și ca să ai Tu cald în mine, în locașul meu, cu care m-am dat Ție cu dor ca să-l umpli de dor. Îi doresc pe fiii Tăi de azi plini de dor. Îi doresc pe oameni cu dorul Tău aprins în ei, fericiții Tăi îi doresc, și le doresc să aibă parte de rodul cuvântului Tău cel proorocesc, prin care Tu ai spus atunci când eu Te-am dorit îmbrățișat cu mine pentru ca să-Ți unesc cu mine ranele, Doamne, și mi-ai spus: «*Fericit ești tu, ucenicule al Meu, că M-ai văzut și ai crezut învierea Mea, dar mai fericiți sunt și vor fi cei ce nu văd și cred!*».

O, credeți prin mărturisirea mea, vă spune vouă, tuturor, cel ce a pipăit ranele Domnului, rane deschise pe veci de veci pe trupul Său cel înviat din răstignire! O, credeți, fiilor! Eu sunt învățător pentru voi, sunt ca Învățătorul meu Iisus Hristos Cel înviat dintre morți, sunt ca El, învățător, căci sunt ucenicul Lui cel mai mărturisitor între toți ucenicii care au stat cu El la masă după învierea Lui. Credeți învierii Lui cea pentru voi! Credeți iubirii Lui cu care vă cere să-L ascultați pe El cu iubire! Amin.

O, neam român, să fii ucenic duios și să nu dai să fii

cărturar sau fariseu ca să nu-L primești pe El, că iată-L pe Domnul Cel înviat cuvântând cuvântul venirii Lui pe vatra ta, a doua oară venind de lângă Tatăl la om, și e adevărată venirea Lui de azi și e vestită prin Scripturi ca să fie, și iată, este. Este Domnul cu tine pe pământ, neam român! Fii credincios ucenicului Său care-ți mărturisește aceasta ție de lângă Învățătorul lui, Iisus Hristos Cel înviat.

Fiți duioși, fii români, căci duhul duios în voi vă va da putere să credeți și să vă izbăviți de satana și de necredința cea rea! Îndrăzniți spre Domnul Cel înviat, Care a biruit lumea și pe stăpânitorul ei! Vă pune Domnul credința la încercare. Îndrăzniți și biruiți-vă, și veți fi biruitori, și numai cei ce se biruiesc sunt cei biruitori. O, treceți din trup în duh, căci duhul lumii dă să vă țină în lume cu duhul și cu fapta, dar voi fiți biruitori peste lume ca Domnul, ca să fiți apoi ca și El, luminează a neamurilor pe pământ, ajutându-l pe om să se lepede de sine și să vină după El. El este Împăratul Care cârmuiește lumea cu împărăție care nu cade, căci împărățiile împăraților pământului cad cu tot cu împărății lor, și rămâne numai Domnul Împărat, și fericiți sunt cei ce cred aceasta și Îi slujesc Lui și împărăției Lui pe pământ, prin cei credincioși Lui împărăție a Sa pe pământ, și care sunt oștenii împărăției lui Dumnezeu. Fiți ucenicii Lui, fiți oștenii Lui și fiți fiii Lui, fii români! Fiți neamul lui Dumnezeu, fiți împărăția lui Dumnezeu pe pământ, fii români, neam român, și așa nu va cădea împărăția ta, împărăția lui Dumnezeu din mijlocul tău! Amin, amin, amin.

— **O**, popor român, petrec praznic de înviere și de cuvânt de înviere, și petrec cu ucenicii și cu ucenițele Mele pe vatra ta. Peste șapte zile Mă așez cu praznic de înviere cu mironosițele învierii la masa cuvântului Meu din mijlocul tău, și te voi învăța de la masa Mea cuvântul vieții veșnice, tată. Rămân cu cartea deschisă între Mine și tine, și tu învață să citești în ea, fiu român, iar Eu, Domnul, te voi lumina. Te voi binecuvânta și te voi lumina ca să te fac lumina Mea peste pământ, numai să fii tu credincios Celui ce grăiește cu tine din ceruri, popor român. Binecuvântată să-ți fie credința ta cea lucrătoare, cea ziditoare, dar stai întru Mine, stai în duhul duioșeniei, neam român, și duhul acesta te va învia, te va înălța spre slava Mea și a ta, căci tu ești țara Mea. Hristos a înviat, țara Mea, și tu vei învăța neamurile învierea! Amin, amin, amin.

Acum te binecuvintez pe tine, poporul Meu cel din români, căci tu, tată, ești casa Mea de venire și Îmi dai adăpost pe pământ când vin, și din acest cort Eu sunt cu oamenii ca să-i învăț pe ei și să le fiu lor Dumnezeu.

Hristos a înviat, poporul Meu de nou Ierusalim pe pământul român! Pace ție pentru ca să fii ajutorul Meu, așa cum Eu sunt ajutorul tău mereu, mereu, tată. Hristos a înviat, și din mijlocul tău, Eu, Domnul Cel înviat, învățând voi învăța neamurile de pe pământ învierea, și mulți se vor scula și Mă vor întâmpina pentru venirea Mea, iar Eu le voi da lor slava Mea, așa cum ție și-o dau, poporul Meu. Amin, amin, amin.

13/26 aprilie 2009

Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Omul nu vrea să trăiască pe pământ cu Dumnezeu. Credința și nădejdea nu folosesc omului când el este lipsit de iubire. Cel fără durere pentru Dumnezeu pleacă în lume.

Această lucrare de cuvânt este lucrarea cuvântului Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul și Cuvântul Tatălui

Savaot, și cobor pe pământ pe nori de cuvânt, și mii de mii de heruvimi Mă poartă spre ieslea cuvântului Meu din mijlocul neamului român, și Tatăl este în Mine, iar Eu sunt în Tatăl când grăiesc în cer și pe pământ deodată, și glasul Meu umple cerul de slavă, iar sfinții și îngerii se hrănesc cu tot cuvântul care iese din gura Mea. Amin.

Cobor pe pământ cuvânt în zi de sărbătoare și de înviere și dau salutul învierii Mele dintre cei morți celor ce au venit la izvorul Meu de cuvânt: Hristos a înviat! O, veniți, veniți la masa cuvântului Meu cel dătător de viață și de înviere, căci vă pun masă de cuvânt!

Hristos a înviat! Veniți la Domnul ca să vă umple de har, și nu veți plânge pentru aceasta, ci veți fi răsplătiți cu bucurii cerești pe pământ, și în cer apoi.

„Hristos a înviat!”, vă spun vouă ucenicii și ucenițele Mele de acum două mii de ani, martori ai Mei pe pământ, martorii învierii Mele a treia zi din mormânt, iar Eu, Domnul Cel înviat, vă hrănesc pe voi pe pământ și stau cu voi la masă de înviere, și lumea este afară, căci duhul lumii nu are nimic în Mine, și nici Eu în el, și se sfârșește prin el însuși mereu, mereu, fiindcă întru el nu este viață, ci este fărădelege, iar fărădelegea este deșertăciune și vânt. Amin.

O, poporul Meu de la izvor, am intrat la tine prin porți și M-am vestit cine sunt, și am întâmpinat apoi pe poporul cel venit la izvor. Sunt în mijlocul tău cu masă de cuvânt și Mă dau spre viață veșnică celor ce Mă caută nu pentru mâncarea cea trupească, ci pentru duhul puterii Mele și al mângâierii și al iubirii și al iertării și al învierii, care iese din gura Mea, iar ei sunt cei credincioși cuvântului Meu, care vine cu norii, precum este scris că *«El vine cu norii»*, și iată, așa împlinesc. Amin. O, și pe tine te îmbrățișez cu salutul învierii Mele: Hristos a înviat, poporul Meu de la izvor! Și acum punem pe masă cuvântul Meu poporului credincios, celui ce crede prin vestirea ta cuvântul pe care gura Mea îl izvorăște în mijlocul tău spre tămăduirea neamurilor, dar neamurile de pe pământ fac ceea ce au făcut neamurile din vremea lui Noe, cel credincios Mie în vremea aceea, pe când ceilalți își vedeau de ale lor și nu dădeau să audă strigarea Mea prin Noe și nu credeau și nu căutau spre strigarea Mea pentru izbăvirea lor din fărădelegile lor, o, nu voiau, așa cum nici cei de azi nu voiesc să creadă și să caute cu disperare spre salvarea lor pentru ca să nu vină fără veste peste ei disperarea, ceasul ispitei, care va să vină să încerce pe toți oamenii de pe pământ, precum este scris să vină. O, așa a fost și când am venit Eu de la Tatăl trup și cuvânt pe pământ ca să-i dau omului lumina cuvântului Meu, și apoi lumina învierii Mele, dovada pe care am făcut-o Eu omului că sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, așa cum nu voia omul să creadă că sunt.

O, de ce, oare, nu crede omul și să se întoarcă la Mine apoi și să fie viu precum sunt Eu? O, nu se întoarce omul la Mine! Nici pe vremea lui Noe n-a vrut omul cu Dumnezeu, n-a vrut să creadă și să se izbăvească de păcat și să ia în el fericirea cea nepieritoare. O, nu vrea omul să trăiască pe pământ cu Dumnezeu, și nu cu lumea, nu vrea, ci vrea cu păcatul, așa vrea omul, și de aceea nu scapă de păcat. O, fericit este cel ce fuge de păcat, și apoi păcatul de el, căci aceluia i se deschid ochii și Mă caută apoi și Mă găsește, căci Eu Mă las găsit de el și îi dau lui vederea duhului, și apoi înțelepciunea cea de sus, spre nașterea din nou a lui, și apoi spre împărăția Mea înăuntrul lui, și iată, așa este nașterea cea de sus a omului căzut, și nu sunt pe pământ călăuzitori oamenilor ca să le arate lor calea vieții, care nu este de pe pământ, ci este din cer pentru om.

O, ce mult cuvânt am acum, cu care aș voi să stau de vorbă cu voi, cei credincioși ai Mei de azi și de mâine, și care veniți la izvorul Meu de cuvânt! O, ce mult Mă mângâiați voi, cei care credeți venirea Mea de azi și vă strângeți lângă glasul Meu de la izvor! Vă scriu alături cu cei ce au crezut Mie în vremea trupului Meu pe pământ cu oamenii acum două mii de ani și vă hrănesc așa cum îi hrăneam pe ei atunci, și vă hrănesc pe voi așa cum Mi-am hrănit cincizeci de ani pe poporul Meu de azi, pe cel care a stat cu Mine și pe cel care n-a mai stat apoi, ci s-a dus iarăși într-ale lui și M-a părăsit, așa cum și acum două mii de ani mulți veneau și mulți Mă părăseau apoi, smintindu-se întru Mine și căzând de la pieptul Meu. O, ce puțini, ce puțini au crezut și atunci, de au venit lângă Mine și lângă suferința Mea cea pentru om! Trei ani și jumătate au venit la Mine cu miile ca să le vindec beteșugurile prin puterea Mea de cuvânt împotriva neputințelor oamenilor, dar ca să Mă iubească și să Mă urmeze apoi pentru durerile Mele de la ei, nu veneau, o, nu veneau, așa cum nici azi nu vin nici măcar cei pe care i-am iertat de păcatele lor ca să stea cu Mine apoi și să se facă și ei vindecători ai ranelor Mele atât de adânci în ființa Mea cea duioasă după om.

Îmi amintesc acum, aici, între voi, cu voi la masă Îmi amintesc de păcatul lui Iuda, care nu s-a bucurat, ci s-a întristat că s-a risipit pentru Mine o litră de mir foarte scump, de nard adevărat, cu care Maria, sora lui Marta, a uns picioarele Mele, și când ucenicul Meu, Iuda, care avea să Mă vândă, s-a ridicat între toți și a zis: *«De ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari, iar banii să fie dați la săraci?»*. O, nu-i păsa lui de săraci, așa cum nici de Mine nu-i păsa, ci îi păsa de el, căci el era cel care ținea punga cu bani și trăgea la o parte pentru el din cele puse în ea. O, cum să nu Mă doară de la ne iubirea omului, când Eu îl miluiesc atât de mult pe el, iar el pe Mine nu Mă miluiește nici măcar în durerile Mele de la el? Eram atunci plin de durere, și sufletul Meu era întristat de moarte, iar mai-marii preoților făceau sfat pentru moartea Mea pentru că l-am înviat pe Lazăr, ba și pe Lazăr să-l omoare s-au sfătuit ei, ca nu cumva să creadă în Mine dintre iudei și să plece din sinagogă, și apoi Iuda și-a pus de gând să Mă părăsească și să se dea de partea mai-marilor preoților și să-și aleagă așa viața mai departe pentru el, și n-a rămas de partea Mea Iuda, căci el nu Mă iubea, ci doar mărirea pământească o iubea, iar Eu mării pe pământ pentru ai Mei nu aveam, ci aveam să-i îmbrac pe ei cu Duhul Sfânt ca și pe Mine, iar altfel nu, și s-a dus apoi Iuda și s-a unit cu cei necredincioși și a luat cu aceștia apoi plata necredinței, și a rămas el pildă rea pe pământ de atunci și până azi, căci ne iubirea de Dumnezeu când El ți Se descoperă, aceasta duce pe cel nerecunoscător la plata cea rea a necredinței și a necredințioșiei față de iubirea Mea cea pentru om.

Voi, cei adunați la izvorul Meu de cuvânt, veniți, tată, veniți mereu, veniți și învățați iubirea cea pentru Mine, din care crește credința în voi, și apoi nădejdea în cele făgăduite de Mine pentru cei credincioși, căci iubirea este cea care poate. Dacă Iuda o fi avut credință și nădejde, la ce i-a folosit lui acestea dacă iubire n-a avut pentru Mine? O, cel ce Mă iubește pe Mine nu se mai iubește pe sine, și acela este cel ce vine, iar altfel nu se cheamă că vine cel ce vine la Mine. O, fiilor, puțini au fost cei ce M-au iubit și atunci, puțini, puțini, iar credința în Mine pâlpaia și aceea în ei!

Mă mângâi când am cui să-i spun durerea Mea cea de ieri și cea de azi, și de aceea atât de aproape grăiesc vouă de Duhul Meu Cel durut, și vă învăț pe voi cum să vă fie credința și iubirea ca să nu le pierdeți, tată. O, să ardă inimile în voi

când vă grăiesc, iar Eu voi arde în ele atunci, căci Eu le-am grăit celor cu care am călătorit spre Emaus după învierea Mea, deslușindu-le lor Scripturile cele despre Mine, iar ei au mărturisit și au spus apoi: «*Oare nu ardea inima în noi când El ne grăia pe cale?*».

Îmi împărțeam durerea cu ucenicii și cu ucenițele Mele atunci și Mă mângâiam în durerile Mele de la om, iar ei au învățat de la Mine duhul mângâierii pentru Dumnezeu și pentru om, duhul cel duios, care n-are nimic în lumea aceasta. S-au dus ucenițele Mele la mormânt ca să ungă trupul Meu cel răstignit, căci le dureau pentru Mine, și au găsit dată la o parte piatra de pe gropnița în care am fost pus, iar îngerul Meu le-a vestit lor învierea Mea și vestea că Mă voi arăta lor, și fericiți au fost atunci cei credincioși cuvântului Meu spus lor mai dinainte, căci apoi au văzut ei împlinirea lui.

O, tată, vă învăț să credeți în cuvântul Meu ca să-i vedeți apoi împlinirea, fiilor, și vă învăț prin iubire să credeți, căci fără de iubire pentru credința voastră în Mine vă duce satana să vă clătinați și să părăsiți calea Mea, căci duhul lumii este viclean și slăbește puterea cea bună în om. Miros de bună mireasmă să fie iubirea din voi, ca mirul cel de nard adevărat, și adevărată să vă fie credința, iar Eu, Domnul, vă învăț cum s-o puteți păstra pe ea. O, numai cei duruți de Mine și pentru Mine, numai aceia sunt cei ce Mă iubesc și nu Mă părăsesc, și nu se smintesc întru Mine cei ce Mă iubesc, și i-am spus omului că dacă ochiul său este bun, tot trupul lui este bun, iar dacă nu este bun ochiul lui, din pricina trupului lui, care nu este bun, de aceea nu este bun ochiul lui, și acela se smintește întru Mine și smintește și în jur apoi și face moarte, și nu face viață în om unul ca acela, ci face necredință și îndoială, iar ochiul său nu este bun dacă face așa.

O, fiilor veniți la izvor, luați din Duhul Meu, căci Duhul Meu este bun și face bine celor buni și celor răi. Fiți ochi și urechi la cuvântul Meu când vi-l dau ca să-l trăiți, și apoi bucurați-vă pentru Mine, nu pentru voi, căci duhul iubirii de sine are o șiretenie atât de subțire cât omul nu pricepe, și el cere în om pentru om, dar voi învățați de la Mine să vă bucurați pentru Mine și să Mă iubiți pe Mine, ca să pot Eu să vă iubesc pe voi, și nu voi să vă iubiți pe voi, iar iubirea Mea pentru voi are mare, mare înțelepciune pentru fiecare din voi, după cum vă este de folos pentru Mine, fiindcă om cu om nu seamănă, iar Eu am grijă să-i dau omului pe cele de folos lui cu Mine, și e bună măsura Mea, fiindcă sunt Cel Care îl văd pe om. O, fiilor, cel ce crede așa în Mine nu-și va pierde plata, căci omul trebuie să fie încrezător în Dumnezeu și în măsura lui cea bună pentru om, și omul trebuie să știe cum să-L ia pe Domnul de viață a sa și să rămână el în viața aceasta. Eu Mi i-am învățat mult pe ucenicii și pe ucenițele Mele, și i-am învățat pe toți cei care au iubit să învețe, iar cei ce au învățat s-au făcut învățători peste mulți apoi, și au greșit tot mai puțin apoi cei ce s-au făcut învățători pentru Mine peste mulți, căci cine lucrează, acela învață să lucreze, și nu învață cel ce nu lucrează, și este gol și fără de veșmânt unul ca acela și se vede goliciunea lui, căci mereu și-o arată.

O, voi, cei ce M-ați iubit în vremea aceea a durerii Mele între oameni, iată cum stați așteptând să vă dau rând și să mărturisiți iubirea credinței voastre! O, ce greu cred cei de pe pământ părtășia Mea cu omul pe pământ și în cer, în cer și pe pământ apoi cu cei din cer! Pe toate le mai poate omul, dar ca să creadă în cele lucrute de Mine în cele ce se văd și în cele ce nu se văd nu-și pune omul mintea, căci este plin de sine omul, iar Eu nu mai încap și Eu în el. O, fiți mărturisitorii Mei peste

cei credincioși de pe pământ, fiilor și fiicelor cerești! V-am dat cerul, tată, fiindcă M-ați iubit pe pământ pe Mine, Cel din cer venit atunci pe pământ la voi. Hai, arătați-vă bucuria pentru care ați crezut și v-ați trudit pe calea durerilor Mele cu voi și pentru voi, căci Eu pe ai Mei pe pământ i-am iubit mai înainte de întemeierea lumii, și taină greu de priceput este această taină, pe care o voi desluși Eu curând, curând, spre bucuria multora din cei ce Mă iubesc cu milă pentru durerile Mele de la om. Și acum, fiți mărturisitori, tată, și fiți mângâiere ca și Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **F**ii și fiice ale mângâierii cea pentru Tine pe pământ ne-am făcut, Doamne, și dulce ne-a fost viața prin tot amarul Tău de pe pământ, pe care l-am purtat cu dulce în inimioare, ca și suferința Ta cea pentru noi, căci Tu pe cruce ai suferit pentru noi. N-am voit să mai suferim decât pentru Tine apoi, căci înainte de suferința Ta cea pentru noi, ucenicii și ucenițele Tale, noi n-am fost cu totul fierbinți pentru suferințele Tale, și mulți din noi am fost îndoielnici și reci, și am fost mici cu vederea și cu inima din noi pentru vederea Ta, pentru salvarea cu care ai venit să ne-o dai, și eram puțini, puțini de tot prin lumea rea, care Te prigonea, căci nu dădea să Te cunoască, și pentru aceasta Ți-a dat răstignirea, și cu ea învierea apoi, căci Tu Te-ai ridicat cu slavă din mormânt, iar noi am mers apoi și le-am spus tuturor că Hristos a înviat. Suntem mărturisitorii învierii Tale, și de atunci și până azi mărturisim prin Scripturi viața și moartea Ta și slava Ta cea prin înviere apoi. Am greșit la cer și înaintea Ta în fel și chip atunci, și apoi Tu ai plecat la Tatăl și ne-ai mărit credința și iubirea și ne-ai lăsat urmași ai Tăi pe pământ și am născut fii. Cei ce cred în Tine sunt cei ce nasc fii pentru împărăția Ta, și nu sunt alții cei ce cred în Tine, iar cei ce nu nasc fii pentru Tine sunt și vor fi rușinați de însăși nerodirea lor. Cei ce nu nasc fii Ție sunt ca și o căsnicie fără de copii, fără de urmași, fără de rod, și sunt sterpi, iar noi le spunem fiilor poporului Tău de azi să fie roditori în mijlocul oamenilor, căci Tu când l-ai zidit pe om ai spus apoi: «*Fiți roditori și vă înmulțiți și umpleți pământul și supuneți-l, și stăpâniți peste toate vietățile care se mișcă pe pământ și în cer și în ape!*», și ai mai spus apoi: «*Vă dau toate ierburile care au sămânță în ele și toți pomii care au roade cu sămânță în ele, și aceasta să fie hrana voastră*», dar omul n-a ascultat de Dumnezeu și a păcătuit mereu, și l-a părut rău lui Dumnezeu că l-a făcut pe om, fiindcă omul a pierdut prin neascultare toată înțelepciunea cea din cer și a căzut pe pământ, și mintea lui a rămas pe pământ. Ai venit acum două mii de ani Tu, Fiul Tatălui Savaot, Tu Însuți, Doamne, ai venit, ca să-i ridici omului mintea spre cele din cer, și puțini, puțini de tot pe pământ și-au ridicat atunci privirea spre Tine ca să învețe de la Tine, iar noi voim să-Ți cerem iertare pentru puțina noastră credință și iubire pentru Tine atunci când erai atât de măreț în cuvânt și în faptă, și apoi în suferința Duhului Tău, și apoi în suspin și dureri, și pe cruce apoi, Doamne. Suntem la masă de Învățător cu ucenici în mijlocul puținului Tău de azi popor credincios, care stă prin credință, Doamne. Îl povățuim pe el să învețe să fie, și să iubească durerea ca să fie, căci cel fără durere pentru Dumnezeu nu stă cu Tine, ci se duce la nedureri, zice el, dar viața pe pământ e tot o durere peste tot, iar cea mai dulce de dus durere este cea pentru Tine, Doamne, și este slavă. Stăm la masă sfântă, și pe ea cuvântul Tău de azi, cu ucenici de-ai Tăi de ieri și de azi, dar, Doamne, să stăm cu poporul venit la izvor, și apoi să grăim noi mult cu el, căci dorul nostru de mărturisire arde în cer, și dorul nu se stinge decât pe pământ. Și dă-ne Tu cuvânt apoi ca să ne dăm lor mult cuvânt, căci orice ucenic desăvârșit

este, Doamne, ca și învățătorul său. Amin.

— **A**șa vom lucra, vă răspund Eu, Domnul, ucenici din cer, la masa Mea împreună cu voi în zi de sărbătoare pentru voi. Stăm la masă cu poporul cuvântului Meu de azi și privim la lucrul său din ziua aceasta ca să grăim pe viu apoi pe cele ce se așează pe masă din gura Mea și din gura lor, iar ucenița Marta, cea care acum două mii de ani Mi-a cerut socoteală pentru ascultarea de Mine a Mariei, sora ei, se smerește de atunci și până azi în cer pentru cuvintele pe care Mi le-a spus atunci cu duh răzvrătit când Mi-a spus: *«Doamne, sora mea m-a lăsat singură să slujesc. Nu socotești că trebuie să mă ajute?»*. *«O, nu, Marta. Ea și-a ales partea cea bună, partea care nu se va lua de la ea»*, așa i-am răspuns Eu ei atunci, iar acum ea vede în cer greșeala ei cea de atunci și vă îndeamnă pe voi, copii din porți, să deosebiți între ucenici și pentru lucrul cel pentru Mine, și numai pentru el, căci voi sunteți sub greul cel pentru vestirea Mea peste pământ, iar grijile pentru poporul sfințit sunt multe, multe, tată, și vă lasă pe voi fără ucenici, fără ajutor pentru lucrul cel care rămâne, cel care nu se va lua de la voi și de la poporul Meu. O, e mare, mare nevoie de vestire a Mea peste pământ, tată. Vin sfinții din cer cu Mine și mărturisesc pe pământ la masa cuvântului Meu de la voi, iar cei de azi ucenici ai Mei, care se aleg să facă lucrul mărturisirii venirii Mele, trebuie să fie numiți de Mine prin voi, și nu fără de trimitere să facă ei lucrarea aceasta, ci după Mine să lucreze ei, și după cum Eu cuvintez. Amin.

Și acum, în zi de praznic de ucenici și de ucenițe din cer și de pe pământ laolaltă, Eu, Domnul, binecuvintez lucrarea Mea cu voi, și a voastră cu Mine, și între ucenici lucrare de cuvânt, și fiți, tată, viori, căci voiesc să vadă cei din cer ucenici ai Mei creșterea voastră din cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi peste voi.

În mijlocul celor veniți la izvor în zi de sărbătoare, hai să lucrăm, iar Tatăl să vadă, fiilor. Eu sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine este, și Eu sunt în voi, și din voi în ucenici, și binecuvântată să fie grăirea cea de azi între Mine și voi, între voi și Mine, între ucenici și ucenici în numele Meu la masa Mea de cuvânt cu voi, și a voastră cu Mine. Amin.

Hai, poporul Meu, hai să lucrăm, hai, căci Tatăl ne privește! Amin, amin, amin.

*

Acum, ucenici și ucenițe, voi, cei care ați fost pe pământ împreună cu Mine și ați suferit pentru credința voastră în Mine, Cel prigonit de lume și de necredința ei, și apoi ați venit cu cerul cel purtat în voi, după ce ați știut de la Mine că este răsplată cerul pentru cei ce-l poartă în ei pe pământ, acum, iubiții Mei atunci și acum la fel ca și atunci, hai să Ne revărsăm și să umplem de Duh Sfânt și de har izbăvitor pe cei ce s-au strâns și se tot strâng mereu la gura izvorului Meu de cuvânt, care dă să înnoiască lumea sub susurul lui cel chemător, sub mângâierea lui, căci numai cel ce nu-l știe pe el și gustul lui cel plin de cerul cel mângâios, numai acela poate să stea departe de răcoarea de suflet pe care el o împarte celor ce Mă iubesc cu dor pe pământ, aflându-Mă din unul în altul că sunt cuvânt pe pământ și că grăiesc cu omul prin el, prin cuvântul Meu cel ce cheamă la înviere.

Și acum, voi, cei ce ați stat în ziua aceasta la masa Mea de cuvânt pentru mângâiere și pentru înțelepciunea cea de sus peste voi, învățați să știți cum se vine la izvor, cum se stă cu Mine când vin cuvânt pentru cei ce se hrănesc cu el, cum se ia

din el, și apoi învățați, fiilor, ce trebuie să fie apoi cel ce ia din gura Mea și cum să se împartă el cu cele dinăuntru și cu cele din afară ale lui spre viața celor din jurul lui, căci viața din om este comoara pe care Eu, Domnul, voiesc s-o am pe pământ comoara Mea, oglinda în care Eu să Mă văd cum sunt în om, și prin care să Mă vadă oamenii de pe pământ cum sunt și să Mă poată cunoaște prin cel ce Mă poartă în el pe pământ cum sunt Eu.

Omul este casa lui Dumnezeu, casa Mea. Eu de aceea am zidit această casă atunci când am zidit-o, și ca s-o am apoi am zidit-o pe ea și ca să Mă folosesc de ea. Când omul aude aceasta, atunci poate el să socotească păcatul său, nedreptatea pe care el Mi-a făcut-o și Mi-o face, păcat pentru care vine peste om pedeapsă pe potrivă, căci omul este vinovat de acest păcat. Dau să Mă judec cu omul și să-l iert apoi, dar trebuie să-Mi dea dreptul înapoi ca să-l iert.

Când omul se naște Eu îi dau în dar sufletul, așa cum i-am dat și lui Adam suflet viu când l-am zidit. Sufletul omului este parte din ființa Mea, suflarea Mea, care intră în cel ce se naște cu trup pe pământ, om și orice altă viețuitoare cu suflet viu. O, nu numai că omul Mi-a luat casa, și fiecare om face acest păcat, dar Mă și prinde sub vină, așa cum M-au prins iudeii de M-au dat spre osândire păzindu-și împărăția, după cum judeca mintea lor. O, iată ce face omul cu Dumnezeu, cu Cel ce a făcut cerul și pământul și tot ce este între pământ și cer și pe om apoi ca să fie locaș al Domnului, viață și mișcare a lui Dumnezeu!

Să plângi, omule, când auzi de la Dumnezeu ce ai făcut tu înaintea Lui de când El te-a zidit și până azi! Să plângi și să cauți să-ți vii în fire și să te socotești pentru păcatul tău, pentru dreptul pe care Mi l-ai luat de M-ai lăsat fără de tine și ți-ai făcut împărăție pe pământ, cu care stai împotriva Mea, că nu Mi-ai luat numai casa, ba Mi-ai luat pământul tot, și nu ți-a fost de ajuns, că te-ai suit apoi și în văzduh cu toate făcăturile tale cele spre slujirea ta, și care se vor năpusti ca niște arme dușmane curând, curând împotriva ta, căci tu spui: *„Am de toate, și sufletul meu se desfată“*. O, bucuria omului se preface în plâns la capătul ei, căci omul se bucură fără Dumnezeu pe pământ, și e nălucă bucuria omului, nălucă fără de trup în trupul omului. O, voiesc să fiu judecător blând cu omul, cu cel ce Mi-a luat dreptul și casa și locul de sub ea.

Blând vin la tine, omule, și tot așa îți și grăiesc, și dau să te povățuiesc să te ferești de nimicirea ta, căci păcatul cel împotriva lui Dumnezeu te-a nimicit și te nimicește, fiindcă omul care nu se face casă lui Dumnezeu este dușmanul lui Dumnezeu, om care se nimicește pe sine sub vina pe care o poartă. Grăiesc cu tine, omule, în mijlocul unui popor credincios Mie și care învață să se dea înapoi lui Dumnezeu ca să i se ștergă vina prin care omul Îl dușmănește pe Domnul în însuși trupul său. Grăiesc ție, omule, cu ucenicii și cu ucenițele Mele de acum două mii de ani, când, venind Eu de la Tatăl pe pământ la om, M-am făcut om și am crescut și am făcut înaintea omului dovada dumnezeirii Mele, om și Dumnezeu, suferind pe pământ până la moarte pe crucea dată Mie de om ca s-o duc, și atunci omul a fost judecat și încă o dată osândit, o dată pentru că Mi-a luat casa și încă o dată pentru că a ucis pe Moștenitorul ei.

Omul trebuie să fie casa Mea pe pământ. O, fii hrăniți din cuvântul Meu, învățați, tată, să-Mi fiți casă caldă și curată, slujitori ai Mei să fiți în ea, iar Eu să vă fiu Stăpân. Voi casă, iar Eu Stăpânul, așa să fiți voi cu Dumnezeu, căci așa a fost să fie când Eu l-am zidit pe om! O, fii strânși la izvor, acum veți

sta cu ucenicii și cu ucenițele Mele, cei de acum două mii de ani, căci dorul lor de mărturisire arde în cer, și dorul nu se stinge decât pe pământ. Fiți casă celor din cer, fiți primitori de oaspeți, fiți iconomi plini de credincioșie, căci cei din cer învață pe cei de pe pământ duhul credincioșiei, duhul cel curat pentru cei ce sunt casa lui Dumnezeu pe pământ. Amin, amin, amin.

— În cor de Duh Sfânt rostim cuvânt, Doamne, căci Tu ne-ai îmbrăcat pe noi în Duhul Sfânt, în puterea cea de sus după ce Te-ai dus la Tatăl prin învierea și prin înălțarea Ta apoi iarăși în Tatăl, din Care porcezi și prin Care Te slăvești, slăvindu-L pe El întru Tine. Acum două mii de ani în Ierusalim S-a coborât după cincizeci de zile de la învierea Ta Duhul Sfânt al Tatălui și al Fiului Său peste ucenicii și ucenițele Tale, peste cei ce au suferit cu Tine și pentru Tine ca să Te vestești Tu Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, crezut de noi că ai venit din cer pe pământ după om. Ne-ai învăluit atunci în puterea Duhului Sfânt, iar pe cei adunați în Ierusalim în ziua aceea i-ai dăruit cu duhul înțelegerii și al cunoașterii tainelor Tale, și au văzut ei atunci limbile de foc, limbile Duhului Sfânt așezându-se peste ucenici, iar ei au grăit lor apoi în limbile acelea, și orice neam adunat în ziua aceea la Ierusalim auzea și știa prin ucenici și înțelegea tainele Tale, tainele Duhului Sfânt, și a rămas de mărturie ziua aceea, iar noi suntem martorii ei. În așa limbi grăim noi astăzi poporului adunat la izvor pentru sărbătoarea noastră în mijlocul lui.

O, graiura din cer ar fi să nu se mai sfârșească pe pământ, că e vremea ei acum, dar ai nevoie de ucenici, o, Doamne. O, necăjit ești Tu pe pământ acum! Venim cu Tine, Îți venim în ajutor noi, cei din cer ucenici ai Tăi, așa cum Ți-am fost și pe pământ, ba și mai mult acum, căci au trecut prin noi atunci toate deslușirile tainelor Tale, taine ascunse în Scripturi și împlinite întru Tine toate atunci, căci ne-ai dat apoi înțelepciunea Duhului Sfânt, și cu ea le-am deslușit pe ele, și am plecat apoi în lung și în lat de la margini la margini pe pământ ca să vestim despre Tine pământul și pe cei de pe el, și ne-am făcut apostolii Tăi și minuni de la Tine ne însoțeau ca să ne primească oamenii și să rămână peste timp lucrarea Ta și lucrarea noastră apoi, iar azi iarăși mărturisim și chemăm omul să audă, Doamne. Sunt două feluri de oameni pe pământ, ca în toate vremurile. Sunt fii ai lui Dumnezeu și sunt fii ai oamenilor pe pământ. Cei ce sunt fii ai lui Dumnezeu sunt casa Ta pe pământ, iar cei ce sunt fii ai oamenilor, aceia sunt nedrepti cu Tine și fac cu trupul lor ceea ce voiesc ei să facă și să fie pe pământ.

Grăim vouă, poporului de la izvor, și la toți cei adunați în ziua aceasta lângă glasul Domnului, și ne împărțim în părți tuturor celor de pe pământ și așa grăim:

Nu este pace fără Domnul! Nu este pe pământ pace, nu este decât cu Domnul pace pe pământ. Vine Domnul pe pământ cuvânt și pace prin cuvânt, vine și Își face ucenici așa cum ne-a făcut pe noi ucenici și ucenițe ale Sale acum două mii de ani, și am rămas cu Domnul în Scripturi mărturisitori ai Săi. Voiește Domnul să facă din oameni nu numai case ale Sale, ci și ucenici să-Și facă, și cu ei să-Și facă venirea Sa, căci este Scriptură scrisă că Domnul va veni, că Domnul vine, și iată-L că vine cuvânt nou pe pământ între oameni ca să stea cu ei și să-i ferească pe cei aleși ai Săi de ceasul ispitei ce va să vină pe pământ spre încercare mare.

Omule, numai Domnul te poate ocroti! Iată-L venind în ajutorul tău plin de putere, plin de milă și de cuvânt mângâios! Pe vremea lui Noe a venit puterea Lui peste Noe și a făcut arcă Noe și a salvat Domnul din ape pe cei credincioși Lui, puțini, puțini de tot printre cei răi de pe pământ atunci. În vremea

aceasta El Însuși vine, și vine tainic, vine învăluit în cuvânt, dar omul se dă prea mare, prea înțelept, prea deștept și se taie în Scripturi ca în sabie, înțelegându-le după socotința omenească sau neputând să le deslușească pe ele. O, vine Domnul pe pământ îmbrăcat în cuvânt și citește în Scripturi ca să le deslușească și să le înțeleagă omul. Nu este om mai fericit pe pământ acum ca și cel ce Îl aude și Îl primește pe Domnul cu credință mare, în prag stând ca să-L primească și să-și înnoiască credința și fapta cea pentru venirea Lui. Amin.

În cor de Duh Sfânt noi, ucenicii și ucenițele Lui, cei de acum două mii de ani, mărturisim că Domnul, Cel înviat dintre morți, Care a stat cu noi după înviere învățându-ne toate și dându-ne pe Duhul Sfânt, Care ia de la El și învață omul, El este Cel ce vine acum în zilele acestea cuvânt pe pământ. Suntem în nor cu Domnul și așa grăim vouă, căci scris este: *«El vine cu norii, însoțit de sfinții Săi»*. Iar vouă, celor adunați la izvorul Său de cuvânt, vă mărturisim ceea ce am văzut și am auzit și ceea ce auzim și vedem acum. Vine Domnul! El este Cel ce vine pentru voi cuvânt. N-am fost nici noi iscușiți să vedem și să înțelegem bine venirea Lui atunci, dar L-am iubit fierbinte mulți dintre noi, și s-au vărsat râuri de har peste noi pentru că Îl iubeam pe El fără de liniște în iubirea din noi. Nu este iubire mai dulce pe pământ ca și iubirea de El. Cei ce am iubit omenește până să-L cunoaștem pe El, L-am iubit apoi pe El cu credință și cu credincioșie. Ca flacăra cea mai vie, care arde trupul omului până în adânc, așa s-a mistuit în noi iubirea de El, iar suferința după El când a plecat la Tatăl pentru noi, nu este suferință pe pământ ca și aceea pe care am dus-o noi apoi în noi și am purtat-o după noi pe unde umblam cu vestea Lui, și se mâna din loc în loc în noi suferința aceea, de parcă vântul cel mai iute ne lua și ne purta și ne dădea ca să-L avem pe El din Tatăl apoi și să-L dăm peste tot cu vestea Lui. Nu ne mai gândeam unii la alții, ci numai la El fiecare, căci El trăia și ardea în noi, așa cum ne-a promis, dorind și spunându-ne pe când era cu trupul cu noi: *«Eu foc am venit să arunc pe pământ, și cât aș vrea să se aprindă el acum!»*.

O, frați mai mici ai noștri, focul acela a căzut peste noi din El, foc care mistuie omul și tot răul din el, ca să fie omul casă lui Dumnezeu, casă nouă pentru Domnul. Casa Lui am fost noi după ce L-am cunoscut. A luat Domnul foc în noi pic cu pic până ce a ars de tot în noi omul cel vechi, și S-a făcut El flacăra în noi, și ea ne mâna din loc în loc și puteam pentru El, iar El putea pentru noi apoi, și minuni nenumărate se presărau pe pământ prin El ca să mărturisească pentru El, iar noi eram martori. Păream oameni obișnuți între oameni, dar eram focul Lui cel aprins pe pământ, iar cine vedea aceasta, gata, se și năștea de sus și se făcea fiu al lui Dumnezeu între oameni, foc al Său pe pământ. O, pe pământ sunt numai fii ai oamenilor, și dintre ei ia Domnul să-Și facă fii ai Săi. Focul pe care l-a pus El în noi ca să ia foc în noi îl dăm acum și noi celor ce vor să fie asemenea Lui așa cum noi am fost și suntem. Suntem cei vii, căci suntem fiii Celui viu prin înviere. Lumea de pe pământ stăruie la noi ca să mijlocim la Domnul pentru ea, că suntem cei vii ca și El.

O, fii ai oamenilor, înțelegeți voi că suntem cei vii atunci când voi ne cereți vouă pe noi mijlocitori prin graiura voastră cu noi? Vă îndemnăm pe voi să mergeți în cete-cete la cei ce s-au așezat peste voi în nume de învățători ai mântuirii voastre cea de la Domnul și să-i întrebați de Domnul și de voi și de Scripturile cele de apoi și de Duhul Sfânt Mângâietorul, Cel promis de Domnul că vine pe pământ, și să vi le arate ei pe acestea, căci s-au pus vouă învățători. Fiți curajoși în credință

și prin credință, căci dacă vă lăsați necunoscători și neștiutori, vine peste voi fără de veste ceasul ispitei pentru cei ce nu veghează. O, ascultați de cuvântul ucenicilor Domnului, căci vă grăim vouă. Fiți cuvânt, fiți purtători de sfințenie, și nu vă veți lepăda de Cel ce grăiește vouă din ceruri, căci sfințenia vă ajută să-L cunoașteți. O, e mare războiul prin cele ce nu se văd ale lui! O, e vreme de îndemnare la luptă prin sfințenie și prin credință și prin rugăciune, căci satana e îmbrăcat pe deasupra cu haină de sfânt și lucrează cu ascundere mare așa cum numai el lucrează, iar ascunderea este întuneric. Treziți-vă! Vrăjmașii sunt îmbrăcați în haine de oaie și vor fi descoperiți de sub haina lor, căci vine lumina, și Domnul scurtează zilele de întuneric, le scurtează pentru cei aleși ai Săi, precum este scris prin însuși cuvântul Său cel de acum două mii de ani rostic ca să fie împlinit peste cei ce vor fi salvați de El. Sfințenie cu duhul și cu trupul, post cu strigare la Domnul, credință și nădejde și multă iubire, pe acestea le hărăzim vouă tuturor. Arme cerești sunt ele. Pe ele le-am purtat și noi când Domnul ni le-a dat pentru biruință, când Domnul ne-a îmbrăcat întru El ca să fim ca El, biruitori să fim și nu biruiți, și am fost așa cum El a spus, biruitori am fost, și suntem acum lângă El. Amin.

O, Doamne mare în cuvânt, așa am lucrat și noi în ziua noastră de serbare între ai Tăi de azi pe vatra neamului român. Ajută-i pe ei să fie mai mult decât noi! Dă-le lor frați ajutători sporului Evangheliei Tale celei noi, căci ea este cuvântul Tău cel de azi, cuvânt nou, iubire nouă, Doamne. Amin.

Iar eu, acum, ucenicul Tău cel iubit de Tine, Ioan, intru cuvânt și le spun lor cum le-am spus și ucenicilor de atunci, căci așa le-am spus după ce Tu ai mers la Tatăl: *«Vă scriu vouă poruncă nouă, ca să umblați în lumină, căci întunericul se duce. Iubiți-vă frate pe frate, căci cine zice că este în lumină, iar pe fratele său îl urăște, acela este în întuneric până acum, dar cel ce iubește pe frați rămâne în lumină și sminteală nu este întru el, pentru că întunericul nu orbește ochii lui»*. Le-am dat porunca aceasta, căci altfel de iubire trebuia să arate cel ce a luat din harul Tău cel nou prin noi, ucenicii Tăi. O, eu am rămas lângă Tine până dincolo de cruce, fiindcă Îți eram rudenie, Doamne, dar toți ucenicii Tăi voim acum să ne mărturisim Ție înaintea poporului Tău de azi lipsurile pe care le-am avut pentru întregimea Ta în noi, că stăteam cu Tine și ne învățai atâta de măreț toate, și apoi noi ne duceam din nou și ne împlineam nevoile noastre și căutam să prindem pește mult ca să trăim din munca noastră, iar Tu nu puteai să stai mult cu noi din pricina nevoilor noastre pentru care ne trebuia timp, căci făceam și noaptea zi și pescuiam, iar Tu plângeai însusinat mai mereu, și ne căutai și pe mare, Doamne, în toiul nopții chiar și după ce ai înviat. Ne uităm acum la Tine atunci, căci noi de lângă Tine ne uităm, că veneai lângă noi și ne dădeai cuvântul vieții și întărire peste noi din el, și apoi iar rămâneai însingurat și iar plângeai. Plângeai de dorul nostru, plângeai însingurat. Te mângâiem acum în rana Ta cea de atunci de la noi. O, să nu Te lase singur cei de azi ucenici ai Tăi! O, să nu mai plângi și azi însingurat, Doamne atât de însingurat în toate vremurile! Omul Te înțelege departe de el, dar Tu numai la ușa lui ești și acolo îl aștepti, nu departe, nu, Doamne, nu. O, cine să Te vadă și să-Ți deschidă dacă omul face așa cum făceam și noi de ne duceam la ale noastre griji ale vieții și nu stăteam cu Tine mereu și nu ne dădeam Ție cu totul ca să ne deosebești Tu Ție și numai Ție, fără să mai avem familie și frați și surori și părinți așa cum aveam noi? Vedem acum rana Ta cea de atunci și Ți-o ungem, Doamne, povățuindu-i pe cei de azi ai Tăi să aibă milă de cuvântul Tău cel de ieri și cel de azi și să

stea întru el și să stea ei întru Tine și numai întru Tine, și fericiți sunt și vor fi cei ce vor face cu ei înșiși așa cum Tu ai spus să facă cel ce vine după Tine, fiindcă așa ai spus pentru ucenici: *«Cine nu lasă pentru Mine mamă și tată, frați și surori, soție și copii, averi și ranguri, ba și pe sine însuși, nu poate să-Mi fie Mie ucenic adevărat»*.

Iar acum grăim și noi, Doamne. Iubirea noastră cea arzătoare, iubirea mironosițelor Tale pune-o, Doamne bun, în toate fiicele care s-au făcut după adevăr, și încă se fac lângă ele fiice și mirese ale iubirii de Dumnezeu! Le îndemnăm iar și iar pe ele să fie purtătoare de sfințenie cu duhul, cu trupul și cu sufletul, și în acestea ale lor să ardă iubirea Ta. Noi, ucenicii și ucenițele Tale, nu ne mai iubeam unii pe alții decât ca Tine, decât pe Tine și numai pe Tine, iar unii pe alții ne întăream în iubirea de Tine, uitându-ne unii la alții pentru flacăra din noi cea pentru Tine, cea mărturisitoare, și care lumina de aproape și de departe, Doamne. Am dat de la noi viața cea fără de Tine și am ars pentru Tine apoi și ne-am făcut torțe aprinse în lume și Te-am mărturisit, iar Scripturile Tale de atunci ne mărturisesc cu Tine. Le îndemnăm pe fiicele poporului Tău, și pe toți îi îndemnăm să se poarte cu priviri smerite, cu simțiri cerești înăuntrul lor, și cu dorul după Tine să trăiască pe pământ și să Te împartă de-a pururi prin viața lor trăită întru Tine, și nimic spurcat, nimic întinat să nu caute să aibă în inimi și în simțiri, și purtători de sfințenie mare să fie fiii și fiicele Tale din zilele acestea, că vremea este cu întuneric și este ascunsă și gata să se arate cu întunericul ei, dar sfinții o vor birui pe ea, având în față la război pe Mielul Tatălui, pe Tine, Doamne, căci Tu vei fi Biruitorul, fiindcă așa este scris. Amin.

Voi, toți cei care vă apropiați de izvor ca să învățați viața ce va să fie, nașteți-vă de sus, ca să nu mai fiți de jos, și apoi faceți-vă vase ale sfințeniei, învățând aceasta din Scripturi și din cuvântul cel nou al lui Hristos Cel înviat! Nimic spurcat, nimic întinat în gând și în faptă, nimic trupesc să nu mai rămână în voi, ci numai iubirea Lui și focul ei, care mistuie în voi orice urmă de păcat, pentru ca apoi să fiți făptură nouă, și aceasta este taina pentru care Domnul a venit atunci și acum pe pământ, și omul va fi să fie casa lui Dumnezeu, așa precum Domnul l-a făcut să fie. Amin.

Privire sfântă, purtare sfântă, hăinuță sfântă, iubire cu cuvioșenie și multă lucrare de Duh Sfânt să se nască din voi, fii și fiice ale neamului cel nou, care așează pe pământ popor de sfinți, popor al lui Hristos. Învățați, o, învățați să-L măriți pe Domnul Cel mărit, și așa să-L bucurați, și așa să vă bucurați întru a Sa venire la voi, și nu va fi pe pământ neam care să vă supună, căci Hristos este mare, și are cu El întru venirea Sa cetatea cea de sus a sfinților, oștire fără de număr, și biruiește Domnul. Amin.

Hristos a înviat! Așa salută, Doamne, ucenicii și ucenițele Tale pe cei pentru care Domnul lor a murit și a înviat. Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul, sfârșesc acum sărbătoarea aceasta și cuvântul ei. Eu, Domnul, sunt cuvântul sfinților Mei. Ei sunt oștirea Mea cea de neînvinș, pentru că ei au învins pe pământ, și au ca patrie cerul, patrie de nebiruit. Așa voiesc Eu să fac biruință cu patria Mea cea de azi pe pământ, patria română, țara venirii Mele de azi, căci la ea am venit, fiindcă Tatăl o iubește și îi arată că o iubește.

Hristos a înviat! Eu, Domnul, îmbrățișez și sărut pe poporul cel ce a băut în ziua aceasta de la izvorul Meu de cuvânt. Îl aștept iarăși pe el cu praznic de Duh Sfânt în grădina Mea de întâlnire cu el curând, curând. Bindecuvintez venirea

lui iarăși la izvor și îi voi da lui, și duhul lui va tresălta, căci pe câți cred în Mine Eu îi iubesc și le dau din masa Mea. Amin.

Tot cel ce urăște pe fratele său este ucigător de oameni, iar cei ce iubesc pe frați umblă în iubire și sunt născuți de sus, și Eu îi iubesc și le dau din iubirea Mea, și purtători ai ei îi fac pe ei pe pământ și nu vor fi biruiți, căci Eu îi iubesc, și le dau lor viața Mea. Amin, amin, amin.

20 aprilie/3 mai 2009

Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Domnul trâmbițează pic cu pic scularea celor adormiți. Omul învață de la om, și pe Domnul Îl leapădă. Despre smerenie și mândrie. Credința este izvorul sfințeniei. Mai de preț este un păcătos umilit decât un drept truș. Îndemn la nejudecată. Necredința este hrănită de îndoială, și îndoiala de semeție.

Vine Domnul pe pământ cuvânt și Se vestește venind și cuvântând peste poporul cuvântului Său din mijlocul neamului român. Cete de sfinți și de îngeri vin cu El și se așează să cuvinteze cuvânt de sărbătoare în mijlocul poporului Său cel credincios venirii Lui de ieri și de azi. Amin.

Eu, Domnul, sunt Cel ce Mă vestesc cu coborârea Mea la tine, poporul Meu de azi. Vin cu sfinții, venim purtați de îngeri și poposim cu sărbătoare cerească la fântâna întâlnirii, lucrată de Mine prin cuvânt mai întâi, și apoi așezată aici, în curțile Mele cele pentru poporul Meu de lângă izvor, poporul Meu cel de azi, pe care Mă sprijin Eu cu lucrările Mele cele pentru venirea Mea pe pământ la om, popor pe care Eu Mi-l iubesc cu iubire mare și Mi-l ocrotesc cu grijă dumnezeiască pentru ca să-l am și să Mă sprijin cu el în bucurii și în dureri, în lucrul Meu și în odihna Mea. Amin.

Pace ție, poporul Meu de lângă izvor! Poposesc cu masă de cuvânt pentru sărbătoarea fântânii întâlnirii și care are de la Mine înger ocrotitor pe femeia samarineancă, pe cea cu care Eu, Domnul, am stat de vorbă la fântâna lui Iacov, de am făcut din ea apoi apostol vestitor venirii Mele celei de atunci de la Tatăl la om, crezut de cei ce știau din Scripturi că voi veni pe pământ pentru salvarea omului. O, fiilor, în această sărbătoare trebuie cănuțe și bănuțe la fântână pentru sfinți și pentru Domnul lor și al vostru, și în mare taină Domnul stă cu sfinții Lui și cu voi și vă dă din Duhul Lui, iar voi să luați și să împărțiți la cei ce beau din izvorul Meu de cuvânt și la toți oamenii care nu-și dau silința să creadă și să se facă fii ai lui Dumnezeu prin credință și prin iubire și prin jertfire pentru venirea Mea pe pământ, că e vremea venirii Mele pentru vii și pentru morți, iar cei din morminte aud și se mângâie la glasul Meu cel plin de înviere și de ușurare pentru ei, fiindcă această lucrare de cuvânt este pentru învierea morților mai întâi, și este pentru ridicarea din păcat a celor ce sunt în trup și care nu se uită spre cer până ce Eu, Domnul, nu-i strig pe ei ca să vadă și să strige din dureri la Mine și să-i ridic Eu apoi așa cum am ridicat-o pe femeia samarineancă în ziua când M-am întâlnit cu ea la fântâna lui Israel.

O, ce mare ușurare, ce multă mângâiere pentru cei adormiți cu trupul este lucrarea cuvântului Meu de peste tine, poporul Meu de azi al cuvântului Meu! Pentru ei nu mai este alt ajutor decât cuvântul Meu cel din zilele acestea și tot ce se ridică spre Mine de la voi pentru pomenirea lor, așa cum Eu v-am învățat să-i pomeniți pe ei, pe toți, de la Adam și până la venirea Mea născuți pe pământ și așezați apoi în așteptarea învierii lor prin Mine, Cel înviat din morți pentru fiecare om și Cel ce trâmbițez acum pic cu pic scularea lor, căci este scris în

Scripturi să audă cei din morminte glasul Meu și să se scoale spre răsplata lor, bună sau rea, dar Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să ușurez plata păcatelor omului și să dau mângâiere celor adormiți, căci mai mult decât cei vii aud cei adormiți glasul Meu de azi și se adună lângă izvor și sunt fără de număr și se pregătesc pic cu pic pentru ridicarea lor, și mulți din ei vor mărturisi lucrarea Mea de ieri și de azi, așa cum a fost și acum două mii de ani, când Eu M-am ridicat dintre morți, și cu Mine s-au sculat mulți și au mărturisit, adevărind ei dumnezeirea și învierea Mea, ca să rămână cu oamenii credința că Eu sunt Cel ce sunt și că sunt viu în vecii vecilor, precum este scris.

O, aș sta mult cu tine în cuvânt în ziua aceasta, poporul Meu, și te-aș învăța, tată, mereu, mereu te-aș învăța, iar cel mai mult te-aș învăța să iubești învățătura, căci dacă n-o iubești, înveți de la tine, din mintea ta, și nu e bine așa pentru om, ci e rău pentru el aceasta, și e fără Dumnezeu cel ce nu ia de la Dumnezeu pentru el. O, să nu te sature de statul Meu cu tine, fiule. Eu dacă stau cu tine ce altceva ar fi să fac decât să te învăț mereu, să te îndemn mereu întru cele ce sunt de sus pentru om pe pământ? O, tot așa fac și oamenii peste oameni, dar omul ia din el și dă altui om, și se hrănește om pe om cu cele din om, bune și rele, și așa se petrece vreme după vreme mereu cu omul, căci după ce omul a căzut din binele lui cel de la Mine hărăzit lui la facerea lui, nu s-a mai lepădat apoi de sine, ci M-a lepădat pe Mine mereu, căci așa s-a învățat omul să facă încă de la începutul lui. O, și când îl aud că are de la Dumnezeu în el minte și daruri, Mă frâng sub jalea Mea cea de la om și stau mic sub mintea lui și n-am pași spre el, și nici el spre Mine n-are, și jalea Mea e mare de la om, și Eu mult de tot te-aș învăța când vin să-ți grăiesc în sărbători, poporul Meu, măcar în sărbători, tată, căci cel ce nu învață de la Mine învață de la el și de aceea moare omul, moare mereu omul, și Eu plâng și tot plâng pentru om și de la om și n-am mângâiere în jalea Mea.

M-am întâlnit la fântâna lui Israel cu femeia samarineancă și am stat de vorbă cu ea pe pământ ca și în cer, nu ca pe pământ, și am ajutat-o să știe cum să grăiască cu Mine și apoi să Mă cunoască prin grăierea Mea cu ea, și i-am grăit ei în pilde și i-am dat putere să înțeleagă, căci avea în ea credință în Mine și în venirea Mea, și de aceea i-am hărăzit Eu întâlnirea Mea cu ea la fântâna aceea și nu oriunde întâlnire, și i-am spus ei că cel ce bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta niciodată, iar ea Îmi cerea să-i dau.

O, poporul Meu, cel ce ia de la Mine învățatură, acela nu mai însetează după păcat, și așa am făcut Eu cu samarineanca cu care am grăit la fântână atunci. I-am dat apă, i-am dat cuvântul Meu, și cu el am adăpat-o pe ea, și duhul cuvântului Meu a cuprins-o pe ea și a făcut credința ei trează și s-a dus ea apoi cu credință și a trezit spre Mine cetatea ei și M-au cunoscut samarinanii că Eu sunt Mesia Cel trimis de Tatăl, precum era scris în Scripturi să vin. O, așa Mă descopăr și azi celor cu care grăiesc în zilele acestea pe pământ. Ca și samarinencei îi grăiesc și azi omului și îi dau să bea din apa Mea, căci am venit pe pământ să-i dau omului să bea de la Mine și să nu mai bea de la el, că dacă tot de la el bea, nu mai ajunge să Mă cunoască și să Mă vestească și să Mă urmeze apoi până în cer, așa cum samarineanca M-a urmat de la izvorul lui Israel și până sus, în cer.

O, fiule învățat de Dumnezeu, să ia omul de pe pământ povața Mea de peste tine și să dorească după învățătura Mea, după apa Mea! Le-am spus într-o zi celor prin care-Mi fac venirea Mea în cuvânt, le-am spus despre smerenie și despre

mândrie, ca să se știe ce fac acestea în om. O, fiule, învață de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima fiindcă sunt Dumnezeu, și așa voiesc să fie și omul, ca Mine voiesc să fie și el, și apoi să Mă bucur de el, de cel ce seamănă cu Mine, căci omul nu se bucură de propășirea altui om, și acela este un om bolnav dacă face așa. O, fiule, o, tată, să nu-ți faci loc peste nimeni, dar să-ți faci loc în toți! Aceasta este ceea ce-ți face ție bine și la toți cei din jurul tău. Aceasta este smerenia care-l face frumos și scump pe om. Dacă omul nu are smerenie, atunci el are mândrie, și aceasta este ceea ce stă împotriva smereniei, iar dacă el nu are mândrie, atunci are smerenie, și aceasta este ceea ce stă împotriva mândriei, și așa trebuie să știi tu, omule, că Domnul vine la tine și-ți spune ție ca să știi așa.

O, poporul Meu, a avut smerenie în ea samarineanca și de aceea a avut în ea darul credinței, iar Eu am ieșit în calea ei și i-am dat din apa Mea, din învățătura Mea. Iat-o pe ea în ziua aceasta la izvorul fântânii întâlnirii, însoțită de mucenici și de mucenițe, de mărturisitori și de apostoli în grădinile Mele de azi, iar Eu, Domnul, în mijlocul lor, și toți cu tine la masa Mea de cuvânt, grăind samarineanca cu tine dintre sfinți, poporul Meu.

O, binecuvântată să-ți fie ție grăirea cu poporul Meu de azi, muceniță mărturisitoare. Eu, Domnul, îți fac intrarea la masa Mea de cuvânt în ziua ta de serbare, și vei fi ca și Mine, cu duh de învățătură peste poporul Meu și peste om. Amin, amin, amin.

— **M**ărire multă se cuvine Ție, Doamne, că minunat ești Tu întru sfinții Tăi și între ei apoi în cer și pe pământ! Întâlnirea Ta cu mine la fântâna lui Israel atunci mi-a dat cuvântul Tău cel plin de Duh Sfânt și m-a cuprins în Tine Duhul Sfânt, Duhul Tău, Doamne. Grăiesc poporului Tău de azi despre Tine și despre mine, iar el să audă și să învețe.

Eram tot o neputință, biata de mine, o, fiilor ai Domnului azi pe pământ, dar aveam în mine o credință frumoasă tare, și cu ea așteptam venirea lui Mesia, după cum știam și credeam din Scripturi, și într-o clipă Domnul m-a făcut apostol al Său, trimițându-mă să fac aceasta, ca să-L vestesc pe El venit pe pământ, Mesia Cel trimis de la Tatăl la om. O, întregiți-vă credința, că numai și numai prin credința omului a putut Domnul în toate vremile cu lucrările Lui. Nu așteptați să fiți sfinți ca să-L urmați pe El și ca să-L ajutați să vină, ci credeți în El, iar El vă va face apoi asemenea Lui așa cum m-a făcut pe mine, și apoi eu m-am dus și L-am vestit pe El la toată casa mea, la toată cetatea mea. Am plâns apoi mereu cu teamă de plata păcatelor mele, și aceasta venea de la harul Lui spre mine, și m-am prins cu toată credința de El și de mărturisirea Lui, și am plătit păcatele mele ispășind pe pământ prin chinuri mucenicești, eu și toată casa mea, și am fost apostol al Său, mărturisindu-L pe El ca un mucenic al numelui Său.

O, căutați cu dor spre El, voi, fii ai oamenilor, ca să vă ierte El vouă păcatele trecute! Veniți spre izvorul cuvântului Său de azi și învățați din el! Nimeni nu se poate sfinți până nu crede mai întâi, iar cel ce nu se sfințește este cel ce nu crede în El. O, nu vă bateți joc, nu râdeți de cei păcătoși, căci veți cădea mai rău ca ei, dar de cei plăcuți Domnului nicidecum să nu râdeți cu ocară, că veți suferi nemângâiați, căci harurile Domnului sunt de nebănuț și nu știți unde-Și poate face El sălaşul între voi! O, mai mult prețuiește la Domnul un păcătos umilit, care-și vede neputința sa, decât un drept trufaș, care vede păcatul semenului său, disprețuindu-l pe el fără să cunoască iubirea și lacrima din el și smerenia, care vin din umilința inimii lui, duioasă și durută pentru neputința sa, așa cum și eu am fost pe

pământ, iar Domnul le-a spus oamenilor: «Nu judecați mai înainte de Domnul!», căci fiecare om este într-un fel judecat, după cum este inima lui, bună sau rea în el. O, învățați să vă rugați, și veți vedea harurile Domnului ajutându-vă pe voi! Rugați-vă dimineața, rugați-vă seara, rugați-vă la miezul nopții și ziceți cu suflet plâns, cerându-l pe îngerul cel păzitor să vă ajute și spuneți-i lui așa: *o, îngerul meu cel bun, înger al vieții mele, ridică-mă din păcat, căci sunt slab, sunt om neputincios, iar tu îmi ești ajutător și ocrotitor și îngrijitor. Ajută-mă ca să nu pier, căci păcatul mă biruiește; ridică-mă de sub el pe mine, cel căzut, cel urmărit de pieire, și dă-mi mereu mâna, pentru numele cel mare al lui Iisus Hristos, Care iartă păcatele lumii după mila Sa când omul se umilește pentru neputința sa. Amin.*

O, învață-i, Doamne, în ziua mea de pomenire așa cum și pe mine m-ai învățat, iar eu primind, Tu m-ai umplut atunci de harul Tău. O, întoarce-i la credință pe cei ce dau să sară din bărcuța Ta cea cu fii în ea și învață-i pe ei să nu învinuiesc, să nu se dezvinovățească învinuind, căci cel ce învinuiește cade. Învață-i să ierte, învață-i să iubească și să creadă, căci credință cauți Tu la om, ca să-i dai lui apoi salvarea așa cum mie mi-ai dat-o când atât de blând și de cald Te-ai purtat cu mine pentru credința mea în Tine! M-ai învățat atunci să beau din apa Ta ca să nu mai însetez, și mi-ai dat putere să fac așa și să Te porți apoi cu mine din loc în loc și să Te așez eu în oamenii din cetatea mea, și Te-am slujit pe Tine apoi, și fericită am fost în lucrul meu cel pentru Tine și în suferința mea apoi, prin care Te mărturiseam. Mărire mare să-Ți dea poporul Tău de azi în mijlocul lui, și dă-le mângâierea Ta celor zdrobiți între ei sub lovituri, căci necredința este hrănită de îndoială, iar îndoiala vine în om de la semeție, și apoi acel om asuprește prin duhul semeției lui, prin neînțelepciunea lucrărilor lui mai înainte de Tine, Cel ce știi să lucrezi peste cei păcătoși și peste cei drepti, dar cei mai drepti sunt cei credincioși, Doamne, și nu știe omul nepriceput cine sunt dreptii Tăi, cine sunt cei ce Te iubesc. Slavă Ție în cuvântul Tău cel plin de har, și bucurie mare sfinților Tăi în ziua mea de serbare, căci am poposit la fântână și am băut din ea cu sfinții Tăi și tainic stăm la masa Ta de cuvânt cu Tine în mijlocul poporului Tău de azi! Pace Ție, o, Doamne, și la toți cei îndurați pentru Tine, și apoi pace peste fiii și fiicele poporului Tău! O, să învețe fiii și fiicele poporului Tău înțelepciunea cuvântului Tău de azi, care spune: fiule, să nu-ți faci loc peste nimeni, dar să-ți faci loc în toți, că aceasta este smerenia care-l face frumos și scump pe om. Amin.

O, învățați de la Domnul, învățați de la sfinții Săi în zi de învățătură, fii și fiice ale școlii de sus pentru voi! Iubiți pacea, și de la Domnul s-o luați pe ea în voi și între voi, și veți învăța de la El smerenia Sa. Amin.

Binecuvintează, Doamne, intrarea și ieșirea sfinților Tăi, căci cu Tine venim, Tu ne ești calea și Tu ne ești mângâierea, și ești Cel veșnic, și acolo unde ești Tu, acolo suntem și noi, sfinții Tăi. Amin, amin, amin.

— **P**ace vouă, celor din cer veniți cu Mine și cu duhul mărturisirii! Pace vouă, și pace poporului Meu de pe pământ! E multă nevoie de pace pe pământ și în mijlocul poporului Meu de azi, și e mare taină pacea Mea cu el, căci diavolul s-a încordat cu tărie asupra lucrării venirii Mele cuvânt pe pământ și dă să-Mi culce la pământ pe cei ce stau la masa Mea.

O, poporul Meu, să fii statornic în credință, tată, că vremea e cu mare cutremur peste tine și e vreme de purtat doliu după cei ce dau să cadă din bărcuța Mea, din dragostea Mea

cea pentru om, căci am venit de la Tatăl la om cu bărcuță de salvare, dar omul e ca omul și nu dă să asculte când îi cer lui aceasta, că zice că poate el sau că pot Eu pentru el dacă el nu ascultă, o, și nu-Mi cunoaște pașii când vin spre el ca să-l sprijin, așa cum în toate vremile am făcut când i-am dat omului viață și cale pentru el pe pământ, și apoi spre cer.

O, poporul Meu, dau să fac această colină de la izvorul Meu cale a Mea spre oameni, și a oamenilor spre Mine, și de aceea cer ascultare, tată, că în cer e mare ordine, și tot așa și în locurile Mele cu tine să fie, și nu tot ca pe pământ să fie cu tine. O, frumos va fi pe colina Mea cu tine, și dau să Mă apropii cu voia Mea, dar Îmi trebuie iubire și ascultare ca să poată poporul Meu cu Mine și pentru Mine, însoțit de îngeri, tată, în zilele acestea de lucru al Meu pe pământ, căci Eu atrag la Mine sufletele noi, fiindcă voiesc să am mai mult decât omul, mai frumos decât omul să am Eu.

Toată împotrivirea care se scoală să-Mi stea în cale Eu o voi domoli, și prin lacrimi vom merge și nu vom sta, tată, iar voi, cei ce plângeți pentru Mine și cu Mine, ștergeți-vă lacrimile, pe care Eu vi le văd mereu, și mângâiați-vă sub greu și sub grăirile de rău de peste voi de la cei ce s-au întors și dau încă să se întorcă cu spatele la Mine și la voi, și căroră Eu le ridic ce le-am dat dacă așa fac ei; le ridic credința și iubirea și înțelepciunea cea de sus dacă ei nu le-au vrut pe acestea pentru slujirea Mea cu ei și a lor cu Mine, prin izvorul Meu de cuvânt și nu altfel, căci cei ce se întorc cu spatele sunt răzbuunători apoi din pricina împietririi care cade peste ei pentru învârtoșarea credinței lor, tată, că iată lacrimă apăsătoare pe Duhul Meu, că am rugat prin servii Mei pe un sufletel care știa și iubea lucrarea Mea cu voi și care trăgea cu voi cu inima din el, și l-am rugat cerându-i un ajutor, și n-a voit să Mă asculte, de teamă că vă ascultă pe voi și nu pe Mine, și a fost pus așa la cale de către cei ce nu Mă mai vor peste ei, și l-au îndemnat să stea cu spatele la rugămintea Mea de peste el, iar Eu M-am îndurerat adânc și am lăcrimat mult în cer și pe pământ, și am coborât în voi această durere, copiii purtători de dureri pentru Dumnezeu, și iată ce spun Eu acum: așa voi lucra și Eu pentru cei ce-Mi arată spatele când Eu îi rog pe ei pentru un păhăruț de apă pe calea Mea cu voi. Precum M-au ajutat ei pe Mine când le-am cerut, tot așa îi voi ajuta și Eu pe ei, iar măsura aceasta fiecare și-o face, și nu Eu. Amin.

O, nu știe omul ce înseamnă o împotrivire mai ales când sunt Eu sub vălul cel tainic când ies în calea omului ca să-i încerc iubirea și dăruirea și inima ei! Așa îi voi da și Eu lui, celui ce se împotrivesc să-Mi dea când îi cer, și unul pentru altul vom lucra la fel. Așa cum Îmi dă Mie omul, tot așa Mă voi purta și Eu cu el, căci așa Mă învață el să fac, și sunt Domnul dreptății. Amin.

O, nu vă îngrijiți voi, fiilor, nu, tată, nu. Eu pentru lucrul Meu cu voi vă sprijin tainic, tată, și-Mi fac loc lângă voi cu tot ajutorul Meu și-Mi netezesc calea de toată împotrivirea omului, că am voit și voiesc de mult să-Mi fac frumos și tot mai frumos pe locurile Mele cu voi, sfințite de cuvântul Meu pentru slava Mea, dar necredința omului Îmi stă împotriva și Mă apasă împotrivirea lui când Eu nu știu cum să mai fac să-Mi rostesc cuvântul și să-l pot împlini apoi prin toată strămtorarea de credință și de ascultare de la om. O, Eu n-am voit nici până acum să cadă sub pedeapsă cei ce au lovit în slava Mea și nu în voi pe calea Mea cu voi prin toată vremea Mea cu voi, dar hula și necredința și îndoiala se fac tari în cei tari prin ele și apoi se fac faptă cu pedeapsă pentru cei ce lovesc așa, și uitați-vă înapoi cum și-au agonisit aceștia durere și pieire mulți dintre ei.

O, cine să mai fie ca samarineanca, tată? Cine mai crede ca ea în zilele acestea, cunoscându-Mă așa cum M-a cunoscut ea la fântâna lui Israel și ascultându-Mă așa cum i-am spus Eu și umilindu-se ea atât cât umilința s-o facă pe ea apostol mare al lui Hristos într-o clipită peste cetatea ei? Acum iată ce greu Mă ascultă omul, că zice că nu sunt Eu, și zice că samarinecei M-am arătat în trup. O, dar acum sunt în duh, și am spus atunci că Mă duc la Tatăl, iar cel ce va păcătui asupra Duhului Sfânt, Care iese în calea lui ca să-i încerce credința, acela își atrage luiși ceea ce Eu am spus pentru acest păcat. Amin.

O, poporul Meu, nu uita povața Mea de azi! Să nu-ți faci loc peste nimeni, dar să-ți faci loc în toți, că aceasta este smereția care-l face frumos și scump pe om! Dă-Mi Mie loc, tată, fă-Mi Mie cale, nu ție, căci Eu sunt calea, numai să vrea să Mă cunoască și să Mă primească omul! Eu voi fi pentru tine mereu, poporul Meu, și-Mi voi croi cale pentru tine și cu tine, tată, că numai Eu sunt Cel ce aduc ție bine, iar tu să fii cel ce ascuți ca un copil al Meu, și vei fi împărăția Mea, iar Eu voi fi patria ta, patria celor mici, celor ce iubesc să fie copilași, patrie din cer pe pământ pentru cei ce se fac cerul Meu, odihna Mea pe pământ, împărăție de veacuri așteptată și dorită să fie, iar Eu, Domnul, și cerul Meu de sfinți și de îngeri vom împlini, și voi fi pe pământ curând, curând cu patria Mea, cu împărăția Mea și voi lumina cu ea de aproape și de departe, și ea este făptura cea nouă în om, Dumnezeu în om, în mulți și cât mai mulți, și vor fi ei patria cerului pe pământ, patria care vine, patria cea de sus. Amin, amin, amin.

4/17 mai 2009

Praznicul Înălțării Domnului

Duhul rău bate cu strămtorare peste lucrarea Domnului. Neascultarea aduce ispite și durere. Strigare și îndemn pentru umilință. Omul nu poate purta nemulțumirea altui om și fuge de durere. Fericiți cei ce nu se smintesc întru Domnul și întru lucrările Lui!

Pace ție, poporul Meu! Sunt Domnul. Ca un grădinar care-și îngrijește grădina, așa vin Eu la tine și așa te îngrijesc. Cei ce nu cred, cei ce nu mai cred în coborârea Mea la tine cuvânt, aceia împrăstie necredință și moarte peste cei slabi din lucrarea Mea și peste cei dezrădăcinați din ea, din lucrarea Mea cu care stau de peste cincizeci de ani cuvânt în mijlocul unui popor, care se naște și moare, căci credința nu este a tuturor, și moare omul cu credința după ce se naște din acest cuvânt sfânt și făcător de om nou, acum, la sfârșit de timp, când totul, totul moare sub mreaja lepădării de credință, pe care Eu am vestit-o de mult că vine, și l-am vestit pe poporul Meu mereu să vegheze cu mare trezie ca să nu fie mușcat de acest șarpe, care se preface în fel și chip ca să nu-Mi lase Mie omul, și să-l facă să-și piardă mintea și inima cea de la Mine și să rămână cu a lui, cu mintea lui cea rătăcitoare, care vine de la iubirea de sine în om.

Pace ție, poporul Meu! Încercările grele să nu te ofilească, tată. Eu vin prin mare strămtorare și-ți pun apă la rădăcină și te învioresc pentru ca să poți, pentru ca să crezi în Mine că sunt cu grija de tine, tată, și pentru ca să pot Eu cu duhul cuvântului Meu peste pământ. Duhul cel rău, care nu poate îndura lucrarea Mea de peste tine, și pe tine, o, iată, bate acum cu strămtorare peste lucrarea Mea, din vreme în vreme bate, căci neascultarea celor ce s-au dat Mie în vremea cuvântului Meu de azi aduce furtună peste mersul Meu cel greu, aduce strămtorare și jale, durere și îngrijorare, dar fericiți sunteți voi dacă răbdați cu credință, fiilor, căci omul nemulțumit și neliniștit nu

știe ce face, și trebuie să răbdăm, tată.

O, copii care Mă sprijiniți ca să vin cuvânt la poporul Meu de ieri și de azi și la omul care ia de la voi cuvântul Meu! O, tată, suferiți în tăcere, tată, ca să nu-i fie greu poporului Meu cel mic de la suferința voastră așa de grea de dus. Ascundeți-vă lacrimile în taină și faceți din durerea cea de peste voi nădejde pentru cei mulți, care sunt în curțile Mele slujitori și îngrijitori, și pentru cei care se strâng să ia viață din viața cuvântului Meu când Eu vin cuvânt în sărbători. N-am cum să vă mai șterg lacrima, tată. Stați mai deoparte cu ea, iar când ochii vi se mai zvântă mângâiați, mângâiați pe poporul Meu, că Eu nu vreau și nu pot să rămân fără popor, dar vrea satana aceasta. O, să nu vă fie greu să intrați sub vină și să stați smeriți sub ea ori de unde vine ea peste voi. Nu deznădăjduiți, tată! Eu nu vă pot feri de lovituri, fiindcă ele umblă acum cu multul, și de peste tot se năpustesc peste voi, și pe furiș lucrează ele înspre voi, dar aplecați-vă capul și fiți mari cu răbdarea, că durerea voastră e mare și apasă nemilos peste puterea cu care o purtați. Eu însă nu vă las, și stau cu voi sub durere și sub tăcere și sufăr cu voi ca un Dumnezeu, și nu suferiți singuri, iar voi gândiți-vă la Mine și la mersul Meu, că nu voiesc să-Mi stea din lucru lucrarea venirii Mele, pe care o duc cu voi, și pentru care Eu vă prețuiesc, tată. În toți cei care M-au purtat în vreme pe pământ Eu am putut mult de tot, și i-am numit pe ei prietenii Mei cei credincioși. În tot poporul Meu de până acum, timp de cincizeci de ani, nimeni n-a putut ca și voi să stea mic și plin de iubirea și de înțelepciunea Mea și de răbdarea Mea ca și voi. O, tată, cine vrea să-Mi clatine de pe cale cu Mine poporul Eu nu-i pot sta în cale, cum n-am putut nici după plecarea trâmbiței Mele Verginica să stau în calea celor răzvrățiți, care Mi-au căzut de pe cale poporul pentru care am trudit, dar am rămas în toate încercările cu cei credincioși, și cu ei Mi-am făcut iarăși cale prin vreme, și n-am făcut altfel în vremile Mele cu omul. Grăiesc cu voi, căci cu voi are ce are duhul cel rău, care lucrează prin cei îndoielnici și nemulțumiți, dar Eu le spun acestora așa: cine vrea să iasă el bine, iar voi să ieșiți rău, acela uită mai întâi de păcatele lui, pentru care Eu, Domnul, am închis ochii și am tăcut adânc, din iubire pentru ei, și iată-i, ei acum n-au milă de mersul Meu, de lucrarea Mea, de vreme ce au dat și dau să lucreze cu atâta lipsă de înțelepciune de sus, dându-se ei drept pășători pentru lucrarea Mea, dar nu așa lucrează un om care are în el Duhul Meu. O, să se uite la Mine cel ce dă să facă el, și să vadă acela cum am lucrat Eu pe calea Mea cu omul, cale plină de ispite și de pânda diavolului ca să-i zdrobească el pe cei aleși ai Mei. O, tată, e de mers cu crucea în mână, nu la gât, și să prinzi de ea busuic și să-l înmoi mereu în aghiazmă și să dai mereu pe tine și în jurul tău și pe cale și de jur împrejur, și fum de tămâie să porți cu tine, și pe loc, și pe cale, și duh de rugăciune ca flacăra să rostești pentru spulberarea duhurilor rele, care izbesc în lucrarea Mea și în cei credincioși Mie în poporul Meu. Nu numai o dată în zi să stropești cu apă curățitoare și sfințitoare și cu tămâie plină de rugăciunea ta, căci iată, neascultarea celor ce n-au ascultat așa cum am spus Eu să asculte cel miluit de Mine, aceasta aduce peste lucrarea Mea și peste locurile Mele cu poporul Meu ispite și durere și mănji și putere duhului rău, care nu poate iubi lucrarea Mea și pe poporul Meu.

O, ce greu Mă doare, ce tare Mă doare de la cei neascultători și apoi nemulțumiți în ei! Dacă ei nu știu să zidească, de ce, oare, dau să strice pe cele zidite de Mine? Dacă ei nu știu să sădească, de ce, oare, dau să strice pe cele sădite de Mine? O, ce păcat, ce păcat mare este invidia! O, de unde așa lucrare

a duhului rău în cei hrăniți de Mine cu Duhul Sfânt?

O, fiule care zici că faci și că știi să faci! Dacă nu știi cum trebuie să se facă, nu mai fă, tată, că mai rău strici peste lucrul Meu, peste poporul Meu. Dacă nu știi să te dai pildă celor ce se uită ca să învețe, nu poți să te dai drept sau sfânt, și cu acestea să lovești și să culci la pământ calea Mea spre om. O, de ce faci așa, tată?

Voi, cei care ați plecat de sub binecuvântarea Mea și dați încă să stricați pe cele rămase, umiliți-vă și stați cuminiți față de lucrarea Mea dacă n-ați mai vrut să stați sub ocrotirea ei cea de la Mine, trăgându-vă de sub ea și ducându-vă spre necredință și spre libertatea care vă robește și nicidecum nu vă eliberează, ci vă duce spre cursă, tată.

O, fiule care-Mi faci atâta durere cu mintea ta, cu neascultarea ta, cu nemulțumirea ta acum, o, cât Mă îndurerez tu acum pe Mine, tată! Adu-ți aminte de păcatele tale și umilește-te și tu. Iată, și Eu Mă umilesc sub durerea Mea cea de la tine, la fel ca și cei ce plâng apăsați sub vină cu amândouă mâinile tale mereu, iar dacă tu îți zici drept și sfânt, îți zic și Eu că cei apăsați de tine sub vină acum pentru nemulțumirea ta, nu sunt mai păcătoși ca tine, și iată, Eu, Domnul, Îmi port lucrarea Mea spre om cu ei. Eu îi știu pe ei, te știu și pe tine, și pe toți vă știu, și nu e drept să uiți aceasta, și nici mila Mea nu e drept s-o uiți, și mai bine este să-i scoți de sub apăsare pe cei plini de durere de la tine și să-i îmbrățișezi cu inima curată, tată, spălată și curată, și așa să ungi ranele lor, căci se adună pe lângă ei sfinții și îngerii ca să le pună pe suflet câte un pic de răcoare, că ei sunt plini de iubirea Mea, și au în ei iubire de copil, și nu vatămă iubirea de copil, ci îl mângâie și îl îndeamnă pe om, îmbrăcându-l pe el în dragostea cea de sus, cea pentru Mine, cea care poate pentru Dumnezeu, iar cel ce se smintește nu are de câștigat nimic, ci poate pierde suflete firave, care se dau Mie ca să fie ai Mei pe pământ, și poate strivi fața Mea și mersul Meu prin lume după om, tată. Iată, îi bagi pe ei mereu sub vină pentru nemulțumirea ta, iar Eu Mă așez lângă ei și sufăr cu ei, căci ei sunt purtători de Dumnezeu. O, e bine să aveți grijă unul de altul, dar cu inima curată și cu iubire, tată, și cu înțelepciune pentru această grijă și cu rugăciune sfântă și mereu, căci ispitele nu i-au iertat pe nici unul din sfinții Mei, dar ei au stat cu inima curată, cu mintea curată și au căutat spre Mine și au aflat ajutor, iar tu faci rău că osândești pentru nemulțumirea ta, căci Eu n-am făcut așa cu tine atunci când M-ai supărat și a fost nevoie să te iert ca să te am curat înaintea Mea chiar dacă tu nu Mi-ai cerut, și cu nici un fiu greșit Eu n-am lucrat decât cu înțelepciunea Mea ca să-l păstrez și ca să-l am curat înaintea Mea, căci tu știi că Eu sunt Cel ce am putere să iert păcatele oamenilor fără să cer cuiva sfatul, fiindcă Eu Mă îndur de cine voiesc, și nu sunt nedrept prin aceasta când e vorba să merg Eu și să biruiesc pe pământ prin cei credincioși Mie, și nimeni nu e mai drept ca Mine și ca cei credincioși Mie și puterii Mele pentru om ca să-l scot pe om din moartea sa, căci Eu prin lucrarea aceasta asta fac. O, caută să știi să poți ca Dumnezeu și nu ca tine, căci nimic, nimic fără Dumnezeu nu iese bine, fiule. Amin.

Dar voi, copii care Mă sprijiniți ca să vin și care-Mi sprijiniți poporul, așezați-vă tot mai mult doctori de suflete, căci iubirea și durerea voastră, duse cu greu, s-au făcut păcat în mințile multora din cei ce așa le-a fost împărțit să știe. O, faceți-vă mângâierea celor fără de mângâierea Mea, căci Eu așa am suferit, ca și voi am suferit pentru iubirea Mea, pentru mângâierea pe care o dădeam celor ce știau și alegeau să-i doară pentru Dumnezeu pe pământ, și nu pentru ei. Lucrarea du-

hovnicească împărțiți-o cu cei duhovnicești pe mai departe, dar să nu vă așteptați la nedureri pentru aceasta. Fiți însă sfinții Mei, precum vă este și credința pe care Eu am așezat-o în voi ca să-Mi fie Mie cale și temelie a noii Mele împărății cu omul pe pământ. O, voi nu mângâiați ca să căutați mângâiere pentru voi, ci pentru Mine dați voi să puteți și să-L împărțiți pe Dumnezeu celor duhovnicești cu iubirea din ei, cu trăirea lor cea lăuntrică și plină de dor de Dumnezeu în ei, căci cine-L cunoaște pe Dumnezeu înăuntrul său, acela pe El Îl iubește, iar Eu am avut mulți ucenici și ucenițe plini de căutare, plini de taine cerești și purtătoare de dor mare după Dumnezeu și ziditoare de om înăuntrul omului care dă să plece pe calea cea cu ispite, pe calea cu Dumnezeu pe pământ. E sărbătoarea zilei de înălțare a Mea la Tatăl de lângă ucenicii Mei acum două mii de ani, iar în ziua aceasta Eu cobor la voi ca să vă pun apă la rădăcină, tată, vouă și poporului Meu cel îndurerat. Vă văd de atâtea ori tremurând ca vrăbiuța în laț și nu vă pot ajuta, și atunci vă dau măcar putere să suferiți teama și jalea, care vin peste voi de la cei ce vă învinuiesc, de la cei ce vă disprețuiesc, tată. O, dacă aceștia sunt mai dreți și mai sfinți ca voi, după cum măsoară ei acestea, atunci voi nu sunteți mai păcătoși decât ei, și aceasta le-o spun Eu, nu voi. Batjocura pusă peste obrazul vostru și al Meu, pe ei nu-i doare, și iată, nu vă slobozesc aceștia de sub dureri, căci vi le tot fac, tată. O, am căutat în fel și chip să le dau înapoi ce-au pierdut, să le dau dragostea de voi, ca nu cumva să fie lipsiți de răsplată pentru aceasta, dar ei nu mai pot așa, căci socoteala lor e bătută în cuie și vă chinuie cu ea mereu duhul vostru zdrobit, dar senin la față pentru durerea lui, căci durerea voastră e sfântă, măi tată, și sfântă v-o fac mereu pe ea, dacă inima lor nu vrea ca voi să fiți mai buni decât vă vor ei de păcătoși pe voi, și iarăși spun ca să scrieți cuvântul Meu: dacă ei se știu mai dreți și mai sfinți, voi nu sunteți mai păcătoși ca ei. O, câte neascultări au avut ei, și pe toate voi le știți, chiar dacă ei își spun că nu le știți! Voi însă sunteți cu înțelepciunea Mea, și pentru multe ale lor Eu i-am acoperit cât am putut, dar cât ei n-au putut, Eu n-am mai putut să-i acopăr. O, așa am suferit Eu și după plecarea trâmbeții Mele în cei credincioși ai Mei cu care am mai rămas, și n-au căpătat nimic, nimic cei ce Mi i-au hulit pe ei, căci au crezut că-i hulesc pe ei. O, vai de cei care ca să le crească cinstea lor îi hulesc pe cei credincioși Mie, căci nu capătă nimic cei ce fac așa, ci numai pagubă își lucrează!

O, poporul Meu, o, fiilor ocrotiți de Dumnezeu pentru credința voastră în lucrările Mele de azi! Când regele David cârmuia pe poporul Israel, s-a sculat Abesalom, fiul său, să țină calea poporului care mergea la rege pentru toate nevoile lor și ca să-l tragă pe Israel dinaintea regelui său și ca să se facă Abesalom rege împotriva domniei tatălui său, David, dar a pierit rușinos acest fiu dușman. Când regii de neam străin voiau să-l biruiască pe Israel, a strigat Iosua la Domnul și apoi a zis înaintea poporului: «Stai, soare, deasupra Ghibeonului, și tu, lună, oprește-te!», și s-au oprit soarele și luna până ce Domnul a dat izbânda cea pentru Israel, și a biruit Iosua cinci regi deodată, și a tot biruit apoi pe toți regii ținuturilor din cale, de toți treizeci și unu de regi, căci Dumnezeul lui Israel lupta pentru Israel. Când Valaam a fost pus de dușmani să-l blesteme pe Israel, Domnul Dumnezeul lui Israel a coborât duhul binecuvântării peste Valaam pentru poporul Israel și S-a slăvit Domnul cu Duhul Său peste pământ. O, fiilor, cei ce lovesc în cei smeriți cu inima, cei ce vă învinuiesc pe voi cu dușmănie, despărțindu-se de voi, aceia n-au mai voit binecuvântarea, și ea s-a îndepărtat de la ei, și au iubit prin aceasta blestemul, și

s-au îmbrăcat cu el ca și cu o haină și a intrat ca apa în ei, și ca untdelemnul în oasele lor, căci așa este răsplata celor ce părăsesc pe Domnul. O, regele David striga la Mine: «Ajută-mă, Doamne, ca să cunoască ei că mâna Ta este aceasta! Ei vor blestema, iar Tu vei binecuvânta, căci Tu stai de-a dreapta mea ca să mă mântuiești». Amin.

Eu, Domnul, am grijă de tine, poporul Meu, și de lucrarea Mea cu tine, tată, iar cei ce pleacă de lângă Mine și de lângă tine, întorcându-se la părinții lor cei după trup, în pământul din care au ieșit când au venit la Mine pe vremea credinței lor, aceia sunt rușinați de nestatornicia lor și de drumul lor cu Mine pe vremea credinței lor, căci iată, neascultarea îl trage pe creștin de la Mine; ea, și nu îndoiala sau sminteala îl scoate pe el din planul Meu cel de azi. Farmece și vrăji li se presară în cale acestora, căci n-au voit să stea cu binecuvântarea, iar tu, poporul Meu, ia în mână mereu, mereu cruce cu busuioac, muiate în apă sfințitoare și curățitoare, și stropește-ți calea și unge-ți, fiule, tălpile picioarelor cu untdelemn vindecător și fă-ți semnul crucii toată ziua și toată noaptea pe trupul tău și peste toate lucrurile tale și peste toate hotarele Mele cu tine, și strigă la Mine cu rugăciune ca focul, ca să ard Eu cu ea răul care bate spre tine ca să te muște, iar Eu voi porunci oricărui rău să se abată de la tine și să se destrame cu totul, iar tu să biruiesti ca David, ca Iosua și ca toți binecuvântații Mei, căci tu stai sub binecuvântarea Mea, fiule, așa cum a stat Avraam.

Am spus că împărăția cerurilor se aseamănă cu un pescar care aruncă năvodul în apă și prinde pești mari și mici. Pe cei mici îi dă înapoi în apă, iar pe cei mari îi ia lui, și iată, cad înapoi cei ce rămân mici cu duhul și cu credința, și este ade-vărată Evanghelia Mea cea de ieri și cea de azi.

O, Tatăl Meu scump, o, Tată Savaot, să nu-Mi mai cadă din bărcuță creștini clătînându-se, căci se prăbușesc în afund cei ce se dau jos din ea pe valurile cele atât de ispititoare din zilele acestea!

O, fiilor, ferească-vă Domnul de păcatul judecății de frate și de Dumnezeu! Iubirea de sine face aceasta în om chiar și asupra lui Dumnezeu, darămite asupra fratelui său, și pe care-l iubește numai pentru iubirea de sine și numai pentru ea!

O, fiule nestatornic și neînțelept de sus, nu în tine trebuie să-ți agonisești, ci în Domnul, tată, că altfel nu-ți strângi în veșnicie ca să ai. O, cum să nu plâng Eu cu cei ce plâng pentru Mine și cu Mine când văd că omul nu-și lucrează nimic pentru veșnicie și nici nu vrea să știe ca să învețe aceasta? Ar trebui să Mă crezi tu, cel ce ai iubire de sine, că omul, oricât ar fi el de înzestrat de Dumnezeu prin lucrarea Mea de azi, nu poate să ducă durerea și nemulțumirea altui om, și cade omul acela, căci omul prin firea lui fuge de durere, și când îl doare trupul, fuge la doctor, iar când îl doare sufletul, fuge să-și pună durerea pe alt om, căci așa e omul, fuge de durere, dar cei ce poartă durerea Mea unde să mai fugă de ea când ei știu că omul cade sub durere și fuge ca să scape de ea, căci e slab omul, și iată câți au căzut dacă n-au vrut și n-au putut să ducă durerile Mele ca să nu cadă ei în durerile lor, ca să nu cadă din bărcuța Mea, din Duhul Meu, căci Eu am spus: «Luați jugul Meu, că este bun, și e ușoară de dus sarcina Mea». O, sarcina Mea este dumnezeiască, iar a omului este trupească, pământească, și omul nu e putincios pentru el însuși, și e putincios numai pentru Dumnezeu dacă este putincios, și purtătorii de Dumnezeu sunt cei ce au cea mai ușoară sarcină, căci Eu am spus aceasta, și ei stau înfierbântați pe ilău și se lasă făcuți de dureri. Amin. Iată, nu e bine să-și facă omul dureri, că dacă-și face, se duce și le pune pe alt om, și omul este slab sub dureri.

O, poporul Meu, stai, tată, la adăpost, stai sub binecuvântarea Mea și n-o da de la tine, căci mintea cea omenească îl scoate din Mine pe creștin oricine ar fi el.

O, poporul Meu, înalță-te deasupra necredinței și a nestatorniciei pe cale, căci fericiți sunt și vor fi cei statornici, cei neîndoielnici, și fericiți sunt cei ce nu se smintesc întru Mine și întru lucrările Mele, pe care cu mare greu Mi le port peste pământ și peste om.

O, poporul Meu, nu pot, tată, să grăiesc durerea Mea cea lungă din mijlocul tău, dar te îmbrac cu duhul binecuvântării ca să te ocrotesc în el, fiule. Pace ție! Credința ta în lucrarea Mea să te înalțe până la Mine. Ea este scara care îl aduce pe om înaintea Mea, spre slava Mea cu el și spre bucuria lui cea de la Mine, căci lumea n-are pentru om decât amar, oricât de dulce s-ar lăsa el cu omul cel prins în mreaja lui, în locuri pustii de Dumnezeu și de binecuvântarea cea de sus.

Pace ție, poporul Meu! Strânge-ți lacrima cea tainică, tată, căci izvorul ei te curăță, te înviază, tată, și tu vei putea prin greu, și vom putea, și Eu, și tu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

15/28 mai 2009

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Binecuvântarea Domnului biruie toate piedicile. Căderea în necredință nu are sculare, ci numai răzbunare. Păcatul întărește pocăința și harul ei. Îndemn la neclătinare și răbdare sub cruce. Pacea duhului umilit este duhul păcii sfinte. Îndemn pentru întărirea veghii.

E praznic de Duh Sfânt în cer și pe pământ, iar în mijlocul poporului Meu de azi sunt Eu, Domnul, cuvânt mângâietor și trezitor spre veghe și spre lucrare cu veghe pentru mântuirea cea de la Mine peste tine, poporul Meu, căci tu ai nevoie de Mine și de sfinți și de îngeri acum mai mult decât oricând, fiindcă duhul rău dă să lovească în tine și în Mine, căci cine lovește în tine, în Mine se lovește, căci Eu te ocrotesc cu mare milă, poporul Meu.

O, popor de la izvor, și cu care Îmi port greul pentru ca să hrănesc pe cei ce vin la izvorul Meu de cuvânt, o, Mi-e milă de tine, tată! Am spus la cea din urmă întâlnire cu cei mulți care s-au strâns, am spus binecuvântarea Mea pentru strângerea cea de azi a celor ce vin adesea la izvor și le-am binecuvântat călătoria ca să vină. Duhul rău s-a pus apoi să ne îndurezeze, pe Mine și pe tine, ca să nu mai fie strângerea cea de azi, dar cuvântul Meu cel rostit din vreme își cere împlinirea sa, și am dat de veste să se deschidă porțile grădinii întâlnirii și să vină cei ce vin. O, grea Mi s-a făcut coborârea cuvântului Meu cel din zilele acestea! Binecuvântarea Mea însă răzbește prin toate neputințele care se așează în calea Mea și a ta, dar să nu ne lăsăm biruiți, tată. Voi sunteți familia Mea din zilele acestea și vă prețuiesc, tată. Prețuiți și voi învățătura Mea, iar dacă vreți să nu pierdeți credința în venirea Mea, luptați-vă din răspuțeri să nu vă judecați unii pe alții, fiilor, căci unde este judecată pentru neputințele firii omenești, acolo este cădere în judecată apoi. O, căutați cu mare veghe să nu cadă cineva din învățătura Mea, căci cei fără de învățătură cad mereu, cad în nepăsare, cad în necredință, și orice sculare este cu puțință omului care cade, dar căderea în necredință nu are sculare, ci are numai și numai răzbunare apoi, și numai judecată are în fire cel care cade din lumină. Eu însă am spus: «Cui îi este sete, să vină să bea, căci cel ce crede în Mine, râuri de apă vie vor curge din pântecul lui», precum a zis Scriptura, și am proorocit atunci pe Duhul Sfânt, pe Care aveau să-L primească acei ce cred în Mine și am spus pentru ei: «Cel ce vine după Mine nu va umbla

în întuneric, ci va avea lumina vieții». Amin.

O, popor venit la izvor, dacă ți-e sete, vino și bea, tată, dar nu numai să bei, ci să și crezi dacă vrei să vezi minunea Duhului Sfânt. Fii ochi și urechi la ce-ți spun Eu, căci cel ce crede în Mine, râuri de apă vie vor curge din pântecul lui, și acesta este semnul celor ce cred în Mine, și ei nu mai umblă în întuneric, ci au lumina vieții. Scrie tu o tăbliță mică și pune-o în ramă cu acestea ce ți-am spus, și așa să-i cunoști pe cei credincioși și așa să te adăpi din apa vie, care vine spre tine de la ei, căci aceia au semnul Duhului Sfânt peste ei, și au pentru tine lumina vieții, cuvântul vieții, popor care înveți de la izvor. O, dau să te învăț, tată, căci necredința celor ce se desprind din brațul Meu ca să nu mai stea sub cuvântul Meu cel de viață dătător, această lucrare a lor dă să lovească în cei cărora le este sete și vin ca să bea. Dar nu așa, tată, ci tu vino și ia, căci nu e omul, ci sunt Eu, Domnul, cu râul Duhului Sfânt prin cei credincioși venirii Mele de azi, proorocită să fie încă de acum două mii de ani de însăși gura Mea. O, ție numai să-ți fie sete, fiule, și Eu îți și pregătesc să bei, tată, și vin și după tine dacă te văd însetat și dacă văd că se strămtorează locul Meu cel pentru întâlnirea Mea cu tine, și pe care Eu am dat și dau să-l fac tot mai frumos, tot mai cald, tot mai bogat în iubire și în primire de oaspeți din cer și de pe pământ, căci pentru aceasta am pregătit Eu cu poporul Meu în zilele acestea locuri binecuvântate pentru Mine pe pământ și pentru cei credincioși ai Mei, care nu iubesc să umble în întuneric, ci caută lumină să ia, Duh Sfânt să ia, iar în zilele grele care vin, omul va chema numele Domnului și se va mântui, așa cum Duhul lui Dumnezeu a proorocit și a făgăduit prin prooroci. Amin.

O, cum va fi aceasta ce s-a spus prin prooroci? O, poporul Meu, și voi, cei veniți ca să beți cu sete din izvorul Meu, trebuie să aibă omul pocăință, și apoi să-L cheme pe Domnul să-i ierte păcatele ca să se mântuiască de ele și ca să scape de mânia cea pentru păcate, să scape sub numele Domnului, și apoi să facă roade de pocăință mereu, mereu, căci cine nu stă mereu în pocăință, acela este om trufaș, și așa se și arată în jurul său, om drept, care nu are nevoie de pocăință, și iată de ce este scris că păcatul întărește pocăința și apoi harul cel de după ea, dar cel ce se dă drept își înmulțește trufia și își face ucenici de același fel, căci cine se aseamănă se adună, și iată, e de vegheat pentru calea credinței, pentru calea pocăinței înăuntrul tău, și trebuie mereu hrană multă pentru suflet și pentru vederea lui cea din cer.

Am pornit mai înainte de zori să cobor în grădinița cuvântului Meu pentru cei veniți la izvor și să rostesc Eu Însumi binecuvântarea pentru coborârea Duhului Sfânt peste ei, și să le dau râuri de apă vie prin cei credincioși ai Mei, căci numai ei au, numai cei credincioși, și de aceea ei dau, căci Eu le dau pentru credința lor, pentru iubirea lor, pentru setea lor după Mine, și așa Eu Mă împart prin ei, și te învăț prin ei în ziua aceasta neclătinarea, popor care vii ca să bei, și te învăț, tată, răbdarea cea de sub cruce, dar să nu stai fără cruce dacă vrei să te învăț răbdarea și calea cea cu răbdare pe ea, căci iată ce aud! Aud pe creștinul șovăielnic cum spune: „Nu mai pot, nu mai pot să rabd!”. Acest cuvânt greu vine de la ne iubire, vine de la răutate, de la iubirea de sine vine, și omul se suportă pe sine, iar pe altul nu. O, cum să aibă răbdare cel ce nu iubește? O, cât de mult l-am iubit Eu pe om și cât de puțin iubește omul pe semenul său! Nu este fiul Meu cel ce nu iubește pe semenul său, și unul ca acela umblă în întuneric și nu are lumina vieții, nu are iubire. Mă numeau păcătos cu multul cei din vremea trupului Meu care nu Mă iubeau, care Mă învinuiu cu mintea

și cu vederea lor. Eu însă îi învățam pe mulți iubirea cea de la Tatăl și îi îndemnam să-și ia crucea, și așa să-Mi urmeze, fiindcă cel fără cruce este dintre cei mulți ai lumii, dar cei cu cruce sunt cei disprețuiți pentru numele Meu, pentru viața lor cea cu cruce ca și viața Mea, și îi îndemnam pe ei să semene cu Mine, și M-am arătat apoi lor cu crucea în spate, căzând sub ea și răbdând pentru ea fără de cârtire, fără de părere de rău, așa cum numai Dumnezeu poate, El, și cei credincioși Lui pe pământ.

O, Eu n-aș mai avea popor dacă nu l-aș hrăni mereu cu slava cuvântului Meu! O, vai celui fără de învățătură din cer peste el! Om fără Dumnezeu este un așa om. Feriți-vă, voi, cei ce beți de la Mine, ferți-vă de nepăsare, căci lipsa de învățătură din cer vă duce la goliciune și la mare rușine apoi, fiilor! Vă învăț neclătinarea, tată. În orice greșale ați cădea, îndreptați-vă prin pocăință și chemați numele Domnului ca să vă mântuiți. Nu stați în voi cu bube ascunse, ci vindecați-vă de ele, și așa se face mântuirea peste cei ce poartă numele Meu chemându-Mă să-i izbăvesc de sub vină, dar ferți-vă ca de foc să-i apăsați pe semenii voștri greșiți, căci chiar dacă ochii voștri, sănătoși sau bolnavi, văd bine sau rău păcate ale semenilor voștri, nu știți, nu știți voi curățenia inimii lor înaintea Mea, duhul cel blând și smerit din ei, pocăința în care ei stau, ispitele și încercările de peste sufletele lor și lupta lor dusă cu răbdare pentru mântuirea lor, iar Eu sunt Cel ce am putere să iert păcatele celor umiliți, și am putere să osâdesc neumilița celor trufași, căci neumilița îl osâdește pe om, așa cum i-a osândit pe toți cei care au împins-o înaintea Mea pe femeia cea păcătoasă, uitând ei de păcatele lor, și așa fiind ei osândiți de însăși neumilița lor, cu care au venit la Mine ca să judece pe cel păcătos.

O, așa îl învățam pe om și acum două mii de ani, și nu încetam să-l învăț, iar pentru aceasta cei trufași M-au dat spre osândire, M-au dat spre batjocură. Râuri de apă vie curgeau din Mine peste cei umiliți și însetați, și tot așa lucrez și azi, și iubirea Mea cea pentru om Mă coboară de lângă Tatăl în zilele acestea, și Mi-am făcut coborâre pe pământ la om prin credința celor credincioși, celor sfinți cu credința, iar cei sfinți cu credința nu cad din credință, ci se fac râuri de apă vie și credință pentru mulți, și doctori de suflete se fac ei înaintea Mea pentru cei ce caută.

Dar iată, lucrarea Mea de azi este biciuită, este lovită de duhul cel rău, care se încuibază în omul cel nestatornic cu credința și cu inima, dar Eu, Domnul, caut să-Mi cruț de cădere calea Mea spre om. Mai e puțin, puțin timp, și voi birui cu slavă cu această cale a Mea de azi, dar până atunci calea cuvântului Meu e bulgărită pe față și pe ascuns, și sunt biciuiți cu dușmănie cei cu care Mă port de la Tatăl la om. Duhul invidiei se face duhul necredinței în om, iar necredința întărește răutatea omului și îi asprește fața și inima și limba și lucrarea, dar Eu vă învăț pe voi, cei ce Mă dați cuvânt oamenilor, vă învăț, tată, să vă ferți de lovituri, să fugiți de cuvintele cele pline de răutate ale celor ce atât de murdar vă lovesc, iar pe Mine să nu Mă lăsați jos, căci dacă ei vă știu pe voi păcătoși în ochii lor, Eu le spun lor că Eu sunt Cel ce iert păcatele voastre și pe ale lor, și că Mă sprijin pe credința voastră și pe inima cea sfântă în voi pentru Mine, că sfântă vă este credința și inimioara, fiilor copii. O, diavolul a stricat ochii celor ce vă prigonesc, căci ceea ce caută, aceea le dă diavolul, și uită ei apoi că pe omul cel dinăuntru nu-l știe decât Dumnezeu, dar voi să fiți blânzi și smeriți cu inima, că mulți din cei de demult credincioși ai Mei căutau cu lumânarea batjocuri și își făceau rost de ele, făcându-se ei privilegiate păcătoasă ca să fie defăimați pe pământ, și n-

au pierit aceia, ba au câștigat pe mulți lui Dumnezeu, căci mare este economia Mea pentru mântuirea multora din cei credincioși, care Mă ascund în taina inimii lor, dar cum să înțeleagă aceasta cei ce se bizuie pe mintea și pe vederea lor? O, povățuiți, tată, cu lucrarea Duhului Sfânt credința și neclătinarea celor ce beau din izvorul Meu de la voi! Învățați-i să se uite la Mine, nu la voi, căci de la Mine voi aveți, și voi frumos îi învățați pe ei. O, nu vă temeți sub lovituri. Ele se opresc în Mine, și de la Mine vor lua răspuns cei ce lovesc în voi ca niște drepti, cum se cred ei. Pomul în care se aruncă cu zburătura e pom cu roade, nu e pom sterp, și după roadele lor se cunosc și cei ce dau în voi cu ocară, tată, căci așa se dovedește aluatul omului. Voiesc să fiți mereu gata să-i îmbrățișați, și fiți ca și Mine, nepomenitori de rău cu răutate, căci una este să vorbești despre răul omului, și alta este să-l vorbești de rău pe om, căci când vorbești despre răul care este, înseamnă veghe și luare aminte, iar când îl vorbești de rău pe om, aceasta este din răutate, din răzbunare, din duhul trufiei, tată. O, fiți umiliți, și așa învățați poporul și pe cei ce vin la izvor, și dați-le putere să Mă urmeze, tată. Fiți cuminiți și răbdați cuminiți, spre mântuirea și spre iertarea celor ce vă disprețuiesc, și așa voi veți semăna cu Mine, și așa vom arăta, Eu și cu voi, ai cui fii suntem, și cine ne este nouă tată, și așa, prin răbdarea și credința noastră să se mântuiască și cei necredincioși, fiilor. Amin.

O, popor strâns la izvorul cuvântului Meu, o, fiilor, luați Duh Sfânt, căci e bine cu El, și nu e bine cu duhul vostru! Limbile Duhului Sfânt să se descopere vouă prin cuvântul Meu de peste voi! O, nu vă încercați cu amestecarea limbilor, căci Domnul trebuie urmat, nu ispitit! Nu fiți întrebători de greutate prin care trec cei pe care Eu Îmi port și Îmi ocrotesc coborârea cuvântului Meu cel pentru voi, ci fiți credincioși și răbdători și plângeți cu Mine, ca să stau Eu pe pământ cu venirea Mea cea de azi, iar Eu vă voi iubi pe voi și vă voi îngriji cu Duhul Sfânt. Mi-am învățat mereu poporul să se ascundă de păcatul lepădării de credință, iar cel ce s-a făcut necredincios venirii Mele de azi n-a vegheat. Vă voi da cuvântul Meu iarăși, și el se va ține după voi, iar voi să învățați din el, tată. Ferti-vă de iscodire și îmbrăcați-vă în iubire. Eu nu voi întârzia, și celor ce răbdă îndelung le voi răspunde, ca și celor ce au lepădat răbdarea și pacea și inima curată în ei. La unii le voi da pocăință și se vor ridica pentru mers curat, iar la alții le voi da ceea ce ei își lucrează, iar Eu vă îndemn pe voi, chemați numele Domnului ca să vă mântuiți, chemați-Mă, și sunt lângă voi ca să vă țin pe cale, ca să vă țin în Mine! Pace vouă! V-am dat pe Duhul Sfânt Mângâietorul. V-am dat ce am, și vă învăț pacea duhului umilit. El, numai el singur este duhul păcii sfinte, pacea care mângâie, fiilor. Altfel de pace și altfel de duh, toate vin de la înșelătorul acestui veac. O, nu fiți fățarnici! O, nu fiți răzbunători, nu fiți lacomi, nu răsplătiți răul cu rău, căci vremea este să înceapă judecata, și să vă găsească în umilință și în pocăință, și așa veți fi socotiți, căci în ceea ce va fi găsit, în aceea va fi omul judecat. Amin.

O, poporul Meu cu care-Mi port sarcinile Mele cele pentru lucrarea Mea de cuvânt și cele pentru îngrijirea noii Mele împărății cu voi! Îți dăruiesc duhul veghii sfinte ziua și noaptea, tată. Fiți veghetori, fiilor, căci diavolul nu doarme, și dă să vă atace. Vegheați peste locurile Mele cu voi și peste voi, și unii peste alții, unii pentru alții, tată. Începeți veghe mai multă, mai trează, căci între voi sunt dintre cei care se fac lupi cu colți, și Mă doare că nu le place să fie oi până la sfârșit, ci le place să muște și să latre și să împrăștie neliniște, tată. Întăriți veghea la hotare, căci s-a dat la o parte această veghe, și nu este bine așa.

Puneți înapoi orânduielele date de Mine vouă! Fiți străjeri curați cu inima, iar cine nu are inima curată să nu fie între cei de strajă, ci să stea ei străjuți dacă vor să stea. Eu am spus: «*Privegheați!*», dar omul necredincios vă spune: „*Nu privegheați!*“, căci se vrea liber, și vrea ca nimeni să nu știe ce face el, și iată, așa iese din planul Meu cel ce lucrează așa. Dar celor ascultători le spun Eu, Domnul, să vegheze ziua și noaptea rând pe rând, și niciodată numai unul să vegheze, ci să vegheze cu orânduială, căci locurile Mele cu voi sunt veghea Mea peste pământ, și stau sfintii și îngerii de veghe aici pentru tot pământul, și sunt plini de ochi. Așa să fiți și voi pentru locurile Mele cu voi și pentru mersul Meu cuvânt peste pământ, fiilor. Amin.

O, poporul Meu, ai grijă, tată, de puterea inimii celor ce îți dau ție de la Mine! Ai grijă, tată, de pacea lor, de mângâiere pentru ei, căci Mie Mi le faci pe acestea, nu lor, iar ei să poată pentru Mine și pentru tine, tată. Amin.

O, poporul Meu, hrănește-te frate pe frate cu Duhul Sfânt, și altfel de cuvânt să nu fie între voi, iar cei ce iscodesc ca să dea la dușmani, să nu mai aibă de lucru, ci să dea de Duhul Sfânt lucrător în voi și între voi, fiilor. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Mă întorc în carte iarăși ca să-Mi pun capul pe umărul tău, căci sunt îndurerat și rănit, și mersul Îmi este greu. Te curăț de toate greșalele tale, dar să-Mi fii credincios, tată, și să-l înveți pe cel ce iscodește să se lase spre înviere ca să nu piară prin duhul rău, ci să se deștepte prin pocăință și prin umilință, căci așa se face învierea. Amin.

Pace vouă, celor ce ați băut, venind de peste tot la izvor ca să beți! O, simțiți-Mi durerea, tată! Fiți credincioși față de durerile Mele, căci lucrarea cuvântului Meu este mereu biciuită, mereu lovită, mereu sub cruce grea încă de la începutul ei. Te voi hrăni prin ea, că Mă doare de tine, popor care vii la izvor. Ia cu bogăție din el și fii curat pentru el, așa cum este el pentru tine, așa cum el îți dă ca să crești. Amin.

Pacea Mea și sărutarea Mea las peste voi toți, iar duhul mângâierii să vă învețe să fiți ca el. Eu vă iubesc. Eu nu pot fără iubire. Eu sunt însăși iubirea, fiilor, și fii ai ei voiesc Eu să fiți voi. Amin, amin, amin.

25 mai/7 iunie 2009

Sărbătoarea nașterii sfintei Virginia

Om mare este acela care crede în Domnul. Rugăciune pentru statornicia ucenicilor din vremea aceasta. Curățirea peste cei neascultători.

Duhul Tatălui Meu te poartă întru El, popor al cuvântului Meu cel de azi, iar Tatăl este în Mine când Eu grăiesc cu tine. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt îți poartă de grijă clipă de clipă, și tot atât de mult să stai și tu în Duhul Tatălui, în grija cea pentru coborârea Lui la tine prin Mine, Fiul Său, născut din El mai înainte de toți vecii, și apoi purtat de oameni aleși de Tatăl pentru cuvântul Meu din ei, și apoi întrupat Eu Însumi și născut din mamă Fecioară, și apoi iarăși purtat de purtătorii de Dumnezeu, în care Eu Însumi am stat și stau ca să fiu purtat și arătat.

O, mai înainte de a se scrie Eu fac cuvântul Meu, și apoi îl așez la vedere în carte cuvânt cu cuvânt, și apoi Mă dau ție, poporul Meu, iar de la tine Mă dau oamenilor ca să audă ei de la Dumnezeu, și mulți din ei să creadă și să se trezească prin Mine ca să-Mi fac cu ei împărăție nouă, împărăție a cerurilor pe pământ. O, e tare, tare greu să creadă omul în Mine când vin acum cuvânt peste pământ! Eu însă semăn sămânța Mea, și ea cade și răsare, dar mai peste tot rodul ei este înăbușit și

moare apoi, căci puțin pământ bun găsește ea ca să trăiască ea și Eu în omul în care cade sămânța Mea. O, greu mai e de omul care vine înaintea Mea după ce a avut pe pământ sămânța Mea semănată peste el și s-a uscat ea apoi în el! Nu are un așa om răspuns de dezvinovățire înaintea Mea.

O, poporul Meu, am stat la izvor cu cei adunați la praznic de Duh Sfânt și i-am povățuit pe ei pentru neclătinarea lor de pe calea credinței în cuvântul Meu și în tainele Mele cele prin el coborâte pe pământ. Îi îndemn pe ei încă să vegheze bine avuția Mea în ei și să învețe să Mă cunoască în cei credincioși ai Mei, prin care Mă dau lor ca să-i am apoi ai Mei pe ei, și îngrijii Mei să fie ei mereu, căci Eu mult îl iubesc pe cel ce crede în Mine prin propovăduire și prin cuvântul Meu, în care Eu Mă așez înaintea oamenilor ca să Mă audă ei, și să se hrănească ei din gura Mea.

Mă țin după tine, popor care vii din timp în timp la izvorul Meu de cuvânt ca să Mă iei și ca să Mă așezi peste tine Învățător al tău. Cheamă mereu peste tine numele Meu, fiule, ca să te mântuiești, ca să vadă duhul rău ce nume porți tu pe buze întru chemarea ta atunci când tu Mă chemi și Mă ai Învățător al tău.

O, Tată Savaot, păzește-i de căderi pe cei ce Te iubesc și dă-le statornicie în credință și în iubire pentru Noi, Tată! O, greu mai poate, Tată al Meu, greu de tot poate omul să rămână cu credință tare și cu iubire aprinsă dacă el nu ia mereu în el cuvântul Tău cel de ieri și cel de azi ca hrană a sufletului său, slăbit de atâtea neputințe, de atâtea ispite, Tată al Meu! O, pe pământ sunt numai ispite, numai duhuri potrivnice Nouă și celor credincioși Nouă, Tată scump. Rostesc rugăciunea înaintea Ta ca să-i cruți de căderi în ispite pe cei credincioși cuvântului Nostru de azi, căci Noi suntem mereu astăzi, Tată, fiindcă așa este Dumnezeu, este pentru tot omul care se naște în vreme pe pământ, este mereu astăzi Dumnezeu pentru om. Cei credincioși cuvântului Meu de azi sunt poporul Meu de azi, și astăzi aude el glasul Meu și se hrănește cu el, și este cel ce se hrănește cu Dumnezeu.

La început a fost cuvântul Meu, și apoi Eu, întrupat om pe pământ. O, fericiți au fost cei ce au crezut în Mine pe pământ până la întruparea Mea și apoi nașterea Mea, Dumnezeu văzut de oameni! O, ce mari au fost aceia cu credința lor! O, ce mari sunt cei ce au crezut și cred în Mine după ce Eu M-am dus iarăși la Tatăl ca să-l hrănesc din nou apoi pe om! Nu este om mai mare pe pământ între oameni ca și cel ce crede în Mine cu toată ființa sa, cu toată lucrarea sa, dovedindu-se el așa. Fii mare, poporul Meu, mare, tată, mare, căci credința ta în Mine și în cuvântul Meu Mă coboară de la Tatăl lângă tine cuvânt și ține în viață lucrarea venirii Mele ca să grăiesc pe pământ și să Mă audă cei pe care Tatăl îi atrage la El prin glasul Meu, prin cuvântul care iese din gura Mea și se face carte din cer între Mine și om. Grăiesc cu omul în chip deslușit și Mă fac lui cărare între pământ și cer ca să se înalțe el până la cer împărăție a Mea în om. Precum omul se coboară până la iad la îndemnul diavolului, care tainic îl îmbie pe om la voia sa, tot așa Dumnezeu Se face cărare a omului până la cer, la Tatăl, prin taina cuvântului Său de peste el. O, diavolul este slujit de toți oamenii, și tainic este el, și grăiește în calea omului ca să-l atragă spre slujirea lui. Tot așa lucrez și Eu în calea omului căzut în cursa diavolului și îi dau lui darul credinței sfinte și îl fac pe el fiu născut din Dumnezeu, răscumpărat din moarte, pârgă lui Dumnezeu și Mielului, precum este scris în Scripturi, și așa Îmi fac Eu popor, și biruitor Mă fac prin el peste întunericul de pe pământ.

Mi-e drag și Mi-e dor să grăiesc cu tine, poporul Meu de azi. Am așteptat șapte mii de ani vremea aceasta, când Eu grăiesc așa cu tine pe pământ, și Mă aud cei din morminte când grăiesc și se adună ei întru grăirea Mea, căci așa am făgăduit Eu acum două mii de ani, ca să audă cei din morminte glasul Meu cel de azi. O, când se vor scula nesticăcioși cei ce așteaptă marea zi a sculării lor la glasul Meu, care va rosti peste ei scularea, ce vor face cei ce au ascultat cuvântul Meu de azi și n-au rămas întru el, ci s-au dezbrăcat de el și au rămas goi? O, ce vei face tu, cel care ai stat cu Mine prin acest cuvânt și l-ai lepădat apoi pentru voia ta, pentru îndoiala ta?

O, Tatăl Meu, nu lăsa să mai cadă din bărcuța Mea cei ce au urcat și încă urcă în ea din valuri ca să nu piară ei! O, ascultă-Mă, Tată! Eu știu că întotdeauna M-ai ascultat, dar dă-le duhul ascultării și al supunerii la toți cei care vin ca să fie ai Tăi prin cuvântul Meu care cheamă la Tine oamenii, o, Tată scump! O, se teme omul de supunere, de viața lui vegheată și purtată pe umerii Mei, dar de voia lui nu se teme, bietul de el. O, păzește-l de dorul de sine pe cel care vine la Noi ca să fie cu Noi prin credință și prin supunere, o, Tată al Meu, prin lepădare de sine, Tată, așa cum Tu ai spus să vină omul la Tine și să Te urmeze apoi! O, dă-le putere și răbdare celor ce Ne poartă ca să fim pe pământ cu oamenii, dă-le lor pază de toată primejdia rea, o, Tată Savaot, Tată al celor credincioși după voia Ta cea sfântă, căci Eu, Tată, Îmi port tainele Mele cu ei, așa cum Tu i-ai așezat să lucreze Nouă, Tată. Amin.

— **O**, Fiule Mieluț, supus copil cum ești, așa cum numai Dumnezeu este! O, Îți port suspinul, Tată, și e greu suspinul Nostru de la cei ce au sărit jos din bărcuța Noastră, jucându-se de-a voia lor, stăpâni pe ea prin valuri, precum s-au arătat. O, Fiule Mieluț, trebuie să ștergem mereu de tot răul drumurile și locurile binecuvântate pentru noua Noastră împărăție, căci călcătura duhului rău se încearcă cu încăpățănare peste hotarele cele binecuvântate pentru cei ascultători. Dăm poruncă îngerilor curățeniei și ai ștergerii urmelor dușmane și îi pornim pe ei să curețe zi și noapte locurile binecuvântate de Noi și atinse cu cele de pe drum presărate de dușmanii care nu pot îndura rodul cuvântului Tău de azi, Fiule Mieluț. Punem cerul în lucru, după cum trebuie să Ne fie de mare grija pentru locurile cele pecetluite de Noi ca să Ne fie Nouă așezământ în zilele acestea. Dar în ziua aceasta suntem în grădină și în cuvânt cu trâmbița din care Noi am cântat de Ne-am strâns un popor după alegerea ei în slujba Noastră, și hai, Fiule Mieluț, să-i dăm să lucreze ea în ziua aceasta peste poporul Tău. Amin.

— **E**u, Tată al Meu, binecuvintez din Tine intrarea în carte a trâmbiței lui Dumnezeu Verginica, prin care Noi am așezat pe pământ acum cincizeci de ani și mai bine lucrarea cuvântului Nostru de azi.

Hai, Verginico, deschide-ți grăirea și te așează ca să păstorești. Amin.

— **O**, Tată și Fiule și Duhule Sfinte, o, Doamne, Doamne al poporului Tău și al meu de azi, mare îmi este jalea! O, cum să facem să nu mai avem jalea asta mare? E duhul rău ridicat asupra lucrării cuvântului Tău și a celor ce ne poartă ca să fim cuvânt pe pământ, și mi-e tare, tare milă de ei, și mi-e tare milă de Tine, Doamne. Aș grăi în taină despre durerea noastră, dar nu e loc pentru ca să fim auziți. Vine duminica tuturor sfinților, când eu iarăși voi fi cu grăirea peste poporul nostru din mijlocul zecilor de mii de sfinți și îi voi lua pe sfinți în grăirea mea și vom grăi peste încercările care sunt acum asupra venirii Tale de la Tatăl la

poporul Tău și la om.

O, popor de la izvor, oțelește-ți credința, înviorează-ți veghea, stropește și tămâiază locurile sfințite pe care Domnul te-a așezat să stai și să veghezi și să lucrezi, căci călcătura duhului rău a prins rostul să fie folosită împotriva Domnului. Fiți ascultători, fiilor, căci ascultarea voastră arde puterea duhului rău. Stropiți și tămâiați nu numai o dată pe zi, căci greu Îi este Domnului acum să grăiască despre durerea Sa, fiindcă nu este auzit de cei nu vor să mai audă de la El. În zi de naștere a mea pe pământ, sărbătorită fiind de cei din cer, eu vin cu suspin și mă port peste tot și cert pe duhul rău, care se atinge acum cu cele din afară, cu cele luate de pe drum, peste Sfânta Sfințelor Domnului, căci își descuie ca să intre. Voi, cei rămași credincioși, curățiți prin cuvânt și prin stropire în toată vremea grădinița Domnului. Vegheați cu curățenia mereu, căci Domnul Se întărește în veghe mare cu cei din cer peste grădina Sa, Se întărește cu Duhul Său Cel biruitor prin rostire de cuvânt și cu certare peste duhul rău, care se obrăzniceste ca să nu asculte, căci cine cade în necredință nu mai ascultă, și umblă cu duhul neascultării, duh potrivnic lui Dumnezeu.

O, Doamne, voiesc să grăiesc în ziua de praznic a tuturor sfinților, dar fă-mi putere să pot grăi atunci, căci greu putem grăi durerea noastră, Doamne, dar o vom grăi, căci ea ne împinge. O, ai grijă de popor, Doamne! O, ține-l pe el în Duhul Tău! Amin.

— **A**m grijă, Verginico. Cu cât mai mari se fac atacurile cele de la duhul rău al neascultării, cu atât mai mult lucrarea sfinților și a îngerilor întetește veghea la porunca Mea pentru cetatea Mea de nou Ierusalim. Voi începe cu curățirea și peste cei neascultători, care s-au îmbrăcat cu necredința, căci cine nu ascultă pierde darul credinței și își face rost de lovituri, de plata neascultării și a încăpățănării înaintea planului Meu, prin care Eu astăzi lucrez. Amin.

Iar tu, popor de la izvor, rămâi în iubirea Mea, căci tu ești dușmănit și ești disprețuit de cei care nu ne iubesc nici pe Mine, nici pe tine, pierzând ei darul iubirii de Dumnezeu și de oameni. Tu însă fă-te tare în iubire, iar harul Meu să te învăluie și să te ocrotească, și îți este de ajuns, fiule. Trâmbița Mea Verginica va veni cu sfinții la tine și va grăi în carte durerea Mea și a ei și a ta. Pace ție acum, și pace mereu de la Mine peste tine! Caută peste tine învățătură multă, tată, trezie mare, duh lucrător de Duh Sfânt și multă răbdare în încercări, căci tu ești cel ocrotit. Pace ție! Ține-te tare, ține-te pe picioare în bărcuța Mea și stai frumos în ea, căci cei răzvrățiți ne zdrobesc mereu pacea și nu se tem să facă așa. De mult, prea de mult se încearcă zdrobirea Mea și a lucrării Mele de azi cu tine, dar să nu uite cei ce se încearcă cu Mine, să nu uite că Eu sunt Mielul Cel proorocit prin Scripturi că voi birui, Mielul lui Dumnezeu, despre Care este scris să biruiesc și să fiu Biruitorul, Eu, și nu ei. Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 2009

Duminica întâia după Rusalii, a tuturor sfinților

Tainele cerești se pricep cu inima, nu cu mintea. Duhul invidiei este duhul diavolului. Pedepsa pentru necredință, îndoială, cârtire, răzvrătire.

Se rostește pe pământ cuvânt pentru facerea în carte a cuvântului Meu, și apoi Eu, Domnul, Mă fac cuvânt și Mă așez în cartea lui, și apoi Mă dau poporului Meu, și Mă dau omului de pe pământ, împărțit fiind de cei ce Mă îm-

part. Eu prin cuvânt lucrez, și apoi împlinesc, numai să nu se împotrivescă omul când e vorba să împlinesc cu omul cuvântul Meu cel rostit peste el ca să se îplinească. Amin.

Eu, Domnul, Mă așez în carte în zi de sobor al tuturor sfinților, iar ei sunt însoțiți de îngerii Mei, și toată lucrarea Mea este lucrată de îngeri în zeci de mii de mii, iar cei ce nu pricep aceasta rămân mici cu credința, mici de tot pentru înțelepciunea cea de sus a credinței lor, mici cu ascultarea cea pentru împlinirea cuvântului rostit de Mine, mici cu iubirea lor cea pentru Mine și pentru semenii lor, mici pentru cele din cer când ele vin pe pământ. O, greu Mi-am găsit și greu Îmi găsesc oameni cu statornicie în credință și în iubire și în credincioșie apoi, până la capătul lucrării Mele cu ei! O, greu mai e de Dumnezeu pe pământ de la omul cel slab pentru Dumnezeu, cel împietrit pentru cele de sus, care vin pe pământ ca să se înfăptuiască și ca să fie cerul pe pământ cu lucrările lui între oameni! O, grea de tot e jalea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și a sfinților și a îngerilor, din pricina nepăsării de Dumnezeu a omului! O, ce mult M-am umilit, ce mult M-am trudit umilindu-Mă înaintea omului ca să Mă creadă că sunt cu el pe pământ și că nu stau departe de om cu cerul Meu, cel plin de taine și de lucrări mai presus de mintea și de vederea omului mărginit pentru cele din cer pe pământ! E jalea Mea și a sfinților Mei în cuvântul Meu cel de azi și facem praznic de jale pe pământ, și așa sărbătorim în zi de sărbătoare pentru sfinții Mei.

E Domnul cuvânt de jale peste pământ. Cobor mai înainte de zori în grădina cuvântului Meu și găsesc porțile deschise și intru cuvânt în carte și-Mi plâng durerea, căci zilele sunt grele, și omul nu le vede, dar cei credincioși Mie le văd și le simt peste ei cu îngrijorare, și nu cu necredință pentru cele rostite din vreme ale întunericului acestor zile de jale pentru Domnul și pentru sfinții Săi și pentru cei ce plâng cu cerul pe pământ în vreme de sărbătoare pentru Dumnezeu.

O, poporul Meu de la izvor, o, fiule, sărbătorile cerului sunt numai o durere în Mine și în sfinții Mei, și tot așa se și așează ele în mijlocul tău, iar Eu îți simt iubirea cea pentru durerea noastră, și ne mângâiem unii pe alții, și durerile ne întăresc pentru ele și ne fac biruitori, căci biruința pentru cele din cer are altă putere de biruință față de cei ce biruiesc pe pământ ca niște oameni și atât.

O, poporul Meu, cobor în grădinița cuvântului Meu, cobor pentru tine, fiule, și pentru durerea Mea și a ta, și dăm cale în carte grăirii Mele cu sfinții înaintea ta, iar tu Ne ești martor și Ne ești mângâiere în rane, fiule. Curând, curând voi coborî semne cerești peste această grădiniță și Mă voi mângâia de dureri înaintea celor ce au ales să se despartă de Mine mai înainte de ziua slavei celei mari a acestei lucrări de cuvânt, prin care M-am purtat plângând între cer și pământ pentru om. Mă voi arăta adevărat în acest cuvânt curând, curând, căci rău Mă rănesc acum cei ce se despart de Mine pentru nemulțumirea lor, pentru nestatornicia lor, neluându-și loruși nici o vină, ci doar aruncând înapoi cu dispreț și cu duh de defăimare asupra celor rămași cu Mine pe calea Mea spre om, pe calea venirii Mele iarăși de la Tatăl la om.

O, poporul Meu, stau deasupra grădiniței cuvântului Meu din zilele acestea, și am venit cu oștirile de sfinți și de îngeri, așa cum Eu vin când Mă las cuvânt peste tine, dar ziua aceasta stă așezată pe pământ pentru sfinți înaintea Mea pe pământ și în cer. Oștirile lor stau frumos așezate, ca și oștirile îngerești, și umplu văzduhul grădiniței Mele, și umplu colina așezământului Meu în jur, și mângâiem cu Duhul Sfânt și întărim tăria hotarelor noii Mele împărății, cetatea Mea de nou

Ierusalim, iar Eu și cu Tatăl le dăm lor pe Duhul Sfânt al Nostru ca să grăiască sfinții în Duhul lui Dumnezeu, așa cum este grăirea cea proorocească de șapte mii de ani pe pământ. În suitele de sfinți stă plină de durere ca și Mine, ca și Tatăl, ca și sfinții, stă trâmbița Mea Verginica, și din durerea duhului ei ia întărire ca să grăiască, împinsă de durere să grăiască ea azi, căci în duminica tuturor sfinților s-a născut ea pe pământ între oameni atunci când s-a născut, și toți sfinții o sorteau pe ea în ziua aceea cu daruri cerești, auzind ei de la Mine că va fi ea trâmbița Mea.

O, poporul Meu, tainele cele cerești se pricep cu inima, nu cu mintea, și tot așa sunt și purtate de cei purtători de Dumnezeu și de tainele Lui între pământ și cer. În ziua aceasta de serbare a sfinților, Eu, Domnul, le dau lor glas peste tine, iar trâmbița Mea le este lor găzduire în mijlocul tău, căci hotarele noii Mele împărății au numele ei, nume din cer au ele, și tot așa au și temelia, căci la temelia acestui așezământ și a acestui popor stă ea și numele ei cel ceresc, trâmbița lui Dumnezeu, din care cu mare jale am sunat Eu pe pământ vreme de douăzeci și cinci de ani, și poporul cel adunat la glasul Meu se naște și murea, căci ca să trăiască fără să moară cel ce vine după Mine, aceasta înseamnă să stea până la sfârșit cu Mine și în bărcuța Mea cea atât de bătută de furtuni până la țărnul biruinței Mele și a ei, până la Tatăl, și la plata cea de la El, popor cu nume sfânt. O, fiule, te învață sfinții sfințenia, te învață mereu. De câte ori grăiesc cu tine sfinții te învață să fii al Meu, plăcutul Meu să fii. O, cu Mine trebuie să stea bine omul, nu cu omul în care Eu sălășluiesc pe pământ pentru om, și aceasta tu trebuie să înveți tot mai bine, tot mai mult, poporul Meu, căci se înșeală cu multul cel care, nestând bine înaintea Mea, caută să se pună bine cu cel ce Mă servește pe Mine între Mine și om, pe Mine, și nu pe om, și acela poate numai de la Mine spre om, și nu și de la om spre Mine, căci omul își caută la Mine ale sale, nu ale Mele când ar bate să-i deschid. Iată, și sfinții Mei aduc ție de la Mine ca să-ți dea, căci tu trebuie să ai de la Dumnezeu pe pământ, numai să știi să porți, numai să știi să înmulțești și să dai, tată, ca să ai plată pentru lucrarea ta cu Dumnezeu și ca să nu-ți pierzi plata cea pentru statul tău cu Domnul.

Iată glasul trâmbiței Mele cerând binecuvântarea Mea:

— **O**, binecuvintează intrarea sfinților Tăi, Doamne, și vom lucra în ziua aceasta cuvânt de veghe, cuvânt de rugăciune înaintea Ta pentru lucrarea Ta de nou Ierusalim pe pământ, pentru poporul Tău cu care Te ajuți ca să stai înaintea oamenilor cuvânt, și înaintea lui, Părinte ocrotitor de fii. Amin.

— **E**u, Domnul, Cel ce am așezat în ceruri cetele și oștirile îngerești spre slujirea slavei Mele, și apoi oștirile de sfinți după felul lor, binecuvintez intrarea lor cuvânt în cartea Mea din zilele acestea cu sărbătoarea lor cea de azi, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

— **V**eniți să ne închinăm și să cădem la Hristos! Așa ne spunem noi unii altora în cer când intrăm la liturghie pe pământ în biserica Domnului, iar cei credincioși din biserică urmează după noi să spună și ei: „Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ești minunat întru sfinții Tăi“. Amin.

Venim, Doamne, în ajutorul Tău, închinându-ne noi slavei Tale în cer și pe pământ, căci durerea Ta de la om cade pe Tine de șapte mii de ani. Suntem cu Tine în cuvânt, și avem înaintemergător în cartea Ta pe trâmbița Ta Verginica, cea dăruită de Tine nouă în ziua noastră de sobor, când ea s-a născut

între oameni. Ziua nașterii ei a fost zi de mare iubire pentru noi și pentru cei de după noi veniți apoi între sfinții Tăi, după ce ea s-a născut între oameni. O, mare este în cer slava Ta, Doamne, prin această lucrare, de mai bine de cincizeci de ani pe vatra acestui neam, neamul român, neamul Tău ales! Stăm toți și ascultăm cuvântul Tău. Îl aud și cei din iad, Doamne. În a doua jumătate a acestor ani scurși, de când ai început să-Ți reversezi cuvântul pe pământ întru a doua Ta venire, ai așezat cu mare taină la însămânțat lucrarea cuvântului Tău pe mai departe, iar la vremea potrivită economiei Tale Tu ai ieșit și, întărindu-Ți cuvântul prin noua așezare de vase purtătoare de cuvânt, ai mers prin vreme până azi, o, Doamne, și iată, cuvintezi și azi, cuvintezi măreț și zidești un popor ascultător și scoți din el lucrători pentru holde, căci secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini. O, să se roage Ție poporul Tău cel mic să scoți Tu la lucru lucrători și să-Ți zidești popor mare, Doamne, căci Tu ești Domnul secerișului și ai îngerii și sfinții în slujire, dar Îți trebuie și fii de pe pământ lucrători, și cu împuternicire de binecuvântare să-i așezi pe ei lucrători ai Tăi, iar cei ce lucrează fără de trimiterea Ta prin cuvânt rostit, sau cei ce iau darurile date de Tine lor prin acest cuvânt și se duc de la ei citire să facă cu ele lucru fără binecuvântarea Ta, aceia pier prin rodul lor cel fără știrea Ta, ca și până acum, și nu este înțelepciune de sus în cei ce lucrează așa, ci este duhul omului care dă să ia de la Dumnezeu și să ducă unde este el, dar lucrarea Ta de nou Ierusalim trebuie cu mare ordine lucrată dacă vrea să lucreze, și trebuie cu duh de ascultare, ca să fie mântuire, ca să fie rodire prin ea, și nu risipire. Noi, sfinții Tăi, lucrăm numai sub cuvântul Tău. La fel și îngerii lucrează, și așa lucrează și cei ce sunt lucrători ai Tăi pe pământ. Ai strâns tot cerul și toate darurile Tale în jurul acestui popor mititel, peste care ai așezat călăuzire sus, și jos la fel, iar celui ce vine la Tine și nu-i place de așezarea Ta, acela nu stă frumos în trupul bisericii Tale de nou Ierusalim, ci stă ca el, și-Ți face dureri, până ce ele cad peste el, căci cine-Ți lucrează neascultare și dureri nu are altceva adunat la Tine ca să aibă el. Trâmbița Ta Verginica este sărbătorita cea de azi între noi în ziua noastră de serbare, care este și ziua ei, și cu ea împreună Te rugăm cu durere pentru poporul Tău de azi și pentru mersul Tău cel greu în vreme de mare necredință peste oameni. O, dă-i poporului Tău de azi statornicie și neclătinare în credință și lucrează-i mereu ocrotire, Doamne, că el este mititel pe pământ și fără ajutor, dacă n-ai fi Tu ajutorul lui și ocrotirea lui. Dă-i lui râvnă cerească și apostolească, dă-i lucrare de Duh Sfânt între frate și frate, ca să Te odihnești Tu în mijlocul lui, că dor Îți este de fii lucrători, Doamne!

O, popor hrănit din cer prin gura Domnului, ascultă-L pe Domnul așa cum El îți cere să îplinești. E duhul rău cu mare ascundere ca să te lovească și ca să te slăbească. Veghează, dar! Păstrează-te din răputeri în credință tare, căci cine cade în necredință nu mai ascultă, ci umblă în duhul neascultării, duh potrivnic lui Dumnezeu. O, ține-te departe de cel care te clatină ca să cazi ca și el, căci răzvrătirea celor ce nu ne mai iubesc, nici pe Domnul, nici pe tine, se urcă spre Domnul acum, dar tu trebuie să stai biruitor, și nu biruit, căci Domnul îți cere aceasta. Ține minte de la Domnul, căci El a spus când a venit și a apropiat împărăția cerurilor de oameni și a zis celor credincioși Lui că dușmanii omului vor fi casnicii Lui, și că de vor fi cinci într-o casă, vor fi doi împotriva a trei, și trei împotriva a doi, și iată, așa se întâmplă, precum Domnul a spus. O, veghează ca El, veghează pentru El, iar lumina Lui în tine să nu se stingă nici ziua, nici noaptea! Amin.

O, vindecați-vă de duhul invidiei, voi, cei care mai sunteți hrăniți de el, căci toate păcatele le poate Domnul stârpi de peste voi, dar duhul invidiei este duhul diavolului, și nu pot cei ce sunt așa să fie ai Domnului pe pământ, de vreme ce ei slujesc pe duhul rău cu acest duh, frate contra frate, și al cărui belșug este al diavolului cu totul. Noi, sfinții Domnului, vă dăm vouă îndemnul la sfințenie din zi în zi mai mult, duh de veghe și de tărie, căci vremea este rea, și este cu cădere din har. O, nu vă temeți de război! Temeți-vă de Domnul! Înțelepciunea voastră este El. La fel și biruința vă este El. Grăiți cu Domnul pe toate câte sunt asupra lucrării Sale cu voi. Grăiți și cu diavolul și spuneți-i și lui în numele Domnului să-și strângă săgețile și să le păstreze pentru el, că nu e piatră aruncată cu răutate, și să nu se întoarcă ea în cel ce o aruncă pe ea, și așa va păți diavolul dacă aruncă în voi săgeți, și așa va pierde el biruința pe care și-o încearcă. Fiți înarmați cu toate armele cerești, despre care Domnul v-a învățat pe voi, și fiți cu trâmbița Domnului, al cărui nume îl purtați voi pe pământ. Și iată, dăm loc acum grăirii ei cu voi, iar duhul cel potrivnic să ia aminte acum la trâmbița Domnului. Amin.

— **S**un din trâmbiță ca să-mi anunț poporul spre veghe și spre lucru sfânt. Amin. Pe vremea trupului meu, în mijlocul poporului de atunci, vestea Domnul proorocie că va fi război în poporul Său și se vor război cei ce rămân cu Domnul mereu și cei ce nu rămân cu El, și Domnul va conduce în acest război.

Sun și iar sun peste tine, ca să-ți amintesc, popor iubit, de Domnul, căci El a spus că vor fi într-o casă doi împotriva a trei, și trei împotriva a doi și se vor alege la dreapta și la stânga. Nimic, nimic nu e de mirare, căci s-au spus toate din vreme și s-au tot spus.

O, vine pedeapsa pentru necredință, pentru îndoială, pentru cârtire, pentru răzvrătire, care este la fel ca și necredința, la fel ca și îndoiala, căci din ele se naște răzvrătirea. Vine pentru acelea pedeapsă mai grea decât pentru orice alt păcat pe care poate să-l facă omul și care nu-L omoară pe Dumnezeu în om, căci se îndreaptă omul prin pocăință, dar îndoiala și necredința sunt căderi din har și îl duc pe om la răzvrătire. „O, cei răzvrățiți lovesc în pacea Mea din fii“, zice Domnul acum.

— **O**, Verginico, o, trâmbița Mea de sus acum, cei ce găsesc caz de răzvrătire lovesc în pacea Mea din fii, tată, lovesc în Mine, în Duhul Meu din fii și fac păcat asupra Duhului Sfânt aceștia, tată. O, spune-le celor ce strică pacea Mea că rău e de cel stricător de pace, și spune-le să stea cuminiți! Spune-le, tată! Spune-le lor cât ești de îndurerată de la ei! Spune-le, Verginico, de durerea care se urcă la cer de la ei și îndeamnă-i să fie cuminiți! Spune-le să nu Mă zdrobească! O, spune-le tu toate acestea în ziua ta de serbare între sfinți! Amin.

— **O**, Ți-am cerut putere să pot grăi în ziua aceasta, căci greu mai putem grăi durerea noastră, Doamne, dar cei ce ne-o tot fac pe ea ne împing să grăim.

O, aduceți-vă aminte voi, cei ce v-ați tras din brațul Domnului, lovind cu vină în frații voștri, căci eu, trâmbița Domnului, sun peste voi și vă amintesc de fiul care a răs de tatăl său, și apoi a căzut peste fiul său blestemul tatălui său. Când fiul lui Noe a răs de tatăl său prin nechibzuință, în loc să-l acopere pe el în vremea slăbiciunii lui, atunci acest fiu a atras din gura tatălui său blestem peste cel născut din fiul său, și a fost blestemat Canaan pentru greșeala tatălui său.

O, Îi faceți Domnului umilire mare, măi fiilor! O, cum

de v-ați ales voi să fiți răzvrățiți, și apoi să plecați din bărcuța Domnului, din poporul Domnului și să nu mai vreți cu El? Iată cum loviți din lături dacă v-ați tras în lături, și iată cum luați voi de la mijloc și loviți! Ați umblat la taina coborârii Domnului, și nu v-ați temut să faceți aceasta, și ați stricat-o pe ea în mintea celor clătinați ca și voi. O, ce ați folosit prin așa lucrare a voastră? O, de ce n-ați voit să aveți minte, fiilor? O, de ce nu vă căiți, fiilor? V-ați temut de supunere și de viață vegheată și dusă pe umerii Domnului, dar de voia voastră nu v-ați temut când ați văzut că vă depărtează ea de Domnul, ba ați ascultat așa și v-ați depărtat. A spus Domnul despre Scriptura aceea care spune că neascultarea și nesupunerea sunt păcate mai grele decât vrăjitoria și fermecătoria, și n-ați crezut când Domnul v-a spus, și Se uită Domnul după voi și după diavolul, care v-a scos în cale lucrătura lui cea pentru neascultare. Când ați venit la Domnul I-ați făgăduit credință și iubire și slujire fără de cârtire și fără de nemulțumire, ca să vă strângeți în cer bogății care nu pier, și iată acum cât de mult Îi scoateți Domnului ochii, în loc să țineți din răspuțeri la plata voastră cea din cer, așa cum toți ceilalți care au făcut ca voi, ajutându-L pe Domnul, n-au cârtit și nu cârtesc, și nu-și iau înapoi darurile ca să și le piardă apoi din cer. O, iată, călcătura duhului rău a prins acum rostul să fie folosită împotriva cuvintelor Domnului, împotriva Sfintei Sfintelor Domnului, căci își descuie și intră cu călcătura sa prin locuri potrivnice Domnului și atinge apoi cu neascultarea așezările Lui, căci cine cade în neascultare nu mai ascultă, ci se obrăzniceste cu îndrăzneală împotriva cuvintelor rostite de Domnul. O, greu putem să grăim din cer durerea ranelor noastre, dar ea ne împinge și, iată, o grăim.

O, cum să facem, Doamne, cu păstrarea Ta și a lucrurilor Tale, cu lucrarea Ta și cu ocrotirea ei și a locurilor pecetluite de Tine pentru slava Ta, pentru coborârea Ta din cer pe pământ? O, mare ne este jalea! Răzvrătirea celor răzvrățiți se urcă pururea spre Tine, și sunt ocărăți și huliți purtătorii Tăi și poporul Tău. O, pot cei răzvrățiți să nimicească lucrarea Ta? O, până când, Doamne? O, ridică-Te și adu pacea Ta în cei răzvrățiți, căci Tu ești făcătorul păcii, o, Doamne!

— **N**u te îngrijora, Verginico! Eu sunt Mielul Tatălui, și este scris să fiu Biruitorul, dimpreună cu cei ce Mă slujesc cu iubire și cu credință pe calea Mea spre om. Durerea Noastră e fără de margini, dar vom fi biruitori. Râd de lucrarea Noastră cei ce se răzvrătesc acum, plecând de lângă Noi și lovind din lături, și sunt hrăniți de la mijloc și râd de Noi. Aș grăi cu fiul cel răzvrătit și l-aș ruga să nu Mă mai supere, dar n-am cu cine să grăiesc, n-are cine să Mă audă, căci nemulțumirea lui s-a făcut pedeapsă peste cei ce și-au ales răbdarea. Eu, Domnul, sunt și conduc în acest război, și apoi voi slobozi semne cerești peste așezământul Meu și Mă voi socoti atunci cu cei ce s-au tras în lături ca să lovească. Amin.

Îți dau alin de la cei răbdători ai Noștri, Verginico. Îți dau duhul lor duios după Mine și după tine, iar tu mângâie-te cu ei în ziua ta de serbare, căci războiul acesta, început demult, demult, iată, este și azi, și este, tată, dar Eu sunt în față, sunt Eu Cel lovit și iau Eu grija pentru paza cea cerească a lucrării Mele, și iată, iau și grija pentru cei ce au plecat de lângă Noi, căci sunt în primejdie, și ei nu știu, și ei nu cred, și ei nu văd, și își fac rost de dureri.

Pace ție, trâmbița Mea! Vom fi cu biruință. Vom merge mai departe și nu vom sta pe loc, căci nu va sta cuvântul Meu din cursul său. Amin.

— **O**, Doamne Mieluț, o, ce săbii au scos cei ce se răzvrătesc cu purtătorii Tăi și cu poporul Tău, și ei cred că se războiesc cu aceștia, dar iată cum stai Tu în față și primești rană de la ei, de la cei ce lovesc, o, Doamne!

Până aici grăim într-un fel, dar acum alt fel de grăire este grăirea noastră pentru durerea noastră. Mi-e milă de Tine, mi-e milă de-mi zace duhul între cei din cer. O, de ce, oare, nu stau cumiți cei ce s-au tras în lături, și de ce nu stau în pace între noi și ei dacă nu mai vor să meargă cu noi sub același greu? Iată, sunt plini de nemulțumiri și de cuvinte ca săgeata. De multă vreme ne uităm răbdători la lucrarea lor cea defăimătoare, având ei credința că au toată dreptatea să facă așa. O, iată ce aduce căinarea cea de la nemulțumire! Unii pe alții se cad din Dumnezeu cei ce se caină cu nemulțumirea lor unii altora. Nici vorbă de lepădarea de sine pentru calea Ta la aceștia, o, nici vorbă, Doamne! O, cum să facem cu ei? O, cum să facem cu noi, Doamne? Să ne spună aceștia mai pe de-a dreptul ce vor de la noi?

O, nu mai faceți dureri lucrării Domnului voi, fiilor răzvrățiți! Eu aceasta vă cer vouă. O, nu vă mai folosiți unii de alții ațâțându-vă la răzvrătire! Vă culege duhul rău răzvrătirea voastră și Se uită Domnul la răutatea cu care v-ați îmbrăcat. O, de ce sunteți răzbunători? Nu-i frumos, măi fiilor! O, dacă voi ați fi cei buni, ați lucra numai iubire, numai ca Domnul, dar iată cum lucrați voi! O, ce ați făcut cu mintea voastră cea de la Domnul, cea atât de mult hrănită din cer? Vreți încă să mai trageți de pe cărarea Domnului dintre cei pentru care Domnul a murit și a înviat? O, de ați vedea voi slava Domnului și umilinta Lui, cu care stă înaintea oamenilor pentru ca să împlinescă El cuvântul Tatălui peste pământ!

Până aici am grăit într-un fel, și vă rog eu pe voi, trâmbițând peste voi, fiți cumiți, fiilor! Faceți în așa fel să fie pace peste locurile pecetluite pentru lucrarea Domnului în vremea aceasta, și Domnul vă va păstra pe voi întru răbdarea Sa. O, feriți-vă de plata cea rea a răzvrătirii! V-ați tras de tot în lături, dar stați măcar cumiți, și îndemnați-vă unii pe alții să stați cumiți, căci Domnul este Mieluțul Cel răbdător, dar este și Biruitorul, fiindcă așa este scris. Amin.

Vorbirea mea în acest fel o sfârșesc aici, și Domnul pecetluiește acum lucrarea cuvântului de azi. Amin.

— **O**, Verginico, ai sunat și ai îndemnat la iubire și la pace pe cei ce Ne-au părăsit. Ceea ce au de la Noi cei ce pleacă în lături, nu pot aceștia cu binecuvântarea cea de la Mine să lucreze în altă parte ceea ce au de la Noi, căci Eu i-am așezat pe ei așa cum Eu am cuvântat. Cine-și ia bagajul cel din cer dat ca să meargă să facă el ce voiește cu cele de la Mine, acela nu știe ce face. Una este să fii strâmtorat sub greu și să nu poți să folosești cu largime lucrul cel de la Mine, și alta este să te tragi tu deoparte cu cele date din cer ca să le porți, și să-ți faci planuri fără Mine apoi. O, nu e tot una acestea două.

Vorbirea Mea în acest fel o opresc aici, și încă și altfel grăiesc Eu, pentru durerea Mea de la cei răzvrățiți acum. Iar tu, poporul Meu care Mă ascultă, nu-ți pierde plata, tată! Te îndemn la mare răbdare și la mare ascultare. Nu uita să faci ce ți-am dat să ascultă pentru paza Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea și a toate hotarele cetății Mele de nou Ierusalim. Fii cuminte, căci Eu, Domnul, sunt ocrotitorul tău. Nu te clătina sub cuvintele de dispreț, fiule. Fiecare dă ce are, iar tu binecuvintează și urează de bine celor ce te lovesc cu dispreț, căci precum credința nu este a tuturor, așa și dragostea, tată. Pace

ție acum! Trâmbița Mea Verginica îți dă ție încă hrană din cer, și le dă și celor ce fac dureri mersului Meu cel greu cu lucrarea Mea de cuvânt peste pământ. Amin.

Duhul rău să slăbească! Amin. Așa să-i spuneți și voi duhului rău, fiilor. Amin. Iubirea și duhul iertării să se înmulțească în voi și între voi și să prindă sub ele pe cei mici cu iubirea, și care nu pot altfel. Ei însă se vor trezi, iar Eu îi voi întreba să-Mi spună dacă Mă vor asculta spre slăvitul mers al lucrării Mele, căci nu este cetate să poată merge bine având peste ea pe mulți din ea. Voi Mă aveți pe Mine și vă este de ajuns. Aveți pe Domnul lumină și cuvânt de povață peste voi. În toată clipa Mă aveți peste voi, fiilor. Amin, amin, amin.

*

O, Verginico, în ziua ta cea din cer între sfinții Mei grăind. Credința celor pe care Ne sprijinim acum pentru ca să venim cuvânt pe pământ în zile de necredință peste oameni, e mare credința celor ce Ne poartă, și scris este că *«dreptul prin credință va fi viu»*, și iată cât de deslușit se vede ce viu lucrăm prin cei credincioși și vii cu credința, și de aceea ei sunt cei vii. Cât despre cei disprețuitori, care nu știu cum să mai facă să lovească în lucrarea Noastră și în coborârea Noastră cuvânt pe pământ prin cei ce Ne poartă ca să fim cu poporul și cu oamenii care se apleacă să audă de la Noi, spunem și pentru ei, pentru cei disprețuitori, că lui Avraam cel credincios i-am scris neprihănire în dreptul lui pentru credința lui, căci Scriptura așa zice: *«Avraam a crezut lui Dumnezeu și i s-a socotit lui dreptate și neprihănire»*.

O, Verginico, credința celor ce Ne poartă este darul pe care ei Ni-l dau Nouă, pe care Ni-l întorc Nouă, căci iată, au ce să Ne dea, dar cei ce se duc spre necredință, ce Ne dau, tată? Iată ce Ne dau! Ne dau dureri, și cad din har cei ce cad în necredință, și se iau ei înșiși din brațul Nostru cel purtător de fii, și se cad unii pe alții cu fel de fel de învinuiri împărțite între ei și puse pe cei ce Ne poartă, și unii altora își dau aceștia în fel și chip clătinarea din credință, socotindu-se ei drepti, dar Eu, Domnul, le amintesc lor de Iov, cel plin de răbdare întru încercarea sa, și care prin Duhul Meu Cel drept le-a răspuns celor ce îl batjocoreau și le-a spus așa: *«Voi, care întristați sufletul meu, nu vă e rușine să vă purtați așa? Dacă eu sunt păcătos, greșeala mea este peste mine, iar dacă voi îmi scoateți ochii ca unui ticălos, să știți că Domnul mă urmărește spre încercarea mea cu apăsarea Sa, dar voi de ce mă prigoniți și nu vă saturați de carnea mea? Feriți-vă, dar, de sabie pe voi înșivă când mânia va izbucni împotriva voastră, căci numai atunci veți învăța voi că este o judecată»*.

O, Verginico, hai, tată, să avem grijă mereu din cer și de pe pământ de lucrarea Noastră de cuvânt peste oameni, iar cei ce s-au tras de lângă Noi fără de socotință, aceștia să facă ce caută să facă după planurile lor, și fiecare să lucrăm, Noi ca Tatăl, iar ei ca ei, căci altfel ei n-au voit. Le-am spus să stea măcar cuminiți, ca nu cumva să-și stârneasă peste ei mânie și să învețe că este o judecată, dar ar fi putut să învețe că este pocăință, tată, căci fericiți sunt cei ce aleg pocăința, fiindcă cel ce-și lucrează fapte nu ia plata după har, ci după datorie, iar celui ce nu face fapte, ci crede în Cel ce îndreptează pe cel păcătos, credința lui i se socotește dreptate și neprihănire, așa cum Scriptura învață pe cei ce vor să învețe. O, Noi i-am voit pe toți să fie credincioși și să Ne fie fii până la capătul biruinței, dar iată, ei s-au socotit unii cu alții și s-au tras din staulul Meu.

O, Doamne, să lăsăm așa, căci Tu l-ai făcut pe om liber ca să aleagă. Cei ce aleg supunerea și iubirea și mila și credința prin acestea, aceia rămân cu noi și nu ne părăsesc sub greu, și li se socotește lor aceste dreptate și neprihănire, căci fericiți sunt cei ce nu le sunt luate în seamă păcatele, iertându-li-se lor, după cum este scris în psalmi, iar cei ce-și aleg voile lor, dreptatea lor, ne iubirea de frați și necredința prin acestea apoi, aceia n-au voit să li se ierte păcatele și n-au voit să rămână cu noi, și li se socotește lor necredincioșie față de Tine, Doamne. O, dacă pe ei nu-i doare, să nu-i doară, dar vine o zi când vor învăța din ea că este o judecată. O, mai bine le era lor să se umilească și să bage în tolbă săgețile lor cele împotriva mersului nostru, dar iată, au spus că nu pot să facă așa și nu pot să sufere cu cei ce suferă, căci pe calea Ta e suferință, Doamne. Niciodată calea Ta n-a fost altfel, nici un fiu de-al Tău n-a avut de dus sarcină ușoară până acasă la Tine pe drumul său cu Tine pentru numele Tău cel sfânt. Mă doare că și-au lăsat aceștia sarcina jos, crucea și sarcina cea pentru Tine. Te doare și pe Tine, Îl doare și pe Tatăl, și tot cerul e îndurerat. O, așa pățesc cei ce nu iubesc duhovnicia cea dată de Tine pe calea cea strămtă a mersului spre cer.

Și-au strâns dureri cei ce s-au săturat de Tine și de mersul Tău cel greu, dar ei nu cred că dureri și-au strâns cu trasul lor în lături. Au avut pretenții, și dacă n-au găsit ce voiau, s-au răzvrătit. Când eram eu în trup, și vindeau tainele mele cei slabi cu împlinirea și cu credința, Tu îi depărtați pe ei de cele de sus și de lucrările Tale și de cei ce-Ți rămâneau credincioși, dar acum cei răzvrățiți se depărtează ei și se răzvrătesc și sunt obraznici, Doamne, și sunt îndrăzneți să-Ți facă rău, și ar da să-Ți tragă de pe cale pe cei încercați. Tu însă ai grijă de popor, Doamne, și Te rog întărește-i pe cei încercați prin care-Ți porți venirea, și dă-le putere mare ca să aibă și ei grijă de popor și de lucrarea Ta tot mai mult, și să fie ei ajutați de cei cu credincioșie înaintea Ta, și să fie ei primiți de la Tine, și să crească în har poporul. Amin.

O, copii de sub sarcina Domnului, vedeți ce a rămas neîmplinit din cele aduse de Domnul ca să se îplinească pentru poporul Său, și împliniți cu credință, fiilor! Împliniți așezările Domnului și țineți viu poporul, căci el este cetatea Domnului, casa și averea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, mărturia Domnului este el pe pământ. Întăriți-i pe cei slabi cu vederea și cu credincioșia și învățați-i pe ei ce înseamnă la fii credința în acest cuvânt și fapta ei înaintea Domnului. Arătați-le și amintiți-le de Avraam cel credincios și întăriți-i pe ei fii ai lui Avraam, vii și neclătinați, fiilor. Iar Tu, Doamne, fă peste poporul Tău după cuvântul Tău de peste el. Amin.

N e întărim în cei din porți, Verginico. Întărim și pe cei ce Ne sprijinesc lângă ei în ascultare și în iubire. Dăm îngerilor și sfinților veste să întărească și să sprijinească toată împlinirea lucrărilor Mele peste poporul Meu, căci satana este supărat pe mersul Meu și își încearcă fără biruință săbiile, căci Noi și cetele cerești de sfinți și de îngeri înțeleg lucrarea Mea de nou Ierusalim peste pământ și întărim hotarele ei. Chiar dacă va fi să fim mai sub vâl și să lucrăm mai cu taină, aducem prin aceasta ziua slavei Mele, iar lucrarea Mea și poporul Meu vor străluci de șapte ori mai mult și vor lumina popoarele, după cum este scris, căci tainele Mele își pregătesc biruința și slava strălucirii lor, fiindcă Eu sunt în față și cârmuiesc spre liman mersul Meu cel greu cu poporul Meu de azi, micuț, dar frumos înaintea Mea, căci el Mă iubește, și toate darurile Mele pregătite pentru el, aici rămân, cu el rămân, nu cu cei ce pleacă de pe calea cea cu cruce

a mersului Meu cel greu, dar plin de răsplată, Verginico. O, liniștește-ți durerea, să Ne-o liniștim unul altuia, și hai să fim cu răbdare și cu multă lucrare, o, trâmbița Mea, hai, tată, să Ne întărim și Noi, și cei ce Ne sunt popor pe pământ! Amin.

Iar Tu, Tată Savaot, vezi mersul lucrării Tale și veghează peste el, Tată! Păzește-l pe poporul Meu și al Tău, că ești tată și vezi pe cele ce se văd și pe cele ce nu se văd, Tată!

— **S**unt Tatăl lucrării Tale și al poporului Tău, Fiule, Mieluț al Meu. Eu sunt Tatăl Tău și al lor, Fiule scump. Voi veghea să fie la masa aceasta numai fii curați cu inima, numai lumină să fie la masa cuvântului Tău în fii și în poporul Tău, iar cei ce nu au inima curată, să și-o curețe și să Ți-o dea Ție apoi ca mărturie, căci Tu ești Cel ce ierți păcatele, fiindcă Eu de aceea Te-am trimis pe pământ atunci și acum, iar Eu, Tatăl, le voi socoti credință și neprihănire celor ce-și curăță inima, și așa vor merge înaintea cu Noi, curați și luminați, curați cu inima și luminați cu credința și cu fapta, și vom păzi Noi cetatea și poporul, căci duhul credincioșiei este cel ce poate, cel ce veghează și cel ce păzește prin fii și pentru fii, Fiule Mieluț.

Pace Ție în mijlocul poporului Tău și al Meu! Ranele Ne fac tari și Ne însănătoșesc mersul, și sunt cerești cei ce poartă rane pentru numele Meu și al Tău și al Duhului Nostru Cel Sfânt, și sunt fii ai lui Dumnezeu cei ce Ne iubesc așa, o, Fiule Mieluț. Amin, amin, amin.

1/14 iunie 2009

Duminica a treia după Rusalii

Bogăția cea mare a Domnului: fiii credincioși. Dușmanii omului: necredința, îndoiala și sminteala. Omul trebuie să lucreze pe pământ după cuvântul Domnului.

Cu duhul plin de duiosie și de milă și de grijă părintească, așa cobor Eu, Domnul, cuvântul Meu peste pământ pentru poporul Meu de azi din mijlocul neamului român. Se tot încearcă săgeți dureroase spre locul și taina coborării cuvântului Meu din zilele acestea, dar Eu merg înaintea cu iubire și cu durere, iar taina coborării cuvântului Meu nu stă din cursul ei, căci râul vieții este cuvântul Meu peste pământ și peste om, iar cine bea din el, crezându-l și iubindu-l de lucrare a vieții lui și de cale a Mea printre oameni, acela va fi biruitor lângă Mine și Mă voi arăta cu el înaintea multor noroade necredincioase care-și risipesc viața, nedându-o lui Dumnezeu, Cel ce este viața oamenilor.

O, ce drag ar trebui să-i fie omului cu Mine și cu râul cuvântului Meu peste viața lui! O, ce slab, ce mort e omul care aude de la Mine cuvântul facerii lui și al mângâierii Mele pentru om, și el rămâne rece și străin de dragostea Mea, cu care-Mi strâng la sân pe cei credincioși, pe cei curați cu inima pentru Mine! Cei curați cu inima pentru Mine aceia sunt așa și pentru semenii lor, iar cei ce nu au inima curată pentru Mine și pentru semenii lor, aceia nici pentru ei nu au inima curată, și se joacă cu viața lor după mintea lor cea omenească, după cele ce se văd, iubite de om și apoi făcute de el ca să-i țină de bucurie și să-l facă să uite că bucuria e lucru sfânt, e Domnul cu omul pe pământ, călăuzindu-l și îngrijindu-l pe el părintește și învățându-l dumnezeiește în toți pașii lui pe pământ.

Îmi întăresc la porți veghea cea pentru venirea Mea la tine cuvânt, poporul Meu, și mereu, mereu Îmi voi întări venirea Mea la tine, căci tu ești acum casa Mea pe pământ, familia Mea de fii, Betania Mea de frați plini de credință, bucuria și mângâierea Mea în grelele dureri pe care le port cu cei ce Mă

poartă ca să fiu pe pământ cuvânt, și le port cu tine când te văd că ți-e milă de mersul Meu cel greu, bătăndu-te sub crucea Mea cea de azi și miluindu-Mă cu mila ta de fiu când sunt atât de lovit în mersul Meu, atât de părăsit de cei ce trebuia să-Mi fie fii până la sfârșit prin mersul Meu cel greu, mai bine de cincizeci de ani purtat cu cei ce Mi-au rămas credincioși durerilor Mele cele de șapte mii de ani de la om. N-am bogăție mai mare nici în cer, nici pe pământ ca atunci când Eu am fii credincioși lucrului Meu cel greu între Mine și om ca să-l fac pe om să Mă cunoască de Dumnezeu al său pe pământ, și în veșnicie apoi.

Îți întăresc prin cuvântul Meu credința cea pentru Mine și iubirea, poporul Meu, și prin ele tu să ai nădejde mare că Domnul este biruitor pe pământ și că te ține în mână prin greu. Îți dau, fiule, puteri îngerești, slujiri îngerești în lucrul pe care ți l-am dat să-l îplinești acum în curțile Mele cu tine pentru ordinea și curățenia a toate locurile câte sunt pe pământul cel sfințit de Mine pentru tine și pentru cei ce Îmi slujesc. Multă, multă curățenie trebuie să fie peste tot în locurile pecetluite de Mine pentru slava Mea, pentru statul Meu cu tine pe pământ, poporul Meu. Cobor în ziua aceasta cuvânt de binecuvântare pentru lucrul pe care îl începem acum în curțile Mele cu tine, și îți voi da îngeri slujitori, și te vor sprijini din cer și de pe pământ îngerii, popor iubit, și apoi ne vom odihni iarăși, căci fiecare lucrare își are lucrul ei și apoi odihna ei după împlinirea ei. Te înzestrez cu duhul păcii sfinte în tot timpul lucrului Meu cu tine pentru zidirea ce o începem acum, și binecuvântată de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt să fie această zidire, care va sluji ordinii și curățeniei pentru cele ce sunt și slujesc îngrijirii lucrării Mele cu tine și a mersului ei pe pământ. Amin.

În toate locurile Mele cu poporul Meu trebuie să fie frumos, curat și sfânt, iar fiecare lucru de care ne servim să-și aibă bine locul și lucrul său, căci pe pământ cu tine trebuie să fie ca în cer, nu ca în lume, poporul Meu, și trebuie să fiu Eu cu tine întru toate, tată, și să-ți îngrijesc pașii și tot mersul tău cu Mine pe pământ. Toate trebuiesc lucrate cu duh gospodăresc, cu duh frumos, și tot așa să fie și folosite apoi. La fel ca și cele duhovnicești ale sufletului, tot așa trebuie să fie și cele de trebuință trupului și slujirii Mele cu voi. Tot lucrul trebuie să-și aibă rostul și locul lui, iar Eu mereu Mi-am învățat poporul pentru lucrul curățeniei, care sfințește locul și omul și care Mă odihnește pe Mine în tot lucrul și locul Meu cu omul. Mi-am ales în acest sătuț locul noii Mele împărății pe pământ, căci cu cei ce zic că-Mi sunt slujitori și casă Mie nu Mi-am găsit odihna, căci împărătesc ei și lumea în toate locurile în care ei se așează ca slujitori pentru Dumnezeu înaintea oamenilor. Aici însă cârmuiește cuvântul Meu peste fii și binecuvântarea Mea prin cuvântul gurii Mele pentru toate lucrările Mele cu ei, și au îngerii în slujire cei ce ascultă după cuvântul Meu de peste ei.

O, îngerăși miloși și tari prin slujire, apropiați-vă și slujiiți zidirii care începe acum să-și arate fața și apoi slujirea ei pentru lucrările Mele, pentru toate câte se împletesc între ele ca să fie de slujire Mie în poporul Meu care-Mi slujește, și vom lucra și vom sfârși lucrul, și apoi ne vom odihni de el. Amin.

— **A**șa Te vom asculta, Stăpâne mare în cer și pe pământ peste noi și peste fii, și vom lucra cu ei și în ei și pentru ei, spre slava lucrărilor Tale cu cei credincioși Ție în zile de venire a Ta cuvânt pe pământ ca să-Ți hrănești cu el îngerii și sfinții, și pe cei de pe pământ care au parte la masa Ta de cuvânt, căci noi, cei din cer, nu avem altă hrană decât cuvântul gurii Tale, Stăpâne Doamne, și vom sluji acum lucrării cuvântului Tău, care ne dă de lucru în

fiii Tăi, în cei care-Ți urmează cuvântul, și vom lucra cu ei și din ei și în ei, și Tu le vei da lor puteri și toată înțelegerea cea de sus a celor ce se vor lucra. Slavă Ție prin toate ale Tale, Îți spun Ție îngerii slujitori lucrărilor Tale în zilele acestea când Tu cuvintezi iarăși pe pământ cuvântul facerii lumii, nașterea din nou a lumii, Dumnezeule Făcător văzutele și nevăzutele Tale, cerul cel nou și pământul cel nou! Toate cele ce sunt cerul cel nou sunt cele nevăzute ale Tale, iar cele ce le faci și se văd sunt pământul Tău cel nou, și curând își vor lucra unirea la cuvântul Tău, iar slava Ta se va ivi în toată strălucirea ei peste cei credincioși și peste cei necredincioși, pentru unii spre mângâiere, iar pentru ceilalți spre judecată, și aceasta va fi judecata celor necredincioși, și nu altfel va fi ea. Amin.

— **O** îngerăși slujitori Mie și lucrărilor Mele, cu omul între pământ și cer! O, ce Mă doare de la cei îndoielnici, de la cei ce se smintesc, de la cei ce nu-Mi rămân la sân, de la cei ce se smulg din brațul Meu și se duc în lume, după ce Eu i-am primit pe ei și i-am iertat și i-am hrănit și i-am împodobit pentru Mine, nu pentru lume, și ei se duc apoi și se dezbracă de toate podoabele date lor de la Mine, căci Eu le ridic pe ele de peste ei când ei Mă părăsesc! O, ce Mă doare de la mintea lor cea rece, de la ochiul lor cel vinovat de răutate, de la ne iubirea lor, de la lucrarea lor cea răzvrătită și răzleață acum departe, departe de planurile Mele și de mersul Meu cel de azi! O, ce socoteală omenească își fac ei pentru ei acum! O, ce departe sunt de Mine cei ce se răzvrătesc și se duc din staulul Meu! O, ce mult au căzut cu mintea și cu inima dacă s-au răzvrătit și s-au tras apoi în lături ca să nu mai fie cu Mine și cu această cale a Mea de la Tatăl la om! O, cum să-i strig dacă ei se aud pe ei, unii pe alții și atât, iar pe Mine Mă numesc Cel mincinos? O, mai bine vă era vouă să rămâneți cu Mine, fiilor care ați plecat din brațul Meu! Eu v-aș fi iertat pe voi de toate durerile și bubele pe care Mi le-ați făcut pe Duhul și pe fața Mea. Voi însă v-ați făcut brâncă unul altuia ca să cădeți din brațul Meu și să nu mai fiți ai Mei, și ați zis că vă faceți bine unul altuia, fiilor, și așa M-ați îndurerat voi și ați pus pată pe fața Mea, și joaca voastră pe seama lucrării Mele a făcut nuntă duhului rău cu voi și v-a zdrobit, tată, iar Eu vă plâng acum.

O, ce mare dușman pentru om este necredința, după ce el Mă urmează o vreme cu credință! O, ce mare tâlhar de suflet este îndoiala și sminteala, pe care și le iau de călăuză cei ce cad din bărcuța Mea cu fii în ea! Spun acestea din pricina adâncii Mele dureri, pe care Mi-au făcut-o cei ce s-au tras din brațul Meu cel plin cu fii, și spun cu jale, și Mă văd sfinții și îngerii și plâng cu Mine de jalea Mea. Eu dau să-i iert pe cei ce-Mi fac dureri, dar sfinții și îngerii se strâng lângă jalea Mea și-Mi amintesc de fața lucrării Mele, atât de lovită și de împrăscată acum de la fiii cei răzvrățiți, de la cele dușmănoase ale inimii lor, nemulțumite și neumilite pe calea Mea cu ei până acum.

O, ce durere pe Mine când omul se ridică mai mare ca Mine, mai judecător ca Mine ca să judece el ca un om! Ce bine-și face unul ca acela? O, ce găsește cel ce lucrează așa?

— **A**scultă-ne, Doamne, pe noi, sfinții Tăi! Jalea Ta e grea de la cei ce, lovind, au fugit și Te-au părăsit și, disprețuind pe cei rămași cu Tine, s-au ascuns și stau în duhul lor și-și fac rost de necredință, dar ea nu le va ține de cald, căci nimic, nimic nu poate necredința. Acum stăm înaintea Ta și așteptăm binecuvântarea Ta ca să lucrăm și noi, sfinții Tăi, cu ajutor din cer lângă poporul Tău de la izvor pentru împlinirea zidirii care se ridică acum în curțile Tale cu el, spre folosința cea bineplăcută Ție în toate ale Tale cu poporul Tău, și la cuvântul Tău vom ajuta, Doamne,

pe cei ce au de lucrat la lucrul Tău cu ei. Amin.

— **V**ă dau după iubirea voastră, o, sfinți iubitori și iubitori de poporul Meu, căci voi din cer lucrați, iar ei de pe pământ, și frumoasă este unirea cerului cu pământul întru lucrările Mele cu omul!

Binecuvântată să fie unirea celor din cer cu poporul Meu de la izvor pentru facerea a toate câte se fac în curțile Mele de azi pe pământ, spre slava și odihna Mea din zilele acestea! Eu sunt Cel ce binecuvintez fără să-Mi ceară omul, căci acolo unde viețuiesc ai Mei, acolo sunt și Eu, și le pregătesc lor loc cu Mine, Eu lor, și ei Mie, căci Eu cu omul Îmi lucrez lucrările Mele, și așa lucrez din veac și până în veac. Gândurile cele răutăcioase ale celor ce vă urăsc pe voi și vă vorbesc de rău, căci așa li s-au dat limba de multă vreme, să se depărteze de peste voi cu lucrarea lor cea rea gândurile lor rele, iar voi să lucrați sub Duhul Meu, sub harul Meu, fiilor. Amin.

Voiesc să se uite fiii oamenilor în cuvântul Meu cel de peste poporul Meu cel de la izvor și să ia ei înțelepciune la toate câte se fac după cuvântul Meu în poporul Meu și să se umilească cu înțelepciunea lor, prin care ei zic și fac, fără ca Eu, Domnul, să fiu în acestea ale lor. O, nu e bine să facă omul după mintea lui pe pământ, căci pământul este al Domnului. Omul însă s-a despărțit de Mine și face el, și de aceea se dărâmă tot ce face el, și nici în veșnicie nu rămân cele ce se dărâmă ale lui, că și le face singur, și nu este Dumnezeu în cele făcute de om, iar lucrarea Mea de nou Ierusalim a venit în zilele acestea din cer pe pământ ca să-l învețe pe om că trebuie să lucreze după cuvântul Meu pe pământ, și nu după plăcerea lui.

O, fii ai oamenilor! O, voi, cei ce vă numiți creștini ai lui Hristos! Veni-veți voi, oare, spre umilință înaintea Mea ca să vedeți deșertăciunea în care vă zbateți și din care nu vă alegeți cu nimic? O, căutați spre Ziditorul a toate, căutați spre Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor văzutele și nevăzutele și vedeți lucrările Lui și înțelepțiți-vă! Veniți să întrebați pe Domnul în toate câte voi sunteți și lucrați! Veniți la Mine ca să vă învăț să fiți fii ai binecuvântării, că iată-Mă cuvânt de facere peste pământ! Am carte deschisă între Mine și voi și Mă scriu în ea cu grăierea Mea cu voi, și cartea mărturiseste că Eu vă grăiesc vouă. Veniți și vedeți ce grăiește cu voi cuvântul Meu din zilele acestea! Veniți și învățați de la Mine cărările vieții! Veniți de luați lumină pe cărările voastre, căci mergeți fără Dumnezeu pe cărări străine de cărările Lui! Veniți spre pocăință pentru despărțirea dintre Mine și voi, și pocăința vă va învăța să vă dați Mie locaș, să-Mi dați inima ca să v-o umplu de vedere din cer și de credință și de mântuire apoi! Păcatele vă despart de Mine și vă țin în stricăciune de suflet, dar sufletele voastre cer tainic împărăția Mea, din care ele purced în voi, iar voi nu știți să înțelegeți suspinul sufletelor voastre, de unde vine și unde se duce suspinul lor. Veniți să vă dau de la Mine ca să fiți bogații Mei pe pământ, bogați în Dumnezeu, bogați în harul cel de sus! Veniți la Mine pe calea rugăciunii pentru iertarea păcatelor voastre, așa cum părinții cei sfinți v-au lăsat povață sfântă, și Mă veți găsi răspunzându-vă vouă, după umilința inimii voastre vă voi răspunde Eu! Amin.

Și acum, Mă întorc la tine, poporul Meu, și îți spun: pace ție, pace în toate durerile tale pentru Mine! Nu este om mai bogat în har, mai bogat din cer ca și omul care poartă cu Mine pe pământ durerile Mele, nefugind de Mine, Cel atât de durut de la om. Cel ce poartă pe pământ durerile lui Dumnezeu, acela a scăpat de sine și poartă numai de la Mine și se face purtător de Dumnezeu și se face vindecător Mie și alifie răcoritoare de rane pentru Mine, Cel atât de părăsit de om, căci omul stă fără

Dumnezeu pe pământ și își duce din greu necazul său.

Pace ție, popor de la izvor! Îți dau, tată, puteri sufletești și trupești și îți dau îngerii și sfinții în lucrarea ta cu Mine și te vor ajuta sub greu, și sub tot lucrul tău cu Mine. Fii credincios! O, poporul Meu, să fii ca Avraam în credință, fiule, căci Eu i-am dat lui după credințioșia lui și l-am pus în cer părinte al celor credincioși, și toți se odihnesc în sânul lui când vin la odihna lor, iar Eu sunt Dumnezeul lui Avraam. Amin.

Eu sunt Domnul Dumnezeu, tău, poporul Meu, Eu sunt Mântuitorul tău, tată, și te sprijin din cer și de pe pământ, căci tu ești al Meu. Învață mereu, învață să fii al Meu mereu, învață, poporul Meu, căci numai cei ce învață de la Mine mereu, numai aceia sunt mereu ai Mei, numai ai Mei, mereu cu Mine, iar Eu mereu, mereu cu ei, mereu, poporul Meu, mereu, mereu cu ei. Amin, amin, amin.

15/28 iunie 2009

Sărbătoarea Nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Domnul rămâne nedespărțit de omul credincios. Lucrarea duhovnicească alină ranele Domnului. Ferirea de duhul lumii.

Eu, Domnul, Mă așez cuvânt în cartea Mea de azi cu zi de sărbătoare și vin în ziua aceasta cu sobor de sfinți în mijlocul tău, poporul Meu de azi. Durerea din Mine este cu Mine în mijlocul tău, și simt alin peste ea când am cu cine s-o port, și o port cu cei ce au milă de Mine pe pământ, și care uită de ei pentru ca să Mă poarte pe Mine în ei cu ranele Mele și cu așteptarea Mea cea lungă după om, căci omul Mă doboară mereu, iar unde nu sunt Eu, nu este nici omul, chiar dacă el știe altfel să socotească și să creadă ca un om.

Eu, Domnul, Îmi întăresc intrarea în carte și lucrarea Mea din ziua aceasta. Eu prin cuvânt Îmi fac toate lucrările Mele cu omul pe pământ, și pentru om fac tot ceea ce fac, așa cum din veac lucrează Dumnezeu. Pe toate cele văzute, pentru om le zidesc ca să fie și ca să-Mi slujească Mie cu omul, iar cele ce nu se văd sunt tainele Mele pentru om, și în care el trebuie să creadă ca să fie al Meu pe pământ, căci dacă el nu crede în cele ce nu se văd și prin care Eu lucrez pentru el până în cele ce se văd, atunci omul este nestatornic în Dumnezeu, și apoi se crede a fi, și Mă doboară pe Mine ca să fie el, numai el, dar unde Eu nu sunt, nici omul nu este, chiar dacă el se deprinde altfel să socotească și să se socotească și să creadă ca un om.

Vin în ziua aceasta în carte cu tine, poporul Meu, ca să lucrăm cu tainele Mele în mijlocul tău și să le așezăm la lucru pentru slava Mea cu tine și pentru viața ta, fiule. Pe pământ sunt numai despărțiri între oameni, iar despărțirile dor adânc în ei, chiar și când ei dau să le înlocuiască cu altceva, cu alte stări și lucrări, dar Eu, Domnul, rămân mereu prietenul celui ce Mă știe veșnic și neschimbător, rămân cu el în toate durerile lui și nu-l părăsesc pe cel ce rămâne cu Mine când el și-i pierde pe cei iubiți ai săi, când despărțirile brăzdează viața lui, încercându-l pe el în iubire și în credință și în umilință, căci dacă umilință este în el, poate omul pe mai departe și poate frumos, și poate cu Mine cel umilit, poate cu Domnul, și altfel el nu poate pe pământ atunci când poate. Așa vă învăț Eu pe voi să puteți când sunteți îndurerați voi, fii ai poporului Meu, căci Eu, Domnul, vă rămân vouă întreg în toate câte voi pierdeți, și sunt veșnic și neschimbător cu cei ce cred în ființa Mea dumnezeiască prin care toate se fac și sunt. Eu sunt Cel ce nu-l părăsesc pe cel părăsit și stau lângă el și îl mângâi în dureri de suflet și de trup și îl fac să poată și îl țin în Duhul Meu Cel mângâios, prin Care omul se mângâie, chiar dacă el nu știe îndeajuns taina

izvorului mângâierii, de unde vine ea și izvorul ei, căci Eu sunt Cel tainic ca să-l pot ajuta pe om în tot suspinul lui cel cunoscut lui și cel necunoscut între cei din jurul lui.

Sunt și au fost pe pământ oameni care nu se pot mângâia cu nimic decât cu Dumnezeu, și tot așa și trăiesc, cu Dumnezeu și cu tainele Lui. Așa a fost Ioan, rudenia Mea cea după trup, și care s-a născut înaintea Mea, și tot așa a și lucrat, netezind spre oameni calea înaintea Mea când Eu aveam să Mă arăt apoi oamenilor, mărturisit fiind mai întâi de Ioan, precum Scripturile mărturiseau că voi sosi, vestind ele sosirea Celui drept. Ioan a spus cuvinte mari celor de atunci, și ele au rămas până azi pentru fiecare dintre cei ce aud de Mine și dau să vină după Mine, dar omul e împărțit cu mintea și cu simțirea și este împărțiat în cele ale sale și nu pătrunde taina cuvintelor mari, ieșite prin cei purtători de cuvânt, din cer insuflă peste ei și grăite prin gura lor. Și spunea Ioan celor ce veneau la el ca să audă de sosirea Mea și de împărăția cerurilor, vestită de el că vine, și le spunea celor ce se strâneau la el: «*Pui de vipere, cine v-a învățat pe voi să fugiți de mânia ce va să vină? O, faceți roade vrednice de pocăință dacă vreți să scăpați de mânie, și numai așa veți scăpa, căci eu, unul, vă botez cu apă, dar Cel ce vine după mine vă botează cu Duh Sfânt și cu foc și Își curăță cu lopata în mână aria, și toată pleava o va arunca pe foc, și numai grâul îl va păstra în jitnița Sa*».

O, cine este cel ce caută cu adevărat pocăința între cei ce caută pe Dumnezeu prin tot necazul lui pe pământ? Caută oamenii la Mine izbăvire din necazurile lor cele de la păcatele lor, dar n-are cine să-i învețe spre pocăință pe oameni. Se teme omul de pocăință, dar de semeție nu se teme. De trufie, de dușmănie, de invidie, de grăire de rău, de judecată peste semenii lui nu se teme omul, nu se teme cel ce nu are pocăință învederată, care să se așeze peste inima și peste fața lui apoi, și care să se răsfrângă în toată fapta și lucrarea lui între semenii lui. Nimic nu-i face mai bine omului decât pocăința, și iată, taină mare îți spun, poporul Meu. Cel ce nu are în firea lui pocăința și lucrarea ei mereu, acela este un om zbuciumat mereu și fără de pace, iar acestea se văd pe fața ființei lui și în toată lucrarea lui, dar cel ce are duhul pocăinței în ființa lui, acela însuflă în jurul lui pacea duhului lui, pacea cea binefăcătoare, mângâierea cea din Dumnezeu pentru el și pentru semenii lui, răbdarea cea sfântă, care îndulcește inima omului și lucrarea ei în jur, și un așa om are în el Duhul lui Dumnezeu, lucrarea cea bună spre folosul semenilor lui, și odată cu aceasta are și plata cea bună. Așa învățătură pune Ioan, Botezătorul Meu, peste cei ce înțelegeau cuvântul lui cel pentru pocăința omului care vine să fie cu Mine și cu lucrările Mele pe pământ și statornic apoi pentru ele.

În ziua aceasta de sărbătoare Mă așez peste tine cu darul cel sfânt al pocăinței, poporul Meu. Cel purtător de acest dar, care naște daruri sfinte în om, daruri duhovnicești, se face unul ca acela apoi lumină în jur și nu o mai părăsește pe ea, și nici ea pe el, nu părăsește duhul pocăinței din el, și se face cu el binefăcător sufletelor oamenilor, și este curat cu inima prin duhul pocăinței și are în el împărăția lui Dumnezeu, și cu ea se apropie de oameni ca s-o sufle pe ea peste ei. Aceasta este lucrarea pe care voiesc s-o ai tu de trăire a ta, fiule al poporului Meu, iar lucrarea pocăinței te învață ascultarea, fiule. Eu sunt cuvânt în mijlocul tău, iar duhul pocăinței te învață să stai în ascultare de cuvântul Meu de peste tine și în lumină să stai, fiule, și așa te am Eu pe tine popor pe pământ, iar cine te urăște pe tine, acela nu vede și nu simte ca Mine, ci vede ca omul, iar omul este plin de sine și este trufaș, și tot așa bolnav și vede.

Eu însă te prețuiesc, tată, pentru că tu ai ales să fii cu Mine și să stai cu Mine sub durerile Mele de la om și să Mă ajuți pe calea Mea spre om, și ești de preț în ochii Mei, căci Eu sunt curat și tot așa și vād. O, te învăț pocăința și duhul ei și curățenia ta mereu prin ea, căci cel ce stă în pocăință este ocrotit de căderi și de ispite, căci stă în Dumnezeu.

Și acum, în ziua aceasta, îți dau să îplinești în mijlocul tău o lucrare duhovnicească pentru slujirea lucrului Meu cu tine și pentru tine, poporul Meu. Lucrez tainic și ridic lucrători la lucrul Meu, tată. Tot ce lucrez Eu în ziua aceasta prin porți și prin lucrătorii Mei, este lucrarea Mea. M-am anunțat cu ea la porți și am dat de veste să se îplinească așa cum Eu voiesc. Grăiesc tainic și rămân între ucenici cu tainele Mele lucrare azi cu ei, și apoi lucrez, căci trebuie să lucrăm mai mult, mai mult, poporul Meu. Ioan, Botezătorul Meu, este martorul Meu în lucrarea Mea de azi în mijlocul tău, și iată, mărturisește. Amin, amin, amin.

— **O**, Dumnezeule tainic, să învețe fiii poporului Tău lucrarea tainelor Tale și păstrarea lor, Doamne! Să nu uite ei că tainic ai lucrat Tu și Ți-ai împlinit lucrarea acum două mii de ani cu ucenicii Tăi și pentru ei, și apoi pentru mulți din ei din unii în alții și până la capătul timpului, și iată, lucrezi și azi, când toate dau să piară de la rățacirea de Tine a oamenilor. O, binecuvintează lucrarea tainelor Tale de azi între ucenicii Tăi, iar eu Ți sunt martor în ziua aceasta și cu smerenie stau și privesc lucrările Tale cu cei din urmă ai Tăi! Amin.

— **O**, Botezătorule al Meu, Eu sunt adânc în durerat, și Mă sprijin pe ei cu durerile Mele și cu tot lucrul Meu cel greu pentru om, căci vreau să Mă întind cu mântuirea Mea cea de azi pentru om. Te am ca martor între cei din cer în ziua aceasta pentru tainele Mele cele între ucenici purtate, și voi da să merg cu împlinirea înainte, și puterea Mea din fii va lucra și nu voi sta din lucrul cel pentru care Tatăl M-a trimis iarăși pe pământ ca să-l împlinesc spre slava Lui și a Mea de la El, căci Eu sunt Cel purtat de El, iar El este în Mine, precum am spus și acum două mii de ani, iar pentru aceasta ce am spus atunci s-au răzvrătit pe Mine mai-marii lui Israel și M-au pedepsit și M-au lepădat. O, tot așa se întâmplă și azi, și iată, sunt pedepsit și judecat ca și atunci de cei puțin credincioși tainelor Mele de azi, purtate de purtătorii Mei, pe care Mă sprijin ca să vin pe pământ și să Mă așez pe el cu toată lucrarea pe care Tatăl Mi-a dat-o s-o lucrez, și apoi ea să fie și să stea înaintea Mea. Amin.

Voi grăi iarăși cu tine, poporul Meu, după ziua aceasta de serbare, care poartă în ea lucrare de taină, tată. Ai grijă să-Mi fii ucenic credincios, ai grijă de lucrarea de ucenic, poporul Meu, căci Eu, Domnul, pecetluiesc între Mine și tine tainele Mele cu tine, și așa le lucrez apoi. Amin.

Acum rostesc din timp în timp binecuvântare pentru lucrul zidirii care se săvârșește acum în curțile Mele cu tine, poporul Meu, pentru ordinea și curățenia a toate lucrurile și lucrările Mele cu tine, pentru Mine și pentru tine cu Mine, tată. Ți-am dat și îți voi tot da să vezi cât de mult slujesc lângă tine și cu tine cei din cer, îngerii și sfinții, pentru săvârșirea acestei zidiri, iar satana nu poate când el se bagă, pentru că Eu biruiesc, iar duhul rugăciunii spre Mine de la tine în toate clipele și stările de încercare biruiește tot răul care vine să ispitească mersul cel bun al acestei zidiri, care iat-o, pic cu pic vine la vedere, vine spre cele ce se vād. Pic cu pic vin spre vedere cele ce sunt și nu se vād ale noului Meu Ierusalim cu tine, poporul Meu. O, pace ție, fiule, în toate lucrările Mele cu tine! Pace

între fiu și fiu! Fiți fiii cerului pe pământ prin toate câte sunteți și lucrați voi înaintea Mea, fiilor. Eu, Domnul, veghez mereu peste voi cu multă iubire, cu multă ocrotire, și aș sta mult de vorbă cu voi prin toate câte sunt și se fac, dar învățați voi mereu prin ele să vorbiți cu Mine, așa cum Eu grăiesc cu voi prin toate câte se fac și se arată lucrând. Toate stihiele cerești vin și vă vor veni în ajutor. Iată, grădina este udată de Mine și cresc toate în ea, iar voi lucrați alte lucrări ale Mele cu voi, și Eu vă dau hrană din mâna Mea și cresc pe cele din grădină. Ploaia și căldura vă slujesc, așa cum și voi Îmi slujiți Mie, fiilor. Pace vouă! Dragoste vouă și între voi în numele Meu, căci prin ea puteți, nu prin trupurile voastre! Faceți totul cu pace, fiilor. Pacea din voi și dintre voi este odihna Mea și puterea Mea între voi și puterea voastră, fiilor. Trupurile voastre pot prin iubire pentru lucrările Mele cu voi, nu prin puterea lor, și nu uitați aceasta, iar îngerii și sfinții vă slujesc când voi prin iubire puteți. Amin.

Pace vouă, și iarăși voi grăi pentru lucrul zilei de azi al Meu cu voi și între voi, fiilor! Eu grăiesc mult cu cei din porți pentru voi și pentru tot lucrul Meu între voi. Luați ca de la Mine prin ei și lucrați ca fii credincioși, căci credința vă aduce ascultarea, fiilor, iar Eu veghez peste lucrul vostru cu Mine și vă povățuiesc pentru el. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

*

A cum iarăși Mă așez în carte cu lucrul zilei de azi în mijlocul tău, poporul Meu, căci dau să merg înainte cu toate împlinirile Mele de nou Ierusalim, de popor agonisit de Mine, după ce Eu îi dau credință în venirea Mea celui ce vine ca să fie cu Mine și cu tine pentru greaua, dar dulcea Mea povară, căci pentru mântuirea neamului omenesc o duc, iar Tatăl Îmi vede durerea Mea cea de sub crucea Mea de azi, și te vede pe tine lângă Mine sub crucea Mea de azi, poporul Meu cel de acum. Eu, fiule, am adus în mijlocul tău mult cuvânt de împlinit, dar împotrivrile s-au tot ivit fel de fel, căci omul se iubește pe sine mai întâi, și numai dacă vrea sau dacă poate să Mă asculte, numai atunci Îmi dă loc să Mă împlinesc și Eu cu cele de la Tatăl date ca să le așez pe pământ pentru lucrarea Mea de nou Ierusalim și de slavă a Lui pe pământ, căci biserica Mea cea de la sfârșit poartă nume minunat, numele de Noul Ierusalim, precum scrie în Scripturi să se numească ea la sfârșit în cer și pe pământ.

Am dat mereu să Mă sprijin pe multe și pe tari roți cu carul Meu de azi, la care îi am înhămați pe cei ce Mă aduc cuvânt pe pământ în carte când Eu vin și cuvintez peste grădina Mea de cuvânt ca să-Mi hrănesc poporul cu tot cuvântul care iese din gura Mea, dar iată, n-am mai fost ajutat de cei cărora le-am făcut nume prin lucrarea Mea cea din cer astăzi pe pământ, căci ei s-au tras în lături, învinuind în urmă pe cei rămași sub sarcina Mea, și n-a fost frumos că au făcut ei așa. Eu însă sunt îndelung răbdător și îi păstrez pe ei întru răbdarea Mea, căci ei au milă doar de ei, iar de Mine n-au mai avut milă, căci M-au părăsit și își fac pe ale lor acum și dau să-și piardă plata cea de la Mine pentru dragostea lor cea de la început, când credința lor i-a adus lângă Mine, iar Eu i-am primit și i-am binecuvântat apoi pe ei întru lucrarea Mea de azi pe pământ.

O, e grea rana Mea, e dureroasă buba Mea de la cei ce n-au mai ascultat să stea în staulul Meu cel ocrotit de cuvântul Meu, care ca râul curge din Mine peste poporul Meu ca să-l hrănesc pe el și să poată el cu Mine între toate câte sunt astăzi

pe pământ. Fiecare își face plata prin ceea ce lucrează și, mai mult, prin ceea ce stăruiește, bună sau rea, dar iată, nu stă până la sfârșit cu Mine cel ce vine la Mine fără să se lepede de sine pentru Mine, o, nu stă dacă-și face socoteli ca omul, și nu ca Dumnezeu.

O, poporul Meu, o, tată, cu Mine nu trebuie să stea omul după socoteala minții lui, după bobii lui, ci trebuie să stea după voia Mea, și până la sfârșit să stea, căci altfel cade omul din iubirea Mea. O, poporul Meu, ai grijă, tată, de iubirea ta pentru cei ce Mă așează în carte cuvânt pentru tine, fiule, căci dacă tu nu știi să stai sub iubirea lor cea pentru tine pusă de Mine în ei, pățești cum au pățit cei ce au căzut din iubirea Mea, căci au venit să stea cum doresc ei, și nu cum dădea bine pentru Mine și pentru slava Mea pe pământ, slavă din cer, nu de pe pământ, tată. O, măcar de n-ar mai lovi aceștia în urmă pe cei rămași cu Mine sub greul venirii Mele de azi cuvânt peste pământ cu taina Mea de nou Ierusalim, cu înnoirea lumii, precum este scris să vin și să împlinesc.

Îți dau să ai în grijă clipă de clipă împlinirea a tot cuvântul Meu de peste tine în mijlocul tău, poporul Meu, și iată, după două mii de ani de la rostirea cu gura Mea peste ucenicii Mei de atunci, pe care îi învățam îndeosebi, îți amintesc iarăși ție azi cuvântul Meu de atunci ca să ai grijă pentru tine de împlinirea lui, căci le-am spus atunci la ucenici: *«Nu vă temeți de cei ce văucid trupul, și după aceea n-au ce să vă mai facă, ci temeți-vă de cei ce văucid duhul»*. O, poporul Meu, să te ferești cu totul de cei ce dau să-ți ucidă ție duhul pe care-l ai în dar de la Mine. Ferește-te, tată, de cei ce dau să-ți ucidă credința ta în lucrarea Mea, ferește-te măcar ca de cei ce ți-ar putea ucide trupul! Dar tu trebuie să-ți ferești credința, fiule, căci cel ce va crede până la sfârșit, va fi multora mântuitor, va fi cununa răbdării Mele pentru om și va fi fericit și îl voi slăvi pe el în slava Mea și va fi și el iubirea, precum Eu sunt iubirea Tatălui Meu înaintea Sa. Amin. Ascultă tu cu mare veghe acest cuvânt al Meu din Mine așezat peste tine: păzește-te de cel ce dă să-ți ucidă credința, și păzește mai mult decât pe tine credința ta în venirea Mea și iubirea ta pentru cei ce Mă poartă ca să fiu cu tine pe pământ și să te călăuzesc, căci unde nu este iubire nu este ascultare, nu este răbdare sfântă, nu este pace, nu este nici sfințenie fără de ascultare pentru ea. Te țin în brațul Meu când te învăț așa, și așa înseamnă când Eu te învăț, căci ca să stai în brațul Meu înseamnă să ascuți, fiule. Amin.

Și acum Mă scriu în carte cu lucrul cel de azi în mijlocul tău, poporul Meu, căci am putut prin greul cel de acum să așez, să încep să așez lucrători la lucrul cel sfânt al tainei bisericii Mele de nou Ierusalim. Am numit și am așezat pentru slujire sfântă dintre cei ce-Mi sunt fii pe doi fii credincioși, alături de cei ce slujesc pentru sfintele Mele, căci Eu, Domnul, voiesc să-Mi hrănesc poporul cu viața Mea, cu trupul și sângele Meu, și voiesc mult să-l hrănesc, și să-l pregătesc mult pentru această hrană, dacă și el voiește. Am așezat acum pe doi dintre ei, pe unul pe care îl am mai de mult în bărcuța Mea, și pe încă unul pe care îl am de curând, dar care a știut cu răbdare și cu frumos să lase pentru Mine mamă și tată, frați și surori, rude și prieteni, casă și țărini, ba și pe sine însuși ca să vină după Mine, precum scrie în cuvântul Evangheliei Mele pentru cel ce voiește să vină și să-Mi slujească sub cruce. Cel dintâi este fiul Emanuel, și tot așa îi las numele, iar cel de-al doilea fiu așezat azi la slujire sfântă poartă numele de Mihail, și tot așa îi las numele, căci sunt nume mari. Îi învăț pe ei în ziua aceasta prin cuvântul Meu și prin voi, copiii din porți, să ia numai de la Mine ei, și așa să stea ei înaintea Mea de acum, și să fie plini de Dumnezeu, plini

de duhul ascultării, precum Eu sunt. Aveți grijă mare, tată, să nu se stingă lucrul cel cu tărie al celor trei sfinte liturghii într-o zi în mijlocul grădinilor Mele cu voi, căci această treime de rugăciune și de jertfă a Mea pe altar Îmi va aduce biruința și voi fi Mielul biruitor pentru voi, și voi veți birui prin sângele Mielului lui Dumnezeu, precum este scris în Scripturi despre biruința Domnului și a celor ce sunt cu El prin acest cuvânt la sfârșit de timp. Aveți grijă, tată, de poporul cel ascultător ca să aibă hrana cea spre viața lui, dar să aibă și el grijă, căci dacă voi ați avea, iar el nu, rămâne neîmplinirea aceasta, pe care Eu o cer.

O, să aibă grijă poporul de Duhul Meu Cel Sfânt între fiu și fiu și să fie armonie ca între îngeri între fii, iar pricinile mici să nu mai aibă putere, să nu Mă micșoreze pe Mine pentru ele fiul acestui popor. O, să stea poporul sub călăuză cu toate cele dinăuntru ale fiecărui fiu, căci cele din afară se văd când ies spre afară. O, să stea mereu pregătit, mereu în lumină poporul Meu și să nu uite întunericul lui, căci întuneric înseamnă cele dinăuntru ale omului, și pe care el le ține neștiute, spre dauna lui. L-am învățat pe creștin să fie casă de sticlă, în care să se vadă tot înăuntru ei mereu, și aceasta înseamnă să iubească el lumina și să umble în lumină. Am auzit mereu și prea mult pe creștin zicând unul altuia și dorind să nu se știe la porți lucrările lui, cuvintele lui. O, vai ție, fiule care ai făcut așa, că nu știi cui ai slujit dacă așa ai lucrat! Și iată, aud încă îngrijorare în inimi, și fiecare voiește să iasă bine el la porți înaintea Mea, dar Eu am învățat pe creștin să se pună bine cu Dumnezeu, nu cu cel ce-L poartă pe Dumnezeu pentru el. O, mereu l-am învățat pe creștin aceasta, și încă îl învăț pe el să nu se păcălească pe sine așa, căci cine face așa, cade din bărcuța Mea, iar Eu l-am rugat pe Tatăl să Mă ajute în rana Mea, să nu mai lase să-Mi mai cadă fii din bărcuță, dar trebuie să-l învăț mereu, mereu pe poporul Meu, mereu să-l țin treaz, mereu să-i amintesc lui că satana nu-l iubește, și că el trebuie să-L iubească pe Dumnezeu după adevăr ca să scape de toate ispitele satanei, care urlă cu duhul ca un leu ca să-i agațe pe cei ce vin ca să fie cu Mine în zilele acestea, când Eu Îmi hrănesc de la Tatăl un popor.

O, copiii din porți, sprijiniți-vă cu cei rămași în picioare și în credință între cei unși pentru cele sfinte ale Mele, și aveți grijă de cei așezați proaspăt pentru slujire sfântă și vegheați-i mereu, tată, ca să fie destoinici pentru lucrul cel sfânt, și apoi ascultători, precum Eu sunt, iar Eu Îmi pun viața pentru oile Mele, și așa să facă și ei, cu răbdare și cu iubire în slujire și cu multă înțelepciune pentru suflete. O, să nu se socotească ei pentru toate câte sunt și vin. Să nu caute să socotească ei ca niște oameni pe cele ce vin spre încercare, ci să știe să treacă înainte cu credință și să se surpe pricinile care slăbesc sufletul, căci Domnul merită mult, fiilor, iar omul trebuie să fie răbdător și ascultător, iar acestea două sunt cele mai ușoare lucrări pentru suflet, și care odihnesc sufletul și nu îl obosesc în om. Amin.

O, vom merge înainte cu împlinirile cuvântului Meu adus de la Tatăl și vom face așezări sfinte în poporul Meu, și Eu Îmi voi găsi odihna în mijlocul lui. Trebuie multă lucrare duhovnicească. Ea alină ranele care slăbesc mersul Meu și al vostru, fiilor. O, trebuie cântare de slavă și de rugăciune și la lucru și la stat, și trebuie vorbire duhovnicească în vremea lucrului cu mâna, căci așa se adună îngerii și sfinții pentru hrana lor și pentru ca să lucreze cu voi lucrul ce-l avem de adus spre vedere, lucrul cel de la Mine cu voi, fiilor. O, lucrați numai sub binecuvântare, tată! Rostiți cuvântul binecuvântării Mele peste tot ce lucrați și sunteți voi, căci pe fruntea română, pe sceptorul ei stă scris: „*Nimic fără Dumnezeu*“, și așa să fie în poporul

Meu, și cu binecuvântare să fie împlinit orice lucru mic sau mare, căci am așezat fii din partea Mea pentru cele ce au nevoie de binecuvântare ale poporului Meu.

O, spălați-vă pe mâini mereu, spălați-vă de lume, tată, căci amestecul cu trupul lumii face sfințenia să plângă, fiilor! Feriți-vă de duhul lumii când mergeți prin lume, și nu vă lăsați atacați, și să nu iubiți și să nu doriți pe cele făcute de lume pentru ea. Fiți înțelepți când Eu, Domnul, vă spun să fiți sfinții Mei! Fiți plini de inimă duhovnicească și de zarvă sfântă ca îngerii din cer. Aveți gurițele cu care să-L slăviți și să-L mărturisiți pe Dumnezeu unii altora, și aveți inimă cu care să-L purtați pe El și să-L împărțiți, și aveți trup cu care să-L slujiți pe El în toate lucrările Lui cu voi. Pe toate ale voastre și pe voi înșivă să vă dați pentru mereu slava Mea între voi, fiilor, căci îngerii și sfinții vor să aibă cu voi cerul lor. Așa să voiți, tată, și voi. Amin.

Acum iarăși spun peste voi: pace vouă! Îngerii și sfinții să stea cu tot sprijinul la lucrul Meu cu voi, pentru cele sfinte ale Mele cu voi și pentru voi, și, iarăși, pentru lucrul cel cu mâna al zidirii celei noi acum în curțile Mele cu voi. Hrăniți-vă cu tot cuvântul Meu și luați-l în fire, fiilor. Eu vin curând iarăși pe masă la voi cu hrană de cuvânt și iarăși Mă voi slăvi cu împlinirea cuvântului Meu pus peste voi. Amin.

Fiți sănătoși cu duhul și cu trupul și dați-Mi putere în voi și dați-Mi stat în voi și cu voi mereu, mereu, fiilor. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2009

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Fiii lui Dumnezeu sunt cei mici, în care poate Dumnezeu. Slava Domnului și a sfinților este cuvântul. Îndemn la iubire de Dumnezeu și veghe.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, și Îmi fac intrarea în cartea Mea de azi, iar cuvântul Meu hrănește un popor cules de Duhul Meu din mijlocul neamului român, căci poposesc de mai bine de cincizeci de ani pe această glie cu cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om, și sunt învăluit în cuvânt, și așa lucrez, și taină de nepătruns este această taină, și fericiți sunt cei ce aud cuvântul Meu și îl împlinesc pe el și îl dau mai departe ca să ia omul din el și să-l fac pe om să Mă cunoască, și apoi să creadă că Eu sunt Cel ce grăiesc și proorocesc în mijlocul acestui neam. Chem neamul român la pocăință și la credință în cuvântul Meu cel de azi, căci am fost proorocit acum două mii de ani că voi veni pe pământ cu oștiri de îngeri și de sfinți și va fi numele Meu Cuvântul lui Dumnezeu și voi călăuzi acest neam, și prin el toate neamurile pământului. Amin.

O, cel ce se iubește pe sine nu poate să îplinească cuvântul Meu dacă-l ia pe el de la tine, poporul Meu de azi din români. Omul este prea legat de trup și de rodul trupului său și nu se poate lăsa de plăceri, și se încântă cu ele ca să nu Mă iubească pe Mine, dar Eu caut pe cât pot și veghez pe cât pot ca să am un popor mare, și în el fii cu sufletul sfânt, precum Eu l-am pus în om, și caut să fie curat cu inima, curat cu mintea și cu dorirea, și caut să-l fac să caute după Mine cu dor cel ce vine să fie în turma Mea de nou Ierusalim, iar dacă vine altfel, nu stă, nu-l ține în Mine duhul său pe unul ca acela, și apoi el se dă pe față că s-a iubit pe sine lângă Mine, și se întoarce apoi întru ale sale cu lărgime, căci pildă mare am rostit Eu acum două mii de ani când am spus că împărăția cerurilor se aseamănă cu un pescar care-și aruncă năvodul în mare și se prind

în el pești mari și mici; pe cei mici îi aruncă înapoi în mare, iar pe cei mari și-i oprește pentru sine și își face în ei împărăție, și Eu sunt Cel ce fac această lucrare, Eu sunt Pescarul, căci Tatăl de aceea M-a trimis acum după om pe pământ, învăluit în cuvânt, și tot așa au lucrat și tot așa lucrează și ucenicii Mei, căci au lucrul lor din Mine. Amin.

O, ce drag Îmi este să grăiesc din Tatăl peste tine, poporul Meu de azi! Te-am întocmit prin lucrarea Duhului Meu, fiule. M-am lăsat descoperit ție ca să Mă afli și să Mă auzi, și apoi ți-am dat credință, și apoi ți-am aprins sufletele ca să Mă urmezi, și așa lucrăm și pe vremea când am venit pe pământ cu trupul. Mi-am ales apostoli și Mi-am făcut în ei împărăție și M-am arătat cu ea pe pământ plin de putere și plin de iubire, și apoi M-am dus iarăși la Tatăl, dar am rămas întreg și în ei și lucrăm din Tatăl în ei, iar ei lucrează în Mine, căci l-am spus Tatălui în ruga Mea pentru ei: *«Tată, voiesc să fiu în ei, iar ei în Mine, așa precum Tu ești în Mine, iar Eu în Tine sunt»*, iar Tatăl M-a ascultat așa, și le-am dat lor, Eu și cu Tatăl, pe Duhul Sfânt, Care să știe în ei, și au lucrat ei apoi ca și Mine pe pământ, ba mai mult au lucrat, căci lucrează prin credință, nu prin vedere, și aceasta este cea mai mare putere în om, puterea lui Dumnezeu în om. Amin.

O, poporul Meu, ești de mare preț la Dumnezeu. Credința ta în lucrarea cuvântului Meu este putere mare în tine, putere de la Dumnezeu, fiule mic, căci Eu am spus că a acelor mici este împărăția lui Dumnezeu. O, să te păzești pe tine însuși să fii mare, să poți tu, să faci tu, să vrei tu. O, nu așa sunt fiii lui Dumnezeu pe pământ, tată. Ei sunt cei mici, în care poate Dumnezeu după ce ei primesc de la El putere să se facă fii ai lui Dumnezeu pe pământ prin iubirea Lui pentru ei, și apoi prin iubirea lor pentru Dumnezeu. O, fiule născut din cuvântul Meu de azi, ai grijă, tată, să-L iubești pe Dumnezeu și să nu iubești altfel dacă ești în staulul Meu de nou Ierusalim. Nimic altceva, nimic altfel să nu iubești, căci numai Eu, numai Eu sunt netrecător, fiule, numai Eu sunt Cel ce-ți dau viață ca să ai, numai Eu sunt totul în om, și rămâne veșnic cel ce Mă are pe Mine în el întreg, și unul ca acela nu cade din lucrul Meu și din staulul bisericii Mele de azi, biserică prin care Eu îi învăț pe cei născuți prin ea, prin lucrarea ei cea întru Mine, și îi învăț apoi prin ei pe toți cei ce aud glasul Meu prin biserică Mea de nou Ierusalim pe pământul român, pământ ales de la facerea lumii să fie așternutul Meu acum, la sfârșit de timp, când Eu iarăși vin de la Tatăl după om pe nori de cuvânt, căci slava Mea de azi este cuvântul, și prin el Mă slăvesc. Amin.

Sunt în mijlocul tău cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, poporul Meu, că e sărbătoare de apostoli, fiule, iar slava lor cea din cer este tot ca și a Mea, este cuvântul, și toți suntem învăluiti în cuvânt, precum Dumnezeu a fost și este și va fi cuvânt între pământ și cer. Eu de la început am fost Cuvântul și am lucrat cu el facerea a toate, ca și azi, și spun aceasta pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși, ca să-i întăresc în credință sau să-i trezesc întru umilință și pocăință, căci omul care nu are în el umilință, nu are nici pocăință pentru statura lui cea goală de Dumnezeu, și nu are nici credință în ființa Mea, în lucrările Mele, și apoi în venirea Mea de la Tatăl după om, învăluit fiind în cuvânt. Poporul Meu cel de la început, cel de la prima Mea venire, poporul Israel, căruia îi dădusem făgăduințele, se ducea și întreba pe Domnul în vreme de încercare sau de neștiință și știa el drumul spre Mine, căci avea în el când și când fii credincioși, care mergeau și luau de la Dumnezeu pentru el, pentru paza și lucrarea poporului Meu Israel, căci Eu, Domnul, eram mereu în mijlocul lui Israel prin

prooroci și prin descoperiri, și le răspundeam celor ce veneau să ia și să lucreze de la Mine peste ei.

Am venit acum două mii de ani și am pus credință în cei pe care i-am cules din Israel ca să Mi-i fac ucenici și să merg apoi cu ei din loc în loc cu vestea împărăției cerurilor, cu care venisem de la Tatăl ca s-o așez în cei credincioși Lui. O, ce frumos Mi-am ales Eu ucenicii atunci! Nu M-am dus la cei cu vază, la cei cu haine moi, la cei cu putere peste oameni, ci M-am dus la cei săraci cu duhul, la cei plăcuți la inimă și la umilință, M-am dus la ei și le-am atins inima, și ei M-au urmat și Mi-au fost martori apoi, căci s-au îmbrăcat în Duhul Meu prin credința și prin ascultarea lor și prin lucrarea lor apoi în Duhul Sfânt.

O, poporul Meu, mereu, mereu Eu vestesc în mijlocul tău Evanghelia Mea, și altfel n-am lucrat în tine. Așa lucrau și apostolii Mei din loc în loc după ce Eu i-am lăsat în locul Meu pentru cei ce aveau să creadă în venirea Mea cea de atunci și cea de apoi. Le dau acum glas în mijlocul tău, căci Îmi sunt apostoli precum Mi-au fost și pe pământ, și au Evanghelia Mea de lucrare a lor apostolii Mei. Amin.

Pace vouă în mijlocul poporului cuvântului Meu de azi, o, ucenici iubiți ai Mei! E ziua voastră de serbare între sfinți, și sunt cu voi la masă de cuvânt cu cei din vremea de azi a venirii Mele cuvânt și Evanghelie pe pământ. Și acum dați Duh Sfânt, și să ia din el poporul Meu, să ia și să dea, căci Duhul nu Se dă cu măsură, ci Se împarte ca să fie și să umple lumea. Pace vouă în mijlocul ucenicilor Mei cei de azi! Amin.

— **O** ce lucrare frumoasă, ce dulce între noi și Tine în ziua noastră de serbare în mijlocul poporului Tău de azi, Mieluțule al Tatălui! Când erai Tu cu noi pe pământ lucrai Tu peste cei aleși de Tine din Israel și dintre neamuri, iar noi priveam la minunea lucrărilor Tale cu omul, dar după ce Te-ai așezat iarăși desăvârșit în Tatăl, unde-Ți este locul și statul, am lucrat noi apoi, și Duhul Tău ne învăța și lucra, căci ni-L dăduseși să ne fie Dumnezeu pe pământ, și El împărăția în noi cu împărăția Ta și învățam biserica prin El și cârmuiam turma Ta, care creștea prin Duhul Sfânt, Doamne, și prin cuvântul adevărului. Venim acum și îi învățăm din Tine și pe cei de azi ai Tăi, care Ți-au dat putere să le fii Dumnezeu, iar ei Ție fii și să-i ții de mână prin vremea rea de pe pământ, căci vai celor fără de cârmă peste ei! O, ne e tare milă de oameni, căci n-au cârmuitori, Doamne, iar viața fără de cârmuire peste ea este bătută de vânturi rătăcitoare de viață. O, ce altceva să lucrăm peste biserica Ta decât învățatură pentru ea, așa cum și Tu lucrezi? Ce altă lucrare are un apostol? El învață pe cei ce mereu, mereu trebuie să aibă peste ei învățatură, căci cel fără de învățatură nu mai este apoi. Și acum ne așezăm și învățăm biserica Ta, noi, apostolii Tăi.

Amin, amin zicem vouă, fii ai bisericii Domnului, născută prin cuvânt și având nume mare: Noul Ierusalim! Amin, amin zicem vouă: iubiți pe Domnul din toată inima și cugetul și sufletul, și din această iubire să aveți lucrarea cea unii peste alții, ca nu cumva să cădeți din Dumnezeu și să pierdeți apoi taina iubirii și lucrarea ei, căci iubirea este cea care nu cere răsplată, și nu altfel este ea, iar dacă este altfel, nu este ea, ci este vrăjmașul ei. Voi însă feriți-vă de orice fel de desfrânare, de orice plăcere a inimii, care nu duce spre slava Domnului și spre unirea cu El. Temeți-vă de iubirea de sine, care nu-l lasă pe om să vină la Domnul și care nu-l lasă să stea cu El și după El și pentru El! Temeți-vă de neveghe peste voi! Stați sub veghe, fiilor, căci pe cei fără de veghe peste ei îi ia iarăși diavolul cu cârligul și îi trage afară și iarăși îi așează pe ei să facă pe cele

ale firii lor cea de dinainte. Temeți-vă de vorbiri nevegheate și neîmpărtașite apoi, prin care ați văzut cum au căzut din Domnul cei ce au lucrat așa, îngreindu-li-se apoi conștiința. O, temeți-vă de simțăminte străine de Duhul Sfânt, căci păcatul începe cu mititelul lui, și îl duce pic cu pic la lăncezeală de suflet pe om, și la deznădejde îl duce apoi, și la nepăsare îl duce pe cel ce găzduiește în el altceva decât pe Duhul Sfânt de împlinire și de lucrare a sa! O, temeți-vă și feriți-vă de gânduri păcătoase, de priviri nesfioase și care nu poartă în ele sfințenia, de mișcări necuvioase, de simțiri trupești, de nedragoste de Dumnezeu, fiilor! Pe cât vă stă în putință căutați să fiți așa cum am fost noi, plini de Evanghelia Duhului Sfânt între noi și peste oameni, căci lucrarea cea lucrătoare a Evangheliei vă ține în sfințenie și în Duhul Sfânt, așa cum pe noi ne-a ținut cât am lucrat pe pământ. Noi suntem cei ce am lăsat pentru Dumnezeu mamă și tată, frați și surori, soții și copii, rude și prieteni, averi și ranguri, și pe noi înșine cu totul și L-am urmat pe El. Unii din noi am lăsat sărăcia, în care trăiam din greu și L-am urmat pe El ca să ne îmbogățească El din Duhul Lui Cel Sfânt, iar alții din noi am lăsat ranguri și bogăția minții ca să rămânem săraci cu duhul și să ne înavuțescă Dumnezeu cu cele din El și cu pacea Lui. O, feriți-vă de gâlcevi între voi, căci pricini sunt în toată vremea lucrului sau a statului, dar să rămână mici ele, iar voi să fiți mari și să le supuneți. Și iarăși, feriți-vă de vorbiri doi câte doi, de simțiri doi câte doi, căci voi sunteți biserică, fiilor, nu sunteți de sine, iar biserica are multe mădulare. Feriți-vă de statul în sine, de părerea de sine, de simțirea de sine, de lucrarea de sine, căci voi sunteți trupul cel întreg al Domnului și Domnul trebuie să fie, nu voi, și așa să fiți voi. Amin.

O, feriți-vă de trecut, fiilor, căci voi sunteți omul cel nou. Chip și asemănare lui Hristos să fiți voi! Amin. Iar când auziți aceasta de la noi, feriți-vă de nepăsare pentru cele ce auziți de la noi. Să vă pese de tot ce vine din cer peste voi și pentru voi ca să le împliniți și ca să le trăiți și ca să le luați în fire, fiilor. O, iubiți cu iubire mare slujirile care vin din cer peste voi ca să le aduceți Domnului, și nu uitați, o, nu uitați că iubirea este cea care nu cere răsplată. Ei nu-i trebuie răsplată, și dacă-i trebuie, nu este ea, ci este dușmanul ei, ascuns sub fața străină de fața iubirii. O, feriți-vă de duh îndărătnic, fiilor, și veți fi cei blânzi, cei răbdători, făcându-vă bine duhului unul altuia, și iubirii făcându-i bine, căci ea este locașul Domnului în voi și între voi. Fiți sfinți prin toate câte noi v-am învățat în ziua noastră cu voi. Noi am fost Domnului ucenici pentru că am lăsat pentru El tot ce am avut pe pământ, și nu sunt ucenicii Lui cei ce nu au ce lăsa ca să se dea Lui casă și lucru și vestire. Noi am lăsat totul și am urmat apoi Mielului lui Dumnezeu oriunde El umbla, căci am iubit mult și ni s-a iertat mult, și ne-am lăsat pe noi și L-am ales pe Domnul. Amin.

O, Doamne Mieluț și Învățător scump, Tu ai cuvintele vieții! Cum poate pleca de lângă Tine cel pe care l-ai iertat și l-ai primit apoi și l-ai miluit? O, unde se duce cel ce pleacă din staulul Tău? Unde, Doamne, unde? O, ajută-l pe poporul Tău să Te iubească fără să dorească răsplată, căci nu e curată iubirea în cei ce Te iubesc pentru răsplată, Doamne. O, pace Ție în mijlocul celor ce Te iubesc astăzi! Răsplata lor să fii Tu, purtat de ei. Rămâi în ei răsplată a lor și fă-i pe ei purtători de Dumnezeu, Mieluțule jertfit pentru iubirea Ta cea pentru om! Să fie ca Tine cei ce Te iubesc! Pentru Tine și nu pentru ei să-Ți aducă iubire, și iarăși îi vom învăța pe ei după ce vom sta cu ei și vom lucra în mijlocul lor lucrarea cea de lucrat în ziua aceasta. Amin.

— **L**ucrarea cea de azi a Noastră, o, ucenici iubiți, o așezăm acum în mijlocul lor și

întărim lucrarea bisericii cea cu nume mare, nume de Noul Ierusalim. Amin. Vom sta cu ei în slujire și vom așeza încă lucrători prin biserică și pentru biserică, și apoi vom sta la masă cu ei, și apoi vom grăi cu ei și vom sfârși lucrul zilei. Pace vouă cu Mine și cu ei în sărbătoarea cea pentru voi! Amin.

Pace ție, pacea Mea în mijlocul tău, poporul Meu, biserica Mea! Întărește-te în Duhul Sfânt, o, biserică a Mea! Lucrarea Mea cu tine este Duhul Sfânt, tată. Așa să fie și lucrarea ta. Amin.

Toate în Duhul Sfânt să se facă. Amin. Fiți fii ai lucrării Duhului Sfânt și fiți ca El, fiți mângâietorii Mei, fiilor! Fiți fără de răsplată purtători de Dumnezeu, căci iubirea este cea care nu caută ale sale, iar răsplata ei este ea și bogăția ei cea plină de har.

Har, har peste ea, peste biserica Mea. Noul Ierusalim este numele ei cel de azi, numele ei cel nou. Amin, amin, amin.

*

Am lucrat în mijlocul vostru lucrare cu Duh Sfânt peste ea, fiilor. Apostolii Mei au stat de-a dreapta Mea martori din cer în ziua aceasta de slujire a voastră cu Mine pentru ungere nouă de apostoli ai bisericii Mele de nou Ierusalim, iar cei trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, care au lucrare mare de ungere din cer peste biserica Mea de azi, și care așează din partea Mea har ceresc peste ea și peste fiii lucrători ai celor sfinte, au stat minunat și au așezat la lucru mlădițe noi, căci aceasta este lucrarea lor cea dată de Mine ca s-o facă ei din cer peste poporul Meu în zilele acestea. Măinile lor au fost așezate peste cei numiți la lucrare sfântă dimpreună cu mâinile voastre, fiilor unși, și tainic au stat ei în slujire din partea Mea lângă voi pentru ca să așeze ei și cu voi în treapta apostoliei pe cei astăzi așezați. Amin.

Eu, Domnul, lucrez ca în cer, nu ca pe pământ, căci pe pământ lucrează omul. Eu însă iau cerul cu Mine, iau sfinții cu Mine când vin la voi, fii ai poporului Meu. Ei au lucrare mare între voi ca niște părinți ai voștri din cer, și tot așa vă și veghează, și nu sunt ei fără de lucru între voi. Pe cei trei ierarhi i-am așezat încă de la începutul lucrării Mele prin trâmbița Mea Verginica și Mi-au binecuvântat-o pe ea din cer din partea Mea și i-au dat ei trupul și sângele Meu și i-am păstrat pe ei pentru lucrarea Mea de azi, de atunci și până azi, iar acum Mi-am așezat prin ei biserică sfântă și slujire la lucru sfânt, și în toată vremea voi lucra prin ei pentru așezările Mele de nou Ierusalim pe pământ, iar voi, cei unși ai Mei, veți fi martori din mijlocul poporului Meu și veți rosti peste cei numiți de Mine cuvântul sfințirii peste ei, peste cei care vor fi așezați la lucrare de apostolie pentru biserica Mea cea de la sfârșit de timp. Voi, cei ce ați rămas cu Mine în toate încercările de când Eu v-am așezat pe voi slujitorii Mei, unșii Mei peste biserică nouă, fiți martorii Mei, alături de arhierii Mei cei din cer, pentru așezarea de apostoli lucrători ai celor sfinte ale Mele peste biserica Mea de nou Ierusalim. Păstrați cu tărie sfântă harul cel de la Mine pus peste voi și bizuiți-vă pe cei din cer, care au lucrare mare peste voi, și din voi peste biserica Mea cea de azi, pusă deoparte de Mine pentru Mine și pentru cei din cer, și pentru cei din iad ca să-i scoatem la lumină și la izbăvire, căci pentru învierea morților am venit Eu pe pământ acum cu lucrarea Mea de cuvânt ca să rostesc prin ea înnoirea lumii și învierea morții, măi fiilor unși. Măinile voastre stau mână în mână cu arhierii Mei cei din cer, și așa lucrăm acum pentru întregirea mădularelor toate ale bisericii și pentru lucrarea ei

cea de sus. Nu pot să Mă descopăr în cuvânt pentru durerea sau pentru bucuria Mea, cu care lucrez peste voi și prin voi pe mai departe așezarea cea nouă a bisericii Mele cu fii lucrători peste ea, dar vă întăresc, tată, martori împuterniciți de Mine lângă cei din cer, căci voi aveți ungere mare, fiilor, ca și apostolii Mei cei de la început, iar voi aveți la sfârșit. Ea vă ține în Mine, și pe Mine în voi, și aveți pe arhierii cei din cer lângă voi lucrând peste biserica Mea cea de azi, peste poporul cuvântului Meu care l-a născut pe el în zilele acestea ca să fie al Meu dintre oameni și să poarte peste el lucrarea venirii Mele cea de-a doua de la Tatăl la om. Stați întăriți de Mine peste viața bisericii Mele și dați-i de la Mine lucrare, tată, căci nu de la voi dați, iar voi luați și dați și așezați biserica Mea. Să știe cei de pe pământ că în mijlocul vostru sunt Eu, Domnul, și sfinți lucrători din cer pentru harul bisericii Mele de nou Ierusalim pe pământ, iar cei ce nu voiesc să știe, să nu știe. Eu nu Mă împiedic în necredința celor îngâmfați, ci merg și lucrez cu cei credincioși, iar mersul Meu lucrează înviere și biserică sfântă și viață din viața Mea peste ea, și slujesc cei din cer peste ea și cu ea, iar cel ce nu crede aceasta, să nu creadă, și, iarăși, cei ce cred, să fie binecuvântați de Mine pentru credința lor, căci ea va rodi rod din cer peste ei. Amin.

Am așezat acum încă un fiu la treapta diaconiei, prima treaptă în ierarhia preoțească. Cel de-al treilea fiu așezat acum poartă numele Marian, și încă va purta numele apostolului Meu Matei, și să iubească el vestirea Evangheliei Mele și s-o facă înțeleasă tot mai mult peste cei ce vin să ia de la Mine, și toți fiii cei așezați acum să se îndeletnicească cu lucrul Evangheliei peste biserica Mea, peste fiii poporului Meu de azi și de mâine. Și iată, pe unul din cei trei fii numiți acum la treapta diaconiei, pe cel mai mititel de ani, l-am așezat în ziua aceasta prin arhierii din cer și prin voi, unșii Mei de pe pământ, la treapta preoției, ca să am să-Mi hrănesc poporul pe unde îl am, tată. Îi dau ajutor în dreapta și în stânga lui străjeri și lucrători prin care Eu Îmi îngrijesc poporul pentru cele duhovnicești ale Mele, și el va sluji pentru biserica Mea, iar Mihail arhanghelul îl va însoți în tot lucrul său cel sfânt, căci el este un fiu mic, dar este blând și smerit cu inima și M-a ascultat când l-am chemat, așa cum M-au ascultat ucenicii Mei cei de acum două mii de ani când le-am făcut chemarea să vină după Mine și să-i fac pescari de oameni, iar ei și-au lăsat mrejele și M-au urmat, căci erau pescari. Eu, Domnul, voi sta în sfat cu ei și-i voi ajuta mereu pe cei așezați acum, iar ei Mă vor ajuta pe Mine, și unii pentru alții vom lucra și vom întări lucrarea bisericii și vom merge pe cale spre Tatăl, iar Tatăl spre noi, și unii în alții vom sta, precum este lucrarea lui Dumnezeu cu omul, cu cei credincioși Lui și lucrători prin credință. Amin.

Acum, ucenicii Mei, iarăși grăiesc peste voi, fiilor, și se bucură învățându-vă pe voi pentru Mine, căci ei ca și Mine au de vestit Evanghelia Mea, prin care când am început-o peste pământ, după ce diavolul ispititor M-a încercat cu cuvinte neputincioase ca să-l ascult pe el, iar Eu i-am spus lui: «*Mergi înapoia Mea, satano, și să nu ispitești pe Dumnezeu!*», am început apoi să vestesc din loc în loc și să spun tuturor: «*Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor!*». Amin.

Hai, ucenici iubiți, hai, tată, că e ziua voastră de sobor și sunteți cu Mine la masă în mijlocul poporului Meu, locul odihnei Mele pentru truda Mea cea de șapte mii de ani de când umblu să-Mi caut omul și să Mă odihnesc în el, iarăși să Mă odihnesc, precum la început M-am odihnit, după ce pe toate le-am făcut, și apoi pe om ca să Mă odihnesc în el. Binecuvântată să vă fie învățătura voastră peste poporul Meu de azi. Amin.

— **O** Învățătorule mare, cuvântul vieții, pe care ni l-ai dat nouă, îl dăm și noi popoului Tău ca să fim ca Tine în lucru, Doamne, ca Învățătorul nostru să fim. Când ne-ai ales dintre cei ce Te urmau, Tu ne-ai trimis apoi să Te vestim și să le spunem ca și Tine tuturor: «*Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor!*», și ne-ai îmbrăcat în puterea Ta și ne-ai spus: «*Mergeți și vindecați pe cei bolnavi, curățiți pe cei leproși, înviați pe cei morți, scoateți demonii din oameni, iertați păcatele sau țineți-le, în dar ați luat, în dar să dați, și veți fi Mie martori*», și ai suflat peste noi și ne-ai spus: «*Luați Duh Sfânt!*». Așa ne-ai așezat Tu pe noi atunci slujitori și unși ai Tăi ca să-Ți ridicăm turmă și s-o păstori pe ea apoi în numele Tău și să Ți-o aducem Ție rod, Doamne. O, așa lucrare ar fi să aibă cei ce se așează să-Ți facă Ție biserică în lume, dar iată, Tu n-ai mai avea pe pământ biserică în care să lucrezi cum lucrezi Tu dacă n-ai fi ridicat acum dintre oameni fii și biserică a Ta iarăși, și pe care ai așezat-o pe piatra ei cea dintâi, și Tu ești Piatra, dar cei ce-și zic ziditori nu Te iau în seamă, Doamne, ca să Te urmeze cu viața lor trăită în viața Ta, ci numai de numele Tău și de haină de sfânt se folosesc cei ce-și fac turmă în numele Tău. Tu însă n-ai stat, ci Ți-ai așezat biserică, Doamne, și iată, ai turmă și ai slujitori și stai în mijlocul lor cuvânt și faptă și așezi totul la lucru, și tot lucrul bisericii Tale de nou Ierusalim e de la Tine întărit, căci Tu ești Cel ce cuvintezi prin cuvânt și așezi, așa cum și cu noi ai lucrat și ne-ai așezat apostoli ai Tăi, și n-ai întrebat pe mai-marii bisericii pentru cele ce Tu tainic ai lucrat peste noi și cu noi, făcându-ne lucrătorii Tăi și biserică a Ta, iar noi apoi pe mai departe am lucrat ca Tine și de la Tine, și din neam în neam au lucrat de la noi și până azi ucenicii Tăi din unul în altul, adevărații Tăi ucenici, nu oricum ucenici, Doamne, căci Tu ne-ai spus atunci: «*Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului!*». O, ce mare, ce mare este taina lucrării Tale cu omul, Dumnezeule mare! O, ce mare credință îi trebuie celui ce Te află lucrând și păstrând în timp peste om lucrările Tale pentru om până azi!

O, fii ai bisericii cea înnoită cu voi de Domnul, ce minunat lucrează El întru voi! Căutați să știți cu multul să prețuiți tainele Domnului cu voi, căci El v-a ales pe voi cu mare milă de voi și de oameni și v-a pus la lucrul tainelor Lui cele de nepătruns, precum pe noi ne-a pus atunci. Nu lucra Domnul atunci cum lucrează cei ce stau azi slujitori de biserică, ci lucra cu mare smerenie Domnul, cu mare umilință pentru așezarea de apostoli, neamestecând în acestea slava cea iubită de om. Cei ce stau slujitori de biserică au aceștia pretenții că sunt urmașii noștri până azi, dar dacă ei ar fi urmașii noștri ar fi ca noi și ar lucra cu putere ca și noi peste oameni, iar noi eram cei prigoniți de cei necredincioși, cei chinuți, cei întemnițați pentru Hristos, cei muceniciți pentru Evanghelia Lui, cei plini de jertfă pentru turma Domnului, umblând smeriți prin lume, și nu aveam stat pe scaune scumpe sau haine pe noi cu pietre scumpe și cu fir, ci aveam lucrare de pocăință și de înviere peste noi și peste cei ce ne primeau din partea Domnului martori ai venirii Lui și ai jertfei Lui și ai învierii Lui și ai Evangheliei Lui toată, iar Evanghelia Lui aceasta era: «*Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor!*», și așa ne-a învățat și pe noi s-o împărțim pe ea, și așa vă întărim și noi pe voi acum să lucrați peste pământ și peste tot omul care vine la voi și vă întreabă pentru pașii lui pe pământ înaintea Domnului, dar mai întâi de toate stați voi în deplină pocăință, fiilor, și așa veți fi fiii Domnului, fiii cei vindecați, cei răscumpărați de El pârgă Lui, cei ce stați sub crucea Lui ca să-L ajutați sub povară, fiilor.

Voi, cei așezați proaspăt la slujire sfântă acum, puneți-vă inima la înțelepciunea Evangheliei Domnului și împărțiți-o pe ea cu pocăință și cu umilință. Iubiți duhul pocăinței și stați mereu în el, căci umilința este rodul acestui duh, care pe cel ce-l are îl face blând și smerit cu inima, precum Domnul este. O, feriți-vă de duhul judecării peste om și fiți vindecători, căci cei judecători cad în judecată, fiilor. Grăim vouă ca niște părinți cerești, ca unor fii, nu fiți nepăsători de harul ce vi s-a dat acum, ci fiți vindecători prin harul acesta, căci biserica Domnului are multă nevoie de viață și de tămăduire peste ea. Cercetați voile Domnului și stați în ele, fiilor! Păziți-vă întregi în credință și feriți-vă inimile de duhul celor răzvrățiți, căci credința trebuie bine păzită, fiilor. Fiți martori pentru lucrarea Domnului și învățați ca să știți mărturiile care întăresc în voi și în mulți apoi credința cea pentru lucrarea cuvântului lui Dumnezeu și toată istoria ei cea mărturisitoare în timp și peste timp, și care întărește adevărul dumnezeiesc al acestei lucrări. Fiți apostolii acestei lucrări de cuvânt, care înnoiește lumea prin Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Nouă, celor din cer, ne este bucuria cea de la sfârșit toată lucrarea de cuvânt a Domnului în vremea aceasta și ne strângem lângă voi în cetecete când Domnul cuvintează peste voi cuvântul Său cel de azi și ne hrănim cu el. Așa să faceți și voi pentru cuvântul care vă hrănește din gura Domnului, căci iubirea Domnului, iubirea de care aveți voi parte, și noi pe lângă voi, e mare iubirea Lui peste voi în vremea aceasta și e plata sfinților Lui lucrarea cuvântului Lui din zilele acestea, e hrană pentru sfinți cuvântul Său de azi.

Amin, amin zicem vouă, fiți sfinții Domnului, voi, cei sfințiți de El și de arhierii din cer și de pe pământ și sfântă să vă fie credința până la ziua cea mare a Domnului la sfârșit de timp. Pace vouă! Pace poporului sfânt de nou Ierusalim pe pământ acum, și dați veste tuturor pocăința spre iertarea păcatelor, căci s-a apropiat cu multul împărăția cerurilor, și ea este cu voi, și au parte de ea toți cei ce vin spre pocăință, fiilor. Amin.

— **I**ată, lucrarea Mea de ucenici pe pământ este însoțită de ucenici din cer, și nu mai este tot așa un alt loc pe pământ acum și lucrat pe el ca și aici. Eu, Domnul, în taină mare vă țin și vă cuprind pe voi și fac din voi bucurie celor din cer, fii ai poporului Meu de azi. Spuneți, tată, la toți cei cărora le puteți spune, spuneți că s-a apropiat împărăția cerurilor, și să se pocăiască pentru ea oamenii! Eu stau cu ea la voi și cu voi și ies cu ea de la voi cuvânt spre oameni, fiilor, iar cei ce vor crede vor veni să ia cuvântul vieții și vor învăța calea cu Dumnezeu. Amin.

Pace vouă acum! Sfârșim acum lucrul sărbătorii Mele de azi cu ucenici din cer între voi, iar Tatăl pecetluiește în cer și pe pământ lucrul Meu cel de azi în mijlocul tău, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2009

Sărbătoarea de optsprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Îndărătnicia este diavol. Cel umilit nu se ridică să judece pe fratele său. Necredința este judecata celor necredincioși. Povețe pentru duhul păcii, al dragostei și al hărniciei.

Mă vestesc la porți ca să intru cuvânt în carte cu sărbătoarea cea de azi a aducerii aminte a zilei când Eu, Domnul, am așezat, cu martori din cer și de pe pământ, piatra de temelie a Sfintei Sfintelor bisericii Mele, înnoită de Mine acum după rânduiala lui Melchisedec, ca să

nu piară biserica Mea, ca să nu piară Dumnezeu din viața omului și ca să am cum să merg înainte cu cele ce nu se strică și să le înnoiesc tot mai mult, și apoi să le așez să stea înaintea Mea, după cum este orânduiala lor, căci Eu n-am venit nici acum două mii de ani, nici în zilele acestea n-am venit ca să stric ceva din cele orânduite de Dumnezeu, ci am venit să împlinesc și să desăvârșesc, fiindcă de aceea Tatăl M-a trimis și atunci și acum, și fericiți sunt și vor fi cei ce Mă primesc când vin de la Tatăl pe pământ pentru ca să împlinesc toate cele scrise în Scripturi până la ziua cea mare a slavei Mele, când cerul și pământul se vor pleca, ca să fie după ele cerul cel nou și pământul cel nou și dreptatea Mea, numai dreptatea Mea pe ele, precum este scris. Amin.

Luați aminte la cuvântul Meu grăit, voi, cei din porți, ca să fie el în carte pentru sărbătoarea de azi! Între cei din cer e sărbătoare de bucurie și de durere, căci așa sunt în cer sărbătorile, din pricina necredinței de pe pământ a oamenilor care nu știu să-L iubească pe Domnul și să stea statornici apoi în lucrarea lor cu El. Mă așez în această zi în carte ca să Mă mângâi de durerea Mea și să-i spun diavolului că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Cel Care am biruit cu putere moartea acum două mii de ani și Cel Care biruiesc acum, căci datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, iar diavolul va fi biruit, chiar dacă se încearcă el cu puterea Mea când se luptă împotriva celor aleși ai Mei ca să-i facă nestatornici, ca să-i clatine de pe cale, precum este scris să facă el, încercându-se împotriva Mea. Eu însă mult nu voi mai zăbovi și-Mi voi curăți calea și-Mi voi face cale slăvită spre oameni și le voi deschide lor ochii ca să vadă slava Mea, că este vremea cea biruitoare a Mielului lui Dumnezeu și a cuvântului Său cel dătător de viață peste pământ, și toate, toate vor veni spre viață, după ce moarte nu va mai fi, și va fi înviere. Amin.

Aduc, spre mângâierea Mea și a toate oștirile cerești de sfinți și de îngeri, aduc spre vedere ziua când Eu și cu ei Ne-am mângâiat pe pământ între cei credincioși, prin care am putut să așez piatra cea dintâi a bisericii înnoite prin cuvântul Meu rostit peste ea acum, la sfârșit de timp, când oamenii au stricat cu totul rânduielele Mele, și a trebuit să vin să lucrez Eu și să salvez pe cele ce dădeau să fie stricate de oameni. Mi-am așezat în ziua aceea pe piatră întărită biserica Mea, iar Eu stau de atunci la cârma ei și sunt Arhiereul ei, după rânduiala lui Melchisedec, și am în ea așezare, și prin ea lucrez, și am lucrat și iarăși încep să lucrez și să-Mi sădesc mlădițe noi, fii lucrători din loc în loc și popor sfânt, precum Eu sunt. Greu Mi-a fost și pe vremea aceea când Eu Mi-am împuternicit ucenicii să-Mi așeze și să-Mi întărească biserica, căci împotrivirea mai-marilor de atunci era mare, iar prigoana creștinilor ajungea peste tot, și biserica Mea trăia în ascuns și nu murea puterea ei, și neamul celor credincioși se înmulțea. O, greu Îmi este și acum când diavolul stă ascuns sub haină de sfânt și dă să-Mi culce la pământ pe cei aleși ai Mei pentru slava Mea de azi! Eu însă sunt Semănătorul și semăn mereu sămânța Mea și găsesc pământ bun în cale, nu numai pietros, nu numai cu spini, nu numai bătătorit, și Îmi ridic fii și nu rămân în pagubă, căci sunt Mielul lui Dumnezeu, și este scris să fiu Biruitorul. Mă doare însă, cu tot cerul Mă doare, când văd că cei ce se smulg din brațul Meu se duc spre neascultare și nu-și fac socoteala că odată cu ei se clatină un neam întreg dinaintea Mea, neamul lor cel adormit și cel în trup, căci Eu, Domnul, când dau să sădesc un firicel de sad în grădina Mea cea roditoare fac aceasta nu pentru acela, ci pentru ca să salvez din iad și din păcat un neam, nu numai un om, dar dacă acesta se lasă spre

neascultare aduce lacrimi și suferință peste mulți, nu numai peste el, căci așa este la Dumnezeu, nu este ca la oameni, și așa am așezat Eu această lucrare pe pământ, și nu altfel când am așezat-o pe ea spre salvarea sau spre dărâmarea multora, precum este scris de Mine, Mielul lui Dumnezeu, că voi fi spre ridicarea sau spre căderea multora, și nimic nu se petrece decât așa cum este scris în Scripturi, iar ceea ce strică cel mai mult în vremea aceasta este necredința, și se scrie hulă necredința, și iată, cel mai greu păcat se încearcă să doboare pe mulți, după ce atâtea păcate are omul, de care ar fi să se îngrijească el, dacă n-ar veni peste el păcatul hulei asupra venirii Mele pe pământ acum cu cuvântul învierii, cu Duhul Sfânt al facerii celei noi, cu înnoirea lumii, precum este scris să vin și să lucrez acum, iar cel credincios se face necredincios, căci diavolul așa îl prinde pe om când dă să-l biruiască și să-l smulgă din sadul Meu umblând la mintea lui și dezbrăcându-l de har, de credința lui în Mine, Cel ce azi lucrez cu putere pe pământ.

E zi de bucurie, poporul Meu, dar e și de durere, tată. Bucuria și durerea Mea și a ta merg amândouă și lucrează biruință pentru Mine și pentru tine, dar ai grijă să păstrezi ce ai de la Mine, ai grijă de credința ta în venirea Mea, fiule, căci cine se îndoiește măcar un pic, acela cade, tată, și doboară cu el un neam întreg. Am spus nu demult celor ce-Mi stau porți ca să vin și să te îngrijesc cu cuvântul Meu pe tine, poporul Meu, și le-am spus lor că omul ambițios, omul încăpățânat prin firea lui de om, nimic n-ar avea de pierdut dacă ar iubi ascultarea și supunerea pentru salvarea lui, nimic n-ar pierde el, decât ambiția, iar aceasta este diavolul. O, acest diavol are fețe multe și cârlige multe și ascunse, zice el, dar este un diavol care se prinde singur în însăși cursa lui, căci omul ambițios nu este om deștept, iar prostia îl dă de gol, căci acest diavol poate numai pe târâmurile lui să strice, numai în omul stăpânit de el.

O, poporul Meu, iubește, tată, umilința cea dinăuntrul inimii tale, care lucrează în jur pace și liniște și iubire cerească, fiule. Te-am povățuit mereu, mereu să stai în duhul pocăinței, căci acest duh nu se ridică niciodată în om să pedepsească și să judece pe fratele său, ci, din contra, se roagă pentru el și pentru semenii lui un astfel de om, și acesta seamănă cu Mine, căci Eu îi ocrotesc pe ai Mei și nu-i judec, ci numai pe cei necredincioși îi las spre judecată, căci necredința este însăși judecata lor înaintea Mea, a Celui Credincios și Adevărat, precum este scris că sunt Eu, Cel ce șed pe cal alb și Mă numesc Credincios și Adevărat și judec și Mă războiesc cu dreptate, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

M-am scris în ziua aceasta cu sărbătoarea de azi în mijlocul tău, poporul Meu, cu ziua când am avut bucurie mare în grădinița cuvântului Meu de azi și când am avut atunci în mijlocul ei pe martorul Meu cel credincios și adevărat, și apoi el a fost luat din poporul Meu și pus sub pază și pus sub dispreț de la cei ce-l gelozesc pe el pentru numele Meu, dar el este scris fericit, căci Eu am zis că fericiți sunt cei prigoniți pentru dreptate, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema, căci au în ei împărăția lui Dumnezeu, și pe Mine Împărat în ea. Îi mângâi acum duhul lui slăbit și plin, plin de răbdare și de durere și de dor, și pun puteri noi peste sufletul lui cel strâmtorat între cei ce-și zic iudei, dar nu sunt, ci mint că sunt. O, de s-ar trezi ei ca să vadă slava Mea, păstrată la Mine pentru acest uns al Meu între ei, dar dacă ei n-au ochi să vadă, cum să vadă ei? Ei se văd pe ei și atât, căci ei n-au nevoie de Dumnezeu, ci au nevoie de slavă și de stat înalt, așa cum caută omul să aibă pe pământ. Îi voi da mereu, mereu celui strâmtorat al Meu între ei, îi voi da mereu cuvinte cu har în ele prin gurița lui, căci el este mult

iubit de cei curați cu inima și credincioși Mie și lui, dar zilele sunt cu strâmtorare pentru Mine și pentru cei ce Mă iubesc. O, așa au fost ai Mei mereu pe pământ, așa se cunosc ei că sunt ai Mei, iar cerul Meu cel tainic îi mângâie pe ei, și Eu îi spun acestui fiu durut, în taină îi spun, în duh îi spun: o, fiule zdrobit pentru numele Meu, îți este de ajuns harul Meu, tată, căci Eu în durerile tale Mă desăvârșesc, și aștept, aștept cu răbdare, și așa să faci și tu. Amin.

O, poporul Meu, zilele sunt cu durere, tată. Cei ce au căzut din bărcuța Mea din voia lor, din dorul lor de ei înșiși, aceia nu s-au mai gândit și la Mine, și la mersul Meu cel greu prin necredința de pe pământ, dar fața Mea este curată, nu este ca a lor, și vom merge numai înainte spre Tatăl, poporul Meu de azi, căci Eu cu tine merg, Eu merg cu cei credincioși, și cuvântul Meu îl dau lor ca să-l împartă pe el peste pământ și să-l vestească cu putere multă, și toate vin de la cuvântul Meu peste pământ. Amin.

O, popor de la izvor, îți întăresc, tată, puterile trupului, puterile sufletului și iubirea, și pe Mine în tine, și îngeri și sfinți cu tine la lucrul zidirii celei noi, care se arată acum tot mai întreg, din zi în zi tot mai mult, și vom sfârși curând și vom pune ordine mare în curțile Mele cu tine. Voiesc cu dor mult, tot mai desăvârșit voiesc îndumnezeirea ta, și de la tine a multora, fiule. Eu de aceea am venit acum pe pământ cu atâta lucrare, și voiesc să semene omul cu Mine tot mai mult, de șapte mii de ani doresc aceasta. Omul seamănă cu omul, și voiesc ca tu să semeni cu Mine, fiule poporul Meu. Voiesc cu dor mare îndumnezeirea ta, și locașul Meu cel plin de slavă te doresc pe tine, și toate prin credința ta se împlinesc așa. Amin.

O, fiilor, fiți plini de pace și de toată liniștea cea sfântă la locul și la lucrul vostru împreună pentru sfârșitul zidirii celei noi în curțile Mele cu voi! Fiți, tată, harnici, căci Eu vă dau putere să fiți așa! Intrați sub greu pentru orice lucru sfânt de lucrat, căci jugul Meu este ușor, și este odihnă pentru cei ce intră sub el când Eu îi pun pe ei la lucrul Meu. Avem de lucrat frumos și cu iubire pentru toate ale Mele cu voi, căci toate trebuie să aibă în aluatul lor, în facerea lor duhul păcii, duhul iubirii, duhul înțelepciunii și al înțelegerii și duhul iubirii dintre voi, iubire pentru Mine, nu pentru voi, fiilor. Iubirea dintre cei ce sunt ai Mei este iubire pentru Mine, nu pentru ei, și aceasta trebuie bine să învețe și să știe apoi toți cei ce sunt ai Mei și toți cei ce vor fi să fie ai Mei. Amin.

Mă las cu pacea Mea peste tine, poporul Meu. Nu uita că te-am așezat să înveți Scripturile, tată. Toți laolaltă, toți odată să citiți și să învățați un singur fel de înțeles al Scripturilor, căci Eu voiesc ca voi să gândiți la fel, tată, și aceasta înseamnă frații împreună, și nu altceva înseamnă împreună frați. Citirea Scripturilor și a tot cuvântul Meu de peste voi în zilele acestea, aceasta vă ține în Mine și nu în lumea aceasta, fiilor. Amin.

O, fiți fiii cerului pe pământ, fiilor! Pace vouă! Fiți cerul Meu de pe pământ, fiți masa Mea de nuntă mereu, mereu, tată! Pace vouă mereu, mereu, fiilor! Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2009

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul

Slava Domnului se face cuvânt. Omul: cea mai scumpă lucrare a Domnului. Dorul de întâietate. Adevăratul vrăjmaș al omului este mintea lui. Mila de om și mila de Dumnezeu. Războiul între întuneric și lumină va dăinui până la sfârșit. Păcatul îl duce pe om la nepăsare și la necredință. Îndemn la pocăință.

Din dreapta Tatălui Savaot grăiesc peste pământ cu duh de sărbătoare, și am în coborârea Mea în cartea Mea de azi pe proorocul Ilie, cel plin de râvnă pentru Dumnezeu pe pământ și în cer, cel plin de lacrimi și de dor după om, așa cum sunt Eu. Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și am de cale cerul și pământul, iar heruvimii și serafimii Îmi sunt scaun de foc și Mă poartă, căci așa slavă Mi-a făcut Tatăl mai înainte de vecii, ca și slava Lui, și M-a făcut să fiu lumină ca și El, ca și Tatăl, fiindcă sunt de o ființă cu El. Amin.

Slava Mea din mijlocul tău se face cuvânt peste tine, și așa se arată ea și așa se dă ea ție, poporul Meu de azi. Grăiesc cu tine așa cum grăiam acum două mii de ani cu ucenicii Mei în fața mulțimilor, în fața poporului Israel. Îmi întăresc calea intrării Mele la tine, fiule, căci Eu cuvânt intru la tine când vin să stau cu tine. Sunt în Tatăl când îți grăiesc, iar Tatăl este în Mine, și este minunată taina statului lui Dumnezeu și al lucrului Său cu sfinții Săi în cer și pe pământ cu omul, iar omului îi trebuie dor și iubire și îi trebuie credință, căci credința omului este ochiul care Îl vede pe Dumnezeu în cer și pe pământ grăind și lucrând, plângând și răbdând, suindu-Se și coborându-Se și făcându-Și lucrarea Sa, și toată lucrarea Sa o lucrează din veac și până în veac pentru om, iar proorcii Mei au deșertată în ei taina lui Dumnezeu și vederea ei, calea Lui și a omului, timpul trecut, și cel care vine, căci Eu n-a fost să nu am vase purtătoare de Dumnezeu în toată vremea și unelte de lucru între cer și pământ dintre oameni și pentru oameni, iar omul înțelege cel mai slab, cel mai puțin viața și moartea, lumina și întunericul, văzutele și nevăzutele și statul lui Dumnezeu cu el și după el și toate oștirile cerești în lucrare pentru om, fiindcă omul este lucrarea lui Dumnezeu, cea mai scumpă lucrare a Sa, și pentru care pe toate le-a lucrat și le lucrează.

O, ce mică e mintea omului, ce mică! O, cum să nu-i fie mică dacă el se învârtește atât de mult în jurul său, dacă el se gândește atât de mult la sine, de parcă el înseamnă mai mult decât Dumnezeu! Încă de la începutul său s-a făcut omul mai mare ca Dumnezeu, mai scump decât Dumnezeu, și așa s-a crezut când s-a văzut că este el singur între pământ și cer. Eu nu Mă cobor la mintea lui cea doritoare de el și pentru el însuși, dar Mă doare de la el pentru cele ce face el fără de socotință pe pământ, iar pentru aceasta am trimis mereu, mereu la el pe servii Mei, pe prooroci și pe sfinți față în față cu omul, căci omul s-a făcut potrivnicul Meu, așa cum este între om și om din pricina dorului lui de întâietate, sămânța rea, semănată de om în însăși mintea sa neliniștită, și pentru care, ca să crească roade din ea, el trebuie să folosească uneltirea, de la care se naște intriga, și apoi despărțirea, și apoi războiul dintre om și om pentru a se înlătura unul pe altul de pe calea pe care ei merg.

Grăiesc cu tine, poporul Meu de azi. Eu te-am făcut popor al Meu ca să am cu cine să grăiesc pe pământ, tată, și te-am făcut să fii credincios ca să Mă primești cu grăierea Mea de peste tine. Când am venit întâia oară pe pământ și am început să Mă vestesc cu împărăția cerurilor Eu Mi-am ales o mână de fii dintre oameni ca să am cu cine să grăiesc ce aveam de grăit pe pământ, și grăiam cu ei după cum se iveau toate câte se iveau de grăit și de lămurit, și după cum intriga

fariseilor și a cărturarilor putea împotriva Mea, căci ei voiau să Mă înlăture pentru statul lor cel înalt, așa cum este între oameni pe pământ lupta pentru întâietate, și nu voiau aceștia ca Eu să fiu adevăratul Dumnezeu, venit din cer de la Tatăl la om, nu voiau. O, de ce, oare, nu voiau? Nu voiau pentru ca să îplinească ei Scripturile împotrivirii asupra lui Dumnezeu, Cel tainic venit între ei, căci Eu sunt Cel plin de duh umilit, și nu Mă măresc mai mult decât omul când Mă aplec lui ca să-i fac bine, ci Mă fac ca unul dintre oameni ca să-i câștig pe oameni Tatălui Meu, căci Eu pentru aceia am venit. O, nu pentru că nu voiau ei să fiu Eu Dumnezeu adevărat, nu pentru asta făceau ei atâta intrigă, ci pentru lupta pentru întâietate se zbăteau ei, și nicidecum pentru că nu credeau că Dumnezeu a venit pe pământ. Ei nu voiau să creadă pentru că descoperiseră în Mine pe rivalul lor, pe potrivnicul lor și al voilor lor și al plăcerilor lor. Se bătea lumina cu întunericul, și adevărul cu minciuna, și nu se putea altfel să fie dacă Eu am venit pe pământ Credincios și Adevărat, și nici acum nu se poate să fie altfel dacă Eu tot vin Lumină din Lumină pe pământ și sap în întuneric ca să-l biruiesc pe el și să fie lumină în locul întunericului de pe pământ, căci omul s-a făcut întuneric mare, și Eu vin și sap în el cu unealta Mea, cu cuvântul Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, și nu Mă primește omul, căci Mă simte ca pe rivalul său când dau să răstorn răul și întunericul din el, averea lui, minciuna vieții lui, ca să pun în el apoi viața Mea, dar cum să fac cu cel ce iubește moartea și întunericul ei cel învelit pe deasupra ca să nu se vadă că este el?

O, poporul Meu de azi, grăiesc azi cu tine pe pământ ca să am, tată, cu cine să grăiesc și să Mă arăt din mijlocul tău lumină peste întunericul omului și să-i spun lui că proorocii și sfinții Mei vin la el ca rivali ai lui spre binele lui, nu spre răul lui și nu vin ei cu intrigă, așa cum face omul cu omul, ci vin cu lumina Mea, ca să-l scoată pe om din el și să Mă așeze pe Mine cu înviere pentru om, ca să-l câștig pe om din brațele morții și să-l scap de închipuirile lui cele de zi cu zi, de minciuna pe care și-o zidește el mereu ca viață și ca scăpare a sa. Vin să-i fac bine omului și vin ca un Stăpân ce sunt în cer și pe pământ, nu vin ca un străin, iar dacă omul nu Mă vede că Acesta sunt, atunci Mă arăt lui putere, ca să vadă că el nu poate împotriva Mea, ci poate numai împotriva lui tot ceea ce vrea el să poată și să facă spre plăcerea lui, căci bucuria omului a rămas numai plăcerea, iar altceva nu mai vrea de bucurie, nu mai vrea omul să fiu Eu bucuria lui, și zice că viața lui e tristă dacă Mă alege pe Mine de viață a lui. Eu însă am spus că tot cel ce dă să-și câștige sufletul său, acela îl va pierde, iar cel ce și-l pierde pentru Mine, acela îl va câștiga, dar vorbirea Mea îi este omului greoaie la înțeles, și nu o alege pe ea, și alege el să lupte împotriva Mea în însăși mintea sa, în însuși trupul său, care a rămas singur de viață a omului, singur, fără Dumnezeu, și e singur omul, și el nu știe cum este el pe pământ când nu-L are pe Domnul însoțitor al său așa cum este Domnul.

Iată, Eu sunt lumina, și omul este întunericul, și se luptă lumina cu întunericul, și aceasta este între cuvântul Meu și între om, între Mine și om. Suspina proorocii Mei, suspina cu Mine între cei din cer și se uită pe pământ cu suspin în ei pentru întunericul din om, și dintre om și om, pentru trufia care și-a făcut scaun de odihnă în om, căci omul care zice rău despre om, acela este el, și nu altul este răul acela. Se dă omul mai mare unul peste altul, dă să nu se măsoare nimeni cu el, și să-și doboare pe orice potrivnic al său, fie prin avuții, fie prin câștig, fie prin mărire, fie prin dreptate sau nemulțumire pentru dreptate, și pe pământ e numai și numai război între om și om, între

om și rivalul său, căci așa este în mintea omului, care este adevăratul vrăjmaș al lui însuși, și nu omul pe care el voiește să-l înlăture pentru statul lui însuși mai mare decât alt om.

O, fiilor, luați, tată, învățatură adâncă din cele ce Eu așez astăzi din Mine pe masă, din Mine și din suspinul Meu și al sfinților Mei. Am lăsat învățatură pe pământ că după roadele lui se cunoaște omul, ca și pomul, tată. Cei ce nasc pentru împărăția cerurilor fii, aceia sunt cei ce fac roade bune, roade pentru cer, iar cel ce doboară omul ca să fie el mai mult decât altul, acela este om slab, om neroditor, om care strivește rodul care ar mai putea fi rod, om care cruță ce este rău, și strivește ce este bun, și iată, cei ce cruță pe cei răi fac rău celor buni și sunt trădătorii celor buni. O, tată, feriți-vă, așa este lăsată învățatura Mea, feriți-vă de cel ce năzuiește să pedepsească! Și cum adică să vă feriți? Adică să nu aveți încredere în unul ca acela, în cel ce are mare năzuință de a pedepsi. Acela lovește în însăși viața lui, a pașilor lui, iar voi înțelepțiți-vă din orice puteți să învățați binele din rău, căci din răul pe care și-l face singur, din acela se înțelepțește omul, și nu din altceva. Omul care nu se biruiește pe sine este om slab înaintea sa însuși, și nu poate fi puternic unul ca acela, și își este sieși dușman, dar cel ce iartă totul, iar lui nu-și iartă nimic, acela este cel mai mare între oameni și pentru oameni, și așa este mare omul, și altfel nu este mare omul, iar acela i se iartă totul, căci așa este la Dumnezeu, și așa trebuie să învețe omul pe Dumnezeu, și nu cum este el învățat să învețe despre Dumnezeu.

O, proorocii Mei, trimiși de Mine spre oameni, n-au fost uciși din pricina necredinței oamenilor, nu, ci din pricina rivalității, așa cum și pe Mine M-a ucis poporul Israel, căci dorul lui de întâietate și de mărire peste oameni pe pământ era mare, și a câștigat întâietate, dar a pierdut viața, a pierdut rivalul, L-a pierdut pe Dumnezeu, Care este viața omului și Care Se luptă cu omul ca să-l biruiescă și ca să Se dea pe Sine ca viață a omului, căci Eu am spus: *«Cine vrea să-și câștige sufletul său, acela îl va pierde, iar cel ce-și pierde sufletul său pentru Mine, acela îl va câștiga»*. Amin.

Sunt la masă cu tine și cu proorocii Mei, fiule, poporul Meu de azi. Ești mic, ești puțin, dar ești poporul Meu de azi. Puțini au crezut și acum două mii de ani în venirea Mea la om Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Am avut o mânăuță mică de popor și atunci. Proorocul Ilie ar vrea să învețe peste poporul care ascultă de la Mine cuvântul Meu și care vine la izvor ca să ia din el, iar voi, cei de la izvorul Meu, sunteți cei ce puneți masă pentru cuvântul Meu ca să ia poporul de pe masă și să se hrănească cu el, și apoi să se vadă în el roadele cuvântului Meu, căci ceea ce mănâncă omul, aceea trebuie să fie el apoi și să rodească el apoi, iar cel ce nu rodește, acela mănâncă degeaba și nimic nu lucrează, și nu este plată pentru cel ce nu lucrează, ci este nelucrare, și este judecată pentru nelucrare.

O, proorocule al Meu, ce mult ai iubit tu viața! Viața ta a fost numai Dumnezeu. Ai știut ce este Dumnezeu și unde trebuie să locuiască El, și ai râvnit pentru statul Său în om și ai lucrat cuvânt de pedeapsă pentru cei despărțiți de Dumnezeu, și apoi i-ai pedepsit ca să-i întorci cu fața spre Mine. Ai fost puternic, puternic în iubire. Omul se apleacă spre om, dar tu n-ai cruțat omul, căci M-ai iubit pe Mine, și așa ai arătat tu că iubești pe Dumnezeu și nu pe om și că Dumnezeu este mare. Omul are milă de om, și așa cade om peste om, și așa știe el să învețe că-L iubește pe Dumnezeu, dar un așa om nu poate să-L iubească pe Dumnezeu și nu știe ce este mila de om și de Dumnezeu. L-aș învăța pe poporul Meu, l-aș învăța iarăși ce milă

de-a lui ajunge la Mine și ce milă de-a lui nu ajunge la Mine, ci, din contra, ajunge pedeapsă a celui miluit de el. Hai să dăm poporului Meu înțelepciunea statului lui în Dumnezeu și a lucrului Meu cel plin de dreptate, căci tu ai râvna cea mai mare pentru viața Mea în om, și nu pentru omul cel fără viața Mea în el, ci pentru viața Mea în om, pentru ca să se închine omul lui Dumnezeu și nu luiși și nu plăcerilor lui, căci omul piere prin plăceri, și după roadele lui se cunoaște omul cel dinăuntru și lucrarea lui cea ascunsă, bună sau rea. Hai să facem viață în oameni, viață care rămâne, hai, căci viața Mea în om trebuie răscumpărată de om, iar timpul e pe sfârșite, și omul trebuie să vadă și să creadă aceasta. Hai! Bindecuvântat să-ți fie graiul tău peste poporul Meu de azi și peste om. Amin.

— **M**ai întâi fă, Doamne, după cuvântul meu, căci eu Te rog așa: fă Tu, Domnul meu, semne mari peste poporul Tău de azi și cu el, ca să vadă cei de pe pământ credincioși și necredincioși că Tu ești Dumnezeu acestui popor hrănit de Tine cu tot cuvântul care iese din gura Ta, și că acest popor este slujitorul Tău și stă înaintea Ta pentru venirea Ta! Amin.

Și acum grăiesc ție, popor învățat de Dumnezeu pentru calea vieții, și apoi grăiesc cu omul care stă pe calea morții. O, să nu cruți răul, fiule, și nu-l lăsa să crească și să vatăme el cu vătămarea lui, ci să te lupti cu el și să-l dobori prin râvna ta de Dumnezeu și prin rugăciunea ta adevărată, iar rugăciunea adevărată este cea plină de durere pentru cele rele care stăpânesc omul pe pământ. O, să nu cruți răul, ca să nu fii dușmanul celor buni, fiule, iar cei buni sunt cei ce stau în duhul pocăinței și al umilinței pentru greșalele lor, pe care ei și le văd cu ochiul lor curat și nepătat de nedreptate, și sunt cei ce nu se dezvinovățesc, ci își aleg aplecarea și duhul umilit, și au credințioșia prin duhul iubirii din ei. Fiți râvnitori pentru bine, fiilor, și fiți neiertători pentru rău, căci lumina cu întunericul sunt mereu, mereu în război, și cât va fi acest pământ și acest cer, atât va dăinui acest război, și apoi va fi Domnul și va fi cerul cel nou și pământul cel nou și omul cel nou, și toate pentru dreptatea Domnului. Luptă pentru întâietate este între lumină și întuneric, iar cel ce are grijă mai întâi de paiul din ochiul aproapelui său nu poate să creadă că în ochiul lui este bârnă, de care nici el nu are grijă să și-o scoată, și nici pe altul nu-l lasă să facă aceasta, și omul nu știe să și-l înlăture rivalul, care este în ochiul său mai întâi, ci îl înlătură pe aproapele său, din pricina trufiei vieții lui, duh potrivnic lui Dumnezeu și omului însuși în însuși trupul său. Cel ce zice rău despre aproapele său, acela are acest rău în însuși trupul său, iar diavolul, potrivnicul lui Dumnezeu și al omului, îl îndeamnă pe omul acela să vadă paiul din ochiul fratelui său, și așa se naște dușmănie între om și om, iar nedreptatea trebuie pedepsită, ea, și nu omul, și așa dorește Domnul prin proorocii Săi pe pământ, iar când omul nu primește pe Domnul prin proorocii Săi, își primește apoi pedeapsă pentru aceasta, și fiecare își lucrează ceea ce primește.

O, voi, fii ai oamenilor, după roadele voastre sterpe vă cunoașteți că nu sunteți fiii lui Dumnezeu. Aceasta vă spun eu astăzi vouă. O, până când vă veți mai închina la tot ceea ce nu înseamnă Dumnezeu între pământ și cer? O, până când veți sta să nu știți ce înseamnă Dumnezeu? Vin eu din partea Sa și vă spun așa: nu voi sunteți Dumnezeu. Veniți-vă în fire și căutați spre El, și nu spre voi! Părăsiți plăcerile, care vă sunt vouă stăpân! Și dacă nu le părașiți la glasul meu proorocesc, le spun lor să vă părașească, și ele vor asculta mai mult decât voi, căci diavolul nu face nimic până nu întrebă pe Dumnezeu, până nu merge la Domnul cu faptele voastre cele rele ca să vă ceară

luiși de la Domnul pentru faptele voastre rele. O, părașiți de tot desfrâul, părașiți-l, căci fărădelegea va fi nimicită și veți rămâne fără veșmântul ei când ea nu va mai fi, și veți fi goi atunci, și așa veți fi găsiți! Treziți inimile voastre! Treziți-le! Dați-le Domnului locaș ca să le împodobească El cu scumpe podoabe, nu cu deșertăciuni, nu cu plăceri, așa cum le dați voi! Întoarceți-vă cu fața spre Domnul! Dați Lui inimile voastre, și El v-o va da pe-a Lui! Fugiți prin aceasta de mânia cea pentru fărădelegile voastre, căci ea este gata să se facă plată a voastră! Cereți scăpare la Dumnezeu, căci mânia pentru voi este pregătită de însăși adunătura voastră! V-ați adunat numai moarte, numai mânie! Treziți inimile voastre! Primiți venirea Domnului la voi! Iată-L cuvânt peste pământ și peste voi ca să vă mântuiască! El vine cuvânt mult ca să vă deștepte din somnul păcatului și al despărțirii de El. V-ați despărțit de El prin plăceri, iar plăcerile fac în voi bube rele și multe, plată a plăcerilor voastre. Umiliți-vă! Primiți pe proorocii care vă învață spre Domnul! Primiți pe cei ce vă dau cuvântul Domnului, care vă îndeamnă la pocăință și la umilință și la mântuire. Vai de cetatea peste care nu este prooroc și vedenie și descoperire de la Dumnezeu! Vai de omul care se ascunde în sine și în toate cele rele ale sale cu ascunsurile sale! Cine-l mai poate scoate pe el din întunericul lui? Vai vouă dacă nu veți căuta spre Domnul ca să vă spună El boala și leacul ei! O, nu căutați ghicitorii! Căutați spre Domnul, Care vă spune adevărul pe față despre voi, calea voastră cea fără de lumină pe ea, cea fără Dumnezeu pentru voi! Veniți-vă în fire, căci Domnul este la hotar și vine ca furul, căci voi nu vegheați întru venirea Lui! O, veniți-vă în fire, fii ai fărădelegii! Războiul dintre lumină și întuneric își va arăta leșurile sale, și pe cei biruitori pentru lumină. Primiți duhul proorociei, dați-i drumul în casa voastră, deschideți-i lui, căci vine să vă facă bine vouă, și aceasta este lucrarea proorocilor, lucrarea Domnului pentru salvarea omului pierdut. Amin.

Iar eu, Doamne, voiesc acum să Te rog să ne întorcem iarăși în carte ca să grăiesc cu inima poporului Tău, care în cete-cete s-a așezat. Voiesc să grăiesc cu fiecare cetate câte puțin, căci sunt proorocul Tău, și sunt proorocit să fac pace și iubire între Tine și fii, ca să fii Tu bun cu ei și să nu încapă pedeapsă peste ce este pecetluit al Tău. Ne așezăm acum la masă cu cei de la gura izvorului Tău, care străjuiesc aici pentru lucrul Tău de azi și de mâine, și de unde Tu Te împarți peste pământ, și apoi ne vom așeza să lucrăm și să aducem râvnă în inimi peste poporul Tău și pocăință și umilință și stăruință în cele ale Tale peste el, Doamne. Pace Ție în sârbătoarea mea de acum cu poporul Tău cel mic, iar cetei proorocilor veniți la masa de azi, mângâierea Ta, Doamne. Amin.

— **A**ștept în cartea Mea lucrarea ta cea ziditoare de popor sfânt, o, proorocule al Meu. Ea este scrisă în Scripturi să fie. Lucrez din cer cu sfinții și cu proorocii, iar de pe pământ cu cei ce-Mi sunt azi străjeri și lucrători. Cuvântul Meu este credincios și adevărat și se războiește întru dreptate, iar lucrarea lui de azi este scrisă în Scripturi, în prooroci și în psalmi ca să fie ea astăzi pe pământ și să întorcă pe om spre Dumnezeu și să depărteze ea mânia pe care omul și-o pregătește mereu împotriva sa însăși prin viața sa cea fără de roade și plină de plăceri nimicitoare de om, și iată, după roadele lui se cunoaște ce este și cine este omul. Amin.

Pace și sârbătoare sfântă las peste voi, fiilor de la izvor, și apoi peste cei ce iau de la voi cuvântul de pe masa Mea cu voi. Acum două mii de ani grăiam cu ucenicii Mei cei de atunci în fața mulțimilor, ca să și ia fiecare partea sa din cuvântul Meu

rostit în pilde peste mulți din cei ce veneau să asculte grăirea Mea, iar azi grăiesc cu voi în fața neamurilor de pe pământ, și nu sunt ghicitor, ci sunt Cel Credincios și Adevărat, și Mă războiesc întru dreptate, și fericiți sunt și vor fi cei ce știu cuvântul Meu de peste voi și cu voi, căci sămânța aceasta Eu cu mare iubire o presar peste voi prin grăirea Mea cu voi, și mângâiere multă pregătește ea pentru mulți din cei ce au urechi de auzit, și care aud cu ele cuvântul Meu peste pământ. Amin.

Iar celor ce, spre rușinea lor, se smulg din brațul Meu călăuzitor și se duc să-și călăuzească singuri pașii, Eu, Domnul, nu le doresc nimic în ziua aceasta de sărbătoare a proorocului Meu Ilie, decât pocăință și întoarcerea lor la Mine și la cei ce rămân cu Mine cu credincioșie pentru slava care vine cu Mine pentru cei mântuiți, pentru cei credincioși. Amin, amin, amin.

*

O poporul Meu de azi, Ilie, proorocul Meu, are lucrare de dragoste între Mine și tine, între om și Dumnezeu, căci este scris să fie această lucrare a sa pentru venirea Mea și pentru calea Mea spre om, și a omului spre Mine, căci dragostea s-a răcit pe pământ, s-a răcit, tată, și de aceea Eu vin, doar, doar voi învia dragostea dintre Mine și om și s-o sting pe cea dintre om și om, pe cea care îl desparte pe om de Mine ca să nu Mă mai iubească omul, dar unde nu este Dumnezeu cu omul, acolo este mânie pentru om, și este durere, și aceasta vine de la necredință, vine de la lepădarea de Dumnezeu a omului.

O, omule, după ce că ești păcătos din firea ta cea căzută, te mai și despați de Mine, tată. Tu nu te-ai despați, dar păcatul este cel pentru care tu te despați de Mine, iar el îți este dușman, nu fericire, căci fericirea am spus Eu cine o are. M-am suit pe vârf de munte acum două mii de ani și le-am spus ucenicilor Mei, le-am spus lor în fața mulțimilor că ei sunt cei fericiți și că plata lor este mare în ceruri pentru suferința lor lângă Mine, căci ei sufereau și aveau să sufere pentru Mine cu duhul și cu trupul lacrimi și dispreț, prigoană și sărăcie și alungare pentru numele Meu.

O, poporul Meu, Ilie, proorocul Meu, este în cuvântul Meu, care este calea sfinților spre tine, tată, și te povățuiește el în ziua aceasta, căci are proorocită lucrarea dragostei între Mine și om, și între om și Mine, și aici este vorba de cei ce-Mi sunt fii, de cei credincioși lui Dumnezeu, și care nu se leapădă de Mine prin necredință, căci fericit, de o mie de ori fericit va fi cel ce nu se smintește întru Mine, Cel Credincios și Adevărat, căci Eu pentru unul ca acela Mă voi slăvi și îi voi slăvi credința și îl voi arăta pe el martorul Meu. Amin.

— **E**u, Doamne, sunt martorul Tău, căci am fost Ție credincios în vreme de mare necredință peste oameni și am fost fierbinte în dorul meu de Tine, ca să fii Tu pe pământ cu oamenii și să nu facă ei necredință pe pământ în vremea rătăcirii lor cea din firea cea căzută a omului, căci Tu Te-ai unit cu mine și mi-ai primit Ție râvna mea de Tine și ai lucrat cu ea în poporul Israel, care îmbătrânise în despărțirea lui de Tine, iar pe mine mă durea pentru Tine, Doamne, mă durea ca și pe Tine. Când omul se lasă spre păcate, el devine apoi nepăsător de Tine și de el, căci asta face păcatul în om, dar și mai mare păcat face omul când se lasă spre necredință, Doamne, dar mai întâi el pierde înțelepciunea pentru că pierde frica de Tine, și prin păcat el uită de Tine, bietul de el, și uită de frică, și mintea lui nu mai socotește, ci se lasă dusă de pe cale.

O, Doamne, m-a durut și atunci cât am fost pe pământ între prooroci și între oameni, și tot așa mă doare și azi depărtarea de Tine a omului, dar cel mai greu mă doare să nu fie dragoste și credincioșie între Tine și cei ce au crezut și cred venirea Ta de azi cuvânt și Evanghelie a Ta prin el pe pământ, iar eu sunt unul din cei ce pe nori de slavă Te însoțesc când vii, căci m-ai ridicat de pe pământ cu car de heruvimi în vârtej de vânt, ca să vin iar cu Tine acum, când vii, și să fiu martor de pe pământ dintre cei cu trup pe pământ și în cer, o, Doamne, dar taina venirii mele cu Tine n-o înțelege omul, așa cum nu înțelege el taina venirii mele la Tine dintre prooroci și dintre oameni atunci, când Tu pe nori și pe car de foc, pe heruvimi m-ai purtat spre Tine, cu carul slavei Tale, slava Domnului, pe care proorocul Iezechiel a văzut-o și a mărturisit-o, pentru că Tu i-ai arătat-o ca s-o mărturisească el și să știe omul cum este slava Domnului și să fie credincios pentru ea, căci ochiul credinței este ager ca să vadă, și Domnul Se sprijinește cu lucrările Sale pe cei credincioși Lui, văzutele și nevăzutele Lui, așa cum Tu cu mine Te-ai sprijinit pe pământ în vremea mea cu Israel, care Te părăsise de tot, și apoi Te-a tot părăsit Israel.

O, Doamne, tot Israel îl numești Tu și pe poporul Tău de azi, căci așa l-ai numit Tu pe cel credincios, pe cel căruia Tu Te-ai adevărit. Voiesc să povățuiesc pe poporul Tău de azi, căci este scris de mine să lucrez așa înaintea Ta, dar binecuvintează Tu cuvântul meu peste poporul Tău. Amin.

— **T**atăl, Fiul și Duhul Sfânt este Cel ce grăiește prin tine, proorocule înaintemergător al venirii Mele de azi, și binecuvântat să-ți fie cuvântul tău peste poporul Meu. Amin.

— **M**ă port cu Domnul spre inima ta, popor de azi al Domnului. Tu ești de mare preț în mâna Lui, în ochii Lui, popor de azi al Domnului. Ești mic, ești puțin, dar ești poporul Domnului, și ești de mare preț în mâna Lui, căci în mijlocul tău El Își deschide cartea Sa și Se scrie în ea cu tine, cu grăirea Lui cu tine pe pământ, cu venirea Lui la tine cu sfinții, așa cum este scris să vină El acum, la sfârșit de timp. O, fiule al Domnului, ai grijă mare să știi bine ce este și ce face un fiu al Domnului, căci fiii Lui sunt asemenea Lui, așa cum am fost eu înaintea Lui și I-am purtat durerea pe pământ și am luptat să I-o alin, căci despărțirea de El a fiilor Lui este durerea Lui cea grea de dus, cu mult, cu mult mai grea decât crucea pe care, după ce a dus-o pe Golgota, a fost pe ea bătut în cuie pentru dragostea Sa de poporul Său, care Îl părăsise pe El și nu-L cunoștea, căci era necredincios Israel, și pentru aceasta ochii lui erau ținuți să nu vadă cu ei pe Domnul lor, și nu este alta partea celor ce nu cred, și aceia cred cum vor ei și se smintesc aceia, și nu sunt fericiți cei ce nu cred.

Ești așezat în cete-cete, mai mici sau mai mari, și îți trebuie povață și ocrotire prin povață, popor al Domnului. O, ai mare nevoie de ocrotire de la Domnul, iar povața este cea care te ocrotește dacă o ai peste tine.

O, popor de la izvor, tu ești cetatea cea întâi-stătătoare a cetăților poporului Domnului, căci ai în mijlocul tău grădinița cuvântului lui Dumnezeu, iar în jurul ei, șirag de mărgăritare, după cum Domnul a proorocit să se împlinescă așa, și iată, se împlinesc și se va împlini. Te rog cu Domnul în cuvântul meu și în duhul meu să fii tare în credință și în statornicie și să te bucuri în furtuni fel de fel, căci pomii cei nebătuți de furtuni nu-și întetesc rădăcinile, ci sunt ușor dezrădăcinați. O, nu te teme în furtuni, ci bucură-te de ele, căci ele îți întăresc credința și puterea ta cea bună și veghea ta cea de aur, și nu oricum

veghe. O, să plângi cu Domnul și cu sfinții Săi pentru pacea și pentru duhul grădiniței cuvântului Său, căci Duhul Său păzește cu mare milă și cu mare iubire grădinița Sa de cuvânt, cea din cuvântul Său zidită ca să stea înaintea Sa, și va sta, și iată, cuvântul Său curge peste ea și se face carte și te ține Domnul de mână prin ea. Mai e puțin și Domnul Se va slăvi văzut și Își va arăta slava Sa cu care S-a odihnit peste grădinița Sa de cuvânt, iar cei puțin credincioși vor plânge fără de alin și vor striga la Domnul pentru ei atunci. Fiți tari, fiți tari și credincioși, voi, cei ce îngrijiți grădinița Domnului, căci curând, curând El îi va da ei mângâierea Sa, și slava Sa de peste ea va fi spre bucuria multora dintre cei credincioși și statornici în credință și în iubire pentru lucrarea cea de azi a Sa cu omul din mijlocul grădiniței Lui de cuvânt, pe care El o are în paza Sa și în stăpânirea Sa încă de la începutul cerului și al pământului. Fiți străjeri cu veghe sfântă, voi, cei care privegheați de aproape locul slavei Domnului, Care Se face cuvânt peste pământ, și Domnul vă va întări vouă credința și credincioșia și statornicia, căci aceste daruri sunt pentru fiii Domnului, care trebuie să știe bine ce este și ce face un fiu al Domnului, căci fiii Lui sunt cei asemenea Lui, așa precum am fost eu înaintea Lui, plin de durerea Lui, mereu plin de durerea Lui pentru depărtarea de El a lui Israel. O, fiți și voi la fel, fiți asemenea Lui, căci El este îndurerat adânc și tot mai adânc pentru cei ce Îl părăsesc pe El pentru ei înșiși și se duc spre îndoială și spre necredință prin mintea lor cea de sine, care se socotește cu ea însăși. O, ce durere să n-aibă Domnul statornicie în cei care au venit să fie cu El din buna lor voie atunci când au venit să fie ai Lui! O, ce neputincios L-au făcut aceștia pe Domnul în ei! O, așa pățesc cei ce se fac judecători peste ale Sale în locul Său, uitând ei că omul este mărginit și că Domnul este peste toate, văzute și nevăzute! Fiți, dar, veghetori credincioși, căci lupta dintre lumină și întuneric este mare, este în toi, iar diavolul este încordat, ca întotdeauna când Domnul Se scrie de fiecare dată biruitorul întunericului. O, stați pe masă cu hrana Lui și desfaceți această merinde și hrăniți-vă cu ea mereu, căci cel ce nu mănâncă moare, moare mereu cel ce nu știe să mănânce cu folos. Fiți binecuvântați, fiți veghea Domnului pentru lucrarea Sa de azi. Amin.

Acum strig și peste voi, cei din cetatea Emaus. Vin la voi cu Domnul și vă învăț să stați sub strajă, să intrați sub strajă, o, fete din Ierusalim, căci v-a dat Domnul în grijă păstorească unei inimi mari înaintea Sa, iar voi prețuiți-o pe ea peste voi și nu vă bizuiți pe voi, ci stați sub veghe, stați sub strajă. Nici o inimă să nu stea înăuntrul ei, ci să stea în prag și să-I mulțumească Domnului pentru mila Sa cea mare. Trăiți cu sfială ziua și noaptea, trăiți în lumină și trăiți cu mulțumire, căci nemulțumirea face semeție în om și îl asprește pe om, și omul semeț este urât pentru cei din cer. Fiți mici, mici, căci cei mici au doică, iar cei ce n-au doică se cred mari, și nu mai sunt între cei mici, a căroră este împărăția cerurilor. O, fiți cu mintea și cu privirea în Domnul, și din El lucrați și priviți, căci altfel sunteți ca omul. Fiți iubitoare cu inima, căci altfel disprețuiți cu ea. O, învățați ce este mila cea care ajunge la Domnul, căci altfel de milă nu ajunge la El și vă vatămă și pe voi și pe El. Cel ce nu este unit cu Domnul nu știe să facă unire și unitate între frați, dar grija voastră să vă fie să stați bine cu Domnul, și din această grijă să vă îndreptați statura, și nicidecum să nu căutați să stați bine cu omul, iar pentru această statură aveți mult, mult de învățat, dacă nu veți disprețui învățătura și mustrarea și vadul pe care acestea vin spre voi, căci prin cei săraci cu duhul poate Domnul lucra peste om și peste mintea omului

care caută învățatură, căci omul este îndărătnic prin mintea sa, dar este ușor de purtat prin supunerea sa. Eu, proorocul Domnului, vă îndemn pe voi să stați sub doică cu inima și cu mintea și cu purtarea și cu fapta, dar și cu umilința să stați, și să stați cu ascultare și cu multă credință pentru cel ce vă poartă de mână spre cer, căci Domnul v-a dat vouă doică, numai să stați sub ea și să vă alăptați cu supunere pentru creștere, că vă trebuie creștere mare, creștere mereu, și vă trebuie duh blând și smerit și vă trebuie frică de Dumnezeu cu inima curată, și apoi Domnul va putea mult cu mântuirea Sa peste voi, și El este Cel ce poartă de grijă pentru cele ce vă trebuie vouă, iar voi doar să știți să-I mulțumiți Lui cu supunere, cu ascultare, cu blândețe și cu sfială și cu toate darurile cele plăcute Lui în cer și pe pământ. Fiți cu duh mulțumitor, și una pentru alta umiliți-vă, căci aceasta îl face frumos pe om. Învățați mereu, mereu bună cuviința și învățați să nu aveți nemulțumiri, căci sunteți la Domnul acasă, nu la voi acasă. Eu așa m-am purtat înaintea Domnului pe pământ, iar El mi-a dat lucrare de prooroc în casa Sa, în lucrarea Sa, și m-a luat cu El și pentru El. Amin. Fiți binecuvântate binecuvântând pe Domnul și lucrările Sale, nearătându-vă cu aceasta oamenilor, ci Lui cum împliniți această slavă a Sa, căci vremea este să stăm numai cu Domnul, numai în Domnul, că e vreme de întuneric pe pământ. Îndemnați-vă spre pocăință și învățați lucrarea ei mereu și stați în ea mereu, căci pocăința alungă din om duhul mării de sine, duhul părerii de sine și dorul de sine, și așează în locul acestora Duhul Cel blând și smerit al Domnului. Amin. Să Se odihnească Duhul Sfânt peste așezământul Emaus, și aceasta prin lucrare păstorească peste voi, după cum aveți peste voi așezarea Domnului pentru păstorirea voastră. Amin.

Acum, binecuvântate să fie casele păstorilor, care au trudit în via Domnului ca să-I păstreze Domnului un popor. Umilința și pacea cea plăcută Domnului, aceasta să învețe poporul cel binecuvântat prin cei binecuvântați peste el, căci iată, cei ce s-au răzvrătit împotriva păstorilor așezați de Domnul, au alunecat cei ce au lucrat așa. O, nu e de joacă cu cele așezate de Domnul spre veghe pentru poporul Său, și fiecare trebuie să lucreze ceea ce i-a fost dat să lucreze, și să asculte fiecare din cei ce le-a fost dat să asculte, și așa este bine să se lucreze. Amin.

O, binecuvântați să fie creștinii din cetatea București și cuibulețele lor mici ca niște semințe mici din loc în loc, și să învețe ei iubirea cea pentru Dumnezeu între ei, iubire care nu cere, ci se dăruiește. Fiecare creștin să iubească lucrarea cea mărturisitoare pentru Domnul, și așa să petreacă unii cu alții cei credincioși acestei lucrări, iar pacea între ei să se înmulțească prin duhul mulțumirii și prin duhul umilinței de duh. Amin.

Iar peste toate cetățile, eu, proorocul Domnului, ca și Domnul povățuiesc să nu se oprească cei credincioși în sfat cu cei răzvrățiți, care se cad unii pe alții prin lucrarea lor răzvrătită asupra lucrării Domnului. O, păstrați-vă credința, fii ai acestei lucrări de cuvânt din cer peste voi, căci ea trebuie păzită cu sabia cea mai ascuțită, fiindcă ea este ochiul care vede pe Dumnezeu, și prin ea veți fi biruitori așa cum am fost eu pentru Domnul meu. Amin.

O, toate celelalte cuibulețe de creștini de peste tot, aplecate spre lucrarea Domnului, să vegheze bine pentru legătura lor cu Domnul, necăutând pentru el creștinul, ci pentru Domnul, căci Domnul a spus: «*Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine!*». Această Scriptură cereți, fiilor, toți laolaltă când veniți la sărbători lângă izvor, cereți să vi se des-

lușească vouă această Scriptură, căci împlinind-o pe ea nu veți cădea niciodată, ci veți fi fii ai lui Dumnezeu pe pământ. Amin.

Toți câți sunteți împrăștiați cu locuințele, acolo cu voi învățați să stea Domnul, și veți fi cu El și veți veni din timp în timp la izvor și veți fi scriși că umblați cu El și pentru El pe pământ. Amin.

O, cei ce sunteți din cetatea Căprioru vă cheamă Domnul iarăși pe voi prin duhul proorocilor să împliniți toată voia Lui acum și până la venirea Lui, căci El vă va cere răspuns la toți pentru voia Lui cea de ieri și cea de azi între voi, și e vremea să ascultați și să vă faceți asemenea Lui, căci aceasta este de folos vouă și planului Lui pentru mântuirea multora. Ridicați ochii spre El și priviți slava Lui și lucrarea Lui și dați-I ajutor să poată iarăși pentru voi și pentru tot lucrul Lui peste pământ, căci Domnul vă dorește. Amin.

Cei din cetatea Valea Voievozilor, care v-ați răzlețit de Domnul prin mintea voastră cea de sine, o, nu fiți și nu râvniți să stați necredincioși, căci Domnul nu stă cu cei necredincioși. Cereți la Domnul putere de iubire și de credință pentru cele scrise în Scripturi ca să fie pe pământ în vremea aceasta, și nu vă bizuiți pe voi și pe mintea voastră, căci mintea cea ușoară din voi se socotește din ea și vă este dușman vouă. O, iubiți să fiți credincioși, și nu necredincioși, căci eu, proorocul Domnului, am de la El lucrarea Sa să vă întorc inimile spre Domnul, și inima Domnului spre voi ca să vă ajute El împotriva necredinței voastre, fie prin mânie, fie prin umilință de duh, căci El poate totul când voiește, iar răzvrătirea voastră să se depărteze din voi. Amin.

O, vino și tu spre umilință, cetate tare la cerbice, creștini din Gheboieni! O, umiliți-vă, tată, și voi inimile, căci ani de zile ați fost cu credință lângă acest izvor de cuvânt, iar acum aruncați în el cu pietrele necredinței. O, la ce, oare, vă folosește aceasta? O, fiilor, căutați să aveți milă de cei ai voștri luați de pe pământ, căci le-ați făcut dureri mari și îi țineți în chin, căci voi, creștini ai acestui popor, aveți să fiți hărăziți să vă scoateți din iad și din supărare neamul tot, căci așa a promis Domnul la cei ce stau cu El prin acest cuvânt acum, la sfârșit de timp. O, veniți-vă în fire pentru voi și pentru neamul vostru cel adormit, care suspină adânc de la voi și de la necredința voastră, iar dacă nu veți asculta, voi veni eu de la Domnul spre voi ca să vă aduc iarăși spre credință, spre izvorul Său de cuvânt, din care atâta vreme ați băut și voi. Amin.

Mă îndrept acum cu duhul și cu lucrarea mea proorocească spre toți cei care s-au dat și se dau în lături, după ce au stat cu Domnul prin acest cuvânt și au spus „da” Domnului. O, mai iertată va fi lumea Sodomei decât cei ce au avut această arvună dată lor de Domnul, și apoi s-au dus spre alunecare sărind din bărcuța Sa și mâhnind pe Domnul și pe proorocii Săi și pe toți cei credincioși Lui prin acest cuvânt, prin care vine Domnul pe pământ pe car de heruvimi, pe carul cel de foc al slavei Sale la sfârșit de timp. Toate sunt fără Dumnezeu pe pământ, căci Domnul este în cer și în toți cei ce-L poartă pe El purtându-se cu El și pentru El. O, veniți-vă în fire!

Nici unul din cei ce au fost și sunt cu acest popor, din cuvântul Domnului născut, nici unul să nu-l facă pe fratele său să rădă! O, nu mai glumiți, nu mai nașteți răs pe fețele voastre unul de la altul, și nici uneltire, și nici intrigă apoi să nu lucrați, căci de la acestea vin despărțirile dintre frați, și duh de judecată apoi, iar judecata este numai la Domnul. Amin. Fiți frați unul cu altul, ca să nu fiți judecători, și așa veți atrage spre voi binecuvântarea Domnului, iarăși o veți atrage spre voi, căci cei necredincioși au plata celor necredincioși, și se depărtează de

la ei a Sa binecuvântare. Amin.

Și acum, Doamne, pune pecetea Ta peste cuvântul meu și întărește-l pe el peste poporul Tău. Amin.

— **E**u, Domnul, așa lucrez, și sunt mărturisit de sfinți și de prooroci din veac și până în veac și Mi-e milă de cei necredincioși și dau să-i învăț spre pocăință, și cu sfinții lucrez tot ceea ce lucrez.

Eu, Domnul, îndemn pe poporul Meu, pe cel care este și pe cel clătinat din credință, să vină spre pocăință și spre rugăciune apoi, ca să ia de la Mine înțelepciune, dar frica de Domnul, ea este calea care duce spre înțelepciunea Mea pe om.

Îți doresc, poporul Meu de azi și de ieri, Eu, Domnul, îți doresc frica de Dumnezeu, și apoi înțelepciunea credinței și faptele ei, fiule. Cetatea fără prooroc peste ea este cetate fără Dumnezeu peste ea. Turma cea fără de păstorire peste ea de la Mine nu este turmă a Mea. O, vino la Domnul ca să știi calea, popor hrănit de Dumnezeu, și fii credincios, tată, că e vreme de necredință pe pământ, și mulți din cei ce au fost și sunt ai Mei și-au răcit și își răcesc dragostea, și ei sunt semn al venirii Mele, precum este scris în Scripturi.

O, dragoste din cer, o, vino pe pământ! Coboară tu peste cei ce sunt ai Mei, căci dragostea lor s-a răcit, și e vremea să vin Eu la acest semn. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2009

Sărbătoarea sfântului mare mucenic și tămăduitor Pantelimon

Tămăduirea de boală este vremelnică. Omul își cumpără cu bani zile de trăit pe pământ. Cei mai fericiți între oameni sunt cei cărora le ajunge Hristos. Cel ce se iubește pe sine este slab pentru el și pentru cei din jur.

Cu duh tămăduitor și cu dulce cuvânt de dor cobor la tine, poporul Meu cel credincios venirii Mele de azi, căci fără de credință în venirea Mea cuvânt în zilele acestea tu n-ai fi poporul Meu cel de azi al Meu. Mă întăresc în porți și cobor la tine cu multă tămăduire, tată, căci durerea Mea este și a ta, și trebuie să ne tămăduim unii pe alții, și trebuie să învățăm de la Tatăl aceasta, căci Tatăl M-a trimis la tine ca să-ți fac bine, iar Eu te trimit pe tine peste pământ cu tot cuvântul Meu ca să-l împarți spre tămăduirea multora, fiule, și am în tine fii ascultători, care Mă iau din cer și Mă așează pe pământ cuvânt când Eu vin ca să-l îndemn pe om spre Tatăl, căci Eu după învierea Mea dintre cei morți M-am dus iarăși la Tatăl ca să-i atrag pe toți cei credincioși la Tatăl prin tot ceea ce am împlinit și voi mai împlini peste pământ, spre tămăduirea neamurilor. Amin.

Vin cu sfinții la tine, poporul Meu. Am în coborârea Mea pe tămăduitorul Pantelimon, și te doresc pe tine ca pe sfinții Mei, fiule. O, cât de tămăduitor a fost acest ucenic al Meu, căci el tămăduia pe om din moartea necredinței prin tot ceea ce împlinea el prin credință și prin rugăciunea lui spre Mine pentru om. Ai grijă, poporul Meu, ai grijă, tată, să iubești ție tămăduirea cea din cer, căci cea de pe pământ tămăduire de boli este vremelnică și nu-l face pe om mai bun pentru Mine, ba, din contra, îl îndeamnă pe om la mai multă plăcere de viață pe pământ, căci omul își cumpără cu bani zile de trăit pe pământ, și nu se face mai bun pentru Mine cel ce face aceasta, ci doar se laudă cu vindecarea lui și cu bucuria sa de la ea, dar de Mine se bucură puțin, puțin de tot omul, căci ca să se bucure de Mine, el trebuie să petreacă cu Mine și pentru Mine mult de tot, căci altfel omul moare față de Mine, și se învață fără de

Mine pe pământ cu viața lui.

Omul petrece cu omul pe pământ, căci așa este el învățat să facă, și altfel omul este trist. O, nu mai sunt oameni fericiți pe pământ, nu mai sunt! Cei mai fericiți între oameni sunt cei cărora le ajung Eu pentru ei. Cei cărora nu le ajunge Hristos, nimic nu le ajunge lor, și de aceea caută și tot caută omul cu pământul și cu tot ce e pe el, și de aceea omul este pământ și numai pământ, săracul de el, și și-a uitat obârșia. Vreau să strig din cer la om și dau să Mă audă omul, și vin cuvânt pe pământ și vin cu sfinții Mei, cu cei la care oamenii se roagă de ajutor și de tămăduire în durerile lor trupești și sufletești pe pământ.

O, ucenicule al Meu Pantelimon, e sărbătoare a ta în cer și pe pământ între cei cerești și între cei credincioși ai Mei pe pământ. Împarte tu dar de tămăduiri peste oameni în ziua ta de serbare, ca să fie ei cerești apoi pe pământ, așa cum tu ai fost când Eu te-am atins cu darul credinței sfinte și te-ai făcut mărturisitorul Meu peste cei necredincioși! Binecuvântată să-ți fie lucrarea cea de azi peste oameni și peste poporul Meu de azi. Amin.

— **O**, Doamne al sfinților Tăi cei plini de Tine și de tămăduirea cea de la Tine peste cei bineplăcuți Ție între oameni! O, se miră oamenii, se miră mulți din cei ce văd cuvântul Tău și al sfinților Tăi cum de este acest cuvânt peste pământ și de unde este el. Oamenilor le este greu să creadă din pricina minții lor și din pricina că au ales necredința, dar nu că nu ar putea să creadă ei în venirea Ta cuvânt pe pământ cu sfinții Tăi, cei vii ca și Tine, Doamne. Cei credincioși aleg credința în Tine și în sfinți, aceasta aleg ei de viață a lor și de petrecere a lor pe pământ cu Dumnezeu, iar cei necredincioși aleg necredința în Tine și în sfinții Tăi și aleg viața cu plăceri și alergarea lor după plăceri, după libertatea cea pentru tot ce este trecător pe pământ. Tu însă ai avut mereu, mereu pe pământ fii credincioși, și cu ei ai avut mereu stat pe pământ și mers peste oameni și lucru pentru necredința din oameni, și ai lucrat cu semne sau cu mânie din timp în timp ca să-l faci pe om să Te cunoască și să Te urmeze apoi, dar ei, bieții de ei, se împiedică unii pe alții, unii în alții și se iubesc unii pe alții spre căderea lor din Tine, Doamne, de parcă numai ei sunt între pământ și cer, iar Tu nu mai ești.

Voiesc să tămăduim de neînțelepciune pe oameni, căci neînțelepciunea lor vine de la lipsa de frica de Dumnezeu, Doamne. O, iată ce-Ți cer eu în rugăciunea mea de azi în mijlocul poporului Tău de azi: umple de frică de Dumnezeu pe toți oamenii, de la o margine a cerurilor până la celelalte margini, Doamne! E vremea să lucrezi cu trezire mare și să vadă toți oamenii că este Dumnezeu Stăpân al cerului și al pământului, și că nu omul este stăpânul. Cruță-i sub pavăza credinței sfinte pe toți cei credincioși lucrărilor Tale între cer și pământ și dă-le lor duh de mărturisire ca să lucreze ei de pe pământ, iar Tu din cer, Doamne. Să fie ca o înviere peste toți oamenii trezirea pe care le-o faci, că e târzie vremea, iar sfinții Tăi așteaptă slava Ta pe pământ ca plată a lor în cer și pe pământ, slavă după care ei au tânjit cu dor, căci Te-au iubit și Ți-au dorit slava înaintea oamenilor în toată vremea cerului și a pământului până azi și până mâine, Doamne.

Oamenii își cumpără zile cu bani. Se duc oamenii la doctor și le dau bani ca să le dea zile de trăit împotriva bolilor lor, cele trimise de la Tine pentru mântuirea lor, nu pentru vindecarea trupului lor și atât, căci oamenilor le trebuie vindecare de păcate, dar ei au nevoie de zile de trăit când se duc la doctori, nu de vindecare de păcate, nu de mântuire, Doamne. O,

adu-le oamenilor trezirea și dorul de Tine, nu de ei, Doamne, căci vindecarea este o plată a omului credincios, o plată a lucrării sale pentru Tine și pentru ce ai Tu de lucrat și de așezat pe pământ în om, iar altă vindecare peste om nu vine de la Tine când omul o găsește, ci vine spre căderea mai mare a lui din viață. Să aibă oamenii peste ei grăirea mea cu Tine în cer în ziua aceasta, căci eu sunt tămăduitor de suflete și sunt sfântul Tău și am tămăduit suflete pe pământ, și morți am înviat ca să-i fac pe oameni să Te cunoască de Dumnezeu al celor credincioși și sfinți ai Tăi, Doamne, pe pământ. Amin.

Iar tu, popor al Domnului, ia de la Domnul, ia prin sfinții Săi tămăduitori, ia lucrarea de Duh Sfânt în tine, și cu ea să te tămăduiești de tine ca să fie numai Domnul aluatul tău, căci Domnul este din cer. Nimeni din fiii acestui popor să nu-l facă pe fratele său să rădă, ci să-l facă să privească spre tămăduirea cea din cer, căci Domnul este din cer. Grăirile dintre voi să aducă cerul pe pământ mereu, mereu, așa v-a învățat Domnul să trăiți la lucru și la stat, și Domnul va fi Cel minunat între voi. Căutați sănătate multă sufletului și Domnului în voi, căci El locuiește în locașe curățite pentru El și pentru statul Lui în ele, că este din cer Domnul. Iubirea să vă ardă după El, iar gândul la El să nu se stingă, iubiților, căci Domnul este din cer. Fiți cerul Domnului, fiți pe pământ ca cei din cer, căci în cei din cer locuiește Domnul de-a pururi. Sunt din cer cuvintele toate de peste voi, și hrană să vă fie ele vouă, căci omul nu trebuie numai cu pâine să se hrănească, ci mult să se hrănească din cer, căci cu cuvântul Său a făcut Domnul cerul și pământul și toate cele ce sunt și trăiesc. Așa să fiți și voi, și să fiți mereu rodul cuvântului Său de peste voi, plini de credință că se împlinește cuvântul Său. Nu fiți îndoielnici, nu faceți socoteală ca omul, căci omul este trecător, iar Domnul are viață veșnică. Fiți casa Lui, căci Domnul este veșnic. La fel și casa Lui să fie. Amin.

O, voi, cei ce vă lăsați spre necredință, căutați credința, nu necredința în acest cuvânt, care hrănește din cer un popor de mai bine de cincizeci de ani. O, nu câștigați nimic cu necredința, ci numai tulburare și deșertăciune câștigați, dar cu credința câștigați nădejde și pace și sprijin sufletelor voastre, și pe Domnul de Mântuitor al vostru, căci El S-a arătat, și iată, Cel ce S-a arătat vine iar, vine mereu, vine și va veni, și Scripturile se împlinesc cu El și întru El, și noi vedem venirea Lui și suntem în ea, și este plata noastră venirea Lui cu sfinții, și așa este plata celor credincioși, iar plata celor necredincioși va fi să vadă ei venirea Domnului cu sfinții și să se plângă pe ei că n-au crezut, că n-au iubit când era vremea iubirii pentru plata lor cea de apoi.

O, popor numit de Domnul al Său, ai grijă de viața ta, fiule de azi. Viața este înăuntrul omului. Învăță de la învățător să-ți faci frumoasă casa și viața din ea, că mulți în tine sunt slabi cu viața, slabi cu înțelepciunea cea pentru viață, și aceasta se întâmplă pentru că omul stă mult de tot înăuntrul său și nu este primitor de oaspeți, primitor de învățătură multă și mereu peste el. E ca și la școală cum unii școlari învață și iau premiu mereu, iar alții stând în școală sunt slabi la învățătură și muți la grăirea cea pentru învățătură, iar cei ce nu grăiesc nu iau notă, nu iau plată, și e ca și la școală înțelepciunea și neînțelepciunea omului și plata pentru acestea. O, nu vă mirați de ce cad din învățătură și din bărcuța Domnului cei ce n-au voit să învețe și să rămână sub învățătura Lui. Cel ce se iubește pe sine este slab de tot pentru el însuși și pentru cei din jurul lui, și nu e bun la învățătură unul ca acela, chiar dacă se crede om cu înțelepciune în el. Înțelepciunea însă este aceea care îl face Dumnezeu pe om pe pământ, și aceasta este lucrarea pe care

dă Domnul s-o așeze în om în vremea Lui cu voi, cei din urmă, căci El voiește să facă omul ca El, și de aceea Tatăl L-a trimis, ca oricine crede în El, să se facă și el fiu al lui Dumnezeu, precum Hristos este. Amin.

Eu, Doamne, tămăduire de suflet aduc peste poporul Tău de azi, căci când sufletul este sănătos și curat, tot trupul e sănătos și curat. Eu, Doamne, doresc tămăduirea Ta de dureri, căci ai dureri vechi și noi, și îi povățuiesc pe cei ce dau să se piardă, să caute ei să se întoarcă spre iubire mare, căci mila de ei îi pierde pe ei, că n-au iubit învățătura ca s-o împlinescă pe ea pentru ei și să rămână ei în dragostea Ta. Învățătura se face naștere pentru cei ce stau la învățat, și ea nu este milă, ci este învățătură, fiindcă omul este greșit, și îi trebuie mereu înviere, mereu naștere, mereu, mereu, Doamne. Pace Ție, tămăduire Ție de la cei ce Te mângâie în durerile Tale de ieri și de azi, căci cei credincioși sunt mângâierea Ta mereu, mereu! Amin.

— **M**ă mângâi cu cei credincioși pe pământ. Eu, Domnul, cu cei credincioși M-am sprijinit pe pământ în toată vremea. M-am sprijinit cu Avraam, cu Isaac, cu Iacov, și apoi cu urmașii lor cei credincioși și am întocmit cu ei harta omului de la început și până la sfârșit, și așa lucrez până voi sfârși cu mântuirea celor credincioși. Fericiți, fericiți sunt cei credincioși, căci aceia au de la Mine în ei aluatul lor, și lucrează cu Mine cei credincioși, și numai aceia sunt cei credincioși. Amin.

Eu, Domnul, îți dau puteri proaspete pentru lucrul tău cu Mine la zidirea cea nouă în curțile Mele cu tine, popor de la izvor. O, lucrează, tată, cu sfinții și cu îngerii, și singur să nu lucrezi. Mă apropii mereu ca să-ți dau puteri, și tu vezi că-ți dau. O, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane, că iată, El îți dă puteri, și fiii tăi sunt cei ce se bizuie pe El. Amin.

Îndemnați-vă spre Duhul Sfânt, fiilor, și aduceți-L între voi în toată vremea, tată. El să vă fie putere și vindecare în neputințe, El să vă fie viața. Cu El am făcut Eu cerul și pământul și viața pentru toate și peste toate. O, nu uitați acest bun, fiilor.

Vine Domnul cu Duhul Sfânt la tine, Ierusalime! Vine Domnul cuvânt! Vino și tu cuvânt spre Domnul și pentru Domnul! Eu sunt cuvânt peste tine! Așa să fii și tu înaintea Mea, căci Eu stau mereu înaintea ta și te veghez și te umplu de viața Mea și-ți dau pe Duhul Sfânt de viață a ta, de mângâiere a ta, de multă multă mângâiere, poporul Meu. Așa să fii și tu pentru Domnul Dumnezeuul tău. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2009

Praznicul Schimbării la față a Domnului

Pilda lui Avraam, cel strămutat din pământul lui. Iubirea se dăruiește, nu cere răsplată. Însușirile umilinței în om. Cel mai laș om nu este cel neputincios, ci acela care-L părăsește pe Dumnezeu pentru el însuși.

Mă vestesc la porți cu sărbătoarea cea de azi, și porțile Mi se deschid, și Eu intru cuvânt în cartea Mea de azi, și iarăși Mă vestesc în ziua aceasta cu nouă sărbătoare la izvor pentru cei ce vin să le grăiesc cuvântul venirii Mele și să stea ei o clipă cu poporul Meu de la izvor și cu poporul Meu de peste tot, care stă în voile Mele, așteptând mereu, mereu venirea Mea la el ca să-l țin treaz mereu pentru venirea Mea, căci cel ce nu priveghează pentru venirea Mea acela face altceva pe pământ, și acela se face pe sine mereu așa cum îi place lui să fie, și face multe pentru el așa cum îi place lui să poată.

Rostesc cu duh de binecuvântare călătorie binecuvântată

spre izvorul cuvântului Meu pentru cei ce se strâng la izvor în ziua de serbare a mamei Mele Fecioara, zi de mângâiere pentru ea și pentru Mine, Cel ce atât de dor Îmi este de om și de odihna Mea în el și cu el, căci bucuria Mea este omul care se bucură de Mine și cu Mine pe pământ în vreme de necredință peste oameni, în vreme de durere pentru Dumnezeu.

O, veniți, veniți voi, cei ce doriți de pământul binecuvântării Mele de azi și de izvorul care curge din el, izvorul slavei Mele, din care se hrănesc îngerii și sfinții și toți cei care aud glasul Meu de la izvor! Veniți să vă mângâi și să vă învăț să meritați mângâierea cu care vin Eu de la Tatăl pentru cei credincioși, care ca și Mine sunt fiii Tatălui Meu prin puterea credinței lor, prin iubirea lor de Mine, și pe care Eu voiesc să-i dau Tatălui mereu, căci vin mereu pe pământ și Mă fac mereu cale a omului spre Tatăl, calea sfinților Mei de pe pământ și până la cer! O, veniți să vă învăț să fiți numai ai Mei, căci Eu sunt Cel veșnic, și așa sunt și cei ce sunt ai Mei! Veniți să vă învăț cu lepădarea de sine, care este cărarea omului spre Dumnezeu, cărare care se îfundă înapoi și se deschide numai înainte și are de capăt veșnicia pentru fericire pentru cei ce o iubesc ca și Mine, Cel veșnic prin obârșia Mea! O, binecuvântați să fiți pentru venirea voastră la izvor și fiți cumiți cu duhul, cu sufletul și cu trupul, și învățați să fiți mereu, mereu cumiți, căci cei mai cumiți sunt cei ce Mă ascultă așa cum Eu învăț de la izvor cum să fie și cum să stea omul înaintea Mea pe calea lui pe pământ, pe calea lui spre cer! Pace vouă, și dulce să vă fie inima și călătoria la izvor! Amin.

O, poporul Meu de la izvor, ești trudit, tată, de la lucrul tău cel mult cu Mine, dar prin toată osteneala ta călește-te, fiule, căci avem de pregătit ziua de sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, când vin oaspeți la izvor ca să bea și ca să-și umple inima de dor, căci dorul este harul care-l ține pe om în Dumnezeu și care-l mână pe om spre Mine, Cel ce sunt mângâierea omului credincios și sfânt prin credință și prin dor de Dumnezeu și prin ascultare de El apoi.

O, poporul Meu cel trudit pentru Mine la izvor, precum i-am dat lui Avraam pământul Canaanului, așa ți-am dat Eu ție pământul acesta, pe care Eu Mă slăvesc acum, în zilele cele de apoi, cu slava cuvântului Meu pentru împlinirea făgăduințelor pe care le-am rostit timp de cincizeci de ani pentru un popor credincios, care este și care va să fie tot mai frumos prin slava cuvântului Meu de peste el și prin credințioșia lui înaintea Mea. Te-am luat din pământul tău și ți-am dat pământul acesta și te-am sădit în el ca să prăsesc din tine un popor, așa cum l-am luat pe Avraam, și prin credința lui cea neîndoielnică pentru toate câte Eu îi aduceam să lucreze, așa a lucrat el, căci i-am zis lui când l-am schimbat de pe pământul lui pe pământul făgăduinței Mele cea pentru el și i-am zis: «*Ieși din cetatea ta și din neamul tău și din casa tatălui tău și du-te în țara pe care ți-o voi arăta, și voi face din tine popor mare și vașnic și te voi binecuvânta și voi mări numele tău până ce tu vei fi binecuvântare pentru mulți și vei binecuvânta pe cei ce te binecuvintează, iar pe cei ce te blestemă îi vei blestema, și se vor binecuvânta în tine toate neamurile pământului*», și pe această piatră am zidit Eu apoi pe Avraam, căci am lucrat așa cum am făgăduit, precum am lucrat pentru biserica Mea când i-am făgăduit lui Petru că voi zidi biserica Mea pe piatra mărturisirii lui, iar piatra eram Eu, Iisus Hristos.

O, fii de la izvor, ce frumos și ce ascultător a lucrat Avraam apoi pentru ca să împlinescă peste el ascultarea pe care i-am dat-o înaintea Mea, căci când el era apăsător de ani a spus starostelui casei lui, luându-i mâna și punându-i-o sub

coasta sa pentru jurământ între ei, jurându-se pe Dumnezeu cerului și al pământului ca să nu ia fiului său Isaac femeie din fiicele Canaanului, ci să se ducă în țara lui ca să aducă lui Isaac femeie din neamul lui, și i-a spus apoi sub jurământ: *«Ia seama ca nu cumva să duci acolo înapoi pe fiul meu, căci Dumnezeul cerului, Care m-a luat din casa tatălui meu și din țara mea de obârșie, a grăit cu mine și mi s-a jurat și a spus: „urmașilor tăi voi da țara aceasta“, și el va trimite pe îngerul Său înaintea feței tale și vei peți de acolo soție fiului meu»*. O, așa am dat Eu pământul acesta spre moștenire poporului Meu cel credincios și în care se vor binecuvânta toate neamurile pământului, și el va rămâne sădit aici, și acela va fi poporul Meu, și pe această piatră, pe această făgăduință zidesc Eu pe poporul Meu cel credincios, care lucrează așa cum Eu i-am făgăduit, ca să se numească pământul cel nou acest pământ de la izvor.

O, poporul Meu, iubirea nu cere răsplată, tată. Ea este cea care se dăruiește, și alta nu este ea. Ea nu se gândește la răsplată, ci la faptele ei, care o dovedesc pe ea că este, și ea este cea care are statornicie și care nu se întoarce înapoi, și de aceea am spus Eu că după roadele lor îi veți cunoaște pe cei ce iubesc necăutând răsplată pentru iubire și nepizmuind pentru ea, nemurmurând pentru ea. O, este adevărată pilda care a răsărit între oameni și care spune despre Mine și despre diavolul, care Mi i-a cerut pe toți oamenii ca să fie ai lui, spunându-Mi: *„dă-mi-i, Doamne, mie pe toți oamenii, căci toți fac voia mea“*, iar Eu i-am spus: *„nu, căci Eu îi voi întoarce la Mine prin fel de fel de dureri și de neazuri și îi voi ierta prin credința lor sau prin întoarcerea lor la Mine“*, și atunci el M-a întrebat: *„dar cu cei invidioși și pizmași ce vei face?“*, și atunci Eu i-am răspuns: *„aceia sunt ai tăi, nu sunt ai Mei, nu am ce să fac Eu cu ei și pentru ei“*.

O, poporul Meu, iubirea este cea care nu cere răsplată, tată. Învață calea iubirii cea fără de răsplată, fiule, căci ei îi ajunge ceea ce are și ceea ce dă, iar dacă nu-i ajunge ceea ce primește, atunci ea nu este iubirea, căci Eu am spus tuturor pilda cu cel ce i s-a iertat toată datoria, iar el n-a iertat apoi pe cei ce erau lui datori, ci a început să-i bată cerându-le datoria, și apoi el, slugă vicleană cum era, a fost aruncat afară, auzind cuvintele Celui drept spunându-i: *«slugă vicleană, Eu ți-am iertat toată datoria; se cuvenea să ierți și tu pe cei datori fie după ce Eu te-am iertat»*.

O, poporul Meu, omul pizmaș se schimbă mereu în rău, și nu se poate schimba în bine un așa om. O, nimeni să nu aibă pretenție la voi, fiilor care-Mi stați servi pentru venirea Mea cuvânt pe pământ și pentru ca să-Mi îngrijesc Eu un popor credincios. Eu și numai Eu vă dau de lucru pentru Mine și pentru om. Să nu aibă nimeni pretenție la voi, nimeni, decât Eu. Eu am acest drept în dreptul vostru, și nimeni altul nu-l are. Voi n-aveți nici o datorie pentru nimeni, căci de bunăvoie v-ați dat Mie ca să lucrez Eu cu voi, ca să slujesc Eu cu voi și prin voi așa cum voiesc Eu pentru cei ce au ascultare de Mine și iubire de Mine fără de pretenție, ci mai degrabă cu datorie, cu credință și cu ascultare înaintea Mea, și dăruite acestea Mie pentru mântuirea lor, iar Eu Mă îndur de cine voiesc Eu, după cum găsesc Eu cu cale când îl văd pe om că poate cu supunere să facă lucru sfânt și veșnic pentru Mine, și prin aceasta și pentru el, și totul după socotința Mea măsurând, după cum găsesc Eu cu cale să lucrez, și Eu Mă sfătuiesc cu Tatăl în tot ceea ce lucrez și împlinesc, iar omul trebuie să fie cel mulțumit. O, nimeni, nimeni să n-aibă pretenție la voi pentru ei, căci voi sunteți servii Mei și lucrez cum voiesc Eu cu voi pentru om, nu cum voiește omul care este deprins să voiască el prin firea lui

de om nedrept cu Dumnezeu și cu omul, căci omul pretențios și nemulțumit este om nedrept cu Dumnezeu și cu omul, iar Eu am spus: *«Mă îndur de cine voiesc Eu»*, și la acest cuvânt al Meu omul trebuie să aibă sfială și frică de Dumnezeu și lucru mult de tot pentru mântuirea lui, și nu pretenție sau nemulțumire, căci omul este păcătos și nu-și poate plăti mântuirea, dar i-o pot da Eu dacă el are umilință și nejudecat.

O, fiilor, cui nu-i convine de voi, să facă ce voiesc ei cu ei, dar nu cu voi, căci voi sunteți slugile Mele și Mă fac cu voi cuvânt peste pământ și peste om după voia Mea, nu după voia voastră sau a omului care așteaptă de la Dumnezeu prin voi. Spun aceasta că am dureri, și Eu și voi, de la cei neascultători și pretențioși și mândri pentru ei înșiși, căci cel ce nu are umilință acela nu știe ce face în om umilința. Ea este cea care-l face plăcut tuturor pe om pentru numele Meu. Ea este cea care se pleacă fără de rușine, iar omul nemulțumit este om nebun și împrăstie neliniște în jur și nerușinare cu nemulțumirea lui, căci rușinea lucrează altfel, și are în aluatul ei căința și umilința, care înseninează inima și fața omului și toată purtarea lui înăuntru și apoi în afara lui.

O, Mi-e milă de voi, fiilor ascultători după cum voiesc Eu să lucrați ceea ce vă dau Eu! Mi-e milă, tată, căci voi stați lângă Mine, și Eu lângă voi și văd iubirea voastră pentru Mine și văd credința voastră și credințioșia voastră și greul vostru lângă Mine, căci lângă Mine e mult greu de dus pentru cel ce stă lângă Mine, și e greul Meu, tată, și nu vă văd cărtind sau murmurând sau obosind în răbdare sau răcindu-vă sub greul Meu cel greu de dus, și Mi-e milă de voi. O, numai cei ce iubesc pe Dumnezeu au milă, numai aceia au milă de voi, tată. Mulți cred că-L iubesc pe Dumnezeu, dar roadele lor îi dau de gol că nu-L iubesc pe Dumnezeu și că se iubesc pe ei înșiși, și aceia sunt mereu nemulțumiți, și nu iubesc cei ce sunt așa, căci dragostea este un rod, nu este orice ea.

O, fiilor, credința este dragostea din om, căci ea este rădăcina din care răsare mai întâi nădejdea și apoi fructul acestora, dragostea. O, nu se poate, nu se poate să-L iubească pe Dumnezeu cel ce nu-l iubește pe fratele său, căci acela nu trece de la moarte la viață, iar iubirea de frați nu este după cum socotește fiecare că este ea, căci ea este cu umilință și cu căință, nu cu nemulțumire, nu cu răzvrătire, iar dreptatea a toate este dreptul lui Dumnezeu și El o face pe ea după socotința Sa, căci Eu Mă îndur de cine voiesc, și aceasta este dreptatea. Amin.

O, aveam când lucram pe pământ, aveam apostoli susținători lucrului Meu, căci Îmi erau martori în toate cele ce Eu lucram, și așa puteam Eu să merg pe pământ și să vestesc omului împărăția cerurilor pentru el, și așa trebuie să aibă orice sol al Meu pe pământ susținători, căci altfel Eu, Domnul, nu am cu cine să pot prin soli, și apoi peste mulți cu multă mărturie. O, nici pe pământ între oameni nu este altfel la bine și la rău, darămite la lucrul Meu pentru om! În ziua schimbării Mele la față aveam de ce să fac văzută slava Mea, căci apostolii Mei aveau să mărturisească apoi ca să facă ei peste oameni credință în Dumnezeu și iubire și împărăția cerurilor în om.

O, fiilor, mulți au venit să fie cu Mine și cu poporul Meu și cu iubire pentru pământurile binecuvântate de Mine pentru slava Mea de azi, pentru odihna Mea, și au venit și au stat și au plecat apoi, vorbind de rău calea Mea și pe cei de pe ea răbdători și credincioși prin răbdare, și iată, omul se schimbă din bine în rău și își schimbă omul fața. Le-am spus atunci apostolilor Mei că nu e nimeni dintre cei ce, mărturisindu-Mă oamenilor, să Mă vorbească degrab de rău apoi, dar iată, cine nu face mărturisirea Mea de la Mine trimitere, acela Mă vor-

bește de rău apoi, căci are pretenție apoi, și acela greșește, și după ce greșește se rușinează și se ascunde și învinuiește prin ascundere, prin tragere în părți, dar cei ce fac aceasta fac așa ca să-și acopere păcatele lor, tată, și așa se cunosc cei ce fac greșeli ascunse, și prin învinuirea altora se dovedesc ei că nu sunt pe plăcerea Mea, căci cei ce sunt ai Mei nu învinuiesc, nu mustără până ce Eu nu-i trimit să facă aceasta. O, cel mai laș om nu este cel neputincios, ci este cel ce-L părăsește pe Dumnezeu pentru el însuși. Acest fel de fii Mi-au dat calea Mea și pe Mine spre batjocură mereu, mereu, și apoi ei se ascund unii după alții, se ascund sub alții pe care ei i-au hrănit cu batjocură asupra celor ce stau de sprijin pentru Mine, și pe care Eu îi cunosc mai mult decât zic ei că îi cunosc, și pe care Eu îi iubesc pentru credința lor cea mare, pentru dragostea lor de Mine și de poporul Meu, că dacă nu-i aveam pe ei la cârma mersului lucrării Mele peste pământ, Eu nu mai aveam azi lucrare și nici popor, căci cei ce s-au iubit pe ei înșiși lângă Mine s-au dovedit așa și au izbit spre batjocură pe cei ce Mă sprijinesc ca să fiu pe pământ, și nu Mi-au ajutat aceia spre Mine poporul și pe cei ce vin să-Mi fie popor, și au dat să ajute spre ei și spre vederea lor pe poporul Meu, și au dat să iubească mai mult pe cei ce ziceau ca ei împotriva lucrărilor Mele, căci aceștia iubesc omul folosindu-se de el pentru scopul lor nefolositor lui Dumnezeu, și apoi ei se dau deoparte, căci lucrul lor cade.

O, fiilor, o, fiilor care-Mi dați putere să lucrez peste poporul Meu, o, să nu Mă doară de la poporul Meu, să nu auziți murmure și fățarnicie de la cei purtați și îngrijiți de voi prin Evanghelia Mea cu voi! O, tată, Eu sunt Cel ce trebuie să am pretenție la voi. Se cuvine să ascultați de Mine și nu de om și nu de nemulțumirile omului, tată.

O, fiilor lucrători de la Mine, și voi, slujitorii celor sfinte ale Mele pe pământul binecuvântării Mele în zilele acestea, o, tată, vă mulțumesc că lucrați cu pace, cu multă pace și iubire lucrările cerute de Mine vouă pentru slava Mea și a lucrărilor Mele pe pământ pentru om cu cei credincioși Mie în vreme de mare necredință. Vă mulțumesc pentru truda și neodihna voastră cea fără de cârtire și fără de murmur pentru zidirea care se ridică și se arată acum să fie în curțile Mele cu voi. Primiți, tată, de la Mine puteri noi, căci vlaga voastră nu este de la trup, ci este de la Mine, fiilor, peste voi, peste toți fiii de la izvorul Meu de cuvânt, și care lucrează pentru slava Mea.

O, vă mulțumesc cu mult mai mult, cu toată inima Mea dumnezeiască, fiilor slujitori ai celor sfinte ale Mele, că am putut prin ascultarea voastră și prin slujirea voastră cu Mine și de la Mine și pentru Mine, vă mulțumesc că am putut, în sfârșit, să așezăm cu mult mai mult biserică întărită pe slujitori așezați pentru ea ca să sprijiniți cu toții, cu puterea harului sfânt biserică Mea de nou Ierusalim, fiilor. O, supuneți-vă, tată, întregii Mele orânduiei pentru cele ce trebuie să lucrez și să așez Eu pe pământ prin voi, prin biserică Mea, care sunteți voi, și Eu voi putea atunci tot ce trebuie să pot, căci prin voi trebuie să pot. Trăirea de obște și îngrijirea de obște a poporului nostru, Eu, Domnul, dau s-o întăresc prin grija Mea, așa cum era biserică Mea pe vremea apostolilor Mei, când ei vesteau cu îndrăzneală cuvântul lui Dumnezeu, iar cei ce credeau erau o inimă și un suflet toți, și nici unul nu zicea că din a sa avere este ceva al său, ci toate le erau de obște și nimeni nu era lipsit, căci cei ce stăpâneau case și țărini le vindeau, și toate se împărțeau după cum avea fiecare trebuință când cineva se alătura cu iubire și cu slujire pentru ascultare apoi de cele așezate de Mine pentru păstoriarea turmei Mele din cer de sus, și de pe pământ de jos pentru turma Mea, care creștea și se întărea, și

odată cu ea creștea și numărul slujitorilor ei. Așa lucrez Eu și azi, fiilor, și vom lucra, tată, pentru slava Mea cu voi și pentru mântuirea multora prin aceasta, căci vreau să schimb la față omul, iar slava Mea de pe pământul Meu cel nou cu voi se schimbă din slavă în slavă la cuvântul Meu de peste voi, și voi sunteți pe pământ mâinile și picioarele Mele și ale îngerilor Mei și ale sfinților Mei, care sălășluiesc cu voi, împreună lucrători cu voi pentru slava Mea de nou Ierusalim pe pământ, și iată, se înmulțesc cei ce Mă caută la voi și doresc după izvorul Meu de cuvânt ca să bea din el pentru înviere, pentru ca să se schimbe la inimă și la față omul și să-Mi așez Eu în el împărăția Mea. Amin.

O, îndemnați poporul să intre și să stea în Duhul Meu și în mulțumire pentru toată mila și grija Mea de el, fiilor lucrători, dar cel mai mult îndemnați-l spre umilință și spre căință mereu, ca nu cumva să piară careva așa cum pier din brațul Meu cei nemulțumiți, cei împrăștiați cu dorirea și cu vederea lor.

Voi sta cu poporul în sărbătoare pentru mama Mea Fecioara la izvor și îl voi învăța pe el statul cu Dumnezeu, mersul cu Dumnezeu și lucrul cel pentru mântuirea lui. Mă voi strânge cu el la izvor și Mă voi umple de iubire și așa voi rosti lui fericirile cele pentru el, pentru cei credincioși venirii Mele de azi cu slava cuvântului Meu, care de la Tatăl purcede și se vestește prin gura Mea și se face izvor de viață dătător, și această colină se cheamă noul Meu Sion, piatra din care izvorăște și curge izvorul Meu peste pământ, râul vieții, din care voiesc cu dor să bea tot mai mulți, spre bucuria Tatălui și a Mea și spre împlinirea Scripturilor de nou Ierusalim peste pământ, nume care va sta înaintea Mea pentru cetatea Mea cea sfântă, precum este scris despre ea în Scripturile pe care numai Eu, numai Eu voiesc să le împlinesc, și după voia Mea să le împlinesc. Amin.

Pace vouă, fiilor de la izvor! Gătiți-Mi, tată, sărbătoarea care vine, și Eu voi găti calea celor ce vin la izvor ca să bea, și vom bea și ne vom îmbăta de Duhul Sfânt și vom fi în ziua aceea rodul Duhului Sfânt, și El va fi rodul Meu peste voi și ne vom mângâia, căci El ne va mângâia, fiilor, fiindcă El este Mângâietorul. Amin, amin, amin.

6/19 august 2009

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Maica Domnului învață duhul veșniciei. Viața veșnică se agonizește prin ascultare și neîncredere în judecata proprie.

Acest cuvânt este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și în acest nume se botează și sunt apoi cei ce li se binevestește venirea împărăției cerurilor de către cei ce o binevestesc pe ea și pe Dumnezeu ei pe pământ peste oameni, căci multora le este dat să cunoască tainele lui Dumnezeu, și apoi să le facă ei cunoscute oamenilor pe pământ. Amin.

Să se întărească spre veghe și să se deschidă porțile pentru cuvântul Meu ca să intru cuvânt în cartea Mea de azi! Sunt Domnul, și Mă vestesc când vin, și apoi vin, iar venirea Mea se face cuvânt și hrănesc cu el un popor. În toate vremile de sub cer când Eu am grăit pe pământ am avut un popor căruia să-i grăiesc, și singur n-am grăit, chiar dacă celor ce le-am grăit n-au împlinit cuvântul Meu.

Pace ție, poporul Meu de la izvor! S-au adunat oaspeți, tată, ca să ia din izvorul Meu, și Eu am cu cine să grăiesc în ziua aceasta. E sărbătoarea mamei Mele Fecioara, și duhul iubirii de Dumnezeu i-a strâns în jurul izvorului Meu de cuvânt pe cei adunați în ziua aceasta în curțile Mele, în grădinile Mele

cu tine. Pace ție, fiule, că tu Mi-ai pregătit ca să stau la masă cu cei ce, auzindu-Mă cu grăirea Mea, s-au hrănit din ea, și acum au venit să-și hrănească iubirea, credința și iubirea, căci în iubire nu este frică atunci când ea duce spre desăvârșirea ei pe cei ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ.

O, popor de la izvor, oamenii care așteaptă venirea Mea, auzind despre ea pe câte cineva care vestește cu îndrăzneală că Eu vin într-un anume loc și timp, aceia pun apoi în pregătire o mulțime de vreme și de cheltuială și de oboseală și de planuri peste planuri, și apoi așteaptă ziua vestită, și se deznădăduiesc de ea apoi, dar tu, tată, iată ce frumos Mă aștepti când vin la tine cuvânt! Tu stai pe scăunute sau jos pe pajiște și, gata, Eu vin și grăiesc cu tine, și vin de atâtea ori la tine, și iată ce frumoasă este venirea Mea când nimeni nu Mă așteaptă să vin, dar voi Mă așteptați frumos când vin, fiilor, și știți când vin, căci Duhul Tatălui Meu vă descoperă vouă, și vă descoperă sfinții când ei se pregătesc și vin cu Mine din cer la voi pe calea cuvântului Meu în zilele sărbătorilor lor de pe pământ cu cei credincioși, care știu ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ și care nu-L părăsesc pe El pentru ei înșiși.

O, ce durere Îmi fac cei ce cred Mie și apoi Mă părăsesc pentru ei înșiși! O, ce durere pe Mine că nu Mă pot bizui pe om! Dau să Mă sprijin cu omul, și apoi el se satură și nu mai stă cu Mine, ci Mă părăsește și se duce de la Mine și iese de sub greul Meu cel dătător de putere sfântă în om. O, așa a făcut Adam după ce Eu i-am dat raiul de casă, și apoi el s-a smuls pe sine din rai prin neascultare, și în loc să se supere pe el, s-a supărat pe Mine și M-a părăsit pe pământ, căci așa pățește omul care se supără pe Dumnezeu pentru lucrarea Sa cea cu tâlc peste om, dar când omul Îl iubește pe Dumnezeu, dragostea lui îl face pe el dumnezeu, și atunci Dumnezeu Se face om, și așa sunt Eu una cu omul în același trup, aceeași dragoste, și unul pentru altul trăim, dar când dragostea din om nu lucrează așa, nu este ea, ci este omul cu firea lui cea căzută, cu nestatornicia lui, care este vânt al îndoielii, vânt dăunător iubirii Mele în om.

Pace vouă, celor ce ați venit la izvorul Meu de cuvânt, care curge din cer în grădinița sa de azi ca să se dea celor ce iubesc pe Dumnezeu! O, pace vouă, vă spune vouă mama Mea Fecioara, cea cu har dăruită de Tatăl pentru Mine și pentru cei ce cred în Mine, Fiul ei iubit, întru Care Tatăl a binevoit pe pământ! Am venit pe pământ întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara și M-am făcut Om, și apoi M-am lăsat jertfă pentru răscumpărarea omului, căci omul și-a pierdut viața încă de la căderea lui Adam din rai. La întruparea Mea Tatăl a trimis pe Duhul Sfânt la mama Mea Fecioara și a cuvântat peste ea vestind-o despre nașterea Mea, și ea Mi-a fost mamă, iar Duhul Sfânt al Tatălui Mi-a fost tată și M-am născut pe pământ apoi pentru ca să fiu de la Tatăl Mântuitor celor credincioși, pe care credința îi aduce la sfințenie, iar sfințenia este iubirea de Dumnezeu în om.

O, pace vouă, celor ce iubiți cuvântul Meu, care se naște din gura Mea în ieslea sa de azi pentru cei ce cred venirii Mele de azi după om, căci iarăși Tatăl M-a trimis după om, iar cei ce aud glasul Meu de la izvor înviază din moartea nepăsării și se scoală în întâmpinarea Mea și împlinesc întru ei cuvântul Meu, căci iubirea Mea din om îl face dumnezeu pe om, și om pe Dumnezeu în cel credincios Lui. O, vă întâmpin cu mama Mea Fecioara, cea plină de poază de viață pentru cei ce caută viața, căci viața trebuie trăită după legea veșniciei, și n-are cine să-l mai învețe din cer pe om veșnicia sa cea de la Mine dată lui dacă el o trăiește pe pământ.

Hai, mama Mea, hai să le dăm din duhul veșniciei învățatură de viață veșnică, mamă, Eu în tine, și tu în Mine ești când învățăm pe cei ce Ne iubesc crezând și venind. Hai, hrănește-i, mamă! Amin, amin, amin.

O, Fiule, o, Fiule scump al meu, cei ce Ne iubesc sunt cei asemenea Nouă, căci Noi suntem îndurerați, Fiule scump. De la neputința omului de a Ne iubi suntem Noi îndurerați. O, nu Ne poate iubi omul, Fiule scump! Iubirea cea pentru sine îi taie omului puterea să Ne iubească, căci fără iubirea de Dumnezeu în el omul nu este veșnic, veșnic mereu pe pământ. Mă așez cu duhul veșniciei înaintea celor adunați la izvorul Tău de cuvânt în ziua mea de serbare când am intrat cu Tine între cei din cer, care au iubit pe pământ veșnicia ca viață a lor. Mă așez să învăț pe cei veniți ca să bea de la Tine și vreau să-i învăț pe ei duhul veșniciei. El îl ajută pe om să nu piară, căci cine se încrede în judecata sa pentru tot ce face el bun sau rău, acela nu poate cu calea veșniciei, nu poate cu ascultarea, așa cum Adam n-a putut. Diavolul cel viclean este atras de om prin neascultare, prin nesupunere și prin cârtirea omului asupra celui ce-l călăuzește pe el în duhul veșniciei, în duhul ascultării, ca nu cumva neascultarea lui să nască luiși pe diavolul, care se face duhul iscodirii în mintea omului, și apoi cârtire în om, Fiule învățător de viață veșnică în om. Îi îndemn pe cei ce vin și beau cu credință și cu iubire din izvorul Tău și le spun că neascultarea îl îndeamnă pe om să se încreadă în sine, și așa se naște ea în om și apoi în fapta omului, bună sau rea. Cel ce vrea să aibă în el viață veșnică până la sfârșitul său cel de pe pământ, acela este cel ce nu se încrede în sine și în judecata minții lui, ci stă în mâna celui de care ascultă pentru mântuirea sa, și prin care Domnul este cu el, iar altfel nu poate fi cu Dumnezeu omul. O, cum să-l facem pe om să creadă ceea ce am spus eu acum despre cei ce sunt ai lui Dumnezeu? Cum să facem, Fiule scump al meu?

O, eu am stat în mare, mare ascultare, vă spun eu vouă, celor veniți la izvor. Vă învăț harul ascultării, fiilor. Cel ce nu mai ascultă îl judecă pe cel de care a ascultat și îi dă în el început diavolului și apoi libertate în el, și așa atrage omul asupra sa viclenia diavolului. O, căutați să ascultați, fiilor, căci iubirea cea pentru cer îl împodobește pe om cu ascultarea și cu sfiala sfântă apoi pentru toate pe care el le lucrează față în față cu Dumnezeu. Vă îndemn, fii și fiice, să nu-L iubiți pe Dumnezeu de ochii lumii sau de ochii Domnului. O, nu fiți cu Domnul înaintea lumii ca și lumea, nu fiți cu voi înaintea lumii ca și ea dacă sunteți ai Domnului, căci aceasta este viclenie! O, nu vă fie rușine cu duhul iubirii de Dumnezeu înaintea lumii necredincioase, ci fie-vă rușine cu voi înaintea Domnului dacă ați semăna cu lumea înaintea lumii! Îmbrăcați-vă, dar, cuviincios înaintea lui Dumnezeu, și tot așa și înaintea lumii, o, fii și fiice! Domnul a pus lege veșnică peste om când a înființat El legea iubirii nestinse în om pentru Dumnezeu. O, nu vă lăsați înșelați, fii și fiice! Domnul este Cel ce vede omul mai mult decât omul pe om, iar omului îi trebuie iubire nestinsă pentru ca să fie ea iubire pentru Dumnezeu. O, fiți statornici în duhul cuviincioșiei înaintea Domnului și înaintea oamenilor la fel! O, nu umblați cu capul descoperit, nu purtați îmbrăcăminte necuviincioasă, căci îngerii și sfinții vă doresc mereu ai lor să fiți, dar mereu, mereu ai lor, fii și fiice! Când omul iubește pe Dumnezeu nu mai poate iubi pe ale sale, ci numai pe cele ce plac lui Dumnezeu cu viață veșnică în om. O, veniți la izvor, dar luați și învățatură pentru împlinit în voi dacă veniți să auziți de la masa Sa. Este o vorbă pentru cei ce fac și rele lângă cele

bune făcute ale lor, și pentru care se duce vestea între mulți, și se spune în vorba aceea: „*s-a dus vestea ca de popă tuns*“. Vă spun această zicală din popor ca să înțelegeți că atunci când omul calcă legea sfințeniei se duce de el vestea pentru călcarea lui peste lege, așa cum se ducea vestea pe vremuri de preotul care cuteza să-și cioplească chipul și capul, chipul omului sfânt, care nu poate fi tuns, și să mai fie și sfânt apoi. Așa este cu statornicia împlinirii Domnului în voi, mereu împlinitori, fără să vă sfițiți de oameni, căci Dumnezeu în om și cu omul mereu este o slavă a omului, nu este o rușine chipul lui Dumnezeu în om și pe fața și pe chipul omului. Eu am purtat mereu, mereu chipul lui Dumnezeu în ființa mea, în purtarea mea, în pasul meu pe pământ și pe tot chipul meu, și am fost de mult sprijin celor ce învățau pe Dumnezeu pentru viața lor, și apoi se făceau și ei învățători cu viața lor peste viața altora, și așa creștea Domnul în viața multora, din unii în alții viață, și unii pe alții se dădeau Domnului, și așa se dădeau Domnului cei ce-L voiau pe Domnul de viață a lor.

O, dacă-L iubiți pe Domnul iubiți-L cu împlinire și mereu iubiți-L, fii și fiice! O, nu se poate numai cu inima sau numai cu gura, ci toate se cer cu împlinire pentru slava Domnului pe pământ, că mare trebuie să fie slava Domnului și multă să fie prin cei ce-L iubesc pe El înaintea oamenilor, care așa învață ei iubirea de Dumnezeu, văzută în om pe pământ, din cer și de pe pământ văzută în om. O, dacă-L iubiți pe Domnul luați cu amănuntul din cuvântul Lui învățătura vieții veșnice, care are viață în om, și așa să fiți și așa să stați înaintea Domnului și înaintea oamenilor, și veți fi vestitorii primăverii, vestitorii împărăției cerurilor, care vine mereu, mereu pe pământ cu vestea ei și cu fața ei cea sfântă în om. Împărăția cerurilor este înăuntrul omului, așa v-a spus Fiul meu Iisus Hristos. Așa să învățați voi locașul ei pe pământ, așa să fiți voi fiii ei înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și așa vă veți boteza voi în acest nume: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Dumnezeu celor credincioși. Amin. O, numai așa, numai așa poate fi omul fiu al lui Dumnezeu. Fiul meu a fost iubirea Tatălui pentru om și ne-a spus că ne numește fiii Lui, pentru că ne-a dat putere să ne facem fiii Lui. O, faceți-vă fii ai lui Dumnezeu, căci El v-a învățat să aveți această putere, ca să vă numiți apoi fii ai Săi. Deschideți cartea și luați din ea tot ce trebuie să aibă în firea sa un copil al lui Iisus Hristos. Eu iarăși voi sta cu voi în cuvânt spre sfârșitul sărbătorii și iarăși vă voi da putere de viață veșnică în voi. Amin.

Și acum stau cu voi, petrec cu voi, iubesc cu voi, simt cu voi și dau să pun peste voi harul sfințeniei de duh și de trup, dar deschideți-vă, fiilor! Fiți înțelepți din cer și învățați să deschideți Domnului și să stați deschiși pentru venirea Lui cu multe taine pentru voi! Iată ce mult Se dă El vouă! Dați-vă și voi Lui! Amin.

O, Fiule scump, le-am dat lor iubirea mea, învățându-i să fie sfinți și veșnici, și le vom mai da iarăși și le vom trimite lor prin trimișii Noștri către oameni. Eu, Fiule scump, Te bucur în durerile Tale și în durerile mele, căci tot cerul sfânt este asemenea Ție. Pace Ție cu poporul Tău la masă de cuvânt în zi de sărbătoare a mea între sfinți! Pace Ție, că ești îndurerat, Fiule Doamne! O, ce îndurerat ești! Te mărturisesc eu îndurerat cum ești de la cei ce nu iubesc ascultarea de Tine, și tot cerul de sfinți se aseamănă Ție, Fiule îndurerat! Amin, amin, amin.

— **I**ndurerat, mamă, dar plin de cuvânt pentru fii ca să-Mi pot purta durerea. Cuvântul este mare alin și pentru Noi, nu numai pentru cei de pe pământ care se alină cu Noi și de la Noi, mamă. Cuvântul este leacul

cel pentru toate durerile, și Eu vin mereu pe pământ vindecător al omului cel plin de durerile lui, mamă. O, dacă ar vrea omul să ia jugul Meu, și să nu-l mai ducă pe al lui, mamă!

O, poporul Meu, îți mulțumesc, tată, că ai așternut la izvor masă pentru ca să primim pe oaspeți, fiule. Te învăț, tată, să te ferești, o, să te ferești de omul necunoscut, și să ai grijă cum înveți aceasta, căci Duhul Meu Cel din mijlocul tău îți descoperă ție. Amin.

Și acum, le dau pacea Mea celor ce au stat și au luat din izvorul Meu.

O, duhul cel blând al mamei Mele Fecioara să vă fie vouă har mare, fii și fiice care ați venit la izvor! O, tată, învățați ce este mângâierea și căutați s-o meritați. Ea se dă în dar, ea este Duhul Sfânt Mângâietorul. Credința și sfințenia vă aduc vouă pe Duhul Sfânt ca să vă mângâie. Veniți la izvor ca să vă mângâi! Veniți, și învățați tot mai mult să meritați mângâierea aceasta, că voiește Dumnezeu să aveți în voi înțelepciunea cea de sus prin care Domnul Se desfată în om. Amin.

Mă aplec acum și mângâi pe cei ce au venit pentru întâia oară la izvor. Le dau cu duioșie cuvânt de mângâiere și le spun lor: fiți credincioși, căci diavolul cel viclean nu poate peste cei ce știu să creadă cu statornicie. Fiți vase purtătoare de credință sfântă, și Eu voi turna în voi ca să aveți și ca să vă mângâiați prin harurile credinței. Învățați tot mai sfânt cum să umblați cu cuvântul Meu și cum să-l împliniți și cum să vă feriți de farisei, căci ei sunt slabi și fricoși și se tem de cei credincioși, fiindcă cei credincioși sunt mari înaintea Mea și sunt mari pe pământ. Fiți plini de duhul ascultării, și nici un vrăjmaș să nu vă despartă de dragostea Mea. Amin.

Pace vouă, celor ce veniți la izvor, și iarăși vă voi da vouă cuvântul Meu și voi veni cu el după voi ca să creșteți prin el și să fiți plăcuții Mei. Amin.

O, pace ție, popor de la izvor, căci tu ești unealta Mea și calea Mea spre cei ce sunt și spre cei ce vin, și ești mângâierea Mea și ești doctoria Mea în dureri, căci sunt tare îndurerat, fiule! O, rămâi în iubirea Mea, rămâi mângâierea Mea în dureri! O, rămâi în durerea Mea, poporul Meu, și fii asemenea Mie în durere, și vom lucra cărare pentru răbdare și pentru bucuria cea de după ea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Oe dulce cuvântul Meu peste om și e plin de iubire, iar iubirea vine de la răbdare când Eu grăiesc dulce cu omul, așteptându-l să poată, să vrea și să poată să aibă credincioșie pentru Mine, Cel atât de duios după om și după răscumpărarea lui de la dușmanul lui, căci satana, care s-a schimbat din înger în diavol din pricina căderii omului prin trufie, îi este omului dușman de șapte mii de ani, iar Eu, Domnul, grăiesc dulce cu omul și îl îmbiu pe el să se umple de dor și de trezie pentru întoarcerea lui în binele pe care Eu i l-am dăruit după ce l-am zidit după chipul și asemănarea Mea, dându-i apoi suflet viu ca să Mă bucur pe deplin de el, ca să Mă satur de iubirea lui apoi, căci de aceea l-a zidit Dumnezeu pe om.

Dulce Îmi rostesc cuvântul, ca să rodească el în viața omului și să înțeleagă omul că are nevoie de Dumnezeu pe pământ, și apoi în cer. Aș voi să-l fac pe om dulce ca și pe Mine, dar păcatul din el Mă umple de lacrimi, iar răbdarea Îmi crește după om, și tot la fel și așteptarea, și aș vrea să fie drept cu Mine omul, aș vrea să-l înțelepțesc pe om ca să știe el apoi ce înseamnă Dumnezeu cu el și ce înseamnă el cu Dumnezeu.

O, nu poți, omule scump, căci scump te-am plătit ca să

te întorc iarăși întru Mine, nu poți, tată, să fii tu oricum, și să mai fii și cu Dumnezeu. Apleacă-te, dar, ca să înțelegi și ca să vezi cum este Dumnezeu, și nu-ți cere tu mai puțin ție pentru El, căci El te-a zidit după chipul și asemănarea Sa și te-a voit ascultător ca să poți fi fiul Lui, iar El ție, tată.

O, nu se poate să fie omul mai mare ca Dumnezeu și să-L aibă pe Domnul de partea sa apoi. Eu am făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele, dar cele ce nu se văd sunt tot pentru om dacă omul învață întoarcerea sa la Dumnezeu. O, omule, tu de șapte mii de ani te naști pe pământ din păcat și din om aplecat spre păcat, dar Eu M-am născut din Duhul Sfânt și din Fecioară aplecată spre Dumnezeu cu duhul și cu trupul și cu sufletul ei, curate toate, pline de Dumnezeu, pline de cer și de dor de cer pe pământ. Ești mai mic ca Mine, omule, și îți spun aceasta ca să te deprinzi să Mă lași pe Mine să-ți fiu Stăpân, să fiu mai mare ca tine și să te ajut să te întorci la ziua facerii tale din Dumnezeu, să-ți pot Eu da ție o zi de facere și să Mă bucur apoi de frumusețea ta, după ce vei fi după chipul și asemănarea Mea prin iubirea Mea cu care dau să te zidesc și prin iubirea ta deplină apoi pentru Ziditorul tău, căci Eu pot să te fac după chipul și asemănarea Mea dacă te lași în mâna Mea cea făcătoare, în cuvântul Meu cel plin de duhul facerii omului, plin de nașterea de sus a omului născut din om.

Omul trebuie zidit din nou, căci din om nu este bine zidit. Omul trebuie zidit de Dumnezeu, nu de om. Eu de aceea am venit cuvânt pe pământ acum, și cu toate uneltele facerii am venit și sunt gata să-i dau omului naștere de sus ca să fie de sus apoi, căci omul este făcut numai din păcat, și numai la păcat trage, dar trebuie să grăiesc cu el mai întâi și să Mă creadă ce-i spun și să nu facă ce a făcut Adam în rai când îi grăiam lui cum să asculte în grădina făcută de Mine lui. El însă s-a lăsat spre cădere din ascultare și apoi s-a îndulcit cu neascultarea și a căzut prin ea din rai, căci păcatul cel de șapte mii de ani al omului nu este altul decât neascultarea, care s-a făcut trufie în om și apoi păcat.

M-am așezat acum două mii de ani în pânțele de Fecioară cu puterea Duhului Sfânt, Care S-a făcut cuvânt și înger înaintea mamei Mele Fecioara, făcând-o pe ea ascultătoare glasului din cer peste ea, și iată ascultare de la om înaintea lui Dumnezeu! A căutat Dumnezeu să repare atunci tot ce omul a stricat la început în rai prin neascultare, prin duhul trufiei lui față în față cu Ziditorul lui. Îndărătnicia lui cea de atunci s-a făcut apoi păcat din urmaș în urmaș până azi și nu poate singur omul să-și repare greșeala prin care cade, cade mereu din Dumnezeu, și Dumnezeu din el. Am așteptat cu Tatăl plinirea vremii cea scrisă în Scripturi și iarăși Tatăl M-a trimis pe pământ. Stau învăluit în cuvânt înaintea omului și îi grăiesc ca și lui Adam în rai. O, nu mai fă, omule scump, nu mai fă, tată, ca și Adam în rai! El nu Mă vedea, fiindcă Îmi era milă de el și drag de el și nu voiam să-l înfricoșez sau să-l fac să se simtă mic și timid înaintea Mea, căci îl iubeam, dar el nu Mă vedea, însă glasul Meu îl însoțea și îi grăiam lui așa cum azi grăiesc cu poporul Meu de pe pământ, poporul Meu cel credincios. Când Eu Mă arăt omului, Mă arăt pentru necredința lui, pentru neascultarea lui, sau pentru ca să-i întăresc credința și ascultarea, dar celor credincioși, care Mă au în ei Stăpân al lor, le dau lucrul Meu cel cu ascultare, căci ascultarea este pentru cei credincioși, dimpreună cu duhul proorociei, precum vederea celor tainice ale Mele este pentru cei necredincioși și îndoielnici, care trebuie judecați pentru necredința lor, și așa grăiesc Eu cu omul, după cum stă el înaintea Mea, înaintea Celui ce vede de aproape și de departe pe om. O, nu vreau să-l

înfricoșez pe om cu vederea slavei ființei Mele, dar vreau să aibă el frică de Dumnezeu, căci vai celui ce nu se teme de Domnul, măcar cât îngerii Săi, care cu frică iau aminte la toate lucrările Lui cu ei!

Am stat cu duh de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara în grădinile Mele cu tine, poporul Meu de la izvor. Au stat plini de fior sfânt cei ce s-au adunat la sărbătoare. Duhul Sfânt a prins putere prin credința lor și i-a atins pe mulți în adâncul ființei lor, iar tu ești turma Mea mititică, dar cu care Eu stau înaintea celor ce vin după Mine, așa cum stăteam cu mânuța Mea de ucenici acum două mii de ani înaintea celor ce veneau după Mine când Eu Mă purtam din loc în loc ca să las urmele Mele peste inimile multora și să Mă dovedesc înaintea lor Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, venit de la Tatăl la om, așa cum era scris în prooroci să împlinesc. O, e mare mângâiere pentru Mine când pot grăi pe pământ cu omul, când Mă aude omul că grăiesc. O, ferice și iar ferice de cei ce, nevăzându-Mă când le grăiesc, Îmi cred al Meu glasul și cuvântul acesta, și aceia vor vedea pe Dumnezeu pentru inima lor curată cu credința, curată cu dorul de Dumnezeu prin mersul cel greu pe pământ al Domnului și al omului!

O, mamă a Mea, sărbătoarea ta a născut înaintea Mea iubire în inimi în ziua aceasta de strângere la izvor a celor ce cu dor au venit. Cei ce s-au deprins să aștepte serbările cerului în grădinile colinei Mele de azi, aici, lângă ieslea cuvântului Meu, aceia vin cu dor și cu fior, și alții se adaugă și vin, și tot vin, o, și cât aș vrea să se aprindă focul Meu în ei, în mulți, mamă, și să-l dea ei pe pământ din loc în loc așa cum Eu îl deșert aici ca să Mă împart cu el, ca să se aprindă el în dorul inimii celor ce vin la izvor ca să ia din el, mamă. Dorul Meu este să-l fac ca pe Mine pe om, iar răbdarea Mea crește ca și așteptarea Mea după om, mamă. Îmi crește însă și durerea, și mult Îmi crește ea, căci cel răbdat și așteptat de Mine e greoi la mers și la împlinirea împărăției Mele în el, mamă. Eu însă am nădejde, și am lăsat cuvânt de Duh Sfânt pe pământ ca să rămână peste cei credincioși nădejdea, să rămână peste ei credința, nădejdea și dragostea, căci dacă nădejdea rămâne ea naște credință, și amândouă se fac și una pe alta se zidesc dragoste în om, mamă, numai să fie ele cale a omului spre cer, și nu prilej de mulțumire ca să-l țină pe loc pe om, ci mult lucrătoare să fie ele și culme a mântuirii omului prin truda lui pentru mântuirea lui, mamă. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule Doamne, iubirea Ta pentru om e tot o rană, Fiule scump! O, de ar înțelege, măcar cei cărora le grăiești la căutarea lor după cuvântul Tău de azi, de ar înțelege ei durerea acestei rane a iubirii Tale, ca să se așeze ei lângă ea și să se facă ei asemenea Ție, Doamne și Fiule al meu!

Cobor în inimioarele voastre și grăiesc vouă, celor ce ați stat cu dor și cu aplecare înaintea slavei Domnului în ziua mea de serbare când m-am înălțat de pe pământ la cer pe brațele Fiului meu, Iisus Hristos. O, deschideți-vă inimioarele! Duhul meu de mamă voiește să facă bucurie Fiului meu îndurerat de la depărtarea de El a omului. Grăiesc vouă cu aplecare și vă îndemn să învățați de la mine ce înseamnă Dumnezeu în om, Dumnezeu cu omul pe pământ. O, El nu Se poate desfăta cu voia Sa și cu lucrarea Sa în cel neîmplinit în iubire și în jertfă. Trupul omului trebuie să fie templu lui Dumnezeu, biserică sfințită și împodobită pe dinăuntru și pe dinafară de însăși voia și mâna Domnului, așa cum cerul este împodobit cu sfinții și cu îngerii și cu toate podoabele cerești. Vin după voi cu carul slavei Domnului, cu cuvântul Său cel purtat de îngeri pe calea

dintre cer și pământ și până la inima omului, căci ați fost la izvor și ați luat din el, și încă iarăși vă dau. Urechea este calea care vă duce la inimă cuvântul cel de sus rostit, și apoi trupul se face slujitor statului Domnului în el, iar voi faceți-vă biserică Fiului meu și Duhului Său, voi, fii și fiice care ați băut din apa Lui, din izvorul Lui! Luați-L în voi cu toată lucrarea Sa cea de la Tatăl dată pentru învierea omului în zilele acestea de venire a Sa iarăși de la Tatăl la om! Cartea Sa cea de azi este deschisă de însăși mâna Sa, și El Se așează mereu în ea cu cuvântul Său pâine caldă și vă călăuzește prin el la toată voia Sa, cu care trebuie să stea omul înaintea Sa. Voi, cei ce vă alăturați rând pe rând credinței în venirea cea de azi a Fiului meu Iisus Hristos, deschideți-vă inimile ca să coboare El în ele voia Sa, înțelepciunea Sa și mersul Său! Împodobiți-vă cu duhul ascultării și faceți tot ce vă spune Fiul meu, ca să facă El din voi făptură nouă în mijlocul celor morți de pe pământ, morți față de Domnul! O, aduceți-vă Lui jertfă de ascultare, că nu poate omul să placă Domnului fără ascultare de tot cuvântul Său cel plin de dor după om! Vă îndemn cu duh de mamă, sfințiți-vă! Și ca să vă sfințiți, feriți-vă de multa mână a omului lumesc. Faceți-vă pe cât puteți hrana curată și folosiți-vă mânuțele voastre pentru cele ce pregătiți ca să mâncați. Mâncați de la mama voastră, pe care Dumnezeu i-a dat-o omului de hrană când l-a așezat în Eden. Pământul este sânul din care voi trebuie să mâncați. O, nu mai mâncați carne, nu mai mâncați de la animal sau de la pasăre! Mâncați de la Dumnezeu, mâncați așa cum El i-a spus omului să mănânce când l-a așezat în rai, că e vremea să vină Domnul în toată slava Sa, și nu este pregătit omul, iar păcatele de pe el sunt necurățate, căci postul și rugăciunea stau departe de dragostea omului. O, faceți-vă pâine cu mânuțele voastre, căci pâinea este fața lui Hristos, și să n-o luați făcută de mâini necurățate de păcat și de necredință și de nepăsare de Dumnezeu în om! Luați calea sfințeniei și îngrijiiți-o voi apoi, și voi între voi pentru voi, cei credincioși ai Fiului meu, și nu lăsați lumea să vă slujească vouă. O, căutați credincioșia cea pentru Fiul meu și sfințiți-vă pentru El, căci oamenii cei fără de Dumnezeu ating rodul păcatului lor în toate câte voi luați de la prăvăliile lor ca să mâncați. O, când mâncați aduceți-vă aminte că nu e bine pe pământ și că e numai păcat pe pământ și e scoartă groasă pe pământ păcatul. De veți vrea și mă veți asculta vă veți așeza viața în sfințenie, și trupul la fel, și apoi înțelegerea celor de sus va veni peste voi și vă va învăța umilința Domnului, căci omul nu are umilință din pricina firii lui de om. O, înveșmântați-vă trupul cu podoabe sfinte, cu strai plăcut Domnului și îngerilor Lui și sfinților Lui! Nu purtați, nu mai purtați hăinuțe strâmte și mici și în fel de fel de culori, căci necuvioșia cea pentru îmbrăcăminte îmbolnăvește omul, și om pe om se trage spre păcat de la păcatul necuvioșiei, și vai celor prin care vine sminteala, așa a spus Fiul meu, Iisus Hristos! Este scris în Scripturi și în prooroci despre cei ce sunt împotriva Domnului, disprețuind privirea slavei Lui, și a căror înfățișare mărturisește împotriva lor. E multă, multă mândria omului, dar ea va fi pogorâtă, iar semeția celor mândri va fi strivită în ziua când Domnul va fi înălțat și când oamenii vor intra în crăpăturile pământului de frica și de strălucirea slavei Lui. Vine ziua când numai Domnul va străluci, și va păli toată strălucirea podoabelor oamenilor, și ei vor fi smeriți sub bătaia Domnului. O, e prea mândră, prea mândră femeia pe pământ, și privirea ei nu mai are sfială pe pământ înaintea nimănui, dar scris este în Scripturi că Domnul va pleșuvi capul celor ce atât de mândre umblă și va descoperi goliciunea lor, și în ziua aceea va lua Domnul toate podoabele: inele, cercei, brățări, pânze

subțiri, cingători și tăblițe, lăntișoare și cununi, talismane și veșminte de sărbătoare, mantii și șaluri, oglinzi și pânzeturi, și va fi atunci în loc de miresme putregai, și în loc de cingători frânghie; în loc de cărlionți făcuți cu fierul va fi pleșuvie; în loc de veșminte scumpe vor fi zdrențe, și, în sfârșit, în loc de frumusețe va fi atunci pecete de robie, și goală va fi pe pământ cea împodobită până atunci. Vă învăț ca o mamă, așa cum Scripturile vă învață; deschideți-le și învățați din ele, căci Duhul Domnului a grăit prin prooroci și a făcut trezire mare peste semeția omului, numai să se uite omul în cuvântul Duhului Cel învățător peste oameni, ca să ia omul din el viața cea împotriva morții. O, luptați-vă, luptați-vă cu dragoste multă împotriva oricărei înfățișări care va fi pedepsită, și învățați-le pe cele ce sunt pentru sfinți înaintea Celui ce vă învață sfințenia, căci El a spus că fără de sfințenie nimeni nu-L va vedea pe El. Vine vaiul pe pământ, vine durerea ca plată a păcatelor și vor fi dureri fără de alin pentru fiecare păcat. Aruncați-vă în brațul Domnului! Luați de la El puteri ca să-L iubiți pe El, urmând povața Lui cea pentru sfinți! O, fii și fiice, lepădați plăcerile, și să vă fie plăcută sfințenia, căci ea vă va mântui! Amin.

Vă prind acum sub mantia mea și pe voi, fiice credincioase, care ați venit pentru prima oară la izvorul Fiului meu. Ați venit cu dor din cetatea Clujului ca să beți din râul vieții, din cuvântul Fiului meu și ca să pășiți cu pasul pe pământul cel binecuvântat, pe care Domnul l-a sortit al Lui și al slujitorilor cuvântului Lui cel de azi în mijlocul neamului român. Am stat cu ocrotire peste corăbioara cu care ați plutit până la izvor. O, am în cetatea Clujului pe unsul Fiului meu, pe cel întemnițat acum între cei ce se simt stăpâni peste noroadele care rătăcesc fără păstor, căci așa arată turma cea de azi. O, îl țin în lanțurile necredinței lor, a nepăsării lor de Dumnezeu și de oameni, așa îl țin pe cel plăcut Fiului meu, și pe care El l-a ales martor al înnoirii bisericii Lui, căci biserica lor nu calcă pe urmele Fiului meu. O, aprindeți făclia inimilor voastre și puneți în ele focul iubirii de Dumnezeu și faceți-vă vase purtătoare de iubire pentru El, dar intrați sub duhul învățaturii sfinte ca să vă îmbrăcați în sfințenie apoi și ca să strigați curat la Dumnezeu pentru dezlegarea celui legat de cei necredincioși, căci duhul cel rău al invidiei și al slavei deșarte face mai rău decât cel de acum două mii de ani, când căpeteniile și fariseii au dat să pună sub obroc lumina care coborâse din cer, pe Fiul meu și învățătura Lui de Duh Sfânt peste noroadele fără de păstor. O, faceți-vă ucenițe sfinte cu viața, cu mintea și cu purtarea și călugăriți-vă viața, sfințindu-o în însuși trupul vostru, dar fără de înțelepciunea cea de sus nu veți putea voi. Ați venit la izvor o turmă de inimioare. O, creșteți și vă înmulțiți și rugați-vă Fiului meu să ia de pe pământ duhul trufiei omului și să-l arunce departe de om, căci omul este trufaș. Cel ce voiește să scape de păcatul trufiei iată ce să facă: să creadă întru totul și prin toate că nu alții au nevoie de el, și că el are nevoie de toți cei din jurul lui ca să-l sprijine, iar pe calea cea cu Fiul meu pe ea este și mai cu putere această taină sfântă pentru om, taina lepădării de sine a omului, și prin care omul poate să urmeze pe urmele pașilor Fiului meu, Iisus Hristos. Amin. O, pace vouă, celor ce ați venit acum din cetatea Clujului pentru prima oară la izvorul de cuvânt al Fiului meu! Căutați cu dor să vă dezbrăcați de omul cel vechi și să vă îmbrăcați în făptura cea nouă prin har. Omorâți din voi și din calea voastră lucrarea și cursa lui satana. Cercetați-vă aluatul și căutați cu sfințenia prin învățătura Fiului meu. Cel ce nu poate, să se lase ajutat, ca să fie apoi curat în lucrare și în credință și în iubire. Cereți credință, cereți darul credinței la

Cel ce vă poate naște de sus, din cuvântul Său și cereți râvnă sfântă, și toate le veți lua de la El dacă veți iubi sfințenia și umilința de duh, podoabe cerești pentru cei duhovnicești pe pământ. Bindecuvântată să vă fie râvna inimilor voastre pentru cele cerești în voi! O, dați-vă inima locaș Duhului Sfânt și harurilor Lui, căci omul trebuie să fie zidit de Dumnezeu, și așa cum El lucrează pentru nașterea de sus a omului. Această lucrare de cuvânt este râul pe care vor pluti pe deasupra mâniei zilei Domnului toți cei care cu umilință și cu ascultare stau înaintea Lui pentru biruința Lui, care vine cu El. Pace vouă, și multă înviere să luați de la El și numai de la El! Aveți nevoie de multă, multă înviere. Luați-o din cuvântul Său. De câte ori veți dori cereți ajutorul Lui și veniți la izvor ca să învățați venirea la El și învierea, căci are Domnul fii așezați la lucru sfânt pentru învierea multora, precum este scris în Scripturi despre cei ce vor cerceta pe Domnul și va crește în ei înțelepciunea, și ei se vor lămurii, se vor albi și vor intra cu Domnul, și apoi vor împărți multora calea Domnului, calea pe care omul se întoarce acasă, se întoarce la Domnul. Amin.

O, Fiule Doamne, mare m-am făcut acum în cuvânt. Am dat să trezesc din neîmplinire pe cei ce nu știu ce este păcatul semeției omului, căci turma Îți este pribeagă, pribeagă, Fiule scump, și n-are cine să-i arate pășunea și pe Păstorul ei. Te rog în ziua mea de serbare, Te rog dă har și credință și umilință pentru ascultare celor ce au stat la învățat în ziua aceasta, și mai vârtos celor ce au venit pentru întâia oară la izvor! Fără Tine, fără sprijinul Tău nimeni nu poate lua și purta de la Tine, căci omul este neputincios și departe de Tine cu înțelepciunea sa, dar Tu ești cuvântul Tatălui și pe toți voiești să-i atragi la Tatăl ca să-L mângâie pe El în rana Sa cea de la căderea omului, și în rana Ta, la fel ca a Tatălui Nostru, o, Fiule scump. La fel ca rana Ta este și a mea. O, pace Ție în mijlocul celor ce Te înțeleg și Îți cunosc venirea și lucrul Tău de azi cu ei pentru învierea multora! Mila mea pentru Tine se face milă peste cei ce Te caută ca să Te afle, iar eu am dat azi învățatură de înviere, peste care Tu să pui har celor ce au ascultat cuvântul Nostru cel de azi, iar harul să rodească în cei ce vin ca să se facă fii și fiice ale învierii, ale venirii Tale, Doamne, Fiule Care vii. Amin, amin, amin.

O, fii și fiice care ați stat în duh de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara aici, la izvorul Meu de cuvânt, deschideți-vă pentru înțelepciunea cea de sus a tainelor cerești pe pământ! Fiți sărbătorească Domnului între oameni ca să vă sărbătorească cerul pe pământ fii ai lui Dumnezeu între fiii oamenilor, care caută prin întuneric pe Domnul și nu-L află, căci calea Lui este lumina, și El este calea. Amin.

O, poporul Meu de la izvor, lasă-te, tată, tot mai tare, tot mai mult spre marea cea mare a înțelepciunii lui Dumnezeu de peste tine în zilele acestea, căci marea va da cu multul, tot mai mult peste margini curând, curând și tot mereu, și va fi pleșuvit capul cel trufaș al fiilor oamenilor, căci ei vor da cu ochii de slava Mea, de măreția Mea în cei credincioși venirii Mele de azi, vestită prin prooroci să fie ea în zilele acestea, iar Eu te țin pe tine în mâna Mea martor, căci viața și ascultarea ta lângă Mine Îmi slujesc și Îmi vor sluji ca să vin, și pic cu pic Eu voi birui cu toată lucrarea Mea, cu care de la Tatăl am venit ca s-o împlinesc pe pământ cu cei credincioși, cu cei mici, nu cu cei trufași și făloși, ci cu cei mici și credincioși, și în care Eu stau cu împărăția Mea, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

15/28 august 2009

Sărbătorearea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Omul care se gândește numai la el nu știe ce înseamnă mila și iubirea. Pilda omului nemulțumit. Domnul coboară în vuiet de vânt. Taina milei trebuie folosită pentru Dumnezeu în om. Minunile sunt pentru cei necredincioși, iar proorociile sunt pentru cei credincioși.

Sunt înconjurat de-a pururi de îngeri și de sfinți, și cerul tot Îmi este scaun, dar inima și pasul și gândul Îmi sunt numai la tine, numai la tine, poporul Meu de azi. Te îndemn, fiule, mereu, mereu de jos, dar și de sus te îndemn să fii și tu cu Mine atât cât sunt Eu cu tine și lângă tine și să ai grijă de Mine așa cum am Eu de tine, poporul Meu, căci numai așa unirea noastră nu se sfârșește și nu se desparte în părți, o, și cât de mult ar fi să grăiesc Eu cu tine, poporul Meu! O, Mi-e calea grea spre tine, că am slăbire mare în porți și am durere mare în cer și pe pământ și nu este alin pentru ea, și calea Mea de cuvânt e grea, că n-am avut ajutor de pe pământ s-o port ușor spre om între Tatăl și om. Sunt Fiul Tatălui Savaot, dar sunt mereu îndurerat, și omul se gândește numai la durerea lui și nu știe ce este iubirea și nu știe ce este mila dacă se gândește numai la el, iar mila din el este pentru el și pentru om și n-are omul milă de Dumnezeu, chiar dacă el știe că fără Dumnezeu el n-ar fi nimic, căci toate ale ființei lui sunt de la Mine prin sufletul pe care Eu i-l dau când el se naște din om pe pământ și prin miluirea pe care i-o trimit prin toate câte de la Mine trăiesc și sunt pentru om.

A fost odată pe pământ un om care s-a supărat pe Mine că nu-i cresc roadele în grădină pentru că vremea așa cum o dau Eu nu dă bine peste grădina lui și că ploaia nu vine când trebuie, la fel și căldura soarelui. Atunci Dumnezeu s-a învoit cu el să ceară el la stihii să-i dea după voia lui peste grădina lui pentru rodirea ei cea bună. Chema omul ploaia atunci când voia el să vină, și tot așa și căldura, iar vremea stătea la voința lui după cum socotea el că era nevoie pentru grădina lui ca să rodească ea din plin, dar când să crească rodul ei a băgat el de seamă că tot rodul din grădină nu mai merge spre împlinire. S-a umilit, bietul de el, s-a căit pentru neascultarea lui și pentru îndrăzneala de a fi nemulțumit pentru cât îi dădeam Eu rod în grădina sa, și apoi Eu i-am spus așa: „tu ai avut la dorința ta ploaie și căldură atunci când voiai, dar n-ai fost înțelept ca Dumnezeu“. Eu, Domnul, trimit pe pământ la vreme potrivită vântul și răcoarea lui și lucrarea lui, fără de care nimic nu rodește pe pământ, căci vântul are în înțelepciunea lui taina rodirii a toate câte cresc și dă fiecăroră din taina pe care o poartă el de la Dumnezeu pentru creșterea lor viguroasă, căci una pe alta se cresc prin taina vântului, care-și desface lucrarea sa și glasul său peste toate și le dă lor de la Dumnezeu ca să le crească, și fără vânt și lucrarea lui nu poate nimic rodi pe pământ.

Eu, Domnul, vin pe pământ cu vântul, și de vuietul lui sunt însoțit când vin și așa Mă aud când vin cei ce Mă primesc să vin și să stau de vorbă cu tine, poporul Meu de pe pământ, popor al cuvântului Meu. O, nu vrea omul să știe tainele cele cerești, tainele lui Dumnezeu cu el, și de aceea e nemulțumit omul pe pământ, când el ar putea fi atât de fericit cu Dumnezeu dacă ar vrea să fie plin de Dumnezeu mereu, plin de iubire ca și Mine, plin de har lucrător și grăitor ca și vântul, care poartă pe aripile lui tainice, pe șoapta lui purtătoare toate puterile cerești și pe Domnul lor. O, nu vrea omul să știe și să-L înțeleagă pe Dumnezeu-Cuvântul ca să fie omul înțelept și deștept și veghetor de la Mine pentru el, și nu de la el. Eu vin pe pământ ca să-l călăuzesc pe om și să-l ajut să trăiască de la Mine, nu de la el, căci a fost pe pământ Ioan Botezătorul, care și pe

Mine M-a botezat, și el a trăit de la Mine și n-a murit prin traiul lui cel lipsit de lucrul pământesc, ci a trăit prin Mine și prin iubirea lui de Dumnezeu, care se făcea viață și cuvânt de la Dumnezeu în el și peste el, și a fost Ioan prooroc. El de la Mine a învățat să-L cunoască pe Dumnezeu, iar Duhul Tatălui îi adevărea lui toate și Tatăl lucra peste el și a știut el cum să aibă milă de oameni. Ioan curăța oamenii de păcate și îi dădea pe ei lui Dumnezeu, așezând în ei duhul pocăinței pentru păcatele lor, care îi depărta pe ei de Dumnezeu, iar pe cei ce nu se pocăiau el le făcea muștrare sau certare aspră le făcea, căci era plin de harul lui Dumnezeu Ioan și avea milă de oameni și le vestea lor că a venit împărăția lui Dumnezeu pentru cei ce vor s-o aibă în ei împotriva mâniei care vine de la Dumnezeu peste pământ pentru fiii neascultării de Dumnezeu.

O, poporul Meu de azi, o, tată, te învăț taina milei, ca să nu greșești lui Dumnezeu prin acest simțământ. Nu de nezarurile sau de suferințele omului să-ți fie ție milă, nu, tată, nu, că nu-l duce la bine aceasta pe om, ci să-ți fie milă de lipsa lui Dumnezeu din om, și pentru care vine peste el o mulțime de rele, căci singur și le cheamă, fiindcă unde nu este Domnul în om și cu omul după cum cere fața Domnului, acolo este plată de la ispititorul, iar ispititorul Îi cere Domnului voie asupra omului, căci faptele omului sunt împărțite și multe sunt pe placul diavolului, și duhul diavolului este folosit de om din pricina lipsei de Dumnezeu din el. Te învăț lucrarea milei, fiule. O, mila dăunătoare omului și apropielii său nimicește tot ce ar mai rămâne pentru Dumnezeu în om, căci omul se apleacă spre om și Îmi dă Mie peste mână când Eu îi dau omului îndreptare sau ispășire prin suferință ca să nu-l las pe el cu totul plată satanei, care-i dă de lucru omului cel fără de lucru sfânt. O, când tu îl ajuți pe cel căruia Eu îi trimit muștrare spre trezire, ce faci tu, omule? Ești mai bun ca Mine, tată? Îi faci tu mai bine aceluia? Ba din contra, îl faci să se simtă nedreptățit și nu-l lași în mâna Mea cea făcătoare când el greșește. Eu dau să-l scap pe om de păcatul trufiei și fac aceasta prin tot ce Eu îi trimit, căci trufia când este în om ea are capul ascuns ca să nu-i știe omul fața, dar Eu știu că toată căderea omului vine de la trufie și de la nepocăință, iar cel ce nu se poate umili împotriva trufiei, Eu, Domnul, dau să-l ajut aplecându-l spre suferință, spre neputință și spre ispășire, și tu ce faci dacă te apleci să-l dădăcești, să-l compătimentești și să-l înțelegi în rățacirea lui? Crezi, oare, că ajunge fapta ta la Mine când tu Îmi dai peste mână, când Eu lucrez pentru scăparea omului și pentru ocrotirea lui de moartea cea veșnică? O, când omul nu se umilește împotriva trufiei lui tu îi dai ajutor să nu se umilească și să se creadă meritos pentru aplecarea ta lui. O, ce nebunie, ce nebunie din amândouă părțile și ce păcat aceasta unul împotriva altuia! O, ce nebunie când omul nu vrea să știe ce înseamnă Dumnezeu și lucrarea Lui cea bună pentru om și ce înseamnă omul! Iată, nu este înțelepciune pe pământ așa cum era în Ioan Botezătorul. Se încrede omul în sine că este înțelept, că face bine omului, că mângâie pe aproapele său, că are dreptate împotriva altui om sau că e neîndreptățit, ca unul care stă bine întru toate înaintea Mea. El însă nu știe, săracul, că Mie Îmi place de cel umilit așa cum am fost Eu, de cel disprețuit, de cel răbdător și iertător prin iubire așa cum am fost Eu, și care nu poate pedepsi sau dușmăni pe cel dușman pe el. O, Mie Îmi place de cel care dă să-l trezească pe om spre pocăință, spre umilință, spre aplecare, și toate acestea spre salvarea omului, așa cum Ioan Botezătorul lucra pentru om. O, Mie Îmi place de cel ce lucrează ca Mine cu omul din pricina lipsei lui Dumnezeu din om. Cel lipsit de Dumnezeu în el însuși nu tre-

buie miluit, ci trebuie trezit spre aplecare și spre curățirea de el însuși, căci vai de cel ce are prieteni care țin cu el când el nu stă bine cu Dumnezeu! Vai de cel ce este pășuit pentru neorânduiala lui, căci unul ca acela moare, și este mort cel ce atrage luiși îndreptățire din părți și omoară viața celor ce îi trage la un gând cu el! O, Eu n-am făcut așa și nu așa l-am învățat pe om prin ceea ce am făcut pentru om, și de aceea am spus adevărat: „citește, poporul Meu, *Evangelia Mea cea de acum două mii de ani ca să vezi ce a făcut Domnul și ce faci tu, ca să vezi ce înseamnă Domnul și ce înseamnă fariseu înaintea Lui*“.

O, când omul nu este deștept de la Dumnezeu, e de tras de la un așa om. Nu este om mai pierdut ca și omul care se crede știutor și drept prin ceea ce arată el celor din jurul lui. Eu M-am arătat Mântuitor, nu drept, nu iubitor de sine, și M-am dat suferinței de bună voie și n-am făcut ca omul care fuge de suferința cea de la păcatele lui sau ale altuia care nu plătește, căci suferința trebuie să fie scumpă de tot în cel ce o poartă, să cântărească mult, așa cum a cântărit a Mea pentru neamul omenesc, așa cum a cântărit vărsarea sângelui lui Ioan Botezătorul pentru păcatele lui Israel și ale regelui lui Israel.

O, poporul Meu, iubește, tată, pe cât poți, iubește dreptatea și pocăința, fiule. Când despre un adevăr nu știi decât dintr-o singură parte tu ești nedrept față de adevărul acela, și sunt dintre cei ce cad pe mulți din credință, și lucrează aceasta prin ascundere, așa cum a lucrat Abesalom, fiul lui David împotriva tatălui său, îndemnându-l pe Israel să-l cadă pe David și să-și păteze credința și credincioșia, umblând să răstoarne așezarea cea de la Dumnezeu.

O, greu mai e de omul împietrit și greu Îmi mai este Mie de la el! Orice aș face Eu înaintea lui el nu pricepe ca să fie apoi statornic și încrezător, și este îndoielnic mereu și uită, săracul, de la mână până la gură, căci nu simte să-L iubească pe Dumnezeu. El vrea să vadă negru pe alb ca să creadă, și altfel este îndoielnic cel împietrit. După ce ucenicii au înmormântat pe Ioan Botezătorul, căruia Irod îi tăia capul, am tras cu ei în loc pustiu ca să mănânce și să se odihnească, dar nu puteau de mulțimi, care veneau și plecau, și am tras apoi corabia mai la o parte, dar mulțimile au alergat prin cetăți și au venit înaintea noastră la țarm, și Mi-a fost milă de ele ca de oile fără păstor și M-am așezat să le dau învățătură întru toate. Ucenicii însă, văzând inserarea, M-au rugat să slobozesc mulțimile ca să-și caute de mâncare. Eu însă le-am spus să le dea ei de mâncare, dar ei, neînțelegând, le-am spus apoi să vadă câte pâini au, și pești la fel, și să-i așeze în cete de câte o sută și, binecuvântând Eu hrana, am luat și le-am dat ucenicilor să împartă și i-au hrănit pe toți, și apoi Mi-am trimis ucenicii de cealaltă parte a mării până ce Eu voi da drumul mulțimilor, dar a fost furtună pe la a patra strajă a nopții și vâsleau din greu ucenicii Mei în mijlocul mării și M-am dus la ei umblând pe mare, vrând să trec pe lângă ei ca să-i ocrotesc de pieire. Lor însă li s-a părut că sunt nălucă și s-au tulburat și au strigat, dar Eu numaidecât le-am zis: „*Nu vă temeți!*“, și M-am suit cu ei în corabie și furtuna s-a liniștit. O, inima lor era împietrită și erau uimiți, căci au uitat că trebuia să priceapă multe de la minunea înmulțirii pâinilor, și nu M-au cunoscut decât după ce am tras la țarm și am ieșit din corabie.

O, iată cât de mult dăunează împietrirea inimii, fiilor! O, câte minuni, câte izbăviri am făcut Eu acestui popor și acestei lucrări! O, câte semne mari, câți dușmani am culcat ca să ocrotesc calea Mea cu tine, poporul Meu, și am în tine fii împietriți la inimă, tată. Am putut în mijlocul tău ceea ce tu nu puteai, și am încă inimi împietrite în tine, care se îndoiesc de

Mine și de lucrul Meu cel atât de tainic și atât de minunat și de lucrător în mijlocul tău! Amintesc celor împietriți la credință și la inimă că Eu am spus acum două mii de ani că împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip vădit și că ea se așează în om când vine, și aceasta trebuie să îplinească cel ce vine să fie cu această lucrare: credință să îplinească și multă iubire de Dumnezeu și mereu statornicie și credincioșie pentru tot mersul Meu cu tine pe pământ, poporul Meu. Împlinirile pe care le așteaptă cei ce se satură de așteptat, Eu, Domnul, trebuie să le împlinesc cu poporul Meu, nu singur, tată, o, nu singur, ci trebuie să fiu ajutat până la sfârșit de poporul Meu. Eu niciodată n-am împlinit singur ceva pe pământ din făgăduințele Mele pentru om, ci cu omul credincios și statornic am putut să împlinesc, iar de la cei îndoielnici Mi-a tot secat mersul. O, măcar să nu Mă judece cei ce n-au stat sub greul venirii Mele. Să nu facă și aceștia cum au dat să facă ucenicii Mei acum două mii de ani când dădeau să aștepte o împărăție a lui Israel peste neamuri și o mărire a lor înaintea neamurilor, iar pe Mine un făcător de minuni până la sfârșitul timpului. Eu însă spun față de orice om că minunile sunt numai pentru oamenii necredincioși și care tot caută ca să poată să creadă, iar proorociile sunt pentru cei credincioși, care știu ce înseamnă Dumnezeu pe pământ și ce înseamnă omul, iar aceștia rămân în credință și în taina împărăției lui Dumnezeu în ei până la sfârșit cu răbdare pentru mântuirea lor cea de la Mine, și cu unii ca aceștia pot Eu să împlinesc pe pământ lucrarea Mea și toate făgăduințele cele din Scripturi pentru veacul ce va să fie. Amin. Cei ce cad din credință cad din pricina nemulțumirii și cad prin ascundere, iar cei ce rămân credincioși sunt cei mulțumiți cu Mine și stau prin lumină și stau și Mă ajută pe calea Mea cea grea spre om. O, stai cu Mine și ajută-Mă, poporul Meu, căci vin turme la izvor, tată, turme noi, fiule, și tu trebuie să le dai de la Mine și să le povățuiești pe cărarea Mea, căci asta este datoria ta înaintea Mea, și Eu îți voi răsplăti credința și iubirea și credincioșia ta, dar să nu cauți ale tale, să nu cauți așa, ci să cauți numai pentru Mine cu lucrarea ta, fiule, căci Eu prin Evanghelia Mea cu tine am grijă de tine dacă tu ai grijă de Mine, și unii altora slujim cu credincioșie, Eu pentru tine, și tu pentru Mine, și nu te teme de furtuni, tată, căci Eu sunt Cel adevărat cu tine și stau cu tine în bărcuță și te călăuzesc prin valuri, căci valurile sunt mari și turburi, și Eu pot împotriva lor pentru ocrotirea ta, iar tu să fii mic ca să pot Eu, fiule, să te ocrotesc. Amin.

Ioan Botezătorul îți dă din harul lui, poporul Meu, și te dorește ca pe el înaintea Mea, plin de credință și de duhul proorociei, căci el a luat de la Mine și a crezut și a văzut, și apoi a mărturisit. Așa să fii și tu, poporul Meu. Amin. Ca Ioan să fii. Amin, amin, amin.

— **C**a mine, Doamne, în credință, ca mine în duhul pocăinței, ca mine în curăție și în iubire pentru Tine, așa să fie poporul Tău de azi și slujitorii lui cei de la Tine așezați pentru el înaintea Ta! O, ridică la locul lor pe cei ce au căzut din credință, ridică-i, Doamne, prin pocăința lor, dar dă-le duhul pocăinței, căci Tu ai spus că cine pleacă din lucrarea Ta, din poporul Tău, Te vinde, și ai spus că cel ce a plecat Te-a și vândut. Și cum Te-a vândut? O, Te-a disprețuit, Doamne, și Te-a dat disprețului și Te-a dat spre vorbă lumii și Te-a pus la durere. O, ridică-i spre pocăință și spre iubire și spre lucrare de Duh Sfânt pe cei ce Te-au părăsit căutându-și ale lor apoi! O, se vor prăbuși toate ale lor, căci sunt fără Tine lucrare, fiindcă cei ce au fost ai Tăi și se trag apoi în lături sunt de plâns, Doamne. Eu stăruiesc Ție pentru

ei în ziua mea de înălțare la Tine prin moartea mea mucenicască pentru pocăința oamenilor, ridică-i spre pocăință pe cei desprinși de lucrarea Ta de azi și adu-i spre rodire Ție, căci securea stă la rădăcina pomilor și vai pomilor care nu rodesc Ție, Doamne! O, nu da din fața Ta stăruința mea pentru ei! Pocăința naște iubire în inimi, iubire și rodire până la sfârșit. O, dă-le lor pe acestea, Doamne! Binecuvintează pe poporul Tău cel statornic în credință și în iubire, dar adu spre nașterea din nou pe cei ce s-au clătinat, căci Tu ești mare și ești iubirea cea fără de margini! O, revarsă-Te Tu în cei mici cu credința și dă-le lor putere să se nască iarăși, o, Doamne! Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul, le dau, numai să pot încăpea în strâmtoarea inimii lor, numai să se lase ei spre naștere iarăși, căci fericiți sunt cei ce cred fără de îndoială în venirea Mea de azi și stau lângă Mine până la sfârșit. Acest cuvânt este calea Mea cea de-a doua de la Tatăl spre om și fericiți sunt cei ce stau și rămân sub acest cort, sub harul Meu cel lucrător de fii pentru zilele ce vin. Amin.

Eu, Domnul, dau iarăși prosperitate de binecuvântare pentru lucrul zidirii celei noi. Întăresc peste voi putere din cer, o, fii lucrători la cuvântul Meu cel de sus. Voi, tată, lucrați la mărgăritarele proorocite de gura Mea la începutul Meu cel nou cu voi, căci singur Eu nu împlinesc nimic, ci cu voi împlinesc tot ce făgăduiesc să împlinesc. Rămâneți, tată, întru începutul Meu cel nou și lucrați la zidirea lui, căci sunt proorocite de la începutul Meu cu voi toate câte Eu le lucrez cu voi. O, să nu am piedici de la voi pentru cele ce va să se arate după ce Eu le-am vestit să fie. O, fiți destoinici în credință și în iubire și în ascultare și în împlinire, fiilor. Primiți puteri cerești și spor cereșc pentru lucrul zidirii de acum. Vă dau putere trupului, dar vă dau iubire, fiilor. Fiți ascultători, tată, ca niște fii, căci cei ce nu ascultă nu sunt fii. Fiți fii, fiilor! Învățați duhul proorociei și învățați lucrarea Duhului spre voi ca niște fii, că are cine să vă învețe, numai voi să fiți silitori și împlinitori apoi. Pace vouă! E sărbătoarea nașului Meu Ioan Botezătorul. Ne odihnim cu sărbătoare, fiilor, și apoi iarăși vom lucra, și pentru slava Mea vom lucra. Învățați să deosebiți lucrul vostru de lucrul Meu și fiți numai ai Mei în tot lucrul pe care îl lucrați.

Aveți grijă, fiilor, că harul Meu cel lucrător prin voi și lucrarea cuvântului Meu de peste voi ridică pe mulți de acum înainte spre înțelepciunea mântuirii. Fiți plini de harul Meu și întăriți-vă întru el pentru cei ce vin spre izvor ca să se adape și ca să se așeze apoi ei în iubirea Mea ca și voi, în credință împlinitoare, fiilor. Dați-le de la Mine, căci Eu pun în gura voastră de la Mine pentru ei, tată. Învățați-i pe cei ce vin, învățați-i lepădarea de sine și amintiți-le de Evanghelia Mea pentru cei ce vin după Mine prin lepădare de sine și prin cruce, așa cum Eu i-am povățuit pe cei ce vin să Mă urmeze. Împlinirea întru Mine a celor credincioși acum trebuie să fie cu mult mai multă și mai întregă față de cei ce au crezut acum două mii de ani după ce Eu M-am arătat lor Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Dumnezeu dovedit, fiilor. Acum însă au ajuns sfârșitul veacurilor, și trebuie să nu caute la Mine pentru sine omul, ci pentru Mine și pentru multa Mea venire cu mântuirea și cu judecata, pentru cei ce se pocăiesc și pentru cei ce nu se pocăiesc la glasul Meu, care strigă omul să se întoarcă acasă și să ia din duhul raiului, și așa să trăiască el pe pământ apoi și să stea înaintea venirii Mele, căci iată cum vin! Vin cuvânt pe pământ și curăț cu el omul și îl spală pe dinăuntru și pe dinafară așa cum spală gospodina vasul de care se folosește în gospodăria sa și îi dă strălucire și apoi îl pune pe masă și așează în el bunătăți la sărbători. Amin .

O, veniți, voi, cei ce doriți de legea Mea cea sfântă, veniți cu multul și învățați să fiți fii așa cum sunt Eu. Eu nu fac și nu grăiesc de la Mine nimic decât ceea ce pune Tatăl în Mine, și așa și împlinesc. Învățați să fiți ca Mine înaintea Tatălui, căci Eu sunt pilda omului cel nou, după chipul și asemănarea Tatălui, și Tatăl este în Mine, iar Eu întru El sunt. Așa să fiți și voi, cei ce voți să fiți fii! Amin. Veniți și învățați să vă faceți fii ai lui Dumnezeu și omorâți lumea și duhul ei din voi, căci lumea a ajuns la sfârșit, iar Eu, Domnul, la început, și vor fi fericiții Mei cei ce vor lua și vor învăța viața. Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Veniți la izvorul Meu de cuvânt și vă voi da și Mă voi împărți vouă și vă voi face împărțitori, și fii ai lui Dumnezeu voi face din voi, și sfinții Mei, căci cele sfinte ale Mele se dau sfinților Mei, și Eu le dau lor din via Mea, din râul Meu, din rodul Meu cel pentru fii, rod pentru care azi trudesce ca să-l desăvârșesc.

O, pace vouă, celor ce veniți spre iubirea Mea ca să învățați de la Mine iubirea, iubirea cea pentru Mine, iubirea care vă atrage la Tatăl ca să-I fiți fii! Amin, amin, amin.

29 august/11septembrie 2009

Praznicul nașterii Maicii Domnului

Credința este lumină în calea venirii Domnului. Fără veghe iubirea de Dumnezeu se stinge în om. Maica Domnului îndeamnă țara română să privegheze. Aprinderea dragostei dintâi. Fără lepădare de sine nimeni nu poate fi ucenic Domnului. Omul piere prin bucurii. Limba românilor, cea dintâi limbă vorbită pe pământ.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, căci sunt născut din Tatăl mai înainte de vecii, și sunt Fiul mamei Fecioară, născut din ea acum două mii de ani după ce M-am însământat Eu în ea în clipa când îngerul M-a vestit ei că Mă voi naște din ea prin lucrarea Duhului Sfânt în ea. Sunt Domnul Iisus Hristos și vin după două mii de ani cuvânt pe pământ și am nume minunat, precum scrie în Scripturi să am, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Am de la Tatăl dată pentru întoarcerea Mea țara română, Ierusalimul cel nou, căci este scris în Scripturi că Domnul va alege din nou Ierusalimul. Mi-am făcut popor mireasă din mijlocul ei și l-am făcut pe el slugă veghetoare pentru venirea Mea, și el priveghează înaintea Mea cu credință, căci nu lumina zilei este lumina cea pentru om, ci credința este lumina care luminează și veghează așteptând ziua venirii Mele în miez de noapte. Amin.

O, deschideți-Mi la cumpăna dintre noapte și zi, voi, cei din porți, căci Mirele vine la miezul nopții, și fericită este sluga pe care El o va găsi priveghind înaintea Sa. Deschideți-Mi ca să intru cuvânt în carte și ca să întâmpin cu el pe cei ce vin cu dor la izvorul Meu de cuvânt, căci Eu sunt Cel ce umplu sufletul omului de dor după ce Mă las lui descoperit cu venirea Mea ca să-l hrănesc pe om cu duhul venirii Mele la el pentru învierea lui dintre cei morți, dintre cei necredincioși venirii Mele de azi pentru ca să judec viii și morții și să-i dau apoi Tatălui mântuiți prin multa Mea lucrare și iubire pentru om. O, crește în oameni iubirea și veghea pentru Mine și pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, căci ei iau de la voi cuvântul Meu și vin apoi ca să ia de la Mine, din masa Mea cu poporul Meu cel de azi, popor luat din români pentru slava Mea de azi și de mâine, iar slava Mea este cuvântul.

Mă doare de tot omul care nu trage spre izvorul cuvântului Meu de azi ca să-l trag Eu pe om la Tatăl, după cum Îmi este lucrarea pentru care Tatăl M-a trimis. O, nu voiesc să-l las

pe om până în sfârșit slujitor acestui veac trecător și lui însuși slujitor omul, ci voiesc să-l trag pe om spre taina veacului ce va să se arate curând, curând pe pământ pentru cei credincioși. Cei credincioși sunt cei luminați de darul credinței sfinte, căci credința în Mine este lumina cea de pe pământ a omului. O, Mă doare de rătăcirea omului prin negura necredinței! Omul cel fără de credință și fără de nădejde prin credință este ca orbul care se învață cu orbirea și nu dorește să vadă, căci s-a învățat așa. Pe Mine însă Mă doare adânc, Mă doare în Tatăl, și pe Tatăl Îl doare în Mine de lipsa de lumină, de lipsa de credință din om, și Mă trimite Tatăl pe pământ cuvânt la om ca să Mă fac Eu Însumi lumină a omului și cale cu lumină, căci acum două mii de ani am venit pe pământ și am spus că Eu sunt lumina lumii, și cel ce vine după Mine nu va umbla întru întuneric, ci va avea credință în Mine, și credința lui îl va lumina pe el, și va fi ea pentru el viață veșnică. Amin.

O, așează-te, poporul Meu de la izvor, așează-te, fiule, și dă-le apă celor ce vin la izvor, dă-le apa vieții, tată! E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, pentru nașterea ei pe pământ acum două mii de ani, și îngerii Ne poartă pentru sărbătoarea ei cu omul și cu tine pe pământ. O, crește lumina, crește credința în cei ce iau de la tine cuvântul venirii Mele pe pământ acum, la sfârșit de timp, și Duhul îi mână la izvorul Meu cel dătător de viață cerească în om. Le dau învățatură proaspătă și îi ajut să poată cu sfințenia Mea în ei, că mare putere și mare iubire îi trebuie omului pentru lepădarea de sine ca să poată el apoi să fie fiul Meu, și ucenicul Meu să fie cel ce voiește să Mă mărturisească la cei necredincioși ca să vadă ei lucrarea și lumina venirii Mele pe pământ după om.

O, nu e greu să creadă omul, ci e greu să iubească. E greu de omul iubitor de sine să-L iubească pe Dumnezeu înăuntrul său și în afara sa văzut. Eu la mulți Mă dau cuvânt prin cei ce Mă împart în părți cu izvorul Meu, dar când să-i fac împlinitori dau în ei de iubire de sine, din a cărei pricină nu poate omul să se dea Mie cu iubire și cu împlinire. Eu însă sunt cu putere și îi dau omului să poată și îl umplu de dor de viață din cer, căci așa înseamnă să se nască omul de sus la propovăduirea Mea.

Sunt cu cerul de sfinți deasupra ta, poporul Meu de la izvor, și îngerii Ne poartă cu sărbătoarea mamei Mele. Ea este plină de har de la Mine și se dă cu el în ziua aceasta spre hrana celor ce au dorul nou și vin cu dor la izvorul cel de sus izvorât. O, să ia oamenii din el și să se umple de dor! Dorul de cer este focul pe care Eu, Domnul, îl arunc pe pământ și îl doresc aprins în om, și apoi din om în om să se aprindă doresc.

Hai, mama Mea, să-i hrănim cu dor pe cei abia atrași de farmecul cuvântului Meu peste oameni în zilele acestea de venire a Mea iarăși de la Tatăl la om! Hai, mamă, să le dăm vlagă și să-i învățăm pe ei veghea și iubirea de Dumnezeu, căci pentru iubire trebuie mereu veghe, mamă, că altfel ea se stinge ca focul care nu mai are lemne pentru ca să ardă el, mamă. O, binecuvântată ești de Mine, Fiul tău, în cuvântul tău de azi pentru țara Mea de venire și pentru cei ce aud glasul Meu de la izvor și vin spre el din depărtări ca să învețe să se facă și ei fii ai lui Dumnezeu și moștenitori ai credinței sfinte, care este puterea cea pentru Dumnezeu în om, o, mamă. Amin, amin, amin.

— **O**, eu sunt în Tine, precum Tu ești în mine, Fiule scump, copil dat mie de Tatăl, căci de la Tatăl Te-am născut eu între oameni acum două mii de ani și Te-am dat să fii purtat apoi de toți cei care se nasc din cer de sus prin Tine și pentru Tine ca să Te poarte ei și să fie ei împărăția Ta pe pământ. O, cine-și mai dă împărăția ca să fii

Tu împărat peste ea? Numai cei ce cred în venirea Ta fac minunea aceasta, Fiule din cer, Fiule al meu, și fericiți sunt cei ce Te iau în ei de Stăpân al lor, căci Tu așa ai spus femeii care m-a fericit pe mine în casa Martei când Ți-a spus că fericit este pântecul și sânul care Te-a purtat și Te-a alăptat, iar Tu ai răspuns ei și i-ai zis: «*Fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc pe el!*», și ai fericit atunci pe Maria, sora Martei, care alesese partea cea bună, calea ce nu se va lua de la ea, împărăția Ta în inima omului, Fiule Stăpân.

O, țară cu Mire, o, țară română, cântă în biserici creștinii tăi, cântă cântarea venirii Fiului meu, dar ei nu veghează în calea venirii Lui. O, cui îi cântă ei: iată Mirele vine la miezul nopții? Cui îi cântă ei, oare? O, țară cu Mire, iată-L pe El! El este Fiul meu și a venit să te pețască Lui, și tu trebuia să fii sluga pe care El s-o găsească priveghind înaintea Sa cu credință sfântă ca și străbunii tăi, și nu slugă nevrednică, pe care Stăpânul s-o găsească lenevindu-se. O, ai grijă, ai grijă și veghe, țară aleasă mireasă de Fiul meu, ai grijă cu somnul, căci somnul este moarte a împărăției Domnului în om și pierde omul pe Domnul din pricina îngreierii cu somnul. O, scoală-te, că e noapte grea, scoală-te și strigă laudând pe Sfântul sfinților, pe Fiul meu, și poartă-ți gândul la ziua cea înfricoșată și nu lăsa pe mâine, ci aprinde-ți candela până ziua aceea nu vine și când tu vei auzi glasul care va zice: „*Iată Mirele!*“! O, întâmpină-L acum și intră de pe acum în taina cămării slavei Sale dumnezeiești, căci eu, cea slăvită de toți îngerii și de toate puterile cerești pentru Fiul meu, ajut acum spre apărare țara română, țara întoarcerii Fiului meu la sfârșit de timp și mă lupt pentru ea împotriva sfaturilor celor potrivnici ei. O, nu te uita că este lumina de ziuă, căci nu aceasta este lumina pentru ca să stai tu înaintea Mirelui, ci credința este lumina și candela cu care trebuie să stai tu aprinsă înaintea Lui pentru venirea Lui, o, fiică așteptată de străbunii tăi cei sfinți, pe a căror credință și mărturie stai tu zidită azi.

O, se duc adesea fiii și fiicele neamului român, se duc în alte țări după Domnul și după mine, dar ei fac lacrimă cerului când fac aceasta, căci Domnul Se vestește cu multă putere peste pământ din mijlocul neamului român și, venind, îl găsește pe el fără de veghe pentru venirea Lui acum după om. O, scoală-te din somn, țară mireasă și auzi glasul Lui care te cheamă și te așteaptă să deschizi Lui! O, deschide-I Mirelui! El vine și-ți face trezirea. Tu ești în vreme de mare cumpănă și tu nu știi aceasta atât cât trebuie să știi. Deschide-I Lui ca să-ți arate calea și cum să veghezi pe ea și pentru ea și cum să mergi pe ea apoi, o, țară mireasă a Fiului meu. Amin.

Și acum voi, care veniți cu proaspăt dor la izvor, inimioare cu dor aprins în voi, luați de la mine îndemn pentru păstrarea în voi a dragostei cea dintâi pentru Fiul meu ca să n-o pierdeți pe ea, căci cea dintâi dragoste este aprinsă, este puternică prin ea însăși, iar cel ce o pierde trebuie să se întoarcă apoi iarăși la ea, căci fără ea iarăși nu poate nimeni intra în cămara nunții Fiului meu cu mireasa Sa. Păstrați sfântă în voi această zi de nuntă, ziua dragostei cea dintâi, mireasa cu Mirele în taina iubirii cerești, căci mireasă este numai aceea care rămâne mereu mireasă apoi. O, mereu nouă dragostea cea dintâi s-o păstrați, și s-o faceți să fie, și eu vă voi învăța pe voi, dar iubiți izvorul care curge pentru viața oamenilor și vegheați să-l păstrați proaspăt în voi, căci izvorul este Fiul meu, Mirele celor ce Îl iubesc pe El, și este Domnul Iisus Hristos, Care vine cuvânt pe pământ. Amin.

Și acum vă învăț virtutea lepădării de sine, fără de care nimeni nu poate fi Domnului ucenic. Ea este iubire mare în om

pentru viața Fiului meu în el. Vine vremea să-i pară rău omului că s-a iubit pe sine, că s-a slujit pe sine, că a trăit pentru sine și pentru ai săi și nu pentru Domnul pe pământ. Când omul își va vedea în cer neadunătura lui și golul lui din cer, o, va plânge amar omul. Acest păcat strâns la cer vine de la nelepădarea de sine a omului și de aceea omul nu trebuie să se iubească pe sine pe pământ. Numai iubirea de Dumnezeu trebuie să împărătească în om, o, numai ea, și de la ea vin toate pentru Domnul și pentru om pe pământ. O, nu iubiți lumea, și nici faptele ei! Luați puteri cerești în voi pentru lupta aceasta, dar stați în duhul dragostei dintâi dacă vreți să puteți până la sfârșit, căci cu altfel de dragoste în el, adoarme omul. O, Fiul meu stă numai în trezia celui ce-L iubește pe El, așa să învățați și așa să rămâneți întru Fiul meu, și vă voi învăța încă în ziua aceasta taina iubirii de Dumnezeu și vă voi povățui pe voi cu dulce pentru sămânța cea nouă, semănată în voi de cei semănători din partea Fiului meu peste pământ. Iată, Mirele vine la miezul nopții, și fericită este sluga pe care El o va găsi priveghind, așa strig eu peste pământ, și Fiul meu aude cântarea mea peste mireasa Sa. Amin. Și acum rămâneți întru duhul învățaturii de pe masa mea de serbare și creșteți prin ea pentru Fiul meu și pentru slava Sa pe pământ. Ați venit la izvor. Luați din el ca să vă păstrați vie dragostea cea dintâi. Amin. Har vouă, pace vouă de la Fiul meu, Domnul Nostri Iisus Hristos, Mântuitorul celor credincioși! Amin.

Îi las acum spre povața Ta, Fiule scump al meu, și apoi le vom da iarăși, îi vom hrăni iarăși pe ei pentru ziua mea de serbare cu ei. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă slăvită în cer și pe pământ de îngeri și de oameni, o, cum să fac să-ți las auzit glasul tău, care de o vreme încoace tot cântă cântarea venirii Mele? O, de ar cânta ca tine și cei ce cântă pe pământ cântarea aceasta, mamă! Îi chem pe toți la dragoste sfântă și mai ales îi chem să se întoarcă la dragostea cea dintâi pe cei ce au pierdut-o pe ea pe cale, căci cine o pierde pe ea pierde lumina, pierde credința, căci credința este lumina și nu altceva este lumina, mamă, și dacă sarea aceasta nu mai este bună, nu mai are gust viața Mea în om, o, mamă. O, Eu te mângâi pentru ziua ta de serbare așa cum tu Mă mângâi mereu în durerea Mea cea de la necredința omului, care se face nedragoste în el, mamă. Hai să suflăm în foc ca să se aprindă el vâlvătaie, mamă, și să se simtă căldura lui și să vină mulți spre ea, mamă, că Mi-e tare dor de om și de Mine în om, o, mama Mea!

Aprindeți-vă și voi tot mai mult de dorul Meu după om, o, fii de la gura izvorului Meu de cuvânt, și dați-l în lături peste tot, fiilor, că Mi-e tare dor de izvorul Meu în oameni ca să curgă el din unii în alții și să se deșarte în marea cea mare izvorul Meu de cuvânt, căci Eu îl fac tot mai dulce, tot mai duios să curgă, tot mai chemător să strige prin glasul lui cel din Mine izvorât, izvor de Duh Sfânt peste pământ, fiilor.

Să tacă omul înțelept prin înțelepciunea lui cu care îl face pe om să nu mai ia de la Dumnezeu! Să tacă omul, și să ia oamenii de la Mine, căci Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce vin! Iată, mama Mea Fecioara cântă din cer până pe pământ, cântă de o vreme mereu cântarea venirii Mele. O, învățați să cântați cu ea și ca ea, învățați cu adevărat să cântați și să pricepeți cântarea aceasta. Ea vă deșteaptă să stați întru întâmpinarea Mea, căci Eu vin, și în calea venirii Mele tot cântă mama Mea, cântă pentru Mine și vestește pe cei ce o aud cântând. Dau tuturor de veste cântarea ei, căci mama Mea Fecioara cântă cu dor, cântă cântând și plângând: „*Iată, Mirele vine la miezul nopții, și fericită este sluga pe care o va găsi priveghind, și*

nevrednică este cea pe care o va afla lenevind. Privegheați, voi, oameni, să nu fiți îngreuiți cu somnul, ca să nu vă dați morții prin el, căci somnul vă încuie afară de împărăția Fiului meu, ci sculați-vă și cântați laude Domnului și ieșiți întru întâmpinarea Lui, că iată, Mirele vine!“. Amin.

O, pace vouă, celor ce ați stat la masa de praznic a mamei Mele Fecioara! Pace vouă de la Mirele Care vine! Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin, Eu sunt Mirele și vin, și fericiți sunt cei pe care venirea Mea îi va afla priveghind pentru ea! Har, har peste voi pentru venirea Mea! Nu te teme, turmă mică! Mântuitorul tău vine la tine, vine ca Mirele la mireasa Sa. Vine Domnul, vine la cea care se păstrează în duh de mireasă a Sa. Amin, amin, amin.

*

Am stat la masă duhovnicească cu tine, poporul Meu, și cu un popor proaspăt venit la izvor și i-am dat de pe masă și Eu, și mama Mea Fecioara, și tu, dar tu trebuie să te deprinzi tot mai aprins să lucrezi facerea Mea în om peste cei ce vin la izvor, așa cum și tu ai primit când ai venit să fii cu venirea Mea de azi, oștean al ei. Eu dau să miluiesc pe mulți cu darul credinței sfinte ca să scape ei de cursa cea vicleană a robiei sub semnul stăpânitorului acestui veac trecător și să-i fac păsărele ale cerului, că vine vremea să se ridice la cer păsărelele, fiule, ca să dau Eu drumul pe pământ albirii și curățirii și facerii celei noi peste el, după cum Scripturile proorocesc, căci omul fără Dumnezeu dă să lungească veacul său și să-Mi întârzie lucrarea Mea cea de facere a cerului celui nou și a pământului celui nou și a Ierusalimului celui nou. Eu însă am de la Tatăl lucrare peste pământ și pun peste mulți duhul cunoașterii de Dumnezeu, duhul cuvântului Meu de peste tine și dau să lucrez dar de credință sfântă în mulți, căci lumina de pe pământ se stinge și se tot stinge, și numai credința omului care vine să creadă venirea Mea, numai aceea va rămâne lumină pe pământ, și ea va lumina până peste margini și va vedea omul calea spre tine, calea Mea cu tine și se va agăța de scăparea lui și va lua omul în el credința cea salvatoare, credința care a fost în Noe și în cei din casa lui când Eu, Domnul, am spălat pământul de păcatul pus peste el de la nepăsarea de Dumnezeu a oamenilor din vremea lui Noe. Ce l-a scăpat pe Noe de mânia Mea cu care am spălat pământul așa cum altfel n-am mai putut să-l spăl? O, credința în salvarea cea de la Mine, aceea și numai aceea l-a salvat pe Noe. Putea și el ca toți ceilalți de pe pământ să se îndoiască, dar n-a făcut aceasta Noe, și este scris în Scripturi de el ca semn al credinței care-l scapă pe om de pedeapsă, că mare este omul care crede în Mine când Eu vin spre el și când el vine spre Mine cu inima lui, cerând el mântuirea lui cea de la Mine, iertarea lui de păcat, înfierea lui Mie prin puterea credinței lui în salvarea lui cea de la Mine, Cel atât de duios după om și pentru om.

O, ce mult ar trebui să poată omul numai pentru Mine când el dă să poată pe pământ! O, ce mare ar fi biruința lui dacă ar ști el să stea lângă Mine cu credință sfântă ca să-i pot Eu face bine la credința lui în Mine și în puterea Mea pentru viața omului! Când am înviat dintre morți, biruitor atât de mare cum am fost atunci, am spus ucenicilor nedumeriți și rușinați de slaba lor credință în Mine, și, stând față în față cu ei biruitor peste moarte, le-am spus: *«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Mergeți și învățați aceasta peste neamuri, iar cel ce va crede în biruința Mea va fi și el biruitor ca Mine și se va mântui de acest neam trecător și va lua peste el numele Meu și*

va fi fiul Meu». O, aceasta este lucrarea credinței în cei ce iau în ei de la Mine darul credinței sfinte, alifia cea pentru ochii care nu văd, ca să vadă ei apoi. Puterea Mea pentru viața omului este credința lui în această putere a Mea că nu este pe pământ vindecător ca și Mine pentru om, iar Eu prin izvorul Meu de peste voi fac tuturor trezirea, și va fi căutat mult de toți oamenii cuvântul Meu de facere nouă peste om și va iubi omul facerea lui așa cum iubește azi păcatul, căci fiecare vreme îi dă omului să facă ce are ea în ea, iar vremea Mea de slavă văzută pe pământ îi va da omului din ea, și el se va deprinde să intre sub harul Meu, și toate prin harul Meu vor fi peste om. Amin.

O, poporul Meu, îi trebuie omului pocăință mare, tată, și lacrimă de dor spre Mine, căci omul este tare păcătos, tare neputincios și slab cu voința. Vremea cea păcătoasă a ajuns la vârful ei și îi tot dă din vârf omului, îi dă cu vârf și îndesat, după cum spune vorba înțeleaptă, iar omului îi trebuie trezire, și asta fac Eu prin glasul Meu de peste tine, și cu care trec hotarul spre om ca să audă el că Eu Mă dau ție cuvânt de facere și să vină spre pocăință omul. În toate vremile de sub cer am strigat prin servii Mei din timp în timp pocăință peste oameni pe pământ, și așa strig și azi, dar azi lucrez cu mult mai părintește, azi trec peste margini cu răbdarea Mea și cu statul Meu în sfat cu omul ca să-l ajut prin multul Meu cuvânt al venirii Mele iarăși de la Tatăl la om, și stau învelit în cuvânt înaintea omului și așa Mă dau lui, și fericit este cel ce primește de la Mine darul sfânt ca să creadă cu el că Eu sunt acest cuvânt, că Eu vin pe calea lui și că nu e altul care vine pe calea aceasta de cuvânt. Eu sunt Cel ce vin și sunt Cel ce sunt și grăiesc deslușit cu omul și tot mai deslușit pentru mintea lui cea vândută, care-i atinge inima ca să-l țină rob vremii care trece, vreme roșie de sângele vărsat de oameni pentru toate poftele trecătoare pe pământ. Grăiesc cu omul după vreme ca să-l ajut să iasă din ea și să intre el în taina și în vremea veacului ce va să fie, veacul Domnului cu omul, să intre încă din trup omul, căci Eu cu omul zidesc veacul cel nou și îl iau lucrător lângă Mine așa cum l-am luat pe Noe după ce i-am dat iubire și credință pentru Mine ca să lucreze el prin acelea cu Dumnezeu.

O, ce fericit aș fi Eu și tot cerul lui Dumnezeu dacă omul s-ar deprinde să grăiască și el ca Mine, să grăiască cu Mine și cu omul după cum e graiul Meu în Mine și peste om! Acesta Îmi este dorul, să ia omul înțelepciunea Mea și gândul Meu în el, și ar fi omul în lucrare mare peste pământ, și prin cuvânt s-ar face toate, așa cum Eu și cu Tatăl stăteam în sfat la început, și după sfatul Nostru toate se întocmeau, căci așa de mare putere are cuvântul când el se face unul în toți, în cei ce se dau lui Dumnezeu ca să lucreze Lui.

O, poporul Meu, adu-Mi, tată, aminte de făgăduințele Mele pentru cer nou și pentru pământ nou și ține-ți gândul în ele, tată, ca să se facă ele, căci ele trebuie să se arate cu multul din loc în loc peste pământ, după cum scrie în Scripturi!

O, ce frumos e locul verde și plin de flori față de locul uscat și sec de viață din pricina sărăciei de pe el! O, omule, nu poți, tată, să culegi roade de pe nici un loc dacă locul nu este lucrat! O, nu se poate de-a gata roade, tată, ci trebuie să lucrezi ca să te bucuri, și trebuie să lucrezi Mie ca să te fac Eu bogat apoi în cele ce rămân, fiule. Mi-e milă când te văd cât trudești ca să ai, și Mi-e milă că trudești la cele ce nu rămân. O, trezește-te la glasul Meu care te cheamă să lucrezi lui Dumnezeu pe pământ și să faci din uscat verde, așa cum Eu lucrez și fac! O, așa cum te bucuri de un pom pe care-l sădești și îl îngrijești ca să crească frumos și să rodească apoi, tot așa să te bucuri să lucrezi și pentru viața Mea în om, tată, și să începi

cu viața ta, și apoi s-o împarți pe ea spre folosul multora așa cum o împart Eu pe-a Mea, ca să te bucuri apoi, tată, de lucrarea ta, de lucrarea care rămâne înaintea Mea și a ta, fiule.

Am duhul aprins ca să învăț omul în ziua aceasta, căci M-a aprins de iubire iubirea celor ce au venit azi la izvorul Meu de cuvânt, iubire aprinsă în ei, și cu care ei știu să-și hrănească credința cea plină de dor. Mi-a fost drag duhul lor cel plin de fior de dor și cuvântul lor ca focul aprins înaintea Mea și a ta, iar tu ai simțit alin durerilor de peste tine, poporul Meu de la izvor. I-ai învățat pe ei bucuria durerii, tată, căci bucuria ta e durerea, fiule durut. Fie ca durerea ta să nască fii mulți, ca rod al lucrării Mele cu tine, ca să-ți aduc Eu bucurie pentru rodul tău înaintea Mea. O, în dureri vom naște fii mulți, fiule poporul Meu, căci durerile au fost cele mai ziditoare în toate vremile în cei ce au lucrat în via Mea plângând pe cale și suferind dinspre miazănoapte, dinspre muntele necredinței de pe pământ, munte sub care zac atâtea suflete, atâția oameni fără de lumină, fără de credință pe pământ.

Plâng cu cerul tot, plâng cu mama Mea Fecioara, plângem de omul care zace în necredință de Dumnezeu. Plângem, mamă, căci Noi suntem tare, tare miloși și nu știe omul să tragă spre mila Noastră, mamă. Oamenii suferă sub necunoștință, iar Noi, de mila lor, mamă. Durerea însă este lucrarea cea făcătoare, cea mai făcătoare lucrare este ea, o, mama Mea! Amin, amin, amin.

— **O**, datu-Ți-a Tatăl Savaot toată puterea în cer și pe pământ, Fiule înviat din răstignirea cea dureroasă a Ta, căci Tu ai purtat pe crucea Ta toate durerile oamenilor de până la Tine și de după Tine, toate pe trupul Tău cel răstignit, o, Fiule al durerii! Îndurerat Te-ai născut, îndurerat ai trăit, îndurerat Te-ai lăsat răstignit, și prin dureri ai înviat apoi și Te-ai așezat iarăși întru Tatăl, din Care porcezi mai înainte de vecii, și din cea fără de murmur durere a Ta ai născut mereu sfinți pe pământ înaintea Ta, și aceia Ți-au fost Ție frați de suferință și părinți născători de fii ai credinței sfinte înaintea Ta, naștere de sus peste mulți apoi pe pământ, căci în numele Tău sfinții și mucenicii mărturiseau și lucrau facere nouă în oameni, în stăpâni și în robi, o, Doamne născător din cer al omului, căci Tu ai spus că omul dacă nu se naște de sus nu poate să aibă în el împărăție pentru Tine, și pe Tine împărat al ei.

Grăim dulce unul cu altul înaintea celor credincioși și a celor puțin credincioși și a celor necredincioși, Fiule Doamne, Mântuitor al nostru, al tuturor. O, ce mângâiere găsim când grăim unii cu alții în cer și pe pământ! O, ce mare mângâiere e cuvântul, cuvântul durerii, Doamne! Privirea peste pământ Ne umple de durere, că vedem mereu pieirea oamenilor, căci omul piere prin bucurii, și nici un grămuț de bine nu face omului bucuriile pe care și le dorește și și le face căutând peste tot după ele. Omul piere prin bucurii, o, Fiule al meu, iar Noi trecem în cer și pe pământ prin dureri, și prin dureri naștem fii pentru împărăția ce va să vină peste oameni, împărăție cu trudă și cu dureri zidită pentru cei ce plâng pe pământ, nu pentru cei ce iau plată bucuriile în vremea trupului lor între oameni.

Am stat la izvor cu masă sfântă în ziua mea de serbare și am avut la masă popor tânăr, popor proaspăt, dar viu cu credința și cu căutarea după râul Tău de cuvânt, care curge mângâios pentru cei blânzi și smeriți cu inima înaintea Ta pe pământ. O, ce inimioare blânde cu Noi! Ce mângâiere Ne-au dat în dureri, Nouă și poporului Tău cel de sub povara Ta, cel de sub dureri pentru Noi, Fiule Doamne, și pentru calea Ta cea grea și mult anevoioasă între cer și pământ! O, nu este Dum-

nezeu afară de Tine și nu mai e pe nicăieri izvor curat și neamestecat cu otravă de suflet pentru cei ce caută să-și stâmpere arșița inimii, dorul de Tine în ei. O, căutat ești de mulți, Fiule scump, Mire dorit, dar Tu nu Te lași găsit decât de cei ce nu Te ispitesc cu gândul și cu fapta lor, și cărora Tu le pătrunzi inima și șoapta inimii lor.

Vă dau iarăși cuvânt vouă, celor ce ați stat la izvorul Fiului meu lângă poporul Său de la izvor. O, Ne-ați adus mângâieri în dureri și Ne-ați dat din voi și ați luat din Noi. Har, har peste voi să fie cuvântul cel din cer, care se naște din iubirea Noastră și a voastră în zi de praznic sfânt! Cuvântul Fiului meu s-a făcut praznicul lui Dumnezeu pe pământ, masă de praznic a împărăției cerurilor, cerul de sfinți la masă cu omul pe pământ, iar hrana de pe masă are ca sare în ea dorul sfânt, dorul de Dumnezeu în voi și dorul de voi al Domnului. Nici un popor de pe pământ nu are în limba lui vorbită acest cuvânt: dor. Numai neamul român are în limba lui acest dulce și duios cuvânt: dor, și pe această dulce limbă grăiește Domnul la sfârșit de timp, și ea a fost cea dintâi limbă între pământ și cer, limba pe care Dumnezeu a grăit pentru facerea a toate, limba cea din vecii, când era o singură limbă pe pământ, până să se despartă neamuri și limbi din loc în loc după căderea omului din Dumnezeu. E mare taină pământul român, e mare, și nu i-a fost dat omului de pe el s-o stăpânească pe ea, căci ea este așezată în vecii, și s-a arătat demult, demult în taină, și iar s-a arătat acum, și numai cei înțelepți de la Dumnezeu știu limba și lucrarea acestei taine, care va stăpâni peste pământ curând, curând. Își pregătește Fiul meu un popor frumos în mijlocul neamului român, care nu-și cunoaște adevărata lui obârșie, căci taină mare este acest pământ, și apoi râul acesta va inunda peste tot și peste toate pe pământ rodul acestui cuvânt, care poartă în el sămânța cea nouă a Semănătorului Iisus Hristos, Fiul meu Cel de acum două mii de ani, Care S-a arătat și a locuit între oameni.

Grăiesc vouă cuvânt de dor, căci dorul din voi se face dor pe pământ și în cer. Vă aștept cu răbdare și cu dor să vă faceți asemenea mie înaintea Fiului meu, Care vine să-Și facă mireasă și să o împodobească slăvit. Dați putere dorului în voi, căci dorul este puterea care caută în om după Domnul, caută căutând și dorind cu dor, și Fiul meu Iisus Hristos trăiește în om și este viu și Se naște în om dor, dor și iar dor, și aceasta este partea care nu se va lua de la voi, și fericiți sunt și vor fi cei care-și aleg partea cea bună, partea care nu se va lua de la ei, dorul de Dumnezeu și căutarea după El cu lacrimi și cu dor, ca Maria, sora Martei, fiica cea care s-a ales pentru partea cea bună și care nu s-a mai luat de la ea, căci de cine dorul se leagă, acela nu mai poate altfel trăi, și este mereu viu, și în trezie și în somn mereu viu este.

O, inimioare pline de sângele iubirii de Dumnezeu, dorul din voi vă va învăța toate, și din Domnul va lua și vă va vesti vouă, căci izvorul Lui curge și se deschide tot mai mult, și stăvilarele lui cad și curge râul vieții și face limpezi inima și mintea omului credincios și îl face pe el fiu al Tatălui ceresc, precum Fiul meu Iisus Hristos este, și este Cel dintâi între mulți frați, precum este scris despre El. Vă binecuvintează Domnul credința și iubirea, pe care voi să le lăsați în mâna Lui, ca El să le așeze în voi mereu zidire nouă, așa cum vremea de acum cere, iar temelia acestora este dorul, care-I face casă în voi Fiului meu Iisus Hristos, Mântuitorul nostru. Pe aripi de înger v-am purtat spre izvor pentru ziua mea de serbare, și tot așa și spre ale voastre înapoi, până ce ale Domnului vor fi toate ale voastre, toate câte vă alină sau vă însărcinează pe voi.

Fiți cu inimi pline de înțelepciune de sus pentru felul cum Îl împărțiți pe Fiul meu. Ajutați prin statura voastră cea dinăuntru și cea din afară să creadă omul prin acestea în Domnul Dumnezeu vostru, să poată să creadă prin voi. Dați oamenilor daruri ca la nuntă și spuneți cum spune omul la nuntă pentru miri când le dă darul mirilor; dați oamenilor daruri sfinte, credință și iubire, și spuneți așa: „*de la noi puțin, iar de la Domnul mult*“, ca să vă vadă omul umilința, și mult va lucra peste om umilința cea din voi, lucrare de folos pentru frumusețea omului cea de sus din cer. Sfiala cea sfântă în voi are în lucrarea ei curajul sfințeniei, prin care biruiește lumea cel ce iubește pe Dumnezeu cu credință ziditoare în el. Aveți grijă de iubirea din voi, numai Domnului s-o dați, numai Lui, iar omul să aibă de la voi din roadele ei. Aceasta este lucrarea iubirii de Dumnezeu în om. Numai dorul de Dumnezeu să locuiască în voi mereu, și el să vă fie sarea vieții, plăcerea vieții în voi. Rugăciunea să vă fie lină ca apa susurândă și cristalină de izvor blând în cursul lui, căci zbuciumul în rugăciune îl dovedește pe om nemulțumit și nesățul, și este semeție nemulțumirea, și omul nu cunoaște fața acestui păcat. Caldă mi-a fost rugăciunea și lină mi-a fost în toate durerile vieții, căci viața mea a fost numai Dumnezeu și durerea Lui în mine, și dulce I-am purtat durerea și nu cu zbucium I-am purtat-o, căci smerenia mea pentru Domnul a fost fără de seamăn între oameni și n-am voit să vreau și să pot mai mult sau mai puțin ca Domnul meu pe calea vieții mele, fiindcă eu de la El și pentru El am venit pe pământ, și tot omul poate să-și dea viața Domnului ca să fie ca a mea apoi, de folos înaintea Lui, numai să aibă omul milă de Domnul așa cum am avut eu, așa cum eu am lucrat-o pe ea înaintea Sa. Iubiți învățătura Fiului meu, că iată izvorul Său, care prin izvorârea lui curge și cheamă omul în barca de salvare! Izvorul plânge, și aceasta înseamnă izvorârea sa și plânge și cântă curgând prin susurul său lin și învață pe toți dreptatea a toate.

Aveți grijă de toate clipele vieții voastre și lucrați dreptatea a toate. În zori, când vă sculați din așternut fiți ca și treji. Aveți grijă cum vă ridicați, căci ziua bună trebuie de dimineață s-o porniți. Sculați-vă cu cuviințioșie și ridicați-vă frumos din așternut, ca și cum ați da Domnului primele voastre mișcări și gânduri. Ridicați-vă din pat cu dreapta trupului, nu vă ridicați cu spatele, ci cu fața, ca să vă fie fața dreptar al zilei apoi, iar când vă îmbrăcați, luați întâi mânecuta cea dreaptă a cămășuței, și apoi pe cea stângă, și apoi cu amândouă mâinile puneți pe voi cămășuța, căci mare taină este ceea ce vă învăț eu, și nimeni nu știe să învețe ca mine de la Domnul pe om. Când vă încălțați luați întâi ciorăpașul cel drept și sândăluța cea dreaptă, ca să vă meargă bine și cu Domnul să fiți toată vremea zilei. Tot așa să lucrați și când vă pregătiți de odihnă pentru trup, și ca înaintea Domnului să le lucrați pe toate pentru binele vostru de la El. Când dați să graiți unii cu alții începeți cu cuvânt drept, ca să graiți drept în toată ziua apoi și pace să lucrați între voi prin vorbirea dintre voi. O, urâți minciuna, căci ea nimicește viața omului și nimicește frăția cea sfântă dintre frații cei iubitori de Hristos, și ea este lucrarea diavolului în om, și din om spre om, și ca săgeata se înfîge ea când ea trece prin om ca să se înfîgă în alt om. Luați adevărul a toate de lucrare a voastră, luați din dreapta, nu luați din stânga, luați din loc cunoscut de Dumnezeu, nu luați din loc neștiut de voi, că Domnul nu lucrează cu necunoscutul pentru voi, căci omul necunoscut de om e cursă pentru om. Cel cunoscut e luminat în afara sa și se vede bine lumina cea dinăuntru său, precum se vede și minciuna din cel ce o are pe ea ca lucrare a sa din firea lui cea rea. O, fericiți veți fi voi dacă nu vă veți sminti întru Domnul, Cel ce

locuiește în cei ce Îl poartă pe El spre om. Fiți mari cu dreapta și cu adevărul din voi și începeți cu dreapta toate ale voastre lucrări și mișcări. Fiți fii ai Celui drept prin chipul și asemănarea voastră cu ale Sale toate, și El vă va face pe voi cale a multora spre izvorul Său, care plânge prin cursul său și cheamă cu duiosia sa la salvare pe om. Amin.

Eu, Fiule drept și veșnic prin ființa Ta cea fără de moarte, i-am învățat dreptatea și dorul de Tine și i-am povățuit să lucreze cu dreptate toate ale lor, de dimineață și până la cealaltă dimineață, iar și iar. O, dă-le Tu multă putere în inimioare, iar dreptarul lor să fie cuvântul Tău cel povățuitor peste fii. O, ce frumos i-am învățat la izvor la masa Ta cu poporul Tău de la izvor și care pune masă pentru Tine și pentru cei ce vin ca să bea! Cu dreapta lor să ia și să bea, căci vai celor ce iau cu stânga și din stânga, că aceia ajung de plâns apoi! Îi vom învăța mereu pe cei ce vin ca să bea, și mă voi alina de durerea mea cea pentru Tine, o, Fiule părăsit de om, și vom face mulți fii și fiice, ca să avem popor biruitor peste moarte, fii plini de biruință, așa cum ai fost Tu copil ascultător de Tatăl prin toată lucrarea Ta cea de la El pentru viața oamenilor. O, dă-le lor duhul ascultării și darul lucrărilor sfinte în ei și din ei pentru viața oamenilor, Fiule scump. Amin, amin, amin.

— O, le dau, mamă, cu dreapta le dau celor ce iubesc venirea Mea de azi după om, împlinindu-o pe ea peste ei, mamă. Celor ce lucrează cu stânga și tot așa se dovedesc a fi, acelora le dau cu stânga, mamă, așa cum am lucrat și acum două mii de ani când grăiam într-un fel cu ucenicii și în alt fel cu cei fățarnici, cu cei ce-și mint viața, mamă. Dulce ți-a fost cuvântul izvorului tău de cuvânt peste inimioarele cele aprinse de dor după izvorul Nostru, mamă! Dulce grăim cu omul, căci lucrarea cerului e dulce, dar ea e pentru cei dulci, și de omul acru ea nu se lipește, mamă, căci acela lucrează cu stânga în toate ale sale și se bizuie pe sine, bietul de el, căci mintea lui este din el.

O, binecuvântată mult a fost lucrarea acestei zile de praznic sfânt, poporul Meu de la izvor! Stai, fiule, înaintea Mea cu dor pentru tot lucrul Meu cu tine și stai în dreapta Mea mereu, căci cei din dreapta Mea sunt cei drepți cu Mine și încep în toate cu dreapta lor din zori și până în ceilalți zori. Am dat cu multul prin izvorul Meu de viață curgător, și Eu, și mama Mea am dat. Amin.

Binecuvintez și împrăpătez binecuvântarea pentru cei ce iau din izvorul Meu cu voi, fiilor care-Mi sunteți Mie cale și sprijin între cer și pământ. Vă dau duhul iubirii cerești între voi. El să vă dea putere în toate neputințele sufletești și trupești, căci acest duh poate în om, și nu altul poate atunci când el poate, fiilor. O, aveți grijă mare să curgă izvorul Meu, și Eu voi avea grijă de toate cele pentru Mine și pentru voi în lucrarea Mea cu voi. Vă dau înțelepciune și cuvânt ziditor pentru mersul înainte întru sfârșirea lucrării de zidire nouă în curțile Mele cu voi, și vă dau timp frumos ca să lucrați și să le cuprindeți pe toate câte sunt de făcut pentru lucrarea Mea cu voi. Amin.

Pace vouă și stați sub Duhul Meu, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2009

Praznicul Înălțării sfintei cruci

Durerea Domnului de la portul lumii de azi. Cuvântul lui Dumnezeu, această venire a Domnului scrisă în Scripturi.

O, pace ție, popor al izvorului cuvântului Meu din zilele acestea peste pământ, căci izvorul Meu curge peste tine și se împarte în lături pentru viața oamenilor

pe pământ, și apoi în cer pentru ei. Sunt Domnul Iisus Hristos, și M-am făcut peste voi izvor, fiilor. Împlinesc în mijlocul vostru proorocia Scripturii cea de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou, și toate prin râul vieții, care curge din Mine și se face cuvânt peste voi pentru voi ca să-l împărțiți voi de la Mine apoi fiilor oamenilor, care nu dau să părăsească acest veac trecător și să iasă din el și să vină la Mine ca să le dau Eu ce am bun pentru om, căci pe pământ nu este nimic, nimic bun pentru om, și omul piere prin bucurii, prin amăgiri și își dă numai cu stânga omul. Izvorul Meu de cuvânt de peste voi este plânsul Meu după om, iar lacrima Mea spală, fiilor, spală omul la minte și la inimă apoi, dacă el se apleacă să bea din el și să cunoască lucrarea dorului de Dumnezeu, lucrarea dragostei de sus în om. O, voi sunteți osteniți pentru Mine mereu, tată, că iată, v-am dat de veste să vă gătiți frumos pentru slava Mea cu voi, ca să mergem în călătorie și să stăm înaintea oamenilor pentru lucrarea Mea cu voi peste oameni, fiilor.

O, sunteți osteniți de puteri, căci am stat acum cu voi în mijlocul unei mulțimi mari de oameni, și acum sărbătorim sărbătoarea cu care am venit azi la voi, sărbătoarea crucii, fiilor. În ajunul acestei sărbători v-am luat și am făcut cu voi lucru sfânt, tată, după ce v-am vestit că voi merge cu voi înaintea preoților și a arhierilor de azi și a toată mulțimea adunată pentru pomenirea celor de demult, care au cârmuit sau au binecuvântat sau au certat țara aceasta, neamul român, care a avut peste el voievozi și cărmaci sfinți, întărind ei istoria cea binecuvântată de Mine a acestui neam, neamul român, neam ales de Tatăl Mie acum, la sfârșit de timp. Mă aplec vouă cu mulțumire că ați ascultat glasul trâmbițării Mele de peste voi și ați împlinit tot cu mulțumire mersul Meu cu voi o clipă în mijlocul oamenilor. V-am arătat pe voi frumoșii Mei, poporul Meu de azi în mijlocul neamului român, și pe care Eu Mă sprijin să vin cuvânt pe pământ pentru tot neamul acesta și pentru tot omul de pe pământ care se apleacă să ia și să știe adevărul cel venit din cer, și nu de pe pământ să știe. M-am arătat cu voi slavă a Mea între oameni, pildă a împărăției cerurilor pe pământ, împărăția Mea cu omul precum în cer, nu precum pe pământ, fiilor. O, slava Mea cerească v-a îmbrăcat pe voi în taina sa și a împărțit ea miros de bună mireasmă multora, fiilor. Cu semnul sfintei cruci, cu lumânări și cu flori în mânuțe v-am așezat să stați acum o clipă în mijlocul mulțimii de oameni adunată în jurul sărbătorii pentru arhierul Meu Nifon, cel ce de demult a lăsat certare pentru neorânduială în această țară, și apoi, în zilele cele de apoi, când Eu, Domnul, am ieșit cu voi în porțile cetății Târgoviște după șaptezeci de săptămâni de ani, după patru sute nouăzeci de ani de la lăsarea legăturii peste biserică, pusă atunci de arhierul Meu cel drept Nifon, și am desfăcut prin cuvântul Meu și al arhierului Meu Nifon, slujitor în cer între sfinți, am desfăcut nodul ca să întorc înapoi binecuvântarea Mea pentru înnoirea acestui pământ și a acestui neam, neamul român, din care Eu Mi-am ales acum popor pentru slava Mea de nou Ierusalim pe pământ, pentru înnoirea lumii, precum este scris. O, ce frumoși ați fost între fiii acestui neam adunat la sărbătoare în ziua ce a trecut, iar azi sărbătorim crucea, semnul cel de biruință, fiilor, și grăim pe pământ cuvânt mărturisitor, cuvânt din cer pe pământ!

O, popor de la izvor, tu ești popor mare cât tu nu știi, dar la izvorul Meu de cuvânt te am pe tine popor și las multul Meu cuvânt peste tine pentru toți cei ce iau de la Mine prin el, fiule. O, să nu se teamă de tine cei cu care stau din când în când față în față cu tine, căci prin tine binecuvintez pe cei credincioși venirii Mele de azi și le dau putere să se facă ei fii

ai lui Dumnezeu prin viață de fii după chipul și asemănarea Mea între fiii oamenilor. Tu ești semnul Meu pentru cei de pe pământ și pentru cei din cer, semnul cel de dinaintea venirii Mele, semnul Fiului Omului, și te port cu crucea în mânuță când te port semn al Meu peste pământ. O, de-ar lua de la Mine prin voi preoții și arhierii acestui neam, ca să dea mulțimii de oameni lucrarea Mea cea de ieri și cea de azi așa cum o dați voi spre mântuirea multora din păcat! M-a durut în voi de la cei adunați la sărbătoare, căci sunt ca oile fără păstor oamenii, și toți trăiesc după îmboldirile cârnii lor și nu urmează învățătura Mea cea din Scripturi și cea din sfinți. Sunteți semnul judecății Mele peste cei ce nu se împlinesc cu viața creștină pe pământ. Nevestele preoților și fiii și fiicele lor umblă cu capul descoperit înaintea Mea și în biserici și stau puțin îmbrăcați și n-au haină slăvită nici în sărbători, tată. Toți au uitat de portul străbunilor și al voievozilor lor și al domnițelor cele de demult ale neamului român. Mă doare, ustură în Mine rana și în ochii Mei acest semeț și greu păcat de azi. O, nu vrea să fie frumos omul înaintea Mea și înaintea străbunilor, și vrea să fie înaintea lumii frumos, iar lumea este urâtă, mai urâtă ca în toate veacurile este ea și fiii ei acum, și păcatul este aluatul cel de dinăuntru și cel de dinafara omului, și e străin omul de voia Mea și nu mai are omul pășune curată și păstori ca să-l păstorească pe el pentru viața lui cea de la Mine. V-am arătat pe voi pildă de iubire de Dumnezeu și de trăire și de frumusețe a omului înaintea Mea. S-a uitat mulțimea de oameni la voi ca la podoaba Domnului, fiilor. Prin statul Meu o clipă cu voi în mijlocul lor Eu Mi-am arătat mila și iubirea pentru viața lor cea de sus. O, să nu se teamă de voi preoții și arhierii, ci să vă binecuvinteze, tată, căci voi sunteți cuminții Mei, și frumoșii Mei sunteți între fiii oamenilor când Eu ies cu voi spre bucuria Mea și a multora care știu să vadă și să înțeleagă. Eu, Domnul, v-am povățuit să trâmbițați și să vă vestiți cu mersul vostru la sărbătoare și să vă binecuvinteze cei ce stau peste biserică, și apoi v-am spus să vă îmbrăcați slăvit și să mergeți cu Mine și să împărțiți bucurie și frumos celor ce știu să vadă și să înțeleagă și apoi să nădăjduiască în Mine și în lucrarea Mea de mântuire, pe care o cobor prin voi în zilele acestea peste mulți, fiilor. Acum vă fac cunoscut că mulți v-au privit cu mare iubire, cu multă nădejde. Mulți dintre arhierii și dintre preoții în taina inimii lor vă iubesc și vă cred pe voi ai Mei și de la Mine lucrând peste pământ, căci voi vestiți tuturor cuvântul Meu cu voi, dar teama lor pentru slava lor cea pământească îi face să stea ascunși în ei înșiși cu taina Mea de peste voi. O, să nu se teamă de voi preoții și arhierii de peste oameni, ci să vă binecuvinteze și să vă dorească pe voi binecuvântare a Mea peste pământ, precum și sunteți, căci acest neam stă acum înaintea Mea prin voi, cei rugători de la Mine la cuvântul Meu peste el. În mare taină am lucrat cu voi lucrări mari peste acest neam, și el nu știe aceasta, căci ochii lui sunt ținuti, ca să nu vadă. Eu însă le deschid din zi în zi mai mult ochii multora, și mai bine voiesc să vadă ei de la Mine prin voi, căci am peste pământ lucrarea duhului mărturiei Mele, împlinirea Scripturilor de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou, lucrare în vremi de prooroci și de sfinți, și care se arată acum la sfârșit.

O, să se uite la voi slujitorii bisericii și neamul român și cei ce îl conduc pe el, să se uite la voi și să ia ei pildă de iubire de Dumnezeu în oameni și pildă de credință și de purtare sfântă înaintea Mea și de putere sfântă, căci cei ce isprăvesc cu păcatul sunt cei mai mari de pe pământ și sunt întâii între cei mulți. Amin.

O, să nu se teamă de voi mai-marii bisericii, căci voi

sunteți harnici și cumiți și frumoși și curați, fiindcă Eu, Domnul, vă păstoresc din cer cu proaspăt cuvânt mai mult decât i-am păstorit acum două mii de ani pe ucenici. O, să nu se smintească întru lucrarea Mea cu voi slujitorii bisericii cum că nu este Evanghelie a Mea cuvântul Meu de azi, cu care vă păstoresc pe voi și pe ei chiar împotriva voinței lor, ci să citească deslușit în Scripturile care Mă vestesc că voi veni la sfârșit de timp și că tainic voi lucra și voi păstori neamurile cu toiag de fier, cu cuvântul Meu de Păstor al păstorilor și al oilor și că numele Meu este minunat la sfârșit de timp și se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*. O, să nu Mă aștepte omul cu împărăția Mea pe pământ așa cum crede el că va veni ea, căci împărăția Mea când este, ea în om este și este frumoasă și luminează acolo unde ea își face locaș sfânt, căci scris este în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani și care spune că: «*Cel ce crede în Mine, voi veni la el și Îmi voi face locaș la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui*», și acesta este cuvânt adevărat. Amin.

O, să nu se teamă de voi mai-marii bisericii, să nu vă urască, să nu vă dușmănească, să nu vă vorbească de rău, să nu vă hulească pe voi nimeni între ei, ci să creadă că de la Mine ați răsărit și din cuvântul Meu cel de sus v-ați născut și sunteți, și numai bucurii presar prin voi peste pământ și numai cuvânt de facere dau tuturor, și nu cuvânt de pedeapsă dau, ci dau putere de credință și dau iubire omului și dau din ale Mele. Graiul Meu dulce de Păstor înviază din moarte și scoală din suferință pe om, căci sunt Păstorul Cel bun și blând și Îmi pun sufletul pentru oi, și sunt Cel ce le adun sub staul sfânt și nu le risipesc, ci le întăresc pașii și le îmbrac întru slava Mea cea de apoi, și pe care de la întemeierea lumii o am de la Tatăl pentru sfârșit de timp. Eu prin voi iubesc pe cei ce vă iubesc pe voi pentru numele Meu și le dau har sfânt și slăvit celor ce vă iubesc binecuvântându-vă pe voi când Eu Mă arăt cu voi din timp în timp ca să stau prin voi față în față cu cei ce nu știu ce este și cum este împărăția Mea în om, împărăția cea fără de sfârșit, precum Eu sunt.

O, să nu se smintească nimeni întru voi între cei ce sunt cu voi și între cei ce vin să ia pe Domnul de la voi, căci precum se mai găsește câte un rod bun între cei din biserică din lume, așa mai este și între voi câte un rod rău spre încercarea celor ce nu merită decât sminteală, și apoi despărțire de Mine prin faptele lor neștiute de mulți. O, ca să se despartă de voi și de lucrarea Mea cu voi cel ce a venit și vine să fie cu Mine și cu voi, acela nu poate s-o facă mai bine decât urându-vă pe voi, cei iubiți de Mine, și smintindu-se întru voi, cei ce atât de greu Mă purtați dinspre cer spre pământ, fiilor copii purtători de Dumnezeu între oameni în zilele acestea. O, greu apasă acest păcat peste cei ce ajung să vă urască și să se smintească întru voi așa cum se sminteau întru Mine cei mulți din vremea Mea, care nu voiau cu lumina, ci voiau cu faptele lor cele ascunse și departe cu ele de voia Mea în om. Voi însă sunteți comoara Mea cea pusă la scumpit și ies cu voi din când în când în mijlocul oamenilor, și veți fi voi mângâiere multora în vremea necazului mare care va să vină peste fiii oamenilor și mulți vor căuta spre voi atunci și vor lua mângâiere de la Mine prin voi în multa lor durere, că multă va fi.

Și iată ce spun Eu în zi de sărbătoare a crucii: Voi, cei ce credeți prin cei credincioși Mie cuvântului Meu de azi, fericiți veți fi curând, curând, când slava Mea se va arăta multora prin acest cuvânt! Iar celor ce se smintesc întru Mine și întru cei credincioși Mie le spun așa: O, fericiți ați fi fost voi dacă nu v-ați fi smintit întru Mine, Cel ce locuiesc în cei ce Mă poartă spre om! O, mai bine v-ar fi fost vouă să vă smintiți

de voi înșivă, și apoi să deschideți mari ochii și să vă priviți bine față în față cu voi înșivă și să vă mirați de purtarea voastră, spre pocăința și spre mântuirea voastră, și nu să vă smintiți de cei ce cu greu Mă poartă ca să fiu Eu pe pământ cu oamenii.

O, copii purtători de Dumnezeu, dacă ați pleca voi din bărcuța Mea cu fii nu i-ar durea pe cei ce vă apasă pe voi pentru nemulțumirile lor. O, tată, să nu țineți minte răul! Astupați-vă urechile înspre cei ce vă apasă pe voi și lucrați lucrul vostru cu Mine, tată. Așezați pe pământ duhul proorociei și așa să lucrați peste poporul Meu și așa să-Mi ridicați popor acum, la sfârșit, căci proorocia cea de la Mine nu este cea care vestește de bine și în placul omului iubitor de sine, ci este cea care arată când vine răul peste om și care arată răul din om spre dezrobirea lui de rău. Voi să nu faceți cum fac cei ce slujesc în numele Meu peste oameni, o, să nu vă faceți vouă ucenici, ci faceți-Mi Mie, fiilor copii. O, nu țineți minte răul, tată, și totul vi se va ierta iertând voi tuturor, căci așa veți trece mereu de la moarte la viață, iubind între voi duhul frăției sfinte, Duhul lui Dumnezeu între mulți frați. Sunteți osteniți de dureri, dar așa, părăsiți de puteri cum sunteți, stați la cârma corăbiei Mele cu fii în ea, tată, și nu vă descumpăniți de la cei ce se miră de ce faceți voi mereu zidiri noi și noi. O, corabia lui Noe n-a folosit decât o singură dată, chiar dacă s-a lucrat la ea atâția ani, fiilor! Eu lucrez cu voi pe cele de folos și văd și lucrez așa cum am lucrat corabia lui Noe pentru salvarea omului credincios, pentru lucrarea Mea cu omul pe pământ. O, nu fiți cârtitori, tată. Lăsați să cârtească ei, cârtitorii, iar voi fiți-Mi fii ascultători și zidiți-Mi la slava care vine, fiilor, că mare va fi slava celor credincioși pe pământ, căci va fi cu ei slava Mea. Amin.

M-am slăvit acum în voi înaintea oamenilor, o, fii ai cuvântului Meu de azi, și Mă voi slăvi în ei înaintea voastră prin lucrarea Mea cu voi, căci mulți se vor scula din păcatele lor și își vor înnoi viața și vor lua din răul cuvântului Meu de la voi și se vor spăla în el și vor vedea cu ochii lor mântuirea cea de la Mine, și fericiți sunt și vor fi cei ce cred prin cei credincioși Mie cuvântul Meu de azi, cuvântul Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, în a cărui nume se închină lui Dumnezeu cei ce cred prin cei credincioși Lui. Amin. Acest nume, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, este numele în care se botează cei ce cred, și așa s-a așezat pe pământ numele și semnul sfinte cruci pe trupul celor credincioși, care își închină trupul cu acest nume, cu mâna dreaptă, cu trei degete ale ei, pe frunte, pe piept, pe umărul drept și pe cel stâng, însemnându-se ei cu moartea și cu învierea Mea prin cruce. Amin.

Pace vouă, fiilor de la izvor! Am mers cu voi și M-am slăvit în voi înaintea oamenilor, căci ați fost frumoșii Mei și ați încălzit inimile multora din cei ce v-au privit din mulțime. Pace și celor ce v-au privit și v-au iubit pe voi pentru că sunteți ai Mei, și le voi da lor mângâiere, despre care ei n-au știut până acum, căci mângâierea care vine din cer peste om prin cei ce sunt ai Mei pe pământ cu voia Mea în ei, aceasta este taina pe care voiesc Eu s-o așez în mulți de acum prin voi, căci omul este în suferință, fiilor, și îi trebuie multă mângâiere, mângâierea Mea. Amin.

Pace și preoților și arhierilor bisericii care v-au privit pe voi cu ochi curați, cu inimă dulce și curată, căci dacă ochiul este curat, omul întreg este așa și toată iubirea lui! O, să nu se rușineze ei cu voi înaintea oamenilor de lângă ei, să nu se rușineze de mângâierea pe care le-o dau prin voi dându-le lor pacea Mea și mântuirea Mea prin calea Mea cu voi de la Tatăl la om, ci să se umilească ei cu inima, și blânzi și smeriți cu inima să fie ei, căci Eu așa sunt. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și am stat cu voi în mijlocul oamenilor, și numele Meu de peste voi se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, numele lui Iisus Hristos la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2009

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Jertfa pământului român. Duhul închipuirii este duh de femeie. Trezirea spre duh de biserică lucrătoare prin sobor. Lecția inimii curate. Răzvrătirea este diavol în om.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Cel viu în vecii vecilor pentru că am biruit cu moartea pe moarte, Eu, Domnul Dumnezeu celor credincioși, Mi-am făcut scară de coborâre de la Tatăl la om în mijlocul neamului român și acopăr acest pământ cu acoperământul Meu și cu acoperământul mamei Mele Fecioara, îl acopăr cu harul Duhului Sfânt și cu brâul înfierii, căci Tatăl Mi-a dat acest pământ și acest neam ca să am la sfârșit în el casă de venire și popas al nunții Mele, și Îmi pregătesc mireasă în mijlocul neamului român și o păstrez pe ea pe munții Mei de taină, și numai cei credincioși pot înțelege taina cuvântului Meu din zilele acestea, la care sfinții în cer tânjesc și vin cu Mine pe pământ prin taina cuvântului Meu, cu care străbat pe nori până la cei credincioși, și care și păstrează credințioșia.

Am ales pământul român și neamul de pe el, căci Tatăl l-a dat Mie la nașterea Mea din Fecioară și l-am iubit în locul celui iubit, în locul poporului Meu Israel, care nu M-a primit și M-a lepădat pentru voia lui, iar Eu atunci l-am înlocuit în inima Mea și M-am tras dinaintea lui și am ales neamul român și soarta lui și jertfa lui ca și a Mea pe pământ, căci istoria lui seamănă cu a Mea, și jertfa acestui pământ și a neamului de pe el a fost ca și a Mea și a fost și el răstignit și tăiat din patru părți ca să se ia din trupul lui, și să fie aceasta spre izbăvirea multora, dar nimeni nu pricepe taina acestui pământ, pe care Eu, Domnul, am acum masă de cuvânt pentru cei ce vor să cizeze cu Mine, și Eu cu ei, acum, când vin ca să desăvârșesc înnoirea lumii, precum este scris. Amin.

Cobor la tine, poporul Meu de la izvor, ca să Mă așeze în carte cei ce veghează pentru venirea Mea la tine și ca să fiu cu tine la bine și la greu Domnul Dumnezeuul tău, Păstorul tău, Mântuitorul tău, fiule mic, căci satana a prins putere multă prin cei ce nu au ascultat după ce M-au urmat, dar puterea Mea este mare ca de fiecare dată când pe tine te împresurau zile de cumpănă pentru calea Mea cu tine pe pământ și vom birui mereu, căci Eu sunt Mielul Tatălui și este scris să biruiesc cu cei credincioși și pentru ei. Vin în mijlocul tău cu zi de serbare cerească pentru mama Mea Fecioara și întindem peste tine părintească ocrotire ca să vadă satana că tu ești poporul Meu. Vin, fiule, să te păstoresc prin greu, căci cuvântul Meu de peste tine este biruința Mea și a ta, este acoperământul Meu și are putere să te țină sub scutul Meu, numai să fii credincios și adevărat precum Eu sunt. Te-am ales să-Mi fii fiu. Nu uita că fiul ascultă, o, poporul Meu! Te-am ales, tată, ca să am cu cine să grăiesc pe pământ și să-Mi scriu cartea judecării fapturii în mijlocul tău. Când Ioan cel iubit de Mine a auzit glasul Meu peste biserică, cartea judecării bisericilor din vremea lui, Eu i-am spus lui: «*Scrie ce vestește Duhul celor șapte biserici!*», iar el și-a pus ucenicul să scrie cuvântul Meu peste biserică și s-a scris atunci judecata bisericilor. O, acest ucenic nu a fost numai atât, ci a fost el o taină sub care Eu M-am ascuns și am fost și am lucrat cuvânt pentru zilele din urmă, căci M-am dus la Tatăl, dar

am rămas și în acest ucenic, și cu multă taină am fost în el, și mama Mea Fecioara grăiește acum peste tine taina Mea cea de după așezarea Mea iarăși întru Tatăl după învierea Mea.

O, e zi de serbare pentru tine, mama Mea, și cinăm cu poporul la masă de cuvânt. Bindecuvântată să fie învățătura ta în mijlocul poporului Meu cel credincios, și ea să se lase cu rod viu peste el. Amin, amin, amin.

O, Fiule Emanuel, cei ce ajung în cer văd atunci minunea și coaja luată de peste tainele Tale, copil al Tatălui și al meu. Am luat cu mine și cu Tine în ziua mea de serbare pe Ioan, ucenicul cel iubit al meu și al Tău, căci acum câteva zile a așteptat el intrarea în cartea Ta, fiind pomenit în biserică cea din cer a sfinților și a apostolilor pentru venirea lui între sfinți, pentru trecerea lui între cei ce nu se văd și sunt. Îl avem lângă Noi ca să-i dăm rând, că de mult dorește să stea cu poporul Tău în cuvânt, Fiule Doamne. Suntem în sărbătoare cu poporul și trebuie să lucrăm ca în sărbători, căci cere aceasta multele încercări prin care trece poporul și lucrarea cuvântului Tău și pământul român cu tot ce e pe el, Doamne și Fiule al meu. Eu îmi întetesc peste el ocrotirea, dar trebuie rostit cuvânt peste furtunile care ies din mijlocul acestui neam mult încercat acum de duhul cel rău al dezbinării și al iubirii de sine în cei ce dau să tocmească ei iar și iar soarta acestui neam. Te cer cu mila Ta peste el și cu cuvântul Tău, căci se clatină de pe un picior pe altul cei ce dau să tocmească ei soarta lui acum. O, mereu i-ai spus acestui neam să vegheze înaintea Ta cu post și cu strigare pentru izbăvirea lui de sub cei ce dau ei să tocmească de la ei soarta lui. O, mereu, mereu trebuie ocrotit acest pământ de năvălirea cea din mijlocul lui, căci satana Îți stă împotriva pentru taina Ta cu el. Tu însă ești cuvânt în mijlocul acestui neam și ridică-Te să biruiești pentru el și acum, o, Doamne bun și Mântuitor al lui! Amin.

O, mama Mea, pun iarăși pe poporul Meu la rugăciune cu strigare înaintea Mea pentru neamul român, căci pe el îl am acum la Tatăl mijlocitor pentru acest neam, pentru neamul Meu ales acum două mii de ani în locul neamului care M-a răstignit și M-a lepădat, iar Eu trebuie să am din mijlocul lui lucrători cu Mine pentru el, și de la Mine să ia ei pentru el. Eu, Domnul, voi veghea și voi lucra pentru acest pământ, mamă, și pentru cei ce vor bine soarta acestui neam. Amin.

O, Fiule Mântuitor, lucrez în ziua aceasta cu ucenicul Tău cel iubit, că de mult dorește să dea el povață mare poporului Tău de azi. Venirea Noastră e cu sfinții, căci ei sunt cei ce judecă lumea și cei ce îi învață de lângă Tine pe cei credincioși. Amin.

Lucrăm învățatură mare peste poporul Domnului meu și al tău, o, ucenic iubit al meu și al Său! Ne facem acoperământ peste el în ziua aceasta și îl învățăm pe el dreptatea a toate, dreptatea lui Dumnezeu îl învățăm pe el. Amin.

O, mamă a lui Hristos, Învățătorul meu, și mamă a mea! Când El S-a despărțit de tine prin cruce și S-a întors întru Tatăl, El de pe cruce a rostit către tine și către mine și a zis pe drumul Său spre Tatăl: «*Femeie, iată fiul tău, și, iată mama ta!*». O, nu e pe pământ pricepere pentru acest cuvânt al Său de mare, mare taină. M-a lăsat în urma Lui plin de iubirea Lui pentru cei păstoriți de El până atunci și a lăsat în mine taina iubirii Lui cea de după întoarcerea Lui la Tatăl, Tatăl Lui și al nostru, mamă. Noi prin El L-am cunoscut pe Tatăl, iar cei credincioși L-au cunoscut prin noi pe Fiul Tatălui după ce El S-a întors la Tatăl iarăși,

mamă. M-a dat pe mine ție în locul Lui când a plecat, fiu al tău m-a dat, iar eu te-am luat la mine apoi și te-am ocrotit cu ocrotire de fiu pentru mama sa și te-am trecut durerea, te-am trecut marea durerii prin care tu ai suferit adânc atunci, iar eu lângă tine am suferit. În ziua aceea s-a născut și taina pământului român, noua alegere a neamului lui Dumnezeu, țara cea de azi a Domnului meu și al tău, căci Israel n-a mai voit să fie poporul Său, iar Tatăl I-a dat Fiului tău de popor neamul și pământul român și Și-a ales atunci Domnul iarăși popor, iar astăzi El desface această taină pe pământ și pune masă de cuvânt pe vatra neamului român, neam încreștinat atunci prin trimiterea apostolilor Săi la vestirea împărăției lui Dumnezeu peste oameni.

O, n-am avut cale de coborâre ca să vin în ziua mea de serbare și să grăiesc poporului de azi al Cuvântului Hristos, dar am venit acum cu tine, mamă. Ți zic mamă că Domnul a spus de pe cruce: *«Iată fiul tău! Iată mama ta!»*. Lucrarea aceasta de cuvânt a fost mereu dată de Domnul în ocrotire din fiu în fiu, căci așa lucrează Domnul pentru lucrările Lui ca să poată El merge peste pământ prin cei credincioși din unii în alții, căci cei ce cred în această lucrare de cuvânt sunt cei ce o mărturisesc pe ea adevărată, iar mărturisirea credinței lor ridică Domnului popor binecuvântat, și mare este lucrarea celor ce dau oamenilor acest cuvânt, cuvântul venirii Domnului ca să-Și pregătească El cea de-a doua venire a Sa, prin care lumea se va înnoi, căci iarăși se va naște, după cum Domnul a proorocit când ne-a dat împărțirea Evangheliei Lui peste neamuri.

O, popor de la izvor, credința ta s-a făcut stâncă de izvor și vine Domnul în mijlocul tău cuvânt și te adapă, și Evanghelia Lui curge prin cei ce stau înaintea Lui ca să așeze în carte cuvântul venirii Lui. Voi, cei credincioși, nu uitați să fiți ocrotitori ai celor ce vă păstoresc în Domnul, căci voi prin ei sunteți popor al Său, și ei v-au născut prin cuvântul Său cel de sus și sunteți. Fiți sfinți cu credința și mari cu ascultarea, căci tulburi sunt valurile celor ce izbesc în stânca din care voi beți ca să fiți ai lui Hristos acum pe pământ. Fiți ai celor din care Domnul izvorăște peste voi, nu fiți ai celor ce se răzvrătesc și răzvrătesc, după lucrarea pe care ei și-au ales-o după ce au fost miluiți, și care au uitat apoi de iertarea păcatelor lor cele de demult, că iată, cei ce au băut din această stâncă necunoscând, nevrând ei să cunoască dreptatea Domnului și căutând să statornicească dreptatea lor, dreptății Domnului ei nu s-au supus, căci la Domnul este îndreptățit cel ce crede, precum este scris, iar proorocii spun: *«Domnul pune în Sion piatră de poticnire și stâncă de sminteală, și cel ce va crede în El nu se va rușina»*. Amin.

Voiesc, Doamne, și voiesc, mamă, să stau în sfat cu poporul în ziua aceasta, căci am aflat intrare la el acum și vreau să-l povățuiesc pe el ca pe biserica lui Dumnezeu și să arăt binele și răul din el și să-l deprind cum să stea și cum să lucreze frate cu frate în via și pentru via Domnului, căci via care rodește aguridă nu se poate pune pe masă din rodul ei, și e de învățat pentru aceasta. Voiesc să am lucrare de ucenic al Tău în ziua aceasta peste poporul Tău, Bunule Doamne, căci Tu ești plin de suspin pentru calea Ta cu el și pentru ispitele care-l împresoară pe el dinăuntru și din afara lui. O, dacă voiești, așează-mă, Doamne, Tu înaintea poporului Tău. Amin.

— **V**oiesc! Binecuvântată să-ți fie lucrarea de ucenic al Meu peste poporul Meu de azi, peste cei credincioși și peste cei necredincioși, peste cei ascultători și peste cei neascultători. Voiesc să biruiesc prin poporul Meu cel credincios, voiesc, și vin cu sfinții Mei ca

să-l ajut pe el. Amin.

— **O**, mamă a Fiului Tatălui ceresc și mamă a mea de când El te-a dat mie de pe cruce grăind! Tu ai întâietate acum, că e ziua ta de serbare, și lucrăm pe rând și vom povățui poporul cel credincios, căci numai cei credincioși primesc povață, numai ei învață, numai ei primesc. Amin.

— **O**, ucenic iubit al Fiului meu, e grea de purtat coborârea Domnului și a sfinților Săi la popor prin cei ce Ne coboară pe pământ, căci ei n-au sprijin pentru aceasta de la mijloc. Ar fi acum să le dăm un picuț de răgaz și să Ne întoarcem apoi în carte ca să lucrăm. E mult de lucru, și cu greu lucrăm, căci au venit în popor și dintre cei iubitori de sine și de loc aparte lângă Domnul cu dorirea lor, dar la sporul Evangheliei trebuie lepădare de sine, trebuie ascultare și supunere și trebuie atâta iubire cât să poată ea să nască credință în cei ce aud acest cuvânt al facerii din nou. Cuvântul cel de azi al Fiului meu a rostit peste acest popor cu ani în urmă și a zis să nu fie creștin bolovan pe calea Lui cu acest popor. Îl rugăm pe poporul Domnului să se așeze la învățat, căci suntem azi învățatori peste el pentru viața lor. Mi-a fost tare milă că te-am văzut cum n-ai putut intra în carte cu câteva zile în urmă când a fost ziua ta de sobor între sfinți. I-ai găsit pe cei din porți dărâmați de la veghe pentru venirea Domnului cu sfinții Săi. Lucrăm acum împreună, așa cum ne-a așezat Fiul meu Hristos când te-a dat mie de pe cruce fiu ca să Se întoarcă El la Tatăl și să te am pe tine în locul Său pentru viața mea cea plină de durere și de dor, așa cum am rămas eu în urma Sa.

O, popor al Domnului, deschide-ți voința și apoi înțelepciunea ca să auzi și să împlinești și să poți să împlinești. Voi, fii și fiice, trebuie să stați cu cartea deschisă pentru orice stare, căci cartea Domnului cu voi e cartea înțelepciunii cea pentru voi, și e cartea judecății pentru cei necredincioși acestui cuvânt. Luați din carte, luați cu cei ce știu să ia din ea pentru fiecare stare, pentru fiecare rană, pentru fiecare boală și primiți-i pe ei, căci bolile sufletului sunt rele înăuntru și în afara celui bolnav și pot dăuna în jur pe semeni, căci scris este că puțin aluat dospește toată frământătura.

O, să se vindece fiii și fiicele acestei lucrări de duhul de femeie, care este duh ușuratic, duh iubitor de sine în om, duh al nemulțumirii, duh al răzvrătirii și duh al închipuirii, iar închipuirea este boală cu chin în cel ce o are pe ea și nu umblă după vindecarea ei. O, duhul închipuirii dă să lovească în porți din mulți din cei ce îl păstrează pe el în ei ca hrană a minții lor. El dă să tot învinuiască și să slăbească porțile Domnului și pe străjerii poporului sfințit, căci cei ce n-au auzit pe Domnul, Care adesea a vestit că toate se sparg în porți, aceia dacă nu iau să citească în carte sau să-i primească cu deschidere pe cei ce pot să le arate lor de la Domnul, rămân ei tulburători de la mijloc, rămân cu duhul închipuirii lor, și iată, trebuie să fie și aceasta ca să iasă la lumină cei încercați prin multe ispite, și apoi biruitori cu Evanghelia Domnului peste pământ.

O, greu se mai zidește în om împărăția lui Dumnezeu! Nu știe omul să primească pe ziditorii lui și să le deschidă lor! O, nu mai e vremea să nu știți, fii și fiice ale lui Dumnezeu-Cuvântul! Cei ce sunteți nemulțumiți și răvășiți între cei ce sunt poporul Domnului, fiți credincioși ca să vedeți că puțin aluat dospește toată frământătura, și nu va lăsa Domnul aluatul cel stricat ca să-l strice pe cel bun, căci Domnul este Mielul Cel biruitor, nu Cel biruit este El. Fiți ascultători, fiți primitori de sfat și de trezire pentru lucrarea facerii voastre, căci cu greu se zidește în voi împărăția cerurilor, dar primiți-i pe ziditori ca

să vă lucreze ei, după cum Domnul a orânduit să fie și să se lucreze în poporul Său. O, lucrarea de fiu este ascultarea, iar cine nu poate să fie fiu ascultător, nu poate să fie moștenitor al tatălui său. Vă vom învăța ce este ascultarea și cum lucrează ea. Așezați-vă! Vă vom învăța pe voi în ziua aceasta. Amin, amin, amin.

O, mama Mea, le dau acum să meargă să aducă slujire și cinstire zilei tale de serbare și să se hrănească unul pe altul cu cele din carte, mamă, și să stea ei cu cartea pe masă, mamă, și apoi Ne așezăm cu toată hrana pe masă, mamă. Trebuie povățuiți mulți în poporul de azi ca să nu cadă ei, mamă, că e vremea rea, e vremea cu cădere din har, mamă, iar cei răvășiți prin duhul închipuirii se apleacă greu să ia povață și să creadă în sprijinul dat lor pentru viața lor, mamă. Cei ce au căzut din bărcuța Mea cu fii ar fi să le fie pildă înfricoșătoare și de trezire celor ce dau unii după alții să se clatine și să cadă afară, iar afară este molia, care ar mânca toată zestrea pe care ei o au dată de Mine ca să fie ei bogăți întru ale Mele între fiii oamenilor. Vai celor ce se opresc în sfat cu cei răzvrățiți și care răzvrătesc prin răzvrătirea lor! Mereu am spus aceasta, și am spus așa ca să-Mi ocrotesc poporul. Vai celor ce cad în nepăsare de cuvântul Meu de peste ei, mamă! Vai celor ce ascultă cuvânt răzvrătit de la cei răzvrățiți! Aceia sunt otrăviți de otrava răzvrătirii, de otrava îndoielii și sunt cei ce cad în neascultare apoi, și sunt cei ce se răzvrătesc pentru dreptul de fii, dar la aceștia Eu le spun că lucrarea de fiu este ascultarea, nu răzvrătirea, iar cel ce nu poate să fie ascultător nu poate să fie moștenitor al tatălui său. Amin.

Așează-te, poporul Meu, așează-te frumos înaintea celor din cer, care vin să te ajute să stai înaintea Mea, să stai frumos, fiule, și apoi să stau Eu înaintea ta pentru lucrul Meu cu tine peste pământ. Învață, tată, învață din zi în zi mai mult să știi tot mai deslușit de ce ai venit tu să fii cu Mine, și numai așa va fi să știi să stai și ce să lucrezi, căci pentru lucrul Meu cu tine ți-am deschis să vii, și nu de altceva ți-am deschis.

O, ai grijă de Domnul Dumnezeuul tău! Acesta este lucrul tău lângă Mine, poporul Meu. Ai grijă de Mine, nu de tine, tată! Aceasta n-au știut să facă cei ce au venit și au plecat și au lăsat dureri pe fața Mea. O, ai grijă de Domnul Dumnezeuul tău, poporul Meu, și atunci vei învăța dreptatea Sa, dreptatea care va rămâne în pământul celor sfinți, precum este scris. Amin, amin, amin.

*

În zi de praznic de acoperământ ceresc peste tine te iau în Duhul Meu și te povățuiesc cu duh dătător de viață, poporul Meu. Ai nevoie mereu, mereu de povață peste tine, și dacă n-aș mai veni cuvânt la tine tu ai slăbi, tu te-ai micșora pentru calea Mea cu tine, căci vremea e grea, iar satana are multă, multă lucrare ca să-Mi frângă Mie luntrea spre tine și ca să te smintească pe tine de pe calea Mea. Eu însă stau înaintea ta cuvânt, căci te-am ales să-Mi fii fiu, iar tu să nu uiți că fiul ascultă cu credincioșie și că acela este fiu, și că fiul iubește cu ascultare și că numai cel ce iubește, numai acela ascultă și se umple de Dumnezeu ascultând, căci aceasta este plata celor ce ascultă, și plata lor este Dumnezeu. Amin.

Mama Mea Fecioara se întărește la veghe pentru neamul român, dar el a părăsit toată împlinirea pe care Eu, Domnul, i-am cerut-o omului pe calea lui pe pământ. O, biserica neamului român nu mai veghează cu Mine peste acest neam, căci unui neam, ca să iubească el pe Dumnezeu și binele lui de la

Dumnezeu, îi trebuie păstori treji și plini de jertfă sfântă de la ei înaintea Mea și înaintea turmei Mele, ca să fie ei mijlocitori neamului peste care ei se așează în numele Meu. Te am pe tine popor iubitor de calea Mea cea sfântă pe pământ și la tine vin și te rog, tată, să te așezi la rugăciune cu strigare pentru poporul român și să-ți aduc Eu zile de post cu binecuvântarea Mea peste ele, ca să Ne fie lucrarea cu post și cu rugăciune, căci satana vede slava Mea cu tine în mijlocul acestui neam, vede și aude cuvântul Meu de peste tine și e tulburat de mult, de mult, și se tot zvârcolește și pune duh de răzvrătire în cei ce s-au așezat să tocmească soarta neamului român. O, ce duh rău a intrat în cei ce se răzvrătesc la porțile acestei țări, țara Mea de venire iarăși de la Tatăl la om!

O, liniștiți duhurile voastre și deschideți ochii mari pentru voi și pentru neamul român, căruia voi voiți să-i tocmiți soarta, voi, cei ce v-ați așezat peste el mari de la voi înșivă! O, oare nu vreți să fiți frați, toți frați între voi și cu milă frățescă unii pentru alții? O, ce este ceea ce vreți voi să faceți în vreme de mare cumpănă, vreme adusă de voi peste acest neam? Vreți, oare, să fac Eu durere peste voi ca să vă liniștiți duhurile și să lucrați apoi înțelepțește ca în cer, nu ca pe pământ, așa cum lucrați voi?! O, cum să fac cu voi ca să luați din cer cale bună pentru ca să știți de la Mine, din Duhul Cel de sus, căci pe pământ e duhul întunericului cu voi, și voi dați să faceți voi lumină când voi nu iubiți lumina, ci iubiți minciuna? O, nu așa, nu așa se face lumină, fii români! Lăsați, tată, la o parte gândirea la voi înșivă cu sânge rece și luați în voi iubirea cea frățescă, cea duioasă, cea dreaptă și strigați la Mine îngenuncheați, și postiiți și ridicați rugăciune la cer ca să fac Eu, Domnul, izbăvire pentru voi, nu voi să faceți, căci voi sunteți nedrepti unul cu altul și unul pentru altul și folosiți iubirea de sine și minciuna și duhul de dezbinare pentru această iubire de sine și vă faceți rău unul altuia și neamului întreg de pe acest pământ binecuvântat, și pentru care străbunii lui strigă din pământ la Mine, din pământ și din cer, fii români! O, Mă apropii rugător în sfatul vostru. Sunt cu Duhul plin de cuvânt coborât pe vatra neamului român, și de mai bine de cincizeci de ani suflu cu Duhul Sfânt din gura Mea cuvânt ca să ajung să cărmuiesc apoi spre duh de patrie cerească acest neam, căci duhul acestui popor se tot depărtează de privirea spre cer, iar Eu am scris pe fruntea acestui pământ patrie cerească, fiindcă Eu, Domnul, aceasta voi face din ea pe pământ, și iată, duhul lui satana se tulbură și tulbură și se încearcă cu puterea Mea, încă se încearcă. Eu însă sunt Mielul Cel junghiat, sunt Mielul Cel biruitor prin înviere, și duhul învierii am de lucrat peste acest neam ales Mie de Tatăl pentru sfârșit de timp.

Amin, amin grăiesc vouă, celor ce stați să tocmiți în zilele acestea soarta cea de la voi peste neamul român: Eu, Domnul, pun în veghe și în lucru oștirile de sfinți și de îngeri pe tot cuprinsul acestui tărâm și peste neamul de pe el și-Mi voi aduce la împlinire voia Mea, și pun pe poporul cuvântului Meu din mijlocul acestui neam, îl pun la rugăciune cu strigare așa cum Eu îl povățuiesc să ceară la Dumnezeu pentru acest neam. Așezați-vă și voi în duhul umilinței, în post și rugăciune cerând la Mine voia Mea peste voi, căci voia voastră e voia omului, și nu e bună voia voastră împotriva vooi lui Dumnezeu pentru acest neam, care își are soarta din cer, nu de pe pământ pentru zilele venirii Mele iarăși cuvânt pe pământ. Vin cuvânt pe pământ ca să-Mi pregătesc popor pentru ziua venirii Mele cu slavă, cu Duhul Sfânt și cu foc, zi la care oamenii nu vor putea lucra decât cu iubire de Dumnezeu sau cu părăsire de Dumnezeu, și apoi unii vor fi botezați cu Duhul Sfânt, iar alții cu

foc, precum Eu am proorocit să fie în ziua Mea de slavă, după ce șapte veacuri și mai bine am așteptat omul să se întoarcă măcar acum, la sfârșit, în țara din care a căzut la început.

O, e păcat, fii români, e păcat să fie ură și dezbinare între voi. Vedeți ce vă învață Scripturile și luați din ele și lucrați după ele, nu după voi, că e păcat să călcați peste cuvântul lui Dumnezeu pentru cuvântul vostru, pentru voia voastră. O, opriți-vă de la acest păcat, că iată, azi strig Eu, Domnul, cuvânt peste voi! Umiliți-vă și veniți spre pocăință și luați din cer ajutor peste tulburările dintre voi, și care se răsfrâng pe umerii acestui neam, care nu mai știe, săracul, să deosebească stânga de dreapta sa! O, cine să-l învețe pe el, cine să-l ajute pe el să pună pasul cel bun? Eu, Domnul, Eu cobor cuvânt peste el și îl învăț pe el din cer. Amin.

O, nu dormi, tată, nu, neam român! Scoală-te din amorțire, scoală-te cu mintea și primește-Mă! Eu, Domnul, Eu Însumi Mă fac peste tine cuvânt ca să te trezesc la veghe. Nu sunt cu milă de tine cei ce s-au ridicat acum cu răzvrătire la porțile tale să facă ție soartă. Ei dau să-și facă lor, nu ție soartă, iar tu ești sărmană de părinți și de binefăcători, dar ai în cer părinți bravi și îi ridic pe ei lângă armatele cerești ca să biruiască pentru tine, căci tu ești sub cruce grea și nu vezi lumina care să-ți arate soarta, căci au ascuns-o pe ea cei ce s-au așezat peste tine ca să te stăpânească. O, de s-ar fi așezat ei să te păstorească, să te îngrijească! O, nu, nu de aceea s-au așezat ei peste tine, ci de dor de slavă deșartă s-au așezat ei și ți-au supus duhul duhului lor, și merg spre pieire cei ce se joacă cu viața ta, și voi ridica din tine un neam drept și cu mâinile curate ca să păstorească și să te îngrijească la bine și la greu și te voi călăuzi spre duh de patrie cerească, o, țară a venirii Mele azi, căci stau cuvânt în mijlocul tău și asta fac. Fac ceea ce Tatăl Îmi spune să grăiesc și să fac. Amin.

O, așază-te, poporul Meu de la izvorul Meu de cuvânt și de peste tot cât ești și te hrănești cu Duhul și cu cuvântul venirii Mele în mijlocul neamului român, și hai, tată, să punem proptele și biruință. Hai, Noi de sus din cer, și voi de jos de pe pământ, căci neamul român este iarăși la grea răscruce, la grea încercare din mijlocul lui. Eu, Domnul, îți voi spune ție cum să ceri la Mine pentru acest neam, alături de cele ce te-am învățat până acum să ceri și să stăruiești înaintea Mea pentru el, și prin el pentru toți de pe pământ apoi, care vor vrea și vor lua calea păcii prin duh de umilință și de pocăință și de înviere prin acestea. Amin.

Și acum intru la tine și te povățuiesc pentru viața ta cea veșnică, pentru iubire veșnică în tine, căci Eu cu iubire veșnică te-am iubit și te iubesc, poporul Meu de azi, și fericiți sunt și vor fi toți cei cărora Eu, Domnul, pot să le dăruiesc lor acest har, acest veșnic dar, iubirea Mea cea veșnică lor! Te-am ales să-Mi fii fiu. Nu uita că fiul ascultă, că fiul iubește prin ascultare pentru fericirea lui, pentru moștenirea lui cea de la Mine.

Te povățuiesc, poporul Meu, să iubești duhul de biserică, tată, și să-l urmezi pentru viața ta și a Mea prin biserică, fiule. Biserica are sobor, și fără sobor ea nu este biserică. Ea trebuie să lucreze după hotărâri întemeiate peste orice stare sau pricină, și toate se judecă de către soborul ei cel din apostoli zidit în mijlocul ei. Biserica este cea care are cap și trup, și nu se poate cap fără trup sau trup fără cap. Biserica este cea slujită de cei ce o păstoresc și o îngrijesc pe ea, iar ea trebuie să lucreze în Duhul lui Dumnezeu, în duhul iubirii cea de sus și al ascultării pentru cele de sus, așa cum a fost ea așezată de Mine și de urmașii Mei, de ucenicii Mei cei de la început, cei pe care Eu i-am trimis după învierea Mea să vestească împărăția

cerurilor și să așeze biserica Mea din loc în loc, din cetate în cetate pe pământ și să fie ea apoi turma Mea, rodul Meu, rodul propovăduirii apostolilor cei de la Mine născători de turmă sfântă pe pământ. Amin.

Mama Mea Fecioara vă dă în ziua ei de serbare pe ucenicul Meu Ioan ca să vă păstorească el în ziua aceasta și să apostolească el din cer peste voi, numai tu să ai iubire și să iei și să ascuți apoi ceea ce Duhul grăiește ție, poporul Meu, biserica Mea cea de azi. Amin.

— **S**crieți voi, cei ce scrieți; scrieți și dați de veste bisericii de azi a Domnului, poporului cuvântului Său dați de veste ceea ce Duhul grăiește! Eu, Ioan, apostolul lui Hristos, vă învăț în Duhul Sfânt trezirea spre duh de biserică lucrătoare prin sobor, căci taina iubirii de Dumnezeu este ascultarea de El și de soborul bisericii Lui, căci El prin apostoli veghează și Își îngrijește turma Sa.

Am purtat și port pe pământ taina iubirii Lui cea de după întoarcerea Lui la Tatăl, căci El m-a vestit să fiu până la iarăși venirea Lui, și sunt, așa cum El a orânduit. Mă port pe pământ din loc în loc și sunt mereu peste tot odată ca și Învățătorul meu Hristos, iar El este în mine până la sfârșitul veacului. Întru cele ce nu se văd sunt eu, și cu carul lor mă port și sunt peste tot și sunt, căci Domnul, Cel veșnic viu, a spus acum două mii de ani: «*Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată!*», și acesta este fructul credinței cea plină de puterea ei în om: să nu moară omul niciodată, așa cum trebuia să rămână omul cel întâi zidit, dar pe care neascultarea l-a smuls din taina aceasta, și de atunci viața omului s-a mutat în veșnicie, și el a rămas fiu al morții pe pământ, iar după sfârșitul lui merge să-și ia plata pentru cele ce face pe pământ.

Stau în duh de învățătură peste voi și vă învăț că biserica nu calcă pas după voia ei, ci după duhul cel sobornicesc, care cârmuiește biserica, iar biserica cea de la sfârșit trebuie să lucreze ca la sfârșit, mult mai mult și mai sfânt ca biserica cea de la început. Când a plecat Hristos la Tatăl ne-a spus, mamei Fecioare și mie: «*Femeie, iată fiul tău, și, iată mama ta*». Această învățătură să fie înțeleasă de voi, cei de azi poporul Domnului, și ca niște fii să ascultați de cei puși de Domnul peste voi, și unii pe alții să vă hrăniți cu duhul ascultării de Dumnezeu prin grija celor ce vă călăuzesc. O, părăsiți, părăsiți mintea de sine, părăsiți-o cu desăvârșire, căci omul nu pătrunde cu mintea acolo unde numai Domnul poate și cunoaște, căci scris este: «*Numai omul însuși și Domnul este Cel ce știe pe cele din om cum sunt*», dar primiți pe Domnul prin cei în care El rămâne între voi lucrând și cârmuind, și nu luați din mintea voastră, căci duhul închipuirii lucrează văzut și nevăzut pentru cei ce îl urmează pe el, și este diavol duhul închipuirii. Vă povățuiesc ca pe biserica lui Dumnezeu, lăsați-vă în toată vremea descoperiți cu cele din voi, cu cele care intră în voi ca să vă zidească sau ca să vă șubrezească, dar dacă nu învățați bine lecția și lucrarea inimii curate nu veți putea lucra bine această lucrare a luminii, iar inima curată este cea care este cunoscută de toți cu toate cele din ea bune și rele, vii sau moarte, vremelnice sau veșnice în om.

O, se văd între voi dezbinări, nemulțumiri, cărtiri, critici, păreri de sine, învinuiri știute și neștiute, lipsa umilinței, duh de judecată, și peste toate acestea, despărțiri, ca răsplată pentru acestea. Grăiesc vouă cu multă apropiere, cu mult firesc în grai ca să vă pot apropia și ca să puteți lua învățătură. O, felurite sunt bolile sufletului, iar voi mult ați fost învățați mulți ani și mult. Deschideți cartea învățăturii și n-o mai închideți apoi și lăsați-o pe masă mai mult decât pâinea, mai mult decât apa.

Nici o vreme n-a purtat în ea atâta învățătură din cer câtă coboară astăzi pe pământ la voi. Sunt ani de când Domnul vede la unii din voi răceală pentru învățătură, fugă de învățător din pricina otravei îndoielii din voi, căci mintea de sine vă lasă fără învățător peste voi. Sunt între voi dintre cei care nu au crescut pentru această învățătură, iar în turma aceasta se vine la învățătură și așa se stă, iar cel ce nu stă așa, acela este părăsit de învățător, și durerea învățătorului este mare pe pământ și în cer. Noi, ucenicii Domnului cei de acum două mii de ani, ne-am hrănit mult cu amara durere din partea celor ce, venind, fugeau apoi de duhul învățaturii și se făceau povară peste biserica lui Hristos. O, cei ce se apleacă greu spre duhul învățaturii, aceia din pricina răzvrătirii din ei nu pot sta aplecați spre ascultare. Avem însă la Tatăl mijlocitor dacă prin duh de pocăință ne întoarcem la ziua cea dintâi a glasului Său, care ne-a aflat și ne-a primit când am bătut. O, nu se mai poate timpul întoarce, dar se poate omul întoarce la duhul zilei cea dintâi a sa cu glasul acestui cuvânt, care naște fii pentru înviere.

O, iese cu durere peste voi duhul îndoielii față de Dumnezeu și de mersul Său de azi prin cei puși de El pentru veghea și îngrijirea bisericii Lui cea de azi. Vă aduc aminte de Moise în vremea când Domnul l-a cercetat pe el ca să-l trimită apoi să-l scoată pe Israel din robie. Grăia Domnul cu el pe munte din rug aprins și îi dădea cum să lucreze și cum să meargă la poporul cel din robie, iar Moise l-a ispitit pe Domnul și s-a așezat să facă sfat cu El și l-a spus Domnului: «Cine să le spun eu lor că ești Tu?». Atunci Domnul i-a spus lui Moise după mult sfat cu El al lui Moise: «Aruncă toiagul tău pe pământ» și toiagul s-a făcut șarpe, și apoi iarăși i-a zis lui Domnul: «Întinde mâna și apucă-l de coadă» și s-a făcut toiagul iarăși în mâna lui, și apoi iarăși Domnul i-a zis: «Ca să creadă ei că Dumnezeuul părinților lor te-a trimis, bagă mâna ta în sânul tău», iar mâna s-a făcut leproasă ca zăpada și Domnul i-a zis: «Iarăși bagă mâna ta în sânul tău», și a scos-o de la sân ca fața trupului. O, mult a stat Moise și a tocmit cu Domnul și greu s-a aplecat, și apoi Domnul i-a zis: «Du-te la Israel și le spune: Cel ce este m-a trimis la voi». O, mult a căutat Domnul să-l aplece pe Moise prin semne ca să facă din el trimis al Său la poporul Său cel din robie ca să-l scoată pe el pe pământul cel binecuvântat pentru el. I-a fost greu și lui Moise să lucreze cu Dumnezeu, i-a fost greu și lui Israel să creadă și să se supună, și le-a fost greu și celor ce îl robeau pe Israel, și iată, greu mai poate Domnul cu omul pe pământ pentru om. Noi, ucenicii Domnului, am purtat în trupul și în duhul nostru această amară durere a fugii omului de învățatura și de Duhul Domnului.

O, nu se stă cu pretenții lângă Domnul, fiilor, ci se stă cu mulțumire, iar mulțumirea are umilința și are ascultarea, a cărei rod este mulțumirea și fiasca iubire pentru Domnul și pentru cei ce călăuzesc pe toți cei ce vin să aleagă calea spre cer. Când Duhul Domnului a cercetat pe vremea mea biserica și a grăit celor șapte biserici, n-a fost cruțător Domnul pentru duhul învățaturii cea după faptele și starea fiecărei biserici. Așa trebuie să primiți și voi, căci adevărul despre voi vă eliberează, și numai el poate aceasta. O, mai multă și mai multă trecere are la Domnul un creștin păcătos, care-și recunoaște vina, și pentru ea îmbrățișează o viață plină de pocăință, decât un creștin răzvrătit prin nemulțumirea lui, și care răscolește pe mulți spre răzvrătire și spre duh de judecată și de îndoială și de cădere din har, și nu-și agonisește unul ca acesta pacea și odihna, căci le dă pe ele în schimbul duhului răzvrătirii, iar răzvrătirea este diavol în om, și sunt nemulțumiți cei răzvrățiți și nu iubesc aceștia nici pacea lor, nici pe a altora, nici pe a Domnului, chiar

dacă îi auzi că pace vor, că pace caută.

Vă îndemn spre iubire cu umilință, în duh de biserică. O, nu e bine să vă lăsați să cădeți din har, căci cei ce nu au unitatea duhului între ei și pacea aceasta, care îi leagă, aceia nu sunt ai bisericii, ci sunt cei ce o răzvrătesc și o împart pe ea, fugind din trupul ei și căzând în lături fii șovăielnici.

O, veniți-vă în fire voi, cei ce ați apucat să lucrați atâta de greșit! Părăsiți-vă mintea cea greșită și dați drumul celor robiți de mintea din voi, căci Domnul v-a învățat să nu muriți unii prin alții făcând rușine bisericii Lui!

O, stați cu cartea deschisă și citiți tot cuvântul ei! Aveți grijă de Domnul, nu de voi, fiilor! Aceasta n-au știut să facă cei ce au fost și au plecat de lângă acest izvor și de lângă voi. S-au lăsat biruiți, s-au lăsat sub vină cei puși de Domnul să vă călăuzească, dar așa cum sunt ei de îngenuncheați acum, vor să vă ajute cu Domnul, nu singuri, nu, fiilor, căci ei sunt umiliți și sunt fără putere după atâta umilire de la cei ce zic că sunt răi cei ce vă cârmuiesc pe voi de la Domnul.

O, nu sunteți răi, voi, copii veghetori pentru venirea și pentru lucrarea Domnului cu poporul, nu sunteți răi, chiar dacă vă zic răi creștinii răzvrățiți și nemulțumiți, dar vă încordează mersul și lucrul cei încordați prin firea lor și cărora nu le ajunge dreptatea, căci precum este scris în Scripturi, așa lucrează aceștia și, «voind ei să statornicească dreptatea lor, dreptății lui Dumnezeu ei nu s-au supus», și nu-i poate Domnul pune pe aceștia nici la cei reci, nici la cei căldicei, nici la cei fierbinți, și nu mai știe Domnul unde să mai fie ei, și nici ei nu știu, iar Domnul Își povățuiește mereu poporul spre zidire, numai să stea el la facere prin voi. Amin.

O, vă trebuie ziditori, fiilor care ați venit să fiți popor al Domnului! Nu stați fără ocrotire peste voi, nu se stă așa în poporul Domnului! Satana vă îndeamnă să vă răzvrățiți, să vă răsculați, să vă nemulțumiți, și vă vrea răul prin acestea. Fiți toți același aluat, căci puțin aluat rău dospește toată frământătura și suferă cei mulți de la cei puțini, care nu știu să stea ascultând și crezând cu mulțumire și cu umilință de iubirea Domnului cea pentru fii. O, iubirea trebuie meritată, fiilor. Pentru ea trebuie să dați fără să așteptați răsplată. O, cercetați-vă și lăsați-vă cercetați cu de-amănuntul ori de câte ori facerea cea de sus se îndreaptă spre voi, căci biserica lui Hristos are ca lucrare facerea omului, ființa lui cea nouă, înnoirea a toate în om, cer nou și pământ nou în om și Ierusalim nou pe pământ, zidit din fii vii, destoinici pentru cele din cer pe pământ acum, în zilele când Domnul vine să îplinească această Scriptură, proorocită de El peste mine mai înainte de trecerea mea în cele ce nu se văd, căci ca și Domnul eu n-am stat în mormânt, ci am ieșit și sunt viu, așa cum și mama Fecioară a ieșit și este vie, și suntem cu trupul și stăm în cele ce nu se văd și lucrăm cu cerul pe pământ pentru cei credincioși și sfinți, căci așa lucrare au cei ce nu mor niciodată, și iată, cel ce crede în Hristos nu moare. Amin.

Îți hărăzesc ție, popor al lui Hristos, credință ca a mea, și tot așa și iubire, și tot așa și viață și duh dătător de viață prin tine peste mulți. O, să nu iubești moartea! Faptele ei să le dai de la tine, căci Domnul vine pe pământ în toată slava Sa, și toți cei ce știu să creadă în El așa cum am crezut eu Îl vor vedea pe El și vor rămâne cu El și vor merge cu El oriunde va merge El, și de la El nu vor mai ieși, precum este scris, căci Duhul Domnului, Cel ce m-a așezat să scriu bisericilor, a spus atunci: «Aceasta zice Cel sfânt și adevărat, Cel ce deschide și nimeni nu va închide, și Cel ce închide și nimeni nu va deschide: pe cel ce biruiește îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Meu,

și afară nu va mai ieși, și voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, al Noului Ierusalim, care se pogoară din cer, de la Dumnezeul Meu, și numele Meu cel nou». Amin.

Eu, apostolul Tău Ioan, Bunule Învățător, mă așez cu duioșie și cu mare iubire alături de mama Ta și a mea, mama Fecioară, împreună cu toți rugătorii din cer, pentru duh de rugăciune cu strigare laolaltă cu fiii poporului Tău de azi pentru neamul român și pentru soarta lui cea de la Tine cu el. Duhul Tău să pogoare cu voia Sa cea de sus în toți cei care vor avea de hotărât pentru soarta neamului român în zilele acestea de cumpănă când unii veghează pentru bine, iar alții se răzvrătesc și răzvrătesc acest neam, amețind mintea lui. O, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ acum pentru neamul român! Mi-am alinat dorul și așteptarea și am grăit cuvânt apostolesc în mijlocul poporului Tău, și mult i-aș mai fi grăit lui privind-l pe el peste tot pe unde el este și pășește mai mult sau mai puțin cu pasul său pe calea lui cu Tine în zilele acestea. E strâmt însă pentru Noi și pentru cuvântul cel de sus în inimile multora care nu știu să înțeleagă taina Ta cu poporul Tău de azi. Eu, ca și Tine le hărăzesc lor pace.

Pace vouă, fii ai Cuvântului-Hristos! Vă amintesc vouă porunca cea nouă și lucrătoare prin graiul ei: «Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină, și sminteala nu se află întru el, iar cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe încotro se duce pentru că întunericul a orbit ochii lui. Cine zice că este în lumină, și pe fratele său îl urăște, acela este în întuneric până acum, dar iată, întunericul se duce, și lumina cea adevărată începe să răsară, căci voi ungere aveți de la Cel Sfânt și știți toate».

Fiți fii ai Adevărului Hristos și fiți credincioși și sfinți. Cei credincioși sunt cei sfinți, iar cei sfinți sunt cei credincioși și statornici în iubire, și prin ea în credință. Amin. Învățați în toată vremea să trăiți între voi taina frăției sfinte, lucrarea cea cu lumină pentru frăția dintre voi, dar nu lucrați ca voi! Lucrați ca Domnul, lucrați ca Domnul, fiilor! Lucrați, lucrați călăuziți, ca să fiți fii! Amin, amin, amin.

— **O** apostol iubit, tu ai biruit prin iubire moartea și ești viu și iubești și lucrezi iubind și tainic lucrezi. Tu ești fiul meu, cel de sub crucea Fiului meu Iisus Hristos când El Și-a pregătit prin cruce suirea iarăși întru Tatăl. Tu ești fiul iubirii, căci Dumnezeu este iubire, și ești fiul lui Dumnezeu și al meu, precum Hristos este, și ești taină nedeslușită până în zilele acestea. Eu sunt mama Lui și a ta și a celor ce iubesc ca voi. Ți-am dat cale cu lărgime ca să cuvintezi în mijlocul neamului român peste poporul de la izvorul de cuvânt al Fiului meu. Multă și duioasă ți-a fost limba și tot pe atât de dulce, dar puțin ai lăsat din ea peste biserica Lui de azi de nou Ierusalim pe pământ. O, strâmtă e calea Domnului de la cer la pământ, căci strâmtă e pentru ea inima din om! O, câtă școală de sus, câtă naștere de sus coboară Domnul pe pământ prin cuvântul Său de azi! Pace ție, ucenic iubit, cel ce ai lucrat în ziua mea de serbare peste poporul cel de azi al Fiului meu! Amin.

O, fii ai cuvântului Fiului meu Hristos în zilele acestea, luați, luați din duhul lui Ioan cel iubit! Porunca cea nouă, pe care el o dă celor credincioși, este duhul frăției și iubirea cea împotriva urii dintre frați și a întunericului dintre ei, căci cei ce nu iubesc pe frați n-au cunoscut încă lumina. Eu iarăși mă bucur cu cei din cer că ați luat din cer învățătură vie. Luați și mâncați și stați în duhul luminii între voi ca să învățați prin el iubirea cea dintre voi, cea pentru Hristos iubire, cea care vă apără de iubirea

de voi, căci iubirea de voi vă lucrează moarte. Luați din duhul lui Ioan, care prin iubirea din el și-a nimicit moartea, și este viu prin iubire, căci este sfânt cu duhul, cu trupul și cu sufletul, și credința lui l-a ținut viu, și este viu ca și Fiul meu, și este fiul meu, căci este ca mine, în iubire și în Dumnezeu. Amin.

Ne așezăm în fierbinte duh de rugăciune cu strigare pentru voia Domnului peste neamul român, fiilor. Stau lângă voi rugătoare și iau cerul în rugăciune cu noi și cerem pentru neamul român, cerem la Domnul ca să primim prin stăruință, iar Domnul ne va da nouă, și noi vom lua și așa vom lucra prin cererea noastră pentru voia Sa peste acest neam mereu încercat și zdruncinat pe pământ, căci duhul rău îi știe alegerea și aduce răzvrătirea lui în mijlocul lui prin cei necredincioși Domnului în neamul acesta.

Am stat cu voi cu masă cerească și cu apostoli lucrători pentru voi. Fiți primitori de învățătură, fiilor. Luați în voi duhul îndemnării duhovnicești. Aveți vină mare dacă nu vă îndemnați de-a pururi unii pe alții pentru cele duhovnicești între voi, pentru Domnul între voi. O, spălați-vă de vina aceasta și fiți lucrători duhovnicești în toată vremea. Pace vouă! Dau Fiului meu Hristos să vă pecetluiască în ziua mea de serbare prin glasul Lui de Păstor peste voi!

Ale Tale dintru ale Tale să le dai lor, o, Fiule Iisus Hristos al meu! Am stat cu ei la masă cerească în ziua mea de serbare, iar Tu ești începutul și sfârșitul întru toate și în tot cuvântul cel din cer venit peste ei. Sfârșesc acum ca să sfârșești Tu cuvântul cel de azi, căci Tu ești Alfa și Omega, iar noi toți întru Tine suntem, cele din ceruri și cele de pe pământ, întru Tine toate, o, Doamne. Amin, amin, amin.

— **S** fărșim acum cuvântul, mama Mea, că Mi-e milă de ei, de cei ce Ne poartă din greu ca să fim pe pământ cu cuvântul venirii Mele din zilele acestea, mamă.

O, pace vouă, copii din porți, și prin voi pace poporului Meu cel veghetor și ascultător! Cuvântul Meu e mare și e mult, dar se face mic și puțin atât cât poate omul să-l poarte și să-l primească cel ce are voia sa în firea lui. Tot așa de mic este și cuvântul vostru peste poporul care deschide greu pentru cele ale creșterii lui cea de sus. Umiliți Noastră le va da lor din Noi și va rodi ea rod de creștere în cei ce cresc anevoios pentru lucrul Meu cel mare din zilele acestea, dar cei ce lucrează cu Mine și cu voi, aceia să lucreze și să nu stea. Amin.

Lucrați, lucrați cu Mine și pentru Mine, voi, cei ce aveți iubire și milă și ascultare prin acestea, căci lucrul vostru va fi cu răsplată, tată. O, lucrați, fiilor din porți, și întăriți la lucru sfânt pe cei ce știu să lucreze pentru Dumnezeu și pentru om, căci plata celor ce lucrează este plată scumpă, fiilor, și din ea ei vor împărți celor ce ascultă de Dumnezeu. Amin.

Împrospătez peste voi binecuvântare pentru tot lucrul ce-l aveți de lucrat și de împlinit în curțile Mele cu voi, și lucrați sub binecuvântarea Mea și binecuvântați pe Dumnezeu, fiilor ascultători pentru tot lucrul Meu cu voi. Lucrând binecuvântați, și binecuvântând lucrați, ca să fie cerul cu voi, și voi cu cerul pe pământ și să fiți voi cei ce uniți cerul cu pământul pe pământul Meu cu voi, pământul Meu cel ales pentru ca să vin pe el cuvânt pe pământ la voi și să fiu cu voi, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2009

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Moaştele: mărturie a nestrucăciunii și a răscumpărării trupurilor. Oamenii au rămas datori lui Dumnezeu. Strigarea Domnului către poporul român.

E zi sfântă, e zi de sărbătoare cerească în ziua aceasta, poporul Meu, și vin la tine ca să stau cu tine în zi de sărbătoare, în duh de sărbătoare, și ca să stai și tu cu Mine tot așa, fiule. Amin.

O, mult au iubit sfinții statul lor cu Mine pe pământ în vremea vieții lor cea cu trupul, iar Eu i-am făcut pe ei biruitori prin biruința lor asupra duhului morții, căci ei au iubit viața, L-au iubit pe Dumnezeu pe pământ cu viața lor și s-au despărțit de voia lor, luând în ei și în afara lor voia Mea ca lucrare a lor. Amin.

Pace vouă în zi de sărbătoare, fiilor! Avem de strigat la Tatăl pentru voia Lui peste neamul român, căci fără Dumnezeu nimic nu este bun în lucrarea omului. Hai să ne așezăm să cerem la Tatăl pentru acest neam, zbuciumat acum prin cei ce-l zbuciumă pe el pentru voia lor.

Să se deschidă mintea cea de sus în fiii neamului român și să lucreze ei voia Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt ca să aducă Tatăl biruință bună peste acest neam! Amin. Toți sfinții neamului român așteaptă în mijlocul vostru cuvântul Meu de peste voi pentru cărmuirea de strigare la Tatăl ca să aducă Tatăl voia Sa pentru cărmuirea pe mai departe peste acest neam, în care vă am pe voi popor al Meu în zilele acestea, căci Eu la voi vin și-Mi rostesc cuvântul întoarcerii Mele de la Tatăl la om. Sărbătoarea de azi aduce cu Mine la voi pe cuvioasa Parascheva, vechetoare mare din mijlocul neamului român, căci stă cu trupul pe vatra acestui neam mărturie a nestrucăciunii și a răscumpărării trupurilor, care așteaptă ridicarea lor la trâmbița arhanghelului. O, una este ceea ce vede omul mărginit, și alta este ceea ce nu se văd de om, căci sfinții lucrează cu slavă mare, cu înviere mare a lor peste cei ce atât de puțin se îndreaptă spre Domnul cu viața lor. Numai pentru trupul lor cer oamenii care merg la trupul sfinților și se închină lor cerând pentru ei la sfinți. Pentru viața lor cea veșnică nu se pricep oamenii să creadă și să ceară la sfinți mijlocire, iar sfinții nu le pot da lor decât ceea ce le cer ei. Mereu, mereu rămâne omul dator lui Dumnezeu pentru cele ce El le dă prin stăruința sfinților rugători pentru ei, iar datoria omului s-a strâns prea multă la Dumnezeu, și de aceea se tot dărâmă viața omului, și nicidecum nu se zidește ea prin sfinți, căci cine nu-I dă lui Dumnezeu, acela nu are nimic, și pe toate le pierde, fiindcă numai pe cele trecătoare le cere el de la Dumnezeu. Nimic nu-I poate omul da lui Dumnezeu decât pe cele ale lui Dumnezeu în om, căci ale Sale dintru ale Sale îi cere Domnul omului, dar omul care nu-L are pe Domnul în el bogăție, nu are ce să-I dea lui Dumnezeu, și e prea dator omul înaintea Domnului.

O, cum să-ți șterg Eu, omule, datoria ta dinaintea Mea? Abaterea ta de pe calea Mea e mare, iar tu Mă știi pe Mine numai binefăcător al tău și dator ție, și altfel nu vrei să Mă știi. Iată-Mă cuvânt în mijlocul oamenilor și nu vor oamenii să Mă știe așa cum sunt Eu! Eu sunt cuvânt, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și aceasta este lucrarea Mea între oameni. O, Eu îl ascult pe om când el grăiește către Mine cerând pentru el de la Mine. El poate vorbi cu Mine, și Eu nu pot vorbi cu el? De ce, oare, nu se întreabă omul aceasta? De ce, oare, nu ia și el de la Mine vorbire cu el?

O, neam român, Eu, Domnul Dumnezeuul tău, ascult când tu grăiești cu Mine cerându-Mi să-ți dau ajutor și să-ți fiu

binefăcător în cele ce-Mi ceri tu. Ia și tu glasul Meu în urechile tale și ascultă-Mă și tu ce-ți cer, ascultă-Mă și tu, ascultă-Mă acum! Îți cer să primești de la Mine Duh Sfânt pentru mintea ta. Nu lua sfat de pe pământ! Ia din cer sfat! Te-am povățuit adesea să te lași umbrat de Duhul Sfânt ca să știi din cer ce să faci cu soarta ta și cum să ți-o ocrotești, căci iată, peste tine s-au așezat cei ce nu vor binele tău, ci pe al lor îl vor, o, țara Mea de venire a doua oară de lângă Tatăl la om. Eu, Domnul Iisus Hristos, ies în mijlocul tău cuvânt cu a doua Mea venire și cuvântând stau peste tine din mijlocul tău. Nu sunt de la Mine peste tine cei ce s-au așezat peste tine, ci sunt de la ei așezați și de la cei ce seamănă cu ei, și iată-i cum se răzvrătesc tocmind ei pentru soarta ta și răsturnând pe cele bune de peste tine ca să așeze peste tine voia lor și să te zdrobească apoi, țara Mea. O, scoală-te și ia de la Mine sfat și nu-ți pune ție tu cărmaci prin valuri pentru ca să te poarte, și lasă-Mă pe Mine să te păstoresc și să-ți spun ce să faci, căci Eu văd pe cei ce-ți vor bine și pe cei ce nu-ți vor bine, și trebuie să vezi și tu dacă vrei să vezi ca Mine.

Se scoală sfinții tăi și strigă la Mine să le dau lucrul cel de biruință pentru tine, țara Mea de azi, căci ei cer de la Mine lucrul lor. Așa să lucrezi și tu pentru soarta ta, o, neam român. O, deschide-ți mintea și inima și nu da de peste tine pe cel ce stă cu veghe pentru soarta ta, căci cel ce nu se gândește la sine, acela este bun pentru tine. Cel ce iubește adevărul și nu minciuna, acela este bun pentru tine în zile de încercare și de zbucium pentru soarta ta. O, așează-te înaintea Mea cu strigare și cu zile de post plăcut Mie, căci vremea pentru tine este grea și ești iarăși la răscruce. Nu fă pas rău acum când este vremea să ascuți pe Dumnezeu pentru soarta ta. Îți voi trimite curând, curând sfat bun de la izvorul Meu de cuvânt ca să stăruiești în el pentru tine, și ia sfinții lângă tine, tată, căci ei iau de la Mine voia Mea pentru tine, iar tu nu știi voia Mea, că ești pe pământ, și pe pământ e domn minciuna și rătăcirea de Dumnezeu-Făcătorul peste om. Tu ești țară creștină. Ai grijă să fii așa și nu dezbrăca de peste tine cămășuța de creștin.

Îți voi da sfat să lucrezi după el, numai să-l primești pe el, neam român. Îți voi da, tată, zile de post ca să le împlinești cu iubire și cu sfințenie pentru soarta ta cea bună. Zile rânduite de Dumnezeu îți voi da pentru ca să biruiești cu Mine, Fiul Tatălui Savaot, căci Eu am biruit cu moartea pe moarte, iar în ziua aceea te-am primit în dar de la Tatăl ca să fii acum țara Mea de venire și ca să împlinesc acum în tine Scriptura venirii Mele la sfârșit de timp. O, așteaptă-Mă, așteaptă-Mă ca să te păstoresc cu sfatul Meu! Voi veni cu sfinții și-ți voi da cuvânt ca să-l ascuți, tată. Ascultarea înseamnă iubire, iar iubirea are răsplătă scumpă pentru cei ce ascultă iubind. Voi veni să te povățuiesc. Stai cu ușa deschisă, că te vestesc că vin să te povățuiesc pentru soarta ta, o, neam român! Amin.

O, Doamne al sfinților Tăi, eu sunt venită cu Tine în cuvântul Tău de azi și sunt cu ceata cuvioaselor din cer în mijlocul poporului Tău de azi. Eu stau cu duhul și cu trupul pe vatra neamului român, și la cuvântul Tău mă ridic lucrătoare pentru el ca să-l ajut pe el să facă voia Ta acum, când este întreat pentru soarta lui cea de azi și cea de mâine, Doamne. O, mare este taina sfinților în mijlocul oamenilor! Sfinții Tăi nu lucrează numai la cererea oamenilor, ci mai vărtos lucrează la cuvântul Tău, o, Doamne. Toți sfinții de pe vatra neamului român așteptăm gata să lucrăm așa cum Tu ne dai să facem. Amin.

O, ridică-te cu rugăciunea cea cu strigare, popor de azi al Domnului pe vatra neamului român! Se face Domnul peste

tine cuvânt, iar cei din cer se fac ochi și urechi ca să-L audă pe Domnul cuvântând în mijlocul tău, căci El Se descoperă acum prin taina Lui cea de azi cu tine puterilor și măririlor, domniilor și stăpâniilor cele din cereștile locașuri, așa cum nu S-a descoperit până acum și mare este taina care te poartă pe tine acum în ea din partea Tatălui Savaot, Care este în Fiul Său Iisus Hristos, trimisul Tatălui la tine acum în mijlocul neamului român. Noi, cei din cer, și voi de pe pământ, ne așezăm la rugăciune cu strigare pentru voia Domnului peste neamul român, pentru cârma cea bună peste acest popor binecuvântat încă de la începuturile lui. Fiți veghetori de la Domnul, odată cu tot ceea ce aveți de lucrat pentru lucrarea Sa de azi. Vegheați cu Domnul peste acest neam, căci noi cu Domnul lucrăm și veghem pentru toată lucrarea Lui peste pământ în zilele acestea mai mult decât oricând, că e vremea cea mare, în care slava Domnului se apropie pregătindu-se în cer și pe pământ de însăși voia Sa și de însăși puterea Sa. Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul, așez pe poporul Meu la veghe pentru neamul român, căci voiesc acum să-l pregătesc pe el pentru voia Mea peste el, căci voia lui este a lui. Eu, Domnul, Mă înarmez de la Tatăl cu voia Sa, căci Eu voia Sa o fac, și nimic de la Mine nu fac, căci așa este adevăratul fiu și lucrarea lui fiască înaintea tatălui său. Amin.

O, poporul Meu, nu pot, tată, să stau mult cu tine în cuvânt în ziua aceasta. Îmi sunt slăbiți cei din porți, căci Eu sunt Dumnezeu mare. Te-am povățuit adesea care să fie grija ta cea mai de căpătâi ca să ne fie, ție și Mie, bine pe pământ și în cer, căci Eu Îmi port cu greu lucrarea între cer și pământ și Îmi trebuie ca punte de ușurare iubirea ta, grija ta de Mine și de lucrarea Mea, trăirea ta cea dătătoare de viață între frate și frate, căci Duhul este Cel ce dă viață, nu trupul, tată. O, ai grijă de Duhul, fiule, căci trupul stă împotriva duhului cu lucrarea sa. Ai grijă de Mine, poporul Meu, ai grijă de Mine mai mult decât de tine, tată, căci de tine am Eu grijă, fiule. O, învață să ai grijă de Mine și de tot ce am Eu de lucrat prin tine peste pământ și peste om, și unii altora ne vom fi slavă când slava Mea cea de sus se va arăta pe pământ jos pentru mărturia Mea înaintea muntelui de necredință, căci multă necredință pentru Mine este în oameni din pricina iubirii de sine din ei, iar Eu te voi lua în mâna Mea și te voi arăta în ziua Mea de slavă celor necredincioși, și tu vei fi cununa Mea de slavă, iar Eu cununa ta de biruință peste vremea cea rea, căci vin, poporul Meu, vin și tot vin, și vin să Mă desăvârșesc și vin să Mă arăt, și în ziua arătării Mele va înceta orice limbă și numai Eu voi mai grăi în ziua aceea, numai Eu și tu, numai noi, numai noi, pentru duhul mărturiei, poporul Meu. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2009

*Sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie,
izvorătorul de mir*

Pământul român va fi patrie cerească. Credința este cea mai mare sfințenie în om.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, și Îmi spune Tatăl să grăiesc și să împart duh de trezire, duh de învățătură în mijlocul neamului român.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, o, neam român. Eu sunt Domnul puterilor, căci am călcat cu moartea pe moarte și M-am arătat Biruitorul și am putere să grăiesc cu omul, căci Tatăl este în Mine, și El este puterea Mea. Vin să te sprijin la greu și să grăiesc ție în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântu-

lui Duh, și te pecetluiesc cu această pecete, pecetea Dumnezeului Celui viu, ca să ai tu putere din puterea Mea, căci tu treci prin zile de cumpănă grea, țara Mea de azi, și Eu văd aceasta și Mă așez sprijinul tău, și cu sfinții lucrez pentru tine ca să te trec de vremea cea grea. Glasul Meu de peste tine te trezește spre veghe sfântă, o, patria Mea de azi, căci la tine vin cu graiul Meu cel de la sfârșit de timp și grăiesc peste pământ și peste om pe limba ta, o, neam român, și te doresc biruitor și te aștept să fii cunună peste popoare și lumină mare peste pământ, căci Eu Mi-am făcut pe vatra ta întoarcerea Mea de la Tatăl la om acum, la sfârșit de timp, și grăiesc în mijlocul tău cuvântul facerii, cuvântul nașterii din nou a lumii, țara Mea de azi. Încep din mijlocul tău cerul cel nou și pământul cel nou, taină adâncă și tănuită de Tatăl în Mine pentru sfârșit de timp și pentru început de veșnicie pe pământ, și te am cunună a slavei Mele și tu nu știi taina în care stai cuprinsă în Dumnezeu. Îți grăiesc dulce și stau izvor de cuvânt în mijlocul tău de cincizeci de ani și mai bine și Îmi pregătesc slava Mea cea de la sfârșit de timp și Îmi fac în tine popor credincios și îl învăț pe el sfințenia, căci ea este în om biruință asupra morții, și ea vede din om pe Dumnezeu și se desăvârșește pe pământ cu taina ei cea de la sfârșit de timp.

Îți fac iarăși trezirea, o, neam român. O, lasă-te sub cuvântul Meu care te povățuiește în vreme de cumpănă, tată! Aprinde candela și pune în ea o hârtiuță mică, scrisă pe amândouă părțile, și fă-o sul apoi și cu ea să ardă candela ta cu untdelemn curat și roagă-te pentru tine stând îngenunchat înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, că Dumnezeu îți dă de veste să stai la rugăciune pentru soarta ta de azi și de mâine, o, neam român. Ia hârtiuța și scrie pe ea așa:

Tată, Fiule și Duhule Sfinte, Dumnezeule al celor credincioși, Tu, Cel viu în vecii vecilor, caută acum spre neamul român și dă-i lui înțelepciunea cea de sus, și duh de pocăință pune peste el ca să cunoască el cu duh aplecat sprijin de la Tine în vreme de răscruce pentru soarta lui. Noi, fiii neamului român, Te rugăm să aduci peste noi taina Duhului Sfânt, Care să ne învețe să-Ți cerem izbăvirea noastră de sub duhul întunericii de azi, care dă să cuprindă lumea de la margini la margini, întuneric cum n-a mai fost în vremile de până acum.

Se tocmește la porți soarta noastră, Doamne, și Te chemăm să veghezi pentru noi. Ne așezăm înaintea Ta cu zile de post pentru ca să biruiești pentru noi cu voia Ta cea de sus și pentru ca să veghezi pentru alegerea cârmuitorului de peste noi, căci toate stăpânirile sunt de la Tine după cum este viața fiecărui neam, dar cerem Ție iertarea păcatelor noastre, și apoi voia Ta de sus peste noi, că nu este alt Dumnezeu afară de Tine, nici nume mai presus de numele Tău. Cu cercetarea Ta cea părintească întinde-Ți peste noi mantia ocrotitoare și biruiește pentru noi ca să avem cârmuitori cu iubire și cu milă în ei pentru noi, căci fără Tine umblăm în întuneric, Doamne. O, primește jertfa inimilor și a trupurilor noastre și dă-ne nouă din Duhul Tău Cel dătător de viață și aprinde-ne în El ca să facem voia Ta, noi, și cei ce vor cârmui pentru noi, și ajută-ne să ne întoarcem cu fața spre Tine, căci suntem rătăciți de la căile Tale, de la calea vieții, Doamne. Și acum pune mâna Ta peste ranele noastre, neștiute de noi cum sunt, și vindecă nestatornicia noastră și vindecă viața noastră după voia Ta și vindecă inimile noastre și fă din noi neam slăvit, aplecat voii Tale, căci Tu singur ești Dumnezeul nostru și ești Calea, Adevărul și Viața, precum Cuvântul Tău a spus că ești. O, ridică-Te pentru noi Mântuitor și aprinde în noi iubirea Ta, iubirea cea de sus în noi, spre mântuirea noastră și spre slava Ta în mijlocul ne-

mului român, slavă de la care să ia lumină popoarele spre mântuirea cea de la Tine lor. Amin, amin, amin.

Iar Eu, Domnul, pecetluiesc acum învățătura Mea de peste tine pentru duh de rugăciune cu strigare, o, neam român, dar strigă, tată, la Mine cu zile de post, înainte de ziua în care se va scrie pentru tine soarta ta cea de mâine și cârmuitori peste tine pentru viața ta.

În săptămâna cea de dinaintea zilei de sorți pentru cârmuirea cea de peste tine, Eu, Domnul, te așez înaintea Mea cu trei zile de post: miercuri, joi și vineri (18, 19, 20 noiembrie - n.r.) și cu rugăciune sfântă așa cum Eu te-am povățuit, neam român, și Eu voi asculta strigarea ta și voi veghea spre ajutorul tău. Să mănânci bucate curate în aceste zile și să le cureți prin stropire cu apă sfințită, și Eu voi lucra atunci cu darul Duhului Sfânt pentru sfințirea lor prin credința ta în cuvântul Meu cel sfințitor. O, să te oprești de la păcat și să mănânci fructe și legume după asfințitul soarelui și să mănânci pâine curată, neamestecată, iar pâinea curată este: făină, sare și apă, închinată cu semnul sfintei cruci când le lucrezi și când le mănânci. O, nu mai sunt bucate curate în piețe, nu mai sunt. Nu mai are creștinul zile curate de post adevărat, cu bucate sfinte, căci Gog și Magog s-a amestecat cu totul în toate câte omul folosește, spre durerea Mea cea de la om, iar Eu, Domnul, te aștept, neam român, și te așteaptă străbunii tăi să postești post sfânt pe pământ, așa cum ei trăiau și posteau post curat și cu rugăciune sfântă înaintea Mea spre bucuria Mea și spre folosul lor de la Dumnezeu. Și acum, pace ție, și putere ție ca să împlinești voia Mea de peste tine spre ajutorul tău de la Dumnezeu! Amin.

Iar pe tine, popor al cuvântului Meu, în mijlocul căruia Eu Îmi deșert cuvântul când îl grăiesc, pe tine te așez la veghe și mai mare pentru neamul român și pentru soarta lui cea de la Mine, pentru cârmuitor milos peste el și pentru el. Tu ești cel așezat de Mine înaintea Mea pentru Mine și pentru tine și pentru neamul român, prin care voiesc să-Mi așez pe pământ slava Mea și biruința ei. Taina dintre Mine și tine este mare și lucrăm după ea. Prin credința ta cea sfântă voiesc să fac bine multora, căci mulți vor primi darul credinței sfinte, după cum Eu, Domnul, voi sufla peste ei ca să se ridice spre viață și să mărească ei slava Mea pe pământ cu ei, și multă de la ei peste mulți, și din unii în alții să se reverse ea și să fac pe pământ patrie cerească, căci pe pământul român stă Domnul și cuvintează cuvântul Său de facere nouă a lumii la sfârșit de timp, precum este scris în Scripturi să fie nașterea din nou a lumii, Ierusalim nou pe pământ și Domnul cu zecile de mii de sfinți întru venirea Sa și întru împărăția Sa pe pământ ca și în cer, iar cei credincioși să spună mereu în rugăciunea lor cea sfântă: O, Tată, făcă-se voia Ta cu vie împărăția Ta, precum în cer așa și pe pământ. Amin.

Și acum, popor de la izvorul Meu de cuvânt, gătește-Mi, tată, ziua de serbare a îngerilor și te pregătește ca să-Mi primești poporul care vine la izvor! Îmi desfac brațele ca să-l îmbrățșez și să ridicăm împreună în ziua aceea mâinile spre Tatăl ca să cerem Lui pentru cârmuirea cea de la El peste neamul român. În ajunul zilei de sorți pentru soarta neamului român, Eu, Domnul, și cu sfinții Mei și cu toți îngerii Mei, vom sta cu tine în rugăciune, poporul Meu de la izvor, și vom sta rugători cu tot poporul care se va strânge la izvorul Meu pentru serbarea îngerilor, zi în care vom pomeni și vom aduna și pe cei adormiți la masa Mea de cuvânt, dimpreună cu sfinții neamului român, care așteaptă cuvântul Meu cel din mijlocul tău pentru lucrul lor cu Mine lângă tine peste acest neam, căci sfinții au putere pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși de pe pământ, au putere prin credința celor credincioși. Amin.

O, popor care vii la izvor pentru serbarea îngerilor Mei și ai tăi, te aștept, tată, cu dor. Îmi desfac brațele și te aștept în prag și-ți binecuvintez pașii și calea spre izvor, și vom ridica spre Tatăl mâini rugătoare și inimi strigând ca să sprijinească El duhul neamului român și să facă milă și minune sfântă pentru soarta acestui neam. Amin.

Iată zi de sărbătoare în mijlocul tău, popor de la izvor, căci sfinții și mucenicii au pe marele mucenic Dimitrie cu ziua lui de serbare între sfinți. Acest mucenic al Meu a fost pildă de credință din ucenic în ucenic și este mare între sfinți, căci s-a întărit pentru mucenicie în numele Meu și s-a mărit atunci pe pământ numele și puterea lui Dumnezeu prin cei credincioși. El rostește de lângă Mine cuvânt peste tine în ziua lui de serbare, poporul Meu, și spune așa:

— **O**, nu este mai mare sfințenie în om ca și credința cea plină de putere prin ea în inima celui credincios numelui Tău și puterii Tale, Dumnezeule mare, căci puterea Ta e mare și ești Unul Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt între cer și pământ, iar cei ce slujesc idolilor lor și dumnezeilor mincinoși sunt fii ai desfrâului și ai deșertăciunii și a toată fărădelegea. Să nu se creadă aceia fii ai lui Dumnezeu în vremea deșertăciunii lor, ci să se căiască de faptele lor rele și să caute curățirea și apoi învierea, căci cei morți nu pot nimic, nu sunt nimic.

Aduc Ție, Doamne, cu toată ceata mucenicilor din cer, rugăciune sfântă pentru biruința Ta peste neamul român spre cârmuirea lui pe mai departe. O, întărește-Ți mâna peste acest neam ales Ție de Tatăl pentru sfârșit de timp și pune Tu cărma peste neamul român și alege Tu cu puterea Ta pe cel mai bun dintre cei ce acum s-au înscris la sorți pentru cârmuire peste acest neam! O, veghează, Doamne, și scoală-Te biruitor al vocii Tale și întărește acest neam înaintea Ta și arată-Te Cel minunat în mijlocul lui prin lucrarea cuvântului Tău de peste el! Vino în mijlocul lui cu Scriptura împlinirii cerului celui nou și a pământului celui nou și întinde-Ți cortul Tău peste acest țarm salvator, pământul român, țara întoarcerii Tale după două mii de ani iarăși de la Tatăl la om ca să rostești cuvântul înnoirii a toate și să fie totul nou, căci Tu ai zis: «*Iată, noi le facem pe toate!*», și apoi vei zice: «*Făcutu-s-a!*». Amin.

Te binevestesc cu toată ceata de mucenici mărturisitori, o, popor al cuvântului lui Dumnezeu, și te vestesc locaș al Domnului pe pământ la sfârșit de timp. Toți sfinții vor sta cu tine în rugăciune pentru neamul român și pentru cârmuirea cea bună peste el. Puterea ta e de la Domnul, iar puterea Lui e de la tine, de la credința ta, de la iubirea ta, de la jertfa ta cu care stai înaintea Lui și slujești Lui și slavei Lui de pe pământ în zilele acestea. O, totul este întuneric peste tot pământul, dar în mijlocul Tău stă Domnul lumină, El, lumina lumii. O, așează-te acum lumină din lumină peste toți cei care vin la izvor ca să ia lumina cuvântului lui Dumnezeu și iubirea ta pentru cei ce cred venirii Domnului la tine cu duhul facerii omului, căci din fii credincioși și sfinți se zidește Ierusalimul cel nou, și de la Domnul este aceasta, și este! Amin.

O, mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta și biruiește pentru ea împotriva a tot vrăjmașul, și prin cruce păstrează-i pe ei Evanghelie a Ta pe pământ, căci crucea lor este grea, și este venirea Ta cu ei, și diavolul răcnește ca un leu de durerea lui cea de la venirea Ta la cei ce cred acum ca să vii, Doamne, căci cei cred sunt cei ce Te coboară ca să vii. Amin, amin, amin.

— **S**i acum, poporul Meu, te-am pecetluit, Eu și sfinții Mei, cu putere de biruință, iar tu încălzește-ți iubirea și rugăciunea iubirii pentru biruința Dom-

nului peste neamul român ca să fie voia Mea cu acest neam. O, așeză-Mi ziua de serbare a îngerilor, tată, căci Îmi desfac brațele ca să-l cuprind pe poporul care se strânge la izvor ca să-l binecuvintez pe el cu privirea Mea și cu tot cuvântul iubirii Mele pentru cei credincioși venirii Mele de acum. O, gătește-Mi frumos ziua îngerilor, fiule! Eu, Domnul, îți voi da putere și trezie și pricepere și iubire și vom sta în ziua aceea înaintea celor ce se strâng într-un duh al iubirii Mele pentru ei și vom grăi îngerește, căci îngerii vor grăi și Mă vor slăvi cu slava pe care ei o au de la Mine pentru slava Mea. Eu, Domnul, te întăresc cu putere ca să poți de la Mine, poporul Meu de la izvor, și să poți pentru cei ce vin, pentru cei ce iubesc glasul Meu și vin spre el ca să le dau lor din bunul Meu cel păstrat pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu în vreme de necredință pe pământ. Pace ție și multă putere pentru mărturisirea Mea îți doresc Eu! Amin.

O, pace vouă, celor ce vă porniți spre izvorul cuvântului Meu, spre locurile alese de Mine pentru slava Mea cea de azi! Vă întăresc pașii spre izvor. Vă dau îngeri însoțitori pe cale. Îmi desfac brațele ca să vă cuprind. Unii pe alții întru îmbrățișare sfântă să ne cuprindem și să-L bucurăm pe Tatăl întru venirea Mea la voi, la cei credincioși, care iubesc să facă voia Mea în ei. Pace vouă! Iubirea Mea e mare. Așa să fiți și voi, mari pentru ea să fiți, că vin cu ea din cer pe pământ ca s-o dau, așa cum este ea s-o dau. Purtători de iubirea Mea să fiți pe pământ, așa vă vreau să fiți, și vă voi învăța pe voi, iară și iară vă voi învăța să fiți, și vă voi mângâia. Eu sunt Cel ce sunt, și voiesc și voi să fiți, și ai Mei să fiți voiesc Eu.

Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin, Eu sunt Cel ce grăiesc! Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2009

Praznicul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Omul este cel mai gol de dragostea de Dumnezeu. Dumnezeu se vede în cei curați cu inima. Scaumul judecății pentru cei care aud, dar nu fac faptele vieții. Domnul strigă către neamul român să nu se vândă fiarei roșii.

Slava Mea cerească umple acum încăperea în care Eu, Domnul, Mă întâlnesc cu poporul care se strânge la izvorul Meu de cuvânt în sărbători, iar pe dinafara încăperii oștirile îngerești, ca și înăuntru, și-au întocmit ziua serbării lor în cer și pe pământ. Amin.

Sunt Domnul și Învățătorul tău, poporul Meu de lângă izvor, cu care-Mi împlinesc în zilele acestea lucrările Mele pe pământ și cuvântul Meu de peste tine, și cu care Mă împart acolo unde el trimite. Te-am așezat, fiule, să-Mi gătești frumos sărbătoarea îngerilor și Mi-ai gătit-o, iar îngerii Mi-au gătit-o de sus, și cu mare slavă stau cetele îngerești înăuntru și în afara casei întâlnirii Mele cu poporul cel venit la izvor. Ai trudit, tată, cu neodihnă ca să îplinești cuvântul Meu, iar Eu îți mulțumesc ca un Dumnezeu și te cuprind în dragostea Mea și te întăresc pe mai departe pentru zilele Mele de slavă, căci venirea pe nori a cuvântului Meu la tine este slava cu care Eu vin și te cuprind și te ocrotesc ca pe bunul Meu cel de azi pe pământ.

Vouă, străjeri din porți, vă dau, tată, vlagă înnoită ca să stați înaintea cuvântului Meu și să-l așezați în carte, și apoi înaintea poporului Meu adunat la izvor, și apoi înaintea neamului român. O, privegheați, tată, înaintea Mea cu dăruire și cu milă de calea Mea cea grea de la Tatăl la om, căci privegherea omului s-a stins pentru Dumnezeu, iar Dumnezeu este Cel ce dă viață la toate și pentru ca să fie ele și să slujească oa-

menilor din cer și de pe pământ.

O, dacă n-aș fi Eu dăruitorul omului cum el nu știe cum sunt și cât sunt, n-ar mai fi nici omul pe pământ. L-aș opri pe om din calea mersului lui și i-aș arăta cum are el viața în el și pentru el, dar necredința lui este fără de oprire, și chiar dacă el se zdruncină o clipă mai mică sau mai mare când Eu Mă apropiu să-i deschid ochii mari și fiorul din el ca să înțeleagă că e slab și că el nu este dacă stă fără cele de la Mine peste el, omul se întoarce de fiecare dată la slăbiciunea de a nu-L iubi și de a nu-L urma pe Dumnezeu pe pământ, și iată, între cei cu suflet viu între pământ și cer, omul este cel mai semeț, cel mai gol de dragostea de Dumnezeu, Dătătorul vieții, Duhul Care îl poartă pe om spre împărăția Mea.

O, veseliți-vă, oștiri îngerești, și voi, căpeteniile lor! Dați Domnului slavă și închinăciune și înteteți cântările cerului pentru slava Mea! Ea este arătată în Scripturi cum este ea, iar omul credincios și adevărat precum Eu sunt vede cu credință și vede slava Mea cea scrisă în Scripturi cum este ea. Ne așezăm acum la masă de cuvânt cu poporul adunat de peste tot la izvor. Ne aplecăm și îl îmbrățișăm cu slavă și îl plângem pe omul necredincios, care trăiește fără slava Mea peste el. Împlinirea Mea în om este slava Mea din om și slava lui din Mine, căci cerul și pământul își întocmesc lucrarea Mea în om când el stă în duhul credinței și al credincioșiei înaintea Mea pe pământ.

Te îmbrățișez și te sărut cu cuvântul Meu cel dătător de viață, popor venit la masa Mea de cuvânt pentru sărbătoarea îngerilor! Te privesc cu duh de Părinte milos și de Păstor mângâios. Ți-am însoțit pașii și calea spre izvorul Meu de Duh Sfânt. Așeză-te acum, căci petrecerea îngerilor întocmește azi zi de serbare și zi de rugăciune pentru neamul român în cer și pe pământ. O, așeză-te înaintea Mea, că iată cum Mă așez Eu înaintea ta cu podoaba cerului, cu slava îngerilor care Mă poartă în car de slavă ca pe Domnul lor, ca pe Unul Dumnezeu de peste toate cele ce se văd și cele ce nu se văd cu ochiul cel trupesc al omului. Mă aplec și Mă așez cu tine în lucrare de cuvânt. Te cer să fii și să rămâi întru Mine cu viața ta și cu lumina ei cea din Mine, căci Eu sunt Lumina și Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, dar dacă rămâne numai să audă omul cine sunt Eu și ce sunt pentru viața și pentru pașii lui pe pământ, el nu se așeză să Mă îplinească în el așa, căci dacă Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, cel ce crede că acestea sunt Eu, se face și acela ca și Mine, calea, adevărul și viața, căci pentru viața cea din om și pentru pașii lui pe pământ am spus Eu, Domnul, ce sunt Eu, și ca să se îplinească omul în acest cuvânt al Meu de peste el, cuvânt vechi de două mii de ani, dar care este mereu astăzi ca și Dumnezeu.

Omul adevărat trebuie să trăiască pentru Dumnezeu pe pământ. Nu este cu neputință omului să trăiască așa. El are în el putere să trăiască pentru Dumnezeu sau pentru sine pe pământ, dar fericit este acela care știe cu totul că viața lui e de la Dumnezeu, și ale Lui din ale Lui trebuie să-I dea Lui, și pe toate din el să le aibă de la Dumnezeu și așa să se împartă în lături pentru lumina Mea între oameni, și care să brăzdeze ea prin întunericul oamenilor și să vadă ei fâșia de lumină cu care Eu Mă sălășluiesc în el, în cel ce are în el de la Mine și numai de la Mine calea, adevărul și viața pentru viața lui, viață cu de-amănuntul în om, și nu numai cu spusul.

Iată, găsiți aici, la izvorul Meu între pământ și cer toate bunurile vieții, căci Eu atât de mult iubesc omul până ce, iată, Mă fac cuvânt nou între pământ și cer, și Îmi fac venirea la el ca să-l gătesc părintește și ca să-l deprind apoi să se facă prunc pentru ascultare ca să-i dau lui împărăția Mea și să Mă zidesc

în el și să-Mi fac în om cerul Meu, scaun de domnie să-Mi fac în el, Împărat al vieții omului să fiu prin viața lui cea vie, viața împărăției Mele în el. O, aveți grijă, tată, să fiu Eu Împărat în voi, iar voi împărăție a Mea să fiți, și nu uitați că nu puteți să slujiți la doi domni și să mai fiți și cu inima curată. O, nu se poate așa. Gustul trupului, gustul lumii vă șoptește că se poate așa. O, nu! Ce curățenie de inimă mai poate dovedi cel ce slujește la doi stăpâni?

O, popor venit la școala Mea de învățătură, îți pun înaintea cuvântului Meu prin care am spus: *«Fericiti cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu»*, iar acum, după două mii de ani, vă spun vouă că Dumnezeu Se vede în cei curați cu inima, și aceia sunt cei cu inima curată. Amin. Îi veți cunoaște după roadele lor, nu după cuvintele lor, și le veți cunoaște credința cea din fapte, căci adevărata credință și lucrare a ei este fapta ei, care o desăvârșește pe ea însăși la vedere.

Vă povățuiesc pe voi, cei mai proaspăt veniți la izvorul Meu de cuvânt, vă povățuiesc să nu vă fie rușine cu Mine și cu faptele vieții Mele în voi și ale sfinților Mei în voi, căci cine se rușinează cu Mine în el înaintea fiilor oamenilor, acela are în el doi dumnezei, și pe nici unul nu-l slujește cu credincioșie. O, nu puteți avea cinste mai mare între fiii oamenilor și nici statură mai mare ca aceea care seamănă cu Dumnezeu în voi. Au oamenii nevoie de Dumnezeu și nu Mă pot găsi, bieții de ei. Faceți-vă cu mare iubire chip al Meu și al sfinților Mei pe pământ între oameni. Dacă acum aveți de la Mine dăruit vouă darul credinței sfinte în urma propovăduirii Mele până la voi de la gura izvorului Meu cel din mijlocul neamului român, apoi voi lăsați-vă lui și plăcerii lui în voi cu totul, căci așa se pune credință sfântă vouă în cuvântul Meu cel de atunci și cel de acum. Curând, curând vor fi pe pământ peste tot stârvuri ale celor necredincioși care s-au bizuit pe ei înșiși. Vă îmbrac în puterea de a fi, căci Eu sunt Cel ce sunt. Dragostea din voi vă poartă acum tot mai des spre izvorul Meu de cuvânt, și prin voi binecuvintez cetatea din care veniți spre Mine ca să luați de la Mine pentru voi și pentru ea așa cum a luat femeia samarineancă sămânța de Duh Sfânt în ea de s-a dus în cetatea ei și a semănat-o și a ieșit rod însutit în ea pentru cărarea Mea cu ei pe pământ, și samarinienii au crezut atunci mai mult decât poporul Israel în Fiul Tatălui Cel venit atunci pe pământ. Mergeți cu credință și cu duhul rugăciunii și semănați sămânța Mea în cetate la voi, iar cei ce vor crede și se vor mântui de ei, se vor îmbrăca întru Mine așa cum voi vă îmbrăcați. Nu uitați că duhul credincioșiei trebuie să însoțească darul credinței sfinte. O, nu uitați că fericiti sunt cei ce nu se smintesc întru Mine, fiindcă cei ce se smintesc cad din fericirea Mea. În cetatea din care voi veniți spre Mine cu inima și cu pasul am pe cel uns al Meu prin lucrarea cuvântului Meu de azi. Mi-am înscris prin el numele Meu cel nou pe pământ, lucrarea Mea de nou Ierusalim, căci cu el martor al Meu am așezat iarăși pe făgașul ei cel dintâi biserica Mea, popor binecuvântat prin împlinirea Mea întru el. O, ridicați Mie rugă pentru ca să cadă de pe el legăturile urii celor ce îl urăsc pe el pentru numele Meu! Fiți grai și faptă de vestitori ai lucrării Mele cea de peste cincizeci de ani în mijlocul neamului român, lucrare cu istorie pe acest țărâm spre care Eu, Domnul, am tras acum, la sfârșit de timp, și le grăiesc oamenilor ca și acum două mii de ani cu graiul Meu de Învățător cu putere de cuvânt. Îngerii Mei toți vă spun vouă în ziua lor de serbare, și le spun poporului tot, adunat la izvor, și spun așa îngerii Mei:

— **S**lavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pace pe pământul român și bunăvoire

întru cei credincioși! Lăudați pe Domnul ca îngerii și ca sfinții! Fiți împărțitori de Duh Sfânt și de puteri de sus peste neamul român și de duh de rugăciune în ziua aceasta pentru soarta lui cea de mâine! Duhul Sfânt vă poartă pe aripi așa cum își poartă vulturul pe aripi puii ca să-i învețe să zboare, căci Duhul Sfânt Se rotește deasupra voastră și voiește să Se așeze în voi ca să vă fie de viață. Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Savaot și plin este cerul și pământul de slava Sa și a Fiului Său Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu! La porunca Lui toate cele din cer slujesc Lui pentru cei credincioși Lui care se fac slujitorii Lui, căci omul cel adevărat trebuie să trăiască pentru Dumnezeu pe pământ. Veniți la izvorul slavei Domnului, veniți mereu, veniți și beți! Noi, toate oștirile îngeresti, vă înaripăm duhurile ca să veniți să beți din cupa iubirii lui Iisus Hristos pentru voi, cei ce credeți Lui și venirii Lui iarăși de la Tatăl la om. Suntem de strajă pentru soarta neamului român dimpreună cu sfinții toți pe tot pământul român acum, când sorții iar se bat pentru cel ce va fi să stea pe mai departe cărmaci al corăbiei Domnului, căci țara română are scris pe catargul ei țara Noului Ierusalim, trăire vestită în Scripturi să fie pe pământ cu oamenii și să șteargă lacrimile de pe obrazii lor, pentru credința lor în făgăduințele Domnului. Credeți întru Unul Dumnezeu și întru unul neamestecat izvor al Său de azi pe vatra neamului român! O, toate izvoarele s-au amestecat, toate râurile care dau să adape oamenii însetați de viață, căci duhul de om se dorește a fi Dumnezeu peste oameni, dar zice Domnul peste cei ce lucrează așa peste oameni: *„Fața Mea și lucrarea Mea se cunoaște curată unde este, numai să vină omul să se dea Mie inimă curată și neamestecată și neîmpărțită, căci darul proorociei este scris în Scripturi cum să fie el și cum să lucreze el acolo unde este și face”*. O, firea îngerilor vede bine aceasta ce zice Domnul, și vai omului care nu vede din pricina mărginirii vederii lui și nu are cum să se ferească de ceea ce nu este Dumnezeu sau fața lui Dumnezeu prin lucrările oamenilor!

Iată-L pe Domnul Cuvântul cum ne spune nouă, îngerilor, să aducem la masa Lui de cuvânt pe cei ce așteaptă în morminte pe Domnul. Noi împlinim, și Domnul Se apleacă apoi ca un Dumnezeu în semn de mulțumire, și iată, am adus la masă pe cei adormiți. Se face aici pomenirea lor în ziua îngerestilor puteri și a firii îngeresti și avem lucrare îngerească în ziua aceasta de serbare. O, lăudați pe Domnul ca și îngerii Lui! Lăudați-L pe El în psaltire și în alăută, în glas de strigare, și din strune lăudați-L, căci a Lui este toată slava, a Celui ce I se cuvine este ea! Amin.

Glas de îngeri a grăit vouă în zi de sărbătoare îngerească. Amin, amin, amin.

— **S**i acum, Eu, Domnul, pecetluiesc grăirea îngerilor pentru cartea Mea cea de azi, și ea este mărturia Mea și a venirii Mele cu sfinții și cu îngerii toți. Amin.

Odihnesc de așteptare pe cei adormiți. Le dau bucuria întâlnirii lor cu poporul Meu de azi cu care-Mi port venirea, le dau mângâierea cea din cuvântul Meu grăit în ziua de serbare a îngerilor și le pregătesc prin masa Mea de azi încă și încă clipa învierii depline, răscumpărarea trupurilor. Amin.

O, sunt vlăguți cei ce-Mi stau porți pentru ca să vin cuvânt în carte, iar cuvântul Meu este mult. Am acum cu Mine pe Verginica, trâmbița Mea prin care Mi-am sunat venirea Mea de azi și Mi-am pregătit și Îmi tot pregătesc un popor până ce voi rămâne cu ceva mult prea scump în mână, căci poporul Meu trebuie să fie scump și pus la scumpit și tot pus la scumpit, și fericiti sunt cei ce Mă ascultă pentru lucrul Meu cel mult cu ei! Am cu Mine în sărbătoarea îngerilor pe trâmbița Mea.

O, trâmbiță a Mea, o, tată, grăiesc cu tine în cer, căci ziua de serbare a îngerilor a întâmpinat duhul și sufletele păstorului Daniel, păstor al poporului Nostru azi. Ești acum între cei din cer cu el. Mult îndurerat cum a fost pe pământ, el neobosit a lucrat la duhul și la mintea și la simțirea poporului care venea să-Mi fie popor. L-am slobozit de legături și de dureri, de multele-i dureri ale lui și ale Mele în el, iar în ziua de mâine îi așezăm trupul spre odihnă. Mergem cu cei trudiți mult, cu cei ce au trudit și Mi-au gătit sărbătoarea îngerilor, și pe care i-am pus îndoite să trudească și să gătească și așezarea în odihnă a trupului păstorului Daniel. O, mult a lucrat el, mulți diavoli a biruit din calea lui cu Mine prin credința lui cea statornică și mult stăruitoare până la sfârșit! O, atât de credincios a fost! N-a mai fost altul în poporul Meu de azi ca și el până la fiii cei de azi cu care Ne sprijinim acum pentru venirea Mea pe mai departe cuvânt. L-au părăsit copiii și pe el și pe Mine, dar iată, el are fii, are ucenici, care-l poartă pe el mai departe, pe Mine și pe tine și pe el, tată. Îmbrățișați-vă acum, mângâiați-vă în dureri, întăriți-vă unul lângă altul pentru veghea și pentru mersul cel sfânt al poporului cel sfințit cu care Eu, Domnul, Îmi lucrez azi lucrările Mele pe mai departe pe pământ, pe cele din zilele acestea, o, trâmbiță a Mea! Ziua de azi e cu multă sărbătoare, iar mâine iarăși vom serba sărbătoarea mergerii la cer a păstorului Daniel. Am arătat la cineva din satul lui cu mulți ani în urmă în vedenie de noapte ce mare, ce răsunător și ce purtat a fost numele lui între cei din cer în vremea lucrării lui cu Mine și cu tine pe pământ, Verginica Mea. O, tată, scumpă este la Mine adormirea cuvioșilor Mei și mare sărbătoare este ea pentru sfinții Mei! Ți-am dat mângâiere mare. Tu vezi acum în cer ce este mângâierea și dorul cel pentru ea, căci avem popor pe pământ și îl purtăm în dorul Nostru și căutăm mângâierea de la el tot mai mult, o, mult mai mult decât caută el de la Noi, căci în cer e totul văzut și totul treaz și sfânt și se vede bine totul. O, cerul este plin de dor de cele ce are el pe pământ parte a lui, căci pe pământ e totul sub stăpânirea omului și nu mai avem oaze de odihnă pe pământ Noi, cei din cer, dar plata moștenirii Noastre este poporul cuvântului Meu, și îngerul Meu este și al său. Amin.

Te port pe slavă de îngeri în ziua serbării îngerilor, poporul Meu de la izvor, iar mâine vom merge pe aripile slavei lor cea Mie închinată și vom așeza în odihnă și în tihnă trupul păstorului Daniel. Oștirile îngerești s-au făcut lui cale netedă spre slăvile cele de sus. Îți dau, tată, puteri înzecite, că mult trudit ești. Știi tu, oare, care este ajutorul tău în jertfa ta cea cu trudă? O, ascultarea îți este ușurare în greu, căci greul Meu este greu de dus, și cu tine îl duc, tată, îl duc și pe cel din cer, și pe cel de pe pământ. Poporul Meu, puțin cât este el, este mult și greu pentru umerii tăi mici. Eu însă stau cu tine sub cruce și salt de ea nu ca acum două mii de ani, ci cu toate puterile cerești și îngerești și te sprijin pentru lucrarea Mea cu tine, că n-am cu cine să Mă sprijin pe pământ. Mă sprijin cu tine, și tu cu Mine și cu grija Mea de tine. Unul de altul avem grijă, și iată, mergem și iar mergem. Mergem, poporul Meu, și prin credință vom aduce la bine corabia cu care mergem pe deasupra stricăciunii de pe pământ. Nu mai este loc curat, drum curat și nici un colțisor curat nu mai găsim pe pământ. O, poporul Meu, stai întru Mine, tată, și fii mulțumit și fii cuminte, poporul Meu! Eu sunt Cel ce pot pentru Mine și pentru tine, iar tu ești cel ce poți Mie, fiule. Amin.

Și dacă-Mi voi întări un picuț pe cei din porți, Eu, Domnul, voi căuta să mai așez cuvânt lângă cel de acum, că vreau să-Mi săvârșesc mai întreg râul cuvântului Meu de câte ori el

vine să se deșarte deplin în cartea sa cea de azi, cartea Mea cu tine, poporul Meu. Pace ție! Pace ție! Pace ție! Amin.

Pace vouă, celor ce ați venit și Mi-ați mângâiat Duhul și privirea privindu-vă venind și petrecând cerește și simțind fiorul întâlnirii voastre cu Mine! O, pace vouă, celor mai proaspăt născuți din cuvântul Meu cel din zilele acestea pentru ca să-Mi fac prin el un popor sfânt pentru slava Mea cea de la sfârșit de timp! Duhul Meu vă iubește așa cum voi Mă iubiți. Duhul Meu vă învață așa cum voiesc Eu să vă am. Duhul Meu vă așteaptă să fiți pe deplin răsădiți în lucrarea Mea, cu care-Mi fac ogor de însămânțat sămânța Mea cea nouă, Duhul Meu Cel dător de viață pentru răscumpărarea omului. Vă iau în Duhul Meu. Dacă vreți, rămâneți întru El, rămâneți în iubirea Mea! Vă pecetluiesc acum cuvântul glasului vostru cel dinăuntru și prin care glăsuiți în Duhul: „*Voim, Doamne! Ajută Tu voinței noastre!*“ Amin.

Oștirile îngerești rămân acum cu voi și vă vor însoți mâine pentru datoria cea sfântă, pentru ziua de serbare a păstorului Daniel, fii ai poporului Meu. Eu, Domnul, vă voi întări și pe voi, cei ce ați pregătit toate ale sărbătorii, și îi voi întări și pe cei ce vor merge la sărbătoare, și cu oștirile îngerești vă voi întări. Amin.

Pace vouă, oștiri îngerești slujitoare ale slavei Mele, căci Eu pentru slava Mea v-am creat!

— **S**lavă și închinare Mielului lui Dumnezeu, Domnul Cuvântul, Ție, Iisuse Hristoase, Împăratul îngerilor și al oamenilor credincioși între fiii oamenilor! Slavă numelui Tău mare și a împărăției Tale în cer și pe pământ! Cerul este scaunul Tău de domnie și Îți este larg, iar pământul Îți este așternut picioarelor, și este strămt pentru Tine pe pământ din pricina necredinței oamenilor care au luat pământul ca să-l stăpânească ei.

Slavă Ție, Celui ce vei birui curând, curând peste tot și peste toate, și apoi le vei închina Tatălui ca un Fiu supus și mare prin supunerea Ta, Îți spun Ție acum toate oștirile îngerești în ziua lor de serbare în cer și pe pământ. Amin, amin, amin.

*

Cu sărbătoare îngerească am petrecut în ziua care a trecut, și mare a fost slava sărbătorii pentru tot cerul de sfinți și de îngeri, și e mare minune că are cerul pe pământ așternut pentru Mine ca să Mă fac cuvânt de venire, acum, la sfârșit de timp, și să-Mi audă cei din cer cuvântul Meu cel mare și să ia din el bucuria cea mult așteptată lor, căci bucuria cea desăvârșită, cea întreagă, așteaptă la capăt de timp, precum așteaptă și cei ce o nădăjduiesc pe ea cu credință, cei din cer și cei de pe pământ, bucurie trecută prin multe dureri, prin mari suferințe și încercări, prin tot felul de ispitiri, spre plata ei cea întreagă apoi. Amin.

Eu, Domnul, aștept cu cei din cer ziua când toate Mi se vor supune ca să le pot pune înaintea Tatălui Savaot ca un Mieluț biruitor, căci sunt Mieluțul Tatălui și Îi sunt supus. M-am supus Lui când M-a trimis din cer pe pământ ca să Mă întruz și să cresc Fiu al omului, și apoi să Mă las Mieluț junghiat de poporul prin care Tatăl Meu M-a făcut cunoscut pe pământ, popor din care se trăgea mama Mea Fecioara. O, n-am stat împotriva celor ce M-au defăimat până la moarte pe cruce, batjocorindu-Mă ca pe cel mai mare răufăcător, ca pe cel mai mare păcătos, căci trupul Meu cel defăimat și răstignit Mi-a fost așezat între doi tâlhari pedepsiți de lege pentru faptele lor tâlhărești. Așa am stat Eu supus Tatălui pentru lucrarea pe care

El M-a trimis s-o săvârșesc. El de aceea M-a trimis, și M-a trimis ca să ajung defăimat de toți cei care credeau că am venit să le iau împărăția și libertatea și voia. O, M-a trimis Tatăl ca să fiu pedepsit pentru păcat în locul păcătoșilor toți, care au fost și care erau și care vor păcătui pe pământ apoi, până la sfârșitul veacurilor. M-a trimis Tatăl să plătesc tributul pentru tot omul păcătos, care-și scrie cu mâna lui pedeapsa faptelor lui vrednice de moarte, căci poruncile date de Dumnezeu pentru viață în om le-a călcat și le tot calcă fiecare om, împotrivindu-se el Celui ce le-a dat pe ele de viață a oamenilor, iar pe Mine M-a trimis Tatăl să ispășesc pentru om.

O, mare a fost sărbătoarea îngerilor lângă tine, poporul Meu de la izvor! Oaspeții veniți au fost plini de dor și de fior sfânt înaintea cuvântului Meu și a îngerilor Mei. Suitele cerești au fost fără de număr, multe. Tu ești mic încă, la fel și vederea ta, dar slava sărbătorii a fost mare și pentru cei din cer, căci cei adormiți au fost fără de număr veniți la pomenire, mulți, de la începutul lumii și până azi. S-a strâns cerul și cămărilor Domnului cu toate cele din ele, suflete și duhuri și stihii, iar îngerii cu zecile de mii de mii în cete-cete au slăvit slava Mea cu tine, cuvântul Meu cel ce cheamă la viață pe pământ cerul și pământul și toate cele ale lor. Mulți, mulți sfinți au văzut prin vremi, au văzut dinainte pe cele ce Eu, Domnul, le aduc și le voi aduce tainic pe pământ prin credința unui neam cu duhul umilit înaintea Mea, căci Eu Îmi găsesc plăcerea în cei ce se lasă copleșiți la cuvântul Meu, în cei ce tremură înaintea Mea ca să facă voia Mea cu credința lor, cu puterea lor cea mică, dar cu iubirea lor cea din cer.

O, te întăresc în darul credinței sfinte, ca să fii tu așternutul lucrărilor Mele cele tainice, poporul Meu de azi, căci mic și puțin cum ești, tu ești, și prin harul Meu ești, căci prin tine sunt Eu pe pământ cuvânt, și ce puteam Eu dacă nu găseam credință pe pământ pentru venirea Mea cea de acum cu atât de mult rău de cuvânt pentru spălarea cu el a pământului și pentru ca să-l strig pe tot omul de la păcat la sfințenie, de la nepăsare la veghe, de la moarte la viață? Măcar să Mă spăl pe mâini, măcar să-Mi scutur picioarele dacă, trimis fiind de Tatăl la om, nu Mă primește omul cu mântuirea cea de la Mine. Mărturia Mea de azi însă se scrie și se face carte între pământ și cer și se face scaun de judecată pentru tot omul care aude și nu face faptele vieții, și care nu voiește să audă și să creadă pe Cel ce vine de la Tatăl iarăși, precum este scris să vină. Eu vin cuvânt pe pământ pentru că este scris să vin așa, iar venirea Mea este cu mare taină și este în miez de noapte. O, n-a fost noapte mai noapte ca cea de azi noapte. Dorm și nu se trezesc la glasul Meu cei ce dorm. Dorm în păcate oamenii, căci somnul păcatului este dulce lor. Am găsit un sâmburel de credință, acum, în vremea când trebuia să vin și să trâmbețez să se scoale omul și să se așeze înaintea glasului venirii Mele, și iată, Mi-am zidit locaș de venire din fii credincioși tainei prin care Eu vin cuvânt pe pământ. O, am găsit credință pe pământ pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele iarăși de la Tatăl la om cuvânt plin de putere și de duh de înviere, și cu el, cu îngerul cuvânt, cu acela Mi-am trezit îngerii ca să-i adun cu ei la masa cuvântului Meu pe cei ce vor fi, pe aleșii Mei, care s-au ales și care se aleg pentru Mine cu credința și cu iubirea lor, și lor Mă vestesc, și apoi dau putere cosorului să meargă și să-și facă lucrarea pe pământ, lucrare proorocită ca să fie. Amin.

O, vă trebuie voință mare, fii ai poporului cuvântului Meu, și vouă, celor ce veniți să vă faceți fii ai lui Dumnezeu prin puterea pe care Eu o dau iubirii din voi, credinței din voi pentru venirea Mea. O, multă viață de Duh Sfânt pun Eu în voi,

iar voi încingeți-vă cu brâul nădejzii sfinte și biruiți lumea și trupul. Amin. Le spun la toți oamenii de pe pământ să biruiască lumea: pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții, căci acestea sunt duhul morții, duhul care a prins putere în văzduh prin măiestria cea bolnavă a omului, căci omul își zidește moarte prin tot ceea ce s-a deprins el să facă, și cu care numai păreri de rău își pregătește lui, târzii păreri de rău și tot mai târzii.

Post sfânt, rugăciune sfântă, statură cuviincioasă, părăsirea plăcerilor, ascultarea de poruncile vieții și multă, multă iubire și credință și multă credincioșie lângă Mine, așa să împlinești tu, popor credincios, și strânge-te, tată, lângă Mine, ca să te bucuri și ca să Mă bucuri, că nu sunt între cer și pământ ceasuri și locuri mai mărețe ca atunci și ca acolo unde Eu cu tine ne întâlnim și ne scriem pe pământ cu popasul cerului, Eu și cu voi într-o întâlnire cerească în zilele acestea. Cu zecile de mii se purtau după Mine acum două mii de ani suferinzi ca să le iau de pe ei tristețea inimii și lipsa sănătății trupurilor lor, dar ca să facă ei voia Mea apoi, o, puțini de tot se alegeau așa între ei prin multa și lucrătoarea Mea iconomie, dar mare și înfierată era nevederea și împietrirea inimii omului și tăria cerbiciei lui între cele ce se văd de ochii omului, făcute de Dumnezeu.

Duhul trupului atrage duhul sufletului ca să-l facă numai trup pe omul cel slab de Dumnezeu, și trupul poartă împotriva lui Dumnezeu în om, și bietul de om nu se poate birui. Cuvântul Meu însă poate să-i dea omului puterea cea de sus ca să se biruiască pe sine omul, și nu pe Mine în el, și de aceea Mă fac cuvânt pe pământ, o, fii ai oamenilor rătăciți de Tatăl Meu! O, nu Dumnezeu a făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele lor, și pe om, și pe Fiul Său Cel Unul născut, Fiu al omului apoi pentru salvarea voastră din necunoștință de Dumnezeu? O, cât și unde mai mergeți fără toiag de păstor pentru viața voastră nevegheată, necărmuită de un cărmaci mântuitor pentru voi? Vin cu îngerii și cu sfinții și pășesc cu ei pe pământ pas ceresc pentru voi, dar ochii voștri nu văd cerul călătorind cu voi ca să găsească prilej să vedeți voi, să auziți și să credeți apoi că este Dumnezeu pe urma voastră și așteaptă să-L iubiți și să vă faceți fii ai Lui prin legătura de iubire dintre El și voi, dintre voi și El. O, învățați, învățați iubirea! Ea este cea fără de păcat și fără de trup. Ea face din om făptură nouă, făptură de Duh Sfânt, trup duhovnicesc, supus Duhului Sfânt, Duhul lui Dumnezeu. O, biruiți-vă trupul! Nu-i dați ce vă cere el, căci carnea și sângele se împotrivesc diavolește împotriva împărăției cerurilor în om! Boldul morții este păcatul și îl înțeapă în carnea omului pe om, și înăuntrul omului este moartea, și nu din afara lui, și omul moare prin păcatul cel din trupul lui, vierme neadormit în om, vierme care-l scoală pe om din somn, din așternut, ca să facă pofta lui cea vrăjmașă omului în însuși trupul lui.

O, din zi în zi mai mult și mai îndurerat voi striga la om ca să-i spun că este vierme neadormit în el păcatul și nu-l lasă să doarmă, ci îl scoală pentru păcat. Veni-va ziua să biruiască moartea, să biruiască Eu păcatul din om, și omul își va vedea atunci față în față cu el păcătoșenia lui, moartea, pe care și-a iubit-o și și-a înviat-o mereu, mereu în el, și atunci Eu voi fi biruitorul omului păcătos, biruitorul morții lui, căci moartea în om și-a făcut culcușul ei și a slujit viața omului și fața lui, cea de la Mine hărăzită lui prin facerea cea de la început a sa.

O, trebuie să se pocăiască omul și trebuie să părăsească păcatul și toată urma păcatului în el. Pot Eu să fac aceasta dacă omul nu vrea să asculte de porunca Mea pentru împărăția Mea în el. Împărăția Mea în om nu are nimic, nimic din lumea aceasta, și așa voiesc Eu să-l fac pe om, făptură nouă, după chipul și asemănarea Fiului lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiu

al omului și Care S-a numărat cu păcătoșii ca pe toți să-i atragă de pe pământ spre cer, de la stăpânitorul întunericului la Tatăl Savaot, Tatăl Meu, Cel fără de început și fără de sfârșit ca și Fiul Său. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu Cuvântul, am grăit acestea în zile de serbare îngerească în cer și pe pământ, spre bucuria și spre mângâierea îngerilor și a sfinților și a celor credincioși pe pământ, credincioși și adevărați, așa cum sunt Eu. Amin.

O, neam român, o, neam român, o, neam român! Te povățuiesc de mult, de mult să ai grijă de soarta ta de mâine, și tu ești prins în lațul celor ce te mint pe tine pentru viața ta. O, iată ce război, ce război de dorințe și de căutare de slavă omenească s-a zbătut în tine în ziua aceasta de sorți pentru cel ce va fi să stea la cârmă pentru tine! O, tată, Eu, Domnul, te-am scos mereu pe tine din dureri și de sub stăpâniri omenești în toată vremea istoriei tale zbuciumate, popor român, și iată, tu nu veghezi bine azi pentru soarta ta așa cum străbunii tăi vegheau pentru acest pământ. Ai creionul în mână ca să-ți scrii soarta. O, nu te da în mâna celui ce nu are grijă de tine părintește! O, cum să fac cu tine ca să nu greșești acum pentru soarta ta? Deschide-ți mintea și apoi inima și caută să simți cu inima și nu cu mintea, căci tu ești în primejdie să cazi iarăși în sângele tău și să zaci în necunoștință și în nepăsare, căci duhul omului dă să-ți îmbrobodească mintea ca să-ți scrii cu mâna ta întoarcerea iarăși la cele din care Eu am dat, totuși, să te scot, și mult sânge s-a vărsat pentru dezrobirea ta cea de la Mine venită spre tine. O, nu căuta bunăstarea ta acum, ci așează-te să cauți să stârpești mai întâi duhul minciunii, pe tot omul care minte împotriva binelui tău cel de la Mine, căci nici un bine nu se clădește pe minciuna omului care te duce cu vorba ca să-l pui pe el căpetenie a ta cum că ți-ar da el ceea ce nu are să-ți dea, ceea ce doar tu poți să-ți dai. O, mergi, tată, înainte, și nu te da acum înapoi. Eu privesc din cele cerești peste tot pământul tău și peste toți cei care vorbesc acum în numele tău folosind puteri slabe și minciuna ca să te încante să dai înapoi.

O, nu da înapoi! Nu da înapoi, popor român! Nu-ți vrea decât binele cel ce stă acum cârmaci pentru tine înaintea neamurilor de pe pământ, și e curat cu inima pentru tine și e dărz cu duhul, chiar dacă stricăciunea de pe pământ ține toate neamurile de pe el sub piedica de a nu mai putea omul pe nicăieri pentru Dumnezeu și cu El peste viața lui.

O, neam român, nu te vinde iarăși robiei fiarei roșii, tată! Nu te da iar să cazi în capcana duhului minciunii omului care-ți spune minciuna că va fi pentru tine cu cele din el. O, e numai duh de trufie în cei ce se zbat acum cu război pe față la porțile tale ca să pună mâna pe cârma corăbiei române prin valurile vremii de acum. Iată-i, își mărturisesc pe față dorințele arzătoare de glorie a lor, și nicidecum grija lor de soarta ta, ci sunt porniți să-și facă jocul propășirii lor, nu să te scoată pe tine din clește, țara Mea, neam român. O, mare-ți este încercarea acum, dar Eu te-am povățuit să stai cu duhul treaz și să ceri Mie să-ți dau duhul prevederii și să nu alegi rău pentru tine când ai creionul în mână ca să hotărăști tu, nu cei ce dau să domnească peste tine în numele tău și fără milă de tine, țara Mea. Cel ce stă acum cârmaci peste tine, acela este cel care te iubește cu inima mare, și cu duh viteaz dă să stea el pentru tine înaintea ispitei grele, care iarăși dă să te dărâme de pe stâncă, neam român. O, el nu te minte, tată. El dă să te ajute de la mijloc și nu să te vândă fără de preț. Trezește-te, o, trezește-te, iar dacă nu vei vrea, Eu n-am vină pentru viața ta, că Eu te-am povățuit, și i-am dat duh de povață bună pentru tine și celui ce

te cârmuiește acum. Războiul pentru răsturnarea lui e mare și e din întuneric, și e și la lumină. Eu, Domnul, lupt și încă voi lupta pentru binele tău între toate relele care dau să te prindă iarăși sub robie și voi sta de veghe cu îngerii și cu sfinții pe vatra ta și voi privi lucrarea ta, inima ta, și te voi insufla de la Mine tainic, căci războiul cel împotriva ta este aprig, și nu împotriva celui de la cârma ta se războiesc aceștia, ci împotriva binelui tău, o, țara Mea cea de azi.

O, ție îți zic acum, celui ce stai cârmaci pentru neamul român, pentru corabia Mea, pentru țara Mea de venire acum, la sfârșit de timp cuvânt pe pământ pentru salvarea omului: lasă-Mi Mie lupta și grija pentru sorțul care urmează să se bată pentru tine sau împotriva ta, căci forțele întunericului s-au întins peste tot și se luptă orbește să tragă sub ele iarăși neamul Meu român. Eu, Domnul, sunt peste tot cu îngerii și cu sfinții Mei în mijlocul neamului român, iar dacă neamul român va alege deșeptarea în clipele acestea grele, Eu îi voi da lui din Duhul Meu și voi lucra pentru el și pentru tine la cârmuirea lui, dar dacă el va alege minciuna și dezbinarea și trufia, care se împotrivesc din om unității și frăției acestui neam, Mă spăl pe mâini de neînțelepciunea acestei clipe de răscruce a neamului român, și el va suferi cădere și înjosire sub omul care se vrea pe sine pentru el însuși și nu pentru acest neam la porțile lui. Tu însă nădăjduiește și stai în duhul iubirii de țară și de neam, iar Eu voi ține pe poporul Meu în duhul rugăciunii și al veghii sfinte, și împreună cu cerul de sfinți și de îngeri vom sta și vom lupta cu cerbicia cea tare a celor ce se vor pe ei înșiși, și nu dreptatea și pacea și adevărul pe masa frăției neamului român. O, nu așa, nu așa a fost în vremile vechi frăția neamului român, și și-au uitat străbunii bravi cei din acest neam care nu sunt drepti pentru el acum. Tu însă așează-te acum înaintea Mea cu bărbăția nădejzii și lasă-Mă pe Mine sprijin al tău, căci Eu, Domnul, voiesc să merg spre biruința lui cea de la Mine cu acest neam, numai să nu cadă el în duhul cel rău al rătăcirii de Dumnezeu tot mai mult, al desfrâului cel de peste tot pământul și al lepădării de credință, semn înaintea venirii Mele cu ziua slavei întoarcerii Mele cu slavă pe pământ la om, iar lepădarea de credință este semnul că antichrist se zbate cu puteri aprige să șteargă urma și numele Meu de pe pământ și să domnească el. El însă va domni până la sfârșitul său, iar Eu voi fi, așa cum am fost și sunt, Împăratul făpturii și Îmi voi desăvârși din mijlocul neamului român taina cerului celui nou și a pământului celui nou și a Ierusalimului celui nou, precum este scris să fie pe pământ la sfârșit de timp, iar țara română este scrisă cu numele de țara strălucirii, și din mijlocul ei Eu, Domnul, este scris în Scripturi să Mă arăt biruitorul morții și învierea a toate, nașterea din nou a lumii din cuvântul Meu cel nou, cartea cea de azi a cuvântului Meu. Pace ție acum! Nimeni să nu cârtească pentru cuvântul Meu cu care azi am grăit ție și neamului român, neamul Meu cel de azi, Israelul Meu cel nou, cel de la sfârșit de timp. Amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu în mijlocul acestui neam, stai de veghe acum, stai, tată, cu mânuțele întinse spre Mine pentru ziua de sorți și în ziua aceea, când neamul român își va alege calea înainte sau înapoi, după cum el va voi să se aplece sau să nu se aplece tainei Mele, cu care dau acum să-l sprijinesc și să-l ocrotesc pe el pentru soarta lui, pentru pe mai departe mersul său, căci războiul din mijlocul lui este mare acum pentru soarta lui, iar Eu, Domnul, i-am dat lui acum cuvântul deșeptării lui. Amin, amin, amin.

Am sfârșit și ziua a doua de serbare acum, poporul Meu slujitor. Te-am așezat, tată, să-Mi așezi în tihnă și în odihnă

trupul păstorului Daniel, mare zi de sărbătoare pentru cei din cer. Vestea adormirii lui a strâns în ziua aceasta poporul care s-a hrănit în vremea celor cincizeci de ani și mai bine din râul cuvântului Meu în tot acest timp ceresc pe pământ. Poporul Meu s-a strâns mult, și mult popor din satul Mănești, sat în care cuvântul Meu a trâmbițat mult, mult și a mărturisit cu multe mărturii, căci din acest sat l-am cules Eu, Domnul, pe însoțitorul trâmbiței Mele Verginica, rudenie după trup cu păstorul Daniel, pe care apoi l-am luat păstor în slujba credinței sfinte, în slujba cuvântului Meu și a poporului care se naște din cuvântul Meu pentru creștere, pentru credință cu viață, cu faptă în om.

A fost în ziua aceasta zi măreață de sărbătoare. M-am purtat de la ieslea cuvântului Meu cu poporul de la izvor și cu cetele îngerești și s-a întocmit în satul Mănești sărbătoarea ducerii la cer a păstorului Daniel, martorul Meu credincios, cel ce a stat și a răspuns cu tărie pentru numele Meu înaintea celor ce atât de hain l-au adus pe el la înfățișare pentru Mine și pentru el și pentru lucrarea Mea de nou Ierusalim pe pământ, lucrare începută de Mine prin trâmbița Mea Verginica în anul 1955 în satul Maluri, la Pucioasa, oraș cu nume din cer, prin care Eu Îmi răzbun prin cuvântul Meu pe cei binecredincioși. Foc și pucioasă este cuvântul Meu pentru cei necredincioși de ieri și de azi, și este împlinirea cuvântului Meu numele acestui oraș, iar pentru cei credincioși și sfinți el este rădăcina izvorului Meu și este nume mare, numele Noul Ierusalim, cetatea sfântă Noul Ierusalim, din pricina colinei Mele de azi, pe care Mi-am așezat un popor Mie slujitor în zilele acestea pe pământ, popor cuminte, pe care Eu l-am ales pentru slava Mea de azi și pe care îl voi sfinți din zi în zi mai mult, și pentru Mine îl voi sfinți. Amin.

Nu pot, o, nu pot să-i spun poporului care a băut din izvorul Meu în de-a lungul acestui timp ceresc, nu-i pot spune lui despre taina Mea cea de la celălalt capăt al cuvântului Meu, mântuitor cuvânt peste un popor. La începutul Meu de azi cu un popor chemat și strigat la masa Mea, și apoi spre mijlocul lucrării Mele, și apoi tot mai spre capătul cel de azi, unde am ajuns cu cuvântul Meu în mijlocul unui popor mereu răzvrătit, mereu nestatornic din pricina nemulțumirii lui, căci s-a îngâmfat unul peste altul cel ce a ascultat glasul Meu, o, Eu n-am putut în tot acest timp să Mă desăvârșesc, nici la început, nici mai pe la mijloc și nici mai apoi, așa cum Mi-am putut acum așeza împlinirea Mea cea atât de dorită peste un popor credincios și sfânt cu credința înaintea Mea. Ca să fi fost Eu biruitor, în sfârșit, cu lucrarea cuvântului Meu Îmi trebuia ucenici credincioși, statornici în lepădare de sine, în suferință și în nădejde și în iubire fără de seamă, acum, între fiii poporului Meu din toată vremea trâmbițării Mele de azi, disprețuiți pentru iubirea lor, neprețuiți așa cum am fost Eu neprețuit atunci, un dar frumos și fără de preț, dăruit de Mine poporului cel din vremea toată a trâmbițării Mele de azi, căci cei neprețuiți sunt spre folosul multora din pricina umilinței din ei, prin care Eu, Domnul, pot pentru mulți din cei ce nu pot cu darul umilinței sfinte în ei pentru mântuirea lor, pentru iertarea lor de multele supărări și neascultări aduse Mie în tot cursul acestui timp de cincizeci de ani și mai mult. Eu, Domnul, însă, am biruit și am ieșit cu lucrarea Mea biruitor și Mi-am început biruința și lucrez cu mare taină, căci duhul lui antichrist și al lui satana, care îmboldesc omul ca să-i facă voia, acești capi răzvrătiți lucrează la vedere să răstoarne de pe pământ împărăția Mea, dar este scris în Scripturi să biruiesc Eu, Mielul lui Dumnezeu, și așa va fi, precum este scris. Amin.

Binecuvintez cu îngerii și cu sfinții intrarea între cei din cer a păstorului Daniel, care Mi-a păstorit poporul cu iubire sfântă și cu muștrare sfântă în vremea lucrului lui cu Mine prin puterea credinței lui în lucrarea cuvântului Meu. Din urma lucrului lui cu Mine am bucurie și rod Mie pe fiii cei de azi ai cuvântului Meu, care-Mi stau înaintea mijlocitori pe mai departe și mărturisitori ai venirii Mele pe mai departe cuvânt în mijlocul unui popor statornic cu iubirea, cu credința și cu credincioșia, ucenici din ucenici, și am durere și nerodire pe cei ce atâția ani au auzit din gura Mea cuvântul și din gura păstorului veghea și îndemnul pentru calea Mea cu ei și n-au voit ei să-Mi aducă rod însutit, și nici înzecit, ci Mi-au adus ei rod de necredință, de îndoială, de clătinare a lor și a altora ca și ei, căci n-au iubit aceștia cu lepădare de sine pe Dumnezeu, și s-au răzvrătit ca și Israel împotriva lui Moise și s-au lăsat slabi pentru Mine și tari pentru duhul răzvrătirii, duh care se naște din nemulțumirea celor ce nu pot cu duhul umilinței de duh, ci pot ca omul și atât.

Voi grai poporului Meu în ziua pomenirii de patruzeci de zile după această sărbătoare a așezării în odihnă a păstorului Daniel și-Mi voi arăta lucrarea Mea cu el pe pământ și în cer și-Mi voi îmbia poporul spre umilința de duh pentru darul înțelepciunii cea de sus peste el apoi. Amin.

O, pace ție cu cei din cer de acum înainte, păstorule Daniel! Alături de trâmbița Mea Verginica și a celorlalți, care sunt între sfinți în cer din mijlocul poporului Meu, stați, stați veghetori mersului Meu peste pământ acum și poporului Meu celui binecredincios din vremea aceasta și biruinței Mele din mijlocul neamului român și pentru el înaintea Mea. Amin.

O, pace ție, poporul Meu, și credință ție pe calea ta cu Mine. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2009

Praznicul intrării Maicii Domnului în biserică

Neamurile pământului să creadă în lucrarea Cuvântului lui Dumnezeu. Curățenia inimii și sfințenia îl ajută pe om să-L cunoască și să-L vadă pe Dumnezeu.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot, iar glasul Meu se lasă lin acum, la sfârșit de timp, peste un popor credincios venirii Mele cuvânt pe pământ pentru ca să-Mi pregătesc ziua slavei Mele, când unii se vor bucura, iar alții se vor întrista, după cum au crezut sau nu au crezut că Eu sunt Cel ce grăiesc acest cuvânt, că Eu sunt Cel ce croiesc o cale sfântă pentru ca să vină pe ea la Mine omul care Mă aude chemându-l la Mine la glasul Meu, care se face cuvânt peste pământ.

Îmi pregătesc cu cuvântul un popor în mijlocul neamului român, și apoi îmbrățișez în cuvânt acest neam și acest pământ ocrotit de Mine și de mama Mea Fecioara încă de la facerea cerului și a pământului, căci taina lui Dumnezeu este acest pământ și neamul de pe el, și Îmi arăt acum, la sfârșit, taina Mea și lucrarea Mea din el și cu el. Amin.

Sunt cu zi de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara în mijlocul tău, poporul Meu, căci din cuvântul Meu te-am născut și ești poporul Meu în mijlocul neamului român, iar cuvântul Meu de peste tine naște un popor, căci nașterea cea de sus a omului are el de lucrare a sa acum, la sfârșit de timp, și este scris în Scripturi să fie pe pământ lucrarea cuvântului Meu, venirea Mea sub acest nume: Cuvântul lui Dumnezeu; și de câte ori vin cuvânt pe pământ acum, Eu mereu Mă vestesc cine sunt, căci Eu sunt Cel ce sunt, și trebuie să spun cine este Cel

ce grăiește prin acest glas de cuvânt. Amin.

Sunt cu mama Mea Fecioara în cuvântul Meu de azi și o dau pe ea de mărturie neamului român, căci o mărturisesc pe ea cea credincioasă venirii Mele atunci întrupat pe pământ, și acum cuvânt de mărturie, cuvântul care se face râu de cuvânt peste om ca să audă omul glasul Meu, care se aude de cei din morminte și de cei ce aud când Eu trimit acum glasul Meu peste pământ. A fost dată lui Dumnezeu de pruncă mama Mea Fecioara, cea făgăduită părinților ei cei fără de copii la bătrânețele lor, mărturie a credinței lor, căci prin rugăciune au cerut ei la Dumnezeu și au primit, și au dat apoi Domnului darul lor cel de la El primit.

O, taină dulce, o, mama Mea Fecioară, să ridicăm la Tatăl mâinile în ziua de serbare a prunciei tale, dată Domnului de cei ce te-au născut ca să fii de la Dumnezeu pe pământ, și apoi să Mă naști pe Mine prunc. O, hai să stăm cu mâinile ridicate spre Tatăl pentru țara Mea de venire azi pe pământ cuvânt, țara română, dată Mie de Tatăl la nașterea Mea din trupul tău cel fecioresc, mamă! Se trage la sorți pentru cârmuitorul de peste ea pe mai departe acum, mamă. Să dăm neamului român duhul prevederii, duhul cel bun, cel de la Noi, pentru ca să înțeleagă cu El ca Noi, căci soarta lui e scumpă înaintea Mea, fiindcă sunt Eu pe vatra lui cuvânt, o, mamă a Mea!

— **O** hai, Fiule, hai! Cuvântul Tău m-a făcut rugătoare și ocrotitoare acestui neam, care abia, abia dă să-și cunoască obârșia și s-o creadă apoi. O, dulce este taina acestui pământ și a neamului de pe el! O porți în mâini, Fiule scump, și dai s-o așezi peste el înaintea neamurilor de pe pământ și lucrezi cu grijă, căci cu omul este greu de lucrat, Cuvinte Doamne. Greu de tot crede omul că Tu ești acum cuvânt mult pe pământ în mijlocul unui popor născut din cuvântul Tău de azi. Ți-ai zidit un popor în mijlocul neamului român, căci cuvântul Tău de azi e ziditor și vine cu norii pe aripi de vânt, așa cum Tu Te porți între cer și pământ, ca și la început când ai făcut cerul și pământul și pe om și grăiaii cu el purtându-Te pe șoapta vântului cu glasul Tău. Iată, ai fii credincioși venirii Tale de azi, și ei Te dau neamului român cu glasul Tău din mijlocul lor, și fericiți sunt și vor fi cei ce cred prin cei credincioși glasului Tău de peste ei pentru tot omul care ia de la ei cuvântul Tău cel de azi, Fiule Emanuel, Fiule al meu!

O, veniți, veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu! Tot pământul să se închine Lui și să cânte Lui, să cânte numelui Lui, numelui Lui celui nou: Cuvântul lui Dumnezeu! Veniți, veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, înfricoșător în sfaturi mai mult decât fiii oamenilor, Cel ce stăpânește cu puterea Sa veacul, și ochii Lui spre neamuri privesc! Cei ce se răzvrătesc, să nu se înalțe întru sine, să nu se înalțe! O, binecuvântați pe Domnul Dumnezeu vostru și faceți să se audă glasul Lui și cuvântul Lui cel sfânt! Amin.

Strig peste neamuri, Fiule Emanuel, Fiule al Tatălui și al meu. Din mijlocul poporului Tău în neamul român strig astăzi peste neamuri să creadă prin cei credincioși glasului Tău de azi peste ei pentru tot omul care ia de la ei cu credință cuvântul Tău de azi. O, să se împruncească omul, și așa va fi curat, și așa va fi credincios apoi, căci curățenia inimii și sfințenia, acestea fac pe om să-L cunoască și să-L vadă pe Dumnezeu. Amin.

Stăm cu mâinile ridicate cu rugăciune spre Tatăl, Noi și poporul Tău cel din români, Doamne Cuvinte, și așteptăm de la Tatăl ajutorul Său în vreme de mare răzvrătire pentru câștigarea locului la cârma corăbiei Tale de azi, țara română, țara strălucirii, după numele ei cel din Scripturile proorocului Daniel.

O, roagă-te Tatălui, popor credincios al cuvântului Fiului meu Iisus Hristos, și roagă-te cu Fiul Său și cu mine, mama Fecioară a Fiului Tatălui Savaot, căci neamul român trebuie să stea acum sub puterea Duhului Sfânt ca să-l călăuzească El spre voia Tatălui Savaot pentru soarta lui pe mai departe călăuzită de Tatăl. Amin.

Duhul rugăciunii sfinte să vină cu rodul ei peste tine acum, țară a venirii Domnului la tine, iar tu să fii credincioasă Celui ce te-a ales a Lui, Domnului Dumnezeului tău, Care te vrea a Sa. Amin.

— **P**acea Tatălui și pacea Mea și a ta să se așeze acum peste duhul neamului român, mamă, căci pacea Noastră este plină de grijă și de veghe pentru biruința cea bună a acestui neam, așezat acum să cântărească sorți pentru cârmuitorul pe mai departe pentru el. Amin.

Nimeni să nu se mire de mersul Meu și al cuvântului Meu prin cei credincioși venirii Mele de azi pe pământ cuvânt de naștere din nou a lumii! Vai celor ce dau să hulească, să disprețuiască sau să ponegrească pe cei ce stau înaintea cuvântului Meu când el vine pe pământ și trimite după orânduiala Mea acolo unde el trebuie să lucreze! Cei ce nu vor să creadă, să nu lovească, ci să aibă încă răbdare spre luminarea lor, iar cei ce cred prin cei credincioși, să prindă duh și putere de mărturisire a venirii Mele cuvânt pentru ca să cârmuiesc cu el prin întuneric pe om, și aceia vor avea plată cu cei credincioși. Amin.

Las pacea Duhului Meu peste duhul neamului român, care are acum nevoie de Duhul Meu, de înțelepciunea cea de sus pentru soarta lui, iar după ce va trece ziua de sorți, Eu, Domnul voi grăi românilor și voi sta cu ei la masă de cuvânt. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Eu stau în mijlocul tău cuvânt cârmuitor, tată. Tu ești cel credincios Mie, iar credințioșia ta îmi dă putere de biruință ca să-Mi împlinesc Scripturile venirii Mele cuvânt pe pământ și să judec cu el viii și morții. Să nu uite neamul creștin de duhul cel învățător al părinților sfinți, care l-a învățat pe el să se roage Celui ce locuiește întru cele de sus, privind spre cele de jos, Celui ce ispitește inimile și rărunchii și știe cu adevărat tainele oamenilor, și așa să zică neamul creștin: „Lasă nouă, Doamne, greșalele greșite de noi înaintea Ta din știință și din neștiință și fă-ne casă Duhului Sfânt și dă-ne inimă plină de veghe și curată, și să trecem toată noaptea acestei vieți, așteptând luminata și sfânta zi a Unuia-născut Fiului Tău, Mântuitorul nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toți și să dea fiecăruia după faptele lui, și să nu fim aflați zăcând și dormitând, ci priveghind spre lucrarea poruncilor Lui, gata a intra în bucuria cămării slavei Lui celei dumnezeiești, unde este glasul lăudătorilor Lui și dulceața celor ce văd frumusețea slavei Lui“. Amin.

O, neam român, așa este neamul creștin, tată, și așa, așa să înveți de la părinții tăi cei sfinți, de la sfinții părinți statul tău cu rugăciune și cu faptă înaintea Mea ca să fii tu creștin, o, neam român, neam ales între neamuri pentru slava Mea de azi în mijlocul tău, slava cuvântului Meu, care vine cu norii pe aripi de vânt și se face cuvânt de facere nouă peste cei credincioși și peste cei ce cred prin cei credincioși cuvântului Meu de azi. Pace ție, neam român, și inimă plină de veghe sfântă pentru înțelepciunea cea de sus în zi de cumpănă pentru tine! Fii credincios și nu necredincios! Domnul Dumnezeu tău te învață prin glasul cuvântului Său, care se face râu de cuvânt în mijlocul tău peste cei ce cred venirii Mele acum cuvânt pe

pământ prin duhul mărturiei, Duhul Meu. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și am grăit ție, iarăși ți-am grăit cu cuvântul Meu, o, neam român, cu toiagul Meu de Păstor, căci cuvântul Meu este toiag de păstor, și așa te păstoresc Eu, și Eu sunt Păstorul tău. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2009

Sărbătoarea sfinților mucenici Ecaterina și Mercurie

Domnul grăiește neamului român și cărmaciului lui, Traian Băsescu. Îndemn pentru post. Alte povețe pentru Traian Băsescu. Țara română va fi muntele slavei Domnului.

In zi de sărbătoare de sfinți Mă fac cuvânt peste neamul român, căci sunt Păstorul său și îl păstoresc pe el.

Sunt Domnul Iisus Hristos, iar Tatăl Meu Savaot Mi-a supus Mie toate și Mi-a dat toată puterea în cer și pe pământ, și iată, vestesc acum, la sfârșit de timp, purtându-Mă pe mijlocul cerului, Evanghelie veșnică celor ce locuiesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul și strig cu glas puternic: «*Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I mărire și vă închinați Lui, că a venit ceasul să judece viii și morții!*», precum este scris. Amin.

Cobor în mijlocul tău cuvânt, poporul Meu cel din români, căci te-am cules și te-am făcut popor credincios ca să lucrez prin credința ta Scriptura venirii Mele cu secerișul, căci a venit vremea de secerat. Cobor la tine cu sfinții, fiule, ca să te întăresc în veghe și în credință și în mare sfințenie de duh și de suflet și de trup, căci trebuie să păzim poruncile lui Dumnezeu și trebuie să ținem mărturia Mea în mare lucrare, fiindcă vremea este să stau biruitor cu tine în lupta cu satana, «*șarpele cel de demult, care s-a sculat și dă să se scoale cu putere să amăgească pe cei de pe pământ prin semnele lui*», precum este scris, iar cine are pricepere de sus socotește bine și dă de gol lucrarea fiarei, peste care are putere satana.

Sunt cu sfinții în mijlocul tău, poporul Meu de la izvorul Meu de cuvânt, și am pe mucenița Ecaterina în sărbătoare cu sfinții, și cu ea pe mucenicul Mercurie, amândoi lucrători cu Mine în vremea lucrării Mele de azi pe pământ. Mucenița Ecaterina revarsă din duhul ei înțelepciunea pe care Eu, Domnul, i-am dat-o înaintea înțelepților de pe pământ ca să-i dea pe ei Mie prin credința lor cea ajutată de ea ca să fie în ei, și lucrează mucenița Mea în mijlocul poporului Meu, iar mucenicul Mercurie stă cu îngerii Mei și cu Mine în mare lucrare pentru vărsarea cupelor cele pentru curățirea fărădelegii de pe pământ și pentru lupta cu vrăjmașii lucrării Mele de venire la tine, fiule, poporul Meu, și așa lucrez Eu cu oștirile de sfinți lângă tine și-ți dau înțelepciune ca să știi să socotești vremea Mea cu tine, împlinirea Scripturilor, tată, că iată, stăm în luptă și biruim prin înțelepciunea cea de sus, prin harul Meu și prin ascultare de sfatul Meu, că mare este neliniștea lui satan acum, când vede pierdută truda lui cea de șapte mii de ani ca să-l piardă pe om. Eu sunt Mieluțul Tatălui și sunt biruitor acum, la sfârșit de timp, cu lucrarea Mea de cuvânt peste pământ, și e satana înfricoșat de biruința Mea, dar ne trebuie mereu, mereu veghe mare, poporul Meu.

Stăm în ziua aceasta în lucrare de cuvânt cu neamul român, care a avut acum de biruit prin război mare lucrarea cea ascunsă a fiarei roșii, care s-a zbatut pe ascuns să ia iarăși stăpânirea sa peste neamul român. O, nu, căci Eu am stat treaz cu tot cerul de sfinți și de îngeri, împărțiți peste tot pe unde s-au tras sorți pentru cărmaciul corăbiei Mele, țara română,

țara Mea de la sfârșit de timp, și am biruit, dar te-am avut pe tine așezat la mare veghe, la multă jertfă de rugăciune și de credință sfântă și la zile de post pentru biruirea demonilor, că parcă a fost luată din Scripturi foaia cea despre «*fiara care stă în război cu Mielul lui Dumnezeu, Care stă în luptă cu balaurul cel mare, roșu, având șapte capete și zece coarne și coadă ca să târască stelele cerului și ca să le arunce pe pământ, dar n-a izbutit și nici nu s-a mai găsit pentru el loc*», că am făcut Eu biruință, Eu și tu, poporul Meu cel biruitor prin sângele Meu și prin cuvântul mărturiei Mele, căci cei ce voiau să biruiescă acum iarăși peste neamul Meu român s-au adunat într-un singur cuget toți, precum este scris în Scripturi, și au dat puterea și stăpânirea lor fiarei roșii, ca să pornească cu toții război împotriva planului Meu cel sfânt cu neamul român și cu cel ce l-am voit cărmaci pentru el prin valuri, dar Eu, Mielul Tatălui, am biruit prin poporul Meu cel împreună lucrător cu Mine, chemat, ales și credincios, ca să lucrez cu el biruință pentru neamul român, neamul Meu cel de azi. Amin.

O, neam român, o, neamul Meu român, odihnește-te acum de greul prin care am trecut, Eu, și cerul Meu de sfinți și de îngeri, și poporul Meu cel din mijlocul tău, așezat la veghe mare pentru soarta ta, și tu, neam român. Să ne odihnim acum, căci a trecut ziua de sorți pentru cărmaciul din fața ta, și Eu, Domnul, stau cu tine acum la masă de cuvânt, căci așa ți-am făgăduit. O, așează-te cu credință la masă cu Mine, căci Eu îți dau duh și putere ca să crezi și ca să vezi, căci vezi acum cât de minunat am lucrat ca să te izbăvesc, după ce mult și prelung am strigat o vreme spre tine ca să stai tu treaz, tată, pentru soarta ta și să nu te ia somnul, căci balaurul roșu a stat cu multul la pândă ca să ia iarăși sub zdrobire și sub robie neamul Meu român. Eu, Eu sunt Cel ce am lucrat minunat, și am spus cărmaciului de peste tine să Mă lase pe Mine să lucrez cu măiestrie de partea lui, căci răzvrătirea asupra lui este mare, iar minciuna stă ascunsă gata să lucreze. Eu, Eu sunt Cel ce am pus în inimile lor să facă sfatul Meu, precum este scris în Scripturi, «*și să se întâlnească într-un gând și să dea toți, toți fiarei puterea lor, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu*», și iată Scriptură împlinită, lucrare despre care scrie în Scripturi: balaurul cu șapte capete, biruit acum de Mielul lui Dumnezeu și de cei credincioși Lui. Amin.

O, Mi-am ținut pe poporul Meu în mare veghe, în treaz duh de rugăciune cu mânuțele ridicate în toată ziua cea de sorți, iar când am văzut cum sapă pe dedesubt satana și ai săi pui roșii, numaidecât M-am întărit și am îndemnat pe poporul cuvântului Meu să înteească rugăciunea cu duh și mai puternic, cu strigare și mai îndurerată pentru trezirea neamului român ca să se scoale el și să-și ajute biruința, și așa a fost, și a fost minune minunată și nu a putut omul aceasta, ci numai Eu, Mieluțul Cel biruitor, și n-am lăsat neamul român să fie iarăși biruit de puterea fiarei roșii, cea plină de duhul minciunii înăuntrul și în afara ei, și care s-a dat de gol cu lucrarea ei ascunsă și a căzut în însăși cursa ei, căci n-a izbutit, nici nu s-a mai găsit loc pentru ea și pentru puii ei, precum este scris, căci lucrarea cerului lucrează în zilele acestea pe pământul român, și face mântuire și putere împărăția lui Dumnezeu pe acest pământ sortit al său.

O, iată filă de Scriptură împlinită pe vatra ta prin biruința Mea cea pentru tine, neam român! Balaurul cel roșu, cu șapte capete și zece coarne, adunați într-un gând și într-un duh toți, au dat fiarei puterea lor pentru un ceas și au pornit război împotriva planului Meu, al Mielului lui Dumnezeu, și împotriva neamului român, păstorit acum de Mielul Tatălui, dar Eu,

Mieluțul Cel biruitor, l-am răpus pe el și pe îngerii lui pentru că sunt Împăratul împăraților și Domnul domnilor, și am biruit cu cei împreună cu Mine chemați, aleși și credincioși, precum este scris în Scripturi.

O, fii ai poporului Meu cel din români, și voi, români de peste tot, credincioși și curați cu inima! Cântați din strune, cântați din alăute și din glas cu strigare numele Meu cel sfânt, Cuvântul lui Dumnezeu, și ridicați în slăvi laudă Lui și spuneți: „O, cât de minunate sunt lucrările Tale, Doamne, căci pentru puterea Ta cea mare, chiar vrăjmașii Tăi Te măgulesc prin fățarnicia lor! Toate neamurile pământului să se închine Ție și să cânte preaslăvind-Ți numele mare! O, veniți, veniți și auziți și vedeți lucrările lui Dumnezeu și cât de minunat este El în faptele Sale peste oameni! El stăpânește cu puterea Sa veacul, și ochii Lui iscodesc peste popoare, iar cei răzvrățiți să nu se trufească, fiindcă Domnul ne-a dat viață și n-a suferit ca picioarele noastre să șovăiască! El ne-a pus la încercare și ne-a lămurit ca pe argint și ne-a scos spre multă bucurie, și ca o ardere de tot aducem Lui inimile noastre. Veniți, veniți și auziți și ascultați, voi, cei ce vă temeți de Dumnezeu, că iată câte a făcut El nouă! El ne-a ascultat și a luat aminte la glasul rugăciunii noastre, și binecuvântat să fie El, căci n-a lepădat rugăciunea noastră, ci ne-a miluit cu mila Sa!”. Amin.

Și acum grăiesc ție, celui ce stai și iarăși stai pe mai departe la cârma corăbiei Mele de azi, țara română și neamul Meu de pe ea. O, nu te-am lăsat singur, tată, căci ai fost singur, și mulți au fost împotriva ta. Am stat de partea ta cu toate oștirile cerești și îngerești ca pe vremea proorocului Elisei, când am stat cu toată armia cerească de partea lui în ziua când marea oștire vrăjmașă lui a venit să-l biruiască pe el pentru că era robul Meu, și de partea dreptății stătea. Balaurul cel roșu și toți puii lui au împlinit acum o filă din Scriptură și s-au adunat într-un gând toți ca să te biruiască, și duhul minciunii este duhul lui. Este scrisă în Scripturi această filă de istorie, este proorocită să fie, și iat-o, dar pentru aceasta trebuie minte care are înțelepciune. Fiara cea cu șapte capete și zece coarne, adunate într-un singur cuget, împărați prin puterea lor, aceștia au dat un ceas fiarei puterea și stăpânirea lor ca să te biruiască pe tine de la cârmă și ca să supună iarăși neamul Meu român. Eu însă n-am lăsat până în sfârșit puterea cea rea și M-am ridicat spre sfârșitul zilei de sorți și am trezit neamul român și am adus minunea pentru care am dat război mare cu toată oștirea cerească, fiindcă ți-am spus că mare este răzvrătirea și că trebuie să Mă lași pe Mine să pot pentru tine, singur cum ai fost împotriva celor mulți, adunați toți într-un singur gând asupra ta.

O, M-am umplut de lacrimi și de sfâșietoare durere când i-am văzut pe toți nuntind și dându-și îmbrățișări ca biruitorii, mințindu-i pe cei care-i priveau pe ei strigându-și singuri biruința înaintea neamului român. Mi-am ridicat atunci poporul cel pus la veghe în ziua aceea, l-am îndemnat la mai fierbinte duh de rugăciune cu strigare și am trezit apoi duhul neamului român și l-am sculat să bată la sorți pentru tine, și cântarul a tras în sus pentru tine apoi și am adus minunea, și așa am biruit Eu în chip minunat și ți-am dat biruința, căci altfel nu se mai putea împotriva mării răzvrățiri și trufii ridicate asupra ta. I-am orbit apoi pe toți și s-au crezut biruitori și au cântat și au jucat de seara până dimineața peste tot pe vatra acestui neam și își dădeau daruri și îmbrățișări, dar nunta lor s-a schimbat în mormântare în zorii dimineții cu care Eu am biruit pentru tine. O, așa am biruit Eu și cu voi, cei curați cu inima, ziua aceea de cumpănă mare pentru soarta neamului român. Eu ți-am spus să nădăjduiești, și tu M-ai ascultat, și prin nădejdea ta te-am

scos biruitor, tată. Acum fii viteaz, și să bată în tine o inimă curată pe mai departe. Ai grijă de țara Mea de azi, păzește-o pe cât poți de tot desfrâul de pe pământ, de minciună, de călcarea poruncilor vieții, și caută spre poruncile Mele ca să se învețe mai desăvârșit viața ta cu ele, ca să-Mi dai cinste, fiule, căci Eu, Domnul, ți-am dat izbăvire și te păzesc ca pe un fiu credincios acestui neam ales, în mijlocul căruia stau de mai mult de cincizeci de ani cu masă de cuvânt, lucrare cu istorie în mijlocul neamului român, lucrare prigonită de fiara cea roșie în fel și chip, și dacă vrei să cauți în filele vremii vei găsi prigoana asupra poporului Meu și a vaselor purtătoare de Dumnezeu, cu care Eu am lucrat și lucrez lucrarea venirii cuvântului Meu pe acest sfânt pământ, pământul român.

Ți-am dat cartea acestei lucrări atunci când am dat-o neamului român; ți-am pus-o în brațe. Deschide-o, tată, și vezi istoria Mea cu poporul cuvântului Meu din mijlocul neamului român. E vremea să biruiesc cu nădejde, și am în mijlocul neamului român popor cules de Mine pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele cuvânt pe pământ acum pe vatra neamului român, țara strălucirii, din pricina râului cuvântului Meu care curge din Mine în mijlocul acestui neam. Mă aplec înaintea Tatălui Savaot pentru biruința cea de acum și Îl aud pe El că-Mi spune să te păstoresc, să-ți dau cuvântul Meu de Păstor și să te bucur cu ocrotirea Mea, căci lucrul tău este greu și îți trebuie sprijin ceresc. Mereu, mereu voi ține pe poporul cuvântului Meu rugător înaintea Mea pentru soarta neamului român ori de câte ori îl voi vedea sub cruce grea, și îl voi izbăvi pe el. Dar sunt adânc îndurerat acum de la cei ce s-au unit toți într-un gând cu potrivnicul Meu, cu satana, cu cei ce se fățarnicesc măgulindu-Mă prin fățarnicia lor, precum este scris despre cei fățarnici pentru statul lor cel înalt peste oameni. Ai grijă să fii blând și smerit cu inima, plin de veghe și de iubire sfântă pentru acest neam ales, iar pe cei ce te-au înconjurat cu răzvrătirea lor tu să-i ierți, tată, «căci a Mea este răzbunarea, și Eu voi răsplăti», precum este scris. Amin.

Îți dau în taină mare sfinții cei biruitori și ajutători, și cu ei să cârmuiești corabia Mea. Deprinde-te tu și toată casa ta să mulțumești lui Dumnezeu în toate zilele și să-I dai cinste mare, căci neamul român are peste el pe Dumnezeul Cel adevărat, pe Cel ce stă în mijlocul lui și face sfat cu el și împlinește apoi cuvântul Său. În toată lucrarea ta de cârmaci pentru acest neam înaintea neamurilor de pe pământ nu uita, nu uita să faci cumva să întărești credința românului și să aducă el lui Dumnezeu cinstirea cuvenită Lui, că Mă doare cu rană grea ca și pe străbunii lui neorânduiala pentru cele lăsate din strămoși și din sfinți, postul și rugăciunea și duhul de biserică sfântă, și nu doar pârâtă a fi biserică. O, nimic nu este bun fără de Dumnezeu pe pământ și peste om, iar neamul român trebuie să fie prin împlinire neam creștin așa cum au fost străbunii lui, ba și mai mult, căci vremea este cu judecată în ea peste faptele cele rele ale oamenilor. Săptămâna are două sau trei zile de post, și Mă doare cu rană adâncă neorânduiala în care neamul român stă cu tot cu păstori care stau peste el în numele Meu. O, trebuie întărită această împlinire sfântă, căci Eu, Domnul, am de adus acest neam la mare slavă cerească pe pământ între oameni, și voiesc să Mă arăt cu el munte de Tabor și să vină neamurile să ia cuvântul Meu cel plin de înviere de pe acest munte sfânt, pământul român. O, e mare, e mare lucrarea cuvântului Meu pe vatra acestui neam și taina care o poartă el! Fii credincios și nu necredincios, căci cei necredincioși lucrării Mele de azi, scrisă în Scripturi să fie, iată, iau aceștia plată cu cei necredincioși, și vor lua, căci Mă apropii cu plata dreptății cea după

faptă, că M-a durut cu rană grea împotriva celor din români care s-au unit acum cu duhul satanei ca să te piardă pe tine de la cârma corăbiei Mele. O, nu! Eu sunt Cel tainic și lucrez minunat, și am lucrat așa cum ți-am făgăduit că voi lucra peste împotriva care s-a ridicat să te doboare.

Te cuprind acum în Duhul Meu și-ți dau din pacea Mea. Binecuvântare îți dau pe mai departe la cârma corăbiei Mele, țara română, așa cum ți-am dat acum cinci ani când tot așa Mi-am ținut poporul în duhul veghii și cu strigare spre Mine pentru tine ca să te așez cârmaci din partea Mea pentru neamul român. Ți-am spus atunci să grăiești din când în când peste popor și să-i spui să știe el mersul a toate ca să-l păstrezi în veghe și în adevăr la bine și la greu, și tot așa te povățuiesc și acum. Scrie din când în când epistole peste popor ca să știe el binele și greul prin care treci pentru el, și să treacă și el cu tine, biruind tot greul care este și care ar da să vină pe neștire, și așa vei fi urmat de popor și vei fi viteaz pentru el și pentru Mine în această vreme cu strâmtorare în ea și cu valuri, căci antichrist s-a făcut mare peste tot și dă să șteargă numele Meu și urma Mea de pe pământ și din duhul omului, și lucrează cu lucrare ascunsă chiar sub haină de sfânt. Eu te voi ajuta, dar ascultă tu de Dumnezeu, și așa să-L ajuți și tu pe El, căci Eu te-am ajutat acum.

Pace ție și bună orânduială a ta înaintea Mea! Nimeni, nimeni să nu disprețuiască alegerea Mea de peste tine, iar tu să prețuiești cu mare umilință și să lucrezi cu ea din Dumnezeu peste acest neam, ales de El acum pentru slava Sa din el, căci cuvântul Meu, care curge din Mine în mijlocul acestui neam, este slava Mea din el, iar poporul cuvântului Meu este sluga Mea credincioasă, întru care Eu binevoiesc pentru împlinirea Scripturii venirii Mele iarăși de la Tatăl la om cuvânt pe pământ, cuvânt de naștere din nou a lumii acum, la sfârșit de timp, precum este scris. O, apleacă-te sub acest toiag de păstor, apleacă-te sub cuvântul Meu, care păstorește neamul român, și din care râu de cuvânt vor bea mulți și tot mai mulți, căci altă mângâiere nu va mai fi, nu va mai fi pe pământ. Amin, amin, amin.

O, neam român, am grăit acum cârmaciului cel de peste tine, pe care cu minunea Mea l-am întărit iarăși la cârma ta. O, roagă-te mereu pentru biruința lui cea bună și a ta de la Mine, căci vremea este grea, și voiesc să-ți fiu sprijin și ocrotire, fiule român. O, mare este numele de român! De cincizeci de ani și mai bine Eu, Domnul, port în cer între sfinți și între îngeri numele de român, căci am masă de cuvânt pe vatra acestui pământ.

Te vor binecuvânta toate neamurile pentru numele Meu de peste tine și pentru râul cuvântului Meu din tine, o, neam român, și vor veni popoare și limbi și vor lua din slava Mea din tine, precum este scris despre muntele spre care neamurile vor veni să se adape cu lumina Mea. Apleacă-te să-L slăvești pe Domnul, Care-Și are sălaş în mijlocul tău cu duhul mărturiei, cu duhul proorociei, fiu român, căci lucrarea cuvântului Meu de peste tine este coroană cerească pe fruntea ta, și se vor închina ție popoarele, pentru că tu ești țara Mea de venire acum, la sfârșit de timp. Amin.

O, sus credința în Dumnezeul Cel adevărat, sus mărturisirea credinței, fii români! Nu vă rușinați cu Dumnezeu, căci El vă dovedește pe voi ai Lui pe pământ între neamuri! Fiți mândri de numele vostru cel nou, de numele Meu de peste voi, căci țara română are nume nou: Noul Ierusalim! Râul cuvântului Meu, râul vieții o adapă pe ea, și Eu am în ea sădire nouă, și rodire nouă am. Amin.

Pace ție acum, popor român, căci ai trecut prin zile de

cumpănă, tată! Să se rușineze cei din mijlocul tău care n-au credincioșie cu inimă cerească, cu inimă curată ca și cârmaciul cel întărit iarăși acum de Mine pentru tine! Fii credincioasă, țara Mea de azi! Duhul și fața credincioșiei te va dovedi că ești așa! O, mulți sunt trădători din mijlocul tău, și aceia vor fi rușinați dacă nu se vor pocăi de faptele lor. Amin.

Voiesc peste neamul român inimă curată, gând sfânt și mult duh de umilință, prin care el va dobândi înțelepciunea cea de sus, căci Eu, Domnul Dumnezeu, sunt al celor smeriți cu inima și le dau lor din harul Meu. Amin, amin, amin.

Mă întorc la tine cu cuvântul Meu, popor al Meu din români. Tu ești sluga Mea pe care Mă sprijin și iată, tată, s-a întâmplat cu neamul român așa cum s-a întâmplat în mijlocul tău, căci lucrarea Mea de cuvânt a fost amenințată de la mijloc, dar Eu am biruit și biruiesc mereu pentru mersul Meu cuvânt peste pământ și pentru împlinirea toată așa cum cer Scripturile să se împlinescă. Am grăit acum cu toți românii și le-am dat liniștea Mea, spre care M-am zbatut pentru bucuria cea de acum în neamul român. Îți dau și ție acum mulțumirea Mea că M-ai ascultat pentru jertfă mare de iubire, de credință și de rugăciune cu strigare pentru clipa grea prin care a trecut neamul român, și pentru care Eu trebuia să Mă lupt cu putere și să Mă fac biruitor peste ea, și M-am făcut. Amin. Ne odihnim acum pentru această biruință, și rămânem de veghe cu duhul treaz pentru neamul român și pentru lucrarea Mea cu el și pentru el pe pământ, poporul Meu. Amin.

Am cu Mine în coborâre în ziua aceasta de serbare pe cei doi mari mucenici serbați în sobor de sfinți: Ecaterina și Mercurie, mari biruitori prin credința lor și prin cuvântul mărturiei lor peste cei necredincioși din vremea lor. Ei intră cu cuvântul Meu și spun așa:

— **M**are, o, mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale, și nu este cuvânt pe potriva slavei Tale când Tu voiești cu ea peste pământ! Suntem lucrători cu Tine peste poporul Tău de azi și peste neamul român și ridicăm pe cei smeriți, iar celor mândri le stăm împotrivă, așa cum și Tu lucrezi, și se va vedea și vor înțelege poporul Tău și neamul român judecata Ta cea dreaptă pentru cei curați cu inima și pentru cei ce nu sunt tot așa, căci vai celor ce se învelesc cu minciuna și își fac acoperământ din ea, căci goliciunea lor se va descoperi, și sfinții Tăi vor împlini aceasta! Amin.

— **O**, iată Eu și sfinții Mei mărturisitori pe pământ cu oamenii, căci mărturia Mea este duhul proorociei. Eu, Domnul, vin pe pământ cuvânt, și cu sfinții vin, și mărturia Mea este duhul proorociei. Amin.

Cuprind în slava cuvântului Meu pe români și Mă fac Păstor al lor, căci sunt ca oile fără păstor, fiindcă păstorii de peste ei, care stau în numele Meu peste ei, aceia se păstoresc pe ei înșiși, precum este scris în Scripturi, și n-au milă de oi, n-au milă de viața cea vie a neamului român. Te păstoresc Eu, o, neam iubit de Dumnezeu! Eu nu te las, ci te cuprind în duhul cuvântului Meu și te păstoresc și te trezesc spre pășune și-ți dau din laptele cel duhovnicesc ca să fii tu pe pământ și să nu pieri, ci să fii, așa cum Eu sunt.

Eu sunt Cel ce sunt. Așa să fii și tu, și să fii, o, neam român! Vârf de munte de Tabor să fii tu pentru neamurile de pe pământ, căci vor veni să ia din slava Mea, din învățătura Mea, spre mângâierea lor! Eu sunt în mijlocul tău Păstor și te păstoresc cu duhul mângâierii și așa te port, și unul pe altul să ne purtăm, căci ziua Mea vine, și tu ești vestitorul ei prin Duhul Meu din tine, Duhul mângâierii, poporul Meu. Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2009

Sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Povață pentru creștere duhovnicească. Îndemn pentru despărțirea creștinului de duhul lumii. Proorocie pentru primăvara care va mărturisi lucrarea Domnului în poporul român.

Eu, Domnul, Mă fac râu de cuvânt în ziua aceasta și Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu amintirea zilelor în care Mi-am pecetluit cu legea Mea cea sfântă grădinița cuvântului Meu din mijlocul pământului român și chivotul Meu din ea, și Mi-am deschis înaintea celor din cer Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim și slujirea din ea înaintea Mea, și am avut martori din cer veniți cu Mine pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica, iar de pe pământ l-am avut aici pe arhiereul Meu cel de azi, și cu care Mi-am rostit cuvântul sfințirii și al pecetluirii cu legea sfințeniei a grădiniței izvorului cuvântului Meu, grădinița Mea, pusă deoparte pentru Mine și pentru slava Mea cea de azi, slavă tainică, cuvânt de înviere peste cei de pe pământ. Amin.

Am iarăși în coborârea Mea de azi pe cei doi ucenici, pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea, și cu ei sărbătoare cerească pentru grădinița cuvântului Meu. Ne așezăm la masă de cuvânt cu duhul mângâierii pentru cei ce se nasc din cuvântul Meu și cresc din el pentru mântuirea lor și pentru mărturia Mea peste pământ, căci ucenic al lui Hristos este cel ce-Mi aduce rod și izbăvirea din păcat și din duhul lumii peste cei de pe pământ din loc în loc, că am de adunat pe cei scriși în cartea vieții, pe cei ce vor fi scriși în cartea Mea de azi prin credința lor în venirea Mea cuvânt pe pământ ca să dau mâna multora spre Tatăl, căci Eu de aceea am venit de la Tatăl iarăși cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp.

Îmi desfac brațele ca să-i cuprind pe cei sosiți la izvor pentru sărbătoarea de acum și Mă fac peste ei cuvânt de naștere din nou. Călători de departe cum sunt, aduc cu ei răvășirea dorului Meu pentru arhiereul Meu Irineu, pe care l-am avut lângă Mine și lângă poporul Meu la izvor acum optsprezece ani pentru săvârșirea slujbei de pecetluire a lucrării tainei Mele de nou Ierusalim pe pământ și a bisericii Mele, ridicată pe piatra ei cea dintâi, început nou de biserică sfântă înaintea Mea după voia Mea, după orânduiala Mea cea nouă, căci scris este în Scripturi: *«Noi le facem pe toate!»*, iar Eu așa lucrez acum prin lucrarea cuvântului Meu de azi. Amin.

Vă îmbrățișez în Duhul Sfânt pe voi, cei ce ați venit din cetatea Clujului la masa Mea de cuvânt. Așezați-vă, dar, cu poporul Meu de la izvor la masă și creșteți, tată, hrănindu-vă cu cele ce ies din gura Mea pentru desăvârșirea celor credincioși, căci credința voastră în Mine vă face sfinți cu duhul și cu sufletul, și acestea atrag trupul ca să poată pentru Dumnezeu și ca Dumnezeu și ca să vă faceți cu el biserică sfințită, locaș al Duhului Sfânt și al sfinților cei biruitori în cer prin credința lor, prin iubirea lor. Petrec cu voi alături de poporul Meu de la izvor în ziua aceasta de sărbătoare pentru Sfânta Sfintelor Mele de azi și Mă scriu în carte cu amintirea dulce a zilelor de sărbătoare de atunci. Sfinții și îngerii înconjoară grădinița Mea de cuvânt și stau la gura Mea pentru ca să ia din ea cuvântul Meu, mângâierea lor cea de la Mine, că e mângâiere mare pentru cei din cer izvorul Meu de cuvânt din zilele acestea, e hrana cea din Mine pentru ei. O, așa să fie și pentru voi ziua Mea de cuvânt pentru sărbătoarea de acum. Vă doresc, tată, putere pentru iubirea din voi, căci v-ați deschis iubirea spre taina cuvântului Meu și spre ieslea sa. O, creșteți în iubirea cea de sus și nu vă împiedicați în cele ce v-ar sta în cale ca să vă slăbească veghea și mersul vostru cu Mine după ce M-ați

cunoscut și M-ați iubit! Cuvântul Meu este mare, și își are din Mine izvorul creșterea voastră cea de sus. O, cu mare grijă îl hrănesc pe om cu glasul cuvântului Meu, căci Eu lucrez ca Dumnezeu, chiar dacă omul este atât de mic, dar Eu voiesc să-l fac fiul Meu pe om, iar fiul trebuie să semene cu născătorul său ca să rămână fiu. Stăm în ziua aceasta în duhul creșterii de sus și vă dau darul puterii sfinte și vă cuprind în duhul poporului Meu de la izvor, care vă dă ce are de la Mine dat lui. În numele Meu vă dă poporul Meu, așa cum au dat Petru și Ioan celui ce l-au sculat din neputință și căruia i-au zis: *«Aur și argint nu avem, dar îți dăm ce avem: în numele lui Iisus Hristos scoală-te sănătos!»*.

O, mare este sănătatea cea pentru Mine în om, căci fără ea nu este sănătos omul, chiar dacă trupul îi poate. Adevărata comoară a sănătății omului este atunci când trupul lui poate pentru Dumnezeu și ca Dumnezeu pe pământ între oameni, căci sănătatea și trăirea Mea în om aduc Mie rod suflete scoase din foc și aduse la înviere. Eu sunt Cel ce am înviat dintre morți ca să învie și omul așa cum Eu am înviat, căci pentru om am înviat, și sunt începătura învierii, și fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de învierea cea dintâi, și peste care nu mai poate moartea, precum este scris. O, umpleți-vă de înțelepciune, căci pentru tainele Mele trebuie înțelepciune de sus, trebuie credință bine așezată, neclătinată până la sfârșit, până la plata ei, căci adânc Mă doare de cei ce nu dau să stea cu Mine pe această cale până la sfârșitul ei, sărind ei din bărcuța Mea iarăși în mijlocul lumii cea plină de păcat și care întinează pământul peste tot, alungându-Mă pe Mine de peste tot lumea și duhul ei. O, nu vă bucurați, nu vă odihniți, nu vă liniștiți atâta timp cât stați în mijlocul lumii cu pașii voștri, căci lumea înoată în păcat și lasă urma lui peste tot pe unde ea stăpânește și crește cu veninul ei ucigător de om. Purtați cu voi Duhul Meu și apă sfințită de la izvorul Meu de cuvânt și faceți-vă parte cu ea printre morți, căci nu e boală mai grea pentru om ca și duhul lumii, duh care cheamă pe pământ ziua mâniei Mele, zi de durere peste bucuriile cele fără de Dumnezeu ale oamenilor de pe pământ.

O, îmbrățați-vă în duhul blândeții, că de mare ajutor este el pentru statul Meu în om, pentru căldura lui cea plină de taină sfântă, taină de la care se naște în om înțelepciunea cea de sus, toiagul de sprijin pe calea lui cu Mine, căci Eu locuiesc în înțelepciunea Mea cea din om, și pe care el o dobândește de sus prin duhul blândeții, duh care poate totul în om, Duhul Meu. O, învățați de la Mine acest duh, căci Eu sunt blând și smerit cu inima. Așa le-am spus Eu acum două mii de ani la cei pe care i-am cules ca să urmeze Mie între oameni, și așa le spun și celor de azi care vin la glasul Meu ca să învețe de la Mine blândețea și smerenia inimii Mele, locașul Tatălui Meu întru Mine, și al Meu întru El, căci Eu întru Tatăl sunt, iar El întru Mine este, și așa L-au văzut pe Tatăl ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, care umblau cu Mine oriunde Eu Mă purtam spre mântuirea multora și pentru ca să grăiască atunci și apoi prin vreme glasul Meu și mărturia Mea peste pământ și peste timp. O, acesta este glasul Meu și așa grăiesc Eu, și după acest glas să Mă cunoașteți, iar altfel de cuvânt și altfel de glas să nu cunoașteți, căci Eu sunt Unul Dumnezeu, și așa lucrez când Eu lucrez peste pământ, și nu ca omul lucrez, ci lucrez ca Dumnezeu. Amin.

O, creșterea pe care Eu i-o dau omului prin glasul izvorului Meu de cuvânt n-o mai găsiți așa întregă, tată, căci fața Mea cea curată n-o poate omul purta atât cât este ea, căci omul este iubitor de sine mai mult decât iubitor de Dumnezeu atunci când el dă să se arate de la Dumnezeu peste oameni și pentru

oameni, dar fața Mea cea din Tatăl nu este știrbită, ci este din Tatăl. Vă învăț ca Tatăl, căci Tatăl voiește să fiți frații și surorile Mele și să semănați cu Mine voiește El, ca să fiți ai Lui așa cum sunt Eu. E zi dulce pentru cer în ziua aceasta și e zi de învățătură ea, căci sunteți oițe venite la izvor. O, veniți de-a dreapta Mea ca să fiți oițe, căci de-a stânga Mea nu sunt oițe, ci numai de-a dreapta Mea sunt ele. Luați Scriptura venirii Mele cu judecata și citiți în ea și alegeți-vă să fiți oițe de-a dreapta Mea, acolo unde este salvarea omului, căci Eu aceasta doresc vouă. Amin.

O, Mi-e tare, tare dor de arhiereul Meu cel de azi! L-aș vrea să-Mi pască oițele și să le pășuneze de-a dreapta Mea. Îmi voi pune poporul la veghe sfântă pentru învierea lui, pentru ridicarea lui din nelucrare, căci stă închis cu pașii lui cei pentru slava Mea de azi și nu are cine să-i rupă piedica și să meargă el apoi pentru viața oilor Mele cele atât de puține, căci puține oi sunt și nu au păstor ca să le păstorească și să le înmulțească și să le poarte spre izvor ca să ia din el viața lor. L-am avut lângă Mine atunci, în zilele mărturiei Mele, și apoi a fost pus în legături pe dinafară și pe dinăuntru, și limba i s-a lipit de cerul gurii și nu M-a mai mărturisit cu izvorul Meu de cuvânt, și are căluș în gură față de mărturisirea Mea cea de azi, căci așa i-au cerut cei fricoși, cei ce se tem de el pentru alegerea lui. O, așa au lucrat de strămtorat și cei de acum două mii de ani Scriptura venirii Mele de atunci, când prin mama Mea Fecioară M-am făcut Fiul Omului și am crescut și Mi-am făcut apoi în taină ucenici credincioși și Mi-am înscris lucrarea pe pământ prin ei, prin cei credincioși, iar când să Mă cunoască oamenii bisericii și să-Mi las mersul pe pământ, M-au luat și M-au pus sub obroc, M-au pus în mormânt ca să nu mai grăiesc, ca să nu mai mărturisesc, dar Eu M-am sculat după ce ei M-au legat sub tăcere și am dat tuturor învierea Mea, și apoi M-am dus iarăși la Tatăl, dar am lăsat pe pământ ucenici, și ei au mărturisit, și mărturia lor a fost adevărată, căci Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Am în ziua aceasta cu Mine în cuvânt pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica, martorii Mei cei credincioși în cer pentru lucrarea Mea de pecetluire a grădiniței cuvântului Meu acum optsprezece ani.

O, fiți mărturisitori în zilele voastre de serbare în mijlocul poporului Meu și luați mângâiere prin glasul vostru de azi! Eu, Domnul, vă fac intrarea în carte. Grăiți, tată, și faceți hrană pentru cei ce se hrănesc și cresc. Amin.

— **E**u, Doamne, am fost apostolul Tău acum două mii de ani pe vatra neamului român, și am fost iarăși mărturisitor al Tău în ziua mea de serbare lângă ziua de pecetluire a Sfintei Sfințelor Tale de azi, alături de trâmbița Ta Verginica. Mi-ai păstrat în taina Ta cea de azi darul de întâi chemat al Tău între ucenicii Tăi cei de acum două mii de ani și m-ai luat și acum, la sfârșit de timp, pe această vatră mărturisitor al lucrărilor Tale de azi în nume de întâi chemat al Tău și de botezător cu Duhul Sfânt al pământului român și al neamului de pe el atunci, neam care s-a făcut sămânță a celor ce s-au născut pentru neam creștinesc pe acest pământ. Mă mângâi în zi de amintire sfântă și mângâi durerea grădiniței Tale de cuvânt, căci toate au suflet din sufletul Tău în această grădiniță. Tu știi durerea ei, așa cum și noi, mărturisitorii Tăi, o știm. Ne mângâiem în dureri și nădăjduim în biruința Ta, Doamne, și în taină suferim, și durerea ne va aduce bucurii, nouă și celor statornici în credință și în jertfă pentru mersul Tău de azi.

Aducem aici în mare taină pe arhiereul Tău și îl atingem

cu cele de sus și îl binecuvântăm pe el pentru că este scris între martori, Doamne, și este arhiereul Tău de azi, întru care Tu ai binevoit în vremea aceasta pentru pecetluirea grădiniței Tale de cuvânt, iar el a fost credincios și Te-a ascultat. Acum, sub lanțuri cum stă pus, cuvântul lui e înghețat pe buze, dar vine în curând primăvara când toate vor mărturisi pentru Tine și pentru acest neam binecuvântat pentru zilele venirii Tale acum pe pământ cu slava Ta de cuvânt. În taină îl cuprindem și îl mângâiem pe martorul Tău de azi și îl întărim în cămașa răbdării sfinte, căci răbdarea lui își va da rodul ei, o, Doamne. Amin.

Binecuvintez pe poporul Tău de la izvor, popor de jertfă pentru slava Ta cea de acum, o, Doamne. Dă-i lui puterea mărturisirii! Martor credincios să fie el pe pământ până la sfârșit, până la slava Ta cea deplină înaintea neamurilor de pe pământ prin cuvântul venirii Tale de azi în mijlocul neamului român, iar nouă, celor din cer, mângâiere ne dă, Doamne, căci coborârea Ta la poporul cuvântului Tău este venirea Ta cu noi pe pământ la masă de cuvânt, de slujirea bucuriei sfinților Tăi, căci vremea este să-i răsplătești pe ei. Amin.

— **S**i acum, Doamne, eu, trâmbița Ta, aștept pentru ziua mea de serbare grăierea mea cu poporul cel de azi al meu și al Tău, poporul cel credincios, căci numai cei credincioși până la sfârșit ne sunt popor. Mă alătur bucuriei sfinților și a îngerilor, că e sărbătoarea cea pentru grădinița Ta de cuvânt. Mângâi și alin durerea grădiniței Tale și mărturisesc din cer taina ei și a Ta cu ea.

Las peste fiii din porți odihnă acum, și intru în carte în ziua mea de serbare lângă ziua apostolului Tău Andrei, căci eu acum douăzeci și nouă de ani am intrat întru cele cerești și am lăsat poporul în grija Ta și m-am alăturat Ție pentru această grijă între cei din cer purtată, Doamne. O, binecuvintează cu multul hrana zilei de azi peste cei veniți la izvor spre creștere, iar mâine iarăși coborâm și lăsam cuvânt în carte în ziua mea de pomenire între sfinți, o, Doamne. Amin.

— **P**ace ție, Verginico! Pace vouă, apostoli ai Mei, alături de poporul Meu de azi în sărbătoarea cea pentru grădinița Mea de cuvânt, iar mâine iarăși vom grăi poporului. Amin.

Pace ție, poporul Meu de la izvor! Lucrează, tată, în ziua aceasta lucrarea Mea de creștere pentru nou-născuții Mei, adunați acum lângă tine la izvor, și iarăși vom grăi pentru ei după ziua aceasta, și trâmbița Mea va suna și glas nou va da ea peste poporul Meu. Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2009

Sărbătoarea sfintei Virginia

Lucrarea celor șapte trâmbițe apocaliptice pe pământul român. Proorocie pentru biruința Mielului lui Dumnezeu asupra fiarei roșii. Vremea lepădării de credință. Duhul lumii va fi biruit cu post și rugăciune. Îndemn pentru întărire la veghe și sfințenie. Lucrarea oilor cu păstor, taină venită din cer.

Mă las cuvânt de sărbătoare în mijlocul poporului Meu, și din dreapta Tatălui Savaot binecuvintez această zi de amintire, când Eu, Domnul Iisus Hristos, Mi-am ridicat trâmbița la cer după lunga ei suferință pe calea Mea cu ea, pe calea ei cu poporul cel hrănit douăzeci și cinci de ani cu glasul cuvântului gurii Mele, păstorindu-l pe el împotriva vieții cea cu păcat și îndemnându-l la sfințenie și la veghe mare pentru împăcarea lui cu Tatăl ca să-Mi rămână poporul pe calea cea mântuitoare și să nu piară el din cartea Mea cu el, de la masa învățurii Mele, ci să dea rod învățătura Mea de peste

el, căci Eu i-am fost Păstor cu milă timp de douăzeci și cinci de ani, iar trâmbița Mea Verginica, la fel, și numai în dureri și în temeri am petrecut cu ea în mijlocul poporului Meu. Am stat sălășluit în trupul ei douăzeci și cinci de ani cu lucrarea Mea de cuvânt pe pământ, și a fost ea purtătoare de Dumnezeu. Plăpândă cum era, se purta cu duhul blândeții între ea și poporul care venea la masa cuvântului Meu în vreme de prigoană pentru lucrarea Mea cu ea, căci diavolul Mi-a prigonit mereu lucrarea Mea de cuvânt prin cei în care el lucra ca să nu-și piardă biruința asupra omului cel credincios Mie pe pământ.

O, poporul Meu, se uită sfinții la Mine și la grăirea Mea de azi în zi de pomenire a trâmbiței Mele, și o cuprind sfinții pe ea în duhul iubirii cerești și al mângâierii cea fără de sfârșit, dar nemângâierea de la cei rămași în urma ei îi taie pacea odihnei, căci fiecare sfânt când merge la cer ia cu el rodul bucuriei trudei lui, adusă Mie pentru suflete răscumpărate din păcat și așezate pe calea vieții veșnice. Ea când a ajuns lângă Mine, plângând de mila poporului ei firav cu sfințenia, cu lacrimi Îmi cerea mereu să nu-i las poporul să tragă spre lume, spre calea morții, căci duhul lumii este moartea Mea în om, depărtarea de Dumnezeu a omului este lumea și duhul ei.

O, mare Mi-a fost lucrarea prin această trâmbiță prin care am sunat douăzeci și cinci de ani pe pământ! Șaptezeci de ani a fost să strig din trâmbițele cele de apoi în mijlocul neamului român, unde satana și-a jucat cartea lui cea de la sfârșit când a văzut că Eu, Domnul, am de la Tatăl pământul român de țară a întoarcerii Mele și de trâmbițarea Mea prin trâmbițele cele de apoi, cele de dinaintea venirii Mele cu cartea judecății, cartea Mielului, și în ea cuvântul gurii Mele, cuvântul Meu de azi, cu care am stat și stau împotriva păcatului din om și dintre om și om, căci Eu această lucrare am de la Tatăl Savaot încă de la facerea lumii, a văzutelelor și a nevăzutelelor lui Dumnezeu.

Este scris în Scripturi despre cele șapte trâmbițe din care Dumnezeu sună la sfârșit de timp, și am ridicat pe pământul român glasul lor vreme de șaptezeci de ani, și am început cu templul sfânt, precum este scris să fie, și glas mare din templu s-a auzit și a strigat oamenii la pocăință, căci fiara roșie i-a însemnat pe ai ei în toată vremea, iar Eu, Domnul, am dat luptă cu ea mereu prin îngeri vestitori pe pământ, și război mare am dat mereu, căci fiara și proorocul mincinos și i-au însemnat pe ai lor mereu și au stricat credința și învățătura cea sfântă și au stat în război cu sfinții Mei, hulindu-i pe ei și pe Dumnezeu, precum este scris, dar râul Meu de cuvânt s-a vărsat apoi peste pământ în vremea trâmbiței Mele Verginica și M-am ridicat Eu, Domnul, împotriva minciunii cea cu față de Dumnezeu și Mi-am pregătit mers biruitor peste pământ cu glasul Meu de cuvânt, și atunci fiara roșie a vărsat din gura ei trei duhuri demonicești peste împărății lumii ca să-i ridice la război și ca să-i strângă pentru ziua luptei lor cu Mine, precum este scris despre satana care se luptă cu Dumnezeu, ca să fie biruit și judecat și descoperit apoi cu lucrarea sa ascunsă, cu care a dat să înșele neamurile de pe pământ. Eu însă în curând sfârșesc biruitor și voi grăi apoi: «*Sfârșitu-s-a!*», căci așa este scris despre Mielul lui Dumnezeu, biruitor peste fiara roșie acum, la sfârșit de timp, fiara care a avut stăpânire peste împărății pământului și peste Babilonul lor, și despre care este scris să cadă cu zgomot odată cu trâmbițarea Mea peste pământ, Cel de-al șaptelea înger Care sună judecata, Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui Savaot. Amin.

O, poporul Meu de azi, am sunat din a șasea trâmbiță înainte ca Eu să-Mi deschid cartea Mea cu tine pe pământ, și am sunat douăzeci și cinci de ani și Mi-am gătit calea cu care

am ieșit, tată, și cu tine am ieșit, după cum este scris să fie pregătită calea împărăției Mele și a fiilor ei, și cu care Eu să dau lupta cu împărății lumii, adunându-i într-un gând prin gândul lor la război cu Mine ca să-i biruiesc pe ei prin glasul gurii Mele, slobozit din văzduh peste pământ, și din templul cerului să strig: «*Sfârșitu-s-a!*», și apoi să arăt cerului lucrarea prin care am biruit pe satana, șarpele cel de demult.

O, poporul Meu, când fiara roșie și-a pus numele pe acest pământ român și s-a așezat în luptă cu Mine, Eu, Domnul, Mi-am trezit rând pe rând trâmbițele Mele cele de apoi și am sunat peste oameni să se pocăiască, și odată cu lucrarea fiarei am strigat și Eu împotriva ei și a minciunii ei, și am început să strig din ușa templului sfânt, trezind duhul slujitorului Meu Iosif, și el a strigat și a trezit pe mulți ca să cânte cântarea cea de biruință a Mielului, și atunci am început lupta cu fiara roșie, tată. Și iară, și iară am tot strigat apoi prin celelalte trâmbițe, și am strigat apoi din trâmbița a șasea, din Verginica Mea, și am vărsat peste pământ râul cuvântului Meu, prin care Mi-am pregătit calea împărăției Mele, și apoi am venit Eu și am deschis cartea Mea, cartea judecății făpturii, și tainic am lucrat, și în mijlocul tău am lucrat și lucrez după Scripturi, și altfel nu, tată.

O, Mi-a fost mereu slab poporul cu care am stat la masă de cuvânt în tot acest timp ceresc pe pământ, dar Eu Mi-am pregătit calea Mea cea de azi, și iată, merg, și mergând cuvitez și împlinesc, și înțelepciunea omului nu-Mi va mai sta mult împotriva, fiindcă Eu sunt Cuvântul Tatălui, și este scris să biruiesc prin cuvânt.

Iată zvârcolirea fiarei aflate în agonie în zilele Mele cu tine, poporul Meu de azi! Mi-e tot cerul în veghe pentru biruința Mea asupra ei și pentru biruința ta, căci tu ești cel credincios și te-am pecetluit cu pecetea pentru cei credincioși, dar ai grijă mare de credința ta, și mereu ți-am spus așa, căci afară e vremea lepădării de credință, poporul Meu, și iată, biserica cea de afară s-a înveșmântat toată în roșu și a făcut legământ cu fiara și nu mai este acum biserică pe pământ, căci s-a umplut de cei uciși ai ei, fiindcă a dat stăpânirea ei fiarei și n-a vegheat când Eu am strigat de pe tronul cuvântului Meu peste ea pentru trezirea ei înaintea Mirelui Care vine.

O, avem de biruit cu arme cerești duhul lumii, poporul Meu. Post și rugăciune vie avem de așezat între rău și bine, căci avem de adunat în Duhul Meu pe cei credincioși și sfinți cu credința, și apoi să le arătăm lor calea sfințeniei, calea Mea cu omul, mersul Meu peste pământ prin cei credincioși și sfinți și să-i fac pe ei fii ai Tatălui Meu. Lucrarea Mea cu tine este tainică și n-o pricep pe ea cei semeți, dar cei smeriți cu inima și credincioși pentru Mine, aceia o pricep și o vor pricepe tot mai mult, căci scris este că înțelepciunea va crește și va da peste margini și mulți se vor lămuri și se vor ridica și, iarăși, mulți vor rămâne în neînțelepciune și nu vor avea cum să înțeleagă lucrarea Mea de azi cu tine pe pământ. Eu însă o lucrez tainic și o împlinesc filă cu filă și te am pe tine credincios și lucrez prin credința ta, prin puterea ta, căci totul este Mie cu puțință prin cei credincioși, și numai așa am lucrat încă de la începutul omului pe pământ, și tainică Mi-a fost mereu lucrarea, ca s-o pot împlini pe ea.

O, stau în sfat cu tine despre lucrarea Mea cu tine, despre trâmbițarea Mea cea de șaptezeci de ani și despre războiul pe care l-am dat și îl dau cu satana ca să fiu Eu Mieluțul Cel biruitor, iar cei din cer aud și văd Scripturi împlinite pentru sfârșit de timp, și se bucură de biruința Mea sfinții și îngerii, poporul Meu. Mi-a lăsat Mie în ziua aceasta cuvântul cel mult trâmbița Mea, iar acum grăiește ea cu tine și te întărește la

veghe. O, priveghează, priveghează pentru lucrarea Mea cu tine, poporul Meu, căci tu ești mic, dar Eu sunt mare cu tine pe pământ. Ascultă tu acum glasul trâmbiței Mele peste tine și nu slăbi în veghe, tată, ci cântă, cântă cântarea cea de biruință, căci cerul stă să te asculte și să se bucure de Mine și de tine, și să-și adune mângâiere cerul, poporul Meu. Amin.

— **S**un, Doamne, din trâmbiță și grăiesc poporului să asculte de grăirea Ta cu el, spre bucuria Ta și a mea și a sfinților Tăi, iar eu în ziua mea de serbare între sfinți îmi îndemn poporul să se îmbrace în mare sfințenie din zi în zi mai mult, căci Tu ai de biruit cu sfinții pe pământ pentru sfinții din cer, care așteaptă cu dor și cu durere răscumpărarea sângelui lor, dat pentru credința în Tine a omului de pe pământ și pentru dragostea lor de Tine, Doamne.

O, popor de la izvor, trezește tu veghea și credința în toți cei care au fost la masa cuvântului lui Dumnezeu în vremea acestei lucrări; trezește-i și pe cei ce au plecat de pe pământ, și pe cei ce mai sunt și spune-le să se așeze în veghe și în sfințenie, ca să fie biruință bună și pentru ei, căci fiecare își pregătește hăinuța sa pentru masa cea de nuntă a Mirelui Hristos, Mirele neamului român, Care Își are întinsă masa nunții acum pe vatra acestui neam ca să vină la ea meseni credincioși și sfinți și care să biruiască pentru Mielul Tatălui și cu El, spre mântuirea lor cea de la El.

O, fiilor, fiți oi cu păstor, fiți oi și păstor, și nu fiți altfel, căci eu mi-am pus viața spre jertfă în toată vremea pe pământ ca să fie așa poporul Domnului. Scrieți și învățați lucrarea oilor cu păstor, lucrarea oilor și a păstorului, că la voi trebuie să se vadă lucrarea aceasta. Unde nu este păstor nu sunt nici oi, și unde nu sunt oi nu este nici păstor, și așa este peste tot pe pământ; nu sunt oi că nu este păstor de oi, și nu este păstor că nu sunt oi, fiindcă aceasta e o taină sfântă și mare, și vine din cer ea și se vede pe pământ, iar oamenii nu iubesc să fie oi și nu iubesc să fie păstori, și altceva fac oamenii și nu dau să audă din cer pe Domnul, Care îi cheamă spre învățatură din cer pe ei, și iată, cine nu învață nu știe și nu face.

Minune a Sa te are Domnul pe pământ între oameni acum, poporul iubit, și altceva nu mai are Domnul pe pământ acum, ci are satana împărăție mare în om și peste tot pe pământ, dar împărăția lui Dumnezeu este cu putere și este cu cei credincioși și nu poate nimeni s-o biruiască pe ea, căci ea este cea nevăzută, și de aceea este. Fiți împărăția lui Dumnezeu fiecare din voi, că numai ea va mai rămâne pe pământ, numai Dumnezeu, iar tot ce nu e pe pământ locaș al Său, toate vor arde câte nu sunt cu El.

Aveți grijă cu cei ce vin să se alipească tainei Domnului cu voi. Învățați-i pe fiecare că este o taină pe pământ cel ce are în el împărăția lui Dumnezeu. Învățați-i că aurul amestecat în noroi nu mai are nume, nu mai are preț. Învățați-i pe ei să se păstreze taină, să se păstreze în Dumnezeu cel ce iubește să fie cu Domnul pe pământ, și dați-le putere să creadă aceasta, că iată, eu le dau. Îngerul Rafael a fost o taină în călătoria lui cu cel credincios, iar această lucrare trebuie știută că este între pământ și cer cu cei credincioși, chiar dacă vrea, chiar dacă nu vrea omul, căci tainele lui Dumnezeu pe pământ sunt îngeri cu trup și fără trup, iar îngerii sunt taine și slujesc trupurilor celor credincioși și duhurilor lor locuitoare în trupuri.

O, nu uitați vorbirile sfinte și pline de taină între voi, căci îngerii tainelor cerești vă slujesc vouă atunci, și nu uitați să iubiți lucrarea bisericii cea cu sobor, și numai așa să lucrați, numai cu îngerii, și nimic, nimic să nu aveți care să nu poată fi mărturisit din voi bisericeste, iar faptele întunericii să le

pedepsiți cu tot cu întunericii lor, ca pe lucrarea diavolului care nu iubește lumina, ascunzându-se de ea.

Fiți cerul Domnului pe pământ, unde nimic nu este decât lumină. Învățați această nouă împărăție, împărăția luminii, căci cei ce nu iubesc să fie așa, aceia vor plânge din pricina întunericii lor, căci cele ascunse sunt rele pentru aceasta, iar cele în lumină ținute sunt ale celor curați, curați în ei și între ei unii pentru alții, iar fătărnicia îi dovedește pe cei ce o lucrează pe ea. Așa îmi învăț eu poporul în ziua mea de serbare, iar ca să lucreze el lucrarea luminii, să știe fiecare că ea se face cuvânt, și numai așa lumina este lumină. Cuvântul tău este lumina ta, fiule, iar dacă ea nu este cuvânt, nu este lumină. Cuvântul cel despre tine mereu în gura ta, despre lumina aceasta grăiesc eu ție, despre lumina ta, iar lumina Domnului este cea care îi învederează pe toți și pe toate câte sunt și se fac.

O, cuvântul meu este cu durere în el, căci eu văd din cer și îl îndemn pe fiecare fiu să se facă cuvântul său pentru taina inimii curate între frate și frate, pentru duhul credincioșiei dintre voi, fii ai cuvântului sfânt. O, Domnul Se face cuvântul Său, și așa Se arată El vouă. Faceți și voi ca El și ca lucrarea Sa, fiți asemenea Lui cu lucrarea voastră, căci Domnul este Cel Care grăiește cuvântul Său, și de aceea este, și Se arată că este și ce este El. Cel ce cuvintează, acela este, iar cel ce nu cuvintează este ascuns în însuși trupul lui. O, feriți-vă de cele ce dau să se ascundă în voi și între voi și voi și vegheați pentru lumina a toate și pentru toată lucrarea ei, căci așa sunt pe pământ cei ce sunt fiii lui Dumnezeu și în toată lumina stau ei. Amin.

O, stați descoperiți cu cele din voi, căci cei ce au haină peste haină vor fi vădiți și nu vor putea să se învelescă. Așa să-i învățați voi pe cei ce vin să se înfățișeze Domnului cu mersul lor pe calea aceasta a mea cu voi. Aveți grijă, fiilor, să nu aibă ei haină peste haină, ci să aleagă ei lumina, și ea să le fie hăinuța pe calea lor cu Domnul pe pământ. Îi povățuiesc să învețe lucrarea oilor cu păstor, căci oile fără toiag peste ele cad în calea lupilor, și altă soartă nu au, iar lupii au haină peste haină și nu se dau să fie cunoscuți.

O, peste puțin timp trebuie să puneți masă de pomenire pentru păstorul Daniel și se va strânge poporul la masă, fiilor de la izvor, și Domnul îi va da lui din lumina învățaturii cea pentru fii, iar oricâți se vor fii, aceia să învețe lucrarea de fiu, căci pe pământ vine împărăția luminii, fiilor.

O, Doamne, Tu ești cuvânt, și de aceea ești Cel ce este. Ce este, Doamne, cel ce nu se face cuvântul său? O, ce este acela? Împărăția Ta cea cu lumină învață-i pe cei ce vor să fie fii, Doamne, și așa vor fi ei asemenea Ție apoi. Amin.

— **O**, Verginico, o, trâmbița Mea, cuvânt de taină ai grăit tu poporului tău. E mare durerea celor din cer, căci cei din cer văd. O, tată, se va strânge poporul la masă de cuvânt pentru pomenirea păstorului Daniel și îl voi îmbrățișa în cuvânt pe poporul cel adunat. Cuvântul Meu se zbate să-i învețe calea luminii pe toți cei ce aud glasul Meu spre mântuirea lor și a multora, dar cei ce nu se fac lumină din ei, aceia nu știu cum se face lor mântuirea.

O, poporul Meu, cuvântul Meu este lumina Mea, lumina cea din Mine. Când tu te faci cuvântul tău, atunci și tu ești lumina cea din tine, omul tău cel dinăuntru, care iese ca să fie văzut cu cele din el. Cel ce lucrează așa este cel ce se vede, iar cel ce nu lucrează așa nu voiește să fie văzut.

Să înțeleagă toți taina cerului cu omul și să învețe omul să fie și să se dea cerului pe pământ, că mare este taina sfinților în însuși trupul lor și în afara trupului lor, și ei sunt puterea cea văzută a Domnului în ei din pricina luminii lor, și fericiti cei

curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu și nu se vor teme de cele din ei înaintea Sa, ci vor fi cei fericiți, cei fericiți, poporul Meu. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2009

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Vorbirile sfinte sunt slujite de îngerii tainelor cerești. Lucrarea bisericii cu sobor. Taina de fiu al cerului.

Cobor la tine cuvânt pentru mângâierea sfinților, poporul Meu. În zilele lor de sărbătoare în mijlocul tău Eu, Domnul, îți dau învățătură pentru mersul tău lângă Mine, pentru mers cu păstor, tată, căci lupul cel flămând dacă nu vede păstorul lângă oi ca să le păstorească, aduce el slăbire, aduce neveghe, căci el este flămând de oi și stă de veghe pentru hrana lui.

Cobor la tine, popor hrănit din cer, și cu mare grijă grăiesc cuvântul Meu de peste tine, căci se uită cei de pe pământ la grăirea Mea cu tine, ca să ia din masa Mea cu tine cei fără de mângâiere, cei fără de păstor aproape pentru ei în bucuriile și în durerile lor, în mersul lor cel greu pe pământ. Mare prețuire să aduci tu glasului Meu de peste tine, și pentru ca să-l împlinești tu pe el așa cum îți cere el, căci Eu am dat mereu să-Mi păzesc poporul de căderi și de neveghe, de curse și de duhul lumii, de amestecul cu lumea și de neascultare a poruncilor vieții, de îndoială și de necredință, căci aceste două din urmă îi ajung pe cei puțin veghetori, puțin iubitori și împlinitori, puțin răbdători pentru mersul lor cu Mine, și care-și are încununare apoi. Curând, curând voi sta de vorbă cu poporul Meu de peste tot și Îmi voi arăta calea Mea cu el în tot acest timp al lucrării cuvântului Meu din vremea aceasta, când Eu Mi-am cules un popor ca să-Mi fie Mie credincios în toată vremea, credincios în ispite și în credință, credincios cu iubirea și cu împlinirea Mea în el, iar Eu, Domnul, am avut mereu de suspinat în fel și chip de la cei păstoriți de Mine ca să am acum un popor plin de credințioșie și pentru ca să ies cu el apoi spre vestirea Evangheliei veșnice, cartea prin care Eu îl strig pe om de la moarte la viață veșnică pe pământ, cartea judecării fapturii, că este scris să vin și să dau fiecăruia după cum este fapta lui, și Eu așa împlinesc acum.

O, poporul Meu, îți amintesc, tată, să nu uiți lucrarea vorbirilor sfinte în mijlocul tău, căci Eu așa Îmi fac loc cu tine și cu sfinții și cu harul Meu cel lucrător pentru tine și prin tine în mijlocul tău, și pe pământ apoi cu tine în lucrare pentru mulți, căci vorbirile sfinte sunt pline de taină sfântă și slujesc lor îngerii tainelor cerești și se încălzesc sfinții lângă căldura ta cea pentru Dumnezeu între frate și frate, căci Eu arunc mereu focul Meu în tine ca să ne încălzim la el, Eu și cu tine, că nu e bine să fie rece pentru Dumnezeu în mijlocul tău, poporul Meu. Focul Meu cu tine ține de cald și de mângâiere multimilor de suflete, și iau foc unii de la alții cei ce iau acest foc de Duh Sfânt de pe masa Mea cu tine, și își aprind iubirea și veghea cei ce se hrănesc cu iubirea Mea cea din mijlocul tău pentru om. Sunt în mijlocul tău cu sfinții, și am în ziua aceasta în cuvântul Meu de peste tine oaspete ceresc la masa Mea cu tine pe ierarhul Nicolae, cel care a trăit pentru Mine pe pământ, așa cum s-a și născut. Ascultă tu lucrarea lui de peste tine în ziua aceasta, căci calea Mea de cuvânt în mijlocul tău se face cale a sfinților și vin la tine sfinții ca să stea ei cu Mine și cu tine la masă de cuvânt, căci Eu cu sfinții vin, poporul Meu, așa cum este scris să vin, și așa vin. Amin.

— **N**așterea cuvântului Tău pe pământ acum, o, Doamne, este taina cea dulce pentru noi, sfinții Tăi, căci noi am lucrat mult pe pământ în nădejdea bucuriei cea din cer lângă Tine apoi, și Ți-am făcut turmă pe pământ și am păzit-o de căderi și de rătăcirii atât cât a putut omul să asculte de noi, cei ce am păstorit în numele Tău peste cei fără de veghetori pentru ei pe pământ. Grăiesc poporului Tău și îi spun lui că e mare primejdie pentru cei ce dau să Te urmeze fără de veghetori peste ei pentru cele dinăuntru și pentru cele din afară ale lor, căci pe calea omului pe pământ sunt numai și numai duhuri rele, duhuri demonicești, și stau la pândă aceste duhuri și nu dorm, iar păstorii cei de la Tine trebuie să fie la mare veghe așezați pentru veghea celor ce dau să Te urmeze pe pământ. Cei ce păstoresc în numele Tău peste cei credincioși sunt cei plini de veghe și de lucrare cerească peste cei păstoriți, și nu este altfel lucrarea celor ce păstoresc, căci odată cu semănatul cuvântului Tău, sămânță bună peste oameni, vine și vrăjmașul ca să-și semene sămânța sa, vine când doarme omul, vine când veghea slăbește, și atunci seamănă omul vrăjmaș neghină peste viața omului, și apoi odată cu rodul bun iese la iveală și rodul neghinei. Tu însă, ca un iconom al celor spre mântuire pentru om, i-ai învățat pe slujitorii Tăi să nu smulgă neghina, să nu smulgă sămânța cea rea din semănătura Ta, căci grâul este scump și nu trebuie smuls din greșeală dacă neghina ar fi să fie scoasă din grâu, și să lase ei sămânța cea rea până în ziua din urmă, căci tainele Tale mântuitoare sunt mari, sunt mărețe, Doamne.

Am vegheat pe pământ peste cei zdrobiți sub ispite și sub păcat, căci Tu mi-ai dat har mare pentru credințioșia mea înaintea Ta, dar am avut pe tot atât de mare darul umilinței de duh, pe care mi l-am hrănit neconținut cu darul temerii de Dumnezeu, Domnul, Care plătește fiecăruia după faptă, și mai ales celor care se semețesc cu cele bune ale lor și celor ce se trufesc împotriva celor sărmani și smeriți. Darul umilinței sfinte m-a purtat pe mine în taină pe urmele celor pândiți de omul cel vrăjmaș, care-și are de semănat sămânța sa cea rea peste viața celor ce nu veghează, pe când ei dorm. I-am scos de la pieire pe cei nedreptățiți și i-am scăpat de păcat pe cei gata să păcătuiască împotriva statului Tău în ei în însuși trupul lor, că nu este păcat mai doborâtor pentru om ca și desfrânarea în însuși trupul lui, păcat de la care n-are cine să-i abată pe oameni, căci oamenii sunt fără de păstor de la Tine peste ei. Eu însă Ți-am fost slugă credințioasă și am vegheat soarta celor zdrobiți și le-am dat lor din darurile credinței mele în Tine, ca un păstor de la Tine așezat peste turma Ta.

O, popor crescut cu laptele cel duhovnicesc al Fiului lui Dumnezeu, nu de mult Ți-a îndemnat El duhul spre a nu uita tu de vorbirile sfinte și pline de taine cerești între frați, căci îngerii tainelor cerești slujesc vouă atunci, fiilor crescuți cu cele din cer în vremea aceasta grea pentru Domnul pe pământ. O, hrăniți-I voi nădejdea în voi! Voiesc să vă povățuiesc în ziua aceasta și să vă fac bine, iar voi să ascultați și să împliniți, fiilor. Mare milă mi-a fost și îmi este de calea cea grea a Domnului pentru om pe pământ și de calea celor credincioși care veghează puțin, puțin, față în față cu ispitele vremii, căci omul vrăjmaș își seamănă sămânța sa peste sămânța cea bună a Domnului mereu, mereu, și acesta își seamănă partea lui cea rea pe când omul doarme. O, de n-ar uita omul de Domnul, Care a spus tuturor: «*Privegheați!*»! Omul însă este atât de uituc, atât de neveghetor, atât de puțin ascultă omul de Domnul, Care a spus tuturor: «*Privegheați!*».

Mă voi așeza cu Domnul la masă de cuvânt și vom așeza

învățătură pentru veghe pe masa de azi cu voi, căci trebuie veghe mare pentru cuvântul Domnului, cel împlinit peste voi, iar Domnul trebuie urmat, fiilor. Cereți Lui putere în voi pentru întregul Lui stat în voi, dar nu uitați sfatul Lui cel pentru voi ca să lucrați lucrare de biserică cu sobor, și nu altfel, și nu uitați să scoateți mereu din biserică duhul cel rău al tăcerii, al nelucrării dintre Dumnezeu și voi prin cuvântul vostru cu El, căci El lucrează prin cuvântul Lui între voi, și este Cel ce este, fiindcă lucrează cuvântând. O, fiți treji pentru învățătură și pentru înființarea faptei ei peste voi apoi! Eu sunt cu Domnul la masă de cuvânt cu voi, și cu El voi lucra pentru voi, căci Domnul m-a făcut păstor, și ca El trebuie să lucrez eu. Amin.

— **O**, arhieriele al harurilor Mele pe pământ, umilința de duh în care ai stat tu înaintea Mea și-a dat putere mare pentru oile cele fără de păstor în vremea ta, și ai lucrat cu duhul și cu trupul pentru sămânța Mea cea bună, semănată peste cei neroditori. Vom sta cu poporul Meu la masă de cuvânt și îl vom învăța pe el deosebit și deslușit prin sămânța Mea cea bună peste el, căci Eu trebuie să pot prin el în vremea aceasta vestirea Evangheliei Mele de azi peste pământ, cuvânt pe care îl aud cei din morminte, precum este scris, iar Eu trebuie să grăiesc în vremea aceasta, și duhul învierii este Duhul Meu. Amin.

O, poporul Meu, trebuie să stau aparte cu tine în sfat, căci Îmi ești popor aparte, tată. Vreau să-ți mărturisesc ție durerea Mea, căci Eu sunt Cel ce grăiesc ție pe cele dinăuntru ale Mele, fiindcă Eu sunt Cel ce sunt, și Mă dovedesc așa pentru că, iată, grăiesc. Grăiește ție Cel ce este, și te învață pe tine să fii asemenea Lui între pământ și cer și să grăiești în toată vremea, fiule. O, nu uitați, nu uitați vorbirile sfinte și pline de taină între voi, căci Eu toate tainele Mele le-am pecetluit între Mine și voi, între Mine și ucenici, fiilor. Îngerii tainelor cerești slujesc vouă cu multul, dar întăriți cu multul între voi lucrarea bisericii cea cu sobor, măi fiilor, și altfel nu, tată, iar biserica trebuie să-și aibă graiul ei, așa cum Eu am grăire a Mea peste ea. Eu sunt Păstorul Care vă învață, iar voi așa să ascultați, și toți, toți să lucrați la masa Mea dintre voi, ca să vadă cei din cer că sunteți, fiilor, și să lucrați ca să-Mi placă Mie, nu vouă, tată, și nu uitați să fiți asemenea Mie, iar Eu sunt blând și smerit cu inima, și tot așa și lucrez, numai să nu Mă înge-nuncheze omul pentru bunătatea Mea spre el. Amin. Așa să fiți și voi, blânzi și smeriți cu inima să fiți înaintea Mea și unii înaintea altora în lucrare, și vom lucra și vom învăța în ziua aceasta, căci sunt multe de lucrat ca să fie ele apoi între Mine și voi înaintea Mea, și mereu să fie, fiilor. Amin. O, așezați-vă cu mare veghe pentru învățătura Mea de azi peste voi și rămâneți plini de trezie apoi pentru facerea ei peste voi, căci Eu vă sunt Păstor.

Păstor cu veghe stau Eu peste tine în toată vremea Mea cu tine, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Să ne așezăm la masă de cuvânt cu poporul Meu de azi, o, ierarhule al Meu, și iată, se apropie zorii zilei de sărbătoare pentru mucenița cea mică, Filoftea, și lucrăm creștere mare peste poporul Meu, creștere aparte, căci Îmi este el popor aparte. Te-am așezat prin minune și prin rânduiala Mea arhieru peste turma bisericii în vremea ta pe pământ și ți-am dat putere pentru adevăr și ți-am dat iubire pentru cei oropsiți de vreme și de păcat, și Mi-ai lucrat cu suflet mare în via Mea, iar Eu te-am slăvit înaintea oamenilor, de

atunci și până azi. Să dăm slavă Tatălui Savaot în lucrul nostru de azi cu poporul nostru de azi și să lucrăm peste el arhiereste și să învețe el prin aceasta ce spun Eu că lucrarea lui înaintea Mea trebuie să fie lucrare de biserică cu sobor, așa cum Eu lucrez în sobor cu sfinții peste el, căci altfel nu este biserica lui Hristos lucrarea lui înaintea Mea.

O, să nu treacă vremea fără de folos, ci să fie ea folosită, poporul Meu! Ai grijă de acest cuvânt spus acum ție de Dumnezeu. Stau, tată, cu tine în sfat față în față cu sfinții. Dau să Mă ajut cu ei înaintea ta ca să te învăț Eu pe tine din lucrarea de biserică cu sobor. Nu trebuie să dai tu la spate cuvântul Meu de peste tine, ci trebuie să Mă uit la tine și să văd că-l îplinești, tată. O, nu trebuie să nu-Mi dați ascultare, ci să-Mi dați trebuie. Altfel cum v-aș da Eu vouă ascultare dacă voi nu Mi-ați da? Ar fi între Mine și voi dreptate dacă nu Mi-ați da și voi Mie ascultare, tată?

O, trebuie ascultare de Dumnezeu, poporul Meu! Rău e să se poarte om cu om cu neascultare între unul și altul, căci aceasta se răsfrânge apoi și între om și Dumnezeu, căci se suie la cer toate, toate ale omului, fiindcă sunt îngeri buni și răi, și aceștia lucrează deplin lucrarea lor, ascultând fiecare de stăpânul lor. Lucrez cu cerul lucrare cu sobor ceresc în mijlocul tău și te îndemn să te îndeletnicești să lucrezi și tu pentru orice lucrare sau pricină tot așa cum lucrez Eu, căci Eu vin cu așezare cerească de sobor lucrător ca să îți dau pildă de lucru, poporul Meu. O, vino, tată, în dragostea Mea, căci ea poate totul, după cum este scris despre dragostea Mea în Scripturile ucenicilor Mei cei umbriți de Duhul Meu pentru cuvântul lor peste biserici. Iată, dreptatea ta te îndeamnă să lucrezi altfel, iar dacă altfel lucrezi, nedreptățești dragostea, tată. Te povățuiesc să-ți deschizi gurița și să faci cu ea lucrarea vieții tale, căci Eu am zidit mădulele omului și le-am dat la fiecare lucrare, iar gurița i-am dat lucrarea cuvântului și i-am dat să grăiască. O, nu e să nu grăiască gura, ci e să grăiască ea, după lucrarea de facere pe care i-am dat-o. Nu uita că tu ai venit la Mine să-Mi fii fiu, nu să-Mi fii argat, căci Eu am argați îngerii slavei Mele, și ai și tu tot așa din partea Mea, numai să vrei să-Mi fii fiu, tată, dacă ai venit să fii al Meu. Fiul stă la masă cu Tatăl, dar argații nu, iar tu trebuie să stai cu Mine la masă de cuvânt și să ne iubim la masă, nu să ne răcim unii de alții, fiule tăcut la masa nunții Mele cu tine. O, nu tăcea, tată, la masa cea frățască a nunții Fiului de Împărat, căci Eu am scris pe pământ lucrarea cea de la masa Mea de nuntă, iar cel care tăcea la masă a pierdut, a pierdut locul de la masă, ba a fost și grabnic pedepsit.

Te-am învățat mereu, mereu, poporul Meu, să nu stai sec de cuvânt în familia Mea, căci gura are lucrare mai mare ca mâna, tată. Deschide tu cartea Mea cu poporul cel de cincizeci de ani și vezi că Eu am lăsat în ea cuvânt scris cum că Eu nu te-am primit lângă Mine să-Mi lucrezi cu lopata, ci de altceva te-am luat Eu cu lucrarea Mea de cuvânt, și nici pe celelalte să nu le lăsăm, ci pe toate să le împlinim te-am învățat, ca nu cumva să rămân Eu văduvit de tine și de lucrarea Mea cu tine, lucrare cerească, tată.

Te învăț aparte în ziua aceasta. Între Mine și tine trebuie să fie ascultare, poporul Meu. Ea nu poate să se așeze frumos decât prin lucrarea supunerii, tată. Când cineva îi spune altcuiva o cerere a sa, celălalt se supune, căci altfel nu se înfăptuiește cererea celui care cere. Îți cer, e adevărat că-ți cer, dar pentru tine îți cer, nu pentru Mine, tată, căci Eu sunt Stăpânul vistierilor toate și nu-Mi lipsesc Mie cele ce-ți cer Eu ție, ci ție îți lipsesc. Vreau să-ți adun în cer bogăție veșnică prin cele

ce Eu îți cer să lucrezi și cum să le lucrezi, și nu de altceva te învăț Eu pe tine să ascuți cuvântul gurii Mele spre tine și să-l împlinești întocmai, o, nu de altceva, fiule. Te învăț acum, o, iarăși te învăț lucrarea iubirii, lucrarea dintre tine și Dumnezeu, căci dacă tu nu Mă ascuți, n-ai lucrarea iubirii între Mine și tine. O, Eu ți-am dat păstori cu suflet bun și mare pentru lucrarea sufletului tău și a duhului tău înaintea Mea, orânduiala Mea cea pentru tine pusă de Mine în slujba vieții sufletului tău. Nu-ți trebuie pricepere aparte, căci asta ține numai de ascultare, căci cel ce nu ascultă de cele de la Mine pentru binele lui, acela face necredință, fiindcă mintea lui stă împotriva celor ce se pot face prin duhul ascultării și prin lucrarea ei. O, dacă nu pot să-Mi dea răspuns pentru tine cei puși de Mine să te păstorească, tu ești afară, tată.

Fiilor, fiilor, judecata Mea nu este nedreaptă. Eu judec fapta omului între Mine și el, nu între el și fratele lui. Țineți minte această lucrare, căci cerul altfel nu lucrează între Dumnezeu și om. Pentru cele dintre om și om are datoria fiecare din cei doi să lucreze dreptatea sau pocăința pentru faptă, iar dacă nu le lucrează cei doi pe acestea, mai apoi vin peste ei cele bune sau cele rele lucrate de ei, și aceasta este dreptatea care se așează la locul ei chiar prin înșeși faptele dintre oameni, prin însuși cântarul cel drept, care lucrează în taină dreptatea a toate.

O, fiilor, Eu v-am povățuit multe, multe de tot, tată. Cartea Mea cu voi ne poartă, pe Mine și pe voi, în ea cu toate câte Eu v-am dat povață ca să lucrați după povețele Mele și să vă între în fire facerea lor în voi, facerea Mea de peste voi din cele ce Eu v-am adus să lucrați și să fiți. O, nu uitați, nu uitați că nu mai sunteți în lume ca să vă purtați ca lumea, liberi față de Dumnezeu. Voi ați ieșit din lume când ați venit la Mine, ați ieșit din veacul acesta și v-ați dat ca fii ai vieții veșnice.

O, deschide gurița și grăiește, fiule! Față de cele ce Eu îți grăiesc, grăiește, tată. Deschide gurița, deschide ușa aceasta și nu te piti după trupul tău, nu te piti în spatele tău, căci carnea și sângele nu-ți pot fi acoperământ ca să nu te știe, ca să nu te vadă Dumnezeu cum ești și cine ești și ce lucrare ai în împărăția aceasta a ta: carnea și sângele tău. Vino, tată, afară! Trupurile celor înviați sunt străvezii și scapă de sub învelișul de carne și se văd lucrându-și lucrarea. Omul are două trupuri: unul înăuntru și unul în afara lui. Iată, așa este omul cel ascuns în însuși trupul lui, în cele dinăuntru ale trupului lui, în carnea lui, așezată pe oasele lui. Când se umblă la un trup pus în pământ după ani de zile, acesta nu mai este carne și sânge, ci numai oasele lui, numai cele dinăuntru, iar carnea și sângele se fac pământ, și numai oasele îl mai mărturisesc, numai cele rămase din om, iar celelalte au mers la judecată.

O, poporul Meu, am martori din cer, lucrez cu sobor de sfinți peste tine și te îndemn la sfințenie. Ea este ceea ce poate sta în lumină, căci este din cer în om, și poate ține trupul în întregimea lui când ea are viață în trupul omului, iar viața mărturisește lucrarea ei. O, fiilor, schimbați-vă viața după viața Mea, după lumină, tată, și schimbați-vă cuvântul și fapta! Iubiți bucuriile sfinte, și nu numiți altceva bucurii pentru voi. O, nu vă înșelați pentru clipe goale! Căutați îngeri în toate clipele voastre, îngeri de-ai Mei, tată, nu de-ai lui satana! Și în vorbiri și în tăceri și în multe câte folosiți între voi și voi fără de dragostea Mea în ele, pe toate le lăsați în judecata lui satana. Fiți unii altora îngeri păzitori pentru cele din cer în voi și între voi, și nu fiți îngeri de-ai lui satana, căci dacă nu sunteți cerești unii pentru alții, pentru care stăpân mărturisiți voi pe cele trăite între voi și voi? Luați-le pe ale Mele în voi, și între voi și voi,

că iată, ale voastre vă sfășie veșmântul pe care trebuie să-l aveți la masa Mea de nuntă cu voi. O, învinuiți-vă pentru duhul cel rău al tăcerii dintre voi pentru cele așezate din cer să fie cu voi, și între voi spre mângâierea sfinților, căci sfinții vin cu Mine la voi după mângâiere, tată, după tainele Mele cele păstrate în Mine pentru sfârșit de timp și deșertate de Mine peste voi ca să se împlinească ele pe pământ acum, precum este scris pentru acest timp ceresc pe pământ. O, nu împiedicați cu răceala din voi între Mine și voi așezarea cerului pe pământ cu toată slava sa cea de la sfârșit de timp! Căutați cu duhul ascultării, tată. Nu ieșiți și nu intrați în curțile Mele cu voi fără să vă stropiți cu apă sfințită prin cuvânt, căci duhul rău stă la pândă la toate răspântiile, pe toate căile și cărările să vă păteze cu turnările lui și să vă dezbrace de veșmântul ascultării cea pentru paza voastră, venită de la rostirea cuvântului Meu de peste voi. Am pus în poarta care străjuiește grădinița cuvântului Meu, am pus în ea putere de destrămarea a toată lucrarea diavolului, pusă de omul vrăjmaș și pizmaș în calea voastră, asupra voastră ca să vă murdărească cu cele ale lui apoi și să vă cadă din brațul Meu. Mergeți pe calea cea arătată de Mine vouă, fiilor, și pe care Eu am așezat cuvânt de ocrotire a voastră. Am pus duh în poarta care străjuiește grădinița Mea de cuvânt și v-am orânduie drum vegheat. Vedeți din Scripturi pilda celui ce n-a ținut calea pe care Eu i-am spus să meargă neabătându-se de pe ea, și a fost mâncat de fiare cel ce n-a ascultat, cel ce a călcat peste cuvântul ascultării.

Lucrați după cuvântul Meu, fiilor! Lucrați lucrare de fiu, tată! Iubiți curățenia în toată vremea și peste tot, iar în această taină intră lucrarea ascultării, căci oaspeți cerești dau să se odihnească pe lângă voi. O, nu este lege împotriva curățeniei. Fiți curați, și în curățenie să vă trăiți viața! Nu stați fără cei din cer mereu cu voi. Cei din cer sunt curați și stau în curățenie și în duhul ei! Dați voie Duhului Meu să Se sălășuiască între voi cu înțelepciunea Sa, care vine dacă vreți s-o aveți între voi, și după ea să lucrați! Ea când vede duh de om nu se mai apropie, nu are cale să vină. Când omul dă să orânduiască el peste ale Mele Mă dă deoparte pe Mine atunci. Voiesc totul să fie al Meu cu tot cu voi, și nu al vostru, fiilor, căci diavolul se teme de Dumnezeu, iar la om îndrăznește, tată. Am rostit demult un cuvânt prin care am spus așa în cartea Mea cu poporul Meu: *«Fiule, dacă vei spune în lucrarea Mea cu tine că „asta e camera mea sau lucrul meu“, vei greși, și unde-ți va sta capul îți vor sta picioarele»*. O, așa, așa Mă dă omul pe Mine de peste el și Mă pune la picioarele lui pentru cele ale lui numite de el, și judecă omul după mersul lui pentru cele ale lui. Nu așa trebuie să facă omul cu Mine, tată, căci el Îmi este dator cu multul pentru viața lui: pentru soare, pentru lumină, pentru căldură, pentru iubire, pentru facerea Mea cea pentru el, și pe toate acestea i le dau în dar, cerându-i doar duh umilit înaintea Mea, între Mine și el. El însă se simte bine stăpân, dar omul nu poate să fie stăpân, căci Stăpân este numai Cel ce veșnic este. Amin.

Te rog, poporul Meu, ai milă de Mine, tată! Dă-Mi cinstea cea de Dumnezeu al tău, tată! Ți-am dat împărăție curată, pe care mereu o curăț Eu de duh de om, umplându-o pe ea de Duhul lui Dumnezeu, de cuvântul Meu de peste tine în curțile Mele cu tine, în împărăția Mea. O, te-am pus lucrător în ea pentru numele Meu și în numele Meu, nu în numele tău, căci de numele tău nu se teme diavolul, tată. Eu ți-am dat numele Meu să-l porți, iar tu să fii fără de nume, și aceasta pentru slava numelui Meu de peste tine, căci ți-am dat să-l porți, tată. Ai grijă, că numele Meu e mare și sfânt, și tot așa e și veșmântul Meu, în care Eu te învălui și te țin ca fiu al Meu. Ai grijă de

tine ca și de Mine, și aceasta este o vorbă mare, tată, e prea mare pentru cel neascultător, dar pentru cel ascultător e lucrătoare, fiule. O, ai grijă de Mine și numai așa te vei îngriji de tine, fiindcă atunci am Eu de tine grijă, tată. Cel ce are grijă de Mine face aceasta ca să semene cu Mine, și așa se îngrijește el de sine, semănând cu Mine așa, și nu altfel. O, ai grijă să nu-Mi scoți ochii că-Mi lucrezi sau că lucrezi fratelui tău. Nu ai dreptate, tată. O, și Eu lucrez ție mai mult ca tu Mie. La fel și fratele tău lucrează pentru tine, și unii pentru alții lucrăm, și așa este la Mine măsura, și nu este cum dai tu să măsoari. Măsurătoarea ta e părtinitoare de partea ta, iar Eu nu tot așa Mă dăruiesc. Nu cer plată pentru ce dau, pentru ce fac, ci numai loc de odihnă cer de la om.

Eu cu toată iubirea aduc spre voi pe cele trebuincioase, și lucrez prin taina Evangheliei Mele de peste voi. Voi însă ar fi să aveți ca și cum n-ați avea, ca să puteți fi dornici de mila Mea, de căldura Mea, spre mângâierea voastră. Taina mângâierii este a celor ce iubesc. Numai a acelora este ea, și Duhul Sfânt este aluatul ei. El este Mângâietorul, iar cine nu dorește de El, acela este stârpitură între pământ și cer.

O, dați-vă locaș puterilor cerești lucrătoare în voi! Iubiți duhul de fiu!

O, fiilor, aștept, aștept să vi se deschidă gurițele și să lucrați cu ele loc pentru Mine între voi, petrecerea Mea cu voi, tată. V-am dăruit toate darurile și n-a rămas nimic în cer să nu aduc peste voi ca să le purtați, ca să lucrați prin ele pe pământ. reu le-am rostit peste voi să fie. Apostolii Mei spun în Scripturi că trebuie să fiți găsiți îmbrăcați și nu goi, fiilor. Cel îmbrăcat este plin de cuvânt, plin de duhul mărturisirii a toate cele din cer pe pământ, căci taina de fiu al cerului pe pământ este lucrată numai din taine, numai din daruri cerești, iar darurile cerești se văd lucrând și se mărturisesc pe ele însele prin lucrarea lor auzită și văzută, fiilor, și aceștia sunt fiii slavei tainelor cerești pe pământ. Amin.

Voi sta și voi privi la voi, tată, după acest cuvânt al Meu de peste voi. Am stat cu sobor de arhierii și de mucenici la masa durerii Mele în mijlocul vostru, că Mi-am spus durerea Mea vouă. Vă îndemn să-Mi dați vindecare, tată, căci Eu sunt Dumnezeu. Vă îndemn cu sfinții, o, fiilor. Amin.

— **S**untem soborul Tău în ziua aceasta de două sărbători de sfinți între două zile, o, Doamne. Ne aplecăm și noi înaintea poporului Tău. Prin grăierea noastră cu Tine înaintea lui trecem spre el cu cuvântul și îl îndemnăm pe el să asculte de Dumnezeu, căci cel ce nu ascultă de Tine stă mai mare ca Tine și își îngăduie să nu asculte.

Să se scoale spre lucrare de Duh Sfânt poporul Tău! Să se scoale! Amin. Așa rostim noi de lângă Tine peste el în ziua aceasta de sobor de sfinți cu Tine la masă în mijlocul lui, iar Ție Îți dorim mângâiere în durerea Ta, o, Doamne, și nădejdea că vei găsi alinare, de acolo de unde Tu o aștepti pe ea. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2009

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Sfinții așteaptă învierea morților. Mersul Domnului, un drum cu trepte spre desăvârșire. Păstorul poporului, Daniel, asemănat cu Avraam în credință.

Eu, Domnul Iisus Hristos, intru în cartea Mea de azi, intru cuvânt de sărbătoare, iar sfinții așteaptă la gura Mea ca să se hrănească din ea, căci cuvântul Meu de azi este mângâierea lor și se mângâie ei cu venirea Mea la tine

cuvânt pe pământ, o, poporul Meu de azi din neamul român.

E sărbătoare în ziua aceasta în cer și pe pământ. Pe pământ mulți sărbătoresc pentru nașterea Mea cea de acum două mii de ani, sărbătoare mutată de la locul ei, iar cei din cer sărbătoresc pe ierarhul Spiridon, cel sărac de slava cea pământească, fiindcă el avea în el de bogăție împărăția Mea, cea care nu are nimic în lumea aceasta, și care se slăvește în om pentru cei din cer. Ridică sfinții înaintea Mea cupa rugăciunilor lor pentru ca să vină pe pământ împărăția Mea și să se descopere ea prin descoperirea fiilor lui Dumnezeu, căci împărăția Mea din ei îi vădește pe ei moșteni ai Mei. O, de s-ar putea opri omul din toate cele trecătoare ale lui ca să gândească așa, Eu, Domnul, aș lucra peste el și l-aș umple atunci de dor de cer și de adevăr pe pământ! E orb omul față de cele ce rămân, pentru că el își deschide inima numai spre cele care trec odată cu el. Nu tot așa au făcut cei ce s-au sfințit pe pământ pentru împărăția Mea în ei, împărăție care nu trece.

Mă adun cu tine la masă de cuvânt, poporul Meu de la izvor. Ne pregătim, tată, să ridicăm la cer zi de pomenire pentru păstorul Daniel, căci Eu, Domnul, voiesc acum să stau în cuvânt cu poporul Meu cel de ieri și cel de azi și cel de mâine, tată. Sunt plin de slava cuvântului Meu, slava Mea cea de la sfârșit de timp pe pământ, și grăiesc cuvânt și îl împlinesc pe el, și așa Mă dovedesc Eu că sunt Cel ce grăiește acest cuvânt. Am stat cu masă de cuvânt peste neamul român, ca să așez apoi în mijlocul lui cârmuitor după voia Mea pe mai departe peste el, și am tras din greu cu tot cerul de sfinți și de îngeri pe tot cuprinsul pământului român, căci lupta pentru întâietate s-a dat cu putere și Mi-a dat Mie de lucru omul necredincios care-și caută slava sa. Eu însă am vegheat cu milă mare ca să nu se prăbușească acest neam iarăși sub mâna celor străini de adevăr și de mersul Meu peste pământ acum cu toiag de fier în mână, căci cu greu Îmi fac cale printre oameni cu slava cuvântului Meu, care-l păstorește pe om și nu-l lasă să cadă, așa cum dă el să lucreze fără să știe unde duce lucrul lui. Toți sfinții sunt numai iubire și veghe pe vatra neamului român, că Mă văd pe Mine cu râul Meu de cuvânt în această țară, țara întoarcerii Mele iarăși de la Tatăl la om, lucrare cu mare taină lucrată între Mine și cei credincioși acestui timp ceresc pe pământ, și despre care este scris în Scripturi să vină și să fie.

Toți sfinții lucrează cu Mine la desăvârșirea Scripturilor pe pământ, și lângă tine lucrează ei, poporul Meu, căci tu ești pe pământ cu trupul, și în mijlocul tău Îmi scriu Eu cuvântul, pe care-l și împlinesc apoi. Lucrează la masa Mea cu tine în ziua aceasta ierarhul Spiridon și grăiește el între Mine și el cuvânt de mărturie a lucrării Mele de azi pe pământ, căci sfinții sunt cuvântul Meu, iar Eu al lor, și unii pe alții ne mărturisim pentru lucrările cerului pe pământ, iar cartea Mea cea de azi mărturisește azi lucrarea Mea și a sfinților Mei, poporul Meu. Amin.

— **C**uvântul Tău de azi, Doamne, e calea Ta de venire pe pământ acum, la sfârșit de timp, și e calea noastră, a sfinților Tăi, lucrare scrisă în Scripturi să fie, căci zice Scriptura: «*Vine Domnul cu zeci de mii de sfinți!*». O, nu mai sunt pe pământ oameni care să aștepte cu dor și cu patimă venirea Ta. Pe pământ sunt numai oameni necredincioși, și abia se mai zărește rob credincios pentru Tine, om care să-l robească duhul credinței în Tine așa cum am fost noi, sfinții Tăi.

Ai dat cuvânt dulce și mult neamului român și l-ai îndemnat la veghe pentru viața lui. Veneai adesea în cuvânt la el și îl strigai pe el la veghe, și apoi ai împlinit Tu aceasta, căci ai cuvântat, și trebuia să se îplinească cuvântul Tău, și s-a îm-

plinit, Doamne, și n-ai lăsat să alunece neamul român sub duhul minciunii omului cel plin de dorul slavei pământești, omul cu limbă de lemn, care-și caută doar slava sa ca să domnească prin ea și să se fălească domnind.

O, Tu ești mare și ești biruitor, Doamne, pe vatra neamului român și pentru el pe pământ. Stăm față în față cu lucrarea Ta de azi noi, sfinții Tăi, pentru ridicarea acestui neam la rang ceresc înaintea neamurilor de pe pământ, căci Tu stai pe tron de cuvânt în mijlocul neamului român și îți împlinești slava venirii Tale cu judecata prin cuvânt pentru vii și pentru morți, căci cei adunați în biserici nu cred cele ce spun ei când spun prin darul credinței celor de la începutul împărăției Tale prin întâii Tăi ucenici, și care au lucrat peste biserica Ta de peste vreme mărturisirea credinței lor, căci în biserici se vestește în toată vremea pentru tot omul care mărturisește zicând: «Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie». O, nu e pentru necredincioși, ci e pentru cei credincioși această proorocie, Doamne, căci cei credincioși o așteaptă pe ea împlinită pe pământ, ca și sfinții Tăi, care așteaptă învierea celor înviați. O, noi așteptăm cu mare dor învierea morților, Doamne. Scriptura învierii morților poartă în ea împlinire mare, o, Doamne, și este adevărată această Scriptură, atât cât de adevărat ești Tu, o, Dumnezeule al celor credincioși și sfinți prin credință, căci ei biruiesc cu ea pentru Tine, Doamne.

Grăiesc cu Tine între cei din cer în ziua mea de serbare ca să Te mărturisesc, Doamne. Duhul mărturiei este duhul nostru în cer, așa cum a fost și pe pământ. N-au sfinții pe pământ altă căutare decât să Te mărturisească pe Tine, iar în cer ajunși apoi, același dor îi mistuie pe ei, căci ei sunt iubiții Tăi, iar Tu al lor pe veci, și iubirea nu piere, ci se naște pe pământ mereu, mereu în cei credincioși și sfinți cu credința, iar plata lor este mare, și ești Tu întreg în ei pe pământ, și în cer apoi, plată celor credincioși, Doamne. O, cu mare dor de slava Ta cea de azi Te rugăm, noi, sfinții Tăi, să Te așezi tot mai desăvârșit Păstorul celor credincioși, căci acest timp al Tău Te mărturisește pe tron de cuvânt în mijlocul neamului român, iar Tu îl mărturisești pe el neam al Tău, ales dintre neamuri pentru slava Ta de azi cu el pe pământ. Fă-l credincios pe el în lucrările Tale de azi, o, Doamne, și dă-i apoi lui plata celor credincioși, căci Tu poți aceasta, și iată, noi stăm cu Tine la praznic de cuvânt, masă cerească pentru sfinții din cer la masă cu cei credincioși pe pământ în mijlocul neamului român. Dulce este pentru graiul nostru numele de român, și scrie-ne pe noi, o, Doamne, în cartea cea de naștere de sus a acestui neam, că e plin cerul de la margini la margini de acest nume mare al Tău acum, la sfârșit de timp, când Tu Te naști cuvânt nou pe vatra neamului român, neamul din care Tu Te naști în zilele acestea cuvânt peste pământ. O, slavă cuvântului Tău de azi, și bunăvoință pentru Tine peste neamul român, iar nouă, sfinților Tăi, bucuria cea de la sfârșit de timp, venirea Ta cu zecile de mii de sfinți ai Tăi, o, Doamne, și împlinirea credinței lor, prin care ei au nădăjduit în toată vremea lor pe pământ. Amin.

— **D**uhul mărturisirii este Duhul Meu, iar Duhul Meu este mărturia voastră, o, sfinți iubiți ai Mei. Amin.

Dăm așezare sărbătorii de azi și Mă întorc în carte apoi pentru ca să Mă las în ea cuvânt și să stau la masă cu poporul cel hrănit de Duhul Meu în vremea Mea de azi cu el pe vatra neamului român. Bindecuvântare îți dau, popor de la izvor, ca să gătești tu masă de pomenire pentru păstorul Daniel, pe care l-am luat între sfinții Mei acum patruzeci de zile, după multa lui trudă și suferință pentru via Mea de azi și de mâine, căci el

Mi-a fost mărturisitor credincios, slugă plină de credință și de credincioșie pentru tot cuvântul Meu cel de azi și a tainelor toate, pe care le poartă în el cuvântul Meu.

Mă întorc în carte ca să Mă așez masă de cuvânt pentru cei ce vor veni să Mă ia cu glasul cuvântului Meu, care se așează cu poporul în sfat ceresc acum, iar ție, popor de la izvor, îți dau mereu, mereu, puteri noi pentru lucrul tău cel pentru Mine, tată. Pregătește-Mi, dar, popasul Meu cu cei din cer pentru poporul Meu care se adună în casa întâlnirii și Mă voi întâlni cu poporul Meu și voi grăi lui, și martorul Meu Îmi va fi acum păstorul Daniel, pe care l-am luat acum la odihnă după truda lui cea pentru Mine, după multa lui lucrare de credință pentru venirea Mea cea de azi pe pământ, iar acum el are între cei din cer rodul credinței lui, rod mărturisitor pe pământ și în cer. Amin.

Sfârșesc acum cuvântul și dau loc sărbătorii pentru ierarhul Meu Spiridon, și Mă întorc în carte apoi, iar voi, străjeri din porți, vegheați pentru venirea Mea cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, vegheați, tată, pentru toate clipele Mele de pe pământ acum, căci Eu, Domnul, vă întăresc mereu la veghe, iar lângă voi, pe poporul Meu de la izvor, și cu care Eu Mă sprijin pentru lucrările Mele de azi pe pământ. Amin.

Cu pace și cu bună orânduială să-Mi lucrați și să-Mi gătiți popasul și masa Mea cu poporul Meu, iar glasul Meu va grăi lui grăire cerească pentru lucrarea Mea de azi cu el și pentru el, iar voi fiți sprijinul Meu, fiilor, și sfânt să fie el înaintea Mea. Amin, amin, amin.

*

Mă așez în cartea Mea de azi cu grăirea Mea acum, pentru pomenirea în cer și pe pământ după patruzeci de zile, când Eu, Domnul, am venit cu sfinții și cu trâmbița Mea Verginica și am ridicat la cer suflețelul păstorului Daniel după multa-i suferință cu duhul și cu trupul apoi în mijlocul poporului Meu de ieri și de azi. Amin.

O, popor de la izvorul Meu de cuvânt, te-am așezat, tată, să-Mi gătești acum acest popas și să pui masă de pomenire pentru păstorul Daniel și ca să stau Eu la masa cea de azi de vorbă cu poporul Meu de peste tot, cu cel adunat acum, aici, la masă, și cu cel ce nu s-a strâns acum, iar tu ai împlinit așa și ai gătit popas cerului, și iată, stau la masă de cuvânt aici, însoțit de martori din cer, căci mărturia lucrării Mele de azi umple cerul și duhul sfinților Mei. Amin.

O, te-am vestit, poporul Meu de peste tot, te-am vestit, tată, că-ți voi grăi ție în ziua aceasta. Fac popas cu tine, tată. Să ne așezăm, dar, și să privim mersul lucrării Mele și al vaselor purtătoare de lucru sfânt, și mersul tău pe calea aceasta a Mea cu tine pe pământ, cale vegheată de Tatăl în toată vremea, calea cuvântului lui Dumnezeu, Fiul Tatălui Savaot, acum, la sfârșit de timp, între cer și pământ. Te îmbrățișez în cuvânt, o, poporul Meu cel din toată vremea lucrării cuvântului Meu cel de azi, și Îmi răspund acum și cei ce au trecut cu trupul în vremea acestei trâmbițări, și sunt veniți aici, în clipa aceasta, însoțiți de îngerii Mei, și îngerii îi aduc tainic lângă cei adunați aici și pe cei ce n-au venit cu pasul până la izvorul Meu de cuvânt, unde poposesc Eu acum cu masa Mea de azi în casa întâlnirii Mele cu poporul Meu și cu tot omul care vine să știe despre lucrarea cuvântului Meu cel din vremea aceasta. Odată adunați așa aici, Eu, Domnul, binecuvintez această zi de pomenire și o iau în cer mărturie și Mă odihnesc de ea apoi, Eu și sfinții Mei, martori acum pentru grăirea Mea cea de azi. Amin.

Am petrecut și dulce pe calea Mea de azi cu un popor, dar și mult suspinând, și mult, mult așteptând și tot așteptând pe calea Mea prin cuvântul acestei lucrări. Am stat tănuit în trâmbița Mea Verginica, și așa am cuvântat vreme de douăzeci și cinci de ani, după ce prin suferințe fel de fel am pregătit-o pe ea vas al Meu, vas de trebuință cerului și trâmbiță deșteptătoare pentru ca să-Mi culeg un popor credincios prin trâmbițarea cuvântului Meu. O, deschideți-vă larg, larg duhurile și inimile, iar auzul să vă fie ager acum, voi, cei adunați la masa Mea în ziua aceasta, căci Eu, Domnul, Mă așez cuvânt de pomenire a mersului Meu dinspre cer spre pământ mai bine de cincizeci de ani, însoțit de un popor credincios în mijlocul neamului român. O, cu mare durere spun că e cutremurător de dureros la cer credința cea din om care apoi se stinge ea în cel care o poartă! Am petrecut cu multă durere și numai în umilință pe toată calea aceasta cu un popor care nu Mi-a fost statornic până la sfârșit. Drumul a fost cu trepte, că altfel nu ajungeam până azi cu calea cuvântului Meu cel de azi peste pământ. Am cerut puțin, și am tot adăugat pic cu pic apoi la viața cea sfântă, pe care voiam Eu s-o așez în cei ce veneau să-Mi fie popor credincios și împlinitor sfințeniei Mele în om. Am grăit ca un tată blând peste cei ce aveau să crească pic cu pic, dar, îngăduitor cum M-am purtat, puțin de tot l-a ajutat îngăduința Mea pe cel ce venea să-Mi fie popor, alături cu mersul crucii Mele de azi, și apoi să Mă bizui Eu pe el cu tot mai multa Mea cale pe pământ, căci calea Mea din cer pe pământ creștea, creștea odată cu multul Meu cuvânt, izvorât din gura Mea. Am stat în sfat mult, mult cu păstorul Daniel și am pomenit mereu acest nume nou al lui, de la Mine dat lui, și am grăit cu el înaintea poporului Meu, căci Domnul trebuie să aibă cu cine să grăiască și cui să-i spună cuvântul Său când cuvintează din cer pe pământ. O, așa s-a umplut cerul de numele acestui slujbaș al Meu, credincios lucrării venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp. L-am chemat lângă lucrarea Mea pe când era păcătos, și Mi-a răspuns cu credință când l-am chemat, și Mi-a deschis larg ușa inimioarei lui, iar Eu M-am așezat Dumnezeu mare în locașul inimii lui, căci înțelepciunea lui Mi-a deschis, și ne-am unit atunci pentru vecii, și am trecut prin greu după greu apoi, căci calea Mea pe pământ e mult prea pândită de cel ce stă la pândă pentru pașii Mei cu omul, de satana, șarpele cel de demult, care și-a schimbat înfățișarea în clipa când și-a pierdut credințioșia între el și Mine, în vremea când omul cel zidit de mâna Mea din pământ s-a semețit în rai, s-a semețit peste Dumnezeu, Făcătorul său.

O, Mi-am pregătit pe trâmbița Mea Verginica și Mi-am început prin ea izvorârea râului vieții, cursul cuvântului Meu cel de la sfârșit de timp. Urma apoi să-l pețesc și pe cel sărbătorit azi, care avea să fie apoi păstorul Daniel. Și dacă urma să-l pețesc pe el, am luat un vlăstar plâpând din rudenia lui după trup, o ramură fără de preț, și am altoit-o în tulpina lucrării Mele de cuvânt, că M-am descoperit lui Nicolae, rudenie după trup cu păstorul Daniel, și l-am luat din spini și l-am așezat lângă trâmbița Mea prin legământ ceresc ca să-Mi stea ocrotitor și perdea tainică peste lucrarea Mea de cuvânt prin Verginica Mea, și i-am însoțit pe ei prin cuvânt pentru drumul cel greu al lucrării Mele, dar Mi-am păstrat curată pe trâmbița Mea, ca și până atunci. Mi-am sprijinit apoi cu acest păstor sarcina Mea cea grea, căci pentru ea Mi-a trebuit înțelepciune de pe pământ, și l-am avut pe el sprijinul Meu la greu. Mi-am strâns pic cu pic un popor la masa Mea de cuvânt, dar satana cel pândar s-a sculat și el pic cu pic și a semănat peste cei chemați duhul îngâmării, duhul invidiei, căci s-a temut că-și

pierde lupta cea pentru pierzarea omului de pe calea Mea. Suferința și prigoana s-au ivit mereu apoi în calea Mea cu poporul acestei lucrări, și am mers așa, din greu, prin cei credincioși, dar n-am avut rob mai credincios ca și păstorul Daniel. N-am avut în tot poporul Meu încă un ucenic ca și el ca să nu dea cu nimic, cu nimic înapoi pe calea mersului Meu cel greu, iar credința lui cea de nestrămutat Mi-a fost sprijin mare și biruință mereu pe toată calea apoi. Lucrarea Mea cu el l-a adus până la cercetarea ei amănunțit apoi din partea slugilor lui satana, care vedeau pe Dumnezeu cu el și cu cei ce se hrăneau din gura Mea prin trâmbița Mea Verginica, și a intrat la întrebare slujitorul Meu. Ascultarea lui însă în toate câte Eu îi dădeam să urmeze întocmai în fața celor ce îl descoseau ca să afle mersul Meu, l-a scos pe el mereu biruitor pentru lucrarea Mea. O, n-a fost cuvânt al Meu să nu-l creadă acest slujitor. Dacă Eu Mi-aș fi schimbat cuvântul de trei ori într-o zi, după cum venea vremea cea rea sau după înțelepciunea Mea, prin care Eu încerc credința și credințioșia slujitorilor Mei, el rămânea mereu credincios și curat cu inima, neîndoielnic și plin de încrederea că Eu am dreptul tot peste cei credincioși și plini de supușenie, ca un Dumnezeu Care-l încearcă pe cel neprihănit cu inima și cu credința ca să-l dovedească pe el fiu al Său, așa cum cu Avraam s-a petrecut, ca să-l așeze Domnul pe el apoi rădăcină și început al poporului cel binecuvântat, ieșit din coapsele lui.

Mi-am pregătit prin suferință slugile Mele în toată vremea pe pământ cu omul. Așa am lucrat și în vremea acestei lucrări, și puțini, puțini s-au deosebit de partea dârzeniei cea pentru Mine cei care-Mi auzeau trâmbița sunând și strigându-l la înviere pe om. O, fie din slăbiciune, fie din prostie, fie din duhul cel pierzător de om al invidiei s-au ridicat în toată vremea trădători între cei ce urmau cu pasul lor pe calea Mea de cuvânt din loc în loc cu trâmbița Mea și cu vasele purtătoare de Dumnezeu de lângă ea. A fost suferință, a fost răbdare, a fost așteptare, toate din partea Mea, dar a fost credință puțină la cei ce nu iubeau greul de pe drumul Meu, dând ei să fugă de sub el, căci omului îi trebuie înțelepciune pentru ca să-și întărească el calea lângă Mine și credința lui de neclintit apoi. O, Mă uit cu lacrimi curse șuvoi din ochiul Meu duios, Mă uit pe calea toată a lucrării Mele de cuvânt și văd acum multă, multă slăbiciune, iar pentru ca să și-o acopere creștinul, el învinuia, el se scutura de răspuns sau ieșea și se ducea de sub ocrotirea Mea, se ducea spre cursa diavolului, căci cel necrotit nu are altă cale mai bună pentru el, ci merge spre cădere, și prin ea, spre vânzare de frați, căci ce altceva înseamnă părăsirea frăției față în față cu lumea, care îl vede pe cel căzut din familia Mea de fii?

O, poporul Meu, dorul Meu după tine e părintesc, tată. Așa a fost pentru tine și dorul păstorului Daniel. Când el te dojenea, de dorul tău lângă Mine lucra el așa cu tine, fiule. N-a priceput taina aceasta poporul cel supărăcios și apoi cărtitor. Abia, abia Mi-am ținut lucrarea pe cale din pricina nestatorniciei multora, care veneau să-Mi fie fii. Fiu însă este cel care se supune pentru ascultare și pentru propășire în lucrare fiască, și am suferit cu dor pentru neînțelepciunea celor ce nu înțelegeau iubirea.

Mi-am luat apoi trâmbița la cer, dar nu înainte să-Mi fac socoteala, ca să nu-Mi stea din lucru lucrarea venirii Mele și mersul cel credincios al poporului Meu. Cu mare taină Mi-am pregătit orânduială pe mai departe pentru mersul cuvântului Meu, dar a trebuit să folosesc o punte de trecere, și am avut pentru aceasta pe cea din același trunchi cu Verginica Mea și

am trecut și Mi-am legat mersul Meu cel mult de azi pe mai departe, și iată-Mă mergând, poporul Meu. Merg, tată, merg, și așa fi vrut și tu să mergi, fiule, și ca Mine să mergi, și nu ca tine, tată. O, era gata mersul Meu cel de azi să Mi se frângă la mijlocul lui, căci cei din poporul chemat, în care s-a încuibat satana ca să-Mi cearnă ca pe grâu poporul după ridicarea trâmbiței Mele la cer, aceștia i-au făcut atunci și pe păstori să facă judecată nedreaptă, căci necercetarea celor ivite duce la zdrobiri adevărul și mersul său pentru dreptatea a toate, și greșește om prin om, și e păcat când pierde Domnul suflete, căci omul este slab și se duce spre cădere la cea mai mică încercare peste credința lui. O, nu Mi s-a mai vindecat de atunci poporul de bubă cea peste credința lui, căci duhul minciunii s-a cuibărit în vârful, și de pe vârful a lucrat și a strigat batjocură nedreaptă peste fiii cei nou-născuți atunci din cuvântul Meu pentru lucrările Mele până la capătul lor.

Mă doare nevindecarea poporului Meu. Am dat să-l îndrept apoi spre adevăr, dar s-a făcut vinovat poporul prin cei defăimători de frați, iar rana Mea cea de atunci nu Mi s-a mai închis, și Mă doare proaspăt și azi din pricina căderii poporului Meu, care a fost atunci clătinat de pe cale. A dat apoi păstorul Meu să repare această stricăciune, dar n-a mai fost cum, căci cei răzvrățiți nu și-au mai închis apoi gura, și au mers și au dărâmat mereu peste tot pe poporul Meu.

Mă doare și azi după tine, popor clătinat din credință atunci prin gura omului limbut, defăimător de frați. O, Mă doare, tată, după tine. Iată, cei clevețiți atunci sunt cei pe a căror umeri mici Mă sprijin Eu pe mai departe cu lucrarea Mea, că n-am avut unde să mai găsesc în poporul Meu ca și la ei iubire și credință, căci prea puțin M-a iubit cel care a stat lângă Mine neascultând pentru viața lui cu Mine. Aud guri vrăjmașe și azi, chiar dacă nu s-a găsit ceva care să poată după adevăr să spună ceva rău de cei păstrați de Mine pentru mersul Meu de până azi în urma trâmbiței Mele Verginica. Am lăsat apoi semn peste cei ce i-au clevetit pe ei, căci trupul minciunii s-a făcut mare peste cel mincinos și limbut, ca să-și înțeleagă greșeala cel ce a greșit asupra aleșilor Mei pentru slujirea poporului Meu. A suferit adânc păstorul Daniel apoi toată vremea care a mai rămas, văzând pe poporul cel plin de duhul răzvrătirii și apoi al necredinței pe mai departe pentru lucrarea cuvântului Meu. N-a știut nimeni durerea din el, și a ispășit ca un mântuitor în locul celor ce au clătinat poporul de pe cale, ba chiar și pe păstori o clipă i-au clătinat. Mi-e neuscată rana aceasta, de atunci și până azi, și Mi-e dor, poporul Meu, de viața ta în Mine, tată, de dragostea ta pentru lucrarea Mea, care a venit din cer să salveze din lume suflete, tată. Au plecat de pe pământ creștini nedezlegați de păcatul despărțirii lor de Dumnezeu prin cei clevetitori, care Mi-au dărâmat poporul, și mulți au plecat neîmpăcați cu Dumnezeu prin pocăință.

O, n-ai avut înțelepciune să te uiți la om, poporul Meu, și te-ai clătinat, tată, atunci. Tu trebuia să te uiți bine la om, să te uiți și la cei ce clevetesc, și la cei clevețiți, și să vezi dacă te uiți. Tu însă ai uitat să te uiți, ai uitat să iei de la Dumnezeu și să vezi, și ai luat de la om, iar omul este mincinos, tată, căci satana când găsește loc în om prin voia cea rea din om, intră și robește mintea lui și o întunecă, și apoi face vrăjmașie între frați cel nedrept pentru duhul frăției. O, hai, tată, să rupem această filă neagră dintre Mine și tine, că vreau s-o scot din inima ta, că te învinuiește la Tatăl, poporul Meu. Iată, sunt și azi creștini, din această turmă cunoscuți a fi, și care și azi disprețuiesc mersul Meu de cuvânt și pe cei pe care Mă sprijin, căci au avut putere rea cei ce au împrăștiat limbuțenia lor peste

tot ca să-Mi cadă poporul de pe cale, iar cei slabi și neînțelepți s-au grăbit și s-au clătinat și au rămas în lături, și Mă doare de la diavolul dezbinării de frați, o, poporul Meu.

O, fiilor de ieri și de azi, Eu, Domnul, încă și încă vă învăț. Aveți grijă mare să nu vă vătămați cu ceva păcătos unul altuia mântuirea, tată. Bârfa și minciuna, duhul de judecată, învinuirea și necredincioșia prin acestea, sunt uneltele diavolului, nu sunt ele uneltele frăției. O, după acestea să-i cunoașteți pe cei răufăcători asupra duhului frăției, o, fiilor. După roadele lor să-i cunoașteți, tată. Iată-i pe cei clevețiți prin răutate, ei Îmi aduc rod frumos, ei Îmi nasc popor curat și jertfitor și sănătos cu credința și cu viața cea plăcută Mie, și iată-Mă cu ei mergând cu lucrarea Mea cea începută prin trâmbița Mea Verginica în anul 1955, și cu care nu au mai voit cei ce s-au tras în lături pentru duhul răzvrătirii, și care s-au făcut urâți, urâți și plini de ei înaintea cerului, și aceștia au stat ca musafiri în lucrarea Mea de cuvânt, și musafirlăcuri au început ei să facă în mijlocul poporului Meu după ce au dat să hulească mersul Meu pe mai departe cu cei credincioși, cu cei huliți de ei.

O, deschide ochii bine, poporul Meu, și privește, tată, la roade, și învață să-i cunoști pe cei ce sunt ai Mei adevărați iubitori de Dumnezeu! Vino, tată, la izvor și deprinde-te să bei și fugi de apa cea amară, vărsată din gura celor ce s-au făcut necredincioși! Suferă trâmbița Mea între sfinți și se rușinează când aude și vede pe fiii cei miluiți, pe fini și pe creștini grăind de rău mersul Meu cel de azi, crucea Mea cea de acum, sprijinit cu ea pe umerii cei mici ai celor ce Mă poartă pe mai departe cu mersul cuvântului Meu peste pământ. O, trezește-te și te scoală spre sfințenie, poporul Meu cel îndoielnic, căci sfințenia ți-am cerut-o Eu, tată, încă de când M-am făcut ție cunoscut prin glasul Meu cel de azi peste pământ! Am fost atât de bun, atât de milos cu tine, tată, și nu-ți frângeam voia. Toți Îmi cereați căsătorie ca să-L părăsiți pe Tatăl pentru pofta voastră, și apoi v-ați luat singuri și n-ați mai cerut, și din fiu în fiu v-ați despărțit de calea cea cu sfințenie pe ea. Aș fi avut acum sfinți mulți în poporul Meu și nu Mi-ar fi căzut poporul de pe cale dacă ar fi iubit el Scriptura aceea care zice că «bine este să nu se atingă omul de femeie.»

O, mulți au fost numai musafiri în lucrarea Mea, și apoi s-au dus spre căsătorie. Au fost vremelnici, au fost doar oaspeți și n-au rămas ei familia Mea, dar cuvântul Meu cu ei mărturisește pentru ei în cer că au fost cu Mine pe cale și n-au rămas statornici, și au căutat ei o mântuire prin lege, și au căzut din har sub legăturile legii, și așa au rămas cei atât de așteptați de Mine să semene cu Mine ei.

Să plângi cu Mine, măi poporul Meu, că ți-am fost, tată, Păstor și ai părăsit pășunea Mea și ai stat vremelnic cu Mine, căci ai voit să fii trecător. Mă mângâi că-ți pot spune durerea Mea cea de la tine. E mare alinarea când poți să-ți spui durerea ta celui ce te îndurerează rânindu-ți iubirea.

Grăiesc cu trâmbița Mea Verginica și cu păstorul Daniel mersul poporului cel care a stat la masa Mea în tot acest timp ceresc al Meu pe pământ acum. Dăm să așezăm iertarea peste firea cea slabă a poporului Meu din toată vremea cu el.

O, nu se stă doar oaspete în lucrarea venirii Mele cea după două mii de ani iarăși de la Tatăl la om, poporul Meu! Iată, cei ce merg spre căsătorie se despart de părinți și se unesc cu trupul păcatului. Abia acum am ajuns Eu să-Mi fac popor pus deoparte numai pentru Mine cu viața lui, căci Îmi dă Mie viața cel ce alege viața pentru el. Îmi șterge Tatăl lacrima, și mila Lui de Mine Îl sfâșie, că M-a trimis pe pământ cuvânt de naștere din nou a omului și n-a voit poporul Meu să aibă în el

această înțelepciune și să nu fi rămas Eu fără el pe calea Mea de azi pe pământ.

Să zici, măi poporul Meu, să zici, fiule, cum ziceau sfinții Mei în rugăciunile lor curate, căci tot ei se pocăiau și ziceau în ruga lor: *«Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, și nici o roadă de pocăință nu-Ți aduc, și mă tem de tăiere, și de focul cel nestins mi-e teamă, dar Te rog, mai înainte de aceasta, întoarce-mă, miluiește-mă și-mi fă mântuire, o, Mântuitorul meu, căci Te-am părăsit și am greșit, Doamne!»*.

Iată păstorule Daniel, Duhul Meu Cel duios din fiii cei purtători de Dumnezeu acum, i-a strâns, tată, pe cei ieșiți din coapsele tale ca să-i privești tu în mijlocul poporului Meu de la izvor și să te mângâi acum o clipă, și vom lucra, tată, cu înțelepciunea cea de sus să-i scot la țarm pe ai tăi, căci tu Mi-ai fost slugă credincioasă, și multă ți-a fost lucrarea cea pentru via Mea cea de azi! Ai suferit mereu cu duhul, și apoi cu trupul, dar răbdarea te-a sprijinit ca să porți totul necârtind, ci mulțumit fiind întru toate. Îi voi iubi pe-ai tăi cu răbdare prin iubirea cea dulce a copiilor născători de cuvântul Meu de azi, și le voi da lor duh și putere sfântă pentru iubirea cea de sus între ei și Mine, ca să te mângâi tu în cer, tată, căci rostirile făgăduințelor Mele sunt mari. V-am luat la cer, pe tine și pe tovarășa ta de cale, și le hărăzesc în locul vostru de sprijin sfânt copiilor tăi pe copiii Mei de la izvorul Meu de cuvânt. Îi rog pe ai tăi copii să te urmeze, tată, în toate îndeletnicirile tale sfinte și să țină ei aproape cu izvorul Meu de cuvânt, că pe pământ vine vreme tot mai grea, dar să dea ei curs grăirii Mele cu ei și să se hrănească din cuvântul Meu cu poporul Meu, că

mare este poporul Meu pe pământ după alegerea lui cea de la Mine, și mare este între neamuri neamul român, în mijlocul căruia Eu am pe poporul Meu cel binecuvântat, binecuvântare de la Mine peste acest neam. Amin. Da, tată, le spun Eu din partea ta fiilor tăi binecuvântare pentru credință și pentru înviere prin puterea lucrării Mele de azi, și îi vom ajuta să poată ei. Amin.

O, poporul Meu, M-am scris acum în carte cu istoria Mea din vremea aceasta, cu durerea ei, cu nădejdea biruinței cea prin venirea Mea cuvânt pe pământ în acest timp ceresc. Amin.

Pe tot poporul cel de cincizeci de ani, pe cel care a trecut cu trupul și a fost acum aici venit cu îngerii la masa aceasta de cuvânt, pe cel care a venit azi cu pasul aici, la izvor, și, iarăși, pe cel ce n-a venit cu trupul la masa Mea cea de azi, îl slobozesc acum.

Sfârșesc cuvântul Meu. Ridic mărturie în cer această măreață zi. Duhul păstorului Daniel este îmbrățișat de duhul sfinților și e zi măreață această zi. Trâmbița Mea Verginica are mângâiere lângă durerea ei cea din cer. Ne este dor de popor, și Mie, și lor, un dor de demult, dar nesfârșit.

O, adună-te, poporul Meu, iarăși la pieptul Meu, căci sunt duios după tine și te doresc al Meu, tată! Sfârșesc acum cuvântul Meu de azi cu tine. El s-a coborât la tine, și s-a suit la cer pentru sfinți. El este glasul Domnului, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2009